

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

15. helmikuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 11.–14. huhtikuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 181, 8.6.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

2018/C 058/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 kalastukseen liittyvistä näkökulmista Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen alaisessa kansainvälisessä sopimuksessa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta (2015/2109(INI))	2
2018/C 058/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 Välimeren tilanteesta ja tarpeesta kokonaisvaltaiselle EU:n lähestymistavalle muuttoliikkeeseen (2015/2095(INI))	9
2018/C 058/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (2014/2252(INI))	33
2018/C 058/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevasta ohjelmasta (REFIT): tilanne ja näkymät (2014/2150(INI))	39
2018/C 058/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 aiheesta ”Kohti parempaa sisämarkkina-sääntelyä” (2015/2089(INI))	48
2018/C 058/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 EU-asioiden oppimisesta koulussa (2015/2138(INI))	57

2018/C 058/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 aiheesta ”Erasmus+ ja muut välineet ammatillisen koulutuksen liikkuvuuden edistämiseksi – elinikäisen oppimisen lähestymistapa” (2015/2257(INI))	65
2018/C 058/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä (2015/2060(INI))	76
2018/C 058/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 pienimuotoisen rannikkokalastuksen innovoinnista ja monipuolistamisesta kalastuksesta riippuvaisilla alueilla (2015/2090(INI))	82
2018/C 058/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 yhteisistä säännöistä YKP:n ulkoisen ulottuvuuden soveltamiseksi, kalastussopimukset mukaan lukien (2015/2091(INI))	93

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

2018/C 058/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D044281/01 – 2016/2624(RSP))	102
2018/C 058/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 EU:sta muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma (2015/2272(INI))	109
2018/C 058/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanosta ja uudelleentarkastelusta (2015/2220(INI))	119
2018/C 058/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 Zikaviruksen leviämisestä (2016/2584(RSP))	142
2018/C 058/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 Puolan tilanteesta (2015/3031(RSP))	148

Torstai 14. huhtikuuta 2016

2018/C 058/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Pakistanista ja erityisesti Lahoressa tehdystä iskusta (2016/2644(RSP))	151
2018/C 058/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta Hondurasissa (2016/2648(RSP))	155
2018/C 058/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Nigeriasta (2016/2649(RSP))	159
2018/C 058/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Turkkiä koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2898(RSP))	164
2018/C 058/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Albaniaa koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2896(RSP))	175
2018/C 058/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2897(RSP))	182
2018/C 058/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamisesta kotitalouksien kasvavat menot huomioon ottaen (2015/2223(INI))	192

2018/C 058/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 yksityisestä sektorista ja kehitysyhteistyöstä (2014/2205(INI))	209
---------------	---	-----

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

2018/C 058/24	Euroopan parlamentin päätös 12. huhtikuuta 2016 Hermann Winklerin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2000(IMM))	223
---------------	---	-----

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

2018/C 058/25	P8_TA(2016)0094 Tietyistä AKT-valtioista peräisin olevat tuotteet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin (uudelleenlaadittu) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD)) P8_TC1-COD(2015)0128 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin (uudelleenlaadittu teksti)	225
2018/C 058/26	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))	227
2018/C 058/27	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))	228
2018/C 058/28	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta yleisen verokannan vähimmäistason noudattamista koskevan velvoitteen soveltamisajan osalta (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))	229

2018/C 058/29	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi hyväksynnän antamisesta Euroopan poliisivirastolle (Europol) Brasilian liittotasavallan ja Europolin välistä strategista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemiseen (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))	230
---------------	--	-----

2018/C 058/30	P8_TA(2016)0101 Jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkioit ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD)) P8_TC1-COD(2014)0032 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus")	231
---------------	---	-----

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

2018/C 058/31	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Ruotsin hakemus – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))	232
---------------	---	-----

2018/C 058/32	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (EGF/2016/000 TA 2016 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))	237
---------------	---	-----

2018/C 058/33	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Uusi väline hätätilanteen tuen antamiseksi unionin sisällä (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))	242
---------------	--	-----

2018/C 058/34	Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Samo Jereb tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))	245
---------------	---	-----

2018/C 058/35	Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Mihails Kozlovs tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))	246
---------------	--	-----

2018/C 058/36	Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Jan Gregor tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))	247
---------------	---	-----

2018/C 058/37	Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Ladislav Balko tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))	248
---------------	---	-----

2018/C 058/38	Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Janusz Wojciechowski tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))	249
---------------	---	-----

Torstai 14. huhtikuuta 2016

2018/C 058/39	Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta 5. huhtikuuta 2016 annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2015/2446 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))	250
2018/C 058/40	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))	252
2018/C 058/41	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))	253
2018/C 058/42	P8_TA(2016)0127 Matkustajarekisteritietojen (EU-PNR) käyttö ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi matkustajarekisteritietojen käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ehkäisemistä, paljastamista, tutkimista ja syytteesenpanoa varten (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) P8_TC1-COD(2011)0023 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten	254
2018/C 058/43	P8_TA(2016)0131 Liikesalaisuuksien suojaaminen laittomalta hankinnalta, käytöltä ja julkistamiselta ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja julkistamiselta (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD)) P8_TC1-COD(2013)0402 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta	256
2018/C 058/44	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Euroopan parlamentin ennakkoarviosta tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2017 (2016/2019(BUD))	257

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 11.–14. huhtikuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 181, 8.6.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0100

Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimus: kalastukseen liittyvät näkökulmat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 kalastukseen liittyvistä näkökulmista Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen alaisessa kansainvälisessä sopimuksessa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen sekä sen XI osan soveltamiseen liittyvän sopimuksen ja sen kalakantoja koskevien määräysten täytäntöönpanosopimuksen (YK:n kalakantasopimus),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman, joka koskee YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen laatimista kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä,
- ottaa huomioon Rio de Janeirossa vuonna 2012 pidetyssä YK:n kestävän kehityksen kokouksessa hyväksytyyn päätösasiakirjan ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme”,
- ottaa huomioon YK:n avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän raportit,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sekä Aichin biodiversiteettitavoitteet, jotka kyseisen yleissopimuksen osapuolet hyväksyivät, ja etenkin tavoitteet 6, 10 ja 11,
- ottaa huomioon vuonna 2009 Azoreilla määritetyt tieteelliset kriteerit ja ohjeet ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden tunnistamiseksi ja biologista monimuotoisuutta koskevassa sopimuksessa tarkoitettujen suojeltujen merialueiden avomeren ja syvänmeren elinympäristöjen edustavien verkostojen nimeämiseksi,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa esitetyn ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden kuvaamista koskevan menetelmän, joka on jo johtanut 204:n kriteerit täyttävän alueen kuvaamiseen, joista moni on kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla,
- ottaa huomioon, että ekologisesti tai biologisesti merkittäviä merialueita on kuvattu eteläisellä Intian valtamerellä, itäisellä trooppisella ja lauhkean vyöhykkeen Tyynellä valtamerellä, pohjoisella Tyynellä valtamerellä, kaakkoisella Atlantin valtamerellä, arktisella alueella, luoteisella Atlantin valtamerellä, Välimerellä, eteläisen Tyynen valtameren länsiosissa, koko Karibian alueella ja keskisen Atlantin valtameren länsiosissa mutta ei vielä muilla alueilla,

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Rion ympäristö- ja kehitysjulistuksen, Agenda 21 -toimintaohjelman, Agenda 21 -toimintaohjelman täytäntöönpanon jatkamista koskevan ohjelman sekä kestävä kehityksen maailmankokouksen toimintasuunnitelman (kestävää kehitystä koskevan Johannesburgin julistuksen ja sen täytäntöönpanosuunnitelman),
 - ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n vastuuntuntoista kalastusta koskevat säännöt, jotka hyväksyttiin FAO:n kokouksessa lokakuussa 1995, sekä niihin liittyvät välineet, etenkin vuonna 1995 tehdyn sopimuksen kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämiseksi aavalla merellä toimivien kalastusalueiden osalta,
 - ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelman 2030 (UNGA A/RES/70/1, hyväksytty vuonna 2015) ja kestävä kehityksen tavoitteen 14, joka koskee valtamerien, merien ja meriluonnonvarojen suojelemista ja kestävä käyttöä,
 - ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen ohjelman tavoitteen 14,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A8-0042/2016),
- A. ottaa huomioon, että meri kattaa maapallon pinta-alasta 71 prosenttia ja että meren osuus maapallon vedestä on 97 prosenttia; ottaa huomioon, että huomattava osuus maailman vielä tutkimattomasta biologisesta monimuotoisuudesta sijaitsee meressä;
- B. ottaa huomioon, että arviolta 64 prosenttia merestä, varsinkin avomerestä ja syvänmerenpohjasta, on kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolista aluetta, johon sovelletaan kansainvälistä oikeutta;
- C. ottaa huomioon, että valtamerillä on tärkeä asema muun muassa maapallon ilmasto- ja sääjärjestelmissä ja että ihminen käyttää valtameriä useisiin toimiinsa, kuten kalastus, energia, kuljetus ja kauppa;
- D. ottaa huomioon, että alle yksi prosentti kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisista merialueista on suojeltu siten, että on perustettu suojeltu merialue, ja että valtaosalla valtamerialueista ei ole olemassa hallintokehystä, jolla olisi oikeudelliset valtuudet perustaa suojeltu merialue;
- E. toteaa, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden suojelu ja säilyttäminen on koko ihmiskunnan yhteinen huolenaihe, joten sitä olisi kohdeltava sen mukaisesti;
- F. ottaa huomioon, että terveiden merellisten luontotyyppien ja kestävien kalakantojen ylläpitäminen on olennaista kalastuksen pitkän aikavälin kestävyuden kannalta;
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2014 suojellut ekosysteemit kattoivat 15,2 prosenttia maa-alasta ja ainoastaan 8,4 prosenttia merialueista maailmanlaajuisesti;
- H. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos ja happamoituminen pahentavat liikakäytön, saastumisen, merien roskaantumisen sekä merellisten luontotyyppien ja ekosysteemien tuhoutumisen kielteisiä vaikutuksia;
- I. ottaa huomioon, että Rio de Janeirossa vuonna 2012 pidetyn YK:n kestävä kehityksen kokouksen päätösasiakirjassa ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme” korostettiin taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edellyttämien luonnonvarojen suojelun ja hoidon olevan kestävä kehityksen yleistavoitteita ja olennaisia edellytyksiä;
- J. ottaa huomioon, että merien ja valtamerien potentiaalia ns. siniseen kasvuun on lähes käyttämättä esimerkiksi uusiutuvan energian ja lääkkeiden valmistuksen alalla, mikä voitaisiin myös nähdä järkevänä kehitysvaihtoehtona nykypäivän kehitysmalle; ottaa huomioon, että meriympäristön lajin ja itse meriympäristön tuntemus, merenpohjan syvyyskarttoitus sekä haavoittuvien meriekosysteemien kartoittaminen ovat olennaisia merialueiden kehittämisen ja sen sinistä taloutta koskevan potentiaalinnan kannalta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- K. ottaa huomioon, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja sen kestävä käyttö liittyvät suoraan pitkän aikavälin kestäväan kehitykseen ja niillä on sitä kautta sosiaalista, taloudellista ja ekologista merkitystä kaikille maille ja alueille;
- L. katsoo, että yli 30 vuotta sitten laadittu, kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisia merialueita koskeva nykyinen asiaankuuluva oikeudellinen kehys, joka perustuu avomerten vapautta koskevaan doktriiniin, edellyttää lisätyötä, jotta merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla voidaan edistää menestyksekkäästi;
- M. ottaa huomioon, että meriympäristössä kehitettyjen uusien toimintojen määrä on lisääntynyt viime vuosikymmeninä; ottaa huomioon erilaisten avomeritoimintojen ja niiden meren biologiseen monimuotoisuuteen aiheuttaman vaikutuksen välisen dynamiikan;
- N. ottaa huomioon erilaisten avomeritoimintojen vuorovaikutuksen ja kumulatiiviset seuraukset sekä sen, että toiminnoilla on vaikutusta merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen;
- O. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous perusti vuonna 2004 avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän, jonka tarkoituksena on tutkia ja analysoida merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- P. ottaa huomioon, että työryhmä suositteli vuonna 2011, että aloitettaisiin prosessi puutteiden ja uusien etenemistapojen tunnistamiseksi muun muassa laatimalla monenvälinen sopimus merioikeusyleissopimuksen puitteissa ja että prosessissa käsiteltäisiin yhdessä merten geenivarjoja koskevia kysymyksiä (mukaan lukien hyötyjen jakamiseen liittyvät kysymykset), aluekohtaisten hallinnointivälineiden kaltaisia toimenpiteitä (mukaan lukien suojellut merialueet), ympäristövaikutusten arviointiprosesseja, valmiuksien vahvistamista ja meriteknologian siirtoa;
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2011 perustetun työryhmän yhteispuheenjohtajien laatimassa yhteenvedossa todetaan, että ekologisesti ja biologisesti merkittävien alueiden kuvaamista koskevan tieteellisen menetelmän ja näiden alueiden nykyisen tunnistamisen/nimeämisen välillä on kuilu, koska millään globaalilla foorumilla ei ollut tuolloin virallisia valtuuksia hoitaa asiaa ja koska alueelliset ja alakohtaiset foorumit törmäsivät alan toimissaan laillisuuskytymyksiin;
- R. ottaa huomioon, että tässä yhteispuheenjohtajien yhteenvedossa todettiin, että vallitsevan tilanteen rajoitteet ja puutteet on tunnustettu yleisesti;
- S. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2012 pidetyn Rio+20-kokouksen loppuasiakirjassa valtion- ja hallitusten päämiehet sitoutuivat käsittelemään kiireellisesti – työryhmän työhön tukeutuen ja ennen YK:n yleiskokouksen 69. istunnon päättymistä – merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla muun muassa tekemällä päätöksen merioikeusyleissopimukseen liittyvän kansainvälisen välineen luomisesta;
- T. ottaa huomioon, että kalastuksella on yksinään ja yhdessä ilmastonmuutoksen, merien saastumisen tai muiden mereen liittyvien toimintojen kanssa huomattava vaikutus merialueiden biomassaan ja biologiseen monimuotoisuuteen, joten kalastuksen vaikutukseen merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla olisi sovellettava kaikkia merten suojelu- ja hoitotoimenpiteitä näiden vaikutusten estämiseksi tai minimoimiseksi; ottaa lisäksi huomioon, että kalastus ei ole valtamerissä ainoa ihmisen aiheuttama luonnonvarojen kuolleisuustekijä eikä sen pitäisi olla kansainvälisen toiminnan yksinomaisen kohde;
- U. ottaa huomioon, että muun muassa mineraalien louhinta, energian poraus ja merenpohjan käyttö urbaaneihin tarkoituksiin ovat nykyisin myös kalavarojen kuolleisuustekijä ja että merialan kehittämisessä saattaa tulevaisuudessa ilmetä ennakoimattomia kuolleisuustekijöitä, joita on varottava;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- V. ottaa huomioon, että merialueiden biologinen monimuotoisuus on jo kärsinyt merkittävästä rappeutumisesta; toteaa, että tulevien sukupolvien kalastusmahdollisuuksien säilyttäminen sekä merialueiden biologisen monimuotoisuuden suojeleminen ja meren ekosysteemien säilyttäminen liittyvät läheisesti toisiinsa;
- W. toteaa, että kestävä ja valikoiva pyyntimenetelmä ovat kalavarojen kestävä hoidon ja tahattomien saaliiden minimoimisen keskeinen väline ja auttavat merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä;
- X. katsoo, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja luonnonvarojen kestävä käyttö edellyttävät kaikkien mereen liittyviä toimintoja harjoittavien toimijoiden välistä koordinoitua ja konsultointia;
- Y. toteaa, että unionin syrjäisimmillä alueilla on luonteensa vuoksi erityisiä maantieteellisiä ja joskus myös geopolittisiä olosuhteita ja että nämä alueet on sisällytetty erityisiin alueellisiin yhteistyömekanismeihin;
- Z. toteaa, että kalastus on erittäin tärkeä toiminto, jota suoritetaan sekä kansallisen lainkäyttövallan alueilla että niiden ulkopuolella;
- AA. toteaa, että unionilla on keskeinen asema merien ja valtamerien globaalissa hallinnassa ja sillä on kansainvälisesti huomattavaa vaikutusvaltaa kalastusalalla myös siksi, että se osallistuu seitsemäntoista alueellisen kalastuksenhoitojärjestön toimintaan; toteaa, että tämä johtava asema tarkoittaa, että unionin on harjoitettava aktiivista politiikkaa merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi maailmanlaajuisesti;
- AB. toteaa, että YK:n kalakantasopimus, jossa määritellään sopimuspuolten oikeudet ja velvoitteet hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisen ja hoidon osalta, on kattava ja tulevaisuuteen suuntautunut asiakirja, jota ei pitäisi muuttaa, heikentää tai vesittää ja jonka täysimääräinen täytäntöönpano on varmistettava tehostetuilla yhteistyöprosesseilla, joita uudessa kansainvälisessä välineessä on määrä hyväksyä;
- AC. toteaa, että olisi otettava opikseen unionin viimeaikaisista erimielisyyksistä Färsaarten ja Islannin kanssa, jotta kantoja voidaan hoitaa kestävästi maailmanlaajuisesti;
- AD. katsoo, että kaikilla mailla on oikeus hyötyä luonnonvarojensa säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä merioikeusyleissopimuksen mukaisesti;
- AE. panee merkille, että valtioilla on velvoite suojella ja säilyttää meriympäristöä sekä suojella harvinaisia ja hauraita ekosysteemejä ja herkkien, harvinaistuneiden, vaarantuneiden tai uhanalaisten lajien ja muiden meren elollisten luonnonvarojen elinympäristöä;
- AF. ottaa huomioon, että YK:n kalakantasopimuksessa määritellään kehys kalastuksen hoidon ennalta varautuvien ja ekosysteemipohjaisten lähestymistapojen, hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilytys- ja hoitotoimenpiteiden sekä osa-alueellisten ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja järjestelyjen kautta toteutettavan kansainvälisen yhteistyön soveltamiseksi; toteaa, että sen tosiasiallista täytäntöönpanoa olisi edelleen tehostettava;
- AG. toteaa, että YK:n yleiskokouksen päätöslauselmissa 61/105 ja 64/72 kehoitetaan valtioita ja alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä varmistamaan avomeren resurssien tosiasiallinen säilyttäminen ja estämään pohjakalastuksen merkittävä haittavaikutus haavoittuviin meriekosysteemeihin kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- AH. ottaa huomioon valmiuksien kehittämistä koskevat kehitysmaiden oikeudet ja erityisvaatimukset ja tukee niitä, jotta kehitysmaat voivat hyötyä luonnonvarojen sekä hajanaisten kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- AI. ottaa huomioon, että ns. Koben prosessin toimien yhteydessä tunnustetaan niiden tonnikalakantoja hoitavien kalastuksenhoitojärjestöjen jo toteuttamat toimet, jotka ovat tehneet riippumattomia arvioita toiminnasta, ja kehoitetaan kyseisiä kalastuksenhoitojärjestöjä tekemään säännöllisesti näitä arvioita ja julkistamaan niiden tulokset sekä panemaan niiden perusteella tehdyt suositukset täysimääräisesti täytäntöön; toteaa, että YK:n yleiskokous ja kalastuskomitea ovat myös vaatineet, että muut alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt toimivat samoin, ja että tällaisia arvioita onkin tehty;
- AJ. toteaa, että alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä on luotu ja että jotkut niistä pyrkivät perustamaan suojeltuja merialueita voidakseen säilyttää kalakantoja kestäväällä tasolla ja palauttaa niitä sille;
- AK. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus on antanut työryhmille sysäyksen kuvata ekologisesti tai biologisesti merkittäviä merialueita kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla ja että näiden työryhmien tulokset ovat nyt laajalti saatavilla luonnonvarojen hoitamista koskeviin konsulttoimistarkoituksiin biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen verkkosivustolla;
- AL. toteaa, että tieteellisen tiedon ja tietämyksen kerääminen ja jakaminen ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta päätökset voidaan tehdä vilpittömin mielin ja parhaimpien saatavilla olevien tieteellisten neuvojen pohjalta;
- AM. toteaa, että meriympäristön muovijätteen aiheuttama ympäristöongelma on suora uhka merialueiden biologiselle monimuotoisuudelle, että ongelman torjunnan laajuutta ja välineitä ei edelleenkään ole tutkittu tarpeeksi ja että ongelman ratkaiseminen voisi olla taloudellinen mahdollisuus;
- AN. toteaa, että työryhmä korosti 23. tammikuuta 2015 antamassaan asiakirjassa tarvetta kattavaan maailmanlaajuiseen järjestelmään, jossa otettaisiin paremmin huomioon merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja hoito kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- AO. toteaa, että unioni kehittää aktiivisesti ja kannustaa parhaita käytäntöjä kalavarojen kestäväen käytön saavuttamiseksi sekä kannustaa ja rahoittaa muun muassa Horisontti 2020 -ohjelman kautta tietojen keräämistä, tutkimusta ja kestäväää kehitystä;
- AP. ottaa huomioon, että työryhmä ilmaisi 23. tammikuuta 2015 tukensa suositukselle laatia yleissopimuksen alainen kansainvälinen oikeudellisesti sitova väline;
- AQ. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous hyväksyi 19. kesäkuuta 2015 päätöslauselman, joka koskee YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen laatimista kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä;
1. pitää tervetulleena YK:n yleiskokouksen päätöstä luoda merioikeusyleissopimuksen alaisuuteen kansainvälinen oikeudellisesti sitova väline, joka koskee merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestäväää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla, jotta muun muassa nykyiset puutteet korjattaisiin; korostaa, että tämä prosessi ei heikennä nykyisiä asiaankuuluvia välineitä tai kehyksiä eikä asiaa käsittelevien globaalien, alueellisten ja alakohtaisten elinten (esimerkiksi alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt) toimintaa; painottaa, että tämän uuden välineen kehittämisessä on tärkeää edistyä nopeasti mutta huolellisesti ja siten, että luonnos saataisiin valmiiksi ennen vuoden 2017 loppua;
 2. korostaa merioikeusyleissopimuksen visiota, tarjoamia mahdollisuuksia ja sen merkitystä valtioiden hyvälle suhteille ja luonnonvarojen kestäväälle kehitykselle, mutta toteaa, että uudet paineet ja mahdollisuudet edellyttävät yleissopimuksen mukauttamista;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

3. korostaa valtamerien ja merien ja niiden luonnonvarojen säilyttämisen ja kestäväen käytön tärkeyttä; kehottaa unionia ja kansainvälistä yhteisöä edistämään merialueiden biologisen muotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä panemalla täytäntöön muiden toimenpiteiden ohella nykyaikaisia ja kestäviä meriekosysteemin hoitokonsepteja, valtamerien hallinnointiperiaatteita, meren luonnonvarojen hyödyntämisen ja kalastuksen hallinnointia (muun muassa mineraalien louhinta ja energian poraus) soveltamalla tieteeseen perustuvaa merialueiden hallintoa, kantojen palauttamista kestäväen enimmäistuoton mahdollistavien tasojen yläpuolelle ja pitämistä niillä, ekosysteemipohjaista hallinnointia ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa sekä ennalta varautuvaa lähestymistapaa;
4. huomauttaa, että jäsenvaltioiden on toteuttava toimia hoitosuunnitelmien toteuttamiseksi, valvottava sääntöjen soveltamista, syvennettävä tietopohjaansa ja vahvistettava merialueiden biologista monimuotoisuutta käsitteleviä tutkimusverkostoja ja koordinoitua, jotta voidaan vastata paineeseen saavuttaa merialueiden biologinen monimuotoisuus vuoteen 2020 mennessä;
5. tunnustaa unionin ja komission myönteisen ja johtavan roolin ja tukee sitä, kun otetaan huomioon unionin kalatalousteollisuuden ja -markkinoiden merkittävä asema ja se, että unionin kalastuspolitiikalla pyritään kestäväen kehitykseen;
6. toteaa, että unionilla on ollut tärkeä rooli meren elävien luonnonvarojen kestäväen hoidon varmentamisessa ja etenkin laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjunnassa; korostaa, että LIS-kalastus on luonteensa vuoksi uhka merialueiden biologiselle monimuotoisuudelle ja vaarantaa vakavasti meriekosysteemien suojelun; toteaa, että unioni on nostanut LIS-kalastuksen torjunnan etusijalle ja että kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä torjunnan onnistumiseksi; kannustaa FAO:ta ja alueellisia kalastushoitojärjestöjä lisäämään ponnistelujaan monenvälisen yhteistyön parantamiseksi;
7. korostaa ympäristömerkinnän myönteistä roolia merestä saatujen tuotteiden alalla, koska merkintä mahdollistaa sen, että kuluttajat myötävaikuttavat luonnonvarojen kestäväen käyttöön ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tehdessään tietoon perustuvia päätöksiä;
8. kannustaa komissiota edelleen koordinoimaan ja varmistamaan, että ihmisen toiminnan ja myös kalastuksen ja merenpohjan ja valtamerien kaiken hyödyntämisen vaikutus kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen hoidetaan asianmukaisesti uudessa kansainvälisessä sopimuksessa, sekä edistämään tätä; panee lisäksi merkille, että on tarpeen edistää nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja kehittää tarvittavia hallintovälineitä yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi;
9. kannustaa alueellisia kalastushoitojärjestöjä varmistamaan suositustensa täysimääräisen täytäntöönpanon, jatkamaan säännöllisiä riippumattomia arvioita ja varmistamaan näiden arvioiden asianmukaisen toteutuksen;
10. vaatii komissiota tukemaan ja edistämään kokonaisvaltaista ja kattavaa lähestymistapaa suojeltuihin merialueisiin, koska säilyttämistoimien todellinen koordinoitua ja yhteistyö eivät ole mahdollisia ilman, että niihin osallistuvat mahdollisimman monet sellaiset sidosryhmät, jotka ovat mukana meriin ja valtameriin liittyvien ihmisen toimintojen kattavassa valikoimassa;
11. kannustaa ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden nimeämistä ja täytäntöönpanoa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
12. kehottaa komissiota toimimaan kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, jotta yleissopimuksen puitteissa tehtävän uuden kansainvälisen sopimuksen myötä jatketaan tuki- ja edistystoimia sellaisen institutionaalisen mekanismin kehittämiseksi, jolla yksilöidään, hallinnoidaan ja vahvistetaan tarvittavat määräykset selkeiden, johdonmukaisten, toimivien ja edustavien suojeltujen merialueiden verkostojen seuranta ja täytäntöönpanoa varten, koska verkostot ovat tärkeitä ekologisen ja biologisen yhteyden varmistamisessa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

13. kehottaa komissiota tuottamaan kattavia tietoja merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta Euroopan aluevesillä; katsoo, että on tarpeen koota näitä tietoja, koska 80 prosenttia meristrategiapuitedirektiivissä katetuista lajeista ja elinympäristöistä on luokiteltu tuntemattomiksi;
 14. kehottaa unionia omaksumaan johtavan aseman meriympäristön muovijätteen torjunnassa ja antamaan rahoitusta alan tutkimukseen osana sinistä taloutta;
 15. korostaa, että tällä uudella kansainvälisellä sopimuksella olisi varmistettava kaikkien sidosryhmien tasapuoliset toimintaedellytykset; katsoo, että kyseisessä sopimuksessa olisi myös käsiteltävä kehitysmaiden ja etenkin pienten saarivaltioiden erityistarpeita valmiuksien kehittämisen alalla, jotta voidaan saavuttaa muun muassa suojeltuja merialueita koskevat kansainvälisen yhteisön tavoitteet;
 16. vaatii komissiota edistämään tehostettua yhteistyötä, koordinointia, avoimuutta ja vastuuvollisuutta kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä ja myös uusien neuvoteltujen välineiden, YK:n kalakantasopimuksen nykyisten välineiden ja FAO:n välineiden sekä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja muiden alan elinten kuten Kansainvälisen merenpohjajärjestön ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön välillä;
 17. kehottaa YK:ta toimimaan valtioiden kanssa nykyisten sääntöjen täytäntöönpanon tehostamiseksi ja tarpeen vaatiessa sellaisten lisäsääntöjen luomiseksi, jotka voisivat välillisesti auttaa avomerien biologisen monimuotoisuuden suojelussa ja parantaa sosiaalisia, turvallisuus- ja seurantaoloja; katsoo, että tällaisia olisivat esimerkiksi FAO:n alaisuudessa kehitetyn kalastusalusten maailmanlaajuisen rekisterin kaltaisen alusten keskitetyn rekisteröintivälineen kaltaiset maailmanlaajuiset hallintovälineet, mutta toteaa, että kalastajille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ei pitäisi lisätä;
 18. korostaa, että kalastustoiminnan vaikutukset merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen kansallisen lainkäytön ulkopuolisilla alueilla on otettava osaksi alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen valtuuksia;
 19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään merioikeusyleissopimuksen puitteissa tehtävän uuden kansainvälisen sopimuksen valtuuksien piirissä sellaisen institutionaalisen mekanismin kehittämistä, jolla ympäristövaikutuksen ennakoarvioinnit pannaan täytäntöön sellaisten toimien osalta, joilla on mahdollisesti merkittävä vaikutus meriympäristöön, kuten merioikeusyleissopimuksen 206 artiklassa vaaditaan ja myös meren luonnonvarojen hyödyntämisen osalta, siten että käytetään käytännöllisyyden rajoissa vankkaa tieteellistä perustaa, ja kehottaa liittämään näihin toimintoihin yksityiskohtaisen ympäristö- ja sosioekonomisten näkökohtien seurannan;
 20. kehottaa komissiota uuden kansainvälisen sopimuksen puitteissa vaatimaan merellä tapahtuvan ympäristövahingon tunnustamista ja tällaisesta vahingosta vastuussa olevien ketjun selvittämistä;
 21. kehottaa komissiota patistamaan valtioita ratifioimaan merioikeusyleissopimuksen tai liittymään siihen;
 22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman YK:n yleiskokoukselle ja tulevan kansainvälisen sopimuksen tekstin laadinnasta vastaavalle valmistelevalle toimikunnalle.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0102

Välimeren tilanne ja tarve kokonaisvaltaiselle EU:n lähestymistavalle muuttoliikkeeseen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 Välimeren tilanteesta ja tarpeesta kokonaisvaltaiselle EU:n lähestymistavalle muuttoliikkeeseen (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan sekä erityisesti palauttamiskieltoa koskevan oikeuden,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1989 tehdyn yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1982 tehdyn YK:n merioikeusyleissopimuksen, vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä ja vuonna 1979 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä, sellaisena kuin se on muutettuna,
- ottaa huomioon vuonna 1990 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2010–2014) (COM(2010)0213) ja 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta EU:ssa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman viimeisimmistä tragedioista Välimerellä ja EU:n turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman muuttoliikkeestä ja pakolaisista Euroopassa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon seuraavat Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa vuonna 2015 käydyt keskustelut: 14. huhtikuuta komission jäsenen Avramopoulosin läsnä ollessa, 6. toukokuuta yhteisvastuusta ja oikeudenmukaisesta vastuunjaosta, mukaan lukien etsintä- ja pelastusvelvoitteet, 26. toukokuuta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevasta strategiasta, 4. kesäkuuta turvallisten ja laillisten reittien luomisesta EU:hun pyrkiville turvapaikanhakijoille ja pakolaisille sekä Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanosta, 25. kesäkuuta ihmisalakuljetuksesta, ihmiskaupasta ja laittomien maahanmuuttajien hyväksikäytöstä työvoimana, asianmukaisten kanavien luomisesta laillista taloudellista muuttoliikettä varten sekä rajaturvallisuudesta ja viisumipolitiikasta, 2. heinäkuuta sisäasioiden alan määrärahojen käyttämisestä muuttoliike- ja kehitysasioissa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 165.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0317.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

6. heinäkuuta Euroopan muuttoliikeagendan jälkeen annetusta komission ensimmäisestä ehdotuspaketista, yhteisvastuusta ja oikeudenmukaisesta vastuunjaosta, mukaan lukien etsintä- ja pelastusvelvoitteet, sekä turvallisten ja laillisten reittien luomisesta EU:hun pyrkiville turvapaikanhakijoille ja pakolaisille, 16. heinäkuuta muuttoliikepolitiikkaan osoitettuja EU:n varoja käsittelevien asiantuntijoiden läsnä ollessa vailla huoltajaa oleviin alaikäisiin liittyvistä toimista, käytännöistä ja tiedoista EU:n jäsenvaltioissa ja Norjassa, EU:n ja kolmansien maiden välisestä yhteistyöstä muuttoliikkeen alalla sekä taloudellista muuttoliikettä koskevien uusien lainsäädäntömahdollisuuksien selvittämisestä, 22. syyskuuta Euroopan muuttoliikeagendan jälkeen annetusta komission toisesta ehdotuspaketista, 23. syyskuuta kansallisten parlamenttien kanssa hotspot-lähestymistavasta sekä muuttoliikkeen käsittelystä kansallisella ja paikallisella tasolla, 19. lokakuuta ihmisalakuljetuksesta, ihmiskaupasta ja laittomien maahanmuuttajien hyväksikäytöstä työvoimana, 10. marraskuuta komission tiedonannosta ”Pakolaiskriisin hallinta – Tilannekatsaus Euroopan muuttoliikeagendaan sisältyvien ensisijaisten toimien toteutukseen” (COM(2015)0510), 19. marraskuuta muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikkaa koskevasta EU:n sisäisestä ja ulkoisesta rahoituksesta, 10. joulukuuta EU:n ja kolmansien maiden välisestä yhteistyöstä muuttoliikkeen alalla ja 21. joulukuuta rajaturvallisuudesta ja viisumipolitiikasta, Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän tehokkaasta täytäntöönpanosta sekä asianmukaisten kanavien luomisesta laillista taloudellista muuttoliikettä varten,

- ottaa huomioon keskustelut, jotka käytiin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja kehitysvaliokunnan yhteiskokouksessa 1. huhtikuuta 2015 kehityksen ja muuttoliikkeen välisestä yhteydestä sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, ulkoasiainvaliokunnan ja ihmisoikeuksien alivaliokunnan yhteiskokouksessa 15. syyskuuta 2015 ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Välimeren alueen muuttovirtojen yhteydessä,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan Lampedusassa syyskuussa 2015 vierailleen valtuuskunnan selonteon etsintä- ja pelastusoperaatioista sekä Tunisiassa lokakuussa 2015 vierailleen valtuuskunnan selonteon yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa muuttoliike-, turvapaikka- ja rajavalvonta-asioissa ja ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan Sisiliassa heinäkuussa 2015 vierailleen yhteisen valtuuskunnan selonteon alueen muuttoliikepaineisiin vastaamisesta, myös erityisesti talousarvion näkökulmasta,
- ottaa huomioon muuttoliikettä koskevan komission kymmenkohtaisen toimintasuunnitelman, joka esiteltiin Luxemburgissa 20. huhtikuuta 2015 pidetyssä ulkoasiainneuvoston ja sisäasioiden neuvoston yhteisessä istunnossa,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan muuttoliikeagenda” (COM(2015)0240),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/778 keskeisen Välimeren eteläosassa toteutettavasta Euroopan unionin sotilasoperaatiosta,
- ottaa huomioon poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa kokoontuneiden EU:n suurlähettiläiden tekemän päätöksen aloittaa EUNAVFOR MED -operaation toinen vaihe ja nimetä se uudelleen ”operaatio Sofiaksi”⁽¹⁾ ja ottaa huomioon Nato-johtoiset operaatiot Egeanmerellä,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2015 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2240 (2015),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Siirtolaisten salakuljetuksen vastainen EU:n toimintasuunnitelma (2015–2020)” (COM(2015)0285),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan Eurodac-asetuksen täytäntöönpanosta sormenjälkien ottamisvelvollisuuden osalta (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon komission suosituksen Euroopan uudelleensijoitusjärjestelmäksi (C(2015)3560) sekä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 20. heinäkuuta 2015 pidetyssä kokouksessa annetut neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät 20 000:n selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa olevan henkilön uudelleensijoittamisesta monenvälisten ja kansallisten järjestelmien avulla,
- ottaa huomioon komission tulkitsevan huomautuksen hotspot-lähestymistavasta, 10. helmikuuta 2016 päivätyt tilannekatsaukset Kreikasta ja Italiasta sekä 4. maaliskuuta 2016 päivätyt tilanneselvitykset Kreikasta,
- ottaa huomioon Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 14. syyskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1523,
- ottaa huomioon Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 22. syyskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kriisitilanteen siirtomekanismin perustamisesta sekä kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 muuttamisesta (COM(2015)0450),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi turvallisia alkuperämaita koskevan EU:n yhteisen luettelon laatimisesta kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU soveltamista varten ja direktiivin 2013/32/EU muuttamisesta (COM(2015)0452),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Palauttamista koskeva EU:n toimintaohjelma” (COM(2015)0453),
- ottaa huomioon komission suosituksen palauttamistoimenpiteitä varten laaditusta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttöön tarkoitettua yhteisestä ”palauttamiskäsikirjasta” (C(2015)6250) ja sen liitteen,
- ottaa huomioon komission tiedonannon julkisia hankintoja koskevista säännöistä nykyisessä turvapaikkakriisissä (COM(2015)0454),
- ottaa huomioon Euroopan komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n ulkoisen toiminnan rooli Euroopan pakolaiskriisin ratkaisemisessa” (JOIN(2015)0040),
- ottaa huomioon komission päätöksen Afrikka-hätärahaston perustamisesta vakauden lisäämiseksi sekä sääntelemättömän muuttoliikkeen ja pakkomuuton perimmäisten syiden ehkäisemiseksi (C(2015)7293),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Pakolaiskriisin hallinta: Euroopan muuttoliikeagendaan perustuvat välittömät operatiiviset, taloudelliset ja lainsäädäntötoimenpiteet” (COM(2015)0490) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Pakolaiskriisin hallinta – Tilannekatsaus Euroopan muuttoliikeagendaan sisältyvien ensisijaisten toimien toteutukseen” (COM(2015)0510) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan raja- ja rannikkovartiosto ja EU:n ulkorajojen tehokas valvonta” (COM(2015)0673) ja ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta sekä asetuksen (EY) N:o 2007/2004, asetuksen (EY) N:o 863/2007 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (COM(2015)0671), ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisesta matkustusasiakirjasta laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten (COM(2015)0668), ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistamisesta ulkorajoilla (COM(2015)0670), komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi Ruotsin hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1523 9 artiklan ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601 9 artiklan mukaisesti (COM(2015)0677) sekä komission suosituksen Turkin kanssa toteutettavasta vapaaehtoisesta humanitaarisen maahanpääsyn järjestelmästä (C(2015)9490),

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Tilannekatsaus Euroopan muuttoliikeagendaan sisältyvien ensisijaisten toimien toteutukseen” (COM(2016)0085),
- ottaa huomioon komission suosituksen Kreikan tasavallalle kiireellisistä toimenpiteistä, jotka Kreikan on toteutettava asetuksen (EU) N:o 604/2013 nojalla tehtävien siirtojen aloittamiseksi uudelleen (C(2016)0871),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601 mukaisten sisäisten siirtojen väliaikaisesta keskeyttämisestä 30 prosentin osalta Itävallalle osoitetusta hakijoiden määrästä (COM(2016)0080),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle ”Etenemissuunnitelma Schengen-järjestelmän normaalin toiminnan palauttamiseksi” (COM(2016)0120),
- ottaa huomioon komission toisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle Turkin edistymisestä viisumivapautta koskevassa etenemissuunnitelmassa esitettyjen vaatimusten täyttämässä (COM(2016)0140) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2016)0097),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi hätätilanteen tuen antamisesta unionin sisällä (COM(2016)0115), ja tulevan lisätalousarvion N:o 1/2016 budjettikohdan luomiseksi tätä välinettä varten,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston ylimääräisessä kokouksessaan 23. huhtikuuta 2015, kokouksessaan 25. ja 26. kesäkuuta 2015, muuttoliikkeestä pidetyssä EU:n valtion- tai hallitusten päämiesten epävirallisessa kokouksessa 23. syyskuuta 2015, kokouksessaan 15. lokakuuta 2015, kokouksessaan 17. ja 18. joulukuuta 2015 ja kokouksessaan 18. ja 19. helmikuuta 2016 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon neuvoston turvallisuudesta alkuperämaista kokouksessaan 20. heinäkuuta 2015, muuttoliikkeestä kokouksessaan 20. heinäkuuta 2015, palauttamispolitiikan tulevaisuudesta kokouksessaan 8. lokakuuta 2015, muuttoliikkeestä kokouksessaan 12. lokakuuta 2015, toimenpiteistä pakolais- ja muuttoliikekriisin käsittelemiseksi kokouksessaan 9. marraskuuta 2015, kansalaisuudettomuudesta kokouksessaan 4. joulukuuta 2015 ja muuttajien salakuljetuksesta kokouksessaan 10. maaliskuuta 2016 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2015 annetut puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien kokouksessaan 20. heinäkuuta 2015 antamat päätelmät 20 000:n selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa olevan henkilön uudelleensijoittamisesta monenvälisten ja kansallisten järjestelmien avulla,
- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2015 annetun EU:n ja Turkin yhteisen toimintasuunnitelman sekä sen 10. helmikuuta ja 4. maaliskuuta 2016 päivätyt täytäntöönpanokertomukset,
- ottaa huomioon EU:n valtion- tai hallitusten päämiesten 7. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2015 annetun itäisen Välimeren ja Länsi-Balkanin reittiä käsitelleen korkean tason konferenssin julkilausuman sekä 25. lokakuuta 2015 pidetyssä kokouksessa annetun johtajien julkilausuman Länsi-Balkanin reitin pakolaisvirroista ja sen 10. helmikuuta 2016 päivätyn edistymiskertomuksen,

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Vallettassa 11. ja 12. marraskuuta 2015 pidetyssä muuttoliikettä käsitelleessä EU–Afrikka-huippukokouksessa hyväksytyin toimintasuunnitelman ja poliittisen julistuksen,
- ottaa huomioon Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) työn ja selvitykset ja erityisesti sen vuotuisen selvityksen turvapaikkatilanteesta Euroopan unionissa 2014 sekä sen kuukausittaiset julkaisut turvapaikka-asioihin liittyvistä suuntauksista,
- ottaa huomioon Frontexin työn ja selvitykset ja erityisesti sen vuotuisen riskianalyysin 2015 sekä sen riskianalyysiverkoston neljännesvuosittaiset selvitykset,
- ottaa huomioon Europolin työn ja selvitykset ja erityisesti yhteisen operatiivisen Mare-ryhmän sekä ihmisten salakuljetusta tutkivan eurooppalaisen keskuksen (EMSC) perustamisen Europolin yhteyteen,
- ottaa huomioon Eurojustin työn ja selvitykset ja erityisesti sen selvitykset ihmiskaupasta,
- ottaa huomioon EU:n perusoikeusviraston työn, vuosikertomukset ja tutkimukset ja erityisesti sen tutkimukset työvoiman vakavista hyväksikäytön muodoista sekä laittomien siirtolaisten ja heidän kanssaan tekemisissä olevien henkilöiden kriminalisoinnista,
- ottaa huomioon politiikkayksikkö C:n tutkimukset SEUT-sopimuksen 80 artiklan täytäntöönpanosta, uusista lähestymistavoista, vaihtoehtoisista väylistä ja keinoista päästä turvapaikkamenettelyjen piiriin kansainvälistä suojelua hakeville henkilöille, EU:hun suuntautuvaa työvoiman muuttoliikettä koskevien uusien lainsäädäntömahdollisuuksien selvittämisestä, Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän parantamisesta ja vaihtoehtoista Dublinin järjestelmälle, EU:n ja kolmansien maiden välisestä yhteistyöstä muuttoliikkeen alalla sekä naispuolisten pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanottamisesta EU:ssa ja ottaa huomioon politiikkayksikkö D:n tutkimuksen muuttoliikepolitiikkaan osoitetuista EU:n varoista: analyysi tehokkuudesta ja parhaista käytännöistä tulevaisuutta varten ja ulkoasioiden pääosaston politiikkayksikön tutkimuksen siirtolaisista Välimerellä ja ihmisoikeuksien suojelemisesta,
- ottaa huomioon Euroopan muuttoliikeverkoston (EMN) tutkimukset ja erityisesti sen tutkimuksen vailla huoltajaa oleviin alaikäisiin liittyvistä toimista, käytännöistä ja tiedoista,
- ottaa huomioon YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) työn ja selvitykset,
- ottaa huomioon siirtolaisten ihmisoikeuksia käsittelevän YK:n erityisraportoijan työn ja selvitykset,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston työn, selvitykset ja päätöslauselmat,
- ottaa huomioon Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) työn ja selvitykset,
- ottaa huomioon YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön työn ja selvitykset,
- ottaa huomioon 3. ja 4. joulukuuta 2015 pidetyssä alueiden komitean 115. täysistunnossa hyväksytyin lausunnon Euroopan muuttoliikeagendasta,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot Euroopan muuttoliikeagendasta ja siirtolaisten salakuljetuksen vastaisesta EU:n toimintasuunnitelmasta,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 antamansa päätöslauselman Välimeren tilanteesta ja tarpeesta kokonaisvaltaiselle EU:n lähestymistavalle muuttoliikkeeseen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työasiakirjan SEUT-sopimuksen 80 artiklasta – yhteisvastuu ja oikeudenmukainen vastuunjako, mukaan lukien etsintä- ja pelastusvelvoitteet,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0105.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon työasiakirjan ihmissalakuljetuksesta, ihmiskaupasta ja laittomien maahanmuuttajien hyväksikäytöstä työvoimana,
 - ottaa huomioon työasiakirjan rajaturvallisuudesta ja viisumipolitiikasta, mukaan lukien Frontexin ja muiden asiaankuuluvien virastojen rooli,
 - ottaa huomioon työasiakirjan turvallisten ja laillisten reittien luomisesta unioniin pyrkiville turvapaikanhakijoille ja pakolaisille, mukaan lukien EU:n uudelleensijoittamispolitiikka ja kotouttamistoimet,
 - ottaa huomioon työasiakirjan asianmukaisten kanavien luomisesta laillista taloudellista muuttoliikettä varten,
 - ottaa huomioon työasiakirjan muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikkaa koskevasta EU:n sisäisestä ja ulkoisesta rahoituksesta,
 - ottaa huomioon työasiakirjan Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän tehokkaasta täytäntöönpanosta, mukaan lukien EASOn rooli,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysvaliokunnan, budjettivaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja vetoisuusvaliokunnan lausunnot (A8-0066/2016),
- A. toteaa 17. joulukuuta 2014 hyväksymässään päätöslauselmassa antaneensa kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan tehtäväksi arvioida asiaan liittyviä toimintapolitiikkoja, laatia suosituksia ja antaa täysistunnolle strateginen valiokunta-aloitteinen mietintö;
- B. ottaa huomioon, että Frontexin tietojen⁽¹⁾ mukaan vuonna 2015 EU:n ulkorajojen yli pyrki laittomasti 1,83 miljoonaa ihmistä, mikä on uusi ennätys verrattuna siihen, että unioniin saapui koko vuoden 2014 aikana 282 500 siirtolaista; toteaa, että IOM:n ja Unicefin tietojen mukaan noin 20 prosenttia kaikista meritse saapuvista siirtolaisista on lapsia⁽²⁾;
- C. huomauttaa, että EASOn tietojen⁽³⁾ mukaan vuonna 2015 ns. EU+ -alueella⁽⁴⁾ tehtiin yli 1,4 miljoonaa kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ja määrä on kasvanut tasaisesti huhtikuusta, kun taas toistuvien hakemusten osuus on pienentynyt; ottaa huomioon, että noin kuusi prosenttia hakijoista sanoi olevansa vailla huoltajaa olevia alaikäisiä; toteaa, että helmikuussa 2016 kaikista Kreikkaan meritse saapuneista 22 prosenttia oli naisia ja 40 prosenttia lapsia⁽⁵⁾;
- D. toteaa, että lapsen oikeuksista tehdystä YK:n yleissopimuksessa lapsella tarkoitetaan jokaista alle 18-vuotiasta henkilöä;

⁽¹⁾ Frontexin uutiset, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>

⁽²⁾ IOM ja Unicef, Data Brief: Migration of Children to Europe, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf

⁽³⁾ EASO Newsletter, marras-joulukuu 2015, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf

⁽⁴⁾ EU+ koostuu EU:n 28 jäsenvaltiosta sekä Norjasta ja Sveitsistä.

⁽⁵⁾ UNHCR, Greece data snapshot, 7. maaliskuuta 2016.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- E. toteaa, että IOM:n⁽¹⁾ mukaan yli 3 771 henkilön ilmoitettiin kuolleen tai kadonneen Välimerellä vuonna 2015; ottaa huomioon, että 8. maaliskuuta 2016 mennessä 444 henkilön oli ilmoitettu hukkuneen Välimerellä; ottaa huomioon, että vuoden 2016 yhdeksän ensimmäisen viikon aikana kuoli 77 lasta – keskimäärin yli yksi päivässä; toteaa, että Europolin viimeaikaisten tietojen mukaan vähintään 10 000 ilman huoltajaa olevaa lasta on kadonnut saavuttuaan Eurooppaan;
- F. katsoo, että lokakuun 3. päivä olisi julistettava muistopäiväksi kaikille niille miehille, naisille ja lapsille, jotka menehtyivät pyrkiessään pakenemaan maastaan vainon, konfliktin ja sodan takia, sekä kaikille niille miehille ja naisille, jotka vaarantavat päivittäin henkensä heidän pelastamiseksi;
- G. toteaa, että tietyillä maailman alueilla on sotia ja väkivaltaa ja ne kärsivät äärimmäisen köyhyyden, ympäristön pilaantumisen ja nuorten mahdollisuuksien puuttumisen yhteisvaikutuksista, mikä saattaa lietsoa väkivaltaa ja turvattomuutta ja johtaa väestön uusiin muuttoliikkeisiin;

SEUT-sopimuksen 80 artikla – yhteisvastuu ja oikeudenmukainen vastuunjako, mukaan lukien etsintä- ja pelastusvelvoitteet

- H. toteaa, että SEUT-sopimuksen 80 artiklassa asetetaan yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteet unionin koko järjestelmän ytimeen ja että siitä saadaan oikeusperusta näiden periaatteiden panemiseksi täytäntöön unionin turvapaikka-, muuttoliike- ja rajavalvontapolitiikassa;
- I. huomauttaa, että yhteisvastuu voi olla niin sisäistä kuin ulkoistakin yhteisvastuuta; toteaa, että siirrot, turvapaikkapäätösten vastavuoroinen tunnustaminen, operatiiviset tukitoimet, nykyisen Dublin-asetuksen ennakoiva tulkinta ja tilapäistä suojelua koskeva direktiivi ovat sisäisen yhteisvastuun välineitä, kun taas uudelleensijoittaminen, humanitaarinen maahanpääsy sekä etsintä- ja pelastustoimet merellä edistävät ulkoista yhteisvastuuta, ja korostaa, että pelastuspalvelumekanismi voi kohdistua molempiin;
- J. toteaa, että 3. maaliskuuta 2016 Italian vastaanottokeskuksissa siirtoa odottaneista 39 600 turvapaikanhakijasta ainoastaan 338 oli todella siirretty muihin jäsenvaltioihin ja Kreikan tapauksessa 66 400 kaavailusta siirrosta oli kyetty toteuttamaan ainoastaan 322;

Ihmissalakuljetus, ihmiskauppa ja laittomien maahanmuuttajien hyväksikäyttö työvoimana

- K. toteaa, että ihmissalakuljetus, ihmiskauppa ja työvoiman hyväksikäyttö ovat erillisiä oikeudellisia ilmiöitä, joita käsitellään erillisissä oikeudellisissa kehyksissä unionissa ja kansainvälisesti ja jotka edellyttävät asianmukaisesti kohdennettuja toimia, vaikka ne käytännössä usein limittyvät toisiinsa; huomauttaa, että ihmissalakuljetus- ja ihmiskauppaverkostot voivat muuttaa toimintatapojaan hyvin nopeasti, joten toimet on mukautettava niihin pikaisesti uusimpien ja paikkansapitävien tietojen perusteella; toteaa, että maahantulijoiden ihmissalakuljetuksen torjumiseksi toteutettavat toimet eivät saisi vaikuttaa toimiin, joilla annetaan humanitaarista apua laittomille maahantulijoille;
- L. katsoo, että ihmissalakuljetuksen, ihmiskaupan ja työvoiman hyväksikäytön torjunta edellyttää lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, kuten toimia rikollisverkostojen toiminnan estämiseksi ja rikollisten saattamiseksi oikeuden eteen, tietojen keräämistä ja analysointia, toimia uhrien suojelemiseksi ja laittomasti oleskelevien siirtolaisten palauttamiseksi, yhteistyötä kolmansien maiden kanssa sekä pidemmän aikavälin strategioita, joilla puututaan ihmiskaupan ja ihmissalakuljetuksen kohteena olevien henkilöiden kysyntään ja muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, jotka pakottavat ihmisiä turvautumaan ihmissalakuljettajiin;

⁽¹⁾ IOM, Missing Migrants -hanke, <http://missingmigrants.iom.int/>

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Rajaturvallisuus ja viisumipolitiikka, mukaan lukien ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston ja muiden asiaankuuluvien virastojen rooli

- M. ottaa huomioon, että tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä käsitellään parhaillaan useita rajaturvallisuuteen ja viisumipolitiikkaan liittyviä komission ehdotuksia, erityisesti ehdotusta asetukseksi unionin viisumisäännöstöstä (uudelleenlaatiminen) (2014/0094(COD)), ehdotusta asetukseksi kiertomatkaviisumin luomisesta (2014/0095(COD)) ja ehdotusta asetukseksi yhtenäisestä viisumin kaavasta turvallisuuden parantamiseksi (2015/0134(COD)); huomauttaa, että komissio on äskettäin esittänyt tällä alalla uusia ehdotuksia, jotka käsitellään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen;
- N. katsoo, että sisäraja- ja valvonnan poistaminen edellyttää ulkorajojen tehokasta valvontaa, johon sovelletaan korkeatasoisia yhteisiä vaatimuksia, sekä jäsenvaltioiden välistä tehokasta tietojenvaihtoa ja jokaisen perusoikeuksien täysimääräistä kunnioittamista;
- O. toteaa kehottaneensa unionin ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa virastoa lujittamaan valmiuksiaan käsitellä mahdollisia perusoikeuksien loukkauksia, muun muassa sen kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa sovitettujen työjärjestelyjen puitteissa, ja huomauttaa, että komission ehdotus uudeksi unionin ulkorajayhteistyöstä huolehtivaksi virastoksi sisältää valitusmekanismin;
- P. toteaa, että nykyisen viisumisäännösten nojalla jäsenvaltio voi poiketa viisumihakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevista tavanomaisista edellytyksistä ”humanitaarisista syistä” (19 ja 25 artikla);

Turvallisten ja laillisten reittien luominen unioniin pyrkiville turvapaikanhakijoille ja pakolaisille, mukaan lukien EU:n uudelleensijoittamispolitiikka ja kotouttamistoimet

- Q. toteaa, että 86 prosenttia maailman pakolaisista on muissa kuin teollisuusmaissa; ottaa huomioon, että rikollisverkostot ja ihmisalakuljettajat käyttävät hyväkseen unioniin pyrkivien vainoa tai sotaa pakenevien ihmisten epätoivoa;
- R. huomauttaa, että pakolaisille on vain rajoitetusti olemassa laillisia ja turvallisia reittejä päästä unioniin ja monet ottavat edelleen riskin ja käyttävät vaarallisia reittejä; katsoo, että jos turvapaikanhakijoille ja pakolaisille luotaisiin nykyisen lainsäädännön ja nykyisten käytäntöjen pohjalta uusia turvallisia ja laillisia reittejä päästä unioniin, unioni ja jäsenvaltiot saisivat paremman yleiskuvan suojelutarpeista ja unioniin suuntautuvasta muuttovirrasta ja samalla vietäisiin pohja ihmisalakuljettajien liiketoimintamallilta;

Kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskeva strategia, jossa käsitellään erityisesti alueellisia suojeluohjelmia, uudelleensijoittamista ja palauttamista sekä puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin

- S. toteaa, että EU:n ja kolmansien maiden yhteistyötä kehitetään poliittisilla välineillä, joita ovat alueellinen vuoropuhelu, kahdenvälinen vuoropuhelu, maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevat yhteiset toimintasuunnitelmat ja liikkuvuus-kumppanuudet, oikeudellisilla välineillä, kuten ”globaaleihin sopimuksiin”, takaisinottosopimuksiin, viisumihelpotus-sopimuksiin ja viisumivapaus sopimuksiin sisällytettävillä muuttoliikelausekkeilla, ja operatiivisilla välineillä, joihin kuuluvat alueelliset suojeluohjelmat, alueelliset kehitys- ja suojeluohjelmat, Frontexin työjärjestelyt ja EASON yhteistyö kolmansien maiden kanssa;
- T. ottaa huomioon, että yksittäisillä jäsenvaltioilla on yhä muuttoliikettä koskevia tiiviitä ulkoisia toimia kahdenvälisellä tasolla;
- U. huomauttaa, että unioni on tehostanut ulkoista yhteistyötään kolmansien maiden kanssa muuttoliike- ja turvapaikka-asioissa puuttuakseen asianmukaisesti tämänhetkiseen pakolaiskriisiin ja se on käynnistänyt uusia yhteistyöaloitteita, joista voidaan mainita EU:n ja Turkin yhteinen toimintasuunnitelma, Länsi-Balkanin reitistä annetut sitoumukset ja Vallettan huippukokouksessa hyväksytyt toimintasuunnitelmat;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Asianmukaisten kanavien luominen laillista taloudellista muuttoliikettä varten

- V. ottaa huomioon, että unionin työikäisen väestön määrän ennustetaan pienentyvän 7,5 miljoonalla vuoteen 2020 mennessä; huomauttaa, että työmarkkinoiden tarpeiden kehityksestä unionissa laadittujen ennusteiden mukaan tietyillä aloilla on jo nyt ja on myös tulevaisuudessa muodostumassa työvoimapulaa; toteaa, että kolmansien maiden kansalaisilla on monia vaikeuksia saada ulkomaiset tutkintonsa tunnustettua, joten he ovat usein ylikoulutettuja työhönsä;
- W. ottaa huomioon, että työvoiman muuttoliikettä koskeva nykyinen unionin toimintamalli on hajanainen ja on annettu useita direktiivejä, joissa keskitytään tiettyihin työntekijöiden ja sellaisten kolmansien maiden kansalaisten ryhmiin, joiden sallitaan tietyin edellytyksin tehdä työtä; huomauttaa, että tämän toimintamallin avulla voidaan puuttua vain lyhytaikaisiin erityistarpeisiin;

Analyysi sisäasioiden alan määrärahojen käyttämisestä muuttoliike- ja kehitysasioissa, hätärahasot mukaan lukien

- X. ottaa huomioon, että unionissa on useita rahoitusvälineitä, joilla voidaan rahoittaa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimia muuttoliikkeen, turvapaikka-asioiden ja rajaturvallisuuden alalla; toteaa, että erityisesti jäsenvaltioiden määrärahat kohdennetaan pääasiassa turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston sekä sisäisen turvallisuuden rahaston kautta, mutta muuttoliikkeeseen liittyviin toimiin voidaan käyttää myös monia muita ohjelmia ja rahastoja; huomauttaa, että useat komission pääosastot ja EU:n ulkosuhdehallinto hallinnoivat kolmansille maille osoitettavaa rahoitusta, joka kohdennetaan pääosin kehitysyhteistyön rahoitusvälineen kautta;
- Y. katsoo, että budjettikohtien ja vastualueiden nykyisen hajanaisuuden vuoksi voi olla hankalaa saada kattava käsitys siitä, miten määrärahat käytetään, ja jopa määrittää, paljonko unioni tarkalleen ottaen käyttää varoja muuttoliikkeeseen;

Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän tehokas täytäntöönpano, mukaan lukien EASOn rooli

- Z. ottaa huomioon, että Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä käsittää yhteistä turvapaikkapolitiikkaa, yhdenmukaista turvapaikka-asemaa ja yhteisiä turvapaikkamenettelyjä koskevat yhteiset säännöt, jotka ovat voimassa koko unionissa; toteaa, että monet kuulutukset ja myös rikkomista koskevat komission päätökset osoittavat kuitenkin, ettei järjestelmää ole pantu kokonaisuudessaan täytäntöön monissa jäsenvaltioissa; toteaa, että järjestelmän täytäntöönpano on välttämätöntä, jotta voidaan yhdenmukaistaa kansallista lainsäädäntöä ja edistää yhteisvastuuta jäsenvaltioiden keskuudessa, ja huomauttaa, että jäsenvaltiot voivat pyytää EASOlta tukea täyttääkseen järjestelmän vaatimukset; katsoo, että vastaanotto-olosuhteiden ja turvapaikkamenettelyjen yhdenmukaistaminen voi vähentää paremmat olosuhteet tarjoaviin maihin kohdistuvia paineita ja se on vastuunjaon kannalta keskeistä;
- AA. huomauttaa, etteivät Dublin-järjestelmän nykyiset mekanismit ole olleet objektiivisia eikä niiden avulla ole pystytty vahvistamaan oikeudenmukaisia perusteita kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin liittyvän vastuun määrittämiseksi eikä tarjoamaan pikaisesti suojelua; toteaa, ettei järjestelmää tällä hetkellä käytännössä sovelleta ja että siitä on nimenomaisesti poikettu kahdessa väliaikaisista siirroista tehdyssä neuvoston päätöksessä; ottaa huomioon, että komissio oli ilmoittanut esittävänsä ehdotuksen Dublin III -asetuksen varsinaisesta tarkistamisesta viimeistään maaliskuussa 2016;
- AB. ottaa huomioon, että vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen 3 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot eivät saa syrjiä pakolaisia heidän rotunsa, uskontonsa tai lähtömaansa perusteella;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Yhteisvastuu

1. huomauttaa, että muuttoliikettä koskevien unionin toimien on perustuttava yhteisvastuun periaatteeseen; toteaa, että SEUT-sopimuksen 80 artiklassa määrätty yhteisvastuun periaate kattaa turvapaikka-, maahanmuutto- ja rajavalvontapolitiikan; katsoo, että 80 artiklasta saadaan ”yhdessä” SEUT-sopimuksen 77–79 artiklan kanssa oikeusperusta yhteisvastuun periaatteen panemiseksi täytäntöön kyseisillä aloilla;

Etsintä- ja pelastustoimet

2. pitää lähtökohtana sitä, että ihmishenkien pelastaminen on asetettava etusijalle ja että unionin ja jäsenvaltioiden asianmukainen rahoitus etsintä- ja pelastustoimiin on välttämätöntä; toteaa, että meritse saapuvien laittomien maahantulijoiden ja merellä sattuvien kuolemantapausten määrä on noussut huolestuttavasti ja että Euroopassa on edelleen parannettava toimia;

3. toteaa, että ihmishenkien pelastaminen on selkeästi solidaarisuuden osoitus vaarassa olevia kohtaan, mutta se on myös kansainvälisessä oikeudessa vahvistettu oikeudellinen velvoite, sillä kaikki jäsenvaltiot ja itse unioni ovat ratifioineet YK:n merioikeusyleissopimuksen, jonka 98 artikla velvoittaa antamaan apua jokaiselle merihätään joutuneelle henkilölle;

4. katsoo, että unionin pysyvä, luja ja tehokas vastaus etsintä- ja pelastustoimiin merellä on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan jatkossa estää Välimeren ylitystä yrittävien siirtolaisten kuolemat;

5. toteaa tältä osin, että etsintä- ja pelastusvalmiuksia on lujitettava ja että jäsenvaltioiden hallitusten on annettava käyttöön lisää resursseja – sekä taloudellista apua että muita välineitä – unionin laajuisessa humanitaarisessa operaatiossa, jossa pyritään löytämään, pelastamaan ja auttamaan hädässä olevia maahanpyrkijöitä ja tuomaan heidät lähimpään turvalliseen paikkaan;

6. huomauttaa, että yksityisten alusten päälliköitä tai kansalaisjärjestöjä, jotka aidosti auttavat merihätään joutuneita henkilöitä, ei saisi uhata rangaistuksella tällaisen avun antamisesta; katsoo, että kauppalaivoja ei pitäisi katsoa vaihtoehdoksi, jolla voidaan täyttää jäsenvaltioiden ja unionin etsintä- ja pelastusvelvoitteet;

Ihmiskaupan ja ihmissalakuljetuksen torjunta

7. vaatii erottamaan selkeästi toisistaan unioniin salakuljetettavat henkilöt ja unioniin suuntautuvan ihmiskaupan uhrit, sillä politiikkatoimien on oltava sekä asianmukaisesti yhdenmukaisia että oikein kohdennettuja; toteaa, että ihmissalakuljetuksessa on yleensä kyse henkilön laittoman maahantulon järjestämisestä jäsenvaltioon, kun taas ihmiskaupassa kyse on hyväksikäyttötarkoituksessa tapahtuvasta henkilön värvämisestä, kuljettamisesta tai vastaanottamisesta väkivallan, harhaanjohtamisen tai väärinkäytön avulla;

8. katsoo, että muuttoliikkeeseen sovellettavaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan on välttämättä sisällyttävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää ihmiskauppaa ja ihmissalakuljetusta harjoittavien rikollisverkostojen toiminta;

9. on tyytyväinen laivaston tähänastiseen myönteiseen rooliin merihädässä olevien pelastamisessa ja rikollisverkostojen toiminnan estämisessä; tukee operaatio Sofian kaltaisten laivasto-operaatioiden tavoitteita ja korostaa, että ihmishenkiä on suojeltava ja kaikilla operaation osa-alueilla on varmistettava maahanpyrkijöiden hengen suojeleminen;

10. painottaa, etteivät sotilasoperaatiot saisi olla etusijalla muuttoliikkeeseen sovellettavassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa, ja toistaa, ettei operaatio Sofia saa heikentää välineitä, joita jo käytetään Välimerellä ihmishenkien pelastamiseen merellä;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Unionin virastojen rooli ihmissalakuljetuksen torjunnassa

11. huomauttaa, että rikolliset voivat muuttaa ja muuttavatkin toimintatapojaan hyvin nopeasti, joten politiikkatoimet on mukautettava uusimpiin ja paikkansapitäviin tietoihin; pitää myönteisenä edistysaskeleena sitä, että komissio hyväksyi 27. toukokuuta 2015 siirtolaisten salakuljetuksen vastaisen unionin toimintasuunnitelman, johon sisältyy ihmissalakuljetusta käsittelevän unionin erillisvirastojen yhteysryhmän perustaminen operatiivisen yhteistyön ja tietojenvaihdon parantamiseksi;

12. painottaa, että olemassa olevia välineitä, kuten erillisvirastojen riskianalyyseja, olisi hyödynnettävä täysipainoisesti; huomauttaa, että unionin erillisvirastojen olisi tehtävä keskenään tehokasta yhteistyötä mutta myös tehostettava yhteistyötään jäsenvaltioiden kanssa; toteaa, että parantamalla toimien koordinoitua voidaan kerätä tietoja kansallisella tasolla ja toimittaa ne edelleen erillisvirastoille;

Siirot

13. toteaa jälleen, että siirot – toisin sanoen kansainvälistä suojelua hakevan tai sitä saavan henkilön siirtäminen yhdestä jäsenvaltiosta toiseen – ovat käytännön osoitus solidaarisuudesta unionin sisällä; muistuttaa lisäksi vaatineensa vuodesta 2009 alkaen sitovaa mekanismia turvapaikanhakijoiden jakamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden kesken;

14. huomauttaa, että neuvosto antoi viime vuonna kaksi päätöstä väliaikaisista siirtotoimenpiteistä unionissa (jäljempänä "siirtopäätökset")⁽¹⁾ ja että ne koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden siirtämistä Kreikasta ja Italiasta muihin jäsenvaltioihin; toteaa, että siirtopäätöksillä ei tosin poisteta vastuunjakoja koskevia nykyisiä Dublinin sääntöjä, mutta ne merkitsevät silti "väliaikaista poikkeusta" näistä säännöistä;

15. pitää hätätilanteessa sovellettavien siirtotoimenpiteiden käyttöönottoa oikeasuuntaisena askeleena ja vaatii jäsenvaltioita täyttämään näihin toimenpiteisiin liittyvät velvoitteensa mahdollisimman pian;

16. toteaa, että siirtopäätösten mukaisesti siirto koskee vain hakijaa, joka kuuluu sellaiseen kansalaisuuteen, jonka osuus kansainvälistä suojelua koskevista myönteisistä päätöksistä unionissa on ollut kolmen edeltävän kuukauden aikana Eurostatin tietojen perusteella vähintään 75 prosenttia; huomauttaa, että siirtopäätökset koskevat varsin pientä ihmismäärää ja että niiden ulkopuolelle jää paljon muista kolmansista maista tulleita hakijoita, joita ei voida siirtää muualle näiden päätösten nojalla;

17. on huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden, joihin maahantulijat ensiksi saapuvat, on nykyisten siirtopäätösten nojalla edelleen käsiteltävä monimutkaisemmat kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset (ja niitä koskevat muutoksenhaut), varauduttava pidempiin vastaanottoaikoihin ja koordinoitava sellaisten henkilöiden palautukset, jotka eivät lopulta ole oikeutettuja kansainväliseen suojeluun; toteaa jälleen, että minkä tahansa Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän hallinnointia koskevan uuden järjestelmän on perustuttava yhteisvastuuseen ja oikeudenmukaiseen vastuunjakoon;

18. katsoo, että siirtopäätöksiin sisältyvien perusteiden eli jäsenvaltion BKT:n, jäsenvaltion väestömäärän, jäsenvaltion työttömyysasteen ja jäsenvaltion aiemmin vastaanottamien turvapaikanhakijoiden määrän lisäksi olisi otettava huomioon kaksi muuta perustetta: jäsenvaltion pinta-ala ja jäsenvaltion väestötiheys;

19. katsoo, että hakijan toiveet olisi otettava siirtoa toteutettaessa huomioon niin hyvin kuin on käytännössä mahdollista; toteaa, että tämä on yksi keino ehkäistä edelleen liikkumista ja kannustaa hakijoita hyväksymään siirtopäätökset, mutta se ei saisi pysäyttää siirtoprosessia;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/1523 ja neuvoston päätös (EU) 2015/1601.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Uudelleensijoittaminen

20. pitää uudelleensijoittamista yhtenä suositeltavista vaihtoehtoista turvallisen ja laillisen maahanpääsyn tarjoamiseksi unioniin pyrkiville pakolaisille ja kansainvälisen suojelun tarpeessa oleville silloin, kun pakolaiset eivät voi palata kotimaahansa eivätkä saada tehokasta suojelua tai kotoutua vastaanottavaan maahan;

21. huomauttaa lisäksi, että YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) alaisuudessa tapahtuva uudelleensijoittaminen on vakiintunut humanitaarinen ohjelma, ja pitää uudelleensijoittamista hyödyllisenä välineenä, jonka avulla voidaan hoitaa hallitusti kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden saapuminen jäsenvaltioiden alueelle;

22. huomauttaa, että unionin ulkorajoille on saapunut ja saapuu jatkuvasti ennennäkemättömiä ihmisvirtoja ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden määrä kasvaa tasaisesti, joten unioni tarvitsee uudelleensijoittamiselle sitovan ja pakollisen lainsäädäntökehyksen, kuten komission muuttoliikeagendassa todetaan; katsoo, että kehyksen vaikuttavuuden takaamiseksi siinä on säädettävä uudelleensijoittamisesta merkittävälle määrälle pakolaisia siten, että otetaan huomioon unionissa kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden kokonaismäärä, ja että lisäksi on otettava huomioon UNHCR:n vuosittain julkaisemat maailmanlaajuiset uudelleensijoittamistarpeet;

23. korostaa, että tarvitaan jäsenvaltioille pakollinen pysyvä unionin laajuinen uudelleensijoittamisohjelma, jossa tarjotaan uudelleensijoittamista merkittävälle määrälle pakolaisia siten, että otetaan huomioon unionissa suojelua hakevien henkilöiden kokonaismäärä;

Humanitaarinen maahanpääsy

24. huomauttaa, että humanitaarista maahanpääsyä voidaan käyttää täydentämään uudelleensijoittamista, jotta voidaan tarpeen vaatiessa tarjota kiireellistä suojelua, usein väliaikaisesti, kaikkein heikoimmassa asemassa oleville eli vailla huoltajaa oleville alaikäisille tai vammaisille pakolaisille tai kiireellisen lääkinnällisen evakuoinnin tarpeessa oleville;

25. korostaa, että siltä osin kuin uudelleensijoittaminen ei ole mahdollista kolmansien maiden kansalaisille, kaikkia jäsenvaltioita olisi kannustettava laatimaan ja panemaan täytäntöön humanitaarista maahanpääsyä koskevia ohjelmia;

Humanitaariset viisumit

26. toteaa, että humanitaariset viisumit mahdollistavat kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden pääsyn kolmanteen maahan hakemaan turvapaikkaa; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään nykyisiä mahdollisuuksia tarjota humanitaarisia viisumeja etenkin haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille lähtö- tai kauttakulkumaissa sijaitseissa unionin suurlähetystöissä ja konsulaateissa;

27. katsoo, että kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden olisi voitava hakea unionin humanitaarista viisumia suoraan kaikissa jäsenvaltioiden konsulaateissa tai suurlähetystöissä ja, kun humanitaarinen viisumi arvioinnin perusteella myönnetään, sen haltijan olisi voitava saapua viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueelle ainoana tarkoituksenaan esittää siellä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus; katsoo siksi, että unionin viisumisäännöstöä on tarpeen muuttaa sisällyttämällä siihen yksityiskohtaisempia säännöksiä humanitaarisista viisumeista;

Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä

28. huomauttaa, että tarvitaan lisätoimia, jotta Euroopan yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä tulisi aidosti yhdenmukainen;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

29. toteaa jälleen, että yhdenmukaistamisen tehostamiseksi on ehdottomasti tarpeen tehdä perusteellinen arviointi (komission arviointikertomusten muodossa) tämän paketin täytäntöönpanosta ja toteuttaa sen perusteella pikaisesti jatkotoimia, jos täytäntöönpano ei joissakin jäsenvaltioissa ole tyydyttävää;

30. huomauttaa, että esimerkiksi hakemukset, joita ei voida ottaa tutkittavaksi, myöhemmät hakemukset, nopeutetut menettelyt ja rajamenettelyt ovat kaikki erityistapauksia, joissa turvapaikkamenettelydirektiivin uudelleenlaadinnan yhteydessä pyrittiin löytämään herkkä tasapaino järjestelmän tehokkuuden ja hakijoiden oikeuksien välille erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden kohdalla; korostaa, että tällainen tasapaino voidaan saavuttaa vain, jos lainsäädäntö pannaan täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön;

31. pitää tärkeänä kaikenlaisen maahanmuutto- ja turvapaikkalainsäädäntöön perustuvan säilöönnoton tuomioistuinvalvontaa; muistuttaa, että niin kansainvälisessä oikeudessa kuin perusoikeuskirjassakin jäsenvaltioiden edellytetään tarkastelevan vaihtoehtoja säilöönnotolle; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan oikein turvapaikkamenettelydirektiiviä ja vastaanotto-olosuhteita koskevaa direktiiviä, kun kyse on pääsystä säilöönottokeskuksiin;

32. toteaa jälleen, että on tärkeää vähentää kansalaisuudettomien henkilöiden määrää, ja kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kansalaisuudettomuuden määrittämistä koskevia menettelyjä ja vaihtamaan keskenään hyviä käytäntöjä, jotka koskevat luotettavien tietojen keräämistä kansalaisuudettomista henkilöistä sekä kansalaisuudettomuuden määrittämistä koskevista menettelyistä;

Dublin III -asetuksen tarkistaminen

33. huomauttaa, että Dublin III -asetuksen⁽¹⁾ toiminta on herättänyt monia kysymyksiä, jotka liittyvät oikeudenmukaisuuteen ja yhteisvastuuseen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä; toteaa, että nykyisessä järjestelmässä ei oteta riittävästi huomioon unionin ulkorajoilla sijaitseviin jäsenvaltioihin kohdistuvia erityisiä muuttoliikepaineita; katsoo, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä Dublinin periaatteen jatkuvat ongelmat ja että unionin on laadittava vaihtoehtoja sekä jäsenvaltioiden että kyseessä olevien muuttajien väliselle yhteisvastuulle;

34. huomauttaa, että Dublin-asetuksella perustettuun järjestelmään kohdistuu paineita unioniin pyrkivien kasvavan määrän takia ja että tämä on osoittanut, että järjestelmä – sellaisena kuin se on pantu täytäntöön – on suurelta osin epäonnistunut kahden ensisijaisen tavoitteensa saavuttamisessa eli vastuunjako koskevien objektiivisten ja oikeudenmukaisten perusteiden vahvistamisessa ja nopean pääsyn tarjoamisessa kansainvälisen suojelun piiriin; toistaa suhtautuvansa varauksellisesti perusteeseen, jossa jäsenvaltio, johon hakija saapuu ensimmäisenä, määritetään nykyisin kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, ja katsoo, että tätä perustetta olisi tarkistettava;

35. huomauttaa lisäksi, että hakijoiden edelleen liikkuminen on edelleen yleistä unionissa; pitää täysin selvänä, ettei Dublinin järjestelmää alun pitäen suunniteltu vastuun jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken, vaan sen päätarkoituksena oli kohdentaa nopeasti vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä tietyille jäsenvaltioille;

36. katsoo, että siirtopäätösten perusteet olisi sisällytettävä suoraan vastuunjako kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä koskeviin unionin vakiosääntöihin; korostaa, että Dublin-asetuksen uudelleentarkastelussa on tarpeen tarkastella uudelleen ”selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa olevan henkilön” käsitettä, sillä ne maahantulijat ja pakolaiset, jotka eivät kuulu tähän ryhmään, olisivat silloin edelleen sen jäsenvaltion vastuulla, johon he ensiksi saapuvat;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013, annettu 26. kesäkuuta 2013, kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 31).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

37. katsoo, että unionin olisi tuettava eniten turvapaikkahakemuksia vastaanottavia jäsenvaltioita oikeasuhteisella ja riittävällä taloudellisella ja teknisellä tuella; katsoo, että yhteisvastuuta ja vastuunjakoja koskevien toimenpiteiden käyttämisen perusteena on Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän laadun ja toiminnan parantaminen;

38. huomauttaa, että yksi vaihtoehto Dublinin järjestelmän uudistamiseksi kokonaan olisi aloittaa hakemusten keskitetty keruu unionin tasolla – jolloin kunkin turvapaikanhakijan katsotaan hakevan turvapaikkaa koko unionissa eikä yksittäisessä jäsenvaltiossa – ja ottaa käyttöön keskitetty järjestelmä vastuun jakamiseksi unionista turvapaikkaa hakevien henkilöiden tapauksessa; toteaa, että tällaisessa järjestelmässä voitaisiin asettaa jäsenvaltiokohtaisesti tiettyjä maahantulijoiden määrään suhteutettuja kynnyksarvoja, mikä voisi ehkä auttaa estämään edelleen liikkumista, sillä kaikki jäsenvaltiot olisivat täysipainoisesti mukana keskitetyssä järjestelmässä eikä niillä enää olisi yksittäistä vastuuta hakijoiden kohdentamisesta muille jäsenvaltioille; katsoo, että tällaisen järjestelmän toiminta voisi perustua tiettyihin unionin järjestelykeskuksiin, joista hakijat olisi jaettava unioniin; tähdentää, että vastuunjakoja koskevassa uudessa järjestelmässä on otettava huomioon perheen yhtenäisyyttä ja lapsen etua koskevat keskeiset käsitteet;

Vastavuoroinen tunnustaminen

39. toteaa, että tällä hetkellä jäsenvaltiot tunnustavat toisten jäsenvaltioiden turvapaikkapäätökset vain silloin, kun ne ovat kielteisiä; toistaa, että myönteisten turvapaikkapäätösten vastavuoroinen tunnustaminen jäsenvaltioissa on looginen vaihe SEUT-sopimuksen 78 artiklan 2 kohdan a alakohdan asianmukaisessa täytäntöönpanossa, koska siinä kehoitetaan ottamaan käyttöön ”koko unionissa voimassa oleva yhdenmukainen turvapaikka-asema”;

Tilapäistä suojelua koskeva direktiivi

40. huomauttaa, että joukoittaisen maahantulon tilanteessa komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion tekemän pyynnön tutkimisen jälkeen ehdottaa tilapäistä suojelua koskevan direktiivin 2001/55/EY⁽¹⁾ soveltamista; toteaa, että direktiivin soveltaminen edellyttää määrääneemmistöllä hyväksyttyä neuvoston päätöstä; toteaa, että direktiiviä olisi sovellettava silloin, kun on vaara, että unionin turvapaikkajärjestelmä ei kykene käsittelemään siirtymään joutuneiden henkilöiden kolmansista maista tapahtuvaa tai tapahtuvaksi uhkaavaa joukoittaista maahantuloa; korostaa kuitenkin, ettei tilapäistä suojelua koskevan direktiivin mukaisia toimia ole koskaan käynnistetty sitten direktiivin antamisen vuonna 2001;

41. huomauttaa, että tilapäistä suojelua koskevassa direktiivissä säädetään myös mahdollisuudesta evakuoida siirtymään joutuneita henkilöitä kolmansista maista ja että tällaisessa evakuoinnissa voitaisiin käyttää humanitaarisia käytäviä yhteistyössä UNHCR:n kanssa ja jäsenvaltioilla olisi velvoite – tarpeen mukaan – antaa kaikki apu viisumien saamiseksi;

42. katsoo, että joidenkin etulinjan jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmät ovat jo selvästi ylikuormitettuja ja että tilapäistä suojelua koskevan direktiivin mukaiset toimet olisi – sen oman logiikan perusteella – pitänyt käynnistää; kehottaa joka tapauksessa antamaan ”joukoittaiselle maahantulolle” tämän direktiivin tarkistamisen yhteydessä selkeän määritelmän; toteaa, että tällainen tilapäistä suojelua koskevan direktiivin tarkistaminen voi olla osa Dublinin järjestelmän uudelleentarkastelua;

Kotouttaminen

43. huomauttaa, että kaikkien yhteiskunnan toimijoiden osallistuminen on erittäin tärkeää, ja ehdottaa sen vuoksi, että parhaiden käytäntöjen vaihtoa olisi lujitettava tällä alalla kunnioittaen kuitenkin kotouttamistoimiin liittyvää jäsenvaltioiden toimivaltaa; korostaa, että kaikkien laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamistoimilla olisi edistettävä osallisuutta pikemminkin kuin eristäytymistä; toteaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla ja myös kaupungeilla on kotouttamisprosesseissa keskeinen rooli;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/55/EY, annettu 20. heinäkuuta 2001, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi (EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

44. painottaa, että vastaanottavien jäsenvaltioiden on tarjottava pakolaisille tukea ja mahdollisuuksia kotoutua ja rakentaa elämää uudessa yhteiskunnassaan; huomauttaa, että tähän olisi välttämättä sisällytettävä majoitus, luku- ja kirjoitustaidon kurssit sekä kielikurssit, kulttuurien välinen vuoropuhelu, yleissivistävä ja ammatillinen koulutus ja myös tosiasiallinen mahdollisuus osallistua yhteiskunnan demokraattisiin rakenteisiin – kuten aseman määrittelyä koskevassa direktiivissä ⁽¹⁾ säädetään; toteaa, että pakolaisilla – aivan kuten unionin kansalaisillakin – on sekä oikeuksia että velvoitteita vastaanottavissa jäsenvaltioissa; korostaa sen vuoksi, että kotouttaminen on kaksisuuntainen prosessi ja että unionin perustana olevien arvojen kunnioittamisen, kuten myös pakolaisten perusoikeuksien kunnioittamisen, on oltava olennainen osa kotouttamisprosessia;

45. toteaa jälleen, että vastaanotto-olosuhteita koskevan direktiivin 15 artiklan nojalla jäsenvaltioiden on päätettävä, millä edellytyksillä kansainvälistä suojelua hakevalle henkilölle sallitaan pääsy niiden työmarkkinoille, edellyttäen, että tällainen pääsy on tosiasiallista ja siinä noudatetaan kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaika; toteaa, että saman direktiivin 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat työmarkkinapoliittisista syistä asettaa etusijalle unionin kansalaiset ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimusvaltioiden kansalaiset sekä laillisesti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset;

46. katsoo, että jos unionissa kansainvälistä suojelua saava henkilö on saanut työtarjouksen muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hän saa kansainvälistä suojelua, hänen olisi voitava ottaa vastaan tällainen tarjous;

47. toteaa, että ulkomaisten tutkintojen tunnustamisen tehostaminen on yksi käytännön keino varmistaa, että unionissa jo olevat kolmansien maiden kansalaiset voivat kotoutua sinne paremmin, ja vaatii komissiota esittämään tästä asianmukaisia ehdotuksia;

48. kannustaa toteuttamaan yksityisiä ja yhteisöllisiä kotouttamisohjelmia henkilöille, jotka on otettu uudelleensijoittamisen piiriin, yhteistyössä jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten kanssa ja niiden parhaita käytäntöjä hyödyntäen;

Perheen yhtenäisyys

49. kannustaa jäsenvaltioita pyrkimään siihen, että perheet pidetään yhdessä, sillä pitkän aikavälin kotoutumisnäkömät paranevat, kun ihmiset voivat keskittyä uuden elämän rakentamiseen eikä heidän tarvitse huolehtia epävarmoissa oloissa yhä elävien perheenjäsenten tilanteesta;

50. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi poistettava kaikki oikeudelliset ja käytännön esteet, jotta perheenyhdistämistä koskevia päätöksiä voitaisiin nopeuttaa;

51. pitää tärkeänä, että ennen kuin Dublin-asetusta uudistetaan perusteellisesti, jäsenvaltiot hyödyntävät useammin harkintavaltalausekkeitä kunnioittaakseen perheen yhtenäisyyden periaatetta;

Lapset

52. korostaa, että unioniin saapuvat lapset ovat haavoittuvassa asemassa, ja palauttaa mieliin, että jokaisella lapsella on oikeus tulla kohdelluksi ensisijaisesti lapsena; vaatii jäsenvaltioita soveltamaan täysimääräisesti vailla huoltajaa olevia alaikäisiä koskevia Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän erityissäännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi oikeusavun saatavuutta, edunvalvontaa, terveydenhuollon, majoituksen ja koulutuksen saatavuutta sekä oikeutta siihen, että heille puhutaan heidän ymmärtämäänsä kieltä ja että heitä haastattelevat asianmukaisesti koulutetut virkailijat; toteaa jälleen, etteivät jäsenvaltiot saisi ottaa lapsia säilöön sillä perusteella, että he ovat siirtolaisia;

53. huomauttaa, että tuki, tiedotus ja suojelu olisi ulotettava koskemaan vailla huoltajaa olevia ja huoltajastaan eroon joutuneita lapsia heidän etunsa mukaisesti ja että näiden lasten tekemien perheenyhdistämistä koskevien hakemusten käsittelyä olisi nopeutettava;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU, annettu 13. joulukuuta 2011, vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

54. toteaa, että tehokas edunvalvonta ja lapsen huomioon ottava suojelujärjestelmä ovat keskeisessä asemassa estettäessä vailla vanhempien huolenpitoa olevien lasten huonoa kohtelua, laiminlyöntiä ja hyväksikäyttöä; toteaa, että on tärkeää määrittellä unionin suuntaviivat sellaiselle edunvalvontajärjestelmälle, jonka avulla pyritään antamaan riittävää tukea ja suojelua ja takaamaan ulkomaisten ja oman maan lasten yhdenvertainen kohtelu;

55. katsoo, että iän arviointi olisi toteutettava tavalla, joka on vähiten invasiivinen, ja että sen olisi oltava monialainen, turvallinen ja lapsen fyysistä koskemattomuutta ja ihmisarvoa kunnioittava, siinä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tyttöihin ja se olisi annettava riippumattomien ja pätevien ammattihenkilöiden ja asiantuntijoiden tehtäväksi;

56. kehottaa jäsenvaltioita keräämään eriteltyjä tietoja pakolais- ja siirtolaislasten tilanteesta, jotta voidaan parantaa järjestelmien valmiuksia kotouttaa nämä lapset;

Palauttaminen

57. katsoo, että jos henkilön ei hänen turvapaikkahakemuksensa yksilöllisen arvioinnin jälkeen katsota voivan saada suojelua unionissa, hänet on palautettava turvallisesti osana Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän asianmukaista täytäntöönpanoa;

58. toteaa, että unionin palauttamisjärjestelmää on tehostettava, sillä vuonna 2014 pystyttiin tosiasiallisesti palauttamaan 36 prosenttia niistä kolmansien maiden kansalaisista, jotka oli määrätty poistumaan unionista;

59. katsoo, että takaisinottojen tehostamiseksi ja palauttamisten johdonmukaisuuden varmistamiseksi Euroopan tasolla on tarpeen tehdä uusia EU:n takaisinottosopimuksia, joiden olisi oltava etusijalla jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tekemiin kahdenvälisiin sopimuksiin nähden;

60. katsoo, että muuttajien palauttaminen olisi aina toteutettava turvallisesti noudattaen täysin asianosaisten perusoikeuksia ja prosessuaalisia oikeuksia ja vain silloin, kun maa, johon heidät palautetaan, on heille turvallinen; toistaa tältä osin, että vapaaehtoinen paluu olisi asetettava pakeroon perustuvan paluun edelle;

61. katsoo, että jäsenvaltioiden yritykset "käännyttää" maahantulijoita ilman, että heille annetaan mahdollisuutta hakea turvapaikkaa, ovat unionin lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden vastaisia ja että komission olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin kaikkia tällaisia "käännytyksiä" yrittäviä jäsenvaltioita vastaan;

Luettelo turvallisista alkuperämaista

62. panee merkille komission tuoreen ehdotuksen turvallisia alkuperämaita koskevan unionin luettelon laatimisesta ja turvapaikkamenettelydirektiivin⁽¹⁾ muuttamisesta; huomauttaa, että jos unionin luettelosta tulisi jäsenvaltioille pakollinen, se voisi periaatteessa olla tärkeä väline turvapaikkaprosessin ja myös palauttamisen helpottamiseksi;

63. pitää valitettavana nykytilannetta, jossa jäsenvaltiot käyttävät toisistaan poikkeavia turvallisten maiden luetteloja, mikä estää yhdenmukaisen soveltamisen ja kannustaa edelleen liikkumiseen;

64. korostaa, että turvallisten alkuperämaiden luettelo ei saisi missään tapauksessa heikentää periaatetta, jonka mukaan jokaiselle henkilölle on annettava mahdollisuus hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa asianmukaiseen yksilölliseen tarkasteluun;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU, annettu 26. kesäkuuta 2013, kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 60).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Rikkomismenettelyt

65. huomauttaa, että syyskuussa 2015 komissio joutui tekemään 40 rikkomispäätöstä Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanosta 19:ää jäsenvaltiota vastaan ja että niiden lisäksi vireillä oli jo 34 tapausta; toistaa, että parlamentti olisi pidettävä täysin ajan tasalla menettelyistä, jotka komissio panee vireille sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole panneet täytäntöön unionin lainsäädäntöä tällä alalla tai ovat panneet sen täytäntöön puutteellisesti;

66. tähdentää jälleen pitävänsä olennaisen tärkeänä, että sitten kun unionin lainsäädäntö on hyväksytty, jäsenvaltiot pitävät lupauksensa ja panevat lainsäädännön täytäntöön;

67. toteaa myös, että on mahdotonta arvioida asianmukaisesti Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän tiettyjen osatekijöiden etuja ja haittoja, sillä monet jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet lainsäädäntöä täysimääräisesti täytäntöön;

Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO)

68. suositaa, että EASOsta kehitetään pitkällä aikavälillä Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän pääkoordinaattori, jotta voidaan taata järjestelmän sääntöjen yhteinen soveltaminen; toistaa, että kun Euroopan yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä tulee aidosti eurooppalainen, EASOn on kehityttävä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ryhmästä täysipainoiseksi unionin virastoksi, joka tarjoaa operatiivista tukea jäsenvaltioissa ja ulkorajoilla; korostaa tältä osin, että EASOLle on annettava lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä tarvittavat rahoitus- ja henkilöresurssit;

69. huomauttaa, että EASOn vuoden 2015 talousarvio siirtoa, uudelleensijoittamista ja ulkoista toimintaa varten oli vain 30 000 euroa; toteaa, että näin pieneen talousarvioon ei voida suhtautua vakavasti Välimeren tämänhetkisten tapahtumien vuoksi eikä siirtopäätöksissä EASOon tehtyjen lukuisien viittausten vuoksi; huomauttaa, että EASOn talousarviota, sen henkilöresursseja sekä sen siirtoon ja uudelleensijoittamiseen osoittamia määriä on lisättävä huomattavasti lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

Frontex sekä ehdotettu uusi Euroopan raja- ja rannikkovartiosto

70. panee merkille Frontexin viimeaikaisen roolin avun antamisessa merihädässä oleville aluksille tai henkilöille ja antaa tunnustusta panoksesta, jonka se on antanut yhteisissä Triton- ja Poseidon-operaatioissa monien ihmishenkien pelastamiseen Välimerellä;

71. huomauttaa, että äskettäin ehdotetun Euroopan raja- ja rannikkovartioston on määrä korvata Frontex ja tarkoitus varmistaa eurooppalainen yhdenmukainen valvonta ulkorajoilla, jolloin tavoitteena on hallita muuttoliikettä tehokkaasti ja varmistaa korkea turvallisuuden taso unionissa ja samalla suojata henkilöiden vapaa liikkuvuus unionin sisällä perussopimusten ja niiden pöytäkirjojen mukaisesti; toteaa, että jäsenvaltiot, jotka ovat Schengenin sopimusten osapuolia mutta eivät vielä kuulu Schengen-alueeseen, jolta on poistettu sisärajavalvonta, voivat osallistua kaikkiin uuden ehdotuksen mukaisiin toimiin ja/tai hyötyä niistä;

72. odottaa neuvotteluja, jotka ehdotuksesta käydään lainsäätäjien sisällä ja välillä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen SEUT-sopimuksen 294 artiklan mukaisesti;

Schengen sekä ulkorajojen valvonta ja turvallisuus

73. toteaa, että unioni on Schengen-alueen perustamisesta lähtien ollut alue, jolla ei ole sisärajoja, ja Schengen-maat ovat kehittäneet Schengen-alueen ulkorajoja koskevan vaiheittaisen yhteisen politiikan, ja huomauttaa, että tällaisen järjestelmän perusajatuksena on aina ollut, että sisärajavalvonnan poistaminen edellyttää vastaavasti toimenpiteitä Schengen-alueen ulkorajojen vahvistamiseksi ja tietojenvaihtoa Schengenin tietojärjestelmässä (SIS);

74. toteaa, että Schengen-alueen yhtenäisyys ja sisärajavalvonnan poistaminen edellyttävät ulkorajojen tehokasta valvontaa, jolloin kaikki jäsenvaltiot soveltavat ulkorajoilla korkeatasoisia yhteisiä vaatimuksia ja vaihtavat tehokkaasti tietoja keskenään;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

75. myöntää, että unionin on lujitettava ulkorajojensa suojelua ja kehitettävä edelleen Euroopan yhteistä turvapaikkajärjestelmää ja että tarvitaan toimia Schengen-alueen valmiuksien tehostamiseksi, jotta voidaan ratkaista Eurooppaan kohdistuvat uudet haasteet ja taata turvallisuuden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden peruseräatteen;

76. huomauttaa, että pääsy Schengen-alueelle valvotaan yleensä ulkorajoilla Schengenin rajasäännösten nojalla ja että lisäksi monien kolmansien maiden kansalaiset tarvitsevat viisumin päästäkseen Schengen-alueelle;

77. toistaa UNHCR:n kannan, että perusoikeuksien ja kansainvälisten velvoitteiden kunnioittaminen voidaan varmistaa vain, jos toimintatavat ja suunnitelmat vastaavat näitä velvoitteita niin maa-, meri- kuin ilmarajoillakin toimiville rajavartijoille annettavassa selkeässä käytännön ohjeistuksessa; toteaa, että unionin pelastuspalvelumekanismia on vahvistettava edelleen, jotta voidaan vastata sellaisiin laajalle ulottuviin tapahtumiin, jotka vaikuttavat merkittävään määrään jäsenvaltioita;

78. korostaa jälleen nimenomaan turvapaikka-asioita ja muuttoliikettä koskevan lainsäädännön osalta, että sisä- ja ulkorajoista annettu lainsäädäntö voi olla tehokasta vain, jos jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisesti unionin tasolla sovitut toimenpiteet; pitää olennaisen tärkeänä, että paineiden lisääntyessä jäsenvaltiot tehostavat toimenpiteiden toteuttamista ulkorajoilla, sillä näin voidaan jossakin määrin lievittää kansalaisten turvallisuuteen liittyviä pelkoja;

79. panee merkille, että komissio teki 15. joulukuuta 2015 Schengenin rajasäännösten kohdennettua tarkistamista koskevan ehdotuksen, jossa se esitti kaikkiin unionin kansalaisiin (ei ainoastaan kolmansien maiden kansalaisiin) kohdistuvia tietokantojen käyttöön perustuvia systemaattisia tarkastuksia Schengen-alueen ulkorajoilla;

80. pitää Schengen-aluetta yhtenä Euroopan yhdentymisen suurimmista saavutuksista; huomauttaa, että Syyrian konfliktin ja muiden sen lähialueen selkkausten takia unioniin on saapunut ennätysmäärä pakolaisia ja siirtolaisia, mikä on puolestaan tuonut esille puutteita joissakin unionin ulkorajojen osissa; on huolestunut siitä, että tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot ovat kokeneet tarvetta sulkea sisärajansa tai ottaa käyttöön tilapäisiä rajatarkastuksia, mikä vaarantaa koko Schengen-alueen toimivuuden;

Hotspot-lähestymistapa

81. muistuttaa, että Euroopan muuttoliikeagendassa komissio ehdotti ns. hotspot-lähestymistapaa, jossa ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto, EASO, Europol ja Eurojust tarjoavat jäsenvaltioille operatiivista apua kukin oman toimeksiantonsa mukaisesti;

82. huomauttaa tältä osin, että unionin virastoille on annettava tarvittavat resurssit, jotta ne voivat hoitaa niille osoitetut tehtävät; vaatii, että unionin virastot ja jäsenvaltiot pitävät parlamentin täysin ajan tasalla järjestelykeskuksissa tehdystä työstä;

83. huomauttaa, että kummassakin siirtopäätöksessä säädetään Italialle ja Kreikalle järjestelykeskuksissa annettavasta operatiivisesta tuesta, joka koskee maahantulijoiden seulontaa heidän saapuessaan maahan ensimmäisen kerran, heidän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa kirjaamista, siirtämistä koskevan tiedon tarjoamista hakijoille, sellaisten henkilöiden palauttamisen järjestämistä, jotka eivät ole hakeneet kansainvälistä suojelua ja joilla ei muuten ole oikeutta jäädä maahan tai joiden hakemus on hylätty, sekä itse siirtomenettelyn kaikkien vaiheiden helpottamista;

84. vaatii perustamaan järjestelykeskukset mahdollisimman pian, jotta kyseisille jäsenvaltioille voidaan antaa konkreettista operatiivista apua; kehottaa osoittamaan teknisiä ja taloudellisia resursseja sekä tukea jäsenvaltioille, joihin maahantulijat ensiksi saapuvat ja joihin kuuluvat esimerkiksi Italia ja Kreikka, jotta voidaan mahdollistaa kaikkien unioniin saapuvien henkilöiden nopea ja tehokas rekisteröinti ja ohjaaminen toimivaltaisten viranomaisten piiriin täysin heidän perusoikeuksiaan kunnioittaen; katsoo, että unionin nopea ja tehokas tuki jäsenvaltioille sekä tällaisen tuen vastaanottaminen ovat tärkeitä keskinäisen luottamuksen kannalta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

85. huomauttaa, että yhtenä järjestelykeskusten tärkeimmistä tehtävistä on auttaa unionia tarjoamaan nopeasti suojelua ja humanitaarista apua niitä tarvitseville; painottaa, että on huolehdittava tarkasti siitä, että maahantulijoiden luokittelu järjestelykeskuksissa toteutetaan täysin heidän oikeuksiaan kunnioittaen; toteaa kuitenkin, että kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden henkilöllisyyden asianmukainen tarkistaminen ensimmäisessä unionin alueella sijaitsevassa saapumispaikassa on omiaan helpottamaan uudistetun Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaa yleensä;

Rikosoikeus ja muuttoliike

86. huomauttaa, että komissio toteaa salakuljetuksen vastaisessa toimintasuunnitelmassaan harkitsevansa sitä, että se tarkistaisi neuvoston direktiiviä 2004/81/EY oleskeluluvasta, joka myönnetään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tekeville kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat ihmiskaupan uhreja tai jotka ovat joutuneet laittomassa maahantulossa avustamisen kohteiksi;

87. katsoo, että tarkistaminen on tarpeen ja että olisi harkittava sellaisen järjestelmän käyttöönottoa, jonka avulla ihmiskaupan ja ihmissalakuljetuksen uhrin voivat tulla esiin ja auttaa ihmiskauppiaan tai ihmissalakuljettajan asettamisessa syyteeseen pelkäämättä, että he itse joutuvat syytteeseen;

88. toteaa, että komissio harkitsee laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä annetun neuvoston direktiivin 2002/90/EY tarkistamista; katsoo, ettei ketään, joka tarjoaa humanitaarista apua eri muodoissa sitä tarvitseville, saisi syyttää rikoksesta ja että tämä periaate olisi sisällytettävä unionin oikeuteen;

89. korostaa, että ihmissalakuljetus- ja ihmiskauppaverkostojen hajottamisessa keskeistä on myös asettaa etusijalle talousrikostutkinta, sillä rikollisverkostojen voittojen jäljitys ja takavarikointi on välttämätöntä, jos verkostoja halutaan heikentää ja lopulta hajottaa; vaatii tältä osin jäsenvaltioita saattamaan neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin pikaisesti ja tehokkaasti osaksi lainsäädäntöään;

90. toteaa, että tehokkaan rikostutkinnan varmistamiseksi on välttämätöntä kouluttaa oikeusalan toimijoita, jotta asianomaiset ymmärtävät täysin, mistä on kyse tässä ilmiössä, jota he pyrkivät torjumaan, ja he osaavat tunnistaa sen varhaisessa vaiheessa;

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

91. huomauttaa, että maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan (GAMM) turvapaikka-asioita ja kansainvälistä suojelua koskevaa pilaria olisi kehitettävä edelleen niin, että kolmannet maat osallistuvat siihen entistä tiiviimmin; toteaa, että tämän alan nykyisissä toimissa, joita toteutetaan alueellisissa suojeluohjelmissa sekä alueellisissa kehitys- ja suojeluohjelmissa, keskitytään kehittämään valmiuksia puuttua ihmissalakuljetus- ja ihmiskauppaverkostojen toimintaan kolmansissa lähtö- ja kauttakulkumaissa; toteaa samalla, että näiden ohjelmien uudelleensijoittamista koskevalla osa-alueella on edelleen puutteita; katsoo, että valmiuksien kehittämistä ja uudelleensijoittamista koskevia toimia olisi tehostettava ja toteutettava yhdessä sellaisten kolmansien maiden kanssa, joissa on paljon pakolaisia;

92. toteaa, että GAMM on perusväline, jossa vahvistetaan unionin ulkoisten muuttoliike-, turvapaikka- ja rajavalvontapolitiikkojen tavoitteet; panee merkille, että sen piiriin kuuluu useita välineitä, kuten alueellinen vuoropuhelu, kahdenvälinen vuoropuhelu, liikkuvuuskomppanuudet, maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevat yhteiset toimintasuunnitelmat, takaisinottosopimukset, viisumihelpotussopimukset, viisumivapaussopimukset, alueelliset suojeluohjelmat sekä alueelliset kehitys- ja suojeluohjelmat;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

93. toteaa, että ulkoisessa ulottuvuudessa olisi keskityttävä yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa Eurooppaan suuntautuvien laittomien ihmisvirtojen perimmäisten syiden käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi; katsoo, että painopisteen olisi edelleen oltava kumppanuuksissa ja yhteistyössä keskeisten lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa, esimerkiksi Khartumin ja Rabatin prosessin, muuttoliikettä ja liikkuvuutta koskevan EU:n ja Afrikan vuoropuhelun, Budapestin prosessin ja Prahan prosessin kautta;

94. huomauttaa, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on tuettava kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisia valikoivasti ja otettava huomioon näiden viranomaisten maine siirtolaisten ihmisoikeuksien loukkaamisessa;

95. suosittaa, että kaikessa yhteistyössä kolmansien maiden kanssa arvioitaisiin kyseisten maiden turvapaikkajärjestelmiä, niiden pakolaisille antamaa tukea ja niiden kykyä ja halukkuutta torjua näihin maihin suuntautuvaa ja niiden kautta kulkevaa ihmiskauppaa ja ihmissalakuljetusta;

96. vaatii unionia auttamaan kolmansia maita vahvistamaan turvapaikkajärjestelmiään ja kotouttamisstrategioitaan, jotta kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat kolmansien maiden kansalaiset voivat hakea suojelua näistä maista; katsoo, että unionin on otettava kolmansien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä käyttöön kaikkia osapuolia hyödyttävä lähestymistapa eli lähestymistapa, josta on hyötyä unionille, kyseiselle kolmannelle maalle sekä pakolaisille ja muuttajille tässä maassa;

97. huomauttaa, että unioni on tehostanut ulkoista yhteistyötään kolmansien maiden kanssa muuttoliike- ja turvapaikka-asioissa puuttuakseen asianmukaisesti tämänhetkiseen pakolaiskriisiin ja se on käynnistänyt uusia yhteistyöaloitteita, kuten EU:n ja Turkin yhteisen toimintasuunnitelman; korostaa tältä osin, että kaikkien osapuolten on täytettävä toimintasuunnitelmasta johtuvat sitoumuksensa, kuten puututtava syyrialaisien joukoittaisen maahantulon perimmäisiin syihin ja tehostettava yhteistyötä tilapäisen suojelun saavien syyrialaisien ja heitä vastaanottavien yhteisöjen tukemiseksi Turkissa, ja Turkin on täytettävä sitoumuksensa estääkseen laittomat muuttovirrat sen alueelta unioniin;

Valistuskampanjat

98. huomauttaa, että monet salakuljetettavat henkilöt ovat jossakin määrin tietoisia Eurooppaan suuntautuvan mahdollisesti vaarallisen matkan riskeistä mutta päättävät silti lähteä matkalle, koska he arvioivat sen riskit lähtemättä jäämisen riskejä pienemmiksi;

99. pitää ilahduttavana, että salakuljetuksen vastaisessa toimintasuunnitelmassa uusien valistuskampanjoiden käynnistäminen kytketään nykyisten kampanjoiden arviointiin; suosittaa, että kampanjoissa annettaisiin tietoa suojeluaseman määrittämisperusteista unionissa, sillä jotkut voivat päättää olla lähtemättä, kun he tietävät, että vaarallisella matkalla riskin ottavat siirtolaiset palautetaan, jos heille ei myönnetä suojeluasemaa;

Perimmäisiin syihin puuttuminen

100. toteaa, että unionin on laadittava pitkän aikavälin strategia, jolla autetaan torjumaan kolmansien maiden työntekijöitä (konflikti, vaino, etninen puhdistus, yleinen väkivalta tai muut tekijät, kuten äärimmäinen köyhyys, ilmastonmuutos tai luonnonkatastrofit), jotka pakottavat ihmiset turvautumaan ihmissalakuljetusverkostoihin, koska he näkevät tämän ainoana keinonaan päästä unioniin;

101. toteaa, että myös siirtolaisten ihmisoikeuksia käsittelevä YK:n erityisraportoija on kehottanut unionia avaamaan laillisia maahanmuuttoväyliä, jotta siirtolaiset voivat käyttää virallisia maahantulo- ja maastapoistumiskanavia eikä heidän tarvitse turvautua ihmissalakuljetusverkostoihin;

102. korostaa, että unioniin saapuvien pakolaisten määrä on viime aikoina kasvanut, mikä osoittaa, että ennaltaehkäisytoimet eivät yksinään riitä tämänhetkisen muuttoliikeilmiön hallitsemiseen;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

103. katsoo, että pitkällä aikavälillä on vauhditettava muuttoliikkeen perimmäisiin syihin vaikuttavien geopoliittisten kysymysten ratkaisemista, sillä sota, köyhyys, korruptio, nälkä ja näköalattomuus ajavat ihmisiä edelleen pakoon Eurooppaan, ellei unioni yritä auttaa kyseisten maiden jälleenrakentamisessa; toteaa tämän tarkoittavan, että komission ja jäsenvaltioiden on myönnettävä varoja auttaakseen kolmansia maita niiden valmiuksien kehittämisessä esimerkiksi edistämällä investointeja ja koulutusta, lujittamalla turvapaikkajärjestelmiä ja parantamalla niiden täytäntöönpanoa, lisäämällä rajaturvallisuutta ja vahvistamalla oikeusjärjestelmää ja oikeuslaitosta;

Kolmansille maille myönnettävä rahoitus

104. toteaa, että tärkein rahoitusväline kolmansille maille myönnettävässä rahoituksessa on kehitys yhteistyön rahoitusväline (DCI) ja siihen sisältyy unionin ainoa globaali temaattinen rahoitus muuttoliikkeelle globaaleja julkishyödykkeitä ja haasteita koskevassa ohjelmassa, jota hallinnoi kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto (DEVCO); huomauttaa, että muut komission pääosastot ja unionin elimet osallistuvat DCI-välineen hallintaan, kuten toimitaan jäsenvaltioille suoraan kohdennettujen määrärahojen yhteydessä, siten, että unionin apua naapuruusmaille hallinnoi naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto liittymistä valmistelevan tukivälineen avulla, humanitaarisesta avusta huolehtii humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosasto (ECHO) ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) hallinnoi vakautta ja rauhaa edistävää välinettä; toteaa, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston (HOME) hallinnoimat kaksi rahastoa – turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahasto (AMIF) ja sisäisen turvallisuuden rahasto (ISF) – sisältävät myös ulkoisen ulottuvuuden, joten kyseessä on ulkoisen rahoituksen kannalta uusi sidosryhmä;

105. on ilahtunut siitä, että äskettäin perustettuun Afrikka-hätärahastoon on luvattu osoittaa 1,8 miljardia euroa, mikä osaltaan lisää kolmansille maille myönnettävää rahoitusta; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan osuuksien suorittamista rahastoon;

106. suosittaa, että maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan neljä temaattista pilaria eli i) laillinen muuttoliike ja liikkuvuus, ii) laitton muuttoliike ja ihmiskauppa, iii) kansainvälinen suojelu ja iv) muuttoliikkeen kehitysvaikutus olisivat yhtä tärkeitä unionin ulkopoliitikassa ja rahoituksessa;

Rahoituksen avoimuus

107. huomauttaa, että unionin muuttoliikepolitiikkaa toteutetaan erilaisilla toimintapoliittisilla välineillä, joista jokaisella on omat tavoitteensa, joilla ei välttämättä ole yhteyksiä toisiinsa, ja katsoo, että rahoituksen koordinointi monien eri toimijoiden välillä on riittämätöntä; toteaa, että budjettikohtien ja vastuualueiden hajanaisuus synnyttää hallinnointirakenteen, jonka vuoksi voi olla hankalaa saada kattava käsitys siitä, miten käytettävissä olevat eri määrärahat kohdennetaan ja miten ne viime kädessä käytetään; toteaa myös, että tämä hajanaisuus vaikeuttaa sen määrittämistä, paljonko unioni yhteensä käyttää varoja muuttoliikepolitiikkaan;

108. katsoo, että muuttoliikkeeseen niin unionin sisällä kuin sen ulkopuolellakin liittyvästä unionin rahoituksesta on saatava kattava käsitys, sillä tällaisen käsityksen puuttuminen on selkeä este avoimuudelle ja järkevälle päätöksenteolle; huomauttaa tältä osin, että yksi mahdollinen vaihtoehto voisi olla verkkosivusto, jolla on tietokanta kaikista unionin rahoittamista muuttoliikepolitiikkaan liittyvistä hankkeista; korostaa, että avoimuutta tarvitaan myös budjettikohtissa, jotta voidaan varmistaa riittävä rahoitus kaikissa unionin muuttoliikepolitiikan tavoitteissa;

109. muistuttaa, että EU:n muuttoliikerahastojen myönteinen vaikutus edellyttää kansallisia ja unionin tason prosesseja, joilla varmistetaan avoimuus, tehokas valvonta ja vastuuvollisuus; katsoo, että olisi syytä harkita, kuinka valvonnasta ja arvioinnista voidaan tehdä jatkuvia eikä pelkästään jälkikäteen toteutettavia prosesseja, ja että tilintarkastustuomioistuimen roolia tässä asiassa olisi vahvistettava; toteaa, että olisi otettava käyttöön vertailukelpoisia laadullisia ja määrällisiä indikaattoreita, jotta voidaan mitata EU:n rahastojen vaikutus ja arvioida, ovatko rahastot saavuttaneet niille asetetut tavoitteet;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Muuttoliikkeeseen liittyvä lisärahoitus

110. on tyytyväinen siihen, että unionin talousarvioon vuodeksi 2016 on otettu lisärahoitusta, jolla voidaan alkaa käsitellä tämänhetkistä muuttoliikeilmiötä; huomauttaa, että uusi rahoitus on enimmäkseen monivuotisen rahoituskehyksen 2014–2020 mukaista rahoitusta, jota on aikaistettu, joten unioni kuluttaa tänään sen, mikä oli tarkoitus kuluttaa huomenna;

111. toteaa, että talousarviota koskeviin viimeaikaisiin ehdotuksiin ja unionin talousarviossa vuodeksi 2016 kaavailtuun lisärahoitukseen, kuten joustovälineen käyttöön, on syytä olla tyytyväinen, mutta keskipitkän ja pidemmän aikavälin rahoitus on edelleen ongelma; on huolestunut siitä, että turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston budjettikohtien määriin on ehdotettu korotuksia vuodeksi 2016, mutta rahastoon kaikkiaan rahoituskaudella 2014–2020 kohdennettavia varoja ei ole ehdotettu lisättäväksi; arvelee tämän tarkoittavan lopulta, että rahaston rahoitus ehtyy jo kauan ennen vuotta 2020;

112. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysin sellaisten rahastojen tarjoamia mahdollisuuksia, jotka eivät liity suoraan muuttoliikepolitiikkaan mutta joita voidaan käyttää alan toimien (kuten kotouttamistoimien) rahoittamiseen, ja mainitsee esimerkkinä Euroopan sosiaalirahaston, vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston, Horisontti 2020 -ohjelman, Euroopan aluekehitysrahaston sekä perusoikeus- ja kansalaisuusohjelman;

113. suosittaa, että vuoden 2016 loppuun kaavailussa monivuotisen rahoituskehyksen uudelleenarvioinnissa kohdennettaisiin huomattavasti lisävaroja unionin talousarvion otsakkeeseen 3 (Kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus), jotta rahoitusta olisi saatavilla riittävästi muuttoliikkeen suuntausten perusteella, kun otetaan huomioon niistä aiheutuvat taloudelliset vaatimukset unionin ja jäsenvaltioiden turvapaikka-, muuttoliike- ja kotouttamispolitiikassa;

Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen

114. huomauttaa, että kansalaisjärjestöjen suurena haasteena on toiminnan rahoituksen turvaaminen, koska valtaosa rahoituksesta on hankesidonnaista; toteaa, että olisi edistettävä maahantulijoiden auttamiseen tähtääviä vapaaehtoistyöntekijöiden ja kansalaisyhteiskunnan aloitteita, joita komission ja jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa rahoitettava; vaatii jäsenvaltioita ja komissiota tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan rahoittamaan hankkeita, joita hallinnoivat muuttoliike-, turvapaikka- ja kotouttamisasiota käsittelevät kansalaisyhteiskunnan organisaatiot;

115. toteaa, että on varmistettava kansalaisyhteiskunnan osallistuminen unionin toimien ja kansallisten ohjelmien laatimiseen turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastossa vahvistetun kumppanuusperiaatteen mukaisesti; ehdottaa, että unionin tasolla harkittaisiin säännöllisiä kuulemisia komission sekä muuttoliike-, turvapaikka- ja kotouttamisasiota käsittelevien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden välillä;

Väestönkehitys

116. huomauttaa, että ennen kuin muuttovirrat unioniin kasvoivat vuonna 2015, OECD:n ja komission tutkimuksessa vuodelta 2014 ennustettiin unionin työikäisen väestön (15–64-vuotiaiden) määrän supistuvan 7,5 miljoonalla vuosina 2013–2020 ja arveltiin laskun olevan vielä selvempää, jos laskelmista jätetään pois nettomuutto, jolloin työikäisen väestön määrä vähenisi 11,7 miljoonalla;

117. huomauttaa kuitenkin, että marraskuussa 2015 nuorisotyöttömyysaste kaikissa jäsenvaltioissa oli 20 prosenttia;

118. toteaa vielä, että Eurostatin tuoreiden ennusteiden mukaan 65 vuotta täyttäneiden ja 15–64-vuotiaiden välinen suhde kohoaa 27,5 prosentista vuoden 2013 alussa noin 50 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä; huomauttaa, että tämä tarkoittaisi, että vanhushuoltosuhte laskisi nykyisestä neljästä työikäisestä henkilöstä jokaista 65 vuotta täyttäneitä kohti enää kahteen työikäiseen jokaista 65 vuotta täyttäneitä kohti;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Laillinen työvoiman muuttoliike

119. toteaa, että oikeusperusta laillisen muuttoliikkeen hallintaan unionin tasolla löytyy SEUT-sopimuksen 79 artiklasta;
120. huomauttaa, että SEUT-sopimuksen 79 artiklan 5 artiklassa nimenomaisesti varataan jäsenvaltioille oikeus päättää siitä, kuinka paljon kolmansista maista tulevia kolmansien maiden kansalaisia päästetään niiden alueelle hakemaan työtä;
121. huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa mainitaan tarve harjoittaa työvoiman muuttoliikettä koskevaa kattavaa politiikkaa ja parantaa muuttajien kotouttamista, jotta unioni voi saavuttaa älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevat tavoitteensa;
122. toteaa, että nykyinen unionin lainsäädäntökehys, jolla säännellään kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä unionissa työskentelyä varten, on varsin hajanainen, sillä siinä keskitytään tiettyihin työntekijäryhmiin sen sijaan, että se koskisi yleisesti kaikkia siirtotyöläisiä;
123. katsoo, että unionin on pitkällä aikavälillä annettava yleisempiä sääntöjä, jotka koskevat unionista työtä hakevien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua, jotta voidaan korjata unionin työmarkkinoilla havaitut puutteet;

Tarve saada parempaa tietoa

124. peräänkuuluttaa kattavaa näkemystä unionin työmarkkinoista, sillä se on välttämätön edellytys työmarkkinapolitiikan kehittämiseksi; huomauttaa, että on tarpeen kehittää välineitä, joilla voidaan entistä paremmin havaita ja ennustaa unionin työmarkkinoiden nykyisiä ja tulevia tarpeita; ehdottaa tältä osin, että olemassa olevia välineitä – joita esimerkiksi Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop) tai OECD ovat kehittäneet – voitaisiin parantaa tai jopa yhdistää käyttämällä kansainvälisiä tilastoja mahdollisesta kolmansien maiden työvoiman tarjonnasta, jolloin tilanteesta saataisiin tarkempi kuva;
125. katsoo, että paremmat tiedot ja tehokkaammat välineet tällaisten tietojen analysoimiseksi auttavat päättäjiä linjaamaan työvoiman muuttoliikettä koskevia tulevia politiikkatoimia ja että unionin ja jäsenvaltioiden olisi määritettävä työmarkkinoidensa puutteet, jolloin ne voisivat saada täytettyä työpaikat, jotka muuten jäisivät avoimiksi;

Työvoiman hyväksikäyttö

126. toteaa, että työvoiman hyväksikäyttöä voi tapahtua ihmiskaupan tai ihmiskuljetuksen seurauksena tai jopa ilman niitä, jolloin laittomia siirtolaisia hyväksi käyttävät henkilöt jäävät rankaisematta jäsenvaltioissa, joissa hyväksikäyttöä ei ole tässä muodossa kriminalisoitu;
127. pitää valitettavana, että on todettu, että vähäinen riski paljastua laittomien siirtolaisten työvoimaa hyväksi käyttäväksi työnantajaksi ja/tai joutua tästä syytteeseen on merkittävä tekijä työvoiman hyväksikäytössä etenkin niillä toimialoilla, joilla hyväksikäytön riski on suurin (maatalous, rakennusala, hotelli- ja ravintola-ala, kotitaloustyö ja hoitopalvelut); katsoo, että rankaisemattomuuden torjumiseksi on välttämätöntä ensinnäkin varmistaa, että kaikenlainen työvoiman vakava hyväksikäyttö säädetään rangaistavaksi teoksi ja siitä langetetaan kansallisen lainsäädännön nojalla asianmukainen rangaistus, ja toiseksi lisätä työsuojelutarkastuksia riskialoilla;
128. panee merkille, että tällä hetkellä työvoiman hyväksikäyttö on rangaistava teko monissa jäsenvaltioissa vain silloin, kun se tapahtuu ihmiskaupan muotona, jolloin lainsäädäntöön jää ammottava aukko kaikissa tapauksissa, joissa työvoiman hyväksikäyttäjät eivät ole osallistuneet ihmiskauppaan tai heidän osallistumistaan ei voida näyttää toteen;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

129. toteaa, että maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetussa direktiivissä 2009/52/EY säädetyt erityis- menettelyt kantelujen helpottamiseksi olisi pantava täysimääräisesti täytäntöön ja niitä olisi sovellettava oikein käytännössä; katsoo, että on välttämätöntä tarjota lisäsuojelua ihmiskaupan uhreille ja unioniin salakuljetetuille henkilöille, jotka tekevät yhteistyötä ja helpottavat siten ihmiskauppaa ja/tai ihmissalakuljetusta harjoittavien asettamista syytteeseen; kehottaa myös tukemaan (ihmiskaupan vastaisessa strategiassa vuonna 2014 esitettyä) ajatusta perustaa ihmiskaupan vastainen eurooppalaisten yritysten yhteenliittymä, jonka tarkoituksena olisi kehittää toimitusketjuja, joihin ei liity ihmiskauppaa;

130. katsoo, että kaikissa toimissa, joilla pyritään kitkemään työvoiman hyväksikäyttö, on viime kädessä sovellettava kaksitahoista lähestymistapaa, jossa hyväksikäyttöä harjoittavat työnantajat saadaan asetettua tehokkaasti syytteeseen ja samalla suojellaan hyväksikäytön uhreja;

Sinistä korttia koskevan direktiivin tarkistaminen

131. muistuttaa, että komissio ilmoitti muuttoliikeagendassaan aikomuksestaan tarkistaa kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten annettua direktiiviä (jäljempänä ”sinistä korttia koskeva direktiivi”) tarkastelemalla erityisesti sen soveltamisalaa (mahdollisuus sisällyttää soveltamisalaan yrittäjät, jotka ovat halukkaita investoimaan Eurooppaan) ja parantamalla EU:n sisäistä liikkuvuutta koskevia sääntöjä;

132. toistaa, että komission täytäntöönpanokertomuksessa nykyisestä sinistä korttia koskevasta direktiivistä korostettiin direktiivin puutteita, kuten sitä, että yhdenmukaistamisen taso on erittäin alhainen, sillä direktiivissä annetaan jäsenvaltioille paljon täytäntöönpanoon liittyvää harkintavaltaa, erityisesti jäsenvaltioiden oikeus pitää yllä rinnakkaisia kansallisia järjestelmiä;

133. katsoo myös, että direktiivissä olisi ilman muuta keskityttävä paitsi korkeasti koulutettuihin henkilöihin myös tiettyihin korkeaa pätevyyttä vaativiin ammatteihin, joissa on todettu esiintyvän työvoimapulaa; katsoo lisäksi, että sinistä korttia koskevan direktiivin tarkistamisen olisi oltava kunnianhimoinen ja kohdennettu ja siinä olisi pyrittävä poistamaan voimassa olevan direktiivin epä johdonmukaisuudet, jotka koskevat etenkin rinnakkaisia kansallisia järjestelmiä; suosittaa, että harkittaisiin soveltamisalan tarkistamista siten, että sen piiriin kuuluisivat ne kolmansien maiden kansalaiset, jotka voivat auttaa korjaamaan unionin työmarkkinoilla havaitut puutteet;

o

o o

134. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, EASOLle, Frontexille, Europolille, Eurojustille, perusoikeusvirastolle, eu-LISAlle, Euroopan neuvostolle, alueiden komitealle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0103

Vuosikertomukset 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston toimivaltaisten yksiköiden 22. heinäkuuta 2011 sopimat käytännön järjestelyt SEUT-sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanosta päästäessä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n sääntelyn tilasta ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista – 19. kertomus, ”Parempi säädöskäytäntö vuonna 2011” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista EU:n säädöskäytäntöön koskevasta 18. vuosikertomuksesta (2010) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista sekä järkevistä sääntelystä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission vuosikertomuksen 2012 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (COM(2013)0566) ja komission vuosikertomuksen 2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (COM(2014)0506),
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät järkevistä sääntelystä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin parlamenttien puhemieskonferenssin 21. huhtikuuta 2015 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon COSACin puolivuositteiset kertomukset parlamentaarisen valvonnan menettelyjen ja käytäntöjen kehityksestä Euroopan unionissa 27. syyskuuta 2012, 17. toukokuuta 2013, 4. lokakuuta 2013, 19. kesäkuuta 2014 ja 14. marraskuuta 2014,
- ottaa huomioon hallinnollista taakkaa tutkineen korkean tason riippumattoman työryhmän 14. lokakuuta 2014 julkaiseman loppuraportin ”Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 ja 132 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan lausunnot (A8-0301/2015),

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0061.⁽³⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 117.⁽⁴⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 87.⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että vuonna 2012 komissio sai perusteltuja lausuntoja 83:stä lainsäädäntöehdotuksesta; ottaa huomioon, että vuonna 2012 huomautusten kokonaismäärä oli 292, mukaan luettuina ne huomautukset, joita ei voitu pitää perusteltuina lausuntoina;
- B. ottaa huomioon, että vuonna 2013 komissio sai perusteltuja lausuntoja 99:stä lainsäädäntöehdotuksesta; ottaa huomioon, että vuonna 2013 huomautusten kokonaismäärä oli 313, mukaan luettuina ne huomautukset, joita ei voitu pitää perusteltuina lausuntoina;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2012 kansalliset parlamentit antoivat 12 perusteltua lausuntoa Monti II -ehdotuksesta ⁽¹⁾ ja että tämä edusti 19 ääntä (kynnys on 18), jolloin käynnistettiin ensimmäistä kertaa ns. keltaisen kortin menettely, joka edellyttää, että ehdotuksen esittänyt toimielin tarkistaa ehdotusta ja perustelee päätöksensä siitä, aikooko se peruuttaa ehdotuksensa, muuttaa sitä tai pitää sen voimassa;
- D. ottaa huomioon, että komissio peruutti Monti II -ehdotuksen mutta totesi, että ehdotus oli sen mielestä toissijaisuusperiaatteen mukainen ja että ehdotus peruutettiin, koska sillä ei ollut riittävästi tukea Euroopan parlamentissa ja neuvostossa ⁽²⁾;
- E. ottaa huomioon, että vuonna 2013 kansalliset parlamentit antoivat 13 perusteltua lausuntoa Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta ⁽³⁾ ja että tämä edusti 18 ääntä, jolloin käynnistettiin toinen keltaisen kortin menettely;
- F. ottaa huomioon, että komissio totesi, että sen ehdotus oli toissijaisuusperiaatteen mukainen ja että ehdotuksen peruuttaminen tai muuttaminen ei ollut tarpeen; ottaa huomioon, että komissio ilmoitti aikovansa ottaa perustellut lausunnot asianmukaisesti huomioon lainsäädäntömenettelyssä ⁽⁴⁾;
- G. ottaa huomioon, että monet kansalliset parlamentit olivat huolissaan komission lähestymistavasta ja pitivät komission esittämiä perusteita ja argumentteja riittämättöminä; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta keskustelivat aiheesta;
- H. ottaa huomioon, että neuvoston kanssa Euroopan syyttäjänvirastosta sittemmin käydyissä neuvotteluissa viraston toimialaa ja työmenetelmiä on kavennettu verrattuna alkuperäiseen ehdotukseen, josta perustellut lausunnot annettiin;
- I. ottaa huomioon, että koska komissiolla on aloiteoikeus, sen vastuulla on varmistaa, että politiikan suunnittelun alkuvaiheessa tehdään oikeat valinnat sen suhteen, onko EU:n tasolla toteutettavien toimien ehdottaminen aiheellista ja millaisia toimia tässä tapauksessa olisi ehdotettava;
- J. ottaa huomioon, että komissio on tarkistamassa vaikutustenarviointiprosessiin sovellettavia suuntaviivoja myös toissijaisuuden ja suhteellisuuden näkökulmasta;
- K. ottaa huomioon, että parlamentti on perustanut oman vaikutustenarviointiyksikön, joka laati vuoden 2013 aikana 50 alustavaa arviota ja kaksi yksityiskohtaista arviota komission vaikutustenarvioinneista;
- L. ottaa huomioon, että kansalliset parlamentit ovat todenneet, että merkittävien ja lukuisien delegoitujen valtuuksien käyttäminen tekee käytännössä vaikeaksi arvioida, noudattaisivatko lopulliset säännöt toissijaisuusperiaatetta;

⁽¹⁾ Ehdotus neuvoston asetukseksi työtaisteluoikeuden harjoittamisesta suhteessa sijoittautumisvapauteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen (COM(2012)0130).

⁽²⁾ Varapuheenjohtaja Šefčovič'in 12. syyskuuta 2012 päivätty kirje kansallisille parlamenteille.

⁽³⁾ Komission ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ Komission 27. marraskuuta 2013 antama tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja kansallisille parlamenteille Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevan neuvoston asetusehdotuksen tarkastelusta toissijaisuusperiaatteen osalta pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti (COM(2013)0851).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

M. ottaa huomioon, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden tarkastaminen sekä vaikutustenarviointi suoritetaan ainoastaan lainsäädäntöprosessin alussa;

1. toteaa, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet ovat Euroopan unionin perusperiaatteita;
2. korostaa, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden olisi ohjattava unionin toimivallan käyttöä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrättyllä tavalla; pitää myönteisenä, että unionin toimielimet ja kansalliset parlamentit valvoivat huolellisesti sitä, miten näitä kahta periaatetta noudatettiin vuosina 2012 ja 2013;
3. pitää myönteisenä, että kansalliset parlamentit ovat viime vuosina osallistuneet entistä tiiviimmin ja aktiivisemmin unionin lainsäädäntöprosessiin, sillä tämä on lisännyt tietoisuutta EU:n perustana olevista periaatteista ja myös toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista toimielinten välisissä yhteyksissä; panee kuitenkin merkille, että tässä asiassa tarvitaan vielä lisätoimia; ehdottaa, että komissio aloittaisi ensiksi vuotuisen keskustelun kunkin kansallisen parlamentin kanssa vahvistaakseen komission ja kansallisten parlamenttien välistä vuoropuhelua;
4. uskoo lisäksi, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet ovat kaiken politiikan suunnittelun lähtökohta; pitää siksi tärkeänä, että lainsäädäntöprosessin alussa arvioidaan, voidaanko politiikan tavoitteet saavuttaa paremmin unionin tasolla kuin kansallisilla tai alueellisilla aloitteilla;
5. pitää tärkeänä parlamentteja sekä niiden alueellisia vaikutuksia ja läheisyyttä kansalaisiin ja kehottaa tarvittaessa lisäämään niiden osallistumista ennakkovarointijärjestelmään;
6. toteaa kuitenkin, että muutamat kansalliset parlamentit antavat suurimman osan kansallisten parlamenttien lausunnoista; kannustaa muita parlamentteja osallistumaan enemmän eurooppalaiseen keskusteluun;
7. korostaa, että unionin toimielinten on noudatettava toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, jotka on kirjattu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklaan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjaan N:o 2, ja toteaa, että ne ovat yleisluonteisia ja velvoittavat toimielimiä unionin toimivaltaa käytettäessä lukuun ottamatta unionin yksinomaisen toimivallan piiriin kuuluvia aloja, joilla toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta;
8. katsoo, että toissijaisuusperiaatteen tarkistusk mekanismi on erittäin tärkeä unionin toimielinten ja kansallisten instituutioiden yhteistyön kannalta;
9. panee merkille, että komission valmistelamat vuosikertomukset ovat jossain määrin innottomia, ja kehottaa komissiota harkitsemaan, voisiko se paneutua kertomuksissaan yksityiskohtaisemmin siihen, miten toissijaisuutta ja suhteellisuutta noudatetaan unionin päätöksenteossa;
10. panee merkille komission vuosien 2012 ja 2013 vuosikertomuksissa soveltaman käytännön, jossa tilastoja käytetään luokittelemaan kansallisten parlamenttien jostakin ehdotuspaketista antamat perustellut lausunnot vain yhdeksi perustelluksi lausunnoksi eikä kustakin yksittäisestä ehdotuksesta annetuksi perustelluksi lausunnoksi;
11. toteaa, että kokonaisuutena perusteltujen lausuntojen osuus huomautusten kokonaismäärästä on kasvanut merkittävästi vuosiin 2010 ja 2011 verrattuna ja että vuonna 2012 perustellut lausunnot edustivat 25:tä prosenttia kaikista huomautuksista, mutta 2013 ne muodostivat 30 prosenttia kansallisten parlamenttien pöytäkirjan N:o 2 mukaisen menettelyn mukaisesti esittämistä huomautuksista; panee tältä osin merkille kansallisten parlamenttien kuulemisen lainsäädäntöprosessissa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

12. toteaa, että vuonna 2012 kansalliset parlamentit käyttivät toissijaisuusperiaatteen osalta ensimmäistä kertaa ns. keltaisen kortin menettelyä vastauksena komission ehdotukseen asetukseksi työtaisteluoikeuden harjoittamisesta suhteessa sijoittautumisvapauteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen (Monti II); panee merkille, että vaikka komissio oli sitä mieltä, että toissijaisuusperiaatetta ei ollut rikottu, se peruutti ehdotuksen poliittisen tuen puutteen vuoksi; muistuttaa, että toinen ns. keltaisen kortin menettely käynnistettiin vuonna 2013 komission ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta; toteaa, että komissio oli sitä mieltä, että ehdotus oli toissijaisuusperiaatteen mukainen, ja päätti pitää sen voimassa;

13. panee merkille, että kansallisten parlamenttien antamissa perustelluissa lausunnoissa viitataan siihen, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta tulkitaan monin tavoin; muistuttaa tässä yhteydessä, että perussopimuksissa vahvistettu toissijaisuusperiaate antaa unionille mahdollisuuden toimia "aloilla, jotka eivät kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan, ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi keskushallinnon tasolla tai alueellisella taikka paikallisella tasolla riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla"; muistuttaa myös, että "[s]uhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi"; kannustaa kansallisia parlamentteja toimimaan SEU-sopimuksen kirjaimen mukaisesti, kun ne arvioivat toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattamista; suosittelee voimakkaasti, että kansalliset parlamentit ja unionin toimielimet vaihtavat toissijaisuuden ja suhteellisuuden arviointia koskevia näkemyksiä ja käytäntöjä;

14. toteaa, että kansallisten parlamenttien antamat perustellut lausunnot vaihtelevat merkittävästi esiin tuotujen kysymysten tyyppin ja muodon mukaan; pitää valitettavana yhteisten mallien puuttumista, minkä vuoksi on vaikea arvioida, minkä perusteella kansalliset parlamentit esittävät lausuntoja;

15. palauttaa mieliin, että aikaisemmissa parlamentin mietinnöissä on oltu huolissaan siitä, että toissijaisuutta ei ole otettu riittävästi huomioon komission laatimissa vaikutustenarvioinneissa; muistuttaa lisäksi, että komission vaikutustenarviointilautakunnan (IAB) vuosikertomuksissa on käsitelty tätä kysymystä; panee merkille, että IAB katsoi, että yli 30 prosenttia sen vuosina 2012 ja 2013 arvioimista vaikutustenarvioinneista sisälsi epätydyttävän analyysin toissijaisuusperiaatteesta; on huolissaan siitä, että tämä määrä nousi 50 prosenttiin vuonna 2014, ja kehottaa komissiota puuttumaan tähän asiaan ja kääntämään tämän suuntauksen, kun se tarkistaa vaikutustenarviointeja koskevia suuntaviivoja;

16. korostaa vaikutustenarviointien ratkaisevan tärkeää merkitystä päätöksenteon tukivälineenä lainsäädäntömenettelyssä ja painottaa, että tässä yhteydessä on pohdittava asianmukaisella tavalla toissijaisuuteen ja suhteellisuuteen liittyviä kysymyksiä;

17. korostaa, että perusteelliset vaikutustenarvioinnit, joissa perusteellisesti arvioidaan toissijaisuuden noudattamista, ovat tärkeitä kansalaisten luottamuksen parantamiseksi, koska kansalaiset pitävät usein toissijaisuusperiaatetta demokraattisen prosessin keskeisenä tekijänä; korostaa siksi, että toissijaisuuden tehostettua tarkastamista voitaisiin pitää merkittävänä välineenä ns. demokratiavajeen vähentämisessä;

18. toistaa edellä mainitussa 14. syyskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä pyynnön, että komission ehdotetun lainsäädännön tueksi tekemiä vaikutustenarviointeja – joiden uudistamisesta keskustellaan parhaillaan – täydennettäisiin käyttämällä kansallisia vaikutustenarviointeja; uskoo, että parlamenttiin äskettäin perustetut vaikutustenarviointiyksiköt täydentävät myönteisellä tavalla komission työtä;

19. on pettynyt tapaan, jolla komissio on vastannut kansallisille parlamenteille tapauksissa, joissa on annettu keltainen kortti; uskoo, että komission on vastattava kattavasti kaikkiin kansallisten parlamenttien esiin ottamiin huolenaiheisiin ja että sen on vastattava yksilöllisesti osana vuoropuhelua mahdollisesti julkaistavan lausunnon lisäksi; pitää myös tarpeellisenä, että komissio tulee parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien kuultavaksi selittämään kantansa yksityiskohtaisesti;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

20. korostaa, että keltaisen kortin menettelyä, jolla voidaan vaikuttaa EU:n päätöksentekoon, voitaisiin vahvistaa tehokkaasti kansallisten parlamenttien kantoja koskevalla aiemmalla tietojenvaihdolla, ja kannustaa siksi kansallisia parlamentteja vaihtamaan näkemyksiä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen arvioinnissa käytettävistä arviointimenetelmistä ja niiden laajuudesta;

21. uskoo, että poliittinen vuoropuhelu on yhä tärkeämpää toissijaisuuden kunnioittamisen varmistamiseksi; katsoo, että poliittista vuoropuhelua olisi parannettava paitsi keltaisen tai oranssin kortin tapauksessa niin myös yleisesti; pitää tältä osin myönteisenä Junckerin komission sitoumusta vierailla useammassa kansallisessa parlamentissa, ja kehottaa Euroopan parlamenttia harkitsemaan vastaavia aloitteita; uskoo, että esittelijöitä voitaisiin kannustaa tiiviimpään toimintaan kansallisten parlamenttien kanssa, etenkin koska videokonferenssit ja muut verkko-osallistumisen muodot ovat helpottuneet ja tehostuneet;

22. korostaa, että unionin toimielinten ja kansallisten parlamenttien on edelleen pyrittävä siihen, että Euroopan unionissa edistetään ”toissijaisuuskulttuuria”; suosittelee kahta eri aloitetta, jotka auttavat ottamaan toissijaisuuden paremmin huomioon lainsäädäntöprosessissa tällä hetkellä: kansallisten parlamenttien poliittisessa vuoropuhelussa ja erityisesti valmistelutyön yhteydessä (kuten komission vihreät ja valkoiset kirjat) esittämien kantojen, näkemysten tai muiden ehdotusten laajempi huomioon ottaminen sekä se, että harkitaan mahdollisuutta pidentää kansallisten parlamenttien kuulemiseen toissijaisuuden tarkastusmenettelyn mukaisesti käytössä olevaa aikaa, jos kansalliset parlamentit sitä pyytävät aikapulan vuoksi kansallisten parlamenttien ja komission välillä sovittavista perustelluista objektiivisista syistä, kuten luonnonkatastrofit tai lomakaudet; katsoo, että tämä voitaisiin saavuttaa ensimmäisessä vaiheessa toimielinten ja kansallisten parlamenttien poliittisella sitoumuksella ilman, että se viivyttää asiaa koskevan lainsäädännön hyväksymistä;

23. katsoo, että jos jäsenvaltiot sopivat pidentävänsä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevan pöytäkirjan 6 artiklan mukaisesti kansallisille parlamenteille perustellun lausunnon esittämiseksi annettua määräaikaa, se olisi sisällytettävä perussopimuksen seuraavaan tarkistukseen; toteaa, että määräajan pidennys voitaisiin siten määrittää myös johdetussa oikeudessa;

24. pitää tärkeänä, että keltaisen kortin menettely on parlamenttien kannalta helposti toteutettava samalla kun se vahvistaa perussopimusten mukaista toissijaisuusperiaatetta;

25. katsoo, että COSAC-ryhmässä useat kansalliset parlamentit ovat ilmoittaneet olevansa halukkaita ottamaan käyttöön vihreän kortin poliittisen vuoropuhelun parantamisen välineenä, joka antaisi kansallisille parlamenteille sen jälkeen, kun asialle on saatu Euroopan parlamentin tuki, mahdollisuuden esittää rakentavia ehdotuksia komission harkittavaksi ja komission aloiteoikeutta asianmukaisesti kunnioittaen;

26. toteaa, että lainsäädäntöehdotukset voivat muuttua merkittävästi ennen toimielinten hyväksyntää; muistuttaa, että toissijaisuusperiaatteen noudattaminen tarkastetaan vain lainsäädäntömenettelyn alussa eikä sen päätteeksi; muistuttaa lisäksi, että vaikutustenarvioinnit laaditaan yleisemmin vain lainsäädäntöprosessin alkuvaiheessa eikä niinkään lopussa; korostaa tarvetta tehdä väliarviointi hyväksymismenettelyn käynnistämisen jälkeen ja lainsäädäntöprosessin lopussa, minkä ansiosta tietyissä tapauksissa voidaan antaa varoitus toissijaisuusperiaatetta rikkoneille jäsenvaltioille;

27. kehottaa siksi suorittamaan uuden toissijaisuuden tarkastuksen ja täydellisen vaikutustenarvioinnin lainsäädäntö-neuvottelujen päätteeksi ja ennen lopullisen tekstin hyväksymistä, jotta voidaan taata toissijaisuuden noudattaminen ja suorittaa arvioinnit, mukaan luettuna suhteellisuuden arviointi; uskoo, että tällainen ”jäähdyttelyaika” auttaisi päättäjiä arvioimaan, noudattaako lainsäädäntö unionin periaatteita, ja lisäksi usein hyvinkin intensiivisten neuvottelujen tuloksia koskevaa avoimuutta;

28. panee merkille komission uudet toimintatavoitteet, jotka liittyvät EU:n lainsäädäntöä koskeviin aloitteisiin ja ehdotuksiin ja erityisesti vähimmäiskustannuksiin, kansalaisille, yrityksille ja työntekijöille koituviin hyötyihin sekä tarpeettoman sääntelytaakan välttämiseen;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

29. katsoo, että monivuotisen rahoituskehityksen mukaisissa ohjelmissa olisi arvioitava, ovatko ne toissijaisuusperiaatteen mukaisia siltä osin, että niistä saadaan todistettavissa olevaa lisäarvoa edunsaajina olevissa jäsenvaltioissa, ja tämä olisi myös osoitettava;
30. pyytää komissiota suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita noudattaen yksinkertaistamaan EU:n varojen hakumenettelyä, jotta siitä voitaisiin tehdä entistä tehokkaampi ja tuloskeskeisempi;
31. korostaa olevansa sitoutunut varmistamaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen arvioimalla omia valiokunta-aloitteisia lainsäädäntömietintöjään, tutkimalla komission vaikutustenarviointeja etukäteen sekä arvioimalla jatkuvasti mahdollista unionin lisäarvoa ja yhteisön tason toimien laiminlyönnistä aiheutuvia kustannuksia;
32. panee merkille sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua (ISDS) koskevat viimeaikaiset keskustelut sekä komission ehdotukset nykyisen mallin korvaamiseksi; muistuttaa, että yhteinen kauppapolitiikka määrittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklassa alaksi, jolla unionilla on yksinomainen, yhtenäisiin periaatteisiin perustuva toimivalta; toteaa siksi, ettei toissijaisuusperiaatetta sovelleta yhteiseen kauppapolitiikkaan;
33. kehottaa jäsenvaltioita lakkaamaan jarruttamasta YK:n kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan (UNCITRAL) sijoittajan ja valtion välisen sopimusperustaisen sovittelun avoimuutta koskevan yleissopimuksen hyväksymistä, jotta komissio voi allekirjoittaa sen koko unionin puolesta; pitää valitettavana nykyistä tilannetta, jossa jotkut EU:n jäsenvaltiot ovat sopimuksen osapuolia ja toiset eivät; katsoo tämän esimerkin tuovan korostetusti esiin, että kaikki osapuolet tarvitsevat enemmän selkeyttä siihen, mikä on unionin toimivallan laajuus suorien ulkomaisten sijoitusten suhteen; muistuttaa, että jäsenvaltioiden toteuttamat erilaiset investointien suojaamista koskevat toimet ovat johtaneet nykyiseen tilanteeseen, jossa jäsenvaltiot ovat noin 1 400 kahdenvälisen investointisopimuksen osapuolia ja jossa näiden sopimusten määräykset toisinaan poikkeavat toisistaan, mikä saattaa johtaa EU:n sijoittajien erilaiseen kohteluun ulkomailla kyseessä olevan investoinnin alkuperämaan mukaan;
34. katsoo, että EU:n muille maille antamaan rahoitustukeen ja erityisesti makrotaloudelliseen rahoitustukeen liittyvien toimenpide-ehdotusten suhteellisuus on arvioitava perusteellisemmin ennakkoon ja jälkikäteen, jotta apu olisi tehokasta ja hyödyttäisi apua tarvitsevia kumppaneita aidosti; painottaa, että on huolehdittava tuen maksamisen ehdollisuudesta ja varojen käytön asianmukaisesta valvonnasta, mukaan lukien petosten ja korruption estämistä ja torjumista koskevat toimenpiteet, sekä parlamentin yksityiskohtaisesta valvonnasta; kehottaa sisällyttämään toimintaan tiiviisti EU:n ulkoiset välineet, jolloin kauppa, kehitysyhteistyö sekä ulko- ja turvallisuuspolitiikka yhdistetään toisiinsa; korostaa, että jäsenvaltioiden on sitouduttava tähän aktiivisemmin;
35. pitää erittäin tärkeänä kansalaisten, yritysten (erityisesti pk-yritysten) ja kansalaisyhteiskunnan asianmukaista kuulemista, vuoropuhelua ja osallistumista EU:n kauppapoliittisen päätöksentekoprosessin yhteydessä.
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0104

Sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelma**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevasta ohjelmasta (REFIT): tilanne ja näkymät (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon toimielinten väliset sopimukset paremmasta lainsäädännöstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston toimivaltaisten yksiköiden 22. heinäkuuta 2011 sopimat käytännön järjestelyt SEUT-sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanosta päästäessä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n sääntelyn tilasta ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista – 19. kertomus, ”Parempi säädöskäytäntö vuonna 2011” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman komission vaikutustenarvioinnin suuntaviivojen tarkistamisesta ja pk-yritystestien roolista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista EU:n säädöskäytäntöön koskevasta 18. vuosikertomuksesta (2010) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista sekä järkevästä sääntelystä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät järkevästä sääntelystä,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelma (REFIT): tilanne ja näkymät” (COM(2014)0368),
- ottaa huomioon komission tiedonannon EU:n sääntelyn tilasta (COM(2012)0746) ja komission tiedonannon sääntelyn toimivuudesta ja tuloksellisuudesta (COM(2013)0685),
- ottaa huomioon komission kertomuksen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (19. kertomus, ”Parempi säädöskäytäntö vuonna 2011”) (COM(2012)0373),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Järkevä sääntely – Pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet” (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1; Hyväksytyt tekstit, 9. maaliskuuta 2016, P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁽⁶⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁽⁷⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan pk-yritysten järkevää sääntelyä koskevasta seurannasta ja kuulemisesta (SWD(2013)0060),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon järkevästä sääntelystä Euroopan unionissa (COM(2010)0543),
 - ottaa huomioon sidosryhmien kuulemista koskevat komission ohjeet vuodelta 2014,
 - ottaa huomioon hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmän 24. heinäkuuta 2014 julkaistun, byrokratian vähentämistä koskevan loppuraportin ”Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook” ja erityisesti ryhmän neljän jäsenen (työntekijöiden, kansanterveysalan, ympäristöalan ja kuluttajien edustajat) eriävän mielipiteen raportin liitteessä 12,
 - ottaa huomioon 10. joulukuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ”EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin” (COM(2015)0215),
 - ottaa huomioon yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksesta toimielinten väliseksi sopimukseksi paremmasta sääntelystä (COM(2015)0216),
 - ottaa huomioon komission päätöksen REFIT-foorumin perustamisesta (C(2015)3261) ja komission tiedonannon aiheesta ”REFIT-foorumi – Rakenne ja toimintatapa” (C(2015)3260),
 - ottaa huomioon komission puheenjohtajan päätöksen riippumattoman sääntelyvalvontalautakunnan perustamisesta (C(2015)3263), komission tiedonannon ”Sääntelyvalvontalautakunta – toimeksianto, tehtävät ja henkilöstö” (C(2015)3262) sekä komission tiedonannon ”Vakioperustelut” (C(2015)3264/2),
 - ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan aiheesta ”Parempaa sääntelyä koskevat suuntaviivat” (SWD(2015)0111),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalio-
kunnan lausunnot (A8-0208/2015),
- A. katsoo, että REFIT-ohjelma on keskeinen osa parempaa lainsäädäntöä koskevaa uutta komission strategiaa;
- B. ottaa huomioon, että REFIT-ohjelmalla pyritään lujittamaan parempaan säädöskäytäntöön liittyviä menettelyjä, yksinkertaistamaan EU:n lainsäädäntöä ja vähentämään hallinnollista ja/tai sääntelystä aiheutuvaa rasitusta sekä tavoitellaan hyvää hallintotapaa, joka pohjautuu tietoon perustuvaan poliittiseen päätöksentekoon, jossa vaikutustenarvioinnit ja jälkiarvioinnit ovat keskeisessä asemassa mutta eivät korvaa poliittisia päätöksiä;
- C. ottaa huomioon, että komissio on perustanut toimintansa tukemiseksi REFIT-ohjelman puitteissa uuden REFIT-foorumin, joka koostuu kahdesta ryhmästä: ”hallitusten edustajien ryhmä”, jossa on julkishallinnon huippuasiantuntijoita jokaisesta jäsenvaltiosta, ja ”sidosryhmien ryhmä”, jossa on korkeintaan 20 asiantuntijaa, joista kaksi edustaa Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa ja muut asiantuntijat talouselämää, pk-yritykset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt mukaan luettuina;

⁽¹⁾ ETSK-asiakirja INT/750.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- D. panee merkille REFIT-ohjelman vuositulostaulun, jonka avulla voidaan arvioida edistymistä kaikilla politiikan aloilla ja kunkin komission määrittämän aloitteen parissa, neuvoston ja Euroopan parlamentin toimet mukaan luettuina;
- E. katsoo, että vuonna 2003 tehty toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä on vanhentunut Lissabonin sopimuksen myötä voimaan tulleen nykyisen lainsäädäntöympäristön johdosta;
- F. katsoo, että sääntelyn parantamista koskeva toimintaohjelma on viime vuosina joka tapauksessa myötävaikuttanut lainsäädäntömenettelyjen paranemiseen; katsoo, että komission alalla käynnistämät useat erinimiset ohjelmat ("parempi lainsäädäntö", "parempi säädöskäytäntö", "järkevä sääntely", "sääntelyn toimivuus", "pienet ensin -periaate", "toimivuustarkastukset", "ABR+") eivät osoita kansalaisille riittävän selvästi ja avoimesti toimien tavoitteita ja siksi ne olisi koottava paremmin yhteen;
- G. katsoo, että komissio on esittänyt 19. toukokuuta 2015 antamallaan tiedonannolla "EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin" parempaa lainsäädäntöä koskevan johdonmukaisen ja kokonaisvaltaisen lähestymistavan, jossa otetaan huomioon lainsäädännön koko poliittinen sykli ja vaaditaan kaikkien toimielinten tavoitehakuista vuorovaikutusta, minkä vuoksi parlamentti tutustuu siihen perusteellisesti, jotta päästään unionin kansalaisten kannalta parhaisiin mahdollisiin tuloksiin;
- H. pitää kaikkia SEU-sopimuksen 3 artiklassa esitettyjä unionin tavoitteita yhtä tärkeinä; ottaa huomioon, että komissio korostaa, että REFIT-ohjelmassa ei kyseenalaisteta nykyisiä politiikkatavoitteita eikä se vaikuta kielteisesti kansalaisten, kuluttajien ja työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen tai ympäristöön;
- I. ottaa huomioon, että komissio järjesti vuoden 2014 jälkipuoliskolla julkisia kuulemisia vaikutustenarviointia koskevien suuntaviivojensa muuttamisesta sekä sidosryhmien kuulemista koskevista ohjeista;
- J. ottaa huomioon, että vahvistaessaan työohjelmansa vuodelle 2015 komissio sovelsi ensimmäistä kertaa ns. politiikan suunnanmuutoksen periaatetta perusteena sille, että se perui valtavan määrän vireillä olevia lainsäädäntöehdotuksia;
- K. ottaa huomioon, että työohjelmassaan vuodelle 2015 komissio suunnitteli keskittävänsä toimensa suuriin taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin ja että komission uuden rakenteen tavoitteena varmistaa johdonmukaisempi poliittinen lähestymistapa ja siten lisätä avoimuutta unionissa ja saada kansalaisten suurempi hyväksyntä;

Sääntelyn parantaminen

1. panee merkille komission puheenjohtajan Junckerin päätöksen antaa komission ensimmäiselle varapuheenjohtajalle tehtäväksi huolehtia sääntelyn parantamisesta, millä vastataan parlamentin tästä asiasta esittämiin kehotuksiin ja mikä korostaa aiheen suurta poliittista merkitystä; edellyttää kyseisen nimityksen johtavan siihen, että unionin lainsäädäntö on mahdollisimman korkealaatuista, vastaa kansalaisten ja sidosryhmien odotuksia ja sillä varmistetaan, että yhteiskuntapolitiittiset tavoitteet, kuten kuluttaja- ja ympäristönormit, sosiaalialan normit ja terveys- ja turvallisuusnormit eivät vaarannu;
2. ottaa huomioon koko unionin liiallisen byrokratian ja tarpeen yksinkertaistaa lainsäädäntöä ja toteaa siksi, että sääntelyn parantamisen olisi katettava unionin kaikkien tasojen julkishallinnon kulttuuri ja sisällettävä unionin säädösten täytäntöönpano ja soveltaminen sekä unionin tasolla että jäsenvaltioiden ja alueiden ja paikallistasolla, jotta voidaan varmistaa hyvä hallinto ja "Eurooppa-myönteinen toiminta" kaikilla tasoilla;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

3. korostaa, että komission olisi asetettava etusijalle tiettyjen toimien laatiminen ja keskityttävä lainsäädännön laatuun ja nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseen eikä säädösten määrään; korostaa tässä yhteydessä, että kustannusten ei pitäisi olla ratkaiseva tekijä vaan lainsäädännön laatu on ainoa asiaankuuluva vertailuarvo; korostaa lisäksi, että REFIT-ohjelmaa ei pidä käyttää kestäväyyden eikä sosiaali-, työ-, ympäristö- ja kuluttajanormien heikentämiseen;
4. ehdottaa, että komissio harkitsisi raukeamislausekkeiden käyttöönottoa lainsäädäntöaloitteissa, joiden voimassaoloaika on rajoitettu, mikäli tämä ei aiheuta oikeudellista epävarmuutta, ja että sisällyttäisi raukeamislausekkeen tarvittaessa kaikkiin säädöksiin, jotta unionin tason säädösten tarkoituksenmukaisuutta voidaan arvioida säännöllisesti;
5. korostaa, että unionin normilla korvataan yleensä 28 kansallista normia, mikä vahvistaa sisämarkkinoita ja vähentää byrokratiaa;
6. suhtautuu myönteisesti 19. toukokuuta 2015 hyväksytyyn sääntelyn parantamista koskevaan toimenpidepakettiin; tukee komission jatkuvaa sitoutumista lainsäädännön parantamista koskevaan ohjelmaan; korostaa, että REFIT-ohjelmaa koskevassa tiedonannossa kaavailtuihin toimiin olisi suhtauduttava jatkuvana prosessina, jolla varmistetaan, että unionin voimassa oleva lainsäädäntö soveltuu tarkoitukseensa, että lainsäädännöllä saavutetaan lainsäätäjien yhteinen tavoite ja että se vastaa kansalaisten, varsinkin työntekijöiden, sekä yritysten ja muiden sidosryhmien odotuksia;
7. panee merkille, että komissio on sitoutunut uuteen parempaa lainsäädäntöä koskevaan toimielinten väliseen sopimukseen, jossa otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen sekä parlamentin ja komission välisen puitesopimuksen aiheuttamat muutokset sekä parannetaan käytäntöjä unionin lainsäädännön suunnittelun, vaikutustenarvioinnin ja järjestelmällisen jälkiarvioinnin sekä delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten täytäntöönpanon ja käsittelyn kaltaisilla aloilla, ja panee merkille että neuvottelut on saatu päätökseen;
8. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, jonka mukaan sen lainsäädännön parantamista koskevalla strategialla ei pyritä purkamaan tiettyjen politiikanalojen sääntelyä tai kyseenalaistamaan meille tärkeitä arvoja, kuten sosiaaliturvaa, ympäristönsuojelua ja perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus terveyteen;
9. panee merkille riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmän pitkään jatkuneen intensiivisen työn ja toteaa sen antaneen komissiolle ehdotuksia hallintotaakan vähentämiseksi ja määrittänyt parhaita toimintatapoja unionin säännösten panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioissa mahdollisimman epäbyrokraattisesti; panee merkille, että riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmän neljä jäsentä ilmoitti vastustavansa useita ryhmän laatiman hallintotaakkaa koskevan loppuraportin päätelmiä ja julkaisi eriyvän mielipiteen; edellyttää, että komissio ottaa kaikkien tässä prosessissa mukana olevien sidosryhmien huolenaiheet huomioon;
10. painottaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ja niiden itsemääräämisoikeuden kunnioittamisen merkitystä; korostaa erityisesti SEUT-sopimuksen 9 artikla huomioon ottaen, että työmarkkinaosapuolet voivat tehdä SEUT-sopimuksen 155 artiklan mukaisesti sopimuksia, jotka voivat allekirjoittajien yhteisestä pyynnöstä johtaa unionin lainsäädännön antamiseen; odottaa komission kunnioittavan osapuolten itsemääräämisoikeutta ja niiden neuvottelemia sopimuksia ja ottavan niiden huolenaiheet vakavasti; korostaa, että sääntelyn parantamista koskeva ohjelma ei saisi olla tekosyy sivuuttaa työmarkkinaosapuolten tekemiä sopimuksia tai jättää ne huomiotta; suhtautuu tästä syystä torjuvasti työmarkkinaosapuolten tekemien sopimusten vaikutustenarviointeihin;
11. muistuttaa, että edellisen vaalikauden aikana valinta täytäntöönpanosäädösten ja delegoitujen säädösten välillä aiheutti lukuisia toimielinten välisiä kiistoja; pitää näin ollen tärkeänä, että laaditaan täsmälliset suuntaviivat, kuten parlamentti kehotti tekemään 25. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa;
12. on tyytyväinen komission ilmoitukseen tukien hallinnoinnin yksinkertaistamisesta yhteisessä maatalouspolitiikassa, unionin rakenne- ja investointirahastoissa ja Horisontti 2020 -ohjelmassa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Avoimuus ja sidosryhmien kuuleminen

13. panee tyytyväisenä merkille, että komissio tiedostaa, että kuulemisprosessilla on tärkeä asema REFIT-ohjelmassa; huomauttaa, että SEU-sopimuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin toimielimet ovat velvollisia käymään avointa ja säännöllistä vuoropuhelua etujärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa; kehottaa toimielimiä kiinnittämään erityistä huomiota velvollisuuteen käydä säännöllistä vuoropuhelua etujärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa;

14. toteaa, että lisäämällä avoimuutta voidaan tehostaa unionin toimintatapaa ja lisätä kansalaisyhteiskunnan luottamusta unioniin;

15. panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille, että komissio korostaa sitä, että kansalaisten, työmarkkinaosapuolten ja muiden elinkeinoelämän ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa käytävä vuoropuhelu auttaa varmistamaan, että unionin lainsäädäntö on selkeää, vaikuttavaa ja johdonmukaista; tukee komission aikomusta ilmoittaa entistä tarkemmin, miten se on päättänyt ehdotuksiinsa, jotka annetaan esimerkiksi lainsäädäntötekstien tai komission tiedonantojen muodossa;

16. toteaa, että komissio korostaa parempaa lainsäädäntöä koskevan strategiansa puitteissa julkisten kuulemisten asemaa huomattavasti; panee merkille, että vastaisuudessa komissio aikoo toteuttaa 12 viikkoa kestävä julkisen kuulemismenetelmän ennen uusien lainsäädäntöehdotusten laatimista, nykyisiä säädöksiä arvioitaessa ja niiden soveltuvuutta tarkastettaessa sekä etenemissuunnitelmien ja vaikutusten ennakoarviointien yhteydessä; panee myös merkille, että komissio antaa kansalaisille ja sidosryhmille vielä ehdotuksen hyväksymisen jälkeen mahdollisuuden esittää kantansa kahdeksan viikon kuluessa ja että se toimittaa nämä lausunnot neuvostolle ja parlamentille;

17. kehottaa tämän perusteella komissiota arvioimaan kuulemisprosessin kaikkien osapuolten lausunnot ja palaute tasapuolisesti ja avoimesti ja huolehtimaan erityisesti siitä, etteivät vauraat ja hyvin järjestäytyneet sidosryhmäorganisaatiot pääse käyttämään julkisia kuulemisia väärin omiin tarkoituksiinsa; kehottaa komissiota julkaisemaan kuulemisista tekemänsä päätelmät;

18. toteaa, että vaikutustenarvioinnit on tarkoitus julkaista vain, jos komissio on hyväksynyt vastaavan poliittisen aloitteen; pitää komission päätösten avoimuuden kannalta tarpeellisenä, että vaikutustenarvioinnit julkaistaan myös siinä tapauksessa, että se on tehnyt päätöksen olla antamatta lainsäädäntöehdotusta;

19. toteaa, että neuvoo-antavassa roolissa toimiva talous- ja sosiaalikomitea on kansalaisyhteiskunnan tärkeä äänitorvi; toteaa, että samoin neuvoo-antavassa roolissa olevalla alueiden komitealla on tärkeä tehtävä unionin alueiden ja kuntien edustamisessa ja unionin lainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnissa; huomauttaa, että parlamentti, neuvosto ja komissio voivat nykyisen lainsäädännön mukaan kuulla kumpaakin neuvoo-antavaa elintä etukäteen kaikissa tapauksissa, joissa parlamentti ja neuvosto katsovat sen aiheelliseksi; katsoo, että niiden asianmukainen kuuleminen määritetyistä aiheista riittävän hyvissä ajoin sekä niiden erityisen asiantuntemuksen käyttö voivat osaltaan auttaa parantamaan lainsäädäntöä;

20. katsoo, että alue- ja paikallisviranomaisten olisi osallistuttava tiiviimmin unionin poliittiseen päätöksentekoon etenkin siten, että jäsenvaltioiden asiantuntemus ja kokemus alueellisella ja paikallisella tasolla otetaan käyttöön lainsäädännön valmistelun varhaisessa vaiheessa; toteaa, että kaikkien toimielinten on noudatettava lainsäädäntötoimissaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita;

21. suhtautuu myönteisesti komission aikeeseen parantaa lainsäädäntöprosessin avoimuutta ja ottaa kansalaiset ja sidosryhmien edustajat paremmin mukaan koko prosessiin;

22. pitää myönteisenä komission päätöstä järjestää tulevaisuudessa neliviikkoisia julkisia kuulemisia myös ehdotuksista delegoituiksi säädöksiksi, ennen kuin jäsenvaltiot äänestävät lausunnoistaan asiasta vastaavassa valiokunnassa;

23. kehottaa komissiota tarkistamaan arviointia koskevia suuntaviivojaan siten, että lisää sidosryhmien osallistumista ja kuulemisia ja käytetään mahdollisimman suoraa menetelmää, jotta unionin kansalaiset voivat osallistua päätöksentekoon;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

24. panee merkille uuden otsikon ”Taakan keventäminen – kerro mielipiteesi” (Lighten the Load – Have Your Say”) parempaa lainsäädäntöä koskevalla komission verkkosivustolla ja kehottaa komissiota ja uutta REFIT-foorumia tutkimaan tasapuolisesti ja avoimesti siellä esitetyt kommentit; katsoo kuitenkin, että REFIT-paneelin menettelyjen ja pohdintojen ei pitäisi olla liian työläitä, vaan sen olisi toimittava elimenä, joka pystyy reagoimaan nopeasti ja tarkastelemaan yksityiskohtaisemmin unionin lainsäädäntöprosessia; katsoo, että komission verkkosivun kautta toteutettavat julkiset kuulemiset eivät voi korvata sidosryhmien julkisia kuulemisia;

Vaikutustenarviointi ja Euroopan tason lisäarvo

25. panee merkille, että vaikutustenarviointit ovat tärkeä tukiväline kaikkien unionin toimielinten päätöstenteossa ja vaikuttavat merkittävästi sääntelyn parantamiseen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan sitoumuksistaan tarkemmin ja arvioimaan nykyistä tiukemmin nykyisen ja tulevan sääntelyn vaikutuksia; tähdentää kuitenkin, että vaikutusarviointit eivät korvaa poliittisia arviointeja ja päätöksiä ja että parlamentin jäsenten vapautta heidän poliittisessa työssään ei saa rajoittaa millään tavalla;

26. katsoo, että kilpailukykyyn kohdistuvan vaikutuksen arvioinnin olisi oltava merkittävä osa vaikutustenarviointiprosessissa; katsoo, että tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksen olisi sisällettävä ohjeet siitä, miten kilpailukykyyn kohdistuvia vaikutuksia olisi arvioitava ja painotettava lopullisessa analyysissä; tukee vallitsevaa olettamusta, jonka mukaan komission ei pitäisi hyväksyä kilpailukykyä heikentäviä ehdotuksia, ellei esitetä todisteita merkittävistä eduista, joita on mahdoton arvioida määrällisesti;

27. katsoo, että paremman sääntelyn periaatteita olisi sovellettava sekä toissijaista lainsäädäntöä että ensisijaista lainsäädäntöä koskeviin päätöksiin; kehottaa komissiota esittämään delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten yhteydessä vaikutustenarviointit, joihin sisältyy myös eturyhmien ja sidosryhmien kuuleminen;

28. katsoo, että vaikutustenarviointien on oltava perusteellisia, erityisesti taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät seuraukset on arvioitava tasapuolisesti ja vaikutus kansalaisten perusoikeuksiin ja naisten ja miesten tasa-arvoon on arvioitava; korostaa, että kustannus-hyötyanalyysi on ainoastaan yksi monista kriteereistä;

29. muistuttaa, että monissa jäsenvaltioissa, kuten Ruotsissa, Tšekin tasavallassa, Alankomaissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Saksassa, riippumattomat elimet tukevat rakentavasti hallituksia lainsäädäntöprosessissa, millä pyritään vähentämään yritysten ja kansalaisten hallinnollista rasitusta ja alentamaan mitattavasti ja todistettavasti ilmoitusvelvollisuuksiin liittyviä kustannuksia; katsoo, että olemassa olevien parempaa sääntelyä käsittelevien elinten parhaat käytännöt ja kokemus olisi otettava huomioon; panee merkille, että komission vaikutustenarviointilautakunta on muutettu ”sääntelyntarkastelulautakunnaksi”, ja odottaa, että riippumattomien asiantuntijoiden ottamisella mukaan on myönteinen vaikutus komission vaikutustenarviointiprosessiin; vaatii kuitenkin, että sääntelyntarkastelulautakunta toimii vain neuvoo-antavasti eikä anna sitovia lausuntoja; katsoo ehdottomasti, että vaikutustenarviointien on oltava johdonmukaisia, niissä on otettava huomioon kaikki sisäisen lausuntokierroksen aikana esitetyt muutokset ja niiden olisi perustuttava muun muassa arvioon siitä, mitä lisäkustannuksia jäsenvaltioille aiheutuisi, jos unionin tasolla ei löydetäisi ratkaisua; katsoo, että sääntelyntarkastelulautakunnan lausunto olisi liitettävä lopulliseen lainsäädäntöehdotukseen; ehdottaa, että tulevissa toimielinten välisestä sopimuksesta käytävissä neuvotteluissa keskustellaan ajatuksesta, olisiko puhtaasti neuvoo-antavana elimenä toimiva sääntelyvalvontaneuvosto toimielinten yhteisen edun mukainen;

30. panee tyytyväisenä merkille, että neuvoston työryhmien on nyt lainsäädäntöehdotuksista keskusteltaessa määrä tarkastella aikaisessa vaiheessa komission asiaa koskevia vaikutustenarviointeja suuntaa-antavan tarkistuslistan pohjalta; pitää kuitenkin valitettavana, että neuvoston sihteeristössä ei vielä ole omaa vaikutustenarviointiyksikköä, ja katsoo, että edellä mainitun ratkaisun avulla voitaisiin edistää neuvoston veloitteiden täyttämistä sen arvioidessa mahdolliset merkittävät muutokset komission ehdotuksiin;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

31. muistuttaa, että parlamentti on perustanut vaikutustenarviointia ja eurooppalaista lisäarvoa varten oman osaston, joka tarjoaa parlamentin valiokunnille monia vaikutusten ennako- ja jälkiarviointiin liittyviä palveluja ja arvioi unionin tulevan tai nykyisen politiikan lisäarvoa sekä poliittisia vaihtoehtoja tieteen ja teknologian aloilla; panee merkille, että komission antamien tietojen mukaan parlamentissa on tehty noin kaksikymmentä vaikutustenarviointia, jotka koskevat komission ehdotuksiin tehtyjä muutoksia; muistuttaa parlamentin valiokuntia siitä, että niiden pitäisi hyödyntää johdonmukaisemmin käytössään olevia parlamentin omia vaikutustenarviointivälineitä etenkin silloin, kun komission alkuperäistä ehdotusta aiotaan muuttaa huomattavasti; huomauttaa kuitenkin, että tämä ei saa johtaa parlamentin jäsenten toimintavapauden rajoittamiseen;
32. muistuttaa, että on otettava huomioon kaikki unionin peruseriaatteet, myös toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate; kehottaa kaikkia unionin toimielimiä ottamaan aina huomioon lainsäädännön lyhyen ja pitkän aikavälin vaikutukset;
33. toteaa, että neuvottelujen päättymisen ja lopullisen äänestyksen välistä aikaa – joka käytetään nykyään juristilingvistien tarkastusta varten – voisi käyttää myös vaikutustenarvioinnin päätökseen saattamista ja toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastuksen tekemistä varten;
34. katsoo, että kaikkien unionin toimielinten olisi kehitettävä yhteinen menettelytapa vaikutustenarviointien osalta; korostaa, että parlamentin ja neuvoston lainsäädännöllistä oikeutta muuttaa komission ehdotusta ei pidä heikentää;
35. kehottaa komissiota lisäämään sekä julkisia että yksityisiä kuulemismenettelyjä kaikkien sidosryhmien, myös kuluttajien, kanssa valmistellessaan delegeoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä, jotta on mahdollista pohtia, miten tietoa ehdotuksista voitaisiin lisätä sääntelyn valmisteluvaiheessa;

Pk-yritykset sekä ”pienet ensin” -periaate

36. panee merkille komission sitoutumisen pk-yritystestien parantamiseen edelleen etenkin, koska yli 20 miljoonaa pientä ja keskipuurta yritystä muodostavat 99 prosenttia kaikista unionin yrityksistä ja siten ne ovat talouden, kasvun ja työllisyyden selkäranka; kannattaa ajatusta harkita mukautettujen sopimusten ja vaikutustenarviointia koskevien joustavampien sääntöjen soveltamista pk-yrityksiin, mikäli voidaan osoittaa, että ne eivät heikennä lainsäädännön vaikuttavuutta ja että poikkeukset tai joustavimmat säädökset eivät lisää sisämarkkinoiden hajanaisuutta tai vaikeuta pääsyä markkinoille; suhtautuu näin ollen myönteisesti siihen, että komissio on sitoutunut harkitsemaan joustavampien sääntöjen soveltamista pk-yrityksiin, mukaan lukien mikroyritysten vapauttaminen säännöistä kokonaan, mikäli se on tarkoituksenmukaista ja mahdollista eikä ehdotettujen säädösten sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöä koskevien tavoitteiden tehokas saavuttaminen vaarannu;
37. kehottaa komissiota pitämään kiinni kunnianhimoisesta tavoitteestaan luoda perusta laadukkaiden työpaikkojen luomiselle keventämällä pk-yritysten hallinnollista taakkaa ja kehottaa sitä ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että yleisen edun mukaiset tavoitteet, esimerkiksi kuluttajansuojaan, ympäristöön, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät normit, sosiaaliset normit sekä sukupuolten tasa-arvoa koskevat normit eivät vaarannu; korostaa, että hallinnollisen taakan keventäminen ei saa heikentää työelämän normeja eikä lisätä epävarmojen työsopimuksia, ja pk- ja mikroyritysten työntekijöille on taattava sama kohtelu ja korkealaatuinen suojelu kuin suurempien yritysten työntekijöille;
38. korostaa, että uudesta sääntelystä pk-yrityksille aiheutuvien vaikutusten arviointi ei saa heikentää työntekijöiden oikeuksia;
39. painottaa tarvetta laatia selvemmin muotoiltuja säädöksiä, jotka voidaan panna yksinkertaisesti täytäntöön ja joilla voidaan auttaa kaikkia toimijoita toimimaan lainmukaisesti; korostaa, että sääntelyn yksinkertaistaminen ja järjeistäminen voi helpottaa unionin säädösten siirtämistä johdonmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden tehokkaampaa ja yhtenäisempää täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Jälkiarvioinnit

40. panee tyytyväisenä merkille, että komissio pitää jälkiarviointia sääntelyn parantamisen erottamattomana osana; korostaa, että kansalaisten ja yritysten oikeusvarmuuden vuoksi jälkiarviointi olisi tehtävä riittävän pitkän ajan kuluttua, mieluiten useita vuosia sen jälkeen, kun säädös on ollut määrä saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä; muistuttaa kuitenkin, että jälkiarviointi ei saisi koskaan korvata komissiolle perussopimusten vartijana kuuluvaa tehtävää valvoa tehokkaasti ja oikea-aikaisesti unionin lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioissa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi;

41. painottaa jälkiarvioinnin ja politiikanaloja koskevan tulosarvioinnin merkitystä unionin lainsäädännön ja politiikan täytäntöönpanon ja tehokkuuden arvioimiseksi lainsäätäjän tavoittelemiin tuloksiin verrattuna;

42. katsoo, että kansallisten parlamenttien olisi osallistuttava uuden lainsäädännön jälkiarviointiin, koska se hyödyttäisi myös komission kertomuksia ja auttaisi tutkimaan yksittäisistä laeista ja säädöksistä aiheutuvia kansallisia haasteita;

Unionin lainsäädännön täytäntöönpano jäsenvaltioissa

43. panee merkille, että komission mukaan kolmannes unionin lainsäädännöstä aiheutuvasta sääntely- ja hallinto-
taakasta johtuu jäsenvaltioiden toimenpiteistä lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä;

44. toteaa, että direktiivien tapauksessa jäsenvaltioilla on oikeus päättää, hyväksyvätkö ne kansallisesti korkeampia sosiaalisia tai ympäristönormeja tai kuluttajansuojanormeja kuin unionissa sovitut vähimmäisnormit, ja pitää myönteisenä, jos jäsenvaltiot päättävät tehdä niin; muistuttaa, että tiukempia normeja ei pidä katsoa ylisääntelyksi (gold plating); kehottaa asiasta vastaavia kansallisia viranomaisia ottamaan kuitenkin huomioon mahdolliset seuraukset ns. ylisääntelystä, jossa unionin lainsäädäntöön lisätään tarpeettomia byrokraattisia taakkoja, koska tämä saattaa aiheuttaa harhakäsityksen unionin lainsäädäntötoiminnasta, mikä saattaa puolestaan ruokkia EU-kielteisyyttä; kehottaa jäsenvaltioita käyttäjävällisyyden vuoksi poistamaan tarpeettomat hallinnolliset säännöt direktiivien ja asetusten täytäntöönpanosta;

45. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan unionin direktiivien täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamista; uskoo, että tämä kannustaisi sidosryhmiä sekä paikallis- ja alueviranomaisia osallistumaan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa havaittujen ongelmien määrittämiseen paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla;

46. korostaa, että parlamentti haluaa toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä tietää, millaisia vaikutuksia unionin lainsäädännöllä tosiasia on täytäntöönpanon jälkeen; kehottaa siksi komissiota antamaan parlamentin tarkasteltaviksi kaikki tätä koskevat arvioinnit, mukaan lukien kootut lähdetiedot ja valmisteluasiakirjat;

47. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystieteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 tieteellistä perustaa, mielekkyyttä ja realistisuutta sen täytäntöönpanossa ilmenneiden vakavien, jatkuvien ja kilpailua vääristävien ongelmien vuoksi ja tarvittaessa poistamaan ravintoarvoprofiilien käsitteen; katsoo, että asetuksen (EY) N:o 1924/2006 tavoitteet, kuten elintarvikkeita koskevien tietojen todenmukaisuuden varmistaminen ja määrättyjen tietojen antaminen rasva-, sokeri- ja suolapitoisuudesta, on saavutettu elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetulla asetuksella (EU) N:o 1169/2011;

48. viittaa jäsenvaltioiden ja komission 28. syyskuuta 2011 antamaan yhteiseen poliittiseen lausumaan selittävästä asiakirjoista ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 27. lokakuuta 2011 antamaan yhteiseen poliittiseen lausumaan selittävästä asiakirjoista ja kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että parlamentti voi tutustua kyseisiin selittäviin asiakirjoihin;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Tapaukset, joissa komissio peruuttaa vireillä olevan lainsäädäntöehdotuksen

49. panee merkille, että hiljattain valittu komissio on vuotta 2015 koskevassa työohjelmassaan ottanut ensimmäistä kertaa kaikki vireillä olevat lainsäädäntöehdotukset tarkastettavaksi politiikan suunnanmuutoksen periaatteen mukaisesti;

50. toteaa tuomioistuimen vahvistaneen 14. huhtikuuta 2015 antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾, että tavallisessa lainsäätämisenjärjestyksessä komissio voi peruuttaa ehdotuksen milloin tahansa unionin säädöksen hyväksymismenettelyn aikana, jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä; pyytää siksi komissiota toimielinten välisen tasapainon vuoksi kuulemaan ensin parlamenttia peruuttaessaan ehdotuksen varsinkin ensimmäisen käsittelyn jälkeen ja ottamaan parlamentin kannat asianmukaisesti huomioon; viittaa tässä yhteydessä 15. tammikuuta 2015 antamaansa päätöslauselmaan;

51. toteaa lisäksi tuomioistuimen käsitelleen samassa tuomiossa neuvoston argumentteja, joiden mukaan komission on lainsäädäntöehdotuksen peruuttaessaan noudatettava annetun toimivallan periaatetta, toimielinten välisen tasapainon periaatetta ja vilpittömän yhteistyön periaatetta, jotka vahvistetaan SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa, sekä SEU-sopimuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua demokratiaperiaatetta;

52. korostaa tarvetta välttää lainsäädännön päällekkäisyyttä;

o

o o

53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 14. huhtikuuta 2015 asiassa C-409/13, neuvosto vastaan komissio [ECLI:EU:C:2015:217].

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0105

Kohti parempaa sisämarkkinasääntelyä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 aiheesta ”Kohti parempaa sisämarkkinasääntelyä” (2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2015” (COM(2014)0902),
 - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽¹⁾ ja 8. toukokuuta 2013 annetun komission seurantavastauksen,
 - ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantaminen” (COM(2012)0259),
 - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelma (REFIT): Tilanne ja näkymät” (COM(2014)0368),
 - ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Järkevä sääntely – Pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet” (COM(2013)0122),
 - ottaa huomioon 26. ja 27. kesäkuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 4. joulukuuta 2014 annetut kilpailukykyneuvoston päätelmät järkevästä sääntelystä,
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden hallinnoinnista eurooppalaisen ohjausjakson 2015 puitteissa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkosta (SOLVIT) ⁽³⁾ ja 28. toukokuuta 2014 annetun komission seurantavastauksen,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan tilaaman tutkimuksen ”Smart Single Market Regulation”,
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2015 verkossa julkaistun sisämarkkinoiden tulostaulun,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A8-0278/2015),
- A. katsoo, että sisämarkkinat ovat keskeinen unionin talouskasvua ja työpaikkojen luomista elvyttävä väline;
- B. toteaa, että yli 20 vuotta virallisen perustamisensa jälkeen sisämarkkinoiden puitteet ovat edelleen epäyhtenäiset erityisesti siksi, että jäsenvaltiot eivät ole täysimääräisesti saattaneet EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä tai panneet sitä täytäntöön;

⁽¹⁾ EUVL C 24, 22.1.2016, s. 75.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0164.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- C. katsoo, että sisämarkkinoiden hallinnointia on tehostettava puuttumalla toimintapoliittiseen sykliin;
- D. toteaa, että tulevalla sisämarkkinastrategialla olisi pyrittävä parantamaan sisämarkkinoiden sääntelyä ottamalla opiksi aikaisemmista kokemuksista tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden, digitaalisten sisämarkkinoiden, ammatti-pätevyyden ja julkisten hankintojen aloilla;
- E. toteaa, että yhteisvastuullisuuden periaatteen olisi oltava pohjana, kun unioni pyrkii parantamaan sisämarkkinoiden sääntelyä;
- F. toteaa, että vastuu toissijaisuusperiaatteen noudattamisesta ulottuu komissiota, neuvostoa ja parlamenttia laajemmalle ja että kansallisilla ja – tarvittaessa – alueellisilla parlamenteilla on siinä oma roolinsa; toteaa, että toissijaisuusperiaate tarkoittaa sitä, että politiikasta pitäisi päättää sopivimmalla institutionaalisella tasolla – joko paikallisella, alueellisella, kansallisella tai unionin tasolla;
- G. toteaa, että meillä on tavaroiden sisämarkkinat mutta ei palvelujen sisämarkkinoita;
- H. toteaa, että erityisiä välineitä olisi vahvistettava, tarkasteltava uudelleen tai edistettävä tehokkaammin, jotta voitaisiin vaikuttaa myönteisesti siihen, että yrityksille luodaan kilpailukykyinen sääntely-ympäristö, tuetaan kasvua ja työpaikkojen luomista ja parannetaan kuluttajien luottamusta unionin lainsäädäntöön;
- I. toteaa, että sekä kansalaiset että yritykset tuntevat huonosti erilaiset tukipalvelut, jollaisia ovat esimerkiksi Sinun Eurooppasi -portaali ja Solvit, ja tietävät niistä vain vähän;
- J. toteaa, ettei lainsäädännön onnistuneen täytäntöönpanon mittaamiseksi sisämarkkinoiden eri alueilla ole riittäviä indikaattoreita tai riittävää tietoa;
- K. toteaa, että tällaiset indikaattorit ja tiedot voisivat selventää kyseisen lainsäädännön pyrkimyksiä ja tarkoitusta;
- L. toteaa, että digitaalinen innovointi etenee politiikkaa nopeammin ja yrittäjät edistävät digitaalistrategiaa; toteaa, että on ensisijaisen tärkeää laatia tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavat säännöt, jotka ovat lähtökohtaisesti digitaalisia;
- M. toteaa, että kuluttajien oikeudet ja kuluttajalainsäädännön asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä niiden täytäntöönpano ja valvonta ovat olennaisia, jotta saavutetaan kuluttajansuojan korkea taso unionissa;
- N. toteaa, että vuonna 2015 järjestetyssä Euroopan kuluttajafoorumissa, johon osallistui keskeisiä eurooppalaisia ja kansainvälisiä päätöksentekijöitä, yksi tärkeimmistä prioriteeteista oli lainsäädännön entistä parempi täytäntöönpano ja valvonta;

I. Johdanto ja yleiset periaatteet

1. kehottaa komissiota ottamaan uuden sisämarkkinastrategiansa täytäntöönpanossa huomioon tähän päätöslauselmaan sisältyvät suositukset;
2. katsoo, että sisämarkkinoiden sääntelyn parantamisen olisi oltava etusijalla EU:n toimielimissä ja niiden olisi kannettava siitä yhteisesti vastuuta; katsoo, että hyvän lainsäädännön olisi toimittava kansalaisten eduksi ja edistettävä kilpailukykyä, työpaikkojen luomista, kasvua ja pk-yritysten kehitystä ja samalla tarjottava korkea kuluttajansuojan taso siten, että se pikemminkin edistää kuin heikentää Euroopan taloutta;
3. katsoo, että "parempi sääntely" liittyy kokonaisuudessaan toimintapoliittiseen sykliin, jossa kaikki osatekijät edistävät vaikuttavaa ja tehokasta sääntelyä; katsoo tästä syystä, että asiaa koskevan lainsäädännön onnistumisen mittaamiseen tarkoitettut erityiset indikaattorit olisi sisällytettävä jo alustavaan vaikutustenarviointiin ja niitä olisi käytettävä koko toimintapoliittisen syklin ajan, myös pantaessa lainsäädäntöä täytäntöön sen tullessa voimaan;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

4. palauttaa tässä yhteydessä mieliin avoimen ja helpon tiedonsaannin merkityksen; pitää valitettavana, että vaikka parlamentin asiakirjat ovat laajemman yleisön saatavilla, neuvoston asiakirjat eivät ole, ja niiden saatavuus on rajoitettua jatkossakin;
5. katsoo, että toissijaisuuden periaatetta on noudatettava poliittisten toimien laadinnan alusta alkaen, jotta voidaan korostaa "eurooppalaista lisäarvoa" sisämarkkinoiden hallinnossa;
6. toteaa, että toissijaisuusmekanismiin liittyvien määräaikojen vuoksi parlamenteilla ei ole aina riittävästi aikaa pohtia yksityiskohtaisesti täytäntöönpanonäkökohtia, johdonmukaisuutta olemassa olevan lainsäädännön kanssa ja muita käytännön seikkoja; katsoo, että sen vuoksi parlamentit voisivat itse toimia aktiivisemmin erityisesti kuulemisprosesseissa;
7. katsoo, että toimielinten olisi yhdessä sitouduttava varmistamaan, että suhteellisuusperiaate otetaan huomioon asiaa koskevaa lainsäädäntöä laadittaessa; katsoo lisäksi, että prosessissa olisi pyrittävä saavuttamaan yksinkertaisuuteen, avoimuuteen, johdonmukaisuuteen ja perusoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät tavoitteet;
8. kehottaa komissiota ja neuvostoa pohtimaan yhdessä parlamentin kanssa sitä, miten voidaan parhaiten varmistaa, että yksinkertaistaminen on jatkuva prosessi, koska toimet näillä aloilla hyödyttävät kuluttajia ja pk-yrityksiä;
9. katsoo, että sisämarkkinoiden sääntelyssä olisi otettava huomioon digitaalisen vallankumouksen tarjoamat uudet mahdollisuudet ja sen olisi oltava täysin yhteensopiva sähköisen hallinnon ulottuvuuden kanssa;
10. kehottaa komissiota lujittamaan sisämarkkinoiden asemaa eurooppalaisen ohjauksen erillisenä pilarina, jota olisi tuettava vuosittaisella sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevalla kertomuksella osana vuotuista kasvuselvitystä;

II. Sisämarkkinoiden sääntelyn parantamisen välineet*Vaikutusten arviointi*

11. katsoo, että sisämarkkinalainsäädännön tavoitteena olisi oltava sisämarkkinoiden entistä parempi toiminta, sitä olisi kehitettävä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja sillä olisi edistettävä kilpailukykyä, innovointia, kasvua ja työpaikkojen luomista; pitää tehokkaita vaikutusten arviointeja tärkeänä välineenä, jonka avulla poliittisille päätöksentekijöille voidaan antaa tietoa siitä, miten sääntelyä on parasta suunnitella näiden tavoitteiden ja niihin liittyvien sisämarkkinatavoitteiden saavuttamiseksi ja minkälaisia olemassa olevaan lainsäädäntöön liittyviä mahdollisia vaikutuksia siitä aiheutuu;
12. pitää valitettavana, että noin 40 prosenttia komission vaikutustenarviointilautakunnan 2010–2014 käsittelemistä vaikutustenarviointiluonnoksista katsottiin laadultaan riittämättömiksi ja lähetettiin takaisin parannuksia varten;
13. katsoo, että jotta vaikutusten arvioinnit olisivat tehokkaita välineitä, ne olisi valmisteltava kattavien, objektiivisten ja täydellisten tietojen ja näytön pohjalta ja niihin olisi sisällytettävä kaikki vaihtoehdot, joilla on merkittävä vaikutus tai jotka ovat poliittisesti tärkeitä; katsoo, että vaikutuksen arvioinnit olisi tehtävä siten, että niissä otetaan huomioon myös saman alan olemassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit ja tarkastellaan lainsäädäntöehdotuksen johdonmukaisuutta unionin muiden politiikan alojen ja yleisten tavoitteiden kanssa;
14. pitää valitettavana, että parlamentille toimitetut ehdotusluonnoksiin liittyvät vaikutusten arvioinnit sisältävät edelleen puutteita, kuten esimerkiksi parlamentin ennakoarviointiyksikkö korosti analyysissään, jonka se laati radiolaitteen asettamista saataville markkinoilla koskevan ehdotuksen vaikutuksen arvioinnissa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

15. katsoo, että tieteellisen tiedon huolellisen tarkastelun olisi oltava osa vaikutuksenarviointimenettelyä ja että sen avulla olisi erityisesti perusteltava, miten ja miksi politiikkavalinnat on tehty valmisteluvaiheissa, koska tämä helpottaa poliittista prosessia; katsoo lisäksi, että vaikutusten arvioinneissa on otettava huomioon digitaalisen innovoinnin ja kehityksen nopeus ja se, että lainsäädännön on oltava teknologianeutraalia ja tulevaisuuden vaatimukset mahdollisimman hyvin huomioon ottavaa;

16. korostaa, ettei ole annettu selkeitä ohjeita siitä, olisiko REFIT-ehdotusten mahdolliset vaikutukset ilmaistava määrällisesti; korostaa, että REFIT-ehdotusten on oltava kohdennettumpia siten, että kunkin ehdotuksen potentiaaliset hyödyt ja kustannussäästöt ilmaistaan määrällisesti;

17. korostaa, että ehdotukseen liitettyä vaikutuksen arviointia olisi täydennettävä lainsäädäntövallan käyttäjien hyväksymien huomattavien muutosten vaikutusten arvioinneilla; korostaa, että olisi laadittava selkeät ja avoimet säännöt, joissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti tällaiset täydentävät vaikutusten arvioinnit olisi tehtävä; muistuttaa esimerkiksi, että parlamentti on arvioinut huolellisesti kahteen hankintoihin koskevaan direktiiviin tekemiensä joidenkin muutosten mahdollista vaikutusta pk-yrityksiin; kehottaa tästä syystä neuvostoa, joka ei ole tehnyt omia muutoksiaan koskevaa vaikutuksen arviointia vuoden 2007 jälkeen, sitoutumaan paremmin asiaan;

18. palauttaa mieliin, että vastuu toissijaisuusperiaatteen noudattamisesta ulottuu komissiota, neuvostoa ja parlamenttia laajemmalle ja että kansallisilla parlamenteilla on siinä oma roolinsa;

19. panee merkille, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan teettämässä tutkimuksessa ”Smart Single Market Regulation” todetaan, että parlamentilla ja neuvostolla voi olla arvokasta annettavaa komission vaikutuksen arviointiin; kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja, joiden avulla parlamentti ja neuvosto voidaan ottaa mukaan vaikutuksenarviointiprosessiin;

Kuulemismenettely

20. muistuttaa, että SEU-sopimuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti EU:n toimielimet ovat velvollisia käymään avointa ja säännöllistä vuoropuhelua etujärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten kanssa;

21. katsoo, että kuulemisvaiheeseen olisi aina sisällyttävä osuus, jossa digitaalisuutta pidetään lähtökohtana ja jossa komissio pyrkii syvällisesti ymmärtämään käyttäjien tarpeita ja sitä, mitä ”lähtökohtana digitaalisuus” tarkoittaa palvelun suunnittelun kannalta;

22. toistaa kantansa, että kuulemisista olisi tehtävä avoimia, läpinäkyviä ja osallistavia ja niitä olisi laajennettava käsittämään hyvin monenlaisten sidosryhmien vaikutustenarviointiluonnoksia koskevat lausunnot; katsoo, että tämä on yhtä tärkeää johdetun oikeuden kannalta, koska se vaikuttaa suuresti sisämarkkinoiden sääntelyn täytäntöönpanoon ja edellyttää siksi suurempaa avoimuutta ja valvontaa; katsoo, että unionin tullikoodeksin osalta säännöllisillä sidosryhmien kuulemisella voitaisiin parantaa johdetun oikeuden täytäntöönpanoa;

23. panee merkille sääntelyn parantamista koskevaan pakettiin sisältyvät strategisen suunnitteluvaiheen laajentamista koskevat ehdotukset, jollaisia ovat esimerkiksi alustavien vaikutusten arviointien mukaan ottaminen; toteaa kuitenkin, että komission työskentelymenettelyä koskeva yleiskatsaus puuttuu edelleen; kehottaa komissiota tekemään tiettyjen alojen politiikka-aloitteita hahmottelevista etenemissuunnitelmista entistä näkyvämpiä ja helpottamaan niiden käyttöä;

24. katsoo, että kansalaisten ja yritysten panos erilaisissa tukipalveluissa, jollaisia ovat esimerkiksi Sinun Eurooppasi ja Solvit, on erittäin tärkeää lainsäädäntöprosessille, ja kehottaa tästä syystä komissiota arvioimaan kyseisten palvelujen toimittamia tietoja ja ottamaan ne huomioon asiaa koskevaa lainsäädäntöä tarkistettaessa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

25. katsoo, että laaja, asianmukainen ja tasapuolinen kuuleminen on olennaista lainsäädäntöprosessissa; katsoo, että asiakirjojen ja aineiston julkistaminen sekä kaikkien sidosryhmien ottaminen vaikuttavalla tavalla mukaan tämän alan toimintalinjojen kehittämiseen on tärkeä innovointia ja sisämarkkinoiden vahvistamista edistävä tekijä erityisesti digitaalisia sisämarkkinoita koskevan toimintasuunnitelman kannalta;

26. korostaa, että pienillä yrityksillä ei ole usein aikaa tai resursseja osallistua säännöllisiin kuulemisiin; katsoo, että komission olisi pyrittävä löytämään käyttäjäystävällisiä ja innovatiivisia tapoja auttaa pk-yrityksiä ja uusyryityksiä;

27. katsoo, että olisi noudatettava sidosryhmien kuulemista koskevaa holistista lähestymistapaa, jonka olisi oltava pikemminkin koko lainsäädäntösyklin ajan jatkuva prosessi kuin tilapäistä toimintaa; muistuttaa tässä yhteydessä kehottaneensa komissiota harkitsemaan sääntelyn parantamista ja byrokratian vähentämistä käsittelevän eurooppalaisen sidosryhmäfoorumien perustamista;

28. korostaa, että tällaisten sidosryhmien kuulemisten olisi oltava mahdollisimman osallistavia ja niihin olisi otettava erityisesti mukaan pk-yrityksiä, mikroyrityksiä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä;

29. katsoo, että julkisten kuulemisten julkistaminen kaikilla virallisilla kielillä sekä niiden saatavuuden ja ymmärrettävyyden parantaminen lisää vastaavasti kuulemismenettelyihin osallistumista ja niiden avoimuutta;

Täytäntöönpano

30. katsoo, että sisämarkkinalainsäädännön täysimääräinen ja asianmukainen täytäntöönpano on erittäin tärkeää ja että selkeät, kattavat ja moniulotteiset indikaattorit ovat hyödyllisiä, jos sisämarkkinoiden etuja halutaan hyödyntää täysimääräisesti; on huolestunut siitä, että täytäntöönpanoa koskevia tavoitteita ei aina saavuteta; kehottaa erityisesti panemaan palveludirektiivin täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön; muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja alojen välillä on edelleen runsaasti heterogeenisyyttä;

31. katsoo, että koska komissio pyrkii vähentämään lainsäädäntötoimiaan, tämän ansioista voidaan keskittyä enemmän toimintapoliittisiin aloitteisiin, minkä ansiosta on enemmän aikaa ja mahdollisuuksia syvempiin pohdintoihin, joilla voidaan edistää asianomaisten sidosryhmien osallistumista;

32. korostaa vastaavuustaulukoiden merkitystä asianmukaisen täytäntöönpanon valvonnassa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan ja julkaisemaan omat vastaavuustaulukkonsa;

33. pitää valitettavana, että huolimatta komission digitaalisia sisämarkkinoita koskevassa säädöksessä ehdottamasta 0,5 prosentin tavoitteesta jotkut jäsenvaltiot laahaavat edelleen jäljessä; korostaa, että kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista ja täytäntöönpanoa koskevat viralliset tavoitteet eivät ole ainoita tärkeitä seikkoja vaan tärkeitä asioita ovat myös se, miten laadukkaasti säädökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, käytännön täytäntöönpano sekä ongelmat tai haasteet, joita niistä voi aiheutua asianomaisten sidosryhmien todellisessa elämässä;

34. katsoo, että täysin toimivien sisämarkkinoiden tarjoamien lukuisten etujen toteutumisen vuoksi komission ja parlamenttien olisi työskenneltävä yhdessä, jotta ne oppisivat EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta saaduista parhaista käytännöistä ja kokemuksesta ja jotta voidaan varmistaa, että erityislainsäädännön pyrkimyksiä ja tavoitteita ei menetetä jäsenvaltioiden heikon tai epäyhtenäisen täytäntöönpanon seurauksena;

35. katsoo, että olisi selkeytettävä entisestään ylisääntelyä ja että tarvitaan entistä vahvempia toimenpiteitä, jotta voidaan havaita tilanteet, joissa tapahtuu ylisääntelyä ja joista aiheutuu haasteita ja ylimääräisiä kustannuksia ihmisille ja yrityksille, kun nämä pyrkivät ymmärtämään ja soveltamaan EU:n tasolta tulevaa lainsäädäntöä; kehottaa jäsenvaltioita selvittämään ja määrittelemään täytäntöönpanoasiakirjoissa, mikä on seurausta EU:n lainsäädännöstä ja mikä kansallisista vaatimuksista; palauttaa mieliin jäsenvaltioiden mahdollisuuden soveltaa tiukempia normeja, jos EU:n lainsäädännöllä säädetään vain yhdenmukaistamisen vähimmäistasosta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Seuranta ja ongelmanratkaisu

36. kehottaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan ja saattamaan sääntelymenetelmiä koskevat ohjeet ajan tasalle; vaatii erityisesti saattamaan nopeasti tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa ajan tasalle sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevat vuoden 2009 ohjeet, jotta varmistetaan sen soveltuvuus digitaaliselle aikakaudelle; pitää valitettavana, että palvelujen laatu poikkeaa huomattavasti jäsenvaltioiden keskuudessa sekä priorisoinnin että resurssien puutteesta johtuen; kehottaa siksi tehostamaan hallintopuitteita EU:n tasolla, jotta voidaan parantaa näiden välineiden ja palvelujen toimivuutta;
37. katsoo, että vaihtoehtoinen ja verkkovälitteinen riidanratkaisu ovat tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden parantamisen kannalta keskeisiä välineitä; korostaa, että niiden avulla kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat voivat ratkaista kustannustehokkaasti ja yksinkertaisesti riitansa ilman tuomioistuinkäsittelyä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tietämystä näistä tärkeistä välineistä;
38. korostaa, että Solvit-verkon, ECC-verkoston tai FIN-NET-verkoston kaltaiset keskitetyt konfliktien ratkaisun tukemiseen tarkoitetut yhteyspisteet ovat palveluja, joilla parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa; kehottaa komissiota lisäämään tietämystä näistä välineistä ja kehittämään niiden välistä täydentävyyttä;
39. antaa tunnustusta Solvit-verkostolle ja EU Pilot -hankkeille, jotka on suunniteltu sitä varten, että komission ei tarvitse käyttää rikkomusmenettelyä jäsenvaltioita vastaan; katsoo kuitenkin, että EU Pilot -hankkeen tarjoamia palveluja olisi parannettava ilmoitusten vastaanottamisen jälkeisen vastausajan osalta;
40. katsoo, että sisämarkkinoiden tietojärjestelmää olisi laajennettava edelleen muihin sisämarkkinavälineisiin, jotta siitä voi tulla keskeinen tiedonsäilytyspaikka; korostaa, että tämä olisi yhdenmukaista "vain kerran" -periaatteen ja komission äskettäisten aloitteiden kanssa;
41. pitää keskitettyjen asiointipisteiden, sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) ja yhteentoimivuusratkaisuja koskevan ohjelman (ISA2) kaltaisia digitaalisia foorumeja tärkeinä, koska niillä parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa helpottamalla jäsenvaltioiden viranomaisten välistä rajat ylittävää tietojenvaihtoa;
42. on huolissaan siitä, että eurooppalaisten keskuudessa tietoisuus ja ymmärtämys sellaisista saatavilla olevista palveluista kuin Sinun Eurooppasi, Sinun Eurooppasi -neuvonta, Eures-verkosto, CPC-verkosto, keskitetyt asiointipisteet, Solvit, vaihtoehtoinen riidanratkaisu ja verkkovälitteinen riidanratkaisu on hyvin vähäistä;
43. katsoo, että Sinun Eurooppasi -palvelun, Sinun Eurooppasi -neuvonnan, Eures-verkoston, CPC-verkoston, keskitettyjen asiointipisteiden, Solvit- ja Solvit Plus -verkkojen, vaihtoehtoisen riidanratkaisun ja verkkovälitteisen riidanratkaisun kaltaiset palvelut ovat hyödyllinen ja huokea vaihtoehto oikeustoimille; panee merkille, että vain neljä prosenttia kuluttajista ja yrityksistä tietää näistä välineistä ja että näiden palvelujen hyödyntäminen on hyvin vähäistä tällä hetkellä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tämän ongelman ratkaisemiseksi tietämystä tällaisista välineistä ja selvittämään, ovatko näiden välineiden tuottamat tulokset ja vastaukset riittäviä käyttäjille; kehottaa komissiota lisäksi parantamaan Sinun Eurooppasi -palvelun ja Solvit-verkon kaltaisten erilaisten tukipalvelujen välistä yhteistyötä, jotta voidaan lisätä käyttäjätyytyväisyyttä;
44. kehottaa komissiota pohtimaan perusteellisesti näiden palvelujen vuorovaikutusta ja tutkimaan mahdollisuutta korvata ne yhdellä ainoalla kuluttajille tarkoitettulla asiointipisteellä, josta kuluttajat ohjattaisiin tarpeen mukaan käyttämään muita välineitä;
45. katsoo, että tämän pohdinnan tuloksena olisi voitava määritellä kyseiset palvelut paremmin, jotta toimintaa voidaan jaotella paremmin ja välttää siten päällekkäisyyksiä;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

46. kehottaa komissiota laatimaan viestintä- ja koulutusstrategian, jolla lisätään kansalaisten ja kaikenkokoisten yritysten keskuudessa tietoisuutta tukipalveluista; pyytää tässä yhteydessä kehittämään yhden ainoan portaalin, jonka kautta pääsee käyttämään kaikkia tukipalveluja;
47. katsoo, että kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen tulevassa tarkistamisessa olisi otettava täysimääräisesti huomioon tarve parantaa sisämarkkinoiden eri välineiden välistä tiedonkulkua;
48. korostaa komission ”EU:n tehoiskut” -valvontavälineen tärkeää roolia erityisesti hyvin toimivien digitaalisten sisämarkkinoiden kannalta;
49. toteaa, että EU:n tehoiskutoimilla, jotka komissio käynnisti tehostaakseen koordinoitujen valvontatoimien avulla täytäntöönpanoa verkkoympäristössä, on myönteinen rooli; katsoo, että EU:n tehoiskuja voitaisiin laajentaa myös reaaliympäristöön;
50. panee huolestuneena merkille, että Sinun Eurooppasi -raporttien mukaan oikeuksiaan käyttämään pyrkivät ihmiset tekevät jatkuvasti kyselyjä tietyistä asioista kuten sähköisestä kaupankäynnistä ja pätevyysien tunnustamisesta; katsoo, että komission olisi yhdessä kansallisten ja alueellisten elinten kanssa puututtava tähän, jotta voidaan edistää näitä oikeuksia koskevaa ymmärtämystä;
51. pitää täytäntöönpanon laadullista ja määrällistä arviointia – eikä pelkkiä lukuja siitä, onko direktiivit saatettu virallisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä – asianmukaisena, jotta saadaan täydellinen käsitys siitä, miten sisämarkkina-lainsäädäntö itse asiassa toimii kuluttajien ja yritysten puolesta;
52. kehottaa komissiota pohtimaan, voitaisiinko luoda ”varhaisvaroitusjärjestelmä”, joka ilmoittaa, missä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa tai soveltamista koskevat ongelmat ovat;
53. katsoo, että EU:n tasolla toteutettavan kuluttajamarkkinoiden järjestelmällisen seurannan avulla uudet suuntaukset sekä kuluttajiin ja yrityksiin kohdistuvat uhat havaittaisiin aikaisemmin; korostaa tässä yhteydessä kaikkien osallistuvien sidosryhmien positiivista roolia, kuluttajajärjestöt mukaan luettuina;
54. kehottaa komissiota arvioimaan tuoteyhteyspisteiden toimintaa, kuten vuonna 2009 annetussa vastavuoroista tunnustamista koskevassa asetuksessa ja vuonna 2011 annetussa rakennusalan tuotteita koskevassa asetuksessa säädetään;

Täytäntöönpano ja markkinavalvonta

55. korostaa, että yhteistyötä lainvalvontaviranomaisten ja niiden sisämarkkinoiden hallintavälineiden välillä, joiden kautta kuluttajat tekevät valituksia EU:n lainsäädäntöä rikkovista kaupallisista toimijoista, on tiivistettävä tekemällä menettelyistä virallisia ja parantamalla tietojen jakamista;
56. kehottaa komissiota arvioimaan vakavasti täytäntöönpanon – ja viime kädessä – erityisesti sisämarkkinalainsäädäntöön liittyvien rikkomismenettelyjen täytäntöönpanon johdonmukaisuutta ja tehokkuutta;
57. pitää valitettavana, että parlamentin oikeutta saada rikkomusmenettelyä edeltävään vaiheeseen ja rikkomusmenettelyyn liittyviä olennaisia tietoja on rajoitettu, ja kehottaa lisäämään tällä alalla avoimuutta luottamuksellisuussäntöjä asianmukaisesti noudattaen;
58. kehottaa komissiota käynnistämään oikea-aikaisesti ja entistä nopeammin rikkomismenettelyjä, jos on olemassa näyttöä täytäntöönpanon laiminlyönnistä ja jos kohtuulliset toimet ongelmien ratkaisemiseksi sellaisilla sovittelutoimilla kuten vaihtoehtoinen riidanratkaisu, verkkovälitteinen riidanratkaisu, EU Pilot -menettely, Solvit tai muut rikkomismenettelyä edeltävään vaiheeseen liittyvät mekanismit ovat epäonnistuneet; korostaa, että jäsenvaltiot ovat yhtäläisesti vastuussa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanemisesta ja että niiden olisi varmistettava tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano, jonka avulla suojellaan kuluttajien oikeuksia ja luodaan tasavertaiset toimintaedellytykset yrityksille kaikkialla Euroopassa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

59. sitoutuu hoitamaan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvän roolinsa muun muassa tarkistamalla lainsäädännön täytäntöönpanoa ja valvomalla komissiota erityisesti siten, että parlamentti osallistuu erityisesti täytäntöönpanoon liittyviin komission työohjelmia koskeviin kertomuksiin, joita laaditaan vuosittain tai ainakin entistä yksityiskohtaisemmin;

60. korostaa, että sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta 4. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ parlamentti kehotti komissiota keräämään ja analysoimaan tietoja jäsenvaltioiden soveltamista seuraamuksista sekä täytäntöönpanojärjestelmien tehokkuudesta erityisesti täytäntöönpanomenetelmien monimutkaisuuden ja pituuden osalta; on toistuvasti pyytänyt komissiota toimittamaan parlamentille näiden analyysien tulokset;

61. katsoo, että markkinavalvontavälineitä olisi käytettävä yhdessä sisämarkkinavälineiden kanssa, jotta tehostetaan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa;

62. huomauttaa tässä yhteydessä, että kansalliset viranomaiset eivät aina hyödynnä asianmukaisesti markkinavalvonnan tiedotus- ja viestintäjärjestelmää tai ryhdy ajoissa tarvittaviin toimenpiteisiin; korostaa erityisesti tarvetta parantaa tapauksia koskevaa viranomaisten välistä tiedonvälitystä;

63. on huolissaan siitä, että komission vuonna 2014 toteuttaman näyteanalyysin mukaan 60 prosentissa toteutetuista tuotetutkimuksista ei mainittu alkuperämaata, 32 prosenttia laitetutkimuksista toteutettiin ilman riskiluokittelua ja 5 prosentissa rekisteröidyistä tapauksista ei viitattu unionin asetukseen tai direktiiviin, jota on rikottu; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita pohtimaan vakavasti asiaa ja tiedottamaan parlamentille seurantatoimista, joihin on ryhdytty;

Jälkiarviointi ja uudelleentarkastelu

64. suhtautuu myönteisesti säännölliseen uudelleentarkastelujaksoon ja REFIT-ohjelman mukaisesti käyttöönotettuun alakohtaiseen analyysiin, joiden lopullisena tavoitteena olisi oltava EU:n lainsäädännön parantaminen ja yksinkertaistaminen ja näin ollen sen lähentäminen kansalaisten ja yritysten tarpeisiin siten, että kiinnitetään erityistä huomiota mikroyrityksiin sekä pieniin ja keskiin yrityksiin;

65. katsoo kuitenkin, että analyysia olisi parannettava siltä osin, että selvitetään, ovatko tähän mennessä toteutetut lainsäädännölliset toimenpiteet edistäneet tehokkaasti niiden tavoitteen saavuttamista ja ovatko ne nykyisten politiikkatavoitteiden mukaisia; korostaa myös REFIT-prosessin avoimuuden merkitystä; katsoo tässä yhteydessä, että hallinnollisen rasiitteen ja sääntelyrasiitteen vähentämistä koskeva säännöllisesti tarkistettava tavoite voi edistää sitä, että tavoitteiden saavuttaminen mahdollisimman tehokkaasti ja mahdollisimman pienin ihmisille ja yrityksille aiheutuvien kustannuksien voidaan varmistaa;

66. panee merkille, että sääntelyn kumulatiiviset kustannukset ovat usein esteenä sisämarkkinoiden toimijoille ja erityisesti pk-yrityksille; suhtautuu siksi myönteisesti siihen, että komissio on sitoutunut tarkastelemaan tätä kysymystä; korostaa, että kaikissa tällaisissa analyyseissa olisi pyrittävä poistamaan esteet markkinoille pääsyltä ja varmistamaan reilu kilpailu kaikille toimijoille;

67. kehottaa komissiota parantamaan ymmärtämystään politiikkatavoitteiden saavuttamiseen vaikuttavista tekijöistä, esimerkiksi EU:n tasolla tai kansallisella tasolla hyväksytyjen täydentävien tai ristiriitaisten politiikkatoimien vaikutuksesta, mutta myös toiminnasta pidättymisen vaikutuksesta ja kustannuksista, jotta voidaan parantaa politiikan suunnittelua ja viime kädessä parantaa sisämarkkinoiden sääntelyä;

68. katsoo, että päättymislausekkeita tai laajennettuja tarkistuslausekkeita voidaan harkita poikkeuksellisesti erityisesti tilapäisten ilmiöiden osalta siten, että toimielimet pitävät lainsäädännön ajan tasalla ja voimassa ainoastaan tarvittaessa; katsoo, että suojatoimenpiteet ovat tarpeellinen keino varmistaa, että olennainen lainsäädäntö säilyy;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0063.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016**III. Päätelmä**

69. korostaa, että sisämarkkinalainsäädännön parantaminen ei tarkoita kaiken sääntelyn poistamista eikä sääntelyn tavoitetason vähentämistä esimerkiksi ympäristönsuojelun, turvallisuuden, turvatoimien, kuluttajansuojelun ja sosiaalinenormien alalla vaan pikemminkin tarpeettoman sääntelyn, byrokratian ja kielteisten vaikutusten poistamista samalla, kun toimintapolitiikan tavoitteet saavutetaan, sekä Euroopan työllisyyttä ja yrityksiä tukevan kilpailukykyisen sääntely-ympäristön toteuttamista;

70. korostaa, että tuotantoa, innovointia ja kauppaa liiaksi estämättömät sisämarkkinat ovat väline, joka tuo takaisin Eurooppaan työpaikkoja ja kasvua, jotka olisivat aikaisemmin siirtyneet muualle;

71. korostaa sen vuoksi, että yhteinen vastuu paremmista sisämarkkinoista johtaa siihen, että saadaan aikaan yhteisiä hyötyjä, joita ovat vahvat ja elinvoimaiset sisämarkkinat, jotka edistävät Euroopan pitkän aikavälin kasvua ja sen kansalaisten hyvinvointia;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, Eurooppa-neuvostolle sekä jäsen valtioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0106

EU-asioiden oppiminen koulussa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 EU-asioiden oppimisesta koulussa (2015/2138(INI))**

(2018/C 058/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 165 artiklan,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1093/2012/EU Euroopan kansalaisten teemavuodesta (2013) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 390/2014 Kansalaisten Eurooppa-ohjelmasta vuosina 2014–2020 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2015 pidetyssä unionin opetusministereiden epävirallisessa kokouksessa annetun julistuksen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla (Pariisin julistus),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. elokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Luonnos neuvoston ja komission vuoden 2015 yhteiseksi raportiksi eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisen kehyksen (ET 2020) täytäntöönpanemisesta” (COM(2015)0408),
- ottaa huomioon komission 14. syyskuuta 2015 tekemän täytäntöönpanopäätöksen vuoden 2016 työohjelman hyväksymisestä Erasmus+ -ohjelman täytäntöön panemiseksi: EU:n koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelma (C(2015)6151),
- ottaa huomioon 28. ja 29. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevasta vertailuarvosta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Luonnos neuvoston ja komission yhteiseksi vuoden 2015 raportiksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (2010–2018)” (COM(2015)0429),

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.⁽²⁾ EUVL L 325, 23.11.2012, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 115, 17.4.2014, s. 3.⁽⁴⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.⁽⁵⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁶⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 31.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin. Uudistetulla avoimella koordinoitimenetelmällä kiinni nuorison haasteisiin ja mahdollisuuksiin” (COM(2009)0200),
 - ottaa huomioon 27. marraskuuta 2009 annetun neuvoston päätöslauselman nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 15. toukokuuta 1992 antamansa päätöslauselman koulutuspolitiikasta ennen vuotta 1993 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman aloitteista, joilla pyritään täydentämään koulutusohjelmia eurooppalaisen ulottuvuuden sisältävillä asianmukaisilla tukitoimilla ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 23. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0021/2016),
- A. katsoo, että koulutus on perusihmisoikeus ja julkishyödyke, jonka olisi oltava tasapuolisesti kaikkien saatavilla;
- B. katsoo, että koulutuksen pääasiallinen tehtävä on tuottaa asioista hyvin perillä olevia kansalaisia ja että siinä näin ollen on kyse muustakin kuin EU:n ja jäsenvaltioiden strategioiden taloudellisten päämäärien saavuttamisesta;
- C. katsoo, että koulutuksen tavoitteisiin kuuluu yksilöiden valmistaminen elämää ja aktiivista kansalaisuutta varten yhteiskunnissa, jotka ovat yhä monimutkaisempia, vaativampia, monikulttuurisempia ja integroituneempia;
- D. ottaa huomioon, että vuoden 2014 eurobarometritutkimuksen mukaan 44 prosenttia EU:n kansalaisista katsoo, että he eivät ymmärrä kovin hyvin, miten EU toimii, ja 52 prosenttia heistä katsoo, että heidän äänellään ei ole merkitystä EU:ssa ⁽⁶⁾;
- E. ottaa huomioon, että vain 42,61 prosenttia EU:n kansalaisista ja vain 27,8 prosenttia 18–24-vuotiaista äänesti edellisissä Euroopan parlamentin vaaleissa, mikä oli alhaisin äänestysaktiivisuus vuoden 1979 jälkeen ⁽⁷⁾;
- F. katsoo, että hatarat tiedot EU:sta ja sen tuoman konkreettisen lisäarvon huono tuntemus voivat osaltaan aiheuttaa tunnetta demokratiavajeesta ja johtaa euroskeptisyyden yleistymiseen jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa; toteaa, että demokratiavajeeseen on puututtava, jotta voidaan torjua EU:n kansalaisten näkemysten ja EU:n toimielinten välistä kasvavaa kuilua;

⁽¹⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 150, 15.6.1992, s. 366.

⁽⁴⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 100.

⁽⁵⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 12.

⁽⁶⁾ Standard Eurobarometer 81, Spring 2014: ”Public opinion in the European Union” (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf), s. 117 ja 131.

⁽⁷⁾ http://www.eprs.sso.ep.parl.union.eu/lis/lisrep/13-EPRS-publications/2015/COMM_STUD_558351_UpdateReview-EN.pdf, s. 43–45.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- G. toteaa, että vuoden 2015 erityiseurobarometrin 437 mukaan suurin osa eurooppalaisista on sitä mieltä, että kouluissa annettavan opetuksen ja koulujen oppimateriaalin tulee sisältää tietoja uskontoon tai vakaumukseen, etniseen alkuperään, seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvästä ihmisten erilaisuudesta ⁽¹⁾;
- H. katsoo, että unionin politiikkojen, kuten ihmisten ja palvelujen vapaan liikkuvuuden ja EU:n liikkuvuusohjelmien, tuottaman hyödyn parempi tuntemus voi auttaa synnyttämään yhteenkuuluvuuden tunnetta unionia kohtaan, yhteisöllisyyttä ja monikulttuuristen ja monikansallisten yhteiskuntien hyväksyntää;
- I. toteaa, että onnistuneet koulutusjärjestelmät ja opetussuunnitelmat sekä eurooppalaisten lisääntyneet mahdollisuudet vaikuttaa ja osallistua EU-politiikan päätöksentekoon voivat lisätä mielenkiintoa EU-asioihin ja saada aikaan ymmärrystä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta ja samalla auttaa torjumaan yhteiskunnallista jakautumista, kulttuurista eriytymistä ja osattomuuden tunteita;
- J. toteaa, että suurimmassa osassa jäsenvaltioita EU-asioiden opetus on otettu osaksi opetussuunnitelmia ja opettajankoulutusohjelmia; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä on yhä eroja;
- K. toteaa, että vaikka joissakin jäsenvaltioissa EU-asioita opetetaan yleensä kaikilla koulutustasoilla ja monissa erilaisissa oppivelvollisuuden piiriin kuuluvan opetuksen oppiaineissa, ne muodostavat pääosin pienen osan opetussuunnitelmasta, jota kunkin opettajan on seurattava;
- L. toteaa, että opettajien ja muun opetushenkilökunnan taitoja ja osaamista EU-asioissa on kehitettävä edelleen ja päivitettävä perus- ja jatkokoulutuksessa ja että oppilaitokset ja opettajat tarvitsevat tehokasta tukea, joka on suunniteltu vastaamaan heidän erityistarpeisiinsa;
- M. toteaa, että yksityisen konsulttiyrityksen ICF GHK:n koulutuksen ja kulttuurin pääosastolle tekemän tutkimuksen ”Learning Europe at school” ⁽²⁾ mukaan opettajille opetetaan EU-asioita lähinnä laitoksissa ja yhdistyksissä, jotka toimivat korkeakouluopetuksen ulkopuolella;
- N. toteaa, että komission vuonna 2014 esittelemä Erasmus-ohjelman vaikutustenarviointi osoittaa, että koulutukseen liittyvällä liikkuvuudella ja opintojen kansainvälistymisellä on myönteinen vaikutus opetussuunnitelmien ja työllistymisen lisäksi myös Eurooppa-tuntemukseen, unionin kansalaisuuden tunteen kehittymiseen ja myönteiseen asennoitumiseen Eurooppaa kohtaan sekä halukkuuteen osallistua Euroopan parlamentin vaaleihin;

Koulutuksen eurooppalainen ulottuvuus

1. korostaa eurooppalaisen ulottuvuuden kasvavaa merkitystä eri koulutusaloilla, -tasoilla ja muodoissa mutta korostaa samalla, että asia on ymmärrettävä laajasti ja syvällisesti niin, että otetaan huomioon sen monimutkainen, dynaaminen ja monikerroksinen luonne ja se, että EU-asioiden oppiminen koulussa on keskeinen osa koulutusta;
2. korostaa, että koulutuksen EU-ulottuvuus on ratkaisevan tärkeää, jotta kansalaisten EU-tuntemus paranisi ja he tuntisivat jälleen yhteenkuuluvuutta unionia kohtaan, ja sen avulla voidaan korostaa SEU-sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen arvojen merkitystä ja vahvistaa unionin ääntä keskinäisten riippuvuuksien maailmassa;
3. korostaa tarvetta ymmärtää ja edistää sitoutumista EU:n perusarvoihin; huomauttaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteisen historian ja yhteisten arvojen tunteminen ja ymmärtäminen on avain keskinäiseen ymmärrykseen, rauhanomaiseen rinnakkaiseloon, suvaitsevaisuuteen ja yhteisvastuuseen sekä EU:n perusperiaatteiden ymmärtämiseen;

⁽¹⁾ Special Eurobarometer 437, 2015: ”Discrimination in the EU in 2015” (<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/68004>), s. 100.

⁽²⁾ <http://www.eupika.mfdps.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20report.pdf>

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

4. huomauttaa, että EU:n olisi oltava näkyvämmän esillä opetusmateriaaleissa ja opetussuunnitelmien ulkopuolisessa toiminnassa ja muodostettava kiinteämpi osa niitä, sillä se vaikuttaa kansalaisten jokapäiväiseen elämään; katsoo, että nimenomaisesti EU:hun liittyvä sisältö voi tuoda arvokkaan lisän koulujen opetussuunnitelmiin ja oppijoiden henkilökohtaiseen kehitykseen ja kasvuun;
5. korostaa, että on käytettävä aktiivisia ja osallistumista korostavia opetusmenetelmiä, jotka on räätälöity oppilaiden iän, tason, tarpeiden ja kiinnostuksen mukaan, ja hyödynnettävä täysimääräisesti tieto- ja viestintäteknikan ja median, myös sosiaalisen median, tarjoamia mahdollisuuksia;
6. korostaa, että koulutuksen EU-ulottuvuuden avulla oppilaiden pitäisi pystyä paitsi hankkimaan tietoa, tuntemaan yhteenkuuluvuutta ja omaksumaan EU-kansalaisuuden edellyttämiä taitoja myös osallistumaan kriittiseen EU-asioiden pohdintaan muun muassa saamalla tietoa EU:n perusarvoista, jotka perustuvat oikeusvaltioperiaatteeseen ja ihmis-oikeuksiin, sekä EU:n hallinto- ja päätöksentekomenettelyistä ja niiden vaikutuksista heidän jäsenvaltioihinsa ja heidän omaan demokraattiseen osallistumiseensa; kannustaa käyttämään Euroopan nuorisoparlamenttiin liittyviä roolipelejä, jotta lasten ja opiskelijoiden olisi helpompi ymmärtää EU:n menettelytapoja ja jotta heidän EU-tuntemuksensa paranisi;
7. korostaa, että EU:n ovat muovanneet sen jäsenvaltiot ainutlaatuisine historioineen ja kulttuureineen ja että unionin kehitys on yhä kiinteästi sidoksissa sen jäsenvaltioihin; painottaa samalla eri kulttuurien vaikutusta eurooppalaiseen yhteiskuntaan ja kulttuuriperintöön;
8. toteaa, että EU:n vaikutus jäsenvaltioihin on huomattava ja että EU-asioiden opetuksessa koulussa olisi tuotava esiin sekä jäsenvaltioiden rooli unionin kehityksessä että EU:n vaikutus kansalliseen kehitykseen;
9. toteaa, että jäsenvaltioiden ja EU:n on näytettävä esimerkkiä kaikille EU-asioiden opettamiseen ja oppimiseen kouluissa osallistuville toimijoille toteuttamalla käytännössä keskeisiä eurooppalaisia sosiaalisen osallistamisen sekä eurooppalaisen ja kansainvälisen yhteisvastuun arvoja;
10. muistuttaa, että on varmistettava perus- ja jatkotason ammatilliset elinikäiset kehitysmahdollisuudet opettajille ja kasvattajille ja parannettava ja laajennettava niitä sekä tarjottava heille asianmukaista tukea ja asianmukaisia resursseja, jotta he pystyvät sisällyttämään EU-ulottuvuuden opetukseensa, erityisesti historian opetukseen ja kansalaisuuskasvatukseen, ja toteuttamaan oppijakeskeisiä strategioita sekä mukauttamaan opetusmenetelmiään oppijoiden tarpeisiin;
11. korostaa, että on edistettävä kasvattajien monikielisiä ja monikulttuurisia taitoja ja rohkaistava niiden hankkimiseen sekä lisättävä opetushenkilökunnan liikkuvuusmahdollisuuksia, vertaisoppimismahdollisuuksia sekä parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi järjestämällä seminaareja Euroopan tasolla;
12. painottaa yliopistojen merkitystä pätevien ja motivoituneiden opettajien ja kasvattajien valmennuksessa ja koulutuksessa; vaatii edistämään ja tukemaan jäsenvaltioiden toimia, kun ne pyrkivät tarjoamaan yliopistojen sisällä mahdollisuuksia erikoistuneeseen pätevyitysmahdollisuuteen, joka olisi avointa ja sekä opiskelijoiden että ammatissa toimivien opettajien ja kasvattajien saatavilla;
13. korostaa eurooppalaisen lähestymistavan merkitystä ja mahdollisuuksia historian opetuksessa pitäen kuitenkin mielessä jäsenvaltioiden toimivallan tällä alalla, koska tietyt historialliset tapahtumat ovat olleet ratkaisevia eurooppalaisten ihanteiden ja arvojen kehittymiselle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan historiaseuroja ja historian tutkimuskeskuksia ja korostamaan näin niiden merkittävää tieteellistä tehtävää Euroopan historian valottajana sekä niiden merkitystä kouluopettajien pitämisessä ajan tasalla;
14. suosittelee, että Euroopan historian talo laatii opiskelijoille ja opettajille kaikilla koulutustasoilla erityisohjelmia, -välineitä ja -toimintoja, joiden avulla voitaisiin kertoa vakuuttavasti Euroopan integraatiosta ja sen perusarvoista;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

15. kehottaa kiireellisesti uudistamaan ja vahvistamaan opetusta unionin kansalaisuudesta ja kansalaistaidon opetusta nykyisissä ja tulevissa jäsenvaltioissa, jotta oppijat voivat omaksua tarvittavat ikätasolleen soveltuvat tiedot, arvot, taidot ja osaamisen ja jotta he oppivat ajattelemaan kriittisesti ja muodostamaan tietoon perustuvia tasapainoisia mielipiteitä, käyttämään demokraattisia oikeuksiaan, kuten äänioikeuttaan, täyttämään demokratiaan liittyvät velvollisuutensa, antamaan arvoa erilaisuudelle, edistämään kulttuurien ja uskontojen välistä vuoropuhelua ja olemaan aktiivisia ja vastuullisia kansalaisia;

16. huomauttaa, että opiskelijoiden ja vanhempien entistä tiiviimpiosallistuminen koulujen hallintoon voi edesauttaa syrjinnän torjuntaa ja kestäväen osallistuvan demokratian ja kansalaisuuden vahvistamista sekä luottamuksen ja yhteistyön edistämistä eri toimijoiden välillä; kehottaa oppilaitoksia ottamaan käyttöön demokraattisen hallintotavan ja laajentamaan sen soveltamisalaa, myös antamalla enemmän painoarvoa opiskelijoiden edustajien näkemyksille, sillä demokratiaa on opittava ja koettava;

17. korostaa tarvetta parantaa opettajien ja oppijoiden motivaatiota ja mahdollisuuksia parantaa EU-tuntemustaan omakohtaisin kokemuksin, joita ovat muun muassa kouluvierailut muihin maihin, vierailut EU:n toimielimiin, yhteydenpito EU:n virkamiehiin ja harjoittelumahdollisuudet opiskelijoille EU:n toimielimissä, sekä mediakasvatuksen keinoin esimerkiksi Euroopan nuorisoportaalien avulla ja hyödyntäen täysin uutta tieto- ja viestintätekniikkaa ja avoimia koulutusresursseja;

18. kehottaa hyödyntämään täysimääräisesti digitaalitekniikan tarjoamia mahdollisuuksia rajatylittävän opetuksen kehittämisessä digitaalisten kurssien ja videoyhteyksien avulla, jotta opiskelijoita voidaan auttaa löytämään uusia näkökulmia ja lähestymistapoja omilla aloillaan;

19. korostaa, että vieraiden kielten oppimisella voi olla ratkaiseva merkitys muiden kulttuurien tuntemuksen lisäämisessä ja sellaisten taitojen tarjoamisessa kansalaisille, joita he tarvitsevat elääkseen ja työskenneläkseen yhä monimutkaisemmassa ja globalisoituneemmassa maailmassa;

20. korostaa, että epävirallisella ja arkioppimisella, kuten nuorisotyöllä, vapaaehtoistyöllä, sukupolvien välisellä ja perheiden sisäisellä oppimisella, aikuiskoulutuksella sekä pedagogisena välineenä käytetyllä urheilulla, on suuri merkitys sosiaalisten taitojen, kansalaistaitojen, osaamisen ja käyttäytymismallien kehityksessä ja vastuullisten ja aktiivisten unionin kansalaisten muovaamisessa; korostaa, että tällaiset taidot on tunnustettava ja validoitava virallisessa koulutuksessa ja että on luotava läheisemmät yhteydet virallisen, epävirallisen ja arkioppimisen välillä;

21. suosittelee omaksumaan koulutuspolitiikassa kulttuurien välisen lähestymistavan, joka mahdollistaisi maahanmuuttajaopiskelijoiden tehokkaan sopeutumisen koulumaailmaan ja joka perustuisi eri kulttuurien keskinäiseen tuntemukseen, jotta päästäisiin yhteisymmärrykseen yhteisistä arvoista;

EU:n rooli

22. kannustaa komissiota tukemaan edelleen pyrkimyksiä kehittää ja edistää EU-ulottuvuutta koulutuksessa sekä opetusalan toimijoiden liikkuvuutta sekä levittää aktiivisesti tietoa keskeisille sidosryhmille ja kansalaisille muun muassa rahoitusmahdollisuuksista ja saatavilla olevista tutkimuksista ja raporteista; kehottaa hyödyntämään tässä tehokkaammin uutta viestintätekniikkaa ja mediaa, myös sosiaalista mediaa;

23. kehottaa komissiota määrittelemään yhteiset puitteet ja laatimaan konkreettisia esimerkkejä sisältävää ohjeistusta EU-tuntemuksen lisäämiseksi, jotta voidaan edistää objektiivista ja kriittistä pohdintaa EU:n kansalaisilleen tarjoamista eduista kunnioittaen samalla jäsenvaltioiden toimivaltaa koulutuksen alalla;

24. kehottaa komissiota kannustamaan lisätutkimuksia siitä, miten EU-asioita nykyään opetetaan kouluissa eri puolilla Eurooppaa ja miten ne ovat esillä opetussuunnitelmissa ja tutkinnoissa sekä a) onko opettajilla ja kasvattajilla riittävät mahdollisuudet hyödyntää ammatilliseen kehittymiseen ja elinikäiseen oppimiseen sekä parhaiden käytäntöjen vaihtoon liittyviä EU:n ohjelmia ja toimia ja b) onko rahoitetulla toiminnalla EU-asioiden sisällyttämiseksi tehokkaasti kouluopetukseen loppujen lopuksi vaikutusta kouluihin;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

25. kehottaa komissiota kannustamaan, tukemaan ja edistämään verkostoja, joilla tuetaan EU-tuntemuksen kohentamista ja jotka osallistuvat siihen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista näiden verkostojen välillä unionin tasolla, sekä määrittämään parannuskohteet;

26. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden kesken ja myös niiden ja ehdokasvaltioiden kesken parhaiden käytäntöjen vaihtoa EU-ulottuvuudesta koulutuksessa sekä syrjinnän ja ennakkoluulojen torjumisesta oppimisympäristöissä muun muassa arvioimalla opetusmateriaaleja sekä kiusaamisen ja syrjinnän vastaisia toimintatapoja;

27. korostaa Erasmus+ -, Kansalaisten Eurooppa- ja Luova Eurooppa -ohjelmien suurta merkitystä koulutuksen, kielitaidon, aktiivisen kansalaisuuden, kulttuuritietoisuuden ja kulttuurien välisen ymmärryksen sekä muiden arvokkaiden monialaisten avaintaitojen edistämiseksi; korostaa näiden ohjelmien merkitystä unionin kansalaisuuden lujittamiselle ja katsoo, että on tarjottava niille enemmän asianmukaista taloudellista tukea ja keskityttävä niiden laadullisiin tuloksiin sekä lisättävä mahdollisuuksia hyödyntää liikkuvuutta kiinnittäen huomiota erityisesti opettajiin ja muihin kasvattajiin, sosiaalitaloudelliselta taustaltaan erilaisiin nuoriin sekä haavoittuvassa ja huonossa asemassa oleviin ja erityistarpeisiin väestöryhmiin;

28. muistuttaa Erasmus+ -ohjelman tarjoamasta monipuolisesta toiminnasta ja toteaa, että se on kansalaisten hyvin tuntema ja heidän suosiossaan, mikä koskee erityisesti opiskelijoiden liikkuvuutta osana heidän opiskeluaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tietoisuutta niistä Erasmus+ -ohjelman osista, jotka ovat tuntemattomampia, kuten eurooppalainen vapaaehtoispalvelu;

29. panee tyytyväisenä merkille komission vuoden 2016 työohjelman Erasmus+ -ohjelman täytäntöön panemiseksi sekä sen sitoutumisen konkreettisiin toimiin Pariisin julistuksen johdosta, erityisesti toimiin, joilla pyritään lisäämään Erasmus+ -ohjelman vaikutusta aktiivisen ja demokraattisen kansalaisuuden, kulttuurien välisen vuoropuhelun, sosiaalisen osallistamisen ja yhteisvastuun edistämiseen muun muassa lisäämällä tukea kansalaisyhteiskunnan järjestöille niiden keskeisessä kansalaisuuskasvatustehtävässä;

30. kehottaa komissiota parantamaan pedagogisia näkökohtia ja ottamaan koulujen tarpeet paremmin huomioon hankkeissa, jotka rahoitetaan Jean Monnet -ohjelmasta, varmistamalla, että koulut voivat hakea suoraan ohjelmaan, ja myöntämällä rahoitusta pidemmäksi aikaa, esimerkiksi kolmeksi vuodeksi, kuten Jean Monnet -moduulien rahoituksessa; kehottaa komissiota antamaan opettajankoulutuslaitoksille mahdollisuuden hyödyntää Jean Monnet -moduuleihin liittyvää toimintaa ja kannustamaan niitä sisällyttämään nämä ohjelmiinsa;

31. toteaa, että unionissa on tällä hetkellä kriisi, joka liittyy sen demokraattiseen oikeuteen, mikä ei johdu vain eurooppalaisten riittämättömästä EU:n mekanismien tuntemuksesta vaan myös siitä, että he eivät saa ääntään kuuluville päätöksenteossa; korostaa, että saadakseensa takaisin oikeutuksensa unionin on pysäytettävä demokraattisten rakenteidensa purkaminen ja luotava uudelleen yhteys kansalaisiinsa;

32. kehottaa komissiota panemaan Kansalaisten Eurooppa -ohjelman tehokkaasti täytäntöön, jotta voidaan saavuttaa demokraattisen ja osallistavamman yhteiskunnan tavoitteet ja lisätä näin kansalaisten osallistumista päätöksentekoon;

33. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti, miten EU:n kaikki eri ohjelmat vaikuttavat niihin osallistuvien kokemukseen unionin kansalaisuudesta ja kansalaisten osallistumiseen;

34. pyytää komissiota kehittämään ja tekemään mahdollisimman laajasti tunnetuksi eTwinning-, EPAL-, ja School Education Gateway -portaaleja ja jatkamaan digitaalisten alustojen kuten Opettajainhuoneen tukemista ja kehittämistä, jotta voidaan parantaa EU-tuntemuksen parantamisen kannalta merkityksellisen korkealaatuisen, helppokäyttöisen ja ajantasaisen oppimateriaalin saatavuutta kaikilla unionin virallisilla kielillä;

35. pyytää komissiota edistämään sitä, että opetustehtävissä toimivat kasvattajat ja EU-tietouteen erikoistuneet tiedemaailman edustajat tarkastelevat kriittisesti Opettajainhuone-alustalla tällä hetkellä saatavilla olevia aineistoja niiden laadun ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

36. korostaa EU:n toimielinten tiedotustoimistojen merkitystä ja on tyytyväinen niiden sitoutumiseen suhteiden edistämiseen jäsenvaltioiden, kansallisten, alueellisten ja paikallisten oppilaitosten, nuorisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden kanssa näiden tuomiseksi lähemmäs toisiaan ja sen varmistamiseksi, että nuoret ymmärtävät toimielinten merkityksen jokapäiväisessä elämässään;

37. kehottaa käynnistämään avoimen ja yhteisen vuoropuhelun komission ja kaupunkien sekä paikallis- ja alueviranomaisten kesken koulujärjestelmien ja kaupunkimallien välisestä yhteydestä keinona ymmärtää, miten eri lähestymistavat kulttuurien välisiin suhteisiin vaikuttavat nykypäivän Euroopassa;

38. kannustaa komissiota pyrkimään siihen, että EU-asioiden opettaminen koulussa esitetään mahdollisimman varhaisessa vaiheessa suosituksena EU:n jäseniksi pyrkivien ehdokasvaltioiden neuvotteluprosessissa;

Jäsenvaltioiden rooli

39. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan, tarkistamaan ja saattamaan ajan tasalle koulutusjärjestelmiään sekä opetus-suunnitelmien erityyppistä EU-aiheista sisältöä kaikilla koulutuksen tasoilla – mukaan lukien ammatillinen koulutus –, jotta voidaan vahvistaa EU-ulottuvuutta tiiviissä yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien EU:n ja kansallisen tason toimijoiden kanssa kannustaen samalla voimakkaasti alueita ja paikallisviranomaisia toimimaan samoin, erityisesti kun niillä on koulutusjärjestelmien alalla suoraa toimivaltaa;

40. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan kaikkia mahdollisia tapoja välittää enemmän EU-tietoa oppijoille sekä opettajille ja kasvattajille virallisen, epävirallisen ja arkioppimisen kautta ja kehottaa niitä myös hyödyntämään täysimääräisesti ja täydentämään EU:n rahoitusvälineitä, ohjelmia ja aloitteita;

41. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään lisätoimiin kulttuurien välisen, syrjimättömän ja osallistavan koulutuksen ja kansalaisuuteen kuuluvien arvojen edistämiseksi koulujen ja yliopistojen opetussuunnitelmissa;

42. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään investointeja laadukkaaseen koulutukseen muun muassa laajentamalla kumppanuuksia yksityisen sektorin kanssa, edistämään kaikkien yhtäläisiä mahdollisuuksia ja tukemaan riittävästi kaikkia oppi- ja koulutuslaitoksia sekä opettajia ja kasvattajia, jotta nämä voivat sisällyttää EU-ulottuvuuden koulutukseen jo varhaisvaiheen opetuksesta lähtien ja myös luokkaopetuksen ulkopuolella ja jatkuvasti kehittää sitä;

43. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikilla oppijoilla on yhtäläinen ja avoin mahdollisuus innovatiiviseen ja korkeatasoiseen viralliseen ja epäviralliseen oppimiseen sekä elinikäiseen oppimiseen; vetoaa tässä suhteessa jäsenvaltioihin, jotta ne hyväksyisivät vuonna 2008 annetun ehdotuksen direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta, koska se suojelisi näihin perustuvalta syrjinnältä koulutuksessa;

44. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan maahanmuuttajien, pakolaisten ja uskonnollisten yhteisöjen mahdollisuudesta osallistua kunnioitaviin ja voimaannuttaviin kansalaisuutta rakentaviin prosesseihin, joilla varmistetaan heidän osallistumisensa yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään;

45. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan ja edistämään korkealaatuisen EU-koulutuksen järjestämistä opettajille, muulle opetushenkilökunnalle, nuoriso-ohjaajille ja kouluttajille muun muassa antamalla heille mahdollisuus suorittaa osa koulutuksestaan toisessa jäsenvaltiossa ja varmistamalla, että heidän pätevyytensä opettaa EU-asioita tunnustetaan esimerkiksi luomalla "euro-opettaja"-merkki ja tekemällä sitä tunnetuksi;

46. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä koulutusalan toimijoiden kanssa ja käytävä vuoropuhelua heidän kanssaan löytääkseen mahdollisuuksia vaihtaa ajatuksia ja hyviä käytäntöjä EU-ulottuvuuden sisällyttämisestä koulutus-ohjelmiinsa, jotta nuoret esimerkiksi voisivat parantaa tietoaan ja ymmärrystään unionin kansalaisuuden rakentumisesta ja sen toimielimistä ja nähdä näin unionin kiinteänä osana omaa elinympäristöään, jota he voivat muovata ja jota heidän odotetaan muovaavan;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

47. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen, erityisesti nuorisjärjestöjen, työn EU:n toimielinten ja sen kansalaisten välisen kuulun kuromisessa umpeen rakenteellisin ja pitkäjänteisin keinoin edistäen ja vahvistaen osallistavia suoran demokratian välineitä, ja kehottaa niitä myös tukemaan tätä työtä;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0107

Erasmus+ ja muut välineet ammatillisen koulutuksen liikkuvuuden edistämiseksi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 aiheesta ”Erasmus+ ja muut välineet ammatillisen koulutuksen liikkuvuuden edistämiseksi – elinikäisen oppimisen lähestymistapa” (2015/2257(INI))**

(2018/C 058/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 165 artiklan ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 14 artiklan,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2002 annetun Kööpenhaminan julistuksen ammatillisen koulutuksen tehostetusta yhteistyöstä Euroopassa,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. kesäkuuta 2009 antaman suosituksen ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehysten perustamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät (ET 2020) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 27. marraskuuta 2009 antaman päätöslauselman nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon yhteisön yhteisistä puitteista tutkintojen ja pätevyyskierrosten selkeyttämiseksi (Europass) tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2241/2004/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen ”Nuoret liikkeellä – nuorten oppimiseen liittyvän liikkuvuuden edistäminen” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/962/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman nuorten työmarkkinoille pääsyn edistämisestä sekä harjoittelijoiden, työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen aseman vahvistamisesta ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1.
⁽²⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.
⁽³⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.
⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.
⁽⁵⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.
⁽⁶⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 6.
⁽⁷⁾ EUVL C 199, 7.7.2011, s. 1.
⁽⁸⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.
⁽⁹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon erilaiset osaamisen tunnustamista koskevat välineet, kuten eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen, eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirto- ja kertymisjärjestelmän (ECTS), ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) ja eurooppalaisen taito-, osaamis-, tutkinto- ja ammattiluokittelun (ESCO),
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin” (COM(2012)0669),
 - ottaa huomioon komission 28. tammikuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman kertomuksen ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta (COM(2014)0030),
 - ottaa huomioon 20. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät koulutusta tukevasta laadunvarmistuksesta,
 - ottaa huomioon ammatillisesta koulutuksesta vastaavien ministerien 22. kesäkuuta 2015 antaman julistuksen ammatillisen koulutuksen alan uusista keskipitkän aikavälin tavoitteista vuosille 2015–2020,
 - ottaa huomioon Pariisissa 17. maaliskuuta 2015 pidetyssä EU:n opetusministereiden epävirallisessa kokouksessa annetun Pariisin julistuksen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla (8496/15),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0049/2016),
- A. ottaa huomioon, että oppimiseen ja koulutukseen liittyvä liikkuvuus on tärkeää henkilökohtaisen kehityksen, nuorten sosiaalisen osallisuuden, monikulttuurisen vuoropuhelun, suvaitsevaisuuden, nuorten kyvyn työskennellä monikulttuurisessa ympäristössä sekä aktiivisen kansalaisuuden kannalta ja että on selvästi osoitettu, että sillä edistetään korkealaatuista koulutusta ja työllistettävyyttä;
- B. ottaa huomioon, että oppimiseen ja koulutukseen liittyvää liikkuvuutta olisi vahvistettava entisestään sekä nykyisissä että Euroopan unionin peräkkäisissä koulutusohjelmissä ja työllisyys- ja koheesiopolitiikan ohjelmissä;
- C. ottaa huomioon, että ammatillisesta koulutuksesta vastaavat unionin jäsenvaltioiden ministerit käynnistivät vuonna 2002 niin sanotun ”Kööpenhaminan prosessin” yhteistyön parantamiseksi tällä alalla Euroopassa pyrkien siten parantamaan ammatillisen koulutuksen tuloksellisuutta, laatua ja houkuttelevuutta Euroopassa;
- D. ottaa huomioon, että Kööpenhaminan prosessi perustuu keskinäisesti sovittuihin painopisteisiin, jotka tarkistetaan säännöllisin väliajoin ja joiden päämääränä on muun muassa liikkuvuuden helpottaminen sekä erilaisten ammatillisen koulutuksen mahdollisuuksien edistäminen elinikäisen oppimisen yhteydessä;
- E. toteaa, että Eurostatin mukaan työttömyys oli EU:ssa edelleen 10,2 prosenttia vuonna 2014 hitaasta elpymisestä huolimatta; toteaa, että EU:ssa nuorisotyöttömyys on tällä hetkellä 22,1 prosenttia, vain 51 prosenttia 55–64-vuotiaista käy työssä ja sukupuolten välinen kuilu iäkkäämpien työntekijöiden työllisyysasteessa on 13,6 prosenttiyksikköä;

⁽¹⁾ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- F. ottaa huomioon, että epävirallisella ja arkioppimisella sekä ammatillisella koulutuksella on tärkeä rooli sellaisten elinikäiseen oppimiseen liittyvien nykyisten haasteiden ratkaisemisessa, joita ovat esimerkiksi koulutuksen keskeyttäminen, työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien (NEET) nuorten liian suuri määrä ja osaamisvajae sekä taitojen yhteensopimattomuus;
- G. toteaa, että työmarkkinoilla vallitsee edelleen ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän kohtaamattomuus, kuten komission syksyn 2015 talousennusteen korkeasta avointen työpaikkojen määrästä käy ilmi;
- H. ottaa huomioon, että kielitaito on ammatillisessa koulutuksessa heikompaa ja sitä on erityisesti edistettävä;
- I. toteaa, että on välttämätöntä vahvistaa poliittinen sitoutuminen EU:n elinikäiseen oppimiseen ja ammatilliseen koulutukseen liittyvän toiminnan tukemiseen erityisesti liikkuvuutta edistävillä toimilla, jotka keskitetään sopeutumiskyvyn, uteliaisuuden, oppimaan oppimisen, vuorovaikutustaitojen ja kansalaistaitojen kaltaisten monialaisten taitojen kehittämiseen;
- J. ottaa huomioon, että viimeaikainen sosioekonominen tilanne on korostanut tarvetta tehostaa elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiä ja myös tehdä niistä helpommin lähestyttäviä ja osallistavampia epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien ja erityistarpeita omaavien ihmisten osalta; ottaa huomioon, että koulutuksen saatavuutta ei saisi lisätä koulutuksen laadun kustannuksella;
- K. katsoo, että jatkuva taloudellinen tuki elinikäiseen oppimiseen ja ammatillisen koulutuksen tietämykseen liittyville liikkuvuustoimenpiteille ja -toimille on ratkaisevan tärkeää erityisesti nykyisen talouskriisin aikana;
- L. toteaa, että alueellisen ja paikallisen tason toimet ovat keskeisen tärkeitä uusien liikkuvuutta edistävien polkujen löytämiseen tähtäävien aloitteiden tukemiseksi, jotta voidaan varmistaa ammatilliselle koulutukselle omistettujen varojen ja ohjelmien vaikuttavuus, avoimuus ja laatu; katsoo, että ammatillisessa koulutuksessa sekä alueellisella ja paikallisella tasolla suoritettavassa harjoittelussa olevien nuorten liikkuvuutta olisi koordinoitava laajassa demokraattisessa ja osallistavassa hallintoprosessissa, jonka tavoitteena on käsitellä olennaisimpia sosioekonomisia ja ympäristöön liittyviä kysymyksiä, ja ottaa siihen mukaan myös mikro-, pieniä ja keskisuuria yrityksiä, uusia yrityksiä, paikallisyhteisöjä ja työmarkkinaosapuolia;
- M. toteaa, että yrittäjien, kauppa- ja teollisuuskamarien ja käsiteollisuus- ja maatalousalan vastaavien ammattijärjestöjen sekä ammattiyhdistysten ja muiden asiaankuuluvien työmarkkinaosapuolten olisi oltava aktiivisesti mukana ammatillisen koulutuksen ja siihen liittyvän liikkuvuuden suunnittelussa, järjestämisessä, toteuttamisessa ja rahoittamisessa; katsoo, että ammatillisen koulutuksen suunnittelussa olisi otettava huomioon sosiaalinen ulottuvuus reilun kaupan, sosiaalisen yrittäjyyden ja vaihtoehtoisten liiketoimintamallien, esimerkiksi osuuskunnat, kaltaisten alojen sisällyttämiseksi, ja että kyseinen suunnittelu olisi järjestettävä yhdessä asiaan liittyvien mainituilla aloilla toimivien kumppaneiden kanssa;
- N. toteaa, että nuorten liikkuvuutta on edistettävä työllistettävyyden parantamiseksi, mutta se ei saa olla ainoa ratkaisu nuorisotyöttömyyteen;

Tulosten arviointi ja keskeisten haasteiden tunnistaminen

1. katsoo, että koulutus on perusihmisoikeus ja yleishyödyllinen palvelu, jonka olisi oltava yhdenvertaisesti kaikkien saatavilla; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita puuttumaan kaikkiin sosioekonomisiin rajoituksiin, jotka estävät yhdenvertaisen pääsyn kaikkeen ammatilliseen koulutukseen, liikkuvuus mukaan luettuna; toteaa, että nykyisten ammatilliseen koulutukseen liittyvää liikkuvuutta koskevien ohjelmien ja aloitteiden asemaa ja tuloksia olisi parannettava saatavuuden, avoimuuden ja osallisuuden osalta, jotta voidaan edistää yksilöllistä lähestymistapaa koulutukseen, vähentää koulunkäynnin keskeyttävien henkilöiden lukumäärää sekä taata heikommassa asemassa oleville ryhmille ja erityistarpeisille henkilöille yhtäläiset mahdollisuudet päästä Erasmus+-ohjelman liikkuvuutta edistävien toimien piiriin; painottaa siksi, että tarvitaan joustavia, monipuolisia ja räätälöityjä liikkuvuusvaihtoehtoja, ottaen huomioon myös sukupuolinäkökohdat, tarjottaessa koulutusta ihmisille, joilla on maahanmuuttotausta tai joiden perhe on taloudellisesti epäsuotuisassa asemassa, syrjäisten alueiden oppijoille, vammaisille ja muille erityistarpeisille henkilöille;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

2. vahvistaa, että liikkuvuuden ja koulutuksen kohdalla on tarpeen noudattaa sukupuolinäkökulmaa ja ottaa huomioon eri syrjinnän muodoista kärsivien ihmisten, kuten vammaisten henkilöiden, HLBTI-henkilöiksi itsensä määrittävien ja syrjäytyneistä yhteisöistä kotoisin olevien tarpeet; kannustaa ryhtymään tämä vuoksi lisätoimenpiteisiin Erasmus +-ohjelman liikkuvuutta edistävien toimien saatavuuden parantamiseksi epäsuotuisassa asemassa oleville ryhmille ja erityistarpeita omaaville ihmisille;
3. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja keskeisiä sidosryhmiä lisäämään ammatillisen koulutuksen ohjelmien näkyvyyttä, jotta voidaan poistaa kulttuuriset esteet ja torjua motivaation, aktiivisen vastaanottavuuden ja kielitaidon puutteen ilmiöitä etenkin niillä alueilla, joilla nuorisotyöttömyys on suurinta; katsoo, että on varmistettava, että nämä ohjelmat ovat syrjimättä kaikkien kansalaisten saatavilla; kehottaa ottamaan kohteeksi työttömyysriskissä olevat ryhmät, kuten vammaiset; kehottaa helpottamaan ammatillisen koulutuksen ja tutkintojen hankkimista siten, että edistetään oppisopimuskoulutuksen väylien mukautettavuutta ja järjestelyjen sovitettavuutta sekä koulutusmahdollisuuksia erityisesti ryhmille, joiden perustaidot ovat riittämättömät, ja työntekijöille, joilla on heikko tai keskitason koulutus; muistuttaa, että näiden kokemusten saatavuudessa on otettava huomioon sukupuolten tasa-arvo, jotta ammatillisen koulutuksen liikkuvuusohjelmia voidaan edistää tehokkaasti naisten keskuudessa; katsoo, että tässä yhteydessä olisi asetettava kunnianhimoiset tavoitteet ja seurattava kehitystä;
4. korostaa sukupuolten välistä kuilua luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan (STEM-tieteet) koulutuksessa, taidoissa ja työllisyydessä kaikkialla EU:ssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan täysimääräisesti Erasmus+ -ohjelmaan ja hyödyntämään tätä järjestelyä keskeisenä mahdollisuutena kehittää naisten STEM-taitoja, jotta heidän kykyään ryhtyä STEM-uralle parannettaisiin ja täten pienennettäisiin osaamisvajetta alalla;
5. korostaa sellaisen voimakkaaseen liikkuvuustekijään perustuvan yhteisen eurooppalaisen koulutusalueen merkitystä, johon sisältyy korkeakoulutuksen lisäksi ammatillinen koulutus ja joka edistää vahvemman eurooppalaisen identiteetin ja voimakkaamman unionin kansalaisuuden luomista ja kehitystä;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa Eurooppa 2020 -strategian koulutustavoitteiden saavuttamiseksi; toteaa, että liikkuvuudessa on otettava huomioon ammatillinen jatkokoulutus, sillä se on keskeistä taitojen ja asiantuntemuksen parantamisessa ja saattamisessa ajan tasalle; korostaa, että elinikäinen oppiminen ja ammatillinen koulutus ovat keskeisiä pitkäaikaistyöttömien paremmille työllisyysnäkyville;
7. uskoo, että tämän yhteistyön tuloksena pitäisi tarkastella vaatimuksia, jotta varmistettaisiin niiden merkitys keston, sisällön, kykyjen ja oppimistulosten osalta samalla kun yhdistetään liikkuvuus sekä koulutuskeskusten että työpaikan kanssa ja asetetaan etusijalle pitempiaikaiset kokemuskaksot (esimerkiksi kuusi kuukautta) lyhyempiin jaksoihin nähden;
8. toteaa, että Erasmus+ -ohjelmalle ja ammatillisen koulutuksen ohjelmille myönnetty EU:n resurssit eivät ole oikeassa suhteessa näiden järjestelmien tarjoamasta liikkuvuudesta mahdollisesti hyötyä saavien lukumäärään ja tarpeisiin; kehottaa jäsenvaltioita edistämään kahdenvälisiä sopimuksia, joilla täydennetään Erasmus+ -ohjelman ja EU:n ammatillisen koulutuksen ohjelmien toimintaa ja lisätään siten nuorten eurooppalaisten liikkuvuutta;
9. panee merkille nykyisten liikkuvuutta koskevien ohjelmien ja aloitteiden tärkeän roolin ja tulokset, kuten Erasmus +-ohjelman avaintoimen 1, Europassin, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten; pyytää komissiota ottamaan käyttöön opiskelijoille tarkoitettua eurooppalaisen e-kortin, joka antaa haltijalleen EU-opiskelijan aseman liikkuvuustoimien yhteydessä ja tarjoaa mahdollisuuden käyttää palveluja;
10. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja EU:n virastoja, kuten Cedefopia, ryhtymään toimiin parantaakseen ammatillisen koulutuksen liikkuvuutta edistäviä ohjelmia, jotta niistä koituu lisäarvoa kaikille osallistujille laadun, tunnustamisen ja sisällön osalta, ja varmistamaan laatuvaatimusten käyttöönoton oppisopimuskoulutusta varten;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

11. huomauttaa, että liikkuvuutta edistävät aloitteet vahvistavat oppijoiden yhteiskunnallisten arvojen ja Eurooppaan liittyvää yhteenkuuluvuuden tunteen lisäksi myös heidän akateemisia taitojaan ja työnäkymäänsä, mikä koskee erityisesti osaamista, joka liittyy ongelmanratkaisukykyyn, suunnitteluun, jäsentelyyn, kykyyn toimia uusissa tilanteissa ja sopeutua niihin, yrittäjyyteen, johtamistaitoon, päätöksentekoon, yhteiskuntavastuuseen liittyviin taitoihin, vieraiden kielten osaamiseen, viestintään vaikuttaviin taitoihin ja kykyyn toimia ryhmässä, sekä työllistettävyyteen vaikuttavia henkilökohtaisia taitoja, kuten itseluottamusta, motivaatiota, uteliaisuutta, kriittistä ja luovaa ajattelua, aloitekykyä ja itsevarmuutta;

12. painottaa tarvetta helpottaa Erasmus+-ohjelmaan liittyvän liikkuvuuden täytäntöönpanoa toteuttamalla toimia hyväksytyjen hakemusten määrän nostamiseksi, liikkuvuuden hallintaan liittyvien sähköisten työkalujen suunnittelun ja käytön yksinkertaistamiseksi, liikkuvuusohjelmien arvoa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi kaikissa unionin yleissivistävää opetusta antavissa ja ammatillisissa oppilaitoksissa sekä paremmin kohdennetun tiedotuksen ja koulutuksen järjestämiseksi ohjelmien ja toimien edunsaajille ja välittäjäelimille, myös koulujen ja yliopistojen henkilökunnalle; korostaa tässä yhteydessä eurooppalaisen kouluverkon (European SchoolNet) panoksen merkitystä; kehottaa komissiota keventämään hakijoiden sekä Erasmus+-hankkeisiin osallistuvien lähetävien ja vastaanottavien yritysten ja oppilaitosten nykyistä kohtuutonta ja liian monimutkaista hallinnollista rasitusta sekä helpottamaan ja selkeyttämään hakemiseen, rekisteröintiin ja raportointiin liittyviä prosesseja sekä itse hankkeita; nostaa lisäksi esiin, että liialliset hallinnolliset rasitteet asianomaisissa kouluissa ja yliopistoissa hankaloittavat ohjelman yksinkertaista toteuttamista;

13. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön järjestelmiä, joilla pyritään vähentämään liikkuvuusohjelmien organisoimien kielellisiä ja kulttuurisia esteitä; katsoo, että näiden järjestelmien avulla olisi voitava arvioida täytäntöönpanon edistymistä; painottaa, että toimintaohjelmissa olisi erityisesti tuettava isäntämaan kielen perusasioiden oppimista; kannustaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia selvittämään, mitä erityisiä opetustarpeita ammatillisen koulutuksen opettajilla ja kouluttajilla on, kannustamaan ja tukemaan parhaiden käytäntöjen vaihtamista ja tarjoamaan heille lisää ammatillisia kehitysmahdollisuuksia; korostaa, että on tärkeää suunnitella peruskoulutusmalli, jonka avulla voidaan kertoa kohdemaan yritys- ja työkuultuurin keskeisistä piirteistä, sekä edistää ja tarjota opetushenkilökunnan kouluttamiseen tarkoitettuja erityisohjelmia koulutuskeskusten vastuulla olevan liikkuvuuden hallinnan yhteydessä;

14. huomauttaa, että ammatilliseen koulutukseen liittyvät ammatit ovat tarvittavan joustavia niiden harjoittamiseksi missä tahansa; toteaa, että siksi liikkuvuus ammatillisessa koulutuksessa on yksi tärkeimmistä välineistä työttömyyden torjunnassa, sillä se parantaa työllistettävyyttä, vähentää osaamisvajetta ja helpottaa työnhakijoiden ja työpaikkojen yhteensaattamista varsinkin nuorille sekä tarjoaa taitoja ja ainutlaatuisia kokemuksia, jota tarvitaan kilpailukykyyn nykypäivän työmarkkinoilla EU:ssa; katsoo, että Erasmus+ -ohjelman avulla voidaan kehittää erityisiä ammattitaitoja sekä poikittaisia ja siirrettäviä kykyjä, kuten yrittäjyyttä, sekä laajentaa tuotantoalan osallistumismahdollisuuksia, joten se on tehokas väline työmarkkinoilla;

15. painottaa, että markkinointinimien ja logojen tunnistamisarvo Erasmus+-ohjelman ja sen alaohjelmien yhteydessä on merkittävä ja tärkeä asia; katsoo, että näitä markkinointinimiä olisi käytettävä erityisesti Erasmus+-ohjelmaa koskevissa julkaisuissa ja esitteissä;

16. on huolissaan siitä, että nuoret pitävät Erasmus+ -ohjelmaa lähinnä korkeakouluopiskelijoiden ohjelmana; suosittaa siksi antamaan enemmän merkitystä eri alueiden ja kuhunkin alueeseen liittyvien alaohjelmien eurooppalaisen, kansallisen ja alueellisen tason profiiliin nostamiselle, kuten yleissivistävä koulutus (Comenius), korkeakoulutus (Erasmus), kansainvälinen korkeakoulutus (Erasmus Mundus), ammatillinen koulutus (Leonardo da Vinci) ja aikuiskoulutus (Grundtvig) sekä nuoriso (Youth in Action) ja urheilu;

17. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja julkisia työnvälityselimiä tekemään tunnetuksi Erasmus+ -ohjelmaa ja muita välineitä, joilla pyritään edistämään ammatillisen koulutuksen liikkuvuutta, ja lisäämään tietämystä niistä varsinkin pk-yritysten keskuudessa; uskoo, että näiden välineiden tehokkuuden maksimointi mahdollistaa, että useammat ihmiset hyötyvät näistä mahdollisuuksista niin, että liikkuvuustavoite voidaan saavuttaa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

18. korostaa, että sekä yksityisen että julkisen sektorin on pikaisesti kuultava teollisuutta ja palveluja, muun muassa tuotantoalaa (varsinkin pk-yrityksiä ja mikroyrityksiä), ammatillisen koulutuksen laadukkaiden liikkuvuusohjelmien suunnittelusta, laadinnasta, täytäntöönpanosta ja tuesta ja/tai osallistuttava niihin; katsoo, että ohjelmien valinnassa olisi otettava huomioon työmahdollisuudet vastaanottavissa yrityksissä ja organisaatioissa; uskoo, että kaikkien sidosryhmien väliseen keskusteluun, yhteistyöhön ja hyvään toimintatapaan perustuva joustava ja rakentava kumppanuus varmistaa ammatillisen koulutuksen menestyksen ja lisäarvon; katsoo, että tietoja ja hyviä toimintatapoja on vaihdettava myös koulutuskeskusten ja yritysten välillä; kehottaa komissiota seuraamaan työmarkkinoiden kysyntää ja tarjontaa samoin kuin maantieteellistä ja ammatillista liikkuvuutta EU:ssa, jotta ne vastaavat työmarkkinoiden tarpeita; katsoo, että tämä kaventaisi toisaalta tarjolla olevan koulutuksen ja nuoria liiketoimintaympäristössä odottavan todellisuuden ja toisaalta lisäarvoa tuovien alojen (esimerkiksi digitaalitalouden, vihreän talouden, energian, puolustuksen, hoitoalan ja asuntojen kunnostuksen) markkinoiden tarpeiden välistä kuilua;

19. korostaa seuraavia keskeisiä seikkoja, jotka on otettava huomioon suunniteltaessa liikkuvuutta edistäviä toimia ja arvioitaessa niiden täytäntöönpanoa: oppijoiden taloudelliset valmiudet liikkuvuuteen; opintojen, osaamisen ja pätevyys- ja koulutussisältöjen tunnistaminen maiden välillä joko opintopisteinä tai tutkintotodistuksina; kielitaito; koulutusohjelmien tai opintojen järjestäminen; opiskelijan ulkomailla hankkimien saavutusten ja suorittamien tenttien käytännön merkitys, kun hän palaa alkuperäiseen yliopistoonsa; oikeudelliset näkökohdat; opintojen päättämiseen liittyvä tieto tai motivaatio; opastus- ja neuvontatoimet koko liikkuvuusjaksolla sekä opiskelijoiden henkilökohtainen tilanne; kehottaa siksi komissiota vahvistamaan indikaattoreita ja arviointiperusteita, jotta voidaan valvoa säännöllisemmin unionin ohjelmien vaikuttavuutta ja parantaa niitä tarpeen vaatiessa;

20. muistuttaa, että tällä hetkellä ainoastaan yksi prosentti vuorotteluun perustuvaan ammatilliseen koulutukseen osallistuvista nuorista, joihin kuuluvat myös työharjoittelijat, osallistuu liikkuvuusohjelmaan koulutuksen aikana; toteaa, että on välttämätöntä luoda suotuisat olosuhteet työharjoittelijoiden liikkuvuuden kehittämiseksi Euroopan unionissa, jotta heille taataan samat mahdollisuudet kuin korkeakouluopiskelijoille; kannustaa näin ollen unionia määrittelemään eurooppalaisia työharjoittelijoita koskevat säännöt; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan, että oppisopimus- ja harjoittelujaksot säilyvät formatiivisina tilaisuuksina, joita ei käytetä hyväksi työvoiman hankkimiseksi epävarmoihin työpaikkoihin, jotka eivät korvaa kokopäiväisen ammattitaitoisien työntekijän paikkaa ja jotka takaavat harjoittelijoille ihmisarvoiset työolot ja opiskelijan oikeudet, myös taloudelliset ja palkkaan liittyvät oikeudet; kannustaa komissiota myös arvioimaan edellä mainittujen sääntöjen vaikutuksia, seuraamaan asiaan liittyvien toimien täytäntöönpanoa, kehittämään kaikkia asianosaisia sidosryhmiä, myös eurooppalaista oppisopimusyhteistyötä, noudattamaan antamia suosituksia harjoittelujaksojen ehtojen, laadun ja saatavuuden parantamiseksi unionissa, sekä pitämään tätä strategisesti ensisijaisena kysymyksenä;

21. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen EU:n oppisopimusjärjestelmästä, jolla varmistetaan oppisopimuskoulutettavien ja ammatillisessa koulutuksessa olevien oikeuksien suojeleminen, ja kehottaa jäsenvaltioita tukemaan tätä järjestelmää; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon myönteisen roolin, joka ”senioreilla” voi olla nuorison koulutuksessa, jotta voidaan maksimoida sukupolvien välinen vaihto harjoittelujaksojen ja mentoroinnin avulla sekä edistää kokemukseen perustuvaa oppimista sukupolvien välisissä työryhmissä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Erasmus+ -ohjelman nojalla tehtyjä oppisopimus- ja harjoittelujaksoja ei käytetä väärin muuttamalla ne työn kustannuksia alentavaksi välineeksi;

22. suhtautuu myönteisesti pilottihankkeisiin ja äskettäin hyväksytyyn oppisopimuskoulutettavien liikkuvuutta koskevaan eurooppalaiseen järjestelmään perustana Erasmus+-ohjelman parannuksille, joilla pyritään lisäämään ja parantamaan pitkäkestoista liikkuvuutta ammatillisessa koulutuksessa; kehottaa luomaan kehityksen pitkän aikavälin aloitteille vastineeksi ainoastaan hankekohtaisille toimille, jotta luodaan pysyvä ja kestävä järjestelmä, joka on täysin toimiva ja odotustenmukainen ja joka kannustaa taitojen vapaaseen liikkuvuuteen Euroopassa;

23. huomauttaa, että koulutuksen keskeyttäminen on yksi liikkuvuuden kohderyhmien selvimmistä ongelmista ja että paremmat ammatilliset mahdollisuudet vähentävät koulutuksen keskeyttämistä; painottaa siksi sitä, että koulutusjärjestelmien tulokset voivat olla tärkeitä, jotta voidaan vähentää koulutuksen keskeyttämisiä ja tarjota opiskelijoille paremmin monialaisia taitoja, jotka auttavat heitä soveltamaan osaamisensa työmarkkinoiden vaatimuksiin;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

24. korostaa tarvetta auttaa ammatillisessa koulutuksessa olevia nuoria voittamaan vaikeutensa turvautumalla tiettyihin täydentäviin ja liitännäistoimenpiteisiin, jotka liittyvät esimerkiksi liikkuvuusjärjestelmien ryhmäluonteen vahvistamiseen, lähettävien ja vastaanottavien oppilaitosten suorittamaan parempaan mentorointiin ja avustamiseen ennen liikkuvuusjaksoa ja sen aikana, ammatillisia koulutusmahdollisuuksia koskevan korkealaatuisen tiedon saatavuuden parantamiseen, erityisten ohjaus- ja neuvontatoimien ja -välineiden tarjoamiseen sekä kaikkien osallistujien kielituen rahoittamiseen ilman kielirajoitusta;

25. muistuttaa, että ammatillisen koulutuksen järjestelmissä opiskelevien nuorten odotuksiin vaikuttavat useat eri tekijät, joita ovat erityisesti sosioekonomiset tekijät, perhetyyppi ja opastavien (ja ohjaavien) työkalujen puute oppivelvollisuuden piiriin kuuluvan ylempään perusasteen ja keskiasteen koulutuksen päättymisen jälkeen tai ammatillisen koulutuksen aikana;

26. korostaa oppimiseen ja koulutukseen liittyvän liikkuvuuden keskeistä osuutta sosiaalisiin ja kulttuurisiin haasteisiin vastaamisessa, jotta nuorille voidaan tarjota kaikki mahdollisuudet kehittää oma toimintamallinsa yhteiskunnassa; muistuttaa, että Euroopan unioni on keskittänyt ponnistelunsa erityisesti Eurooppa 2020 -strategian kautta taloutensa kilpailukyvyyn lisäämiseen, työpaikkojen luomiseen ja loppujen lopuksi valmiuksiensa vahvistamiseen maailmanlaajuisessa kilpailussa tämän vuosisadan kolmannella vuosikymmenellä; korostaa tässä yhteydessä tutkimuksen, innovaatioiden ja digitaalisen yhteiskunnan sekä kestäväen energian suurta merkitystä keinoina tuottaa entistä enemmän lisäarvoa;

27. korostaa unionin ja jäsenvaltioiden roolia laadukkaan ja hyvin organisoidun ammatillisen koulutuksen järjestelmän kehittämisessä ja edistämässä ja toteaa, että ne ovat soveltaneet siinä kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa asianomaiseen ammattiin keskittyvä teoreettinen koulutus, käytännön koulutus sekä yleissivistävä koulutus ja virallinen oppiminen, arkioppiminen ja epävirallinen oppiminen ovat tasapainossa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan ylempään toisen asteen koulutusjärjestelmissään käyttöön kaksijakoista koulutusta koskevan lähestymistavan tai vahvistamaan nykyisiä järjestelmiään sisällyttämällä niihin harjoittelujaksoja tai työharjoitteluja ja helpottamaan siten ammatillisessa koulutuksessa olevien opiskelijoiden kestävää integroitumista työmarkkinoille sekä lisäämään heidän osallistumista ylikansallisiin liikkuvuusohjelmiin; muistuttaa, että yleisesti ottaen ammatillisen koulutuksen laadun parantaminen yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen ja julkisten työvoimapalvelujen kanssa on keino vahvistaa sosiaalista osallisuutta, lisätä osallistumista korkea-asteen koulutukseen, auttaa opiskelijoita menestymään ja helpottaa heidän siirtymistään työmarkkinoille ja on siten myös liikkuvuutta helpottava tekijä elinikäisen oppimisen prosessissa;

28. kehottaa puuttumaan kohdennetusti eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun liittyviin ongelmiin, jotka koskevat osallistujien vakuutusta, hyväksymistä, tietokannan hallintaa ja vapaaehtoisten tukemista, jotta estetään osallistumisen väheneminen;

29. pitää valitettavana, että epävirallinen oppiminen on menettänyt näkyvyyttä sekä siihen osoitettuja määrärahoja nykyisessä Erasmus+ -ohjelmassa; korostaa epävirallisen oppimisen merkitystä Euroopan tasolla erityisesti nuorison työntönteon ja ikääntyneiden vapaaehtoistoiminnan kautta; vaatii epäviralliselle oppimiselle ja arkioppimiselle selkeää ja näkyvää sijaa Erasmus+ -ohjelmassa; uskoo myös, että olisi oltava mahdollisuus jättää hakemuksia laajamittaisiin aikuiskoulutushankkeisiin, joita hallinnoitaisiin samoin periaattein kuin alakohtaisia osaamisalliansseja tai osaamisyhteensä liittymiä;

30. tukee nykyaikaisten tekniikoiden ja infrastruktuurien kehittämistä, kun vahvistetaan ja nykyaikaistetaan kansallisia ammattikoulutusjärjestelmiä, jotta voidaan parantaa liikkuvuuden saatavuutta ja laatua; katsoo, että ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän kohtaamattomuuden torjumisessa olisi korostettava enemmän innovointia ja uusien akateemisten ja ammattitaitojen, digitaalisten opetus- ja oppimisympäristöjen, biotekniikoiden, kulttuuriperinnön parantamiseen tarkoitettujen innovatiivisten tekniikoiden sekä tieto- ja viestintätekniikoiden kehittämistä; on vahvasti sitä mieltä, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi laadittava tehokas strategia, jonka tavoitteena on saada nykyiset ja tulevat kiertotalouden työtilaisuudet ja ammatilliset koulutusjärjestelmät vastaamaan toisiaan;

31. toteaa, että työpaikkoja ja taitoja määritellään uudelleen siirryttäessä digitalisoidumpaan talouteen; vaatii tästä syystä jäsenvaltioita ja komissiota tekemään yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa osaamisstrategioiden ja ammatillisen koulutuksen ohjelmien kehittämiseksi työntekijöiden uudelleen koulutusta varten;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

Saatavuus: liikkuvuuteen liittyvien vaihtoehtojen lisääminen ammatilliseen koulutukseen osallistuville nuorille

32. kannustaa luomaan aiemman Leonardo da Vinci-ohjelman tarjoaman mallin mukaisen kehyksen, jossa on määritelty mahdollisimman selvästi ja täsmällisesti liikkuvuuteen liittyvät vaihtoehdot ammatilliseen koulutukseen osallistuville nuorille, missä hyödynnetään erityisesti viranomaisen käynnistämää usean eri alustan kampanjoita ja kaikkien sellaisten sidosryhmien koordinoitua osallistumista, joilla on aktiivinen rooli ja vaikutusvaltaa ammatillisessa koulutuksessa; toteaa, että Erasmus+-ohjelmaa koskevissa hakupyynnöissä olisi viitattava tähän kehykseen;

33. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan riittävät rahavarat liikkuvuusohjelmien tukemiseksi, kun otetaan huomioon mahdolliset taloudelliset esteet; kehottaa pohtimaan, onko tarpeen lisätä sen näkyvyyttä, miten yritykset voivat täydentää osoitettua tukea tai tarjota muuntotyypistä tukea; katsoo, että Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja Erasmus+-ohjelman välinen täydentävyys olisi varmistettava ja sitä olisi seurattava, jotta tulokset olisivat hedelmällisiä;

34. pyytää kehittämään parempia synergioita liikkuvuuteen ja koulutukseen vaikuttavien EU:n politiikkojen ja välineiden välille ja erityisesti ESR:n ja Erasmus+-ohjelman välisiä täydentäviä toimia ja koordinoimaan enemmän kaikkia toimia kaikilla eri tasoilla kansallisessa, alueellisessa ja paikallisessa suunnittelussa;

35. muistuttaa, että on toteutettava toimia, joilla pyritään takaamaan rakennerahastojen, kuten esimerkiksi ESR:n ja Erasmus+-ohjelman kaltaisten ohjelmien koordinointi, täydentävyys ja yhtenevyys kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti;

36. korostaa tarvetta kompensoida ammatillisen koulutuksen opiskelijoiden huonommasta sosioekonomisesta tilanteesta aiheutuvia esteitä erilaisilla toimenpiteillä, kuten lisäämällä mahdollisesti komission yksittäisten apurahojen määrää tai lisäämällä jäsenvaltioiden, alue- ja paikallisviranomaisten, välittäjinä toimivien elinten tai kansalaisjärjestöjen osuuksia, jotka voidaan rahoittaa niiden omista talousarvioista tai sellaisten kumppanuusjärjestelyjen avulla, joissa on mukana yrityksiä, säätiöitä ja järjestöjä, jotka ovat mukana alueensa ammatillisen pätevyyden ja koulutuksen järjestelmässä;

Liikkuvuudesta työllistettävyyteen: oppimistulosten, taitojen ja osaamisen validointi ja tunnustaminen

37. korostaa, että uusien monipuolisten ja luovien ideoiden saaminen ulkomailla voi motivoida ja innostaa yrittäjyyteen ja luovuuteen; painottaa, että koulutukseen liittyvän liikkuvuuden tarjoamat mahdollisuudet, kuten kansainvälisten verkostojen luominen, voi myös vaikuttaa myönteisesti työllistävyyteen, valtioiden rajat ylittävään yhteistyöhön ja Euroopan kilpailukykyyn;

38. katsoo, että nykyisillä ja tulevilla ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän kohtaamattomuuden torjumistoimilla olisi edistettävä työnantajien, yritysten ja paikallisyhteisöjen osallistamista ja että nämä toimet olisi liitettävä paremmin yhteen työmarkkinoiden kehittymistä ja tulevia taitotarpeita koskevien ennusteiden kanssa;

39. korostaa, että oppimiseen liittyvän liikkuvuuden ja tulevan liikkuvuuden ja ansioiden välillä on positiivinen yhteys, koska EU:n ja kansainväliset liikkuvuusohjelmat parantavat osallistujien työllistävyyttä ulkomailla, kuten komission yhteinen tutkimuskeskus havaitsi vuonna 2013; painottaa, että oppisopimuskoulutus ja työharjoittelu ulkomailla parantavat osallistujien kielitaitoa (Eurobarometrin (2013) mukaan 79 prosentissa tapauksista ⁽¹⁾);

40. korostaa liikkuvuutta edistävien uudelleen koulutusohjelmien merkitystä kaikenikäisille työttömille ja ihmisille, joita uhkaavat uudelleenjärjestelytoimenpiteet;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_381_en.pdf

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

41. kiinnittää huomiota jäsenvaltioiden välisten validointia ja tunnustamista koskevien järjestelmien monimuotoisuuteen ja epätasaiseen kehittymiseen siitä huolimatta, että lähentyminen on lisääntynyt viimeisen vuosikymmenen aikana; korostaa tarvetta parantaa ammatillisen koulutuksen eri järjestelmien välistä yhteensopivuutta, helpottaa eri jäsenvaltioissa yrityksissä tai koulutuslaitoksissa hankittujen taitojen ja osaamisen validointia ja tunnustamista sekä lisätä Erasmus +-ohjelman houkuttavuutta; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen ⁽¹⁾ täytäntöönpanoa ja poistamaan jäljellä olevat esteet; kannustaa laatimaan eurooppalaisen standardin, joka voidaan hyväksyä ja panna täytäntöön kaikilla tasoilla (jäsenvaltioiden, alue- ja paikallistasolla);
42. kannustaa ryhtymään lisätoimiin oppimistulosten tunnustamisen ja validoinnin edistämiseksi, mukaan lukien epävirallisen ja arkioppimisen tulokset, erityisesti Europass-kehyksen ja ECVET:n kaltaisten nykyisten työkalujen käyttöä tehostamalla;
43. muistuttaa, että eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen ansiosta tehdyt tärkeimmät parannukset ovat olleet ammatillisen koulutuksen todistusten, opintosuoritusten, ammattitutkintotodistusten, pätevyyden ja hankitun asiantuntemuksen tunnustaminen; kehottaa asettamaan erityiset tavoitteet, muun muassa täysin operationaalisen opintosuoritusten siirtojärjestelmän ja tunnustamisen täytäntöönpano, joka perustuu ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaiseen siirtojärjestelmään (ECVET); kannustaa kehittämään ammatillisen koulutuksen yhteisiä tutkintoja, millä voidaan varmistaa tutkintojen kansainvälinen tunnustaminen;
44. kannattaa, että tiiviissä yhteistyössä kaikkien keskeisten sidosryhmien kanssa laaditaan vihreä kirja ammatillisesta koulutuksesta ja liikkuvuudesta sekä taitojen ja oppimistulosten tunnustamisesta Euroopasta; muistuttaa, että ammatillisen koulutuksen tutkintoja koskevat nykyiset suositukset on pantava täysin täytäntöön; huomauttaa, että oppimistulosten tunnustamatta jättäminen vaikuttaa kielteisesti Eurooppa 2020 -strategian työllisyysastetta koskevaan tavoitteeseen ja estää perussopimuksissa määrättyä vapaata liikkuvuutta;
45. kannattaa työssä, koulutuksessa, oppisopimuskoulutuksessa ja työharjoittelussa olevien liikkuvuuden lisäämistä EU:n kansallisten nuorisotakuujärjestelmien puitteissa, jotta voidaan parantaa nuorten osaamista ja vähentää osaamisen maantieteellistä kohtaanto-ongelmaa EU:ssa;
46. korostaa nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen merkitystä tutkintoon johtavien oppisopimusten, harjoittelujaksojen, ammatillisen koulutuksen, työharjoittelun ja jatkokoulutuksen tukemisessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan, että näille ohjelmille myönnetään riittävästi rahoitusta koko ohjelmakaudeksi 2014–2020;
47. kehottaa kääntämään EU:n osaamispanoraaman verkkosivuston ”Skills Panorama” kaikille unionin virallisille kielille, jotta se toimisi kaikkien käytettävissä olevana kaikkialla Euroopassa tarvittavaa osaamista koskevana tietolähteenä;
48. panee merkille edistyksen, jota on monissa jäsenvaltioissa tapahtunut ammatillisen koulutuksen korkeamman laadun varmistamisessa ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen (EQAVET) avulla, ja kannustaa niitä jäsenvaltioita, jotka parhaillaan kehittävät EQAVET:n mukaista kansallista laadunvarmistusjärjestelmää; painottaa, että jäsenvaltioiden olisi lisättävä toimia sen varmistamiseksi, että laadunvarmistusjärjestelyissä otetaan paremmin huomioon oppimistulokset ja että ne arvostavat ja tukevat epävirallista oppimista ja työpaikalla tapahtuvaa oppimista, joka tapahtuu kansallisten käytäntöjen mukaan joko muodollisessa järjestelmässä tai sen ulkopuolella;
49. korostaa, että oppisopimusohjelmia olisi toteutettava pätevän valvojan ohjauksessa;

Kohti tehokkaampia, helpommin saavutettavissa olevia ja osallistavampia liikkuvuusohjelmia

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita, myös yhteistyössä Cedefopin kanssa, määrittelemään ja vahvistamaan sellaisten alueellisten ja alakohtaisten välittäjinä toimivien elinten asemaa, jotka osallistuvat liikkuvuuden valmisteluun, hallintaan ja seurantaan, edellyttäen samalla niitä noudattamaan korkeimpia avoimuusvaatimuksia, ja tukemaan tällaisten elinten perustamista kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;

⁽¹⁾ Katso Euroopan parlamentin ja neuvoston 23. huhtikuuta 2008 antama suositus eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

51. korostaa, että tällaisilla välittäjinä toimivilla elimillä on oltava riittävät taloudelliset varat ja henkilöstöresurssit, jotta ne voivat saada aikaan ammattikoulujen verkoston osallistumisen takaavan liikkuvuutta edistävän organisaation ja hallintorakenteet, ja että niillä on oltava toimivaltaa ja valmiuksia perustaa toiminnallisia liittoumia ja tehdä sopimuksia mahdollisten kumppaneiden kanssa sekä kotimaassa että liikkuvuusohjelmiin osallistuvissa maissa;
52. korostaa tarvetta alaikäisten lainmukaiseen suojeluun ulkomailla;
53. korostaa, että Erasmus+-ohjelmassa olisi edistettävä ja korostettava liikkuvuustoimia ja/tai -palveluja, jotka on mukautettu kouluttajien, ohjaajien ja yrittäjien tarpeisiin;
54. huomauttaa, että tarvitaan yhtenäisiä, täydentäviä ja hyvin koordinoituja Euroopan, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason yhteisrahoitusjärjestelmiä, jotta koulutuskeskukset pystyvät kattamaan kaikki kustannukset ja suunnittelemaan ja toteuttamaan pysyviä toimia;
55. on tyytyväinen siihen, että Erasmus+-ohjelma on laajentanut ammatillisen koulutuksen ohjelmien edunsaajien määrää huomattavasti kattamaan nuoret, jotka eivät opiskele yliopistossa tai korkeakoulussa;
56. tukee kaikkia tarpeellisia täydentäviä toimenpiteitä, joilla autetaan ja kannustetaan työharjoittelijoita, jotka haluavat osallistua liikkuvuusohjelmiin, ja tuetaan heitä sen jälkeen tuomaan paremmin esille liikkuvuuden avulla hankkimiaan taitoja ja kehittämään itsevarmuuttaan, jotta he voivat tehdä tietotaidostaan ja arvokkaasta kokemuksestaan näkyvän ja hyödyllisen;
57. huomauttaa, että oppisopimuskoulutuksen oppimistuloksia olisi suunniteltava ja niistä olisi keskusteltava oppisopimusopiskelijan kanssa ECVET:n periaatteiden mukaisesti, ennen kuin oppisopimuskoulutus alkaa, ja ne olisi kirjattava koulutuksen päättymisen jälkeen tutkintotodistuksen liitteeseen;
58. korostaa laadukkaan opettajakoulutuksen ja alan valvonnan, arvioinnin ja laadunvarmistuksen tarvetta sekä tarvetta kannustaa osallistavuuteen ja suvaitsevaisuuteen liikkuvuusohjelmissä;
59. korostaa tarvetta tarjota laadukkaita harjoittelupaikkoja, joiden avulla opiskelijat hankkivat tavoiteltuja ammattitaitoja, ja painottaa lisäksi kaikilla tasoilla läsnä olevaa tarvetta hyvälle viestinnälle yrittäjien kanssa, jotta yrittäjät saadaan mukaan liikkuvuusjärjestelyjä hyödyntävien nuorten hankkiman kokemuksen tunnustamisen kehittämiseen;
60. tukee kaikkia yrittäjien, kanasalaisjärjestöjen tai kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden Erasmus +-tavoitteiden mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä nuorten työntekijöiden tai työharjoittelijoiden liikkuvuusjärjestelyjen kehittämiseksi toimialalla tai kauppa- ja teollisuuskamarien kaltaisten toimialajärjestöjen ja Eurochambersin kaltaisten eurooppalaisten verkostojen sekä asiaankuuluvien ammattiyhdistysten kanssa tehtävän yhteistyön avulla; vaatii tunnustamaan käsi-työkamarien ja niiden koulutuskeskusten roolin liikkuvuuden ja hyvin pienten yritysten tukemisessa; katsoo, että kaikissa ammattikoulutuksen järjestelmien parantamiseksi toteutetuissa toimissa olisi myös keskityttävä hiilettömään energiaan ja kestävään liikkuvuuteen;
61. suosittaa, että kaikki keskeiset sidosryhmät pyrkivät laatimaan sellaisia yhteisiä strategioita, joilla on tarkoitus edistää joko ammatillisessa koulutuksessa olevien harjoittelijoiden ja oppisopimuskoulutettavien kotiinpaluuta tai heidän liikkuvuuttaan muihin Euroopan osiin ja joissa otetaan samalla heidän valintansa huomioon pitäen mielessä, että tavoitteena on kanavoida ulkomailla hankittu tieto ja kokemus epätasapainoisuuksien vähentämiseen ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseen kyseisten henkilöiden omilla "taidoitta jääneillä" alkuperäalueilla tai muualla Euroopassa;
62. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan ja panemaan tehokkaasti täytäntöön työpajoista ja ajatushautomoista koostuvan eurooppalaisen verkoston, ja pitää tätä pitää keskeisen tärkeänä, jotta voidaan kannustaa kouluja, yliopistoja ja yrityksiä muodostamaan osaamisyhteenliittymiä ja edistää koulutuksen ja kokemusten saatavuutta sekä opettajien, luennoitsijoiden, harjoittelijoiden ja uusien yritysten mahdollisuuksia saada täydennyskoulutusta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja vahvistamaan eurooppalaista Ecsite-verkkoa, joka yhdistää tiedekeskukset paikkoina, joissa tieteellinen kulttuuri on kaikkien saatavilla;
64. pyytää perustamaan keskitetyn mekanismin tiedon ja viestintätyökalujen yhdistämiseksi, jotta voidaan tarjota kätevä ja tehokas palvelu niille, jotka hakevat tietoa ja tukea erilaisista EU:n, jäsenvaltioiden ja alueellisen sekä paikallisen tason nykyisistä liikkuvuusohjelmista;
65. kehottaa komissiota laatimaan ajan tasalla olevia tilastoja ja toteuttamaan mahdollisuuksien mukaan Erasmus+ -ohjelmasta ja muista ammatillisen koulutuksen liikkuvuusohjelmista arviointeja ja/tai tutkimuksia, jotta mitataan niiden vaikutusta työpaikkojen kanssa yhteensopiviin työkokemuksiin työhönottoasteen osalta ja tutkitaan myös, miksi tietyissä jäsenvaltioissa esitetään enemmän hakemuksia ammatillisen koulutuksen työpaikkoihin ja oppimiskokemuksiin ulkomailla, sekä laaditaan suunnitelma niiden laajemmalle osallistumiselle; katsoo, että tilasto- ja arviointitulokset olisi otettava huomioon Erasmus+ -ohjelman väliarviointia laadittaessa ja sisällytettävä siihen;
66. on tyytyväinen ammatillisesta koulutuksesta vastaavien ministerien 22. kesäkuuta 2015 Riikassa hyväksymiin päätelmiin, joissa asetetaan ammatillisen koulutuksen uudet keskipitkän aikavälin tavoitteet vuosille 2015–2020, ja vaatii panemaan ne täytäntöön oikea-aikaisesti ja perusteellisesti;
67. painottaa, että on tärkeää edistää hyötyä, jota liikkuvuus tuottaa työllistettävyyden ja hankitun koulutuksen muodossa, jotta osoitetaan sen aito hyödyllisyys ja vähennetään näkemystä, jonka mukaan se on pelkkää ajan hukkaa sellaisten pätevyyksien kannalta, jotka perustuvat ensisijaisesti yksinomaan kansalliseen pätevyteen;
68. kannustaa tiedottamaan paremmin nuorille ja yrityksille sellaisista foorumeista kuin Drop'pin@EURES, jonka tarkoituksena on helpottaa nuorten oppisopimuskoulutukseen, työharjoitteluun, koulutusohjelmiin ja verkkokielikursseihin liittyvää liikkuvuutta, ja lisäämään niiden näkyvyyttä;
69. kannustaa jäsenvaltioita edistämään uuden Erasmus+ -ohjelman tarjoamia mahdollisuuksia täysimääräisesti, sillä se tarjoaa nuorille ulkomaisten opiskelumahdollisuuksien lisäksi mahdollisuuksia oppisopimuksiin ja työharjoitteluun;
70. kehottaa ottamaan käyttöön vähimmäistukitason, joka mukautetaan jäsenvaltioiden välisiin elinolo-, hinta- ja kustannuseroihin; tukee näkemystä, että jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka mahdollistavat tarvittaessa välttämättömän ja kohtuullisen tuen esimerkiksi asumista ja matkustusta varten, ja kiinnitettävä erityistä huomiota alaikäisten tarpeisiin sekä opiskelijoiden valmistautumiseen ennen heidän kansainvälistä kokemustaan esimerkiksi urahjauksen, kieltenopetuksen ja kulttuurien välisen viestinnän kautta;
71. pyytää arvioimaan/tarkistamaan monivuotista rahoituskehystä, jotta se perustuisi perusteisiin, joihin kuuluu muun muassa työttömyyden torjuntaa koskevien toimenpiteiden tehokkuutta koskeva ennakoarvio ja vähemmän tehokkaiden määrärahojen leikkaaminen; katsoo, että tällainen lähestymistapa on erityisen tärkeä nykyhetken kaltaisina kriisiaikoina, joita leimaavat epätasapainot, joita on mahdoton hyväksyä;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0108

EU:n rooli kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteen,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121 ja 138 artiklan,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 14 euroryhmästä,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päälauselman suosituksista komissiolle unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehyksen parantamisesta etenkin euroalueella ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”EU maailmanlaajuisena toimijana: sen rooli monenvälisissä järjestöissä” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman maailmantalouden hallinnasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet” ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman pääomamarkkinaunionin muodostamisesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2009 annetun EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän raportin (de Larosièren raportti),
 - ottaa huomioon kesäkuussa 2015 julkaistun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen kertomuksen, jossa kehoitetaan vakiinnuttamaan euroalueen ulkoinen edustus,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0027/2016),
- A. katsoo, että rahoitusjärjestelmän vakaus, joka on edellytys resurssien toimivalle kohdentamiselle kasvun ja työllisyyden hyväksi, on maailmanlaajuinen yhteinen hyvä;
- B. katsoo, että maailman kansantalouksien keskinäisen riippuvuuden lisääntymisen vuoksi on tarpeen ryhtyä noudattamaan entistä yleismaailmallisempia talouden ohjausjärjestelmiä;

⁽¹⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 51.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0268.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- C. katsoo, että jos Euroopan unioni ei kykene puhumaan kansainvälisissä organisaatioissa/elimissä "yhdeällä äänellä", kaikkien sen jäsenvaltioiden äänet olisi yhdistettävä globaalin hallinnan suuntaamiseksi kohti unionin perussopimuksissa vahvistettuja tavoitteita ja arvoja;
- D. katsoo, että EU:n olisi osaltaan myötävaikutettava demokraattisen kehityksen luomiseen, jotta maailmanlaajuiset haasteet voidaan ratkaista;
- E. katsoo, että maailmanlaajuinen yhteistyö voi johtaa vastuiden heikkenemiseen ja vastuuvollisuuden häviämiseen demokratian kustannuksella katsoo, että kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia ei saisi alentaa pelkiksi kumileimasimiksi, vaan ne on sisällytettävä aktiivisesti ja kattavasti päätöksentekoprosessiin;
- F. toteaa, että nykyiset kansainväliset organisaatiot/elimet, kukin omine erityisine hallintorakenteineen ja toimivaltuuksineen, ovat syntyneet historian saatossa vastauksina erityisiin tilanteisiin; ottaa huomioon, että tämä on johtanut sekavuuteen ja eräissä tapauksissa tehtävien päällekkäisyyteen ja järjestelmään, joka saattaa olla vaikeaselkoinen ja josta puuttuu yleinen koordinointi;
- G. toteaa, että perusoikeuskirjan 42 artiklaa ja asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾, joiden nojalla unionin kansalaisilla on oikeus tutustua asiakirjoihin, olisi sovellettava kansainvälisiin organisaatioihin/elimiin osallistuviin unionin toimielimiin ja virastoihin;
- H. toteaa, että perussopimuksissa säädetään, että jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin niiden tallennemuodosta riippumatta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artikla); katsoo, että kansainvälisiin organisaatioihin ja foorumeihin osallistuvien unionin toimielinten ja virastojen olisi sovellettava vastaavaa avoimuutta, erityisesti silloin kun organisaatioissa ja foorumeilla vahvistetaan unionin kansalaisiin vaikuttavia sääntöjä;
- I. toteaa, että kansainvälisten taloudellisten organisaatioiden/elinten⁽²⁾ juridisten rakenteiden ja rahoitus- ja toimintäsääntöjen moninaisuus tekevät kokonaisuuden seurannasta vaikeaa, vaikka rahoitus- ja toimintamenettelyiden yhdenmukaisuus on olennaisen tärkeää kansainvälisesti yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamiseksi; toteaa, että Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ovat aitoja, sopimuksella perustettuja kansainvälisiä organisaatioita, joiden toimiala on laaja ja joihin kuuluu monia valtioita, ja että esimerkiksi G20-ryhmä, rahoitusvakauskomitea ja Baselin pankkivalvontakomitea ovat epävirallisia julkisia foorumeita, joissa toimii rajallinen määrä valtioita, ja niistä jotkin ovat kehittyneet nopeasti kriisin johdosta, kun taas arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten kansainvälinen yhteistyöjärjestö (IOSCO), kansainvälinen vakuutusvalvojien järjestö (IAIS), kansainvälinen eläkevalvojien järjestö (IOPS) ja kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin (IASB) ovat luonteeltaan teknisiä ja alakohtaisia yksityisiä yhdistyksiä, joissa asianomaiset alat ovat enemmän tai vähemmän mukana;
- J. toteaa, että Euroopan parlamentin ja eräiden näiden organisaatioiden/elinten välillä on jo epävirallista tietojenvaihtoa, mutta se ei ole järjestelmällistä;
- K. toteaa, että avoimuus on demokratiassa tärkeää, mutta katsoo, että markkinoiden kannalta merkittävien tietojen suojeleminen on otettava asianmukaisesti huomioon;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EUVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Toteaa, että myös Kansainvälisen järjestelypankin, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) ja Maailman kauppajärjestön (WTO) tehtävänä on laatia sääntöjä; toteaa, että YK:n kaupp- ja kehityskonferenssilla (UNCTAD) on merkittävä asema maailmantalouden hallinnassa; toteaa, että Afrikan kehityspankki (AfDB), Aasian kehityspankki (AsDB), Karibian kehityspankki (CDB), Länsi-Afrikan kehityspankki, Latinalaisen Amerikan kehityspankki (IDB), Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiö (IIC), Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankki (EBRD), Euroopan neuvoston kehityspankki, Maailmanpankkiryhmä, Kansainvälinen jälleerakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen kehitysjärjestö (IDA), Kansainvälinen rahoitusyhtiö (IFC) ja Monenkeskinen investointitakuulaitos tukevat kehitysyhteistyön rahoitusta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- L. toteaa, että G20-ryhmä on kriisin vuoksi laatinut globaalien ohjelman, jossa keskitytään tehokkaaseen sarjaan erityisiä uudistuksia, mutta pidemmällä aikavälillä aidosti monenkeskinen ja demokraattinen kehys on välttämätöntä sen legitimitetin kannalta;
- M. toteaa, että pankkien ja markkinoiden rooli talouden rahoituksessa vaihtelee eri valtioissa;
- N. toteaa, että vuonna 2008 alkanut talous- ja rahoituskriisi on korostanut talous- ja finanssipolitiikan ohjaukseen liittyviä merkittäviä maailmanlaajuisia puutteita; toteaa, että lukuisat makrotaloutta koskevat kysymykset edellyttävät laajempaa koordinoitua erityisesti verotuksen alalla; katsoo, että kaikkien sidosryhmien yhteisenä tavoitteena pitäisi olla sellaisen kattavan kehyksen suunnitteleminen, jolla varmistetaan rahoitusalan vakaus ja johdonmukaisuus maailmanlaajuisen ja paikallisen tason välillä;
- O. katsoo, että uusien unionin valvontaelinten perustamisen ei pitäisi automaattisesti tarkoittaa EU:n edustajanpaikkojen lisääntymistä kyseisissä elimissä, sillä se voi johtaa tilanteeseen, jonka vaikutukset heikentävät demokratiaa, kuten määrävähemmistösääntöjen suurempi todennäköisyys ja levottomuus EU:n kumppaneiden keskuudessa;
- P. toteaa, että IMF on päättänyt sisällyttää renminbin valuuttakoriin, joka muodostaa IMF:n erityisnosto-oikeuden; toteaa, että tämä on johtanut sekä euron että punnan painoarvon laskuun mutta ei ole vaikuttanut Yhdysvaltain dollarin painoarvoon; toteaa, että tämän vuoksi Euroopan ääntä on vahvistettava;
1. toteaa, että tarvitaan enemmän maailmanlaajuisia sääntely-yhteistyötä, johon Euroopan parlamentti voi osallistua vartenotettavasti;
 2. on huolissaan johdonmukaisuuden puutteesta, joka johtuu organisaatioiden/elinten moninaisuudesta ja hajanaisuudesta, sekä viivästyksistä kansainvälisesti sovittujen sääntöjen ja suuntaviivojen täytäntöönpanossa;
 3. pyytää, että selvennetään kunkin organisaation/elimen toimivaltaan kuuluvia aloja, niiden toimintatapoja ja rahoitusta, mukaan luettuina vapaaehtoiset maksut, lahjat ja lahjoitukset, jotta varmistetaan, ettei oman edun tavoittelua esiinny ja että päätökset ovat laillisia;
 4. kehottaa lisäämään maailmanlaajuisen instituutioiden toimien keskinäistä yhdenmukaisuutta ja koordinoitua ottamalla käyttöön kattavat standardit, jotka koskevat demokraattista legitimiyttä, avoimuutta, vastuuvollisuutta ja toimijoiden rehellisyyttä; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä muun muassa
 - suhteet suureen yleisöön (esimerkiksi asiakirjojen julkisuus, avoin keskustelu eri sidosryhmien kanssa, avoimuusrekisterien perustaminen ja eturyhmien toiminnan avoimuutta koskevat säännöt);
 - sisäiset säännöt (esimerkiksi taitoon perustuvat henkilöstöresurssit, moitteeton varainhoito, eturistiriitojen estäminen);
 5. katsoo, että vähiten kehittyneiden maiden aliedustus useimmissa kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä aiheuttaa epätasapainon ja että sen seurauksena ongelmat, jotka liittyvät tarpeeseen puuttua heikoimmassa asemassa olevien maiden eriarvoisuuteen tai rahoitukseen, saattavat jäädä käsittelemättä asianmukaisesti;
 6. katsoo, että maantieteellisesti epätasapainoisen edustuksen ohella tietyt alat – kuten kansalaisyhteiskunta, pk-yritykset, kuluttajajärjestöt ja työntekijäjärjestöt, joiden osallistumista kuulemisprosessiin voitaisiin parantaa – ovat aliedustettuja rahoitus-, valuutta- ja sääntelyelimiä koskevissa kansainvälisissä keskusteluissa; katsoo, että on näiden elinten ja alojen velvollisuus pyrkiä parantamaan tilannetta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

7. katsoo, että EU:n olisi yksinkertaistettava ja kodifioitava edustustaan monenvälisissä organisaatioissa/elimissä, jotta unionin mukanaolo näissä elimissä olisi avoimempaa, rehellisempää ja vastuullisempaa ja jotta sen vaikutusvalta kasvaisi ja sen mahdollisuudet edistää demokraattisen prosessin tuloksena syntynyttä lainsäädäntöään paransivat; katsoo lisäksi, että unionista olisi tultava ennakoivampi maailmanlaajuinen toimija varmistettaessa tulevia G20-ryhmän antamia sitoumuksia, kuten varjopankkitoiminnan muuttamista, OTC-johdannaisten uudistusten täytäntöönpanoa, järjestelmäriskien käsittelyä sekä sen varmistamista, että maailmantaloutta uhkaavat uudet riskit otetaan asianomaisen maailmanlaajuisen organisaation asialistalle;
8. kehottaa unionin toimijoita keskittymään voimakkaammin EU:n rahoitusalojen maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn unionissa ja kansainvälisellä tasolla toteutettavia politiikkoja laatiessaan;
9. muistuttaa, että EU:n olisi haettava täysjäsenyyttä kansainvälisissä talous- ja rahoitusinstituutioissa, joissa sitä ei vielä ole myönnetty ja joissa se olisi aiheellinen (esimerkiksi OECD:n ja IMF:n tapauksissa); kehottaa asianomaisia kansainvälisiä talous- ja rahoitusinstituutioita tekemään kaikki tarvittavat sääntömuutokset, jotka mahdollistavat EU:n täyden osallistumisen;
10. pitää unionille haitallisina tilanteita, joissa tietyn jäsenvaltion tai kansallisen viranomaisen edustaja esittää maailmanlaajuisessa organisaatioissa tai elimissä päinvastaisia kantoja kuin enemmistöllä tehdyissä unionin demokraattisissa lainsäädäntöpäätöksissä tai sääntelypäätöksissä esitetyt kannat; kehottaa näin ollen tiivistämään ja tehostamaan näiden edustajien välistä koordinoitua esimerkiksi ottamalla käyttöön sitovampia mekanismeja;
11. korostaa tarvetta lisätä komission suoraa vastuuvollisuutta kansalaisia kohtaan, kun se edustaa koko unionia kansainvälisessä organisaatioissa tai elimissä tai kun se seuraa yksityisen erityiselimen toimintaa; korostaa parlamentin roolin merkitystä tässä prosessissa;
12. katsoo, että organisaatioiden ja niihin liittyvien työryhmien painopistealueita olisi selvennettävä ja niistä olisi tehtävä virallista; katsoo, että järjestelmällinen turvautuminen konsensukseen ei ainoastaan uhkaa jarruttaa töiden etenemistä vaan se uhkaa myös heikentää suositusten sisältöä ja että organisaatioiden kokoonpanon on kuvastettava talouden rahoitusmuotojen ja valvontamallien moninaisuutta;
13. painottaa, että on toteutettava ennakoarviointeja, kun kehitetään sääntelyä, valvontaa ja muuta rahoitusalaa koskevia politiikkoja maailmanlaajuisesti; katsoo, että tällaiset arvioinnit eivät rajoita lainsäätäjien poliittisia oikeuksia;
14. katsoo, että osallistuvat valtiot eivät edelleenkään pane suosituksia täytäntöön riittävästi, jotta voitaisiin luoda maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset;
15. panee merkille, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) on nyt ryhtynyt laatimaan standardeja vakuutusalaan varten; ottaa huomioon, että kansainvälisellä vakuutusvalvojien järjestöllä (IAIS) on merkittävä asema vakuutusalan maailmanlaajuisen toimintapolitiikan määrittämisessä, mutta korostaa, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA) osallistamisen etuna on se, että siten vahvistetaan eurooppalaisten erityisten vakuutus-asiantuntijoiden panosta ja varmistetaan, että maailmanlaajuisella tasolla kehitetyt standardit eivät ole ristiriidassa EU:n alkujaan kehittämien periaatteiden kanssa;
16. suhtautuu myönteisesti OECD:n toimintaan verokysymyksissä ja erityisesti veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevaan OECD:n ja G20:n hankkeeseen; katsoo, että seuraava haaste on täytäntöönpanon seuranta; korostaa, että komission ja rahanpesunvastaisen toimintaryhmään kuuluvien jäsenvaltioiden välistä koordinoitua olisi parannettava, jotta unioni saa äänensä kuuluviin;
17. suhtautuu myönteisesti EKP:n pääjohtajan halukkuuteen jatkaa Euroopan parlamentin kanssa yhteistyötä, joka liittyy EKP:n rooliin pankkitoimintaan liittyvissä asioissa etenkin kansainvälisiä standardeja laativissa elimissä, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä;
18. suhtautuu myönteisesti niiden euroalueen valtioiden sopimiin organisaatiojärjestelyihin, jotka ovat Aasian infrastruktuuri-investointipankin jäseniä, siten että sen hallintoneuvostossa kyseisiä euroalueen valtioita edustaa vain yksi edustaja;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

19. esittää näin ollen seuraavat ehdotukset:

- kehottaa komissiota hakemaan vaikutteita olemassa olevista parhaista unionin ja kansallisen tason käytänteistä sellaisten avoimuutta, rehellisyyttä ja vastuullisuutta koskevien eurooppalaisten käytäntöjen laatimiseksi, joilla pyritään ohjaamaan unionin edustajien toimia kansainvälisissä organisaatioissa/elimissä; pyytää, että parlamentti saisi osallistua tiiviisti laatimisprosessiin;
- painottaa erityisesti huolenaiheitaan, jotka koskevat näiden organisaatioiden/elinten perussääntöä, rahoitusta ja toimintaa, niiden vuorovaikutusta viranomaisten, sidosryhmien ja kansalaisten kanssa, niiden viestintää sekä asiakirjojen saatavuutta; painottaa tarvetta varmistaa oikeudenmukainen etujen tasapaino, myös niiden kansalaisjärjestöjen kohdalla, joita tuetaan riittäväillä teknisen asiantuntemuksen resursseilla ja taloudellisilla varoilla kansalaisyhteiskunnan äänen vahvistamiseksi;
- kehottaa unionin toimielimiä ja virastoja sekä jäsenvaltioita edistämään jokaisen unionin edustajan vastuuvollisuutta demokraattisesti valittuja elimiä kohtaan;
- pyytää hyväksymään toimielintenvälisen sopimuksen, jonka tarkoituksena on virallistaa ”rahoituskeskustelu”, joka järjestetään Euroopan parlamentin kanssa sitä varten, että laaditaan suuntaviivat unionin kannoista päättämiseksi ja niiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi ennen suuria maailmanlaajuisia neuvotteluja sekä varmistetaan, että kannoista keskustellaan ja että ne tiedetään ennen neuvotteluja ja taataan niiden seuranta; ottaa huomioon, että komissio antaa säännöllisesti kertomuksen näiden suuntaviivojen ja valvonnan soveltamisesta; ehdottaa, että tähän keskusteluun kutsutaan asianomaiset unionin toimielimet, jäsenvaltiot ja tarpeen mukaan kyseisten kansainvälisten organisaatioiden johto; katsoo, että keskustelun luonne (julkinen vai suljetuin ovin) ja toistuvuus olisi käytännön vaatimuksista riippuvainen; katsoo, että tarvitaan myös kansallisten parlamenttien aktiivista osallistumista tahoillaan siten, että ne valvovat kyseisten jäsenvaltioiden edustajien valitsemia kantoja;
- katsoo, että näitä yksityisempiä suuntaviivoja voisi täydentää proaktiivisilla ”ohjaavilla” päätöslauselmilla, joita parlamentti hyväksyisi asianmukaisin väliajoin ja joissa kerrottaisiin sen näkemyksiä politiikan yleisestä suunnasta;
- toteaa, että asioissa, joissa Euroopan parlamentti on lainsäätäjänä yhdessä neuvoston kanssa, keskustelussa olisi määritettävä neuvotteluvaltuudet, joissa yhdistyvät unionin kannat enemmistöllä hyväksytyihin lainsäädännöllisiin vaihtoehtoihin ja vältetään epäjohdonmukaisuudet parhaillaan hyväksyttävänä olevan lainsäädännön kanssa;
- vaatii unionin edustajia kiinnittämään kansainvälisissä neuvotteluissa erityistä huomiota kansainvälisten vaatimusten/standardien ja hyväksytyyn sitovan EU-lainsäädännön väliseen johdonmukaisuuteen ja yhtenäisyyteen sekä vaatimustenmukaisuuteen, jotta luodaan kansainväliset tasapuoliset toimintaedellytykset;
- kehottaa lisäämään komission vastuuvollisuutta suhteessa Euroopan parlamenttiin yksinkertaistamalla prosessia, jolla määritetään unionin kannat G20-ryhmän kokouksissa työllisyyteen, energiaan, kauppaan, kehitykseen ja petosten torjuntaan liittyvillä politiikanaloilla;
- kehottaa jäsenvaltioita täyttämään viipymättä vilpittömästi yhteistyötä koskevat velvoitteet;
- kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään, että pankkiunionin edustus Baselin pankkivalvontakomiteassa toteutetaan yhteisen valvontamekanismin kautta;
- kehottaa komissiota sisällyttämään työohjelmaansa talous- ja rahoitussääntelyn ulkoisen ulottuvuuden eli työn, joka odotetaan tehtävän kansainvälisissä rahoituslaitoksissa, ja perustamaan maailmantalouden hallintaa ja maailmanlaajuisia rahoituslaitoksia pohtivan työryhmän lisätäkseen sisäisen toimintapolitiikkansa yhtenäisyyttä;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- panee merkille komission aloitteen edetä kohti euroalueen yhteistä edustusta IMF:ssä; katsoo, että tämä on tehtävä estämättä sitä, että pitkällä aikavälillä voidaan perustaa koko Euroopan unionin yhteinen alue;
 - huomauttaa, että SEUT-sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 14 mukaisesti euroryhmä huolehtii niiden jäsenvaltioiden tehostetusta koordinoinnista, joiden rahayksikkö on euro, mutta että euroryhmä on väliaikainen ja epävirallinen elin odotettaessa euron tuloa valuutaksi kaikissa unionin jäsenvaltioissa; katsoo, että euroryhmän avoimuutta ja vastuuvellisuutta voitaisiin parantaa; katsoo, että olisi löydettävä virallisempi ja pysyvämpi ratkaisu, kuten todetaan Euroopan parlamentin 20. marraskuuta 2012 annetussa päätöslauselmassa⁽¹⁾, jossa esitetään vaihteittaisia suosituksia pankki-, talous-, finanssi- ja poliittista unionia varten; muistuttaa, että talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen roolin riippumattomuutta on vahvistettava ja että sen lisäksi on otettava käyttöön vankkoja mekanismeja, joiden nojalla toimista ollaan vastuuvellollisia sekä parlamentille että neuvostolle;
 - katsoo, että lukuun ottamatta IMF:n tapausta, lähivuosina olisi ryhdyttävä EU:n edustuksen vaihteittaiseen yksinkertaistamiseen parantamalla ensin koordinointia ja yhdistämällä sitten edustajanpaikkoja arvioinnin jälkeen; katsoo, että näiden organisaatioiden ja elinten jäsenyyden olisi määräydyttävä unionin toimielinten ja Euroopan valvontaviranomaisten, neuvoston/euroryhmän ja kansallisten viranomaisten erilaisten toimivaltuuksien mukaan; katsoo, että unionin olisi samanaikaisesti pyrittävä vaikuttamaan kyseisten organisaatioiden ja elinten toimintaan siten, että ne siirtyvät konsensukseen perustuvasta päätöksenteosta määränemistöön perustuvaan päätöksentekoon;
 - korostaa, että on komission, neuvoston tai tilanteen mukaan euroryhmän velvollisuus tehostaa koordinointia valmistelukokousten avulla; katsoo, että tarvittaessa olisi perustettava uusia, talous- ja rahoituskomitean (TRK), talous- ja rahoituskomitean IMF-alakomitean (SCIMF), euroryhmän työryhmän ja talouspoliittisen komitean kaltaisia tilapäisiä neuvoston työryhmiä;
 - kehottaa arvioimaan perinpohjaisesti Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajille kuuluvaa kaksoisedustusta G20-ryhmässä, jotta voidaan määrittää, missä määrin tämä järjestely heikentää unionin uskottavuutta ulospäin, ajatellen erityisesti rahoituspalvelujen sisämarkkinoita; katsoo, että erikseen edustettuina olevien jäsenvaltioiden lähentymisen kannustamiseksi voidaan tehdä erilaisia parannuksia, joiden avulla olisi saatava aikaan tehokas koordinointi ennen kokouksia ja myötävaikutettava siihen, että unionin ääni kuuluu voimakkaana kokouksissa;
 - kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita edistämään maailmanlaajuisia sopimukseen perustuvaa rahoitusalan organisaatiota koskevan etenemissuunnitelman laatimista de Larosièren raportissa ehdotettujen suuntaviivojen mukaisesti ja toteaa, että tällä organisaatiolla olisi laaja valta antaa suosituksia sekä neuvotella sitovista vähimmäisvaatimuksista, monenvälisistä riitojenratkaisumekanismeista ja tarvittaessa seuraamuksista; katsoo, että erityisesti WTO:n kautta kaupan alalla saatuja kokemuksia voitaisiin hyödyntää edellä mainittujen monenvälisten riitojenratkaisumekanismien luomisessa; korostaa, että ehdotettuun organisaatioon olisi sovellettava mahdollisimman korkeita avoimuutta ja vastuuvellollisuutta koskevia vaatimuksia;
 - katsoo, että komissiolle olisi annettava nimenomainen toimivalta vauhdittaa uudelleen rahoitus-, valuutta- ja sääntelyalalla tehtävään kansainväliseen yhteistyöhön liittyvän monenkeskisyuden edistämistä;
 - kehottaa komissiota varmistamaan, että mahdollisilla rahoitusalaa koskevilla unionin lainsäädäntöehdotuksilla täydennetään maailmanlaajuisesti toteutettavia toimia;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. marraskuuta 2012 suosituksista komissiolle Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan esittämästä selvityksestä ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa” (EUVL C 419, 16.12.2015, s. 48).

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0109

Pienimuotoinen rannikkokalastus kalastuksesta riippuvaisilla alueilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 pienimuotoisen rannikkokalastuksen innovoinnista ja monipuolistamisesta kalastuksesta riippuvaisilla alueilla (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013,
- ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklan toimenpiteistä, joita sovellettaessa on otettava huomioon syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja rajoitukset,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Meriosaaminen 2020 -aloite: merenpohjan kartoitus kestävän kalastuksen edistämiseksi” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Innovointi siniseen talouteen: hyödynnetään mertemme ja valtamertemme potentiaalia työllisyyden ja kasvun edistämiseksi” (COM(2014)0254),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
- ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti 2020” (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1291/2013,
- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta ”Innovointi siniseen talouteen: hyödynnetään mertemme ja valtamertemme potentiaalia työllisyyden ja kasvun edistämiseksi” (2015/C 012/15),
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon tiedonannosta ”Innovointi siniseen talouteen: hyödynnetään mertemme ja valtamertemme potentiaalia työllisyyden ja kasvun edistämiseksi” (2015/C 019/05),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sininen kasvu: Meritalouden ja merenkulkualan kestävän kasvun mahdollisuudet” (COM(2012)0494),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 167.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0438.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman tutkimuksen ja innovoinnin hyödyntämättömistä mahdollisuuksista sinisessä taloudessa työpaikkojen ja kasvun luomiseksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. toukokuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Atlantin alueen meristrategiaa koskeva toimintasuunnitelma – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun toteuttaminen” (COM(2013)0279),
 - ottaa huomioon 29. elokuuta 2012 annetun komission vihreän kirjan ”Meriosaaminen 2020 merenpohjan kartoituksesta meriennusteisiin” (COM(2012)0473),
 - ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Sininen kasvu – EU:n meritalouden, merenkulkualan ja matkailualan kestävä kasvun edistäminen” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 20. helmikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia rannikko- ja merimatkailun kasvua ja työpaikkoja varten” (COM(2014)0086),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A8-0044/2016),
- A. ottaa huomioon, että 80 prosenttia unionin kalastuslaivastosta harjoittaa rannikkokalastusta, joka takaa äyriäisten pyynnin kanssa korkean työllisyyden rannikkoalueilla, saarilla ja syrjäisimmillä alueilla ja edustaa yleensä yhteiskunnan ja ympäristön kannalta kestävä kalastusmuotoa, jonka mahdollisuudet ovat huomattavat; ottaa huomioon, että sen vaikutukset rannikko- ja saarialueiden sosiaaliseen perintöön ja kulttuurisiin piirteisiin ovat poikkeuksellisia ja moninaisia;
- B. toteaa, että suurin osa rannikon ja saarten kalastuksesta on perinteistä kaupallista kalastusta, eli elämäntapa sekä pääasiallinen kalastuselinkeino, joka luo työpaikkoja välittömästi ja välillisesti erityisesti rannikkokalastuksesta riippuvaisilla ja erityistoimenpiteitä ja tukea kasvun ja kehityksen edistämiseksi edellyttävillä alueilla;
- C. toteaa, että rannikkokalastuksen perusmääritelmässä ja ominaispiirteissä on suurta vaihtelua yksittäisten jäsenvaltioiden ja myös yhden jäsenvaltion eri alueiden välillä, mikä on korjattava ja yhdenmukaistettava yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) tulevaisuudessa, ja että jäsenvaltioiden välillä on merkittäviä maantieteeseen, ilmastoon, ekosysteemeihin ja sosioekonomisiin tekijöihin liittyviä eroja;
- D. toteaa, että rannikkokalastuksen ominaispiirteet monilla Euroopan unionin merialueilla, kuten Adrianmerellä ja koko Välimerellä, eroavat Atlantin valtameren avointen merialueiden piirteistä myös Ranskan Guayanalla ja Intian valtameren alueella;
- E. toteaa, että Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMKR) 15. toukokuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 508/2014 määritellään pienimuotoinen rannikkokalastus kalastukseksi, jota harjoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisilla aluksilla, jotka eivät käytä vedettäviä pyydyksiä, ja että tämä on ainoa rannikkokalastuksen määritelmä EU:n lainsäädännössä;
- F. toteaa, että uudistetun YKP:n yhtenä kulmakivenä on alueellistaminen, koska siinä myönnetään, että unionin kalastusalan valtava monimuotoisuus huomioon ottaen keskitetty hallinto ei ole asianmukainen; toteaa, että rannikoiden ja saarten kalastuksen luonteesta johtuen alueellistaminen ja hajautettu lähestymistapa ovat erityisen tärkeitä tällä alalla ja yhteisöissä, joita se palvelee;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ EUVL C 75, 26.2.2016, s. 24.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- G. toteaa, että tuen intensiteetti voi kasvaa 30 prosenttiyksikköä EMKR:stä rahoitetuissa toimissa, jos ne koskevat pienimuotoista rannikkokalastusta;
- H. ottaa huomioon, että EMKR:stä 15. toukokuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 508/2014 todetaan, että jäsenvaltioissa, joissa yli 1 000 aluksen voidaan katsoa olevan pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavia aluksia, on laadittava pienimuotoisen rannikkokalastuksen kehittämistä, kilpailukykyä ja kestävyyttä koskeva toimintasuunnitelma;
- I. katsoo, että rannikkokalastusta olisi hallinnoitava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti ottaen huomioon laivastojen pyydysten monimuotoisuuden, maantieteelliset ja ilmastoon perustuvat rajoitukset sekä pyyntimenetelmät ja kalakannat yksittäisissä jäsenvaltioissa ja jokaisella pyyntialueella ja edistään siten paikallisten perinteiden ja kalastukseen liittyvän toiminnan säilymistä;
- J. katsoo, että koska kullakin kalastusalueella on omat erityispiirteensä, tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihto eri alueiden välillä voi auttaa lieventämään huomattavasti kalastuksen vaikutusta ympäristöön ja meren ekosysteemeihin ja myös mahdollistaa entistä paremman vuorovaikutuksen rannikkoalueilla ja niiden läheisyydessä tapahtuvan kaiken inhimillisen ja taloudellisen toiminnan välillä;
- K. toteaa, että pienimuotoisesta kalastuksesta saatavat tulot ovat laskeneet huomattavasti toimintakustannusten merkittävän nousun seurauksena, mikä johtuu erityisesti polttoainekustannuksista ja kalan arvon alenemisesta ensimmäisissä ja pakottaa usein lisäämään pyyntiponnistusta;
- L. toteaa, että useiden ensisijaisten kohdelajien eri kantojen hoito on useilla alueilla on aiheuttanut merkittäviä rajoituksia kalastukselle ja pienille kalastusyhteisöille;
- M. toteaa, että rannikkokalastuksessa käytetään pääasiassa tonnikalarysän kaltaisia perinteisiä pyydyksiä ja pyyntimenetelmiä, jotka erityispiirteillään määrittävät rannikkoalueiden identiteetin ja elämäntavan, joten niiden käytön turvaaminen ja suojaaminen kulttuurisena ja historiallisena perintönä on erittäin tärkeää;
- N. toteaa, että pienimuotoinen kalastus edistää rannikko- ja saariyhteisöjen elinkelpoisuutta siten, että se hillitsee väestökadon kiihtymistä sekä torjuu kalastusalan ikääntymistä ja työttömyyttä; toteaa, että kehittämisellä ja innovoinnilla voi olla keskeinen rooli työpaikkojen luomisessa näissä yhteisöissä; toteaa lisäksi, että pienimuotoisessa kalastuksessa hyödynnetään tietyillä alueilla vanhoja pyydyksiä ja pyyntimenetelmiä, jotka ovat ympäristöystävällisiä ja joiden vaikutus vaarantuneiden kantojen asemaan on vähäinen;
- O. toteaa, että pienimuotoinen ja perinteinen rannikkokalastus on ympäristöystävällistä ja se muodostaa rannikko- ja saariyhteisöjen säilymistä, kehittämistä ja työllisyyden kannalta perustavaa laatua olevan talouden osatekijän;
- P. toteaa, että Välimeri-asetuksen mukaan vedettäviin pyydyksiin kuuluvat myös trooliverkot ja nuotat, vaikka kaikissa muissa luokituksissa, kuten YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön luokituksessa, nuotat katsotaan erilliseksi pyydysryhmäksi; katsoo, että vedettäviä trooliverkkoja koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa rannikkokalastuksen perinteisiin nuottiin, joita käytetään muiden kuin uhanalaisten kantojen kalastukseen;
- Q. katsoo, että kalastusalan uudistamista ja monipuolistamista koskevista puheista huolimatta on otettava huomioon se, että valtava kalastusyhteisö on äärimmäisen riippuvainen perinteisistä ja vanhoista kalastustavoista;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- R. toteaa, että uudessa YKP:ssä tunnustetaan kalastuksesta riippuvaisten rannikko- ja saarialueiden merkitys, ja katsoo, että jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa asianmukainen elintaso kalastustoiminnasta riippuvaisille, myötävaikuttaa tämän tavoitteen saavuttamiseen rannikkokalastuksen osalta sekä edistää kestäväää rannikkokalastusta, kalastusalan toiminnan monipuolistamista ja näillä rannikkoalueilla asuvien tuloja ottaen samalla huomioon sosioekonomisen tilanteen ja ympäristötekijät ja että niiden olisi myös korostettava kalastajien koulutusta sekä terveyttä ja turvallisuutta merellä SEUT-sopimuksen 174 artiklaan perustuvan erityissuojelun mukaisesti;
- S. toteaa, että yhteisestä kalastuspolitiikasta annetussa uudessa asetuksessa asetetaan etusijalle pienimuotoista rannikkoalueiden perinteistä kalastusta harjoittavat kalastajat alueella, joka ulottuu 12 meripeninkulman päähän, toisin sanoen EU:n herkimmillä vesialueilla, ja ottaa huomioon, että yhteisestä kalastuspolitiikasta annetusta vanhasta asetuksesta tehdyssä komission arvioinnissa todettiin, että 12 meripeninkulman vyöhykkeet olivat yksi harvoista onnistuneista toimista vanhassa hallinnointijärjestelmässä, josta aiheutui lukuisia alueen ja resurssien käyttöä koskevia konflikteja rannikkoalueen ihmisten muiden päällekkäisten toimintojen vuoksi;
- T. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 349 artiklassa todetaan, että toteutettaessa toimenpiteitä – erityisesti kalastusalaan liittyviä toimenpiteitä – syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja rajoitukset on otettava huomioon ja korostettava niiden maantieteellistä eristyneisyyttä, syrjäistä sijaintia ja valtamerellisiä olosuhteita usein hyvin erityislaatuisessa alueellisessä kontekstissa, jossa elintarvikkeiden tuotannossa tarvitaan itseluottamusta;
- U. toteaa, että olisi otettava huomioon, että syrjäisimpien alueiden erityisten maantieteellisten ominaispiirteiden ja Euroopasta katsottuna erittäin syrjäisen sijainnin vuoksi rannikkokalastus on olennainen osa näiden alueiden taloudellista kehitystä;
- V. toteaa, että syrjäisimmillä alueilla rannikkokalastuksessa on kilpailtava myös EU:n ulkopuolisten maiden lipun alla purjehtivien alusten kanssa, koska ne hyödyntävät samoja kalastusalueita ja samoja kohdelajeja ja myyvät niitä samoilla markkinoilla, ja sen lisäksi kilpailua aiheuttaa EU:n ulkopuolinen tuonti, jonka toimintakustannukset sekä sääntely-, hygieni- ja ympäristörajoitukset ovat täysin erilaisia; toteaa tässä yhteydessä, että kaikki sisäistä kehitystä ja itseluottamusta edistävät toimet elintarviketuotannon alalla olisivat hyödyttömiä ellei niitä tuettaisi näillä alueilla erityisillä EU:n politiikkatoimilla;
- W. toteaa, että syrjäisimmillä alueilla merellä harjoitettava vesiviljely myötävaikuttaa rannikkokalastuksen ohella taloudelliseen kehitykseen ja tuoreiden tuotteiden tarjontaan lähialueella;
- X. toteaa, että suurin osa rannikkoalueista etenkin Etelä-Euroopan maissa ja saarialueilla kärsii merkittävästä talouden taantumasta, josta seuraa väestökatoa asukkaiden muuttaessa pois etsimään uusia mahdollisuuksia parempia työllistymis- ja koulutusnäkyviä tarjoaville alueille;
- Y. toteaa, että kriisi Euroopassa on osoittanut, että Euroopan on monipuolistettava taloudellista toimintaansa ja että on tärkeää analysoida uusia innovointi- ja osaamismalleja, jotka voivat luoda uusia työpaikkoja paikallisella tasolla;
- Z. toteaa, että jotkut rannikon kalastusalueet sijaitsevat lähellä taloudellisesti kehittyneitä alueita ja matkailukohteita mutta eivät kuitenkaan ole onnistuneet saamaan aikaan riittävää talouskasvua; toteaa, että paine meren luonnonvarojen hyödyntämiseen kasvaa jo näillä alueilla ja että kalastusala marginalisoituu matkailun eduksi, vaikka nämä kaksi alaa ovat yhteensopivia ja toisiaan täydentäviä;
- AA. katsoo, että kalastuspäiväkirjat ovat usein hallinnollinen rasite pienille rannikkokalastusyrittäjille ja että entistä suurempi joustavuus olisi toivottavaa;
- AB. toteaa, että tämä rannikkoalueisiin kohdistuva matkailualan aiheuttama paine johtuu pääasiassa tietystä erityistoiminnasta kuten valvomattomasta virkistyskalastuksesta, joka koettelee joillakin alueilla meren luonnonvaroja ja vaikuttaa perinteisillä kalastusalueilla asuvien liiketoimintamahdollisuuksiin;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- AC. toteaa, että paikallisten kalatalousalan toimintaryhmien perustaminen kalastuksesta riippuvaisille alueille on tärkeää, koska nämä ryhmät on todettu hyödyllisiksi välineiksi ja ne tarjoavat mahdollisuuksia kalastustoimintojen monipuolistamiseen, mikä lopulta johtaa rannikko- ja saarialueiden yleiseen kehitykseen sekä näiden alueiden sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, ja katsoo, että sen vuoksi on lisättävä taloudellisia resursseja, jotta tällaisia ryhmiä voidaan muodostaa ja ne voivat toimia asianomaisilla alueilla;
- AD. toteaa, että naispuoliset äyriäistenpyytäjät ovat näkymättömissä ja naiset ovat yleensä aliedustettuja kalastusalalla;
- AE. toteaa, että merialalla verkonkutojina, tavarantoimittajina, purkajina ja pakkaajina työskentelevät naiset ovat ryhmänä näkymättömissä;
- AF. toteaa, että taluskriisi vaikuttaa myös kalastusalaan erityisesti niiden väestöryhmien osalta, joihin työttömyys on vaikuttanut eniten, kuten nuoret ja naiset, ja että työllisyyden lisäämiseksi tarvitaan siksi monipuolistamista ja innovointia, jotta voidaan hyödyntää sinisen ja vihreän kehityksen tarjoamia uusia mahdollisuuksia sekä ehkäistä ja torjua kehittyvien alueiden ja reuna-alueiden kalastusalan marginalisoitumista; toteaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä ammatilliseen koulutukseen;
- AG. toteaa, että rannikko- ja saarialueilla monipuolistamista voidaan toteuttaa toiminnoilla, jotka liittyvät kalastustuotteiden markkinoille saattamiseen ja myynnin edistämiseen, gastronomiaan, matkailuun, kulttuuriseen ja historialliseen perintöön, ympäristöön ja vihreään kasvuun;
- AH. toteaa, että sinisen talouden käsite on kehittymässä ja että se voi edistää voimakkaasti kasvua ja talouden kehitystä sekä työpaikkojen luomista erityisesti maissa ja alueilla, joilla on rannikoita ja saaria, ja syrjäisimmillä alueilla;
- AI. ottaa huomioon, että rannikko- ja saariyhteisöillä on ensiarvoinen intressi sen suhteen, että sinisen talouden käsitteestä tulee todellisuutta;
- AJ. toteaa, että EU:n innovaatiunionialoitteessa tunnustettiin ja määriteltiin puutteita, jotka rajoittavat ja estävät tutkimuksen ja innovoinnin kehitystä, kuten riittämättömät investoinnit tutkimukseen, täsmällisen meriä ja valtameriä koskevan tiedon puute, riittämätön rahoitus sekä yhteistyön puuttuminen yksityisen ja julkisen sektorin välillä;
- AK. toteaa, että sinisen talouden kehitys edistäisi yleisesti talouskasvua erityisesti syrjäisimmillä alueilla sekä rannikko- ja saarialueilla, ja nimenomaan kalastuksesta riippuvaisilla alueilla on keskeinen asema innovointien kehittämisessä ja niiden olisi osallistuttava sinisen talouden kaikkiin kehittämisvaiheisiin;
- AL. toteaa, että kalastusalalla, kuten muillakin aloilla, ympäristö ja talous kietoutuvat toisiinsa; katsoo, että sinisen talouden kehittämisessä olisi sen vuoksi keskityttävä yhteisötalouteen sekä kestäviin ja ympäristöystävällisiin hankkeisiin ja toimiin, joilla pyritään ottamaan käyttöön kehittäviä rannikkoalueiden toimintoja ja säilyttämään meriympäristö ja biologinen monimuotoisuus kokonaisuutena tukemalla erityisesti ympäristöystävällistä pienimuotoista kalastusta, joka edistää biologista monimuotoisuutta; toteaa, että näiden hankkeiden ja toimien on oltavat myös kestäviä yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta näkökulmasta, jotta voidaan varmistaa, että pienimuotoinen kalastus säilyy elinkelpoisena;
- AM. toteaa, että sininen talous voi myös edistää kalastusalueiden turvallisuuden kehittämistä ja parantaa kalastajien työskentelyolosuhteita ja päivittäistä hyvinvointia;
- AN. toteaa, että ympäristöä ja valikoivuutta koskevia tavoitteita noudatetaan tasapuolisesti kaikilla osa-alueilla mutta että pienten alusten on vaikea noudattaa poisheitettävän saaliin purkamisvelvoitetta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- AO. toteaa, että ihmisen toiminnan vaikutukset rannikkoalueilla on aliarvioitu ympäristönsuojelua koskevien seikkojen yhteydessä; toteaa, että eri toimintojen kumulatiivisia vaikutuksia rannikkoalueilla ei ole asianmukaisesti otettu huomioon tai arvioitu; toteaa, että joillakin alueilla tapahtuva toiminta, kuten meriliikenne, matkailu, valvomaton ja liiallinen virkistyskalastus joillakin alueilla, tästä toiminnasta saatujen saaliiden myynti, salakalastus, mantereen yhdyskunta- ja teollisuusjätevedet muiden muassa, vaikuttaa erityisesti kalastusalaan;
- AP. toteaa, että meriympäristön tunteminen, erityisesti meriekosysteemien tilan tunteminen, on ratkaisevan tärkeää arvioitaessa erilaisten toimintojen ympäristövaikutuksia sekä otettaessa käyttöön asianmukaisia suojelutoimia ja seurantaohjelmia, joilla pyritään edistämään kalakantojen elpymistä, luonnonvarojen kestävää käyttöä ja innovaatioiden kehittämistä; toteaa, että meriympäristöä koskevat tiedot ovat riittämättömiä ja liian hajanaisia;
- AQ. toteaa, että joillakin alueilla laitton kalastus aiheuttaa todellisen uhan pienimuotoisen rannikkokalastuksen olemassaolon jatkumiselle ja vaarantaa kalavarojen ja biologisen monimuotoisen säilymisen;
- AR. toteaa, että yhdenmetyllä meripolitiikalla pyritään vastaamaan merien, teollisuuden ja kalastajien kaikkialla Euroopassa kohtaamiin uusiin haasteisiin aina ympäristönsuojelusta rannikoiden kehittämiseen vesiviljelyyn, merimatkailun tai muun siniseen kasvuun liittyvän taloudellisen toiminnan avulla;
1. kehottaa komissiota mukauttamaan rannikkokalastuksen, pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja perinteisen kalastuksen määrittelyä pikemminkin eri alueiden sosioekonomisten ominaisuuksien ja erityispiirteiden kuin pelkästään kalastusalusten koon ja tehon perusteella, koska nykyiset EU:n säännökset eivät ole tyydyttäviä; ehdottaa hyödyntämään alueellistamista, jotta rannikkokalastuksen määrittely voidaan mukauttaa tapauskohtaisesti kunkin kalastuksen erityispiirteiden mukaiseksi; ehdottaa ottamaan huomioon useita ohjeellisia kriteerejä, kuten alusten koko, käytetyt pyydykset, pyyntimenetelmien valikoivuus, pyyntimatkojen pituus, onko omistaja aluksella, perinteiset yrittäjyyden muodot sekä näillä aloilla perinteisesti käytössä olevat omaisuus- ja yritysraakenteet, kalanpyyntialan osallistuminen jalostus- ja myyntitoimintaan, pyyntitoiminnan todellinen luonne ja laajuus sekä muut perinteiseen toimintaan liittyvät tekijät ja yritysten tuki tai paikallisyhteisöjen vaikutus;
 2. kehottaa komissiota arvioimaan pienimuotoisen rannikkokalastuksen mahdollisuuksia saariyhteisöissä, jotka ovat toimeentulonsa vuoksi perinteisesti riippuvaisia kalastuksesta ja harjoittavat kalastusta läpi vuoden;
 3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään asteittain pienimuotoiselle kalastukselle myönnettäviä kiintiöitä tämän sosiaalisesti ja ekologisesti kestävästä kalastusmuodosta vahvistamiseksi;
 4. kehottaa komissiota tukemaan innovatiivisia hankkeita ja säännöksiä, joilla helpotetaan rannikko- ja saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden kehitystä, ja ottamaan huomioon toiminnan sosioekonomisen moninaisuus keinona edistää pienimuotoisen kalastuksen myönteisiä ulkoisvaikutuksia sekä sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta ja ympäristönsuojelun alalla uudentyypisen tuen avulla unionin nykyisen rahoituksen puitteissa; korostaa, että etusijalle olisi asetettava hankkeet, joissa keskitytään kestävään työpaikkojen luomiseen ja säilyttämiseen, pyyntialan jalostukseen ja myyntiin osallistumisen lisäämiseen, yhteisöalouteen liittyvien yrittäjyyden muotojen edistämiseen, lyhyiden markkinaketjujen edistämiseen, uusien pyyntimenetelmien käyttöönottoon kalastustuotteiden ja -palvelujen edistämiseen ja myyntiin, uusien tuotteiden ja palvelujen kehittämistä koskevaan innovointiin sekä perinteisten roolien säilyttämiseen ja suojeluun;
 5. katsoo, että teknisten toimenpiteiden puitteissa on otettava huomioon rannikkokalastuksen erityispiirteet ja sallittava tietyt poikkeukset edellyttäen, että ovat perusteltuja alueellistamisen puitteissa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

6. kehottaa komissiota koordinoimaan unionin tason tutkimusta, jotta voidaan varmistaa rannikolla harjoitettavan virkistyskalastuksen vaikutus perinteiseen kalastustoimintaan ja myös määritellä vaadittavat parametrit rannikolla harjoitettavan virkistyskalastuksen vähentämiseksi joillakin alueilla; kehottaa lisäämään tämän toiminnan valvontaa, jotta vältetään kaikki pyyntialan ja jo nyt huolta aiheuttavien näiden käytäntöjen väliset häiriöt syrjäisimmillä alueilla, joilla matkailuala on merkittävä;
7. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle pienimuotoisen rannikkokalastuksen EMKR:n rahoitusta myönnettäessä ja virtaviivaistamaan tämäntyyppistä kalastusta harjoittavien toimijoiden menettelyjä;
8. kehottaa näiden toimien edistämiseksi mukana olevia viranomaisia varmistamaan, että kaikki paikalliset sidosryhmät, yrittäjähdistykset, kalastustutkimukseen ja merentutkimukseen erikoistuneet laitokset, yliopistot, teknologiakeskukset sekä paikalliset ja alueelliset laitokset osallistuvat innovointiprosessiin edistääkseen sitä, että hankkeissa otetaan käyttöön kattavia toimenpiteitä, parantaakseen niiden rahoitusmahdollisuuksia ja antaakseen niille riittävästi tukea Euroopan meri- ja kalatalousrahastossa määriteltyjen ehtojen mukaisesti;
9. katsoo, että komission olisi oltava parlamentille vastuussa jäsenvaltioiden EMKR:n soveltamista varten laatimista pienimuotoisen rannikkokalastuksen kehittämistä, kilpailukykyä ja kestävyyttä koskevista toimintasuunnitelmista;
10. kehottaa komissiota toteuttamaan merialalla työskenteleviä eri naisryhmiä tukevia tarvittavia toimenpiteitä edistääkseen heidän osallistumistaan ja varmistaa heidän edustuksensa kaikilla aloilla päätöksentekoon liittyvissä tehtävissä ja kalastustoiminnassa;
11. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön erityisiä toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon verkunkutojina, tavarantoimittajina, purkajina ja pakkaajina työskentelevien naisten työolot ja parannetaan niitä;
12. kehottaa komissiota vahvistamaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa Euroopan kalastusalueiden verkostoa (FARNET), jonka tuki on merkittävää paikallisille kalatalouden toimintaryhmille;
13. kehottaa komissiota edistämään ja ohjaamaan paikallisten kalatalouden toimintaryhmien perustamista taloudellisia resursseja lisäämällä, koska nämä ryhmät antavat jatkuvasti tukea ja suoria neuvoja kalastusalalle ja edistävät näin sosiaalisesti osallistavaa kestävä kehityksen mallia kalastusalueilla, inspiroivat nuoria ja naisia osallistumaan uusiin liiketoimintahankkeisiin ja edistävät innovointi-infrastruktuurien kehittämistä, taloudellisia investointeja ja monipuolistamista sekä kalastusalan itse laatimia paikallisia hoitosuunnitelmia; kehottaa komissiota vahvistamaan toimivaltaisten viranomaisten roolia ja tehtäviä kehitettäessä uusia innovatiivisia toimia ja tekemään tiivistä yhteistyötä alan eri toimijoiden kanssa;
14. kehottaa komissiota edistämään kalastusalan yhteisöjen roolin vahvistamista paikallisessa kehityksessä sekä paikallisten kalavarojen ja mereen liittyvien toimintojen hallinnoinnissa;
15. kehottaa komissiota ottamaan huomioon naisten erityisen roolin rannikkoalueiden taloudessa ja toimimaan johdonmukaisesti tässä suhteessa, kuten maatalousteollisuudessa on jo tehty; kehottaa ottamaan huomioon naisten avustavien roolien osuuden BKT:ssä ja heidän vaikutuksensa erityisen merkityksen kotitalouksille, joissa työn sukupuolijako on perinteisesti tarkoittanut sitä, että pyynti on ollut yksinomaan miesten toimintaa; kehottaa tunnustamaan ammatillisesti kaikilla tasoilla naisten periteiset roolit alalla ja perustamaan erityisiä ohjelmia, joilla pyritään tukemaan naisten yrittäjyyttä näillä aloilla;
16. kehottaa komissiota edistämään ja tukemaan investointeja kalastusalan monipuolistamiseksi kehittämällä täydentäviä toimintoja sekä monipuolistamalla kalastusalan työuria, mukaan luettuina investoinnit aluksiin, turvalaitteisiin, koulutukseen, kalastusalan toimintoihin liittyviin ympäristöpalveluihin sekä kulttuuri- ja koulutustoimiin korostaen erityisesti ympäristönsuojelua ja kestävä kasvun edistämistä; korostaa, että keskeisenä tavoitteena on oltava sellaisten toimintojen rahoittaminen, jotka ovat sosiaalisesti, ympäristöllisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia ja pystyvät luomaan työpaikkoja erityisesti nuorille ja naisille; korostaa, että merellä harjoitettava vesiviljely on syrjäisimmillä alueilla yhteensopivaa rannikkokalastuksen kanssa ja täydentää sitä, ja kehottaa komissiota tukemaan kalankasvatusta ja lajien valintaa koskevien pyyntimenetelmien kehittämistä trooppisten tai subtrooppisten alueiden lämpimissä vesissä; kehottaa komissiota korostamaan naisten roolia pienimuotoisessa rannikkokalastuksessa ja kaikissa siihen liittyvissä toiminna;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

17. kehottaa komissiota tehostamaan kalastusmatkailun luomista ja kehittämistä ja pyrkimään soveltamaan eriytettyä liiketoimintastrategiaa, joka on tarkoituksenmukainen tämän taloudenalan mahdollisuuksien kannalta ja pystyy täyttämään sen tarpeet entistä tehokkaammin, ja työskentelemään sellaisen uuden matkailumuodon puolesta, jossa keskitytään ensisijaisesti laatuun, joustavuuteen, innovointiin sekä kalastusalueiden historiallisen perinnön ja kulttuuriperinnön säilyttämiseen sekä ympäristöön ja terveyteen muiden näkökohtien ohella; kehottaa komissiota myös edistämään ja tukemaan investointeja kalastukseen matkailun alalla, jotta voidaan luoda eriytettyjä matkailuvalmiuksia edistämällä muun muassa pienimuotoiseen kalastuksen tuotteisiin liittyvää gastronomiaa, kalastusmatkailua, vedenalaista matkailua ja sukellusmatkailua ja näin hyödyntää kestävästi kalastusperintöä ja tietyn kalastusalueen tunnistettavuutta;
18. korostaa vesiurheilun kasvavaa merkitystä paikallisyhteisöjen vahvistamisessa erityisesti matkailusesongin ulkopuolella uuden vedenalaisen urheilun, sukelluksen tai muun vesiurheilun kuten lainelautailun tai bodyboardingin avulla;
19. kehottaa komissiota kalastusmatkailun luomisen ja kehittämisen edistämiseksi tukemaan aktiivisesti investointeja kalastusalueiden monipuolistamiseen perinteisen kulttuurin ja perinteisten taiteiden alalla (käsiyöt, musiikki ja tanssi) sekä tukemaan investointeja perinteiden, historian ja kalastusperinnön (kuten pyydykset, pyyntimenetelmät ja historialliset asiakirjat) edistämiseen yleisesti perustamalla museoita ja järjestämällä rannikkokalastukseen läheisesti liittyviä näyttelyitä;
20. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta sallia pyyntitoimintaan tarkoitettujen alusten monikäyttö, jotta voivat edelleen tarkoituksensa säilyttäen harjoittaa muunlaista toimintaa, joka liittyy virkistyskäyttöön ja matkailualaan, kuten merta koskevat tiedotuspäivät tai esimerkiksi jalostukseen, oppimiseen tai gastronomiaan liittyvät toimet, niiden järjestelmien mukaisesti, jotka ovat toiminnassa maatalousalalla ja johon kuuluvat maatalousoppilaitokset tai maatilamatkailu;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota varmistamaan erillisvirastojensa avulla, että pienimuotoinen rannikkokalastus saa oikeudenmukaisen osuutensa EMKR:n rahoituksesta erityisesti niille asetettujen hallinnollisten rajoitusten vuoksi;
22. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla tuetaan ja edistetään mereen liittyvien ammattien välistä liikkuvuutta;
23. kehottaa julkistamaan julkisin määrärahoihin rahoitettujen tutkimusten ja hankkeiden tulokset tietyn ehdoin, varmistamaan nykyisen meriä ja valtameriä koskevan tiedon paremman levittämisen ja saatavuuden sekä poistamaan kasvua ja innovointien kehittämistä haittaavia hallinnollisia esteitä;
24. kehottaa komissiota parantamaan säännöksiä ottamalla käyttöön mekanismeja, joilla valvotaan yhteisiä kantoja koskevien kiintiöiden oikeudenmukaista jakamista pienimuotoiselle kalastukselle;
25. korostaa, että kalastuksen tärkein tuote on kala itse ja että on erittäin tärkeää tehostaa kalan eri käyttötapoja, säilykkeisiin käyttö ja kalan sivutuotteiden käyttö mukaan luettuina; kehottaa komissiota edistämään ja tukemaan aktiivisesti kalastusalan monipuolistamiseen tehtäviä investointeja paikallisten kalatuotteiden markkinoinnin ja jalostuksen osalta ja tehostamaan paikallisten jakelukanavien kehittämistä ja edistämään näitä tuotteita luomalla paikallisia tunnuksia ja/tai tavaramerkkejä tuoreille tuotteille ja tukemalla sellaisten paikallisten liiketoimintahankkeiden luomista, joilla pyritään toteuttamaan näitä toimia; korostaa, että tällä tavalla suoritettavaan innovointiin edistämiseen on erityisesti sisällytettävä sellaisten etikettien ja sinettien kehittäminen, joilla taataan paikallisten kalatuotteiden laatu;
26. kehottaa lisäämään alle 12 metriä pitkien alusten kalastuspäiväkirjoja koskevaa joustovaraa erityisesti sen vaatimuksen osalta, että asiakirjat on toimitettava 48 tunnin kuluessa, koska tämä merkitsee huomattavaa hallinnollista rasitetta; ehdottaa tässä yhteydessä, että kaiken kalansa huutokaupalla myyville aluksille myönnetään tästä velvoitteesta poikkeus, joka mahdollistaisi vaadittujen tietojen saamisen tarpeetonta hallinnollista rasitetta aiheuttamatta;
27. kehottaa perustamaan suojeltuja merialueita, joilla edistetään kalavarojen kestävyyttä ja helpotetaan laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS) valvontaa ja torjuntaa; korostaa, että EU:n on annettava asianmukaista opastusta, koordinoitua ja tukea jäsenvaltioille tässä suhteessa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

28. kehottaa tukemaan vakaasti naisten työtä, koska heillä on tärkeä rooli pienimuotoisessa kalastuksessa; korostaa erityisesti naisten hoitamia tärkeitä tehtäviä jalostusketjussa ja heidän keskeistä rooliaan äyriäistenpyynnissä;

29. toteaa, että syrjäisimpien alueiden rannikkokalastus on EMKR:n tunnustaman korvausjärjestelmän mukaan tukielpoinen sille aiheutuvien merkittävien lisäkustannusten vuoksi; kehottaa komissiota laajentamaan tätä järjestelmää siten, että siihen lisätään erityinen syrjäisimpiä alueita koskeva mekanismi, joka on samanlainen kuin maatalousalan POSEI-järjestelmä;

30. kehottaa komissiota tukemaan pienimuotoisesta kalastuksesta, äyriäistenpyynnistä ja pienimuotoisesta, kestävästä ja laajamuotoisesta vesiviljelystä saatavien tuoreiden tuotteiden käyttöönottoa julkisissa ruokaloissa (oppilaitokset, sairaalat, ravintolat jne.);

31. korostaa, että syrjäisimmillä alueilla on niiden syrjäisestä sijainnista ja saariasemasta johtuvat erityispiirteet; korostaa, että nämä erityispiirteet aiheuttavat lisäkustannuksia rannikkokalastukselle näillä alueilla ja että nämä lisäkustannukset olisi korvattava täysimääräisesti EMKR:stä;

32. korostaa, että syrjäisimpien alueiden rannikkokalastuslaivastot koostuvat usein ikääntyvistä aluksista, joista aiheutuu turvallisuusongelmia; kehottaa komissiota ehdottamaan EMKR:stä 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 tarkistamista sen osalta, että pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien alusten uudistamisen tukeminen sallitaan syrjäisimmillä alueilla edellyttäen, että tämä ei lisää niiden kapasiteettia;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sallimaan merialan liittyvien tietojen ja ekologisten tietojen käytön, jotta edistetään avoimuutta, innovointia ja kehitystä sekä varmistetaan kaikkien kiinnostuneiden osapuolten mahdollisuus käyttää tieteellistä tietoa, jota on saatu julkisen yhteisrahoituksen tuella;

34. korostaa, että valtamerillä ja rannikoiden läheisyydessä olevilla alueilla on mahdollisuuksia, jotka jäävät pitkälti hyödyntämättä kehityksen, työllisyyden, energiaomavaraisuuden, innovoinnin ja kestävä kehityksen osalta; katsoo, että se, että EU ottaa huomioon tämän potentiaalín ja näiden alueiden roolin, tekisi näistä rannikko- ja saarialueista sekä syrjäisimmistä alueista entistä houkuttelevampia ja edistäisi niiden kehitystä;

35. ilmaisee huolensa Horisontti 2020 -ohjelman täytäntöönpanosta sinisen talouden alalla, koska se on tärkein tutkimuksen ja innovoinnin kehittämisen ohjelma unionin tasolla; kannattaa sinisen talouden tieto- ja innovaatiokeskusten perustamista Horisontti 2020 -ohjelman puitteissa, koska se vaikuttaa rannikkoalueiden toimintojen vahvistamiseen kansalliset rajat ylittävien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla;

36. kannattaa innovointia ja sinistä kasvua varten tarkoitettujen varojen käyttöä perustutkimuksen, tutkimuksen ja kehittämisen, koulutuksen, yritysten perustamisen, ympäristönsuojelun sekä innovatiivisten tuotteiden ja prosessien markkinoille saattamiseen rahoittamiseen;

37. kehottaa komissiota antamaan tukea sellaisten suoraan hallinnoitavien hankkeiden rahoitukseen, joissa painotetaan rannikkokalastusta ja rannikkoalueiden kehittämistä;

38. painottaa ympäristönsuojelutoimenpiteiden, kuten yksittäisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnin sekä strategioiden, suunnitelmien ja ohjelmien strategisten ympäristöarvointien, merkitystä kestävä kalastusalan edistämässä;

39. korostaa yhdenmety meripolitiikan merkitystä kalastuksesta riippuvaisten tulevaisuudelle ja katsoo, että on sitouduttava entistä voimakkaammin sinisen kasvun strategiaan; toteaa, että tavoitteena on pitkän aikavälin tuen antamiseksi kestävälle kasvuille kaikilla meri- ja merenkulkualoilla ottaen huomioon merien ja valtamerien merkityksen voimallaitoksina, jotka synnyttävät työtä ja luovat työpaikkoja rannikkoalueilla;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

40. painottaa, että rannikko- ja saarialueet sekä syrjäiset alueet ovat innovoinnin päätoimijoita ja että niiden on osallistuttava sinisen talouden kehittämisen kaikkiin vaiheisiin;

41. painottaa EMKR:n merkitystä, koska siinä painotetaan erityisesti kalastusalan monipuolistamista ja innovointia sosioekonomisesti ja ympäristön kannalta kestävän, innovatiivisen, kilpailukykyisen, tehokkaan ja tietoon perustuvan kalastuksen tukemiseksi; kannattaa Euroopan meri- ja kalastusrahaston toimintalinjan 4 rahoituksen lisäämistä kalastusyhteisöjen jäsenten tukemiseksi ja heidän elintasonsa parantamiseksi uusia toimia kehittämällä; kehottaa komissiota validoimaan EMKR:n alueelliset versiot mahdollisimman pian;

42. korostaa paikallisyhteisöjen ja yliopistojen ja teknologiakeskusten välisten suhteiden vahvistamisen merkitystä, koska ne vaikuttavat ratkaisevasti perustettaviin yrityshautomoihin, jotka mahdollistavat uusien liikeideoiden syntymisen merialalla;

43. kehottaa komissiota edistämään aktiivisesti hankkeita, joilla tuetaan innovoinnin ja teknologisen kehittämisen vahvistamista, jolla pyritään kehittämään tai ottamaan käyttöön uusia tuotteita, laitteita, pyyntimenetelmiä sekä uusia tai parannettuja hallinto- ja organisointijärjestelmiä; kehottaa komissiota edistämään ja kannustamaan eri kalastusalojen välistä tietojen vaihtoa ja hyvien käytäntöjen jakamista, jotta voidaan edistää innovatiivisten ja kestävien kalastusmenetelmien kehittämistä; pitää tässä suhteessa tärkeänä, että merialan ammattioppilaitosten ja kalatalousoppilaitosten opetusohjelmiin sisällytetään yrittäjien koulutusta ja monipuolistamista koskevia moduuleja;

44. kehottaa komissiota edistämään uusien ja innovatiivisten yritysten perustamista kalastuksesta riippuvaisille alueille, kannustamaan yrittäjyyttä ja merialalla perustettavia uusia uusyrittäjiä, joilla on hyvät mahdollisuudet menestyä ja jotka edistävät perinteisen rannikkokalastustoiminnan monipuolistamista, luovat työpaikkoja ja houkuttelevat ihmisiä alueelle tai saavat heidät jäämään;

45. kehottaa komissiota noudattamaan valikoivaa lähestymistapaa, kun se laatii lainsäädäntöehdotuksia pyydysten ja pyyntimenetelmien käytöstä, jotta voidaan ottaa huomioon tämänhetkinen vaikutus, joka näillä pyydyksillä ja pyyntimenetelmillä on pienimuotoisen kalastuksen kalavaroihin kullakin asianomaisilla alueilla; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikista lainsäädäntöaloitteista tehdään etukäteen vaikutustenarviointi, jossa otetaan huomioon erityiset tekijät, joita sovelletaan kullakin kalastusalueella; katsoo, että pyydysten ja pyyntimenetelmien käyttöä koskevalla ei-valikoivalla lähestymistavalla on vakava vaikutus jo marginalisoituneiden rannikko- ja saariyhteisöjen elinkelpoisuuteen, mikä aiheuttaa lisää väestökatoa sekä estää kehitystä ja innovointia; katsoo, että olisi sovellettava positiivista syrjintää pienimuotoiseen rannikkokalastukseen; katsoo, että tämä lähestymistapa, kuten ajoverkkojen kieltäminen osoittaa, että komissio on vielä mukautumassa uudistettuun YKP:hen, jonka lainsäätäjät päättivät hyväksyä; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta toimia alueellistamisen puitteissa, kuten uudessa YKP:stä annetussa asetuksessa säädetään;

46. toteaa, että meren ekosysteemit ovat herkkiä, ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota arvioimaan ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti ympäristövaikutusta kaiken sellaisen toiminnan osalta, joka voi vaikuttaa kalakantojen kestävyYTEEN, kuten meriliikenne, jätehuolto, liikenne, pohjavesien saastuminen, poraustoiminta tai uusien matkailupalvelujen rakentaminen rannikoille;

47. kehottaa komissiota pitämään kaikkein tärkeimpänä pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen merkitystä EU:ssa, laivaston osien määrittelyn vaihtoehtoisten menetelmien hyväksymistä sekä toiminnan monipuolistamisen merkitystä suuresti kalastuksesta riippuvaisilla rannikkoalueilla; toteaa, että on tärkeää kerätä tieteellisen tiedon aineistokokonaisuus, joka helpottaa pienimuotoisen kalastuksen hallinnoinnin parantamista, jotta niistä voidaan tehdä kestäviä biologisesta, sosiaalisesta, taloudellisesta ja ympäristön näkökulmasta;

48. kehottaa komissiota nopeuttamaan prosessia, jolla siirretään osaksi asiaa koskevaa EU:n säädöstä työmarkkina-osapuolten sopimus kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

49. kehottaa komissiota ottamaan huomioon Välimeri-asetuksessa vahvistetun pyydysten asiantuntijaluokituksen mukaisesti trooliverkkojen ja nuottien väliset erot, jotta voidaan laatia parhaat säännökset kunkin lajin kestävän käytön edistämiseksi ottaen huomioon tuoreimmat tieteelliset tiedot;
50. kehottaa komissiota varmistamaan, että rannikkoalueille olennaisten kalakantojen tilan arviointi tarkistetaan, ja painottaa, että pienimuotoisen kalastuksen vaikutukset kalakantoihin on analysoitava tonnikalan kalastuksen kaltaisia tärkeitä pyyntimenetelmiä unohtamatta, koska rannikkokalastuksessa kalastettavat lajit ovat erittäin tärkeitä sosioekonomisesti, vaikka ne muodostavat vain pienen osan kaupallisen kalastuksen kokonaissaaliista, ja ne ovat kuitenkin erittäin merkittäviä niiden kalastajien selviytymisen kannalta, joiden päivittäiset ansiot ovat niistä riippuvaisia;
51. ilmaisee huolestuneisuutensa perinteisten pyyntimenetelmien ja taitojen häviämisestä, mikä johtuu epäsuotuisasta sääntelystä, joka vaikuttaa rannikkoyhteisöihin;
52. kehottaa komissiota muuttamaan verkkojen teknisiä erittelyjä koskevaa määräystä, kuten vähimmäissilmäkoko, verkon korkeutta, etäisyyttä rannikosta ja syvyyttä, jossa verkkoja voidaan käyttää, jotta varmistetaan entistä tasapainoisempi kalakantojen hyödyntäminen ja säilytetään biologinen monimuotoisuus;
53. kehottaa komissiota muuttamaan nykyisen asetuksen säännöksiä, jotka koskevat vaadittua etäisyyttä rannikosta ja syvyyttä, jossa pyydyksiä voidaan käyttää, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden raja-alueiden maantieteelliset erityispiirteet;
54. painottaa, että on tarpeen muuttaa Välimeren kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annettua asetusta (Välimeri-asetus), joka hyväksyttiin vuonna 2006 ja jossa esitetään pyydysten teknisiä ominaisuuksia ja niiden käyttöä koskevat säännöt; katsoo, että asetus olisi yhdenmukaistettava uuden yhteisen kalastuspolitiikan kanssa ja että samalla on pidettävä mielessä alueen yhteinen hallinnointi EU:n ulkopuolisten maiden kanssa ja erityisesti kestävän enimmäistuoton periaate;
55. korostaa jäsenvaltioiden välisen tehokkaan koordinoinnin tarvetta, jotta varmistetaan, että kalastajille annetaan ajoissa kattavat tiedot nykyisten asetusten täytäntöönpanosta ja kaikista niihin tehdyistä muutoksista;
56. kehottaa komissiota edistämään koheesio politiikan puitteissa hankkeita, joilla edistetään rannikko- ja saarialueiden suojelua perinteisinä, kulttuurisina ja historiallisina kalastusalueina ja merellisen perinnön alueina;
57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään unionin rahastoja tonnikalarysien kestävyteen perustuvan sertifiointijärjestelmän tukemiseen tämän kalastusmenetelmän hyväksynnän edistämiseksi;
58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0110

YKP:n ulkoinen ulottuvuus, kalastussopimukset mukaan lukien**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 yhteisistä säännöistä YKP:n ulkoisen ulottuvuuden soveltamiseksi, kalastussopimukset mukaan lukien (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1995 tehdyn sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vastuuntuntoista kalastusta koskevat menettelyohjeet, jotka hyväksyttiin kokouksessa lokakuussa 1995, sekä niihin liittyvät välineet ja ohjeet,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien keskusteluissa esiin nousseen merten haavoittuvan ekosysteemin käsitteen, joka sai lisää painoa vuonna 2006 hyväksytyyn YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 61/105 jälkeen, ja toteaa, että meren haavoittuvat ekosysteemit voivat olla alueita, jotka ovat haavoittuvia kalastustoiminnan vaikutusten suhteen,
- ottaa huomioon vuonna 2009 Azoreilla määritetyt tieteelliset kriteerit ja ohjeet ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden tunnistamiseksi ja biologista monimuotoisuutta koskevassa sopimuksessa tarkoitettujen suojeltujen merialueiden avomeren ja syvänmeren elinympäristöjen edustavien verkostojen nimeämiseksi,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon aavanmeren neuvoa-antavan toimikunnan 16.–17. syyskuuta 2015 pitämän kokouksen johtopäätökset,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen 20. lokakuuta 2015 esittämän erityiskertomuksen N:o 11/2015 ”Hallinnoiko komissio moitteettomasti kalastuskumppanuussopimuksia?”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0052/2016),

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 175.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- A. toteaa, että elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) maailman kalastuksen ja vesiviljelyn tilaa käsitelleen vuoden 2014 raportin mukaan liikkakalastettujen kantojen lukumäärä kasvoi jatkuvasti vuoteen 2008 asti, mutta väheni jonkin verran vuonna 2011;
- B. toteaa, että EU on yksi maailman tärkeimmistä kalastusalan toimijoista, joka on ollut historiallisesti läsnä ja harjoittanut merkittävää toimintaa maailman kaikilla valtamerillä ja yhdistänyt tässä laivaston toimintaa, EU:n kansalaisten yksityisiä sijoituksia, kahdenvälisten kalastussopimusten verkkoaan ja syrjäisimpiä sekä osallistumistaan kaikkiin tärkeimpiin alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin; toteaa, että EU edistää hyviä käytäntöjä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista;
- C. toteaa, että maailman kalakantojen kestäväan hoitoon kuuluu vääjäämättä monenkeskisyys sekä kansainvälinen yhteistyö, kahdenvälinen yhteistyö mukaan lukien; toteaa, että EU:lla on keskeinen rooli merten ja valtamerien globaalissa hallinnossa ja yhteisen kalastuspolitiikan on perustuttava kunnianhimoiseen näkemykseen, joka vastaa asiasta annetussa perusasetuksessa säädettyä sisäistä ulottuvuutta;
- D. panee merkille, että FAO:n julkaisi äskettäin kestäväan pienimuotoisen kalastuksen turvaamista koskevan vapaaehtoisen ohjeiston, jossa asetettiin tällaista kalastusta koskevia tavoitteita etenkin kehitysmaiden osalta;
- E. toteaa, että EU on tärkeä kalastustuotteiden markkina-alue (EU:n alusten pyytämä kalaa ja tuonti mukaan lukien) ja suurin tällaisten tuotteiden tuoja, joka kuluttaa määrällisesti 11 prosenttia maailman kalastustuotteista ja tuo rahallisesti mitattuna 24 prosenttia kalastustuotteista, vaikka EU:n osuus koko maailmassa pyydytyistä saaliista onkin vain 8 prosenttia; toteaa, että EU:lla on laaja jalostusteollisuus, jonka merkittävää sosiaalista ulottuvuutta on suojeltava;
- F. toteaa, että uuden yhteisen kalastuspolitiikan ulkoinen ulottuvuus käsittää kansainväliset sopimukset ja kalastuksen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla; toteaa, että biologista monimuotoisuutta koskevassa sopimuksessa sekä FAO:ssa pyritään tunnistamaan ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden ja haavoittuvien merten ekosysteemien tunnistamiseen; toteaa, että suojellut merialueet ovat keskeisiä välineitä ekosysteemeihin perustuvassa kalastushoidossa, kuten alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt ovat todenneet;
- G. ottaa huomioon, että alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kiintiöt ovat perustuneet pääosin aikaisempiin saalismääriin, mikä on johtanut siihen, että kehitysmailla on myönnetty etuuskohdeltuun perustuva pääsyoikeus maailman kalakantoihin; toteaa, että joidenkin alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen määrittämien jakoperusteiden avulla on nyt otettava huomioon sellaisten kehittyvien rannikkovaltioiden harjoittama kalastus, jotka ovat olleet riippuvaisia niiden lähellä sijaitsevista kalavaroista jo sukupolvien ajan, ja EU:n on edelleen kunnioitettava tätä seikkaa;
- H. toteaa, että on keskeistä erottaa pohjoiset Norjan, Islannin ja Färsaarten kanssa tehdyt sopimukset muiden maiden kanssa tehdyistä kestäväan kalastuskumppanuutta koskevista sopimuksista;
- I. toteaa, että EU:n on pyrittävä varmistamaan SEUT-sopimuksen 201 artiklan 1 kohdan mukainen kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuus, jonka mukaan "unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin";
- J. toteaa, että joissakin tapauksissa ei ole riittävästi tietoja kalavarojen tilasta ja paikallisten sekä kolmansien maiden alusten sellaisista kalakannoista saamista kokonaissaaliista, joita EU kalastaa kolmansien maiden alueella tai jotka on tarkoitettu EU:n markkinoille; toteaa, että tämän vuoksi on vaikea arvioida ylijäämäkantojen tasoa monien sekasopimusten yhteydessä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen edellyttää; toteaa, että tällaisten tietojen laatua ja avoimuutta olisi parannettava;
- K. katsoo, että EU:n olisi toteutettava kaikkia mahdollisia toimia sen varmistamiseksi, että kolmansien maiden kanssa tehdyt kestäväan kalastusta koskevat sopimukset tuovat etua sekä EU:lle että asianomaisille kolmansille maille niiden paikallisväestö ja kalastusala mukaan lukien;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

L. ottaa huomioon, että merirosvous vaikuttaa kielteisesti myös koko alueisiin, joilla harjoitetaan kahdenvälisillä ja monenvälisillä kalastussopimuksilla säänneltyä kalastusta;

1. panee tyytyväisenä merkille YKP:n perusasetukseen ensimmäistä kertaa sisällytetyn osaston ulkoisesta ulottuvuudesta sekä kahdenvälisten sopimusten vähimmäisehdot, velvoitteen edistää alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen välistä yhteistyötä sekä niiden toteuttamien toimien yhtenäisyyttä, selvän viittauksen yhteisiin vaatimuksiin EU:n vesillä ja sen ulkopuolisilla vesillä ja toteamuksen, että toimenpiteiden on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin;

2. pitää tärkeänä, että varmistetaan kalastus-, ympäristö- ja kauppapolitiikan sekä kehitysyhteistyön välinen johdonmukaisuus;

3. pitää tärkeänä nykyisen oikeudellisen kehyksen ylläpitämistä ja sen johdonmukaisuuden ja yhdenmukaisuuden lisäämistä;

4. kehottaa lisäämään yhteistyötä kalastusten käsittelevien komission elinten ja esimerkiksi meri- ja kalastusasioiden pääosaston, kehitysyhteistyön pääosaston ja kaupan pääosaston välillä;

5. vaatii, että EU ja sen kumppanit, joiden kanssa sillä on kahdenvälisiä tai muita sopimuksia, edistävät ympäristön, yhteiskunnan ja talouden kannalta kestävää kalastusta, joka perustuu avoimuuteen ja hallituksista riippumattomien sidosryhmien osallistumiseen ja erityisesti sellaisten ammattilaisten osallistumiseen, joiden elanto on riippuvainen kalastuksesta; pitää tätä keskeisen tärkeänä, jotta voidaan turvata rannikkoyhteisöjen tulevaisuus, merellinen ympäristö, paikallisen teollisuuden kehittyminen, kalastuksen, jalostuksen ja kaupan luomat työpaikat sekä kalastuksen panos elintarviketurvaan;

6. korostaa, että on tärkeää edistää ekosysteemien suojelua ja pitää kalakannat kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suurempina, koska runsaammat kalakannat ovat tärkeä edellytys sille, että kolmansien maiden rannikkokalastusyhteisöt voivat kehittyä FAO:n kestävää pienimuotoisen kalastuksen turvaamista koskevan vapaaehtoisen ohjeiston mukaisesti;

7. korostaa, että on tarpeen tukea niiden paikallisyhteisöjen kehitystä, joissa toimeentulo on lähinnä kalastuksen ja kalatalousalaan liittyvän toiminnan varassa; korostaa, että tarvitaan tukitoimia, joilla edistetään tekniikan ja taitotiedon siirtoa, valmiuksien hallintaa, useiden eri sidosryhmien kumppanuuksia ja muita investointeja kalastusalan hyväksi;

8. muistuttaa, että ympäristönormit, joita on sovellettava myös EU:n ulkoiseen kalastukseen, sisältävät ekosysteemeihin perustuvan menettelyn soveltamisen kalastuksenhoitoon yhdessä ennalta varautumisen periaatteen kanssa; toteaa, että näin voidaan palauttaa liikakalastettuja kantoja ja pitää niitä sellaisten tasojen yläpuolella, jotka voivat tuottaa enimmäistuoton, mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja joka tapauksessa viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta;

9. korostaa, että kaikkien YKP:n ulkoisen ulottuvuuden näkökulmien on perustuttava oikeudenmukaisiin ja vastavuoroisesti hyödyttäviin suhteisiin EU:n ja sen kumppanien välillä globaalisti riippumatta siitä, ovatko ne kahdenvälisiä (kestävää kalastusta koskevia kumppanuussopimuksia) vai monenvälisiä (alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt), jotta voidaan edistää paikallisen kalastusalan kestävää kehitystä; korostaa, että tällaisen tasapainon on heijastuttava myös EU:n kolmansien maiden kanssa tekemissä kauppasopimuksissa, joiden on vastattava kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden vaatimusta;

10. kehottaa komissiota ottamaan yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden yhteydessä huomioon myös kaikkein syrjäisimmät alueet, mikä koskee myös kolmansien maiden kanssa tehtyjä kahdenvälisiä sopimuksia, jotta voidaan varmistaa kaikkein syrjäisimpien alueiden kalastusalan saama hyöty;

11. tunnustaa aavan meren neuvoo-antavan toimikunnan yhdessä kolmansien maiden sidosryhmien kanssa tekemän työn, kun se on kehittänyt kantaansa tarkistetun YKP:n ulkoisesta ulottuvuudesta ja sen täytäntöönpanosta;

12. vaatii, että ulkoisissa kalastukseen liittyvissä toimissaan (pyynti, jalostus ja kaupan pitäminen) EU:n on edistettävä korkeimpia ympäristöllisiä ja sosiaalisia vaatimuksia sekä pantava täytäntöön tiukkoja ja tehokkaita valvonta- ja tarkastustoimenpiteitä ja samalla varmistettava kaikkien toimiensa avoimuus ja reilu kilpailu EU:n markkinoilla;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

13. panee merkille yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden merkityksen työpaikkojen luomisessa (sekä EU:ssa että muualla) ja kalan toimittamisessa EU:n markkinoille (ja joissakin tapauksissa paikallisille markkinoille); katsoo sen olevan väline, jonka avulla EU voi antaa teknistä, rahallista ja tieteellistä tukea kolmansille maille etenkin niin, että parannetaan tieteellistä tutkimusta sekä valvontaa ja seurantaa ja kehitetään satamainfrastruktuuria;

14. pitää myönteisinä huomattavia parannuksia tavassa, jolla EU on hoitanut yhteisen kalastuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta viime vuosina sekä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten että niiden täytäntöönpanon yhteydessä; toteaa, että tämän tuloksena EU:n alukset kuuluvat yleisesti kaikkein kehittyneimpiin avomerikalastusaluksiin, sillä ne täyttävät korkeat sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät normit; katsoo, että EU:n olisi tuettava tällaisia ympäristö- ja sosiaaliorneja kansainvälisesti alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen sekä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten verkkonsa avulla;

15. panee merkille, että kun EU:n alukset lopettavat toimintansa jollakin kalastusalueella, niiden kalastusoikeudet voidaan jakaa uudelleen sellaisten alusten kesken, joilla on paljon EU:n tukemia ja puolustamia norveja heikommat säilytystä, hoitoa ja kestävyyttä koskevat normit;

16. pitää alakohtaisen tuen antamista kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten kumppanuusvaltioiden kalastusalalle keskeisenä pyrittäessä käsittelemään näiden valtioiden entistä suurempia tarpeita, jotka liittyvät kalastuksenhoitoon, tieteelliseen tutkimuskapasiteettiin, infrastruktuurin rakentamiseen ja ylläpitoon, kalastustarkastajien ja alusten miehistön koulutukseen sekä kalojen saannin ja saatavuuden parantamiseen, jotta voidaan parantaa kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten kumppanuusvaltioiden väestön elintarviketurvaa antamalla tukea kalastusalalla työskenteleville naisille heidän työssään;

17. vaatii siksi yhdistämään entistä paremmin kalastussopimusten alaisuudessa annetun alakohtaisen tuen ja toisaalta välineet, jotka ovat käytettävissä kehitysyhteistyön yhteydessä, ja etenkin Euroopan kehitysrahaston; vaatii täyttä avoimuutta kalastushankkeiden rahoituksessa ja alakohtaisen tuen käytössä EU:n varojen asianmukaisen käytön varmistamiseksi;

18. toteaa, että on saatava parempia tieteellisiä tietoja kalavarojen tilasta ja saaliista ja pyyntiponnistuksista EU:n ulkopuolisilla vesillä harjoitettavan kalastuksen yhteydessä, mikä koskee erityisesti eräiden kehittyvien rannikkovaltioiden vesiä; toteaa, että tähän on käytettävä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä EKR:n tarjoamia varoja;

19. toteaa, että unionin tuomioistuimen kalastuskumppanuussopimuksista äskettäin antaman kertomuksen mukaan yksi kalastuskumppanuussopimusten tärkeimmistä tavoitteista on se, että kalastus koskee vain ylijäämäkantoja, mutta tämä on osoittautunut vaikeaksi toteuttaa käytännössä, koska puuttuu luotettavia tietoja kalakannoista ja pyynnistä, jota harjoittavat maiden omat kalastuslaivastot tai muut ulkomaiset laivastot, joille kumppanuusvaltiot ovat myös myöntäneet pääsyn; pitää tässä yhteydessä erityisen tärkeinä luotettavia tieteellisiä tietoja sekä riippumatonta jälkikäteisarviota kalastuskumppanuussopimusten tehokkuudesta;

20. katsoo, että EU:n olisi pyrittävä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten ja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä tekemänsä työn avulla edistettävä ehtoja, jotka koskevat kaikkien ulkomaisten laivastojen pääsyä Afrikan vesille tonnikalan ja pienten pelagisten lajien ja pohjakalojen pyyntiä varten, jotta voidaan luoda suotuisa toimintaympäristön kestävällä ja vastuullisella tavalla toimiville kalastajille;

21. kehottaa laajentamaan riippumattomia tarkkailuohjelmia, jotka edistävät kalastuksen valvontaa ja tieteellisten tietojen keräämistä;

22. on vakuuttunut, että ainoastaan kalastuksen alueellisen hoidon kautta, mukaan lukien tarkkailuohjelmat ja tarkastukset (satamissa ja merellä) sekä alueellisten tason valvontajärjestelmät, voidaan kehittää laajasti vaeltavien ja hajallaan olevien kalakantojen sekä yhteisten kalakantojen kestävää ja oikeudenmukaista hyödyntämistä merioikeusleissopimuksen ja kalakantoja koskevan YK:n sopimuksen edellyttämällä tavalla;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

23. panee merkille, että laajasti vaeltavien lajien ja monien muiden kantojen alueellisen hoidon lainsäädäntökehys on laadittu tonnikalanhoitojärjestöjen ja muiden alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta, vaikka jotkin kalastukset jäävät alueellisten kalastushoitojärjestöjen verkoston ulkopuolelle, ja vaatii komissiota varmistamaan, että kaikkia merkityksellisiä kalastuksia hoitaa mahdollisimman pian alueellinen kalastuksenhoitojärjestö;

24. kehottaa komissiota myöntämään enemmän rahoitusta alueellisille kalastusjärjestöille, koska niillä on keskeinen rooli LIS-kalastuksen torjunnassa;

25. on huolissaan siitä, että tietyillä toisilla kalastuksilla, varsinkin yhteisillä kannoilla, joita ei löydy aavalta mereltä, ei ole vielä tehokasta alueellista yhteistyö- ja hoitofoorumia; pitää tätä vakavana ongelmana etenkin pienten pelagisten lajien kannoille Länsi-Afrikassa, kun otetaan huomioon niiden strateginen merkitys elintarviketurvan kannalta, kuten pantiin merkille tuoreessa Kansainvälisen merioikeustuomioistuimen neuvoo-antavassa lausunnossa ⁽¹⁾;

26. kehottaa EU:ta käyttämään vaikutusvaltaansa sen varmistamiseksi, että kaikkea kalastusta, jolla on alueellinen ulottuvuus, hoidetaan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön kautta; kehottaa EU:ta erityisesti ajamaan Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomiteaa (CECAF) alueellisen kalastuksenhoitojärjestön täysjäseneksi, jolla on oikeus osallistua päätöksentekoon, FAO:n alueellisten kalastuksen neuvoo-antavan elimen asemesta;

27. on vakuuttunut siitä, että koska EU:n laivastolla on pääsy muille kalastusalueille (esimerkiksi pohjakalojen osalta), EU:n on edistettävä kaikkiin sovellettavia toimia, joiden avulla voidaan varmistaa yhdenmukaisuus teollisten ja toisaalta pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen välinen yhdenmukaisuus; toteaa, että tämä voi edellyttää vyöhykejärjestelmää joka mahdollistaa paikallisen pienimuotoisen kalastuksen suojelun;

28. kehottaa lisäämään syvänmeren lajeja ja elinympäristöjä koskevaa tutkimusta ja suojelua ottaen huomioon erityisesti lajit, jotka ovat erityisen herkkiä tai keskeisiä ekosysteemin pitkän aikavälin kestävyuden kannalta;

29. kannustaa komissiota edistämään tasapainoista kalastusoikeuksien jakoa alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä ja ottamaan huomioon ympäristövaikutukset ja sosiaaliset vaikutukset, elintarviketurvaan liittyvät tarpeet sekä kehitysmaiden pyrkimyksen kehittää omaa kalastustaan; toteaa, että uuden jaon täytyy koskea kaikkia laivastoja ja avomerellä että kansallisia laivastoja ja sen on perustuttava asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön kehittämiin asianmukaisiin jakoperusteisiin;

30. pitää tervetulleena perusasetuksen vaatimusta, että kaikkiin niissä maissa toimiviin ulkomaisiin laivastoihin, joiden kanssa EU:lla on kalastuskumppanuussopimus, on sovellettava samanlaisia pääsyä koskevia ehtoja, joilla edistetään kestävää kalastusta; pitää tätä tärkeänä toimenpiteenä sen varmistamisessa, että muut avomerellä kalastavat laivastot noudattavat samoja vaatimuksia kuin EU eivät vesitä niitä; kannustaa komissiota pyrkimään tarmokkaasti tämän vaatimuksen täyttymiseen;

31. kehottaa EU:ta käyttämään kestävää kalastusta koskevia kumppanuussopimuksia ja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä käytäviä neuvotteluja sen varmistamiseen, että kumppanuusvaltiomme rajoittavat kaikkien avomeriläivastojen kalastusoikeudet ylijäämäkantoihin merioikeusyleissopimuksen ja yhteisen kalastuspolitiikan edellyttämällä tavalla, kuten EU:kin tekee, ja kehottaa myöntämään etuuskohteluun perustuvan pääsyoikeuden laivastoille, jotka käyttävät ympäristön kannalta ja sosiaalisesti kaikkein kestävimpiä menetelmiä asianomaisten alueiden ja kalakantojen suhteen;

32. on huolissaan kalastuksen mahdollisesta keskeytymisestä kahden pöytäkirjan välisenä aikana, kun uutta pöytäkirjaa koskevat neuvottelut venyvät; kehottaa komissiota varmistamaan toimijoiden oikeudellisen ja taloudellisen varmuuden takaamalla kalastustoiminnan jatkumisen kahden pöytäkirjan välisenä aikana;

⁽¹⁾ Kansainvälisen merioikeustuomioistuimen 2. huhtikuuta 2015 antama neuvoo-antava lausunto vastauksena osa-alueellisen kalastuskomission (SRFC) pyyntöön https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

33. pitää tärkeänä, että kehittyvien maiden kanssa perustetaan entistä laajempi kehys, joka käsittää paitsi kalastuksen, myös sitä edeltävät ja sen jälkeiset toimitusketjun osat;
34. kehottaa EU:ta välttämään neuvotteluja kestävää kalastusta koskevista kumppanuussopimuksista sellaisten maiden kanssa, joissa korruptio on hyväksyttyä;
35. pitää tärkeänä sellaista kehittyvien maiden kanssa perustettavaa entistä laajempaa kehystä, jossa kalastus yhdistetään muihin kehitykseen liittyviin aiheisiin;
36. pitää tärkeänä kalastuslupien tunnustamista diplomaattisten kanavien kautta;
37. panee merkille kalastuksen ja erityisesti pienimuotoisen kalastuksen merkityksen kehittyvien maiden kannalta, kun se parantaa elintarviketurvaa ja edistää paikallista taloutta ja naisten sekä miesten työllisyyttä; toteaa, ettei tämä vähennä sellaisten teollisen kalastuksen merkitystä, jota harjoitetaan vastuullisesti ja avoimesti ja jonka avulla taataan rannikkoalueiden sosioekonominen kehitys ja kalatuotteiden tarjonta;
38. korostaa, että EU:n on noudatettava velvoitettaan edistää sosiaalisesti ja ympäristön kannalta kestävää kalastusta kehitysmaissa kaikkien niiden politiikkojensa (tuki, kauppa, kalastus) avulla, jotka vaikuttavat kehitysmaiden kalastusalaan;
39. pitää tärkeänä, että naiset saadaan mukaan koko arvoketjuun rahoituksesta aina jalostukseen ja kalastustuotteiden kaupan pitämiseen; katsoo, että tuki naisten osallistumiselle näihin toimiin vahvistaisi naisten taloudellista ja sosiaalista voimaannuttamista, mikä olisi tärkeä tekijä sukupuolten välisten kuilujen poistamisessa; vaatii kiinnittämään entistä enemmän huomiota tasa-arvoon liittyviin prioriteetteihin EU:n suhteissa kehittyviin maihin;
40. korostaa tarvetta edistää paikallista kehitystä alakohtaisen tuen avulla ja lisäämällä kumppanuusvaltioiden kalastusalan voimaannuttamista erityisesti vahvistamalla kestävää vesiviljelyä, kehittämällä ja säilyttämällä pienimuotoista kalastusta, parantamalla kalakantojen tilaa koskevaa tieteellistä tietoa ja edistämällä paikallisten kumppanien toteuttamia yksityisen sektorin aloitteita; kehottaa EU:ta kannustamaan kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten avulla hyvää hallintotapaa ja erityisesti kalastusosalta saatavien julkisten tulojen sekä rahallisen korvauksen hyvää hoitoa;
41. katsoo, että EU:n olisi kannustettava kolmansia maita alkaen maista, joiden kanssa se neuvottelee kestävää kalastusta koskevista kumppanuussopimuksesta, vahvistamaan sääntelykehysten EU:n yhteisyrityksille ja muille intressiryhmille pyynti-, jalostus- ja kaupanpitämisaloiilla; katsoo, että tällainen kehys on paras keino varmistaa, että yhteisyrityksiä perustetaan ja niiden toimintaa harjoitetaan uudistetun YKP:n mukaisesti korkean kestävyuden ja avoimuuden vaatimuksia noudattaen, millä myös lisätään oikeudellista vakautta EU:n etujen kannalta kestävän kalastuksen kehityksen tukemisessa kolmansissa maissa;
42. vaatii, että EU:n on kalastusalan suhteissaan kolmansiin maihin asetettava keskeiselle sijalle avoimuus, tilivelvollisuus ja sidosryhmien osallistuminen;
43. katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan on katettava yhteisyritysten varjolla toteutetut eurooppalaiset investoinnit kolmansien maiden kalastusosalalla; painottaa, että EU:n olisi kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimustensa avulla edistettävä kumppanimaiden kanssa käytävää vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on luoda sääntelykehys, jolla varmistetaan, että EU-maiden ja kolmansien maiden kumppanien perustamisessa pyynti-, jalostus- ja markkinointialojen yhteisyrityksissä noudatetaan avoimuutta, että nämä yhteisyritykset eivät kilpaile paikallisen pienimuotoisen kalatalousalan kanssa ja että ne edistävät kyseisen maan kehitystavoitteita;
44. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen, jossa korostetaan, että tietyissä viimeaikaisissa pöytäkirjoissa hyväksytyjen tonnikiekkien alikäyttö johtaa suuriin kustannuksiin; kehottaa siksi komissiota mahdollisuuksien mukaan välttämään tarpeettomia EU:n talousarviolle aiheutuvia kustannuksia tällä alalla;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

45. katsoo, että parlamentilla olisi oltava nykyistä hyväksymismenettelyä aktiivisempi rooli, ja vaatii, että parlamentti saa välittömästi kaikki tiedot menettelyn kaikissa vaiheissa kalastuskumppanuussopimuksia uusittaessa, jotta voidaan parantaa pöytäkirjojen avoimuutta ja niihin liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta;

46. panee merkille yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden työpaikkojen luomisessa sekä EU:ssa että kumppanuusvaltioissamme myös niin, että palkataan paikallista miehistöä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten yhteydessä; kehottaa EU:n aluksia mahdollisuuksien mukaan purkamaan saaliinsa kumppanuusvaltioissa ensi vaiheen käsittelyä varten; vaatii sisällyttämään kalastusta koskeviin unionin säädöksiin sekä kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin säännöksiä, joilla suojellaan työntekijöitä ja asianmukaisia työoloja (erityisesti ottaen huomioon Kansainvälisen työjärjestyksen yleissopimus), jotta EU:n kansalaisille ja muiden maiden kansalaisille voidaan taata samat työolot, palkka, työntekijöiden oikeuksien suoja sekä koulutus;

47. pitää lämpimästi tervetulleina avoimuusmääräyksiä Mauritanian kanssa tehdyssä tuoreimmassa pöytäkirjassa, jossa Mauritania sitoutuu julkaisemaan kaikki valtioiden tai yksityisten tahojen kanssa tekemät sopimuksensa, joissa taataan ulkomaalaisten alusten pääsy Mauritanian talousvyöhykkeelle; kehottaa sisällyttämään vastaavia avoimuutta koskevia määräyksiä kaikkiin kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin;

48. pitää hyvin myönteisenä myös sitä, että Mauritanian kanssa tehty pöytäkirja antaa EU:n laivastolle ensisijaisen pääsyn maan ylijäämäkalakantoihin, ja kehottaa komissiota seuraamaan tätä esimerkkiä, kun pöytäkirjoista neuvotellaan kolmansien maiden kanssa, ottaen huomioon EU:n laivastolta edellytettävät tiukat kestävyyttä koskevat vaatimukset;

49. kannustaa ponnekaasti komissiota varmistamaan, että samoja avoimuutta koskevia määräyksiä sisällytetään muihin tuleviin pöytäkirjoihin, mikä johtaa kokonaispyyntiponnistusta ja pääsyedellytyksiä koskevan avoimuuden huomattavaan lisääntymiseen; pyytää yksityiskohtaisia tietoja kaikkien Mauritanian vesillä luvallisesti toimivien laivastojen kokonaissaa- liista ja toimista ja pääsyehtojen antamista julkisesti saataville;

50. kehottaa komissiota kannustamaan kansainvälisissä elimissä, joissa se toimii, muita kolmansia maita julkaisemaan myös muiden valtioiden tai yksityisten tahojen kanssa tekemiensä sopimusten ehdot ja kalastuslupan saaneiden alusten tunnistetiedot sekä niiden toimet ja saaliit; kehottaa samoin kolmansia maita noudattamaan alueellisten kalastuksenhoi- tojärjestöjen päätöslausemia, jotka edistävät kalastussopimusten avoimuutta;

51. kannustaa muita kolmansia maita ottamaan huomioon alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen suositukset, päätöslausemat ja päätökset, jotka edistävät asianomaisen talousvyöhykkeen kanssa tehtyjen kalastussopimusten avoimuutta;

52. katsoo, että komission olisi mahdollisimman pian parannettava avoimuutta perustamalla kaikki kolmannen maan kalavesille pääsyn takaavat EU:n alusten omistajien, paikallisten tai alueellisten elinten tai viranomaisten ja kolmansien maiden väliset tai niiden puolesta tehdyt yksityiset sopimukset käsittävä tietokanta, johon sisältyvät muun muassa pääsyedellytykset, sallittu laivastokapasiteetti, alusten tunnistetiedot ja sopimuksen seurauksena harjoitettu kalastus- toiminta, ja katsoo, että tämän tietokannan olisi oltava julkinen, lukuun ottamatta osia, jotka sisältävät arkaluonteisia kaupallisia tietoja;

53. panee merkille, että alusten omistajat allekirjoittavat kolmansien maiden viranomaisten kanssa yksityisiä sopimuksia yhteisen kalastuspolitiikan ulkopuolella; on huolissaan siitä, että komissiolle ei järjestelmällisesti ilmoiteta tällaisista sopimuksista; on huolissaan myös siitä, että tämä voi tietyissä olosuhteissa johtaa epäoikeudenmukaiseen kilpailuun kehitysmaiden paikallisten kalastusyhteisöjen kanssa sekä kahdenvälisten sopimusten nojalla toimivien EU:n alusten omistajien kanssa;

54. katsoo, että kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimuksen alaisuudessa kalastaviin aluksiin, jotka eivät täytä velvoitteitaan eivätkä esimerkiksi toimita jäsenvaltiolleen kalastuslupansa edellyttämiä tietoja, olisi sovellettava valvonta-asetuksessa ja LIS-asetuksessa säädetyt pakotteita, ja niiltä olisi tarvittaessa myös evättävä kalastuslupa;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

55. pitää valitettavana, että "ulkoisen laivaston" kokoa koskeissa aiemmissa arvioissa on käytetty sisällytettävistä alustyypeistä erilaisia määritelmiä, minkä vuoksi nykyiset arviot eivät ole vertailukelpoisia ja on mahdotonta tehdä analyysia laivaston koosta ja kehityksestä ajan mittaan, mikä rajoittaa vakavasti avoimuutta; kehottaa komissiota laatimaan ulkoisen laivaston määritelmän, joka kattaa kaikki EU:n vesien ulkopuolella toimivat alukset, ja kehottaa ottamaan samalla huomioon pohjoisten sopimusten relevantit ominaispiirteet historiallisen vertailun mahdollistamiseksi;

56. toteaa, että Välimeren yleisen kalastuskomission roolista huolimatta samoilla kalastusalueilla toimiviin EU:n aluksiin ja toisaalta kolmansien maiden laivastoihin sovellettavien sääntöjen erot ovat aiheuttaneet merkittäviä ongelmia EU:n kalastajille; katsoo, että EU:n on lisättävä toimiaan Välimeren alueella niin, että tiivistetään yhteistyötä paikallisten elinten, alueellisten organisaatioiden, tieteellisten laitosten, seurantaelinten ja maakohtaisten kalastusalan yhteenliittymien kanssa; katsoo, että EU:lla on osansa Välimerellä toimivien alusten välisten ristiriitojen ratkaisemisessa; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisten kalastajien tukemista ja auttamista, jotka joutuvat usein selkkauksiin kolmansien maiden alusten kanssa, ja kehottaa tiivistämään yhteistyötä Välimeren eteläisten rannikkomaiden kanssa;

57. panee tyytyväisenä merkille, että äskettäin julkaistiin niiden EU:n lipun alla purjehtivien alusten nimet, joilla on lupa kalastaa EU:n vesien ulkopuolella, ja vaatii, että komissio julkaisee järjestelmällisesti tällaiset tiedot ja muun muassa tiedot alusten toimista ja saaliista;

58. toteaa, että avoimuus on edellytyksenä kalastusalan sidosryhmien kuulemiselle ja niiden tietoon perustuvalla osallistumiselle, mikä koskee erityisesti ammattilaisia, joiden elinkeino on riippuvainen kalastuksesta; katsoo, että tällaista kuulemista ja osallistumista olisi tuettava kestävää kalastusta koskevilla kumppanuussopimuksilla, mikä koskee myös neuvotteluja sopimuksista ja pöytäkirjoista, niiden täytäntöönpanoa, alakohtaisen tuen jakamista ja käyttöä, alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä tehtävää työtä sekä kehitysyhteistyöhankkeiden soveltamista;

59. toteaa, että perusasetukseen sisältyy säännös, joka edellyttää EU:n kalastusrekisteristä poistuvia ja siihen palaavia aluksia toimittamaan tiedot toimistaan ennen paluutaan; katsoo, että tätä vaatimusta olisi vahvistettava niin, että aluksen täydellinen lipunkäyttöhistoria on ilmoitettava komissiolle ja sisällytettävä unionin kalastuslaivastorekisterin tietokantaan ennen aluksen hyväksymistä siihen;

60. antaa tunnustuksen EU:n tekemälle työlle torjuttaessa LIS-kalastusta, joka uhkaa kalakantoja ja aiheuttaa vilpillistä kilpailua sääntöjen mukaisesti kalastaville; panee merkille LIS-asetuksen panoksen kestäväen kalastuksen edistämisessä koko maailmassa; katsoo, että koska EU:lla on keskeinen asema maailman johtavina kalamarkkinoina, EU voi saada muut maat tukemaan asiaa mukaan lukien myös maat, joiden kanssa se on tehnyt kestävää kalastusta koskevia kumppanuussopimuksia, sekä kansainväliset toimijat niin, että voidaan varmistaa yhteinen menettelytapa ja tehokas maailmanlaajuinen järjestelmä LIS-kalastuksen torjumiseksi;

61. tukee kaikki kansainvälisillä vesillä purjehtivat alukset käsittävän yhden rekisteröintijärjestelmän kehittämistä;

62. katsoo, että LIS-asetusta on sovellettava tiukasti, objektiivisesti ja avoimesti sekä syrjimättömällä ja yhdenmukaisella tavalla, jotta voidaan luoda yhtäläiset toimintaedellytykset eri laivastoille ja maille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään niin; katsoo myös, että asetuksen menestyksen varmistaminen edellyttää, että sitä ei alisteta EU:n kauppapolitiikan lyhyen aikavälin tarpeille eikä sitä käytetä kalastukseen liittyvien EU:n etujen hyväksi välineenä, jolla kilpailua lisätään epäreilulla tavalla;

63. kehottaa komissiota tutkimamaan mahdollisuutta sisällyttää LIS-asetukseen työoloja koskevia säännöksiä;

64. korostaa, että kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten on myös mahdollistettava merikalastus-tuotteiden täysi jäljitettävyyys;

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

65. katsoo, että EU:n neuvottelemisissa kahden- ja monenvälisissä kauppasopimuksissa olisi edistettävä ekologisesti kestäviä ja sosiaalisesti oikeudenmukaisia edellytyksiä kalastustuotteiden tuottamiseksi asianomaisissa kolmansissa maissa käyttämällä asianmukaisia määrällisiä ja laadullisia rajoituksia pääsyyn EU:n markkinoille niin, ettei haitata kehitystä LIS-kalastuksen torjumisessa tämän asetuksen avulla; katsoo myös, että näitä ehtoja olisi edellytettävä kaikessa kalan tai kalanjalostustuotteiden saattamisessa unionin markkinoille; katsoo, että kaikelta sellaiselta kalalta tai kalanjalostustuotteilta, joiden ei voida taata täyttävän näitä ehtoja tai kuluttajansuojaan liittyviä vaatimuksia, olisi evättävä pääsy unionin markkinoille;
66. katsoo, että kalan pyytämisessä ja jalostuksessa noudatettavien taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien ehtojen olisi oltava selviä kuluttajille;
67. ehdottaa, että kahden- ja monenvälisten kauppasopimusten määräyksiin sisällytetään selvä viittaus LIS-asetukseen ja sen sisältämiin normeihin; neuvoo komissiota ehdottamaan kauppasuhteiden keskeyttämistä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka on mainittu LIS-asetuksen 31 artiklassa;
68. kehottaa komissiota sisällyttämään LIS-asetukseen Traces-tietojärjestelmää (Trade Control and Expert System) vastaavan järjestelmän, jonka avulla voidaan tarkistaa ja ristiintarkastaa saalistodistuksiin ja aluksiin liittyvät tiedot, tai määrittämään vähimmäisprosentin tuotujen jalostettujen tuotteiden tarkastamiseksi;
69. pitää tärkeänä, että maille, joille on annettu keltainen tai punainen kortti, annetaan yksityiskohtaista ohjausta ja niiden toimia seurataan;
70. pitää myönteisenä kalastusalusten sisällyttämistä Atalanta-operaation toimintaan haavoittuvina aluksina ja pyytää, että EU:n laivastoa tuetaan ja suojellaan edelleen;
71. katsoo, että YK:n neuvotteluilla, jotka koskevat uutta kansainvälistä valtamerten hallintajärjestelmää kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla, on pyrittävä menettelyyn, joka mahdollistaa valtamerten kansainvälisten vesien resurssien tutkimuksen ja oikeudenmukaisen, kestävä ja ennalta varautumisen periaatteeseen perustuvan hyödyntämisen; katsoo, että samalla on tehtävä työtä biologisesti merkittävien merialueiden tunnistamiseksi, jotta voidaan toteuttaa suojattujen merialueiden yhdenmukainen verkko;
72. muistuttaa, että komission tehtävä perussopimusten vartijana on varmistaa, että jäsenvaltiot täyttävät kansalaistensa ja alustensa ulkoiseen toimintaan liittyvät huolellisuusvaatimukset; kehottaa EU:ta ottamaan huomioon kansainvälisen merioikeustuomioistuimen äskettäisen neuvoa-antavan lausunnon, jossa EU katsottiin lippuvaltioksi kahdenvälisten sopimusten yhteydessä;
73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0119

Glyfosaatti-tehoaineen hyväksynnän uusiminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D044281/01 – 2016/2624(RSP))

(2018/C 058/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (D044281/01,
 - ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,
 - ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽³⁾ 7 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) päätelmät glyfosaatti-tehoainetta sisältävien torjunta-aineiden riskinarviointia koskevasta vertaisarvioinnista ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että glyfosaatti on systeeminen rikkakasvien torjunta-aine, jonka maailmanlaajuiset tuotantomäärät ovat suuremmat kuin minkään muun rikkakasvien torjunta-aineen; ottaa huomioon, että sen maailmanlaajuinen käyttö on lisääntynyt huomasti (260-kertaiseksi) viimeisten 40 vuoden aikana (3 200 tonnista 825 000 tonniin vuosien 1974 ja 2014 välillä) ⁽⁵⁾;
- B. ottaa huomioon, että glyfosaatti on ei-valikoiva rikkakasvien torjunta-aine, joka tuhoaa kaiken kasvillisuuden; ottaa huomioon, että glyfosaatti toimii siten, että se vaikuttaa häiritsevästi niin kutsuttuun sikimaattireittiin, jollainen on myös levisä, bakteereissa ja sienissä; ottaa huomioon, että kolibakteerin (*Escherichia coli*) ja *Salmonella enterica* serovar Typhimurium -bakteerin subletaalin altistumisen kaupallisille glyfosaattivalmisteille on havaittu aiheuttavan muutoksia antibioottivasteeseen;

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽⁵⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että 76 prosenttia maailmassa käytetystä glyfosaatista käytetään maataloudessa; ottaa huomioon, että glyfosaattia käytetään yleisesti myös metsätaloudessa sekä kaupunkiympäristön ja puutarhojen hoidossa;
- D. ottaa huomioon, että glyfosaattia ja/tai sen jäämiä on havaittu vedessä, maaperässä, elintarvikkeissa ja juomissa, muissa kuin syötäväksi tarkoitetuissa tuotteissa sekä ihmiskehossa (esim. virtsassa ja äidinmaidossa);
- E. ottaa huomioon, että asuminen glyfosaatin ruiskutusalueiden lähistöllä, glyfosaatin käyttö kotipuutarhoissa sekä ruokavalio ovat tavallisen väestön pääasiallisia glyfosaatille altistumisen lähteitä; ottaa huomioon, että altistuminen glyfosaatille on yhä yleisempää, koska glyfosaatin kokonaiskäyttömäärät ovat kasvaneet; katsoo, että glyfosaatin ja sen käytetyimpien apuaineiden vaikutusta ihmisten terveyteen on seurattava säännöllisesti;
- F. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaan tehoaine hyväksytään vain, jos sitä ei ole luokiteltu tai luokiteltava asetuksen (EY) N:o 1272/2008 säännösten mukaisesti syöpää aiheuttavien aineiden kategoriaan 1A tai 1B, jollei ihmisten altistuminen kyseiselle kasvinsuojeluaineen tehoaineelle ole merkityksetön, tai jos tehoaine on välttämätön sellaisen kasvien terveyden kohdistuvan vakavan vaaran hallitsemiseksi, jota ei voi torjua muilla käytettävissä olevilla keinoilla;
- G. ottaa huomioon, että Kansainvälinen syöpätutkimuskeskus (IARC) luokitteli glyfosaatin maaliskuussa 2015 "todennäköisesti ihmiselle syöpävaaralliseksi" (ryhmä 2A) sen perusteella, että oli "jonkin verran näyttöä" ihmisten sairastumisesta syöpään (todellisen altistumisen jälkeen), "riittävästi näyttöä" koe-eläinten sairastumisesta syöpään ("puhtaalla" glyfosaatilla tehdyissä tutkimuksissa) sekä "merkittävästi näyttöä" karsinogeenisuuteen (genotoksisuus ja oksidatiivinen stressi) liittyvästä mekanisista tiedosta sekä "puhtaan" glyfosaatin että glyfosaattivalmisteiden osalta;
- H. ottaa huomioon, että IARC:n luokituksessa käytetyt ryhmän 2A kriteerit ovat verrattavissa asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 käytettyihin kategorian 1B kriteereihin;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA), joka sai marraskuussa 2015 valmiiksi glyfosaattia koskeneen vertaisarvioinnin, totesi kuitenkin, että glyfosaatti ei todennäköisesti ole ihmiselle syöpävaarallinen ja että näyttö ei anna tukea sen karsinogeenisuuden luokittelemiselle asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti;
- J. ottaa huomioon, että ehdotuksessa komission täytäntöönpanoasetukseksi (EU) .../... tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (jäljempänä "ehdotus täytäntöönpanoasetukseksi") ehdotetaan Saksan liittovaltion riskinarviointi-instituutin ja EFSA:n yhdessä tekemän tieteellisen arvioinnin perusteella glyfosaatin sallimista 30. kesäkuuta 2031 saakka eli pisimmän mahdollisen ajan siten, että yhden apuaineen käyttöä rajoitetaan ja jäsenvaltiot vahvistavat luettelon apuaineista, joita ei saa sisällyttää kasvinsuojeluaineisiin, asettamatta mitään oikeudellisesti sitovia ehtoja sen käytölle ja edellyttäen ainoastaan, että annetaan vahvistavia tietoja hormonitoimintaa häiritsevistä ominaisuuksista;
- K. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 tarkoituksena on "varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden suojelun sekä ympäristönsuojelun korkea taso ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa yhdenmukaistamalla kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia sääntöjä ja parantaa samalla maataloustuotantoa";
- L. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 tekstissä todetaan, että sen säännökset "perustuvat varovaisuusperiaatteeseen sen varmistamiseksi, että markkinoille saatetuilla tehoaineilla tai tuotteilla ei ole haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön"; ottaa huomioon, että tekstissä todetaan lisäksi, että "jäsenvaltiot voivat soveltaa varovaisuusperiaatetta, jos niiden alueelle päästettäviksi tarkoitettujen kasvinsuojeluaineiden aiheuttamista riskeistä ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle vallitsee tieteellinen epävarmuus";

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- M. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan mukaan päätös tehoaineen hyväksymisestä, sen hyväksymättä jättämisestä tai sen ehdollisesta hyväksymisestä tehdään komission tarkastelukertomuksen sekä ”asiaa koskevien muiden asiaan kuuluvien seikkojen ja varovaisuusperiaatteen perusteella, kun asetuksen (EY) N:o 178/2002 7 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset pätevät”;
- N. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 178/2002 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jos tietyissä tapauksissa käytettävissä olevien tietojen arvioinnin perusteella terveyshaitan mahdollisuus tunnistetaan, mutta asiasta ei vielä ole tieteellistä varmuutta, voidaan toteuttaa yhteisön päättämän korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamisen edellyttämiä väliaikaisia riskinhallintatoimenpiteitä, kunnes on saatu täydentävä tieteellinen tieto kattavampaa riskinarviointia varten”;
- O. katsoo, että asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädetty varovaisuusperiaatteen soveltamisen edellytykset selvästi täyttyvät, kun otetaan huomioon, että glyfosaatin karsinogeenisista ominaisuuksista ei olla yksimielisiä;
- P. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 14 artiklan 2 kohdan mukaan tehoaineen hyväksyntä voidaan uusia enintään viideksitoista vuodeksi; ottaa huomioon, että turvallisuussyistä hyväksynnän voimassaoloajan olisi oltava suhteessa asianomaisten aineiden käyttöön liittyviin mahdollisiin riskeihin ja että kyseessä olevia aineita sisältävien kasvinuojeluaineiden varsinaisesta käytöstä saatu kokemus sekä tieteen ja tekniikan alalla tapahtuva kehitys olisi otettava huomioon tehtäessä hyväksynnän uusimista koskevaa päätöstä;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamies antoi 18. helmikuuta 2016 päätöksen asiassa 12/2013/MDC, joka koskee kasvinuojeluaineiden (pestisidien) lupiin ja markkinoille saattamiseen liittyviä Euroopan komission käytäntöjä, ja kehotti kyseisessä päätöksessä komissiota tarkastelemaan uudelleen toimintatapojaan, jotka liittyvät riskinhallintatoimenpiteiden (edellytykset ja rajoitukset) määrittämiseen ja täytäntöönpanoon, jotta voidaan ottaa käyttöön lisävaatimuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että komissio ei välttele velvollisuuttaan varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön tehokas suojeleminen antamalla jäsenvaltioille lähestulkoon rajattoman harkintavallan sellaisia aineita koskevien riskinhallintatoimenpiteiden määrittämisessä, jotka eivät välttämättä ole turvallisia, ja kiinnitti huomiota siihen, että vakuumuotoilut ovat hyvin väljiä eikä niissä oikeudellisesti katsoen välttämättä edellytetä riskinhallintatoimenpiteitä lainkaan;
- R. ottaa huomioon, että ehdotuksessa täytäntöönpanoasetukseksi ei kuitenkaan säädetä minkäänlaisista oikeudellisesti sitovista riskinhallintatoimenpiteistä, vaikka lähes kaiken glyfosaatin käytön on havaittu aiheuttavan korkean pitkäaikaisen riskin muille kuin torjuttaville maalla eläville selkärangkaisille, mukaan lukien nisäkkäät ja linnut; ottaa huomioon, että ei-valikoivana rikkakasvien torjunta-aineena glyfosaatti tuhoaa rikkaruohojen lisäksi myös kaikki muut kasvit samoin kuin levät, bakteerit ja sienet ja että sillä on siten kohtuuton vaikutus luonnon monimuotoisuuteen ja ekosysteemiin; toteaa, että glyfosaatti ei näin ollen täytä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklan 3 kohdan e alakohdan iii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- S. ottaa huomioon, että useat jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet varotoimenpiteitä kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi; katsoo, että unionin tasolla olisi tehoaineita hyväksyttäessä vahvistettava selkeät ja oikeudellisesti sitovat edellytykset tehoaineen käytölle, jotta varmistetaan, että kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan samantasoista suojaa;
- T. ottaa huomioon, että komission pyynnöstä EFSA tarkasteli arvioinnissaan IARC:n julkaisemaa raporttia, jossa glyfosaatti luokiteltiin todennäköisesti ihmiselle syöpävaaralliseksi; ottaa huomioon, että EFSA:n arviointi perustui laajaan näyttöön, muun muassa erinäisiin tutkimuksiin, joita IARC ei ollut arvioinut, ja että tämä on EFSA:n mukaan yhtenä syytä siihen, että sen päätelmät eroavat IARC:n päätelmistä;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- U. ottaa huomioon, että arvioinnista vastanneen kasvinsuojeluaineita käsittelevän EFSA:n yksikön päällikkö luonnehti tiettyjä tutkimuksia, jotka eivät olleet sisältyneet IARC:n arviointiin, ”keskeisiksi” ja ”ratkaisevan tärkeiksi”; ottaa huomioon, että EFSA on toistaiseksi kieltäytynyt asettamasta näitä tutkimuksia julkisesti saataville, koska hakijat ovat väittäneet, että julkistaminen vahingoittaisi niiden taloudellisia etuja; ottaa huomioon, että riippumaton tieteellinen tarkastelu on mahdotonta, jos tutkimuksia ei julkaista; ottaa huomioon, että EFSA ei esittänyt todennettavissa olevaa näyttöä siitä, että tietojen luovuttaminen vahingoittaisi elinkeinotoimintaa, vaikka sen olisi siihen asetuksen (EY) N:o 1107/2009 63 artiklan nojalla sovellettavan oikeudellisen velvoitteen mukaisesti kuulunut tehdä niin;
- V. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi taloudellisten etujen suojaa, jollei ylivoimainen yleinen etu edellyttä ilmaisemista; toteaa, että kun otetaan huomioon IARC:n ja EFSA:n välillä vallitsevat näkemyserot yleisön kannalta niinkin merkityksellisestä asiasta kuin syövästä sekä glyfosaatin uudelleenhyväksymistä, ehdollista uudelleenhyväksymistä tai uudelleenhyväksymättä jättämistä koskevan päätöksen yleinen merkitys, on selvää, että ylivoimainen yleinen etu edellyttää näiden tutkimusten julkaisemista;
- W. ottaa huomioon, että sen lisäksi, että glyfosaatin karsinogeenisuus on vakava huolenaihe, on myös epäilyksiä mahdollisesta vaikutusmekanismista, joka liittyy sen hormonitoimintaa häiritseviin ominaisuuksiin; ottaa huomioon, että glyfosaattipohjaisten valmisteiden on havaittu olevan hormonaalisia haitta-aineita ihmisolulinjoissa ja että hormonivälitteistä vaikutusmekanismia ei voida sulkea pois niin kauan kuin käytettävissä ei ole asianmukaisia monialaisia tieteellisiä kriteerejä; ottaa huomioon, että komissio vahvistaa hormonaalisten haitta-aineiden määrittämistä koskevat standardit viimeistään elokuussa 2016;
- X. ottaa huomioon, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen pani merkille ”huolenaiheen”, että hormonivälitteistä vaikutusmekanismia ei voida sulkea pois, sillä arviointia ei voitu suorittaa loppuun puuttuvien tietojen takia; huomauttaa kuitenkin, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 liitteessä II olevan 2.2 kohdan mukaan tehoaine hyväksytään vain, kun siitä on toimitettu täydellinen asiakirja-aineisto; pitää tätä entistä tärkeämpänä, sillä asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 säädetään, että tehoaine hyväksytään vain, jos sillä ei katsota olevan sellaisia hormonaalisia haitallisia ominaisuuksia, joilla voi olla haitallisia vaikutuksia ihmisille, ellei sitten ihmisten altistuminen kyseiselle tehoaineelle ole merkityksetön tai tehoaine ole välttämätön sellaisen kasvien terveyteen kohdistuvan vakavan vaaran hallitsemiseksi, jota ei voi torjua muilla käytettävissä olevilla keinoilla;
- Y. katsoo, että komission ei pidä käsitellä tätä merkittävää puutetta hyväksynnän uusimista koskevan päätöksen jälkeen toimitettavien vahvistavien tietojen perusteella, sillä vahvistavia tietoja koskevaa menettelyä olisi sovellettava vain tietyissä poikkeustapauksissa, jotka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 1107/2009 liitteessä II olevassa 2 kohdassa, eikä sen pitäisi koskea niitä tietovaatimuksia, jotka olivat voimassa, kun hakemus jätettiin;
- Z. ottaa huomioon, että kahden viime vuosikymmenen aikana on saatu lisätodisteita haitallisista vaikutuksista, erityisesti siitä, että glyfosaatti vaikuttaa selkärangaksiin todennäköisesti useilla tavoin, mistä voidaan mainita maksa- ja munuaisvauriot sekä ravintetasapainoa muuttavat vaikutukset, jotka johtuvat glyfosaatin kelatoivasta vaikutuksesta⁽²⁾;
- AA. ottaa huomioon, että esittelevä jäsenvaltio ilmaisi heinäkuussa 2015 aikomuksensa toimittaa asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaista glyfosaatin yhdenmukaistettua luokitusta koskevan asiakirja-aineiston Euroopan kemikaalivirastolle, joka on kemiallisten aineiden yhdenmukaistetusta luokituksesta vastaava tieteellinen viranomainen; toteaa, että hakemus oli määrä toimittaa maaliskuun 2016 loppuun mennessä; ottaa huomioon, että päätöksentekoprosessin odotetaan kestävän 18 kuukautta;

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- AB. ottaa huomioon, että yksi glyfosaatin merkittävistä käyttötavoista on ns. kuivatus, millä tarkoitetaan varsinaisen viljelykasvin tappamista ennen sadonkorjuuta, jotta voitaisiin nopeuttaa sen kypsymistä ja helpottaa sen sadonkorjuuta (tätä sadonkorjuun apukeinoa kutsutaan myös nimellä "green burndown"); toteaa, että kyseinen käytäntö vaikuttaa erittäin haitallisesti biologiseen monimuotoisuuteen ja johtaa siihen, että korjatuissa lopputuotteissa on yleensä huomattavasti enemmän jäämiä, jolloin ihmisten altistuminen elintarvikkeiden kautta on suurempaa⁽¹⁾; toteaa, että käytäntö saastuttaa myös käsitellyistä viljelykasveista saatavan oljen, joten se ei sovi käytettäväksi rehuna; katsoo, että ei-valikoivan rikkakasvien torjunta-aineen käyttöä kyseisiin tarkoituksiin ei voida hyväksyä sen enempää ihmisten terveyden kuin ympäristön suojelunkaan kannalta;
- AC. toteaa, että valtaosa muuntogeenisistä viljelykasveista kestää glyfosaattia⁽²⁾; panee merkille, että vuonna 2012 koko maailmassa käytetystä glyfosaatista 56 prosenttia käytettiin glyfosaattia kestäviin muuntogeenisiin viljelykasveihin⁽³⁾;
- AD. ottaa huomioon, että vuosina 2015 ja 2016 Euroopan parlamentti vastusti neljää eri ehdotusta komission täytäntöönpanosäädöksiksi, jotka koskivat muuntogeenisiä viljelykasveja sisältävien, niistä koostuvien tai niistä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamista⁽⁴⁾,⁽⁵⁾,⁽⁶⁾,⁽⁷⁾; toteaa, että kaikki nämä viljelykasvit oli geenimuunnettu glyfosaattia kestäviksi; toteaa, että kolme näistä viljelykasveista oli geenimuunnettu toistakin rikkakasvien torjunta-ainetta kestäviksi, joten ne kestivät useita torjunta-aineita;
- AE. toteaa, että glyfosaatin laajamittaisen käytön glyfosaattia kestäviin viljelykasveihin kahdenkymmenen viime vuoden aikana tiedetään johtaneen torjunta-aineita kestävien rikkakasvien kehittymiseen, sillä glyfosaatin toistuvan käytön siten, että rikkakasvimyrkkyjä tai rikkakasvien kitkemiskäytäntöjä ei ole vaihdeltu riittävästi, on havaittu edistävän merkittävästi torjunta-aineita kestävien rikkakasvien kehittymistä; ottaa huomioon, että maatalouden biotekniikkayritykset ovat vastanneet tähän lisäämällä viljelykasveihin rikkakasvien torjunta-aineita kestäviä uusia ominaisuuksia, mistä on esimerkkinä kolme neljästä muuntogeenisestä viljelykasvista, joita Euroopan parlamentti vastusti, ja toteaa, että tämä oravanpyörä saattaa johtaa monia torjunta-aineita kestävien rikkakasvien lisääntymiseen⁽⁸⁾; katsoo, että tällainen noidankehä ei ole kestävä;
- AF. toteaa tutkimusten osoittaneen, että integroitu torjunta, jonka perustana ovat viljelyn monipuolistaminen, maanmuokkauskäytännöt, viljelyajankohdat ja mekaaninen rikkakasvien kitkeminen, voivat vähentää rikkakasvien torjunta-aineiden käyttöä, siten että sadot voidaan säilyttää, ja ovat kestävämpiä ja ympäristöystävällisempiä ja lisäävät merkittävästi biologista monimuotoisuutta⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

⁽²⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽³⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. joulukuuta 2015 4. joulukuuta 2015 annetusta komission täytäntöönpanopäätöksestä (EU) 2015/2279 muuntogeenistä maissia NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0456).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0040).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa FG72 (MST-FGØ72-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0038).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø8-9 × MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0039).

⁽⁸⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/herbicide_reduction_can_preserve_crop_yields_as_well_as_biodiversity_benefits_of_weeds_445na2_en.pdf

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- AG. toteaa EFSA:n havainneen vuonna 2015, että tiettyjen torjunta-aineiden, myös glyfosaatin, jäämien enimmäispitoisuuksien määrittämisestä ilmoitusten määrä oli huomattavasti pienempi kuin mitä luotettavien tilastollisten päätelmien tekeminen edellyttää; toteaa, että EFSA:n mukaan ilmoituksia tekevien maiden olisi siten laajennettava jäämien enimmäispitoisuuksien valvonnassa käytettyjen analyttisten menetelmien soveltamisalaa, jotta voidaan varmistaa, että havaitsemisaste ja jäämien enimmäismäärän ylittämistapausten osuus eivät vääristy sen vuoksi, että määrittämisestä on tehty liian vähän tai että joistakin maista tietoja ei ole saatu ⁽¹⁾;
- AH. ottaa huomioon, että kasvinsuojeluaineita käsittelevän pysyvän komitean äänestystä ehdotuksesta täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta lykättiin maaliskuussa 2016;
- AI. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain valtiontalouden tarkastusvirasto (GAO) antoi Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkevirastolle (FDA) äskettäin suosituksen arvioida glyfosaattijäämistä aiheuttamia kansanterveysriskejä ja antaa tietoja niistä;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanoasetukseksi ei varmista ihmisten ja eläinten terveyden suojelun sekä ympäristönsuojelun korkeaa tasoa, että siinä ei sovelleta varovaisuusperiaatetta ja että se ylittää asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 säädetyn täytäntöönpanovallan;
 2. pyytää komissiota toimittamaan uuden ehdotuksen täytäntöönpanoasetukseksi, jotta voidaan käsitellä paremmin glyfosaattia sisältävien kasvinsuojeluaineiden kestävää käyttöä; kehottaa komissiota suosittamaan, että jäsenvaltiot erityisesti rajoittavat glyfosaatin myyntiä muille kuin ammattikäyttäjille tai kieltävät sen kokonaan, ja pyytää komissiota tekemään yhdessä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa arvion muille kuin ammattilaisille tarkoitettujen kasvinsuojeluaineiden käytöstä ja esittämään ehdotuksia, kehittämään koulutusta ja ammattikäyttäjää koskevan luvan, tarjoamaan parempaa tietoa glyfosaatin käytöstä ja asettamaan tiukat rajat glyfosaatti-tehoainetta sisältävien tuotteiden sadonkorjuuta edeltävälle käytölle;
 3. kehottaa komissiota uusimaan glyfosaatin hyväksynnän seitsemäksi vuodeksi; palauttaa mieliin, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti komissio voi peruuttaa tehoaineen hyväksynnän luvan voimassaoloaikana sillä perusteella, että uuden tieteellisen tiedon nojalla voidaan osoittaa, ettei aine ei enää täytä hyväksynnän perusteita; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan työtään luettelon laatimiseksi apuaineista, joita ei saa sisällyttää kasvinsuojeluaineisiin; panee tyytyväisenä merkille, että polyetoksyloituja talialkyyliamiineja ei saa käyttää glyfosaattia sisältävissä kasvinsuojeluaineissa;
 4. kehottaa komissiota kieltämään glyfosaatin muut kuin ammattimaiset käyttötarkoitukset;
 5. kehottaa komissiota kieltämään glyfosaatin käytön yleisissä puistoissa ja puutarhoissa ja yleisillä leikkipaikoilla;
 6. kehottaa komissiota kieltämään glyfosaatin käytön maataloudessa silloin kun tuholaisten integroidun torjunnan järjestelmät ovat riittäviä rikkakasvien torjunnassa;
 7. kehottaa komissiota arvioimaan uudestaan hyväksyntäänsä, sillä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaista glyfosaatin yhdenmukaistettua luokitusta koskevaa asiakirja-aineistoa ei ole vielä toimitettu Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA);
 8. kehottaa komissiota varmistamaan nopeasti, että glyfosaatin kokonaismyrkyllisyydestä ja luokituksesta tehdään riippumaton arviointi, joka perustuu kaikkeen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön, myös näyttöön glyfosaatin karsinogeenisuudesta sekä mahdollisista hormonitoimintaa häiritsevistä ominaisuuksista hormonaalisia haitta-aineita koskevien odotettavissa olevien monialaisten tieteellisten kriteerien mukaisesti;

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/4038.pdf

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

9. kehottaa komissiota ja EFSA:ta julkaisemaan välittömästi kaiken tieteellisen näytön, jonka perusteella glyfosaatin myönteinen luokitus ja hyväksynnän uusimista koskeva ehdotus on tehty, koska ylivoimainen yleinen etu edellyttää sen julkaisemista; kehottaa komissiota helpottamaan kaikin keinoin EU:n arviointiprosessissa käytetyn tieteellisen näytön täysimääräistä julkistamista;
 10. kehottaa komissiota antamaan elintarvike- ja eläinlääkintätoimistolle valtuutuksen testata ja seurata unionissa tuotettujen sekä unionin ulkopuolelta tuotujen elintarvikkeiden ja juomien glyfosaattijäämiä;
 11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rahoittamaan tutkimusta ja innovointia kestävien ja kustannustehokkaiden vaihtoehtojen löytämiseksi torjunta-aineille, jotta voidaan varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso;
 12. katsoo, että Euroopan unionin toimielimiin kohdistuvan sekä niiden välisen luottamuksen kannalta on tärkeää, että tämän päätöslauselman johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
 13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

P8_TA(2016)0120

EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 EU:sta muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma (2015/2272(INI))

(2018/C 058/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan, 21 artiklan ja etenkin sen 1 kohdan, 2 kohdan h alakohdan ja 3 kohdan toisen alakohdan sekä 8, 22, 24–26 artiklan ja 42 artiklan ja etenkin sen 7 kohdan sekä 46 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 222 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 2003 hyväksytyyn Euroopan turvallisuusstrategian ja vuonna 2008 annetun selvityksen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan selvityksen ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma”,
- ottaa huomioon Euroopan komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin” (JOIN(2013)0030),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),
- ottaa huomioon komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Euroopan naapurisuuspolitiikan uudelleentarkastelu” (JOIN(2015)0050),
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antamaan vuosittaiseen selvitykseen perustuen) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman keskinäistä puolustusta koskevasta lausekkeesta (SEU 42 artiklan 7 kohta) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. ja 20. joulukuuta 2013 ja 25. ja 26. kesäkuuta 2015 pidettyjen Eurooppa-neuvostojen päätelmät (EUCO 217/13 ja EUCO 22/15) sekä 18. toukokuuta 2015 pidetyn neuvoston kokouksen päätelmät YTPP:stä (8971/15),
- ottaa huomioon 12. lokakuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1835 Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategia: Avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö” (JOIN(2013)0001),
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston 24. kesäkuuta 2014 hyväksymän Euroopan unionin merellisen turvallisuusstrategian,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0213.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0019.

⁽³⁾ EUVL L 266, 13.10.2015, s. 55.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Naton strategisen perusnäkömyksen vuodelta 2010 ja Walesissa vuonna 2014 pidetyn Naton huippukokouksen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2014 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman sellaisena kuin ulkoasiainneuvosto sen hyväksyi 25. kesäkuuta 2012,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman aseviennistä: yhteisen kannan 2008/944/YUTP täytäntöönpano ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi syyskuussa 2015, sekä Pariisin ilmasopimuksen,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0069/2016),
- A. ottaa huomioon, että monet unionin nykyisistä ja tulevista haasteista ja uhistä ovat monimutkaisia ja toisiinsa liittyviä, aiheutuvat valtiollisista tai muista kuin valtiollisista toimijoista ja tulevat niin yhteisten rajojen sisä- kuin ulkopuolelta; toteaa, että on tarpeen yhdistää paikalliset, alueelliset ja globaalit kontekstit; katsoo, että tarvitaan voimakkaampaa poliittista tahtoa ja johtajuutta unionin ja sen jäsenvaltioiden päättäväiseen yhteiseen toimintaan, jotta voidaan vastata aktiivisesti, yhteisesti ja tehokkaasti näihin haasteisiin sekä turvata unionin arvot ja yhteiskuntamalli ja jotta unioni voisi olla tehokas ja strategisempi toimija ja vaikuttaa globaaliin turvallisuuteen; katsoo, että kokonaisvaltaisella EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisella strategialla on luotava edellytykset tälle kehitykselle määrittelemällä EU:n poliittisen kunnianhimon taso kansainvälisenä toimijana;
- B. katsoo, että EU:n on huomioitava välittömän strategisen ympäristönsä heikkenemisen täysi laajuus sekä tästä aiheutuvat pitkän aikavälin seuraukset; toteaa, että monta yhtäaikaista kriisiä ja niiden yhä suuremmat seuraukset EU:n sisällä merkitsevät sitä, että yksikään jäsenvaltio ei pysty reagoimaan niihin yksin ja että eurooppalaisten olisi toimittava yhteisvastuullisesti turvallisuutensa varmistamiseksi;
- C. toteaa, että vuonna 2003 hyväksytyssä Euroopan turvallisuusstrategiassa yksilöidyt uhat eli terrorismi, joukkotuhoaseet, alueelliset konfliktit, valtioiden romahtaminen ja järjestäytynyt rikollisuus ovat suurelta osin edelleen ajankohtaisia; toteaa, että EU:lla on nykyään edessään muitakin vakavia ja ennakoimattomia haasteita, kuten revisionististen voimien pyrkimykset siirtää rajoja väkivallan keinoin kansainvälistä oikeutta rikkoen ja haastaa sääntöihin perustuva maailmanjärjestys, ilmastonmuutos, hidas talouskasvu, suuret maahanmuutto- ja pakolaisvirrat ja toisen maailmansodan jälkeen suurin pakolaiskriisi, minkä lisäksi haasteita ovat myös avaruustekniikassa ja kybernetiikassa tapahtuva kehitys, talousrikkokset, ydinaseiden leviäminen, asevarustelukilpa sekä hybridi- ja epäsymmetrinen sodankäynti ja näiden uhka;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuusarkkitehtuuri perustuu Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöön (Etyj); toteaa, että EU on keskeinen toimija Etyjissä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0472.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- E. toteaa, että EU:n on alueellisen turvallisuuden heikkenemisen myötä asetettava etusijalle välittömän naapuruston vakauttaminen luopumatta kuitenkaan globaaleista sitoumuksistaan; toteaa, että EU:n lähialueiden turvallisuuskriisejä aiheuttavat ja niitä muovaavat maailmanlaajuiset kehityssuuntaukset, minkä vuoksi EU:n on huolehdittava tehokkaasti alueellisesta turvallisuudesta, jos se haluaa olla maailmanlaajuinen toimija;
- F. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto antoi 26. kesäkuuta 2015 unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tehtäväksi jatkaa strategista tarkasteluprosessia, jotta voidaan laatia esitys kokonaisvaltaiseksi EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittiseksi strategiaksi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja toimittaa se Eurooppa-neuvostolle kesäkuuhun 2016 mennessä;
- G. katsoo, että jotta EU voi reagoida uhkii nopeasti ja tehokkaasti, jäsenvaltioiden on osoitettava vahvaa keskinäistä solidaarisuutta, on poistettava esteet ja päästävä eroon siloutumisesta toimielimissä ja ulkosuhdehallinnon ja jäsenvaltioiden ulkomaanedustoissa ja osoitettava riittävät ja joustavat talousarvioresurssit EU:n etujen turvaamiseksi; katsoo, että toimivan eurooppalaisen strategian onnistumiseen tarvitaan ennen kaikkea vahvaa poliittista tahtoa ja jäsenvaltioiden tietoisuutta yhteisestä päämäärästä aidosti eurooppalaisten välineiden luomiseksi ja käyttämiseksi;
- H. katsoo, että yksittäisiin jäsenvaltioiden kohdistuvat erilaiset uhkat on nähtävä uhkina koko unionille, ja kehottaa jäsenvaltioita yksimielisyyteen ja keskinäiseen solidaarisuuteen sekä johdonmukaisuuteen yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa;
- I. katsoo, että kattava lähestymistapa sekä EU:n ulko- ja sisäpolitiikan välineiden johdonmukainen ja koordinoitu käyttö olisi asetettava uuden strategian keskiöön; katsoo, että EU:n asevientä ei voi pitää unionin välittömien turvallisuusintressien mukaisena ja että EU:n kokonaisvaltaisen strategian luomisessa olisi otettava huomioon yhteinen kanta 2008/944/YUTP; toteaa, että EU:n ensisijaisena tavoitteena on edistää omia arvojaan ja myötävaikuttaa näin globaaliin rauhaan, turvallisuuteen ja kestäväan kehitykseen sekä lisätä maailman kansojen solidaarisuutta ja keskinäistä kunnioitusta; muistuttaa, että näitä perustavoitteita ei saa unohtaa, kun EU toteuttaa sisäistä ja ulkoista toimintaansa; katsoo, että silloinkin kun EU toimii kaupallisten etujensa nimissä, sen on aina pyrittävä varmistamaan, että sen toimet ovat sopuoinnussa niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat rauhan turvaamista ja ihmisoikeuksien suojelua;
- J. katsoo, että EU:lla on näin epävakaassa ja epävarmassa kansainvälisessä ympäristössä oltava strateginen itsenäisyys siinä, miten se varmistaa turvallisuutensa ja edistää omia arvojaan ja etujaan;
- K. katsoo, että ihmisten turvallisuus on asetettava EU:n kokonaisvaltaisen strategian ykkösprioriteetiksi ja strategiassa on otettava täysimääräisesti huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan 1325 sisällytetty sukupuolinäkökulma;
- L. toteaa, että vuoden 2003 turvallisuusstrategian hyväksymisen jälkeen EU on asettanut tavoitteeksi kansainvälisen järjestyksen, joka perustuu toimivaan monenvälisyyteen ja kansainvälisen oikeuden sääntöihin;
- M. toteaa, että uuden strategian on oltava sopuoinnussa kestäväan kehityksen toimintaohjelman 2030 kanssa;
- N. katsoo, että uudesta strategiasta olisi annettava vuosittain täytäntöönpanokertomuksia seuraavassa esitetyistä tavoitteista, jotka olisi jaettava edelleen alastrategioiksi eri toiminta-alojen erityissäätöineen;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016***Euroopan unionin puolustaminen***

1. toteaa, että EU:n tavoitteena on edistää rauhaa, omia arvojaan ja kansalaistensa hyvinvointia ja varmistaa samalla kansalaistensa ja alueensa turvallisuus; korostaa, että unionin ulkoista toimintaa ohjaavat periaatteet on vahvistettu SEU 21 artiklassa; painottaa, että unionin on siksi varmistettava sekä sisäinen että ulkoinen kestävykynsä, kykynsä ennakoita, estää ja ratkaista ennustettavissa olevat haasteet ja uhat, valmiutensa toteuttaa nopeita toimia yllättävissä kriisitilanteissa sekä kykynsä selviytyä erilaisista hyökkäyksistä ja turvata energia- ja raaka-ainetoimitukset; painottaa, että samalla on otettava huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset, joihin on puututtava pikaisesti niin, että EU ottaa johtavan roolin kansainvälisissä ilmastotoimissa ja kestäväen kehityksen edistämässä;
2. katsoo, että muuttuvassa kansainvälisessä ympäristössä toimiakseen EU:n on perustettava strategiansa seuraaviin:
 - a) uhkien ja haasteiden tunnistaminen ja priorisointi
 - b) uhkiin ja haasteisiin vastaamiskeinojen määrittely
 - c) tarvittavista resursseista päättäminen;
3. korostaa, että jäsenvaltioiden rajat ovat unionin rajoja ja että niitä on puolustettava sellaisina;
4. katsoo, että EU:lla on maailmanlaajuisena toimijana tärkeä rooli kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön suojaamien periaatteiden ja erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden periaatteiden ylläpitämisessä; katsoo siksi, että ihmisoikeudet on sisällytettävä mielekkäällä tavalla uuteen kokonaisvaltaiseen strategiaan, jotta voitaisiin panna täysimääräisesti toimeen EU:n strategiakehitys, EU:n ihmisoikeussuuntaviivat ja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskeva toimintasuunnitelma; pitää erittäin tärkeänä, että kuullaan aina EU:n, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kansalaisyhteiskunnan edustajia, jotta toimijoiden ja ihmisoikeusaktivistien kokemus ja asiantuntemus saadaan käyttöön unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan terävöittämiseksi; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan, että unionin ulkoisessa toiminnassa omaksutaan strateginen tapa käsitellä ihmisoikeuksia ja siten korostetaan konkreettisia toimia ja tuloksia sekä ollaan johdonmukaisia EU:n ihmisoikeustoiminnassa eri maissa ja eri alueilla riippumatta turvallisuuteen, ulkopoliittikkaan, kauppaan, energiakysymyksiin, avustustoimintaan tai muihin seikkoihin liittyvistä näkökohdista;
5. pitää erittäin tärkeänä, että määrittellään EU:n kaikkien 28:n jäsenvaltion aidosti yhteiset ulkopoliittiset intressit kaikkialla maailmassa ja kaikilla relevanteilla politiikan aloilla; korostaa, että näiden yhteisten etujen näkyväksi tekeminen on omiaan lujittamaan merkittävästi EU:n asemaa ulkopoliittisena toimijana; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa antamaan ulkosuhdehallinnolle tehtäväksi kartoittaa nämä erityiset intressit ja auttaa määrittelemään strategiset ja operatiiviset tavoitteet, joilla voitaisiin päästä välittömästi konkreettisiin tuloksiin;
6. toteaa, että Yhdysvallat on EU:n tärkein strateginen kumppani; katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on toimittava yksimielisemmin ja oltava valmiita ottamaan suurempi vastuu yhteisestä turvallisuudestaan ja alueellisesta puolustuksestaan ja vähennettävä turvautumista Yhdysvaltoihin erityisesti Euroopan naapurustossa; korostaa, että transatlanttisen liittouman on jatkossakin oltava maailmanlaajuisen sääntöihin perustuvan järjestelmän kantava voima; kehottaa siksi EU:ta ja jäsenvaltioita vahvistamaan puolustusvoimavarojaan, jotta ollaan valmiita vastaamaan kaikenlaisiin sotilaallisiin sekä siviili- ja hybridiuhkiin ja -riskeihin synergisesti Naton kanssa, ja hyödyntämään täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen määräyksiä yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (YTPP);
7. kehottaa unionia tehostamaan johdonmukaista ja jäsenneltyä yhteistyötä puolustustutkimuksen, teollisen perustan ja kyberpuolustuksen aloilla voimavarojen yhdistämisen ja yhteiskäytön sekä muiden yhteistyöhankkeiden avulla, jotta kansallisia puolustusmäärärahoja voitaisiin käyttää tehokkaammin, jotta päästäisiin yhteiseen kahden prosentin tavoitteeseen puolustusmenojen käyttämisessä tutkimukseen ja jotta saadaan käynnistettyä EU-rahoitteinen puolustus-tutkimus- ja -teknologiaohjelma seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa; katsoo, että Euroopan puolustusviraston roolia on vahvistettava ja sen resursseja lisättävä, jotta virasto voisi toimia tehokkaammin; katsoo lisäksi, että

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

jäsenvaltioiden olisi otettava suurempi vastuu pikaisesti tarvittavien eurooppalaisten voimavarojen luomisesta EU:n strategisen autonomian lisäämiseksi, lisättävä Euroopan puolustusviraston kautta kanavoitavia sotilaallisia tutkimusmenojen ja vahvistettava Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa sekä Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoita; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään turvallisuus- ja puolustusmäärärahojaan avoimemmin ja vastuullisemmin; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että käytettävissä on asianmukaiset voimavarat SEU 43 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi, YK:n rauhanturvaoperaatiot mukaan luettuina; katsoo, että lisäksi olisi parannettava eurooppalaista tiedustelutietojen vaihtoa ja luotava aidosti eurooppalainen tiedustelu- ja ennakoimiskapasiteetti ja asianmukaisia valvontamekanismeja;

8. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa selventämään SEU 42 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua avunantovelvollisuutta ja määrittelemään suuntaviivat ja menettelyt tämän täytäntöönpanemiseksi, jotta jäsenvaltiot voivat reagoida tehokkaasti, jos tähän kohtaan turvaudutaan;

9. arvostelee komissiota ankarasti siitä, että se ei ole suorittanut ajoissa Eurooppa-neuvoston sille vuonna 2013 uskomia tehtäviä, jotka olivat EU:n laajuista kattavaa toimitusvarmuusjärjestelmää koskevan etenemissuunnitelman laatiminen, vihreä kirja puolustus- ja turvallisuusalan teollisten valmiuksien valvonnasta sekä puolustus- ja turvallisuusalan hankintamenettelyjen ja hallitusten välisten puolustusalan hankintasopimusten seuraaminen;

10. panee merkille 12. lokakuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1835; kehottaa Euroopan puolustusviraston johtajaa ja komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kertomaan parlamentille, miten tässä neuvoston päätöksessä on otettu huomioon parlamentin toistuvat kehotukset vahvistaa Euroopan puolustusvirastoa rahoittamalla sen henkilöstö- ja toimintamenot unionin talousarviosta;

11. katsoo, että päätavoitteeksi olisi otettava eteneminen kohti yhdistettyjä monikansallisia sotilaallisia yksiköitä, yhteisiä puolustusvoimia ja yhteisen puolustuspolitiikan määrittämistä ja lopulta kohti Euroopan puolustusunionia; vaatii perustamaan pysyvän EU-sotilasesikunnan, jotta voidaan lisätä sotilaallisen kriisinhallinnan voimavaroja ja varmistaa valmiussuunnittelu ja joukkojen ja varustuksen yhteentoimivuus; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan puolustusalan yhteistyötä kollektiivisesti, kahdenvälisesti ja alueellisissa klustereissa; kannattaa ajatusta, että laaditaan EU:n puolustuspolitiikan valkoinen kirja, joka perustuu EU:n kokonaisvaltaiseen strategiaan;

12. katsoo, että SEU 42 artiklan 7 kohdan aktivoinnin olisi toimittava katalysaattorina perussopimuksen kaikkien turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien määräysten tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisessä;

13. pitää erittäin tärkeänä, että lujitetaan EU:n ja Naton yhteistyötä, jolla olisi varmistettava operaatioiden koordinointi, ja kannattaa sellaisten eurooppalaisten voimavarojen perustamista, jotka vahvistavat Natoa alueellisessa puolustuksessa ja kykenevät toteuttamaan operaatioita itsenäisesti unionin rajojen ulkopuolella; korostaa, että yhteisellä turvallisuus- ja puolustuspolitiikalla olisi vahvistettava Naton eurooppalaista pilaria ja varmistettava, että Naton eurooppalaiset jäsenet täyttävät Nato-velvoitteensa; ehdottaa, että yhdistetään EU:n taisteluosastojen ja Naton nopean toiminnan joukkojen käsitteet; muistuttaa, että sotilaallisen osallistumisen olisi perustuttava unionin jäsenvaltioiden keskinäisen solidaarisuuden periaatteeseen;

14. korostaa, että aseviennin valvonta on olennainen osa EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja sitä ohjaavat SEU 21 artiklaan kirjatut periaatteet eli demokratian ja oikeusvaltion edistäminen, rauhan säilyttäminen, konfliktien estäminen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittaminen; pitää erittäin tärkeänä varmistaa johdonmukaisuus aseviennin ja globaalina ihmisoikeuksien puolustajana toimivan EU:n uskottavuuden välillä; on vakuuttunut siitä, että yhteisen kannan kahdeksan perusteen tehokkaampi täytäntöönpano myötävaikuttaisi merkittävästi EU:n kokonaisvaltaisen strategian kehitykseen;

15. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan yhteistä kantaa aseviennistä ja lopettamaan sellaisten kolmansien maiden kanssa käytävän asekaupan, jotka eivät täytä esitettyjä vaatimuksia;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

16. kannattaa globaalien yhteisten toimintaympäristöjen (meri, ilma, avaruus ja verkkoavaruus) tehokkaan hallinnoinnin syventämistä entisestään;

17. toteaa, että tekniikan rooli nyky-yhteiskunnassa kasvaa koko ajan ja että unionin toimintalinjoissa on kyettävä reagoimaan teknisen kehityksen nopeisiin muutoksiin; korostaa tässä yhteydessä, että internetillä ja tekniikalla voi olla erittäin merkittävä rooli kehityksessä, demokratisoitumisessa ja kansalaisten emansipoitumisessa kaikkialla maailmassa; painottaa, että siksi EU:n on tärkeää edistää maksutonta ja avointa internetiä ja turvata sen toiminta sekä suojella digitaalisia oikeuksia;

18. korostaa, että kokonaisvaltaisessa strategiassa ja kyberturvallisuusaloitteissa olisi otettava huomioon myös teknologiset vaikutukset ja että ihmisoikeuksien kohentaminen olisi sisällytettävä kiinteästi mahdollisuuksien mukaan kaikkiin EU:n politiikkoihin ja ohjelmiin, jotta voidaan edistää ihmisoikeuksien suojelua, demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja hyvää hallintotapaa sekä konfliktien rauhanomaista ratkaisemista;

Euroopan laajemman naapuruston vakauttaminen

19. katsoo, että jos EU haluaa olla tehokkaampi ja uskottavampi globaali toimija, sen olisi otettava enemmän vastuuta sekä keskityttävä täyttämään unionin lähialueilla ja laajemmassa naapurustossa vallitseva turvallisuustyhjiö ja luomaan oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvat edellytykset vakaudelle ja hyvinvoinnille, minkä vuoksi on ehdottomasti puututtava nykyisten sotien ja konfliktien, muuttovirtojen ja pakolaiskriisin taustalla oleviin syihin;

20. on vakuuttunut siitä, että EU:n olisi käytettävä enemmän rauhoittavaa diplomatiaa erityisesti eteläisillä naapurialueillaan; katsoo, että uuteen strategiaan olisi sisällytettävä keinoja, joilla EU voisi toimia hiljan tehdyn Iranin ydinsopimuksen mallin mukaisesti ja edistää edelleen luottamuksen rakentamista ja muita alueellisia turvallisuusjärjestelyjä niiden kokemusten mukaisesti, joita Euroopalla on alueellisista turvallisuusjärjestelyistä ja sopimuksista, joista voidaan mainita Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokous (ETYK) ja Helsingin loppuasiakirja;

21. katsoo, että vakauden ja rauhan aikaansaamiseksi sekä kansalaisten turvallisuuden, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi unionin olisi pidettävä kiinni laajentumista ja yhdentymistä koskevista sitoumuksistaan, jotka perustuvat talouskasvua ja sosiaalista osallisuutta edistäviin politiikkoihin, ja jatkettava yhteistyötä erittäin läheisesti assosioituneiden maiden kanssa äskettäin tarkistetun Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) puitteissa; muistuttaa, että SEU 49 artiklan nojalla jokainen Euroopan valtio voi hakea unionin jäsenyyttä sillä edellytyksellä, että se noudattaa vahvistettuja ja ehdottomia Kööpenhaminan kriteereitä ja demokratian periaatteita, kunnioittaa perusvapauksia, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia sekä varmistaa oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen; katsoo, että unionin olisi säilytettävä yhtenäinen ja johdonmukainen linjansa niin itäisen kuin eteläisen naapurustonsa osalta;

22. katsoo, että nykyisessä pakolaiskriisissä tarvitaan kokonaisvaltaista eurooppalaista lähestymistapaa ja pikaisia koordinoituja toimia, joissa käytetään sekä sisäisen että ulkoisen toiminnan välineitä; vaatii turvapaikka-, maahanmuutto- ja takaisinottoasioissa pitkän aikavälin strategiaa ja kestävää hallintointia, jotka perustuvat yhteisiin periaatteisiin ja solidaarisuuteen ja joissa otetaan asianmukaisesti huomioon ihmisoikeudet ja ihmisten turvallisuus; kehottaa vahvistamaan Schengen-järjestelmää, Euroopan raja- ja rannikkovartiostojärjestelmää ja Frontexia; kehottaa komissiota tässä yhteydessä esittämään toimivia ja kestäviä ratkaisuja; katsoo, että unionin olisi edistettävä käytännöllisempää ja kattavampaa tapaa auttaa Afrikkaa ja Lähi-itää sekä epävakaita ja mahdollisesti sotaan ajautuvia maita ja alueita;

23. katsoo, että varapuheenjohtajan/ korkean edustajan koordinoimana ja johdolla toteutettava osallistava monenvälinen diplomatia on erittäin tärkeä konfliktinratkaisu- ja kriisinhallintaväline käytettäväksi niin unionin naapurustossa kuin maailmanlaajuisesti; korostaa, että tarvitaan strategisempaa ohjausta, johdonmukaisuutta ja positiivista synergiaa yhä enemmän toisiinsa nivoutuvissa ulkoisessa ja sisäisessä toiminnassa, jota harjoitetaan unionin tasolla, jäsenvaltioissa ja ulkosuhdehallinnon ja komission välillä;

Monenvälisen globaalin hallinnon vahvistaminen

24. katsoo, että unionin olisi oltava rakentava ja lannistumaton alueellisesti suuntautunut globaali toimija, jolla on tarvittavat siviili- ja sotilaalliset keinot, ja pyrittävä toimimaan sääntöjen laatijana, joka edistää ja vahvistaa tehokasta monenvälistä globaalia hallintoa tavoitteena demokratian, hyvän hallinnon, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien lujittaminen; korostaa, että YTPP on keskeinen väline kriisien ehkäisemisessä ja niiden ratkaisemisessä;

25. kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita omaksumaan kattavan, yhtenäisen ja kokonaisvaltaisen lähestymistavan ulkoisessa toiminnassaan ja ottamaan huomioon, että sisäinen ja ulkoinen turvallisuus liittyvät erottamattomasti toisiinsa; kehottaa unionia luomaan synergioita turvallisuus-, kehitys-, kauppa-, ihmisoikeus- ja demokratisointipolitiikkojen ja unionin ulkoisen toiminnan välille ja sisällyttämään nämä politiikat kokonaisvaltaiseen strategiaansa; pitää tarpeellisena varmistaa, että EU:n kaupan alan toimet auttavat saavuttamaan myös tavoitteita, jotka liittyvät aseiden leviämisen estämiseen, rauhan edistämiseen ja ihmisoikeuksien turvaamiseen;

26. panee merkille energiaturvallisuuden merkittävän ja alati kasvavan roolin EU:n sisäisessä kehityksessä ja unionin suhteissa paikallisiin, alueellisiin ja kansainvälisiin kumppaneihin; kehottaa panemaan energiaunionin viisi pilaria pikaisesti ja täysimääräisesti täytäntöön; katsoo, että on EU:n strategisten etujen mukaista antaa komissiolle oikeus neuvotella ja allekirjoittaa kaikki sopimukset, joita tehdään kolmansien maiden kanssa energian tuotannosta ja toimituksista;

27. korostaa, että tarvitaan jäsenvaltioilta poliittista tahtoa toimia joustavammin YTPP-asioissa, jotta päästään eteenpäin; kannattaa puolustusministerineuvoston perustamista sekä puolustusasioiden neuvoston säännöllisiä kokouksia; kehottaa jäsenvaltioita luomaan puolustusasioiden pysyvän rakenteellisen yhteistyön; korostaa, että on purettava rakenteelliset rajoitukset, jotka koskevat erityisesti tarvearviota, voimavaroja (siviili- ja sotilaspuoli) ja yhteistä rahoitusta; katsoo, että pysyvän rakenteellisen yhteistyön ja SEU 44 artiklan käyttö ovat parhaat institutionaaliset keinot tämän yhteisen politiikan viemisessä realistisesti eteenpäin;

28. kannattaa periaatetta, että unionin jäsenvaltiot sitoutuisivat käyttämään vuoteen 2024 mennessä vähintään kaksi prosenttia bkt:stään puolustusmenoihin, jotta saadaan tarvittavat ja asianmukaiset siviili- ja sotilaalliset voimavarat YUTP/ YTPP-tavoitteiden toteuttamiseksi ja voidaan samalla kasvattaa mittakaavaetuja yhteiskehityksen ja yhteistyön avulla ja pienentää jäsenvaltioiden välisiä eroja;

29. korostaa, että globaalien uhkien ja haasteiden yhteydessä on lisättävä yhteistyötä maailmanlaajuisten ja alueellisten toimijoiden kanssa, jotta saadaan aikaan sääntöihin perustuva maailmanjärjestys; katsoo, että erityisten alakohtaisten kysymysten sitominen asianomaisiin alueellisiin toimijoihin mahdollistaa eurooppalaisten arvojen jakamisen ja edistää lisäksi kasvua ja kehitystä; muistuttaa, että paikalliset uhat johtuvat usein paikallisista syistä, minkä vuoksi niiden poistamiseen tarvitaan paikallisten toimijoiden mukanaoloa; toteaa, että tarvitaan ehdottomasti myös läheisiä suhteita muihin kuin valtiollisiin toimijoihin, paikallis- ja aluehallituksiin ja kansalaisjärjestöihin, jotta voidaan varmistaa laaja-alainen osallistuminen ilmastonmuutoksen ja terrorismin kaltaisten globaalien haasteiden käsittelyyn; toteaa, että on syytä tarkistaa tapaa, jolla EU määrittelee ja muodostaa kumppanuuksia, jotta voidaan vahvistaa kumppaneiden tuntemaa omistajuutta ja soveltaa kaikki sidosryhmät huomioon ottavaa lähestymistapaa;

30. katsoo, että osallistumisessa tärkeimpien globaalien ja alueellisten toimijoiden eli valtioiden, järjestöjen ja instituutioiden toimintaan on otettava huomioon unionin peruseriaatteen ja strategiset edut, kansainvälisen oikeuden noudattaminen ja määritellyt yhteiset tavoitteet ja edut sekä näiden toimijoiden strateginen painoarvo ja mahdollinen panos maailmanlaajuisten uhkien ja haasteiden käsittelyssä; katsoo, että strategiset liitettävyyshankkeet saattavat olla tärkeä tekijä luotaessa lujia ja vakaita suhteita Euroopan tärkeimpiin kumppaneihin;

31. kehottaa tehostamaan suhteita alueellisiin vallankäyttäjiin ja rakenteisiin, jotta saadaan kestäviä synergioita rauhaan, turvallisuuteen, konfliktien ehkäisyyn ja kriisinhallintaan liittyvissä asioissa; kehottaa lisäämään tukea maille, joissa on vakavia alueellisia kriisejä, mukaan lukien osallistuminen kestävien ja vakaiden instituutioiden ja osallistavan yhteiskunnan luomiseen, ja hyödyntämään kauppasopimuksia ja alakohtaisia sopimuksia turvallisuuden, vakauden ja hyvinvoinnin lisäämiseksi sekä toteuttamaan kattavia alueellisia strategioita;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

32. pitää valitettavana, että itsevaltaiset sortohallinnot onnistuvat aina vain paremmin horjuttamaan ihmisoikeuksien, kehityksen ja demokratian toteutumista ja aktiivisen kansalaisyhteiskunnan kehittymistä tai jopa estämään nämä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käsittelemään kokonaisvaltaisessa strategiassa tätä kielteistä globaalia kehitystä;

33. toteaa, että unionin vauraus määräytyy sen perusteella, kykeneekö se pysymään innovatiivisena ja kilpailukykyisenä ja hyötymään nopeatempoisesta maailmantaloudesta; katsoo, että unionin on käytettävä kaikkia politiikan välineitään johdonmukaisesti luodakseen suotuisat ulkoiset edellytykset Euroopan talouden kestäväälle kasvulle; katsoo, että unionin on oltava sitoutunut ja aktiivinen toimija, joka edistää vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa ja investointitoimintaa, turvallisia kauppakanavia ja markkinoille pääsyn lisäämistä kaikkialla maailmassa sekä varmistaa globaalien rahoitusjärjestelmän vakauden edistämällä korkeatasoista sääntelyä ja hyvää hallintotapaa;

34. toteaa, että unionin on edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tehostettava yhteistyötään uudistetun YK:n kanssa ja asemoitava itsensä ohjaamaan toimintaa kansainvälisillä foorumeilla asioissa, joissa on kyse EU:n strategisista eduista ja turvallisuudesta; katsoo, että unionin on syvennettävä suhteitaan muihin maailmanlaajuisiin ja alueellisiin toimijoihin, elvytettävä strategisia kumppanuuksiaan, myös muita kuin valtiollisten toimijoiden kanssa solmittuja kumppanuuksiaan, ja tehtävä niistä tehokkaita toimintapoliittisia välineitä; katsoo, että unionin on myös vahvistettava eurooppalaista diplomatiata, lisättävä operatiivisia voimavarojaan, joilla ehkäistään konflikteja, tuetaan demokratiaa ja rauhaa, hallitaan kriisejä ja luodaan yhteyksiä välitystoiminnan ja vuoropuhelun avulla, sekä tuettava kansalaisyhteiskuntaa; kannustaa unionia syventämään YK:n ja Afrikan unionin kanssa tekemänsä rauhanoperaatioyhteistyötä; korostaa, että konfliktien ratkaisemisessa olisi toimittava mahdollisimman pitkälti monenvälisesti ja siinä olisi otettava asianmukaisesti huomioon erilaiset näkökohdat, joita operaatioihin liittyy rauhanturvaamisessa ja rauhaan pakottamisessa, kestävä kehityksen luomisessa, muuttovirtojen perimmäisten syiden käsittelyssä ja ihmisoikeuksien kunnioittamisessa;

35. palauttaa mieliin EU:n tärkeän roolin kehitysavun antajana ja kehottaa jäsenvaltioita pitämään kiinni lupauksistaan käyttää 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan julkiseen kehitysapuun; kehottaa unionia edistämään käytännönläheistä tapaa antaa apua ja kannustamaan jäsenvaltioita käyttämään talousarviotukea; kehottaa jäsenvaltioita tekemään kaikkensa kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi;

36. korostaa, että kehitys ei ole mahdollista ilman turvallisuutta eikä turvallisuus ole mahdollista ilman kehitystä; huomauttaa, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan on tästä syystä oltava keskeinen osa EU:n kokonaisvaltaista ulko- ja turvallisuuspoliittista strategiaa;

37. pitää myönteisenä EU:n uuden kokonaisvaltaisen ulko- ja turvallisuuspoliittisen strategian pyrkimystä olla kattava, lisätä sisäisen ja ulkoisen toiminnan johdonmukaisuutta ja parantaa toimielinten keskinäistä ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävää koordinaointia; muistuttaa perussopimuksen velvoitteesta kunnioittaa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatetta ja välttää kehityspolitiikan ja kehitysmaihin vaikuttavien muiden politiikkojen väliset ristiriidat; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan käyttöön ja vakiinnuttamaan asiaa käsittelevien ministeriöiden ja vastaavasti koko komission jäsenten kollegion välisiä koordinaointijärjestelmiä ja ottamaan kansalliset parlamentit paremmin huomioon kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevassa ohjelmassa; kehottaa unionia tehostamaan koordinaointia, jotta voidaan tunnistaa politiikkojen mahdolliset vaikutukset kehitystavoitteisiin, ottaa kehitysnäkökohdat huomioon jo poliittisten aloitteiden tekovaiheessa ja ottaa käyttöön politiikkojen johdonmukaisuutta koskeva vaikutusten ja edistymisen systemaattisempi mittaaminen; kehottaa luomaan tehokkaat oikeussuojakeinot uhreille tapauksissa, joissa kotimainen tuomiovalta ei selvästikään pysty käsittelemään ulkomaisten toimijoiden täytäntöönpanemia menettelyjä;

38. panee tyytyväisenä merkille, että rauhan ja kehityksen välinen yhteys on otettu asianmukaisesti huomioon uudessa Agenda 2030 -ohjelmassa ja että tämän seurauksena on otettu käyttöön rauhaa ja oikeudenmukaisuutta koskeva kestävä kehityksen tavoite 16; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle muun muassa toimet, jotka liittyvät kestävä kehityksen tavoitteen 16 (ihmisoikeudet, hyvä hallintotapa, rauha ja demokratian kehittäminen) saavuttamiseen, ja varmistamaan, että ne ovat kehitysyhteistyön maaohjelmien keskeisten alojen joukossa;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

39. kehottaa tarkastelemaan uudelleen kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta, sillä se on tärkeä osa päivitettyä ja johdonmukaista EU:n kokonaisvaltaista strategiaa; korostaa, että tässä uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon uudet maailmanlaajuiset haasteet, käsiteltävä kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoa EU:ssa ja korostettava taustalla olevia arvoja, kuten ihmisoikeuksien kunnioittamista, sekä kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvien ryhmien, kuten tyttöjen, naisten ja vammaisten henkilöiden oikeuksiin, demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen, mutta säilytettävä myös keskeiset kehystoimien tuloksellisuutta koskevat periaatteet, kuten se, että kumppanimaiden on koettava kehittämisstrategiat omikseen, kumppanimaiden kansallisia järjestelmiä koskeva suurempi vastuuvollisuus ja eriyttäminen tarpeiden mukaan ja tuloksia koskevat kestävä kehityksen tavoitteisiin perustuvat kriteerit; vaatii unionia tekemään kaiken mahdollisen vahvistaakseen kaikkien kehitykseen liittyvien toimijoiden toimien täydentävyyttä, jotta unionin kehitysyhteistyöpolitiikan potentiaalia hyödynnettäisiin täysin ja vauhditettaisiin kestävä kehityksen toimintaohjelman 2030 täytäntöönpanoa;

40. panee huolestuneena merkille kestävämmän velkaantumiskehityksen niin teollisuusmaissa kuin kehitysmaissa; kehottaa komissiota vahvistamaan lainanottajien ja -antajien yhteisvastuun periaatetta ja seuraamaan ja edistämään tehokkaasti YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) vastuullisen lainanoton ja -annon periaatteita kaikilla politiikanaloillaan; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita sitoutumaan rakentavasti YK:n työhön, jolla pyritään saamaan aikaan julkisen talouden velanhoitokyvyn palauttamista koskeva kansainvälinen mekanismi;

41. pitää valitettavana, että vieläkin ei ole olemassa sääntelykehystä sille, miten yritysten on noudatettava ihmisoikeuksia sekä sosiaali- ja ympäristönormeja koskevia velvoitteita, koska tämä antaa joillekin valtioille ja yrityksille mahdollisuuden kiertää näitä säännöksiä tulematta rangaistuksi; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti YK:n ihmisoikeusneuvoston ja YK:n ympäristöohjelman työhön sellaisen kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi, jonka perusteella monikansalliset yritykset voidaan saada vastaamaan tekemistään ihmisoikeusrikkomuksista ja ympäristönormien rikkomuksista;

42. kannattaa ajatusta siitä, että määritellään uudelleen unionin suhde Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioihin tehostamalla kumppaneiden yhdenvertaisuuden politiikkaa, kunnioittamalla itsenäisten valtioiden hallitusten demokraattista poliittista oikeutta tehdä poliittisia päätöksiä kansalaistensa hyväksi ja päivittämällä hyvää hallintoa ja ihmisoikeuksia koskeva periaate Cotonoun jälkeisen sopimuksen oleellisena osatekijänä sekä tehostamalla EU:n kehitystavoitteiden ja kauppaa-, turvallisuus- ja maahanmuuttopolitiikkojen välisiä yhteyksiä niiden keskinäiseksi vahvistamiseksi; kehottaa ottamaan käyttöön Euroopan kehitysrahastoa koskevat viralliset valvontavaltuudet mahdollisesti Lissabonin sopimuksen 295 artiklan mukaisella sitovalla toimielinten välisellä sopimuksella; kehottaa luomaan EU:n ja AKT-maiden välisen vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevan oikeudenmukaisen ja kunnianhimoisen kumppanuuden, joka perustuu omistajuutta ja oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan samanarvoisten kumppanien keskinäistä kunnioitusta koskeviin periaatteisiin, keskittyy paremmin yhteisiin haasteisiin ja etuihin ja soveltuu paremmin todellisten muutosten tekemiseen molempien osapuolten tahtoon ja niiden kohtaamiin haasteisiin; kehottaa unionia edistämään AKT-maiden kanssa käytävän kaupan välineitä, etenkin talouskumppanuussopimuksia, jotta saadaan aikaan todellisia muutoksia molempien osapuolten turvallisuuteen ja vaurauteen;

43. korostaa, että unionin on jatkettava ja tehostettava toimiaan talouden kehityksen ja selviytymiskyvyn edistämiseksi naapurustossaan ja alueilla, jotka ovat unionin etujen kannalta ratkaisevassa asemassa; muistuttaa, että pienet ja keski-suuret yritykset ovat pääasiallisia työpaikkojen luoja ja että niiden toiminnan helpottaminen on avainasemassa talouskehityksen elvyttämisessä;

44. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita kytkemään unionin kokonaisvaltaisen strategian selkeästi unionin talousarvion rakenteeseen ja painopisteisiin, mukaan lukien lisätyt omat varat, myöntämään strategian täytäntöönpanoon tarvittavat määrärahat ja käyttämään nykyiset talousarviot mahdollisimman tehokkaasti sitä kautta, että parannetaan yhteistyötä ja toimien koordinoitua diplomatian sekä kehitys-, kauppaa-, energia- ja puolustuspolitiikan aloilla;

Unionin, kansallisten parlamenttien ja Euroopan kansalaisten osallistuminen

45. korostaa, että kokonaisvaltaista strategiaa olisi tarkistettava viiden vuoden välein samatahtisesti Euroopan parlamentin vaalien ja uuden komission nimittämisen kanssa, ja katsoo, että näin voitaisiin tarkistaa, ovatko strategian tavoitteet ja painopisteet edelleen asianmukaiset uuhin ja turvallisuusympäristöön nähden, ja antaa uudelle varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle mahdollisuus osallistua strategian tarkistamiseen;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

46. korostaa, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit valvovat unionin toimia ja että Euroopan parlamentilla on keskeinen rooli unionin toimielinten ulkoisen toiminnan säännöllisessä ja tarkassa seurannassa; katsoo, että kansalliset parlamentit voisivat osallistua tiiviimmin tähän seurantaan; muistuttaa, että Euroopan parlamentti on varapuheenjohtajan / korkean edustajan tärkeä kumppani unionin ulkosuhteissa ja nykyisten haasteiden käsittelyssä, sillä se seuraa unionin ulkoista toimintaa; vaatii, että Euroopan parlamentille toimitetaan vuosittain kertomus strategian täytäntöönpanosta;

47. katsoo, että parlamentin olisi annettava oma täysi panoksensa unionin ponnisteluihin konfliktien ehkäisyssä;

48. pitää tärkeänä, että kansalliset parlamentit otetaan aktiivisesti mukaan prosessiin sitä kautta, että ne osallistuvat valvontaan tiiviimmin yhdessä Euroopan parlamentin kanssa parlamenttien välisissä YUTP/YTPP-kokouksissa;

49. vaatii painokkaasti unionin päätöksentekijöitä keskustelemaan kansalaisten, kansalaisyhteiskunnan, teollisuudenalojen sekä paikallis- ja aluehallintojen edustajien kanssa siitä, että Euroopan turvallisuudelle tarvitaan lujempi kehys, sekä lujemman turvallisuuskehityksen kautta saatavista hyödyistä;

o

o o

50. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0121

EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpano ja uudelleentarkastelu**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanosta ja uudelleentarkastelusta (2015/2220(INI))**

(2018/C 058/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun neljännen selvityksen vuonna 2007 hyväksytyyn EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanon edistymisestä,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 22. kesäkuuta 2015 hyväksymät neuvoston päätelmät EU:n Keski-Aasian strategiasta,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2013 Brysselissä pidetyssä EU:n ja Keski-Aasian ministerikokouksessa ilmoitettut sitoumukset,
- ottaa huomioon Milanossa 12. ja 13. lokakuuta 2015 järjestetyn EU:n ja Keski-Aasian maiden välisen energia- ja vesialan yhteistyötä tarkastelevan viidennen huippukokouksen yhteisen tiedonannon,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta–2. lokakuuta 2015 Varsovassa pidetyn Etyjin inhimillisen ulottuvuuden täytäntöönpanokokouksen tulokset,
- ottaa huomioon Turkissa vuonna 2011 aloitetun Istanbulin prosessin, joka koskee alueellista turvallisuutta ja yhteistyötä ja jolla pyritään edistämään turvallisuutta ja vakautta Afganistanissa, sekä Kabulissa 14. kesäkuuta 2012 järjestetyn ”Aasian sydänmaiden” ministerikokouksen, jonka tavoitteena oli prosessin täytäntöönpano,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan 1. kesäkuuta 2015 kuulemistilaisuudessaan ilmaiseman tuen ja myönteisen arvioinnin Peter Burianille, joka oli tuolloin juuri nimitetty Euroopan unionin erityisedustajaksi Keski-Aasiassa,
- ottaa huomioon aikaisemmat aluetta koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategiasta⁽¹⁾ ja 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanon nykytilasta⁽²⁾,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksista komissiota koskevassa varainhoitovuoden 2013 vastuuvapausmenettelyssä⁽³⁾, erityisesti sen osan II tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 13/2013 ”EU:n kehitysapu Keski-Aasialle”,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman, joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöksiä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2013, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot⁽⁴⁾ ja sen 240 kohdan,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman energiapoliittisesta yhteistyöstä rajanaapureiden kanssa: strateginen lähestymistapa varmaan, kestävään ja kilpailukykyiseen energiahuoltoon⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 49.⁽²⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 91.⁽³⁾ EUVL L 255, 30.9.2015, s. 68.⁽⁴⁾ EUVL L 255, 30.9.2015, s. 27.⁽⁵⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolista ilmastoon liittyvissä kriiseissä ja luonnonkatastrofeissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n painopisteistä YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n ihmisoikeusstrategian tarkistamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2011 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi toteutettavista Euroopan unionin toimista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista ja teknologiasta: murtohälytys- ja valvontajärjestelmien vaikutus ihmisoikeuksiin kolmansissa maissa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopolitiikassa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin roolista Etyjin vahvistamisessa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin suosituksista neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle neuvotteluista EU:n ja Kazakstanin laajemmasta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Kazakstanista ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Kazakstanin ihmisoikeustilanteesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Kirgisian homoseksuaalista propagandaa koskevasta laista ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen antamiseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Kirgisian tasavallalle ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 153.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 111.

⁽⁴⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 87.

⁽⁵⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0288.

⁽⁷⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 24.

⁽⁸⁾ EUVL C 74 E, 13.3.2012, s. 12.

⁽⁹⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 159.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 93.

⁽¹¹⁾ EUVL C 45, 5.2.2016, s. 85.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0008.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0426.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kirgisian tilanteesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kirgisian tilanteesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tadžikistanin tasavallan välisen kumppanuuden perustavan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen allekirjoittamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2014 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista Uzbekistanissa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Uzbekistanin tasavallan välistä kumppanuutta koskevaan kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävän, kyseisen sopimuksen muuttamista sen määräysten ulottamiseksi kahdenväliseen tekstiilituotteiden kauppaan, ottaen huomioon kahdenvälisen tekstiilituotteita koskevan sopimuksen voimassaolon päättyminen, koskevan pöytäkirjan tekemisestä ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n ja Kiinan suhteista ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan toimintasuunnitelman 2015–2019, jonka neuvosto hyväksyi 20. heinäkuuta 2015,
 - ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 12. toukokuuta 2014 hyväksymät sananvapautta verkossa ja verkon ulkopuolella koskevat EU:n ihmisoikeussuuntaviivat,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/53/144 velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia annetusta YK:n julistuksesta (ihmisoikeuksien puolustajista annettu julistus),
 - ottaa huomioon EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen strategian ja Euroopan naapuruuspolitiikan meneillään olevan uudelleentarkastelun,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0051/2016),
- A. ottaa huomioon, että EU:n Keski-Aasian strategia hyväksyttiin tilanteessa, jossa alueen merkitys oli kasvussa, EU lisäsi läsnäoloaan alueen lähellä sijaitsevassa Afganistanissa, Euroopan naapuruuspolitiikka ulotettiin Kaspianmeren alueelle, EU tuki entisen Neuvostoliiton yhteiskuntien uudistamista ja nykyaikaistamista ja jossa oli otettava huomioon EU:n energian toimitusvarmuuteen liittyvät edut; ottaa huomioon, että tässä yhteydessä pantiin merkille myös turvallisuuteen liittyvät uhkat ja haasteet, jotka edellyttävät EU:n sekä sen jäsenvaltioiden ja Keski-Aasian tiiviimpää yhteistyötä; ottaa huomioon, että strategiaa on pantu täytäntöön lähes kahdeksan vuoden ajan;
- B. katsoo, että Keski-Aasia on maiden yhteisestä historiasta huolimatta heterogeeninen alue, joka on luonteeltaan monimietlinen ja -uskontoinen; toteaa, että keskinäisen luottamuksen puute ja jatkuvat jännitteet, jotka liittyvät luonnonvarojen käyttöön ja jakamiseen, ovat tähän mennessä estäneet todellisen alueellisen yhteistyön kehittämisen;

⁽¹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 92.

⁽²⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 80.

⁽³⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0040.

⁽⁵⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 195.

⁽⁶⁾ EUVL C 36, 29.1.2016, s. 126.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- C. ottaa huomioon, että demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen on perusedellytys EU:n ja viiden Keski-Aasian valtion väliselle syvemmälle yhteistyölle yhteistä etua koskevilla aloilla juuri siinä merkityksessä, joka termille ”kumppanuus” annetaan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa; ottaa huomioon, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva yleinen tilanne alueella on vaihtelevassa määrin huono ja huolestuttava;
- D. katsoo, että oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen vakavat puutteet, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin, vaikuttavat kielteisesti Keski-Aasian valtioiden mahdollisuuksiin edistää kestävästä kehitystä ja hyvää hallintotapaa, mistä aiheutuu haittaa niiden yhteiskunnille;
- E. ottaa huomioon, että kauppaa- ja energiayhteyksillä kehitetään EU:n ja Keski-Aasian välisiä suhteita ja edistetään yhteisiä arvoja, kuten oikeusvaltioperiaatetta, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista; ottaa huomioon, että GSP-järjestelmän tavoitteena on monipuolistaa Keski-Aasian talouksia;
- F. ottaa huomioon, että eräät jäsenvaltiot ovat kehittäneet ja syventäneet kahdenvälisiä suhteita joidenkin Keski-Aasian valtioiden kanssa; ottaa huomioon, että EU tarvitsee yhtenäistä ja johdonmukaista lähestymistapaa Keski-Aasiaan, jotta välttytään päällekkäisyyksiltä eikä anneta ristiriitaisia ja sekaannusta aiheuttavia signaaleja;
- G. ottaa huomioon, että EU:n kehitysapua Keski-Aasialle pääasiassa kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä (DCI) on nostettu vuosiksi 2014–2020 miljardiin euroon, joka on 56 prosenttia enemmän kuin ohjelmakaudella 2007–2013;
- H. toteaa, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline (EIDHR) on tärkeä rahoitusväline, jolla tuetaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja demokratiaprosessia;
- I. katsoo, että alueella esiintyy yhä enemmän uskonnollista fanaattisuutta, mikä näkyy Isis / Da’eshille, Afganistanin Al-Qaidalle ja Hizb-ut-Tahrirille annettavassa tuessa, ja suuri joukko ihmisiä on lähtenyt Syyriaan ja Irakiin liittyäkseen Isis / Da’eshiin;
- J. ottaa huomioon, että alue on tärkeä huumausaineiden kauttakulkuyhteys Afganistanista Venäjälle ja että tietyt paikalliset klaanit osallistuvat tähän tuottoisaan kauppaan, ja korruption ja etujen sekoittumisen vuoksi ne voivat käyttää huomattavaa poliittista vaikutusvaltaa;
- K. katsoo, että koulutus on keskeisessä asemassa edistettäessä alueen vakaata, turvallista ja kestävästä kehitystä;
- L. ottaa huomioon, että ulkoasiainneuvosto muistutti kesäkuussa 2015 olevansa sitoutunut edistämään naisten oikeuksia ja totesi, että naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen alueella on tärkeä osatekijä pitkäaikaisen vakauden ja hyvän hallinnon saavuttamisessa;
- M. katsoo, että Keski-Aasian maiden pitäisi parantaa turvapaikkapolitiikkansa oikeudellisia ja hallinnollisia säännöksiä ja että niitä voidaan edistää alueellisilla neuvoo-antavilla prosesseilla, kuten UNHCR:n ja IOM:n koordinoimalla Almatyn prosessilla;
- N. ottaa huomioon, että ilmaston lämpenemisen vaikutuksista Keski-Aasiassa ei ole vielä paljon tietoa, mutta jo nyt on selvää, että alankoalueilla sijaitsevilla maissa vesihuoltoon liittyvät ongelmat kärjistyvät entisestään;
- O. ottaa huomioon, että Venäjällä ja Kiinalla on tiiviit suhteet ja vaikutusvaltaa alueella, mutta EU:lla on edelleen hyvät mahdollisuudet laajentaa toimintaansa ja yhteistyötään Keski-Aasian maiden kanssa;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- P. ottaa huomioon, että erilaisissa alueellisissa yhteistyöelimissä, kuten kollektiivisen turvallisuuden sopimusjärjestössä, Shanghain yhteistyöjärjestössä ja Euraasian talousunionissa on jäsenenä joitain Keski-Aasian maita, mutta niitä hallitsevat Venäjä ja/tai Kiina;
- Q. ottaa huomioon, että alue on liitetty Kiinan One Belt, One Road -aloitteeseen ja erityisesti ”uudeksi silkkitieksi” nimitettyyn The New Silk Road Economic Belt -aloitteeseen, mikä lisää sen strategista merkitystä;
- R. ottaa huomioon, että Keski-Aasian alueeseen kuuluvat entisen Neuvostoliiton Keski-Aasian tasavallat, mutta alueeseen kohdistuu myös suuressa määrin Venäjän, Kiinan, Mongolian, Iranin ja Afganistanin vaikutus;

EU:n sitoumuksia koskevat yleiset määräykset

1. painottaa, että on vahvasti EU:n strategisten, poliittisten ja taloudellisten etujen mukaista vahvistaa sen kahden- ja monenvälisiä suhteita kaikkien Keski-Aasian maiden kanssa yhteisten arvojen pohjalta, kuten todetaan EU:n ja Kazakstanin, Kirgisian, Tadžikistanin ja Uzbekistanin välisissä voimassa olevissa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa sekä Turkmenistanin kanssa tehdyssä kumppanuussopimuksessa joka ei vielä ole voimassa;
2. vahvistaa, että vauras, rauhanomainen, demokraattinen, vakaa ja osallistava Keski-Aasia, joka toimii taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestäväenä alueena, on selvästi EU:n etujen mukainen, kuten vuoden 2007 strategiassa todettiin;
3. huomauttaa, että EU:n Keski-Aasian suhteiden kehittämistä koskeva tähänastinen strateginen lähestymistapa on osoittautunut vain osittain pitäväksi ja onnistuneeksi; toteaa, että taloussuhteet EU:n ja Keski-Aasian strategian piiriin kuuluvien maiden välillä eivät ole olennaisesti kehittyneet, alueellisen yhteistyön ja Keski-Aasian maiden integraation tavoiteltu edistäminen kokemusten ja standardien vaihdon muodossa on EU:n taholta viivästynyt;
4. katsoo, että vaikka tässä päätöslauselmassa mainituilla aloilla ei ole vielä saavutettu huomattavaa edistystä, on aihetta toivoa, että osapuolet eli unioni ja sen jäsenvaltiot sekä viisi Keski-Aasian valtiota, toteuttavat vakavasti otettavia toimia saavuttaakseen tavoitteet, jotka on asetettu virallisissa asiakirjoissa ja sopimuksissa, jotka ovat unionin ja Kazakstanin, Kirgisian, Tadžikistanin, Turkmenistanin ja Uzbekistanin kahden- ja monenvälisen suhteiden oikeusperusta;
5. pitää myönteisenä EU:n Keski-Aasian strategian uudelleentarkastelua, jonka EUH, komissio ja neuvosto toteuttivat vuonna 2015; katsoo kuitenkin, että prioriteetit, tavoitteet ja päämäärät olisi mukautettava tarkemmin Keski-Aasian kumppanimaiden etuja, tarpeita ja olosuhteita ajatellen, ottaen huomioon alueen valtioiden väliset erot ja niiden kaikkien ainutlaatuisuuden, ja siksi ne olisi määriteltävä paremmin räätälöidyillä yksittäisillä maakohtaisilla toimintasuunnitelmilla ja niihin olisi liitettävä vertailuarvoja ja indikaattoreita tavoitteiden saavuttamisen kannalta kohtuullisessa aikataulussa, jotta ne voidaan joustavammin sovittaa alueen muuttuviin olosuhteisiin mahdollisimman nopeasti;
6. on yhtä mieltä siitä, että vuonna 2007 hyväksytyt strategia ja siinä määritellyt pitkän aikavälin painopistealueet (ihmisoikeudet ja oikeusvaltio, hyvä hallintotapa ja demokratiaprosessi, nuoriso ja koulutus, talouden kehitys, kauppa ja investoinnit, energia ja liikenne, ympäristön kestävyys ja vesi, yhteiset turvallisuuteen liittyvät uhkat ja haasteet sekä kulttuurienvälinen vuoropuhelu) ovat edelleen tärkeitä ja tarjoavat perustan konkreettiselle unionin läsnäololle alueella EU:n strategiassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti; suhtautuu kuitenkin myönteisesti strategian uudelleentarkastelussa noudatettuun kohdistetumpaan lähestymistapaan;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että strategian uudelleentarkastelu on varsin kunnianhimoinen; antaa tukensa sille, että neuvosto on nimennyt alueen strategisesti tärkeäksi ja antaa siksi tukensa poliittisen, diplomaattisen ja kaupallisen yhteistyön vahvistamiselle ja todellisen demokraattisen muutoksen tukemiselle; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että vuosina 2014–2020 EU:n kehitysapu alueelle on aiempaan ajanjaksoon verrattuna kasvanut 56 prosenttia ja että se on tarkemmin kohdennettu;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

8. panee tyytyväisenä merkille, että uudelleentarkastelua käsiteltiin Astanassa 21. joulukuuta 2015 pidetyssä EU:n ja Keski-Aasian välisessä ministerikokouksessa; kannattaa EU:n ja Keski-Aasian välisen huippukokouksen järjestämistä, jotta voidaan edistää EU:n tavoitteita alueella ja tarkastella huolenaiheita ja yhteistyöaloja;

9. yhtyy siihen, että olisi sovellettava eriytettyä, ehdollista ja kannustinperusteista lähestymistapaa parempien tulosten saavuttamiseksi sekä kahdenvälisesti että alueellisesti; katsoo, että alueelliset ohjelmat esimerkiksi rajaturvallisuuden, huumeiden ja salakuljetuksen torjunnan, liikenteen ja energian aloilla olisi suunniteltava tarpeita vastaaviksi niin, että ne kohdistetaan asiasta kiinnostuneisiin osapuoliin, mukaan lukien laajemman alueen maat, kuten Afganistan, Iran, Mongolia ja Azerbaidžan;

10. kehottaa EU:ta tekemään tapauskohtaisesti tiiviimpää yhteistyötä niiden Keski-Aasian maiden kanssa, jotka haluavat edetä EU:n Keski-Aasian strategiaa pidemmälle;

11. painottaa, että vahvistamalla alueellista yhteistyötä parannettaisiin taloudellista ja turvallisuuteen liittyvää tilannetta alueella; kehottaa EUH:ta ja komissiota – ottaen huomioon, että Keski-Aasiassa alueen sisäiset yhteydet ovat heikkoja – kehittämään hankkeita, joilla edistetään yhteistyötä näiden yhteyksien parantamisesta kiinnostuneiden maiden osalta;

12. korostaa, että EU:n tuen olisi perustuttava selvästi kannustimiin ja suorituksiin ottaen huomioon saavutukset, jotka liittyvät kutakin maata varten vahvistettuihin useisiin vertailuarvoihin, ja sen, että ne riippuvat mitattavissa olevasta kehityksestä erityisesti demokratian, korruption ehkäisyn, vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien, ihmisoikeuksien, huumekaupan nujertamisen, työläinsäädännön noudattamisen, hyvän hallinnon, oikeusvaltion periaatteiden, kehityksen, ihmisten turvallisuuden ja hyvien naapurisuhteiden aloilla;

13. on samaa mieltä siitä, että konkreettista ja rakentavaa sitoutumista ja demokraattisten uudistusten ja hallitusohjelmien hyväksymistä voidaan pitää indikaattoreina, joiden avulla voidaan mitata saavutuksia monilla aloilla; kehottaa kuitenkin komissiota ja EUH:ta perustamaan arviointinsa paikan päällä todennettuihin tosiasioihin;

14. muistuttaa tarpeesta lisätä EU:n poliittista näkyvyyttä Keski-Aasian alueella; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita puhumaan yhdellä äänellä käymättä kahdenvälisiä neuvotteluja, joissa usein heikennetään ihmisoikeuksia koskevia ehtoja, ja vahvistamaan ulkopoliittikan johdonmukaisuutta ja koordinoitua tällä alueella sekä ottamaan yhdessä käyttöön avun ja hankkeiden yhteisen suunnittelun jäsenvaltioiden kanssa, jotta saavutetaan niiden täysimääräinen vaikutus ja synergia; kehottaa painokkaasti neuvostoa/EUH:ta/komissiota hyväksymään konkreettisen toimintasuunnitelman, johon sisältyy mitattavissa olevia vertailuarvoja ja joka mahdollistaa jatkossa saavutettavan edistyksen asianmukaisen arvioinnin; pitää myönteisenä jäsenvaltioiden tiiviimpää osallistumista ja sitoutumista strategian täytäntöönpanoon;

15. suhtautuu myönteisesti Keski-Aasian asioita käsittelevän EU:n erityisedustajan toimen uudelleen perustamiseen vuoden tauon jälkeen ja odottaa että äskettäin nimitetty erityisedustaja edistää merkittävällä tavalla strategian täytäntöönpanoa ja suhteiden kehittämistä Keski-Aasian maiden kanssa varmistamalla, että unionin ulkoiset toimet alueella ovat johdonmukaisia, ja viestittämällä EU:n kannoista Keski-Aasian poliittisille johtajille;

16. kehottaa Keski-Aasian asioita käsittelevää EU:n erityisedustajaa keskittymään tarkastelemaan demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien vahvistamista, alueellisen yhteistyön edistämistä, vuoropuhelun ja edelleen kiistanalaisten asioiden rauhanomaista ratkaisemista, yhteyksien kehittämistä hallitusten ja parlamenttien mutta myös kansalaisyhteiskunnan ja tiedotusvälineiden kanssa, osallistumista konfliktien ehkäisemiseen sekä alueellisen turvallisuuden ja ympäristön ja ilmastonmuutoksen järkevän hallinnan edistämistä erityisesti vesi- ja hiilivetyvarojen alalla; pyytää Keski-Aasian asioita käsittelevää EU:n erityisedustajaa antamaan Euroopan parlamentille suullisesti ja kirjallisesti tietoja tärkeimmistä haasteista SEU-sopimuksen 36 artiklan ja erityisedustajan toimeksiannon mukaisesti;

17. pyytää EUH:ta, komissiota ja Keski-Aasian asioita käsittelevää EU:n erityisedustajaa lisäämään EU:n näkyvyyttä Keski-Aasiassa ja varmistamaan sen näkyvyyden lisääntymisen väestön, kansalaisyhteiskunnan, paikallisten tiedotusvälineiden sekä liiketoiminta- ja tutkimusyhteisöjen keskuudessa; kehottaa painokkaasti EUH:ta tasapainottamaan hiljaista diplomatiaa lisäämällä julkista diplomatiaa;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

18. pyytää EUH:ta esittämään säännöllisesti Keski-Aasiaa koskevia analyyseja, joissa otetaan huomioon alueen monimuotoinen naapurusto, tarkastellaan Afganistanin ja Iranin integrointia koskevia kysymyksiä ja esitetään kokonaisvaltainen lähestymistapa Kaspianmeren alueeseen;

19. kehottaa komissiota varmistamaan Etyjin, YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön (UNODC), UNHCR:n ja Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) kaltaisten kansainvälisten järjestöjen johtaman toiminnan ja alueella käytettyjen EU:n eri rahoitusvälineiden, kuten DCI:n, vakautta ja rauhaa edistävän välineen (ISP), EIDHR:n ja kumppanuusvälineen väliset synergiat, niiden yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden sekä tehostamaan koordinoitua EBRD:n ja EIP:n kanssa;

20. kehottaa EU:ta tekemään yhteistyötä Yhdysvaltojen tuki- ja kehityshankkeiden kanssa ympäristön, koulutuksen ja ilmastopoliittikan alalla, jotta voidaan parantaa niiden tehokkuutta ja tavoittaa yhdessä laajempi yleisö;

21. kehottaa tiivistämään EU:n ja Etyjin välistä yhteistyötä Keski-Aasiassa, erityisesti ihmisoikeuksien, demokratia-prosessin ja turvallisuuden alalla, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan liittyä niiden alueella toteuttamiin toimiin ja täydentää niitä;

22. kannustaa EU:n Keski-Aasian-valtuuskuntia hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti potentiaaliaan pyrittäessä edistämään EU:n strategian täytäntöönpanoa, erityisesti kansalaisyhteiskunnan tukemisen ja siihen sitoutumisen osalta;

23. tukee jatkuvaa parlamenttien välistä yhteistyötä ja korostaa suhteista alueeseen vastaavan pysyvän valtuuskuntansa roolia alueen maiden kanssa tehtyjen kumppanuus- ja yhteistyösopimusten täytäntöönpanon valvonnassa;

Demokratia, ihmisoikeudet ja oikeusvaltio

24. kehottaa neuvostoa, EUH:ta ja komissiota suhtautumaan vakavasti ja sitoutumaan ennakoivasti demokratian edistämiseen ja vahvistamiseen kansalais- ja poliittisten oikeuksien ja ihmisoikeuksien, muun muassa YK:n sosiaalisia oikeuksia koskevassa yleissopimuksessa kodifioitujen sosiaalisten oikeuksien, toteuttamiseen, oikeusvaltion rakentamiseen sekä hyvän hallinnon toteuttamiseen Keski-Aasian maissa ja siten luomaan edellytykset myös turvallisuudelle ja vakaudelle, avointen yhteiskuntien luomiselle kyseisissä maissa ja näin ollen tarjoamaan parhaita toimintamalleja ulkoisia ja sisäisiä poliittisia, turvallisuuteen liittyviä ja taloudellisia paineita ja haasteita vastaan;

25. korostaa, että ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamisen on oltava kumppanuus- ja yhteistyösopimusten mukaiseen yhteistyöhön sovellettavan Euroopan unionin strategian ytimessä, mikä edellyttää ihmisoikeus- ja demokratialausekkeen täytäntöönpanoa; pitää valitettavana, että kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa määrättyjä oikeudellisia veloitteita demokratian ja oikeusvaltion ylläpitämisestä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön, Kirgisiassa saavutettua jonkinasteista edistystä lukuun ottamatta;

26. pitää valitettavana, että demokratian normien, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleinen kunnioittaminen ei ole edelleenkaan riittävää; pitää valitettavana, että ihmisoikeustilanne yleisesti on edelleen huolestuttava, mutta korostaa kuitenkin, että joissakin alueen maissa on tapahtunut jonkin verran myönteistä kehitystä, kuten lainsäädännöllisiä uudistuksia, lisääntyneitä toimia kidutuksen ehkäisemiseksi ja toimia, joilla pyritään hävittämään lapsityövoiman ja pakkotyövoiman käyttö;

27. korostaa Saksan ja Ranskan koordinoiman ja Suomen ja Latvian aktiivisesti tukeman oikeusvaltiofoorumien tuomaa lisäarvoa ja potentiaali, kun on järjestetty useita tapahtumia, joissa on tarkasteltu perustuslakia ja hallinto-oikeutta sekä tuomareiden koulutusta; kannustaa muita jäsenvaltioita toimimaan ennakoivammin tässä yhteydessä; painottaa kuitenkin, että foorumin toimintaa on laajennettava kattamaan demokratiaprosessia ja ihmisoikeuksia koskevat ajankohtaiset kysymykset; kehottaa ottamaan kansalaisyhteiskunnan täysimääräisesti mukaan foorumin toimintaan ja tekemään sen kanssa tiiviimpää yhteistyötä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioiden suurlähetystöjä tukemaan aidosti itsenäisiä valtioista riippumattomia kumppaneita;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

28. kiinnittää huomiota lakien säätämiseen ja niiden käytännön täytäntöönpanoon välisiin eroihin, joiden vuoksi edistymistä arvioidaan virheellisesti; kehottaa painokkaasti EUH:ta/komissiota arvioimaan edistymistä todellisten käytännön tuloksien perusteella lainsäädäntöön tai julkilausumiin perustuvien arviointien sijaan;
29. suosittelee, että EU:n olisi räätälöitävä paremmin ihmisoikeuspolitiikkaansa ja ulkoisen rahoituksen välineitään sekä asetettava tavoitteeksi johdonmukainen pitkän aikavälin demokraattinen uudistus;
30. tuomitsee voimakkaasti ihmisoikeuksien puolustajien, oppositiopolitiikkojen ja journalistien jatkuvan vainon Turkmenistanissa, Uzbekistanissa, Tadžikistanissa, Kazakstanissa ja Kirgisiassa, ja kehottaa EUH:ta ryhtymään toimiin heidän puolustamiseksi kaikilla käytössään olevilla keinoilla;
31. tuomitsee joidenkin Keski-Aasian hallitusten harjoittaman karkotettujen opposition edustajien vainoamisen, mukaan lukien murhat ja luovuttamismenettelyjen väärinkäyttö Interpolin välityksellä; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita tarjoamaan heille parempaa suojelua ja olemaan karkottamasta heitä noudattaen palauttamiskiellon periaatetta, jolla kielletään vainon kohteeksi todella joutuneiden henkilöiden palauttaminen valtioon, jossa heitä vainotaan;
32. kehottaa tältä osin painokkaasti EUH:ta esittämään suorasania julkilausumia, joissa tuomitaan Keski-Aasian hallitusten yleisen turvallisuuden ylläpitämisen nimissä toteuttamat tukahduttamistoimet, tunnustaen samalla legitiimit turvallisuushuolenaiheet;
33. kehottaa neuvostoa, EUH:ta ja komissiota suhteiden jatkokehittämisen yhteydessä vaatimaan Keski-Aasian kumppanimaita ratifioimaan mahdollisimman pian Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja hyväksymään ja panemaan täytäntöön jäljellä olevat ILO:n keskeiset normit ja muut ILO:n säännöt;
34. ymmärtää, minkälaisen turvallisuusrisikin Da'eshin rinnalle taistelemaan lähteneiden vierastaistelijoiden paluu aiheuttaa, mutta on erittäin huolissaan siitä, että yhä useammin kansalaisyhteiskunnan valvontaa kiristetään käyttämällä turvallisuutta ja vakautta tekosyynä, mikä ei missään tapauksessa ole asianmukainen vastaus tähän uhkaan, esimerkiksi esittämällä epäilyttäviä väitteitä terrorismitoimintaan osallistumisesta tai epämääräisiä syytöksiä yhteiskuntavihaan kiihottamisesta, hyväksymällä niin sanottuja ulkomaiden agentteja koskevia lakeja, joilla leimataan ja rajoitetaan ulkomaista rahoitusta vastaanottavien laillisten valtioista riippumattomien järjestöjen toimintaa, sekä lisäämällä seuranta-, valvonta-, sensurointi- ja seurantatekniikan käyttöä; muistuttaa kumppanimaita siitä, että täysin toimivan demokratian on taattava ilmaisunvapaus ja tiedotusvälineiden monimuotoisuus; painottaa tässä yhteydessä, että ilmaisunvapauden tukahduttaminen ei millään tavalla edistä pysyvää sisäistä vakautta; korostaa, että asianmukaisilla EU:n välineillä, esimerkiksi suuren yleisön kanssa toteutettavilla säännöllisillä seminaareilla ja lisääntyneellä vuorovaikutuksella, olisi vahvistettava yleisön asemaa, ja että monet asianomaisista yhteisöistä luottavat nykyisin enemmän ryhmien ja klaanien keskinäisiin suhteisiin tai hallitsevan eliitin kontrolloimiin verkostoihin;
35. pyytää, että alueen maat eivät pidä kansainvälisten kansalaisjärjestöjen läsnäoloa uhkana vaan yhteiskunnan tukemisena, ja kehottaa varmistamaan niille täyden pääsyn vankiloihin rangaistuksen täytäntöönpanon avoimuuden parantamiseksi, erityisesti kun kyse on yhteistyöstä kaikkien YK:n elinten ja Kansainvälisen Punaisen Ristin kanssa;
36. on huolissaan, että alueen maissa annetaan yhä enemmän lakeja, joilla rajoitetaan tiedotusvälineiden, ilmaisun-, kokoontumisen- ja yhdistymisenvapautta ja jotka on suunnattu kansalaisyhteiskunnan rahoitusta (ns. ulkomaiden agentteja koskevat lait) ja hlbt-yhteisöjä vastaan (ns. hlbt-propagandaa koskevat lait); katsoo, että EU:n on siksi sisällytettävä painopisteisiinsä edellä mainittujen vapauksien edistämisen lisäksi myös uskonnon- ja vakaumuksenvapauden ja naisten, alaikäisten ja vähemmistöjen oikeuksien edistäminen;
37. kehottaa viranomaisia toteuttamaan lisätoimia etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen sekä hlbt-henkilöiden suojelemiseksi Keski-Aasian yhteiskunnissa ja heidän syrjintänsä lopettamiseksi sekä haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, erityisesti vammaisten henkilöiden, oikeuksien täytäntöön panemiseksi;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

38. muistuttaa, että lasten oikeuksien suojeleminen ja edistäminen ovat EU:n keskeisiä tavoitteita, ja kehottaa viranomaisia tukemaan niiden täytäntöönpanoa kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten normien mukaisesti, erityisesti YK:n lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen mukaisesti;

39. pitää myönteisenä ihmisoikeusvuoropuhelujen käynnistämistä kaikkien viiden Keski-Aasian maan kanssa; panee kuitenkin merkille, että prosessi ei ole avoin, ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tarkistamaan alueen maiden kanssa käytävien ihmisoikeusvuoropuhelujen roolin, tehtävän, tavoitteet ja jatkotoimet ja erityisesti ottamaan mukaan kaikki sidosryhmät kiinnittämällä erityistä huomiota uudistusmielisiä islamia harjoittaviin ja ääriliikkeitä vastustaviin poliittisiin ryhmiin ja ottamaan järjestelmällisesti käyttöön ihmisoikeuksien seurantamekanismeja ja valmiussuunnitelmia siltä varalta, että nämä mekanismit osoittautuvat puutteellisiksi; toteaa, että ihmisoikeusvuoropuhelut ovat tärkeitä välineitä, joilla EU voi ylläpitää yhteyksiä Keski-Aasian maihin ja joilla voidaan panna täytäntöön älykkäitä strategioita, minkä vuoksi niitä olisi hyödynnettävä asianmukaisesti; kehottaa sisällyttämään vuoropuhelut alueella täytäntöön pantavaan kattavaan ihmisoikeussitoumukseen; kehottaa tässä yhteydessä esittämään ja välittämään ihmisoikeuksia koskevia huolenaiheita kaikilla tasoilla, valtion- tai hallitusten päämiesten taso mukaan lukien; kehottaa painokkaasti EU:ta ottamaan esille yksittäisiä konkreettisia tapauksia johdonmukaisesti ja julkisesti;

40. korostaa YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisen määräaikaisarviointimekanismin merkitystä ihmisoikeuksien suojelun, demokratiakehityksen sekä oikeusvaltioperiaatteen toteuttamiseksi tehokkaasti Turkmenistanissa, Uzbekistanissa, Tadžikistanissa, Kazakstanissa ja Kirgisiassa;

41. muistuttaa Keski-Aasian hallituksia niiden sitoutumisesta Etyjin inhimilliseen ulottuvuuteen;

42. suhtautuu myönteisesti YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin kesäkuussa 2015 alueelle tekemänsä vierailun aikana antamiin lausuntoihin, joissa hän varoitti demokratian kaventumisesta;

43. toteaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen toimia ei ole käytännössä koordinoitu mitenkään Keski-Aasiassa; kannustaa lisäämään käytännön yhteistyösuhteita; katsoo, että yhteisistä toimista voi olla hyötyä erityisesti ihmisten turvallisuuden ja ihmisoikeuksien edistämisen kaltaisilla aloilla;

Naisten oikeudet ja sukupuolten välinen tasa-arvo

44. toteaa, että Uzbekistanilla, Kazakstanilla, Kirgisialla, Tadžikistanilla ja Turkmenistanilla on kullakin omia haasteita ihmisoikeuksien edistämässä, ja lisäksi alueella on yhteisiä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevia haasteita;

45. panee merkille, että vaikka kaikki viisi Keski-Aasian maata ovat ratifioineet YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta (CEDAW), niiden kulttuuri on edelleen patriarkaalinen ja miesvaltainen, ja miesten naisten eriarvoisuus on edelleen huomattavaa monilla aloilla, kuten korkeakoulutuksen saatavuudessa, osassa työmarkkinoita ja mahdollisuudessa saada oikeussuojaa ja käyttää oikeuksia, ja että naisiin kohdistuva väkivalta on edelleen yleistä monissa Keski-Aasian osissa ja sitä esiintyy monessa muodossa, muun muassa perheväkivaltana, tyttöjen sieppaamisena morsiamiksi, ihmiskauppana, varhain solmittuina avioliittoina ja fyysisenä hyväksikäyttönä; kehottaa näitä viittä maata panemaan CEDAW-sopimuksen täysimääräisesti täytäntöön; muistuttaa, että Euroopan unionin antamaan tukeen on sisällytettävä erityisiä toimenpiteitä naisiin kohdistuvan syrjinnän poistamiseksi;

46. panee merkille, että naisilla on kaikissa Keski-Aasian maissa tärkeä ja täysipainoinen rooli maataloustuotannossa ja viljelyssä ja että naisten työllisyysprosentti maatalousalalla on 58 prosenttia⁽¹⁾; kehottaa Keski-Aasian maita tukemaan naisten työllistämistä ja yrittäjyyttä, erityisesti maaseudulla; kehottaa edistämään ja seuraamaan tyttöjen ja naisten taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia ja vaikutusmahdollisuuksia EU:n ulkosuhteiden keskeisenä tavoitteena tällä alueella;

⁽¹⁾ Maailmanpankin tilastot 2012.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

47. on tietoinen yksittäisten Keski-Aasian maiden edistymisestä sukupuolten tasa-arvon parantamisessa, esimerkiksi Kirgisian rikoslain 154 ja 155 artiklojen muutoksista, jotka tulivat voimaan helmikuussa 2014 ja kiristivät rangaistusta tyttöjen sieppaamisesta morsiamiksi, joka on laajalle levinnyt perinne; panee kuitenkin merkille, että naisten oikeuksien suojelu ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen alueella on edelleen suuri haaste; pyytää komissiota tukemaan edelleen Keski-Aasian maita naisten oikeuksia koskevien toimintasuunnitelmien kehittämisessä sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja saavuttamiseksi ja varmistamaan, että kaikki, myös kaikkein heikoimmassa asemassa olevat yhteiskunnan jäsenet, voivat täysimääräisesti harjoittaa ihmisoikeuksiaan;

48. suhtautuu myönteisesti Kazakstanin sukupuolten tasa-arvoa koskevaan strategiaan ja sen 45 poliittiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen toimenpiteeseen; pyytää komissiota tukemaan edelleen Keski-Aasian maita naisten oikeuksia koskevien toimintasuunnitelmien kehittämisessä ja kehottaa panemaan strategian tehokkaammin täytäntöön; pitää valitettavana, että naisia ei ole riittävästi edustettuina Kazakstanin päätöksentekolimissä, vaikka lainsäädännön mukaan poliittisissa toimielimissä on oltava 30 prosentin kiintiö;

49. pyytää EUH:ta laatimaan Keski-Aasiaa koskevan strategian uudelleenarvioinnin yhteydessä vuosien 2016–2020 prioriteettien ja Keski-Aasian saavuttaman edistyksen mukaisesti sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kattavan toimintasuunnitelman, johon sisältyy konkreettisia toimia naisten oikeuksien ja elinolojen kohentamiseksi; katsoo, että kaikkia Keski-Aasian maita tulisi kannustaa antamaan lainsäädäntöä, jossa nimenomaisesti kielletään kaikenlainen naisiin kohdistuva väkivalta ja syrjintä, mukaan lukien seksuaalinen, fyysinen, henkinen ja taloudellinen hyväksikäyttö, jossa uhreja eristetään yhteiskunnasta esimerkiksi estämällä heitä tekemästä työtä ja käyttämästä pankkitilejä, luottokortteja tai kulkuneuvoja; panee merkille, että taloudellinen turvallisuus ennakoii parhaiten sitä, pääseekö perheväkivallan uhri vapaaksi ja pysyvästi eroon hyväksikäytöstä; kehottaa Keski-Aasian maita kohtelemaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa rikoksena, tutkimaan asianmukaisesti kaikki ilmoitetut tapaukset ja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan suojelu, tuki ja oikeussuojakeinot uhreille, sekä ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla varmistetaan lainsäädännön noudattamisen valvonta; panee merkille, että avioliittotoimistot ovat Keski-Aasiassa suhteellisen merkittävä liiketoiminnan ala, ja pyytää, että alueen maat harkitsevat avioliittotoimistojen sääntelemistä niin, että heikossa asemassa olevia naisia voidaan suojella hyväksikäytöltä; kehottaa Keski-Aasian maita järjestämään valistuskampanjoita, jotka koskevat oikeutta elää vapaana väkivallasta, ja koko yhteiskunnalle ja erityisesti uskonnollisille johtajille tarkoitettuja tiedotustoimia siitä, että avioliittoon vihkimiseen on ehdottomasti saatava molempien osapuolten suostumus;

50. toteaa, että laki ja todellisuus eivät vastaa toisiaan, sillä vaikka eräissä maissa on säädöksiä, joissa turvataan omaisuuden jakamista koskevat yhtäläiset oikeudet, miespuolisia perijöitä suositaan edelleen; on huolissaan siitä, että avioliittojen laillisen rekisteröinnin puuttuminen Tadžikistanissa jättää naiset erityisen heikkoon asemaan avioeron jälkeen ja että Etyjin tutkimuksen mukaan avioeron yhteydessä 80 prosentilta naisista evätään siksi oikeus omistamiseen ja siten myös tuki lasten elättämiseen;

51. vaatii EU:ta tukemaan kansalaisjärjestöjä, jotka puolustavat ihmisoikeuksia ja edistävät sukupuolten tasa-arvoa Keski-Aasian maissa, ja tekemään aktiivisesti yhteistyötä sellaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka toimivat miesten ja naisten tasa-arvoa koskevien asioiden parissa, kuten ILO, OECD ja YK, jotta voidaan luoda naisten vaikutusmahdollisuuksia lisääviä synergiaetuja;

52. panee merkille, että ministerin tehtävissä naiset ovat heikosti edustettuina: vuonna 2015 naisten osuus tällaisissa tehtävissä oli 15 prosenttia Kirgisiassa ja 5,7 prosenttia Turkmenistanissa⁽¹⁾; kehottaa Keski-Aasian maita ja komissiota keskittymään myös naisten ottamiseen mukaan päätöksentekoon, erityisesti poliittiseen päätöksentekoon, ja suosittaa ottamaan käyttöön kiintiöjärjestelmän, jotta voidaan edistää naisten osallistumista, varsinkin heidän asettumistaan ehdokkaiksi;

53. kehottaa Keski-Aasian maita edistämään tasa-arvoista pääsyä tieto- ja viestintäteknologioihin, jotta voidaan hyödyntää naisten potentiaalia kasvun edistämiseksi paikallisissa talouksissa ja maailmantaloudessa;

⁽¹⁾ Maailmanpankin tilastot viiden vuoden ajalta (2011–2015).

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

54. suosittelee, että tuomioistuinten henkilöstö tehdään tietoiseksi sukupuolikysymyksistä ja että heille annetaan niitä koskevaa koulutusta, ja korostaa, että sukupuoleen perustuvasta väkivallasta on rangaistava;

55. korostaa, että lainvalvonta- ja syyttäväviranomaisille sekä tuomioistuinten henkilöstölle on järjestettävä koulutusta, joka koskee naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja ihmiskauppaa, ja että on luotava uhreja varten helppopääsyisiä keskuksia ja turvakoteja, joissa tarjotaan psykologista tukea ja oikeusapua;

56. painottaa, että on tärkeää rahoittaa asianmukaisesti sukupuolten tasa-arvopolitiikan täytäntöönpanosta vastaavia instituutioita ja elimiä ja varmistettava naisten oikeuksien edistämiseksi työskenteleville kansalaisjärjestöille riippumaton asema ja rahoitus.

Koulutus ja nuoriso – ihmisten väliset yhteydet

57. painottaa, että koulutus on yksi keskeisistä aloista, joilla EU voi toteuttaa pitkän aikavälin toimia Keski-Aasiassa; katsoo, että koulutus on keskeinen yhdyntymistä edistävä tekijä, joka mahdollistaa demokraattisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen kaikissa Keski-Aasian maissa; antaa tukensa työlle, jota Keski-Aasian koulutusfoorumi on tehnyt institutionaalisilla ja koulutusohjelmilla sekä tarjoamalla teknistä tukea ja vuoropuhelua seminaarien muodossa (kuten Biškekissä vuonna 2014); pitää tässä yhteydessä myönteisenä Latvian aloitetta EU:n ja Keski-Aasian ensimmäisen koulutusta käsittelevän ministerikokouksen järjestämisestä ja Latvian ja Puolan sitoutumista johtamaan alueellista koulutusohjelmaa ottaen huomioon jäsenvaltioiden valitettavan pitkäaikaisen haluttomuuden asiaa kohtaan; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti vastaavien tavoitteiden saavuttamiseen, joita puheenjohtajavaltio Latvia esitti vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla; pitää investoimista osallistavaan ja laadukkaaseen koulutukseen parhaana tapana parantaa vähitellen alueen sosiaalis-taloudellista tilannetta;

58. kannustaa komissiota tarkastelemaan EU:n ja Keski-Aasian välisessä koulutusforumissa esiin tulleita ongelmia, jotka liittyvät tasapuolisiin koulutusmahdollisuuksiin, ”aivovuotoon”, sekä heikoimmassa asemassa olevien ryhmien, kuten tyttöjen, vammaisten lasten ja vähemmistöryhmiin kuuluvien lasten koulutukseen;

59. kehottaa painokkaasti EU:ta kiinnittämään enemmän huomiota laadukkaaseen koulutukseen edistämiseen nuorten keskuudessa Keski-Aasian maissa, kun otetaan huomioon koulutuksen myönteinen vaikutus, joka ilmenee sosiaalisena osallisuutena, sosiaalisena yhteenkuuluvuutena ja vakautena sekä kestävien demokraattisten yhteiskuntien luomisena ja parhaana keinona torjua väkivaltaisia ääriliikkeitä ja radikalisoitumista alueen nuorisoyhteisöissä; pitää tätä painopistealana, kun otetaan huomioon ”nuorisopullistuman” – jossa 0–14-vuotiaiden osuus koko väestöstä on 25–35 prosenttia – aiheuttama demografinen haaste; katsoo, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota kulttuurienvälisestä sovittelevasta ja Ferganan laakson kehittämistä koskeviin rajatylittäviin hankkeisiin;

60. suhtautuu myönteisesti ensimmäisen ja toisen asteen koulutukseen osallistuvien määrän lisääntymiseen ja korostaa tämän kehityssuunnan jatkumisen merkitystä; suhtautuu myönteisesti siihen, että perus- ja keskiasteen koulutuksen suorittavien naisten määrä on lähes sama kuin miesten; korostaa, että naisten on tärkeää saada ammatti- ja korkeakoulutusta, erityisesti Uzbekistanissa ja Tadžikistanissa, joissa on edelleen huomattava ero korkeakouluopintoja suorittavien naisten ja miesten määrässä;

61. korostaa, että on tärkeää, että naisilla on mahdollisuus ammatilliseen koulutukseen ja yliopistokoulutukseen ja että erityisesti tieteen ja tekniikan alojen koulutukseen osallistuvien naisten määrä kasvaa, ja kehottaa EU:n erityisedustajaa kehittämään kannustimia tällä alalla; katsoo, että EU:n tulisi tehostaa tämän alan toimiaan esimerkiksi järjestämällä opettajien täydennyskoulutusta ja toimittamalla oppimateriaalia; kehottaa ryhtymään toimiin, joilla pyritään nykyaikais-tamaan julkista opetusala, edistämään kansainvälistä akateemista vaihtoa ja tarjoamaan naisille mahdollisuus tasa-arvoiseen osallistumiseen; katsoo, että tulisi laatia sukupuolten tasa-arvoa käsitteleviä kursseja opetusalan ammattilaisille;

62. toteaa, että EU:n myönteistä roolia alueella olisi edistettävä koulutuksen ja ihmisten välisten yhteyksien välityksellä; muistuttaa EU:n kansainvälisten vaihto-ohjelmien, kuten Erasmus+ -, Erasmus Mundus - ja Erasmus Tempus -ohjelmien merkityksestä edistettäessä myönteistä liikkuvuutta ja kulttuurienvälisiä vuoropuheluita EU:n ja Keski-Aasian välillä ja

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

tarjottaessa vaikuttamismahdollisuuksia ohjelmiin osallistuville opiskelijoille tuoden näin kulttuureja lähemmäksi toisiaan; pitää myönteisenä, että EU on varannut 115 miljoonaa euroa koulutusalan Erasmus+ -yhteistyöohjelman täytäntöön panemiseksi alueella; kehottaa kaikkia asianomaisia sidosryhmiä EU:ssa ja jäsenvaltioissa jatkamaan nykyisten EU:n ja Keski-Aasian alueen välisten tutkimus- ja apurahaohjelmien ja nuorten ammattilaisten vaihdon mekanismien arvioimista ja kehittämistä erityisesti tekniikan ja soveltavan tieteen alalla;

63. suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikki viisi Keski-Aasian maata ovat seuranneet tiiviisti Bolognan prosessia, jolla on edistetty useita kansallisia uudistuksia viime vuosina;

64. kehottaa komissiota edistämään Keski-Aasian tutkijoiden, tutkimuslaitoksien ja yritysten osallistumista tutkimus- ja innovointialan yhteistyöhankkeisiin, joita rahoitetaan Horisontti 2020 -ohjelmasta;

Taloudellinen yhdentymisen, kauppa ja kestävä kehitys

65. panee merkille alueelle yhteiset ominaisuudet, jotka ovat peräisin kauempaa historiasta, mm. silkkitien, turkkilaisheimojen valloitusten ja islamin leviämisen ajalta; toteaa lisäksi, että alueen viisi maata ovat kehityksessään eri asteella: Kazakstan on nousemassa alueen keskeiseksi toimijaksi, jonka kanssa EU:n suhteet etenevät vakaasti; Kirgisia ja Tadžikistan ovat paljon köyhempiä mutta suhteellisen avoimia, ja niissä on jonkin verran kansalaisyhteiskunnan toimintaa, EU:n suhteet Uzbekistanin kanssa ovat myös vahvistumassa, mutta Turkmenistan on edelleen alueen suljettuina valtio, jossa ei ole todellista riippumatonta kansalaisyhteiskuntaa;

66. huomauttaa, että alueen valtioiden välillä on myös huomattavia eroja, erityisesti luonnonvarojen kuten fossiilisten polttoaineiden tai viljelysmaan määrässä ja – osaksi tästä johtuen – maiden nykyisen inhimillisen ja taloudellisen kehityksen tasossa; painottaa, että on tärkeää ottaa huomioon alueen sisäiset kulttuurierot ja toisaalta alueen maiden keskinäinen riippuvuus;

67. toteaa, että antamalla uutta pontta EU:n ja Keski-Aasian väliselle taloudelliselle yhteistyölle saatetaan vaikuttaa myönteisesti alueen nykyaikaistamiseen ja demokratiaprosessiin;

68. uskoo, että alueen talouden monipuolistuminen tuo lisäarvoa, joka näkyy aluekehityksen, vakauden ja turvallisuuden parantumisena siten, että otetaan huomioon yhteiskunnan, talouden ja ympäristön tasapaino; pitää välttämättömänä, että Keski-Aasian maiden kestävä kehitys on mukautettua liikennettä ja energiainfrastruktuuria nykykaistetaan ja kehitetään erityisesti maaseutualueilla ja että nopeiden internetyhteyksien saatavuutta parannetaan ja helpotetaan alueiden välisten yhteyksien kehittämistä; katsoo, että ympäristön kunnostamisen ja kestävä kehityksen pitäisi olla yhtä tärkeitä tekijöitä alueen kehittämisessä, ja korostaa kaupan merkitystä kummankin edistämisessä; kannattaa EU:n tuen lisäämistä resurssienhallinnan kehittämiseen Keski-Aasian maissa ja kannustaa niitä tekemään rajat ylittävää yhteistyötä;

69. on huolissaan siitä, että yhteiskunnallis-taloudellisen kehityksen puuttuminen, sen pysähtyneisyys ja epätasaisuus, valtion hallinnon läpinäkyväisyys ja siitä seuraava korruptio, huono hallinto, heikko toimielinkehitys, oikeusvaltion periaatteiden laiminlyönti ja kansalaisyhteiskunnan matala osallistumisaste suosivat klientelismia ja kärjistävät korruption ja valtion tehottomuuden ongelmaa;

70. korostaa EU:n ja Keski-Aasian välisten kauppasuhteiden kasvavaa merkitystä nyt kun EU on alueen suurin kauppakumppani; painottaa, että EU:n on jatkettava kauppa- ja investointisuhteiden nopeuttamista Keski-Aasian maiden kanssa; huomauttaa tältä osin, että Keski-Aasian maiden on vahvistettava toimiaan korruption torjumiseksi ja vakaan ympäristön edistämiseksi, jotta houkutellessaan ulkomaisia investointeja;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

71. katsoo, että taloudellisten suhteiden ja kauppasuhteiden Keski-Aasian maiden kanssa olisi kehityttävä rinta rinnan eikä koskaan oikeusvaltion, demokratian ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kustannuksella; muistuttaa, että tätä varten on tärkeää panna täytäntöön EU:n kanssa tehtyjen kauppasopimusten asiaa koskevat lausekkeet siltä varalta, että toinen sopimusosapuoli rikkoo ihmisoikeuksia;

72. huomauttaa, että osallistava ja kestävä talouskehitys kuuluu strategian keskeisiin painopisteisiin; korostaa, että Keski-Aasian maiden on edistettävä aktiivista politiikkaa, jolla pyritään vähentämään köyhyyttä ja torjumaan sosiaalista syrjäytymistä; panee merkille, että talouskasvun hidastuminen Venäjällä ja Kiinassa sekä vallitsevat poliittiset jännitteet ja Ukrainan konflikti ovat vaikuttaneet kielteisesti Keski-Aasiaan; painottaa tältä osin, että heikentyvät talousnäkökulmat, jotka johtuvat raaka-aineiden hintojen alenemisesta, ruplan devalvoitumisesta ja Venäjällä työskentelevien siirtolaisten – joista monet palaavat nyt kotiin työttöminä – rahalahetyksien vähenemisestä, aiheuttavat alueella vakavia sosioekonomisia haasteita; toteaa, että tätä taustaa vasten alueen kasvuvauhdin arvioidaan vuodesta 2014 lähtien olevan suunnitellun puolet viime vuosikymmenen keskimääräisestä kasvuvauhdista;

73. kehottaa painokkaasti komissiota kehittämään ohjelmia, joilla helpotetaan ulkomailta palaavien henkilöiden sosiaalista uudelleensopeutusta ja työllistymistä ja voimakkaampaa vuoropuhelua muuttoliikkeestä ja liikkuvuudesta;

74. korostaa, että tarvitaan EU:n Keski-Aasian strategiaa, joka ei perustu geostrategisiin intresseihin vaan on tarkoitettu osallistavan ja demokraattisen yhteiskunnan kehittämiseen, jolle on ominaista ammattiliittojen yhdistymisvapaus ja aktiivinen kansalaisyhteiskunta, sekä sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien edistämiseen erityisesti maaseutualueilla;

75. korostaa, että huolimatta viime vuosien nopeasta talouskasvusta alueen köyhyysaste on korkea, tuloerot suuret ja eliniänodote on laskenut erityisesti maaseudulla, jossa 80–90 prosenttia väestöstä asuu; korostaa, että vuoristoalueet on jätetty suurelta osin huomiotta talouden siirtymävaiheen aikana tapahtuneessa yksityistämisen prosessissa; painottaa, että tällä on ollut vaikutuksia erityisesti vuoristoalueiden naisiin, sillä monet miehet muuttavat kaupunkeihin etsiäkseen työtä ja jättävät naiset selviytymään yksin maataloustöistä ja perheestä huolehtimisesta;

76. korostaa, että on tärkeää varmistaa, että strategia on johdonmukainen maailmanlaajuisten sitoumuksien kanssa, kuten kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030 kanssa, joka hyväksyttiin 25. syyskuuta 2015 YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa;

77. kannustaa kestävän kehityksen tavoitteiden sisällyttämistä alueella täytäntöön pantavaan EU:n kehitysohjelmaan; muistuttaa, että kestävän kehityksen tavoitteiden sisällyttämisen tuloksena on kokonaisvaltaisempi kestävä kehitys Keski-Aasian alueella;

78. pitää tärkeänä että EU hyödyntää kehitysyhteistyön tarjoaman mahdollisuuden edistääkseen ihmisoikeuksien kunnioittamista ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista, jotta voidaan lisätä kauppaa ja investointeja alueen kaikissa maissa ja vahvistaa työmarkkinaosapuolten roolia ja osallistumista kansalaisyhteiskunnassa;

79. katsoo, että kehitysapua olisi annettava ainoastaan niille maille, jotka ovat aidosti sitoutuneita köyhyyden lieventämiseen ja tasa-arvoiseen ja kestäväan yhteiskunnallis-taloudelliseen edistykseen sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ja että näiden maiden on osoitettava, että niillä on tehokasta politiikkaa korruption torjumiseksi, ja sallittava EU:n seurata toimien täytäntöönpanoa; kysyy tässä yhteydessä, onko järkevää ja kustannustehokasta antaa apua Turkmenistanille ja Uzbekistanille; pyytää tarkistamaan politiikkaa, jos kohennusta tapahtuu; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa edistämään tämän alan kehitystä; pitää valitettavana, että tuen vastaanotto kyky on hyvin alhainen ja sen myönteiset vaikutukset ovat hyvin rajallisia laajan korruption ja tehottoman byrokratian vuoksi;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

80. toteaa, että nykyinen uudelleentarkastelu irrotettiin tarkoituksella vuonna 2014 päätökseen saatetun Keski-Aasian kehitysyhteistyövälineen ohjelmasuunnittelusta vuosiksi 2014–2020, jotta vältettiin sekaannukset tai päällekkäisyydet säilyttäen samalla EU:n alueella toteuttamien toimien johdonmukaisuuden;

81. painottaa, että kehitysyhteistyössä on keskityttävä maaseudun kehittämiseen ja kestäväan maanviljelyyn, jotta viljelytoimintaa voidaan siirtää pois puuvillan viljelyn kaltaisista monokulttuureista;

82. kehottaa EU:ta seuraamaan Keski-Aasian maiden julkisen sektorin uudistamiseen antamansa teknisen tuen ja rahoitustuen vaikuttavuutta;

83. kehottaa koordinoimaan EU:n kehityspolitiikan toimia ja jäsenmaiden toimia alueella; kehottaa tekemään tiivistä kehityspoliittista yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa kestäväan kehityksen kumppanuuden puitteissa; kehottaa myös tekemään yhteistyötä Kiinan ja Venäjän kanssa Keski-Aasian alueen kehittämisessä;

84. ottaa huomioon Kiinan päättäväisen toiminnan alueella ja sen muuttumisen ulkoisesta kauppakumppanista alueellisen talouden ohjausjärjestelmän välittäjäksi, mukaan lukien julkisten hyödykkeiden tarjoamisessa alueella;

85. katsoo, että Euroopan strategisten investointien rahaston ja Kiinan ”One Belt, One Road” -aloitteen välinen yhteisvaikutus on tärkeä väline, jolla edistetään taloudellista ja sosiaalista kehitystä alueella;

86. toteaa lisäksi, että kaksi maata eli Kazakstan ja Kirgisia ovat liittyneet Venäjän alullepanemaan uuteen Euraasian talousunioniin;

87. kehottaa EU:ta tekemään tiivistä yhteistyötä YK:n rahastojen ja järjestöjen sekä Maailmanpankin kanssa;

88. ottaa huomioon Kirgisialle ja Tadžikistanille annettavan jatkuvan alakohtaisen budjettituen ja kehottaa komissiota ja EUH:ta määrittämään ja soveltamaan tiukkoja ja objektiivisesti todennettavia vaatimuksia budjettitukiohjelmien mahdolliseen jatkamiseen; painottaa kuitenkin, että tukeen on yhdistettävä tiukemmat kriteerit, mukaan luettuina perusteellinen uudistusohjelma ja tehokkaat korruption vastaiset toimet; huomauttaa, että EU:n budjettituella ei pitäisi rahoittaa suoraan julkisia peruspalveluita (kuten perus- ja keskiasteen koulutusta, perusterveydenhuoltoa ja perusinfrastruktuuria), jotka kuuluvat viranomaisten ensisijaisiin vastuualoihin; katsoo, että EU:n tuki olisi sen sijaan sidottava viranomaisten tässä yhteydessä toteuttamiin toimiin, ja että EU:n budjettituella olisi kannustettava edistyneempien julkisten palvelujen kehittämistä, kuten tutkimusta, innovointia, korkeakoulutusta ja innovatiivista infrastruktuuria;

89. on ilahtunut makrotaloudellisen rahoitusavun lisäämisestä ja kehottaa käyttämään tätä välinettä kustannus-hyötyanalyysiä koskevien tiukkojen kriteerien mukaisesti sekä edunsaajamaihien kohdistuvat heijastusvaikutukset huomioon ottavien tarkkojen vaikutusarviointien pohjalta; ottaa huomioon strategian täytäntöönpanon edistymistä koskevat kertomukset ja painottaa, että jäsenvaltioiden on osallistuttava EU:n tukiohjelmien täytäntöönpanoon, jotta niillä on suurempi vaikutus ja jotta saavutetaan parempia tuloksia;

90. suhtautuu myönteisesti Kirgisian pyyntöön yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja toivoo, että myös Tadžikistan ja Uzbekistan voivat seurata Kirgisian esimerkkiä;

91. pitää tärkeänä, että kaikki Keski-Aasian maat noudattavat Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjä ja liittyvät siihen;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

92. toteaa OECD:n tekemien päätelmien mukaisesti, että ulkomaisia suoria investointeja ja pk-yrityksiä koskevat "business linkage" -ohjelmat ovat erittäin tärkeä väline investointien heijastusvaikutusten monipuolistamiseksi ja maksimoimiseksi ja että ne tarjoavat Keski-Aasian maille mahdollisuuden sitoa ulkomaiset suorat investoinnit tiiviimmin omaan talouteensa, mikä parantaa niiden kilpailukykyä samalla kun ne pääsevät kansainvälisille markkinoille ja osallisiksi rahoituksesta ja teknologiasta sekä oppivat johtamistaitoja; kehottaa siksi Keski-Aasian valtioita ryhtymään toteuttamaan näitä ohjelmia ja lisäämään sidosryhmien osallistumista jo olemassa oleviin "business linkage" -ohjelmiin; toteaa, että sen varmistamiseksi, että paikallinen tuotanto täyttää kansainväliset laatuvaatimukset, on toteutettava täydentäviä toimia, kuten tarjottava koulutusohjelmia, joiden avulla pk-yritykset voivat parantaa henkilöstönsä ammattitaitoa, tai autettava pk-yrityksiä täyttämään kansainvälisesti tunnustetut laatuvaatimukset;

93. korostaa, että alueen talouden kehittämiseksi kestävästi on syvennettävä alueellista yhdentymistä, lisättävä alueiden välistä kauppaa, panostettava liikenneverkkoihin ja logistisiin palveluihin sekä parannettava erityisesti pk-yritysten liiketoimintaedellytyksiä sekä niihin sovellettavaa oikeus- ja sääntelykehystä;

94. muistuttaa, että Keski-Aasian alueella on lukuisia tarttuvaa tuberkuloosia sairastavia henkilöitä; pitää tärkeänä, että jatketaan tuberkuloosin torjuntaa nopeasti kehittyvän talouden maissa, jotka eivät enää saa EU:lta kahdenvälistä apua, jotta voidaan ehkäistä tiettyjen tuberkuloosia aiheuttavien bakteerikantojen muuttuminen lääkeresistenteiksi;

Energia, ympäristö, vesi ja liikenne

95. painottaa tarvetta käydä tiiviimpää vuoropuhelua infrastruktuurin kehittämisestä, mukaan lukien energia- ja liikenneverkot sekä tehokkaat internet-yhteydet;

96. toteaa, että energiayhteistyö on keskeinen ala EU:n ja Keski-Aasian suhteissa; katsoo, että alueen avulla voidaan parantaa EU:n energian toimitusvarmuutta, erityisesti siten, että laajennetaan yhteistyötä Kazakstanin ja Turkmenistanin kanssa; muistuttaa, että on tärkeää taata EU:n turvallinen, vakaa ja edullinen energiahuolto energiaunionin mukaisesti ja ottaen huomioon energiahuollon merkityksen koko unionin turvallisuuden kannalta; korostaa näin ollen, että energiahuolto ja energialähteiden monipuolistaminen on sisällytettävä EU:n Keski-Aasian-strategiaan sen keskeisenä osana, ja kehottaa EU:ta edistämään ponnekaammin energiamarkkinoiden yhdentymistä, mikä on kaikkien osapuolten edun mukaista, sillä se helpottaa energia-alan monipuolistamista; kehottaa tässä yhteydessä tekemään lisää työtä, jotta voidaan saavuttaa tavoite eteläisen kaasukäytävän ulottamisesta Keski-Aasiaan samoin kuin Kaspianmeren kaasukäytävän; painottaa kuitenkin, että energiasopimuksiin ja -vuoropuheluihin on kytkettävä vahvoja ihmisoikeusnäkökohtia;

97. ottaa huomioon, että EU tukee energiahankkeita, joilla voitaisiin laajentaa eteläistä kaasukäytävää, myös Kaspianmeren ja mahdollisesti Iranin kautta kulkevilla reiteillä; kehottaa kuitenkin EU:ta toteuttamaan täysimääräisiä toteutettavuustutkimuksia hankkeista, ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arvioinnit mukaan lukien;

98. ilmaisee tukenensa sille, että EU edistää uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta ja Keski-Aasian energiamarkkinoiden yhdentymistä naapurimaiden ja EU:n kanssa;

99. esittää uudelleen kantansa, jonka mukaan luonnonvaroista saatujen tulojen uudelleeninvestointi on keskeisen tärkeää kestävä sosioekonomisen kehityksen kannalta;

100. kehottaa koordinoimaan paremmin ja vahvistamaan toimia, joita toteutetaan Italian ja Romanian johtaman vettä ja ympäristöä koskevan tärkeän foorumin puitteissa;

101. kannattaa sitä, että EU omaksuu tehostetun ja ennakoivan roolin ympäristön kannalta kestävä kehityksen edistämiseksi; painottaa tältä osin ympäristön kestävyttä koskevien periaatteiden merkitystä luonnonvarojen louhinnassa ja jalostamisessa alueella, mitä edistetään kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevalla aloitteella (EITI); toteaa, että ainoastaan Kazakstan ja Kirgisia noudattavat EITI-aloitetta alueella, ja että Tadžikistanin ehdokasmaan asema jäädytettiin väliaikaisesti vuonna 2015;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

102. panee huolestuneena merkille, että kasvaneiden ilmastonmuutosvaikutusten lisäksi monet neuvostoajalta perityt hälyttävät ympäristöhaasteet ovat edelleen olemassa, esimerkiksi ne, jotka liittyvät valvomattomaan ja jatkuvaan radioaktiiviseen saastumiseen aiempien vuosikymmenien aikana sekä ydinkoealueiden kiireelliseen puhdistamiseen, teollisuuteen ja kaivostoimintaan, ympäristöllisesti kestäättömään luonnonvarojen hyödyntämiseen, maaperän ja ekosysteemien huonontumiseen, ilman pilaantumiseen, aavikoitumiseen ja ennen kaikkea jatkuvaan ja katastrofaaliseen vesivarojen huonoon hoitoon; kehottaa tässä yhteydessä komissiota lisäämään teknistä tukea, auttamaan resurssien käyttöönottamisessa ja tarjoamaan eurooppalaista taitotietoa ja parhaita käytäntöjä siitä, miten näitä ongelmia olisi käsiteltävä;

103. kehottaa painokkaasti EU:ta jatkamaan rahoitustuen ja teknisen tuen antamista sellaisten terveyttä, humanitaarisia seikkoja, ympäristöä, taloutta ja valistusta koskevien kysymysten ratkaisemiseksi, jotka liittyvät Neuvostoliiton Semipalatinskin ydinkoealueella Kazakstanin koillisosassa lähellä Semeyn kaupunkia (entinen Semipalatinsk) suorittamien ydinkokeiden seurauksiin;

104. suhtautuu myönteisesti lisätoimien toteuttamiseen – ja kannustaa niitä – ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja sen vaikutusten sietämiseksi, ja kehottaa painokkaasti Keski-Aasian maita antamaan rakentavan panoksensa vuoden 2015 Pariisin ilmastokokouksen onnistumiseen;

105. kehottaa EU:ta vahvistamaan entisestään toteuttamia katastrofiriskien vähentämis- ja selviytymiskyvyn parantamishjelmia Keski-Aasiassa, koska alue on erittäin altis luonnonkatastrofeille ja ympäristötuhoihin ja ilmastonmuutokseen liittyvät uhat ovat vakavia;

106. on hyvin huolestunut saiga-antilooppilaumojen joukkokuolemista Kazakstanissa toukokuussa 2015; kehottaa painokkaasti EU:ta toteuttamaan tutkimus- ja ympäristötoimia mahdollisten tapauksien ehkäisemiseksi jatkossa;

107. kehottaa EU:ta lisäämään toimia, jotta edistetään vesihuollon alalla tehtyä yhteistyötä Keski-Aasian maiden välillä;

108. kehottaa EU:ta asettamaan painopisteeksi ja käyttämään ”vesidiplomatiaa”, jotta edistetään parempaa rajatylittävää vesivarojen hoitoa ja toimitaan välittäjänä riita-asioissa muun muassa edistämällä avointa ja tehokasta kehystä erityisesti Rogunin padon tapauksessa; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta edistämään ja nopeuttamaan liittymistä jaettuun vesivaroja koskeviin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja niihin liittyvien oikeudellisten periaatteiden noudattamista;

109. kehottaa alueen maita, jos ne eivät ole jo niin tehneet, allekirjoittamaan ja ratifioimaan YK:n Espoon ja Århusin yleissopimukset vesikysymyksiin liittyvistä konflikteista ja ottamaan kansalaisyhteiskunnan mukaan niiden täytäntöönpanoon;

110. kehottaa toteuttamaan uudelleen toimia Araljärven kuivumisesta seuranneen ympäristötuhon dramaattisten vaikutuksien torjumiseksi ja niistä selviytymiseksi; kehottaa painokkaasti komissiota lisäämään tukea, jota se antaa kansainväliselle Araljärven rahastolle (International Fund for the Aral Sea), ja kehottaa EUH:ta asettamaan kysymyksen etusijalle säännöllisissä yhteyksissään Uzbekistaniin;

111. toteaa, että Kiinan, EU:n ja Venäjän keskeisenä intressinä on rakentaa silkkiteitä pitkin kulkeva nykyaikainen ja yhteentoimiva strateginen maantie- ja rautatieinfrastruktuurijärjestelmä; toteaa, että Keski-Aasian onnistunut integrointi nykyaikaisen ja luotettavan infrastruktuurin avulla tarjoaisi merkittävän mahdollisuuden alueen taloudellisen yhdentymisen lisäämisen ohella myös ihmisten liikkuvuuden ja monikulttuurisen vaihdon edistämiseen, mikä puolestaan loisi paremmat edellytykset oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian tukemiselle;

112. muistuttaa, että EU on valmis tarjoamaan asiantuntemustaan ja taitotietoaan auttaakseen turvallisuus- ja ympäristöstandardien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa kaikissa liikennemuodoissa ja yhteyksien luomisesta Euroopan, Kaukasian ja Keski-Aasian välisen liikennekäytävän varrella; tukee erityisesti EU:n toimien jatkamista turvallisen lento- ja meriliikenteen kehittämiseksi Keski-Aasiassa;

113. kannustaa lisäämään EU:n toimien koordinoitua Kiinan liikennepolitiikan kanssa alueella;

Alueellinen yhteistyö, turvallisuushaasteet ja rajaturvallisuus

114. kannustaa EU:ta lisäämään Keski-Aasiasta käytävää vuoropuhelua asiaankuuluvien alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa samoin kuin Keski-Aasian maiden naapureiden ja muiden alueella aktiivisesti toimivien valtioiden kanssa;

115. kannustaa EU:ta parantamaan yhteyksiä määrittämällä yhdessä Keski-Aasian maiden kanssa aloja, joilla yhteistyötä voidaan lisätä, erityisesti liikenteessä ja energia-alalla; korostaa, että on asetettava etusijalle Keski-Aasian maiden keskinäinen ja niiden välinen yhdentyminen sekä yhteydet kansainvälisille markkinoille ja kansainvälisiin käytäviin;

116. on sitä mieltä, että EU:n pitäisi jatkaa alueellisen yhdentymisen tukemista ja luottamusta lisääviä toimia yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, ja samalla myös palkita myönteiset toimet, joita yksittäiset Keski-Aasian valtiot tai niiden ryhmät toteuttavat lisääntyneen yhteistyön avulla; katsoo, että EU:n toimissa on otettava huomioon yksittäisten maiden tarpeet ja erityisominaisuudet, ja toimet on suunnattava niihin; katsoo, että on tehostettava poliittista vuoropuhelua koskevia aloitteita ja edistettävä luottamusta lisääviä toimia alueen eri maiden välillä;

117. katsoo, että alueellisen taloudellisen integraation syventäminen on tärkeä tekijä, joka edistää alueellista vakautta ja rauhan rakentamista;

118. korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä Etyjin ja YK:n kanssa kaikilla politiikan aloilla;

119. kehottaa unionia ottamaan myös Mongolian tapauskohtaisesti mukaan Euroopan Keski-Aasian strategian tiettyihin osiin;

120. panee merkille, että Keski-Aasiaa koskevassa strategiassa tunnistetut suurimmat uhat ja haasteet ovat edelleen merkityksellisiä;

121. katsoo, että EU:n olisi kannustettava alueellista yhteistyötä erityisesti yhteisissä asioissa ja haasteissa ja että yhteinen etu olisi asetettava asianomaisten maiden epäyhtenäisyyden edelle;

122. toteaa, että Keski-Aasian maissa ratkaisemattomat etniset ongelmat, puuttuvat näkymät hallitulle vallansiirrolle sekä suljettu hallintotapa aiheuttavat mahdollisesti epävakautta ja ääriajattelua, ja tämän seurauksena Keski-Aasian strategian mukainen EU:n keskeisten etujen onnistunut edistäminen on vakavasti uhattuna;

123. tukee EU:n pitkän aikavälin tavoitetta syntymässä olevan EU:n ja Keski-Aasian korkean tason turvallisuusvuoropuhelun muuttamisesta aidoksi yhteistyöfoorumiksi, jossa käsitellään yhteisiä turvallisuushaasteita alueella ja sen rajojen ulkopuolella, kuten Afganistanin sodan kerrannaisvaikutuksia, mukaan lukien islamilaisen valtion uhka, huumekauppa, ihmiskauppa, väkivaltaiset ääriliikkeet ja terrorismi, sekä kemialliset, biologiset, säteily- ja ydinriskit (CBNR); painottaa EU:n Keski-Aasian rajavalvontaohjelman (BOMCA) ja Keski-Aasian huumeidentorjuntaohjelman (CADAP) kaltaisten alueellisen yhteistyön ohjelmien merkitystä ja myönteistä vaikutusta, mukaan lukien rajat ylittävää yhteistyötä ja rajaturvallisuutta vahvistavat ohjelmat; katsoo, että vuoropuhelussa on painotettava ihmisten turvallisuutta pelkän valtioiden turvallisuuden sijasta; muistuttaa, että EU on päättänyt jatkaa niin alueellisten kuin kahdenvälisen turvallisuusvuoropuhelujen kehittämistä Keski-Aasian maiden kanssa, millä varmistetaan Afganistanin voimakkaampi osallistuminen yhteistyöhön, jota tehdään asianomaisten alueellisten kumppanien ja erityisesti YK:n ehkäisevän diplomatian Keski-Aasian alueellisen toimiston (UNRCCA) kanssa;

124. panee merkille CADAPin hyväksymisen vuosiksi 2014–20; on kuitenkin huolestunut ennätysellisestä oopiumin viljelystä ja siihen liittyvästä laittomasta kaupasta, jonka reitti kulkee Afganistanista Keski-Aasian kautta; pyytää EUH:ta/komissiota tarkastelemaan järjestäytyneen rikollisuuden ja eliitin osallistumista laittomaan kauppaan sekä kielteisiä vaikutuksia kansanterveyteen alueella;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

125. suosittaa jälleen kerran, että BOMCA ja CADAP sisällytetään pikemminkin vakautta ja rauhaa edistävään välineeseen kuin kehitysyhteistyövälineeseen;

126. kehottaa painokkaasti EU:ta jatkamaan alueellisia tukiohjelmia, joiden tavoitteena on konfliktien ennaltaehkäisy ja rauhan rakentaminen myös yhteisöjen sisäistä ja väestöryhmien välistä sovittelua edistämällä, samoin kuin rajojen merkitseminen Keski-Aasiassa, mitä rahoitetaan vakautta ja rauhaa edistävästä välineestä;

127. suhtautuu myönteisesti Sveitsin ja Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman UNDP:n rahoittamaan hankkeeseen Kestävää rauhaa ja kehitystä edistävä rajat ylittävä yhteistyö, jonka tavoitteena on luoda kestävän rauhan ja kehityksen kannalta suotuisampi ympäristö Kirgisian ja Tadžikistanin väliselle raja-alueelle;

128. korostaa Ašgabatissa vuodesta 2007 toimineen UNRCCA:n ja Etyjin roolia konfliktien ennaltaehkäisyssä alueella;

129. kehottaa EU:ta tukemaan UNRCCA:n aloitteita ja kiinnittämään huomiota vesikysymykseen sekä aloittamaan vuoropuhelun viiden valtion kanssa sen valvonnassa rajat ylittävään saastumiseen puuttumiseksi;

130. pyytää komissiota tarkastelemaan haitallisia vaikutuksia, joita vesivarojen saatavuuteen liittyvillä ongelmilla voi olla Keski-Aasian vakaudelle ja turvallisuudelle, sekä seuraamaan kaikkea kehitystä tiiviisti;

131. pitää huolestuttavana, että Yhdysvaltojen vuoden 2015 ihmiskauppaa koskevassa vuosikertomuksessa⁽¹⁾ Turkmenistan ja Uzbekistan asetetaan ”tarkkailulistalle”, mikä tarkoittaa sitä, että ihmiskaupan uhrien määrä on kasvussa; kehottaa EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattoria tukemaan Turkmenistania ja Uzbekistania ihmiskaupan torjunnassa ja katsoo, että ihmiskauppa loukkaa ihmisarvoa, ja siihen liittyy usein henkistä terroria ja fyysistä väkivaltaa ja se on siksi saatava loppumaan; pyytää jäsenvaltioita tuomaan esiin tämän tärkeän asian yhteyksissään näihin maihin;

132. korostaa EU:n ja Keski-Aasian maiden välisen yhteistyön merkitystä terrorismin ehkäisemisessä ja torjumisessa; on erittäin huolestunut islamilaiseksi valtioksi kutsutun äärijärjestön toiminnasta, kun se värvää entistä useampia Keski-Aasian kansalaisia matkustamaan Lähi-itään osittain poliittisen syrjäytymisen ja heikkojen talousnäkymien kannustamina taistellakseen islamilaisen valtion, al-Nusran ja muiden terroristi- ja äärijärjestöjen riveissä tai muutoin tukeakseen niitä; toteaa, että jos merkittävä osa radikalisoituneista Keski-Aasian maiden kansalaisista palaa kotimaihinsa, riskinä on, että he haastavat turvallisuuden ja vakauden kaikkialla Keski-Aasiassa, Afganistanissa, Iranissa, Venäjällä, Kiinassa ja Intiassa;

133. kannustaa EU:ta tarkastelemaan Keski-Aasian valtioiden hallitusten kanssa yhteisiä haasteita, jotka liittyvät siihen, että islamilainen valtio rekrytoi taistelijoita ja tukijoita, keskittymällä poliittisiin ja hallinnollisiin puutteisiin esimerkiksi edistämällä uskonnonvapautta suojaten samalla sekulaarisia perustuslakeja ja tarkistaen syrjiviä lakeja ja toimintapolitiikkaa, toteuttamalla tiedotusohjelmia sekä miehille että naisille, painottamalla epäsuotuisassa asemassa olevien nuorien työllistämistä, asettamalla etusijalle poliisialan uudistukset ja varmistamalla turvallisuuspalvelujen koordinoinnin parantamisen sekä ottamalla oppia radikaalien islamistien sopeuttamisesta ja palauttamisesta yhteiskuntaan unionissa ja Aasiassa saaduista kokemuksista;

134. katsoo, että kansainvälinen yhteistyö, myös Venäjän ja Kiinan kanssa tehtävä kansainvälinen yhteistyö, on keskeisessä asemassa tarkasteltaessa islamilaisen radikalisoitumisen kasvavaa uhkaa Keski-Aasiassa; kehottaa kaikkia kansainvälisiä osapuolia, joilla on vaikutusvaltaa alueella, kannustamaan Keski-Aasian maita toteuttamaan yhteisiä toimia, jotta parannetaan niiden turvallisuuspalvelujen välistä yhteistyötä myös tiedustelutiedon jakamisen osalta; painottaa, että tällaisessa yhteistyössä olisi noudatettava yhtenevästi niiden kansainvälisiä ihmisoikeussitoumuksia;

⁽¹⁾ Yhdysvaltain ulkoasiainministeriön keräämistä tiedoista.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

135. on erittäin huolissaan Pohjois-Afganistanin turvallisuustilanteen heikentymisestä ja sen mahdollisista vaikutuksista alueen sotilaalliseen ja poliittiseen vakauteen; suhtautuu myönteisesti siihen, että Afganistania ja Keski-Aasiaa koskevien EU:n strategioiden yhdenmukaisuutta on lisätty; korostaa kuitenkin tarvetta tiivistää Keski-Aasiaa ja Afganistania koskevien EU:n lähestymistapojen välistä yhteyttä sekä mukauttaa nykyistä politiikkaa vuoden 2014 jälkeiseen Afganistanin-strategiaan; kannustaa ottamaan Afganistanin mukaan ohjelmiin, joilla pyritään edistämään vakautta ja turvallisuutta alueella; kannustaa Keski-Aasian valtioiden hallituksia toimimaan ennakoivammin ja sitoutumaan laajempaan yhteistyöhön Afganistanin olojen vakauttamiseksi; painottaa tarvetta koordinoida alueellisesti ihmisten turvallisuutta, terrorismin torjuntaa, maahanmuuttoa ja huumekaupan torjuntaa koskevia strategioita;

136. kehottaa neuvostoa, komissiota ja EUH:ta asettamaan etusijalle niiden suhteissa Keski-Aasian valtioihin turvallisuusalan uudistuksen, mukaan lukien rahoituksen ja koulutuksen parantamisen, uskonnonvapauden edistämisen sekulaaristen perustuslakien puitteissa, terrorismin torjuntaan liittyvät ennalta ehkäisevät näkökohdat sekä toimet entisten jihadistien sopeuttamiseksi yhteiskuntaan osana kokonaisvaltaista strategiaa, jolla vastataan radikaalin islamin asettamaan haasteeseen; pitää valitettavana, että vaikka Keski-Aasian maissa tarvitaan kiireellisesti turvallisuusalan uudistusta, EU ei ole kyennyt sisällyttämään sitä strategiaansa; suhtautuu siksi myönteisesti Kazakstanissa saavutettuihin edistysaskeleisiin, jotka toimivat lähtökohdana alueellisille uudistuksille; kehottaa EU:ta kehittämään erityisesti Kirgisiaa ja mahdollisesti Tadžikistania koskevia turvallisuusalan uudistusohjelmia, joissa keskitytään tarkastelemaan oikeusvaltiota ja ihmisoikeusnormeja rikosoikeuden alalla sekä siviilipoliisitoimintaa;

137. antaa tunnustusta sille, että viisi Keski-Aasian maata jatkavat Keski-Aasian ydinaseettoman vyöhykkeen täytäntöönpanoa;

138. kehottaa jäsenvaltioita tulkitsemaan yhteistä kantaa ja panemaan sen täytäntöön yhdenmukaisemmalla tavalla ja noudattamaan tiukasti kahdeksaa kriteeriä, jotka vahvistettiin vuonna 2008 hyväksytyssä EU:n yhteisessä kannassa aseviennin valvontaan; ilmaisee tältä osin huolensa siitä, että eräät eurooppalaiset yritykset kiertävät tätä yhteistä kantaa tiettyjen jäsenvaltioiden tekemien kahdenvälisten sopimusten perusteella;

139. pyytää jäsenvaltioita lopettamaan käyttövalmiiden yksityisyyteen puuttuvien valvontajärjestelmien viennin alueen valtioihin, jos on riittävästi aihetta epäillä, että niitä käytetään toimittajia, poliitikkoja tai ihmisoikeusaktivisteja vastaan; kehottaa komissiota tarkistamaan unionin vientivalvontajärjestelmää, jotta estetään näiden yksityisyyteen puuttuvien järjestelmien päätyminen väärin käsiin;

Maakohtaiset kysymykset

140. korostaa, että alla olevissa maakohtaisissa kohdissa käsitellään ainoastaan ensisijaisia kysymyksiä eivätkä ne siten ole kaiken kattavia;

Kazakstan

141. korostaa, että syvempien poliittisten ja taloudellisten suhteiden olisi perustuttava yhteisiin arvoihin; toteaa, että Kazakstan on ensimmäinen Keski-Aasian kumppani, jonka kanssa EU on neuvotellut ja allekirjoittanut laajemman kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen; edellyttää Kazakstanilta aktiivista ja konkreettista sitoutumista poliittisiin ja demokraattisiin uudistuksiin, jotka perustuvat sen kansainvälisiin velvoitteisiin ja sitoumuksiin; on tietoinen ”100 askeleen ohjelman” merkityksestä yrityksenä toteuttaa kiireellisiä uudistuksia maassa;

142. korostaa tässä yhteydessä parlamentin 22. marraskuuta 2012 neuvotteluista EU:n ja Kazakstanin laajemmasta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta antamia suosituksia, jotka ovat ratkaisevassa asemassa pyrittäessä saamaan Euroopan parlamentin hyväksyntä uuden laajemman kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemiselle sekä EU:n ja Kazakstanin välisen tulevan yhteistyön kannalta;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

143. on erittäin huolestunut tiedotusvälineiden vapauden, ilmaisuvapauden sekä yhdistymis- ja kokoontumisvapauden heikentymisestä; muistuttaa ja painottaa, että poliittisten uudistusten konkreettinen ja kouriintuntuva edistyminen on kytketty uudesta laajemmasta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävien neuvottelujen edistymiseen; kehottaa Kazakstania toteuttamaan kaikki mahdolliset toimet varmistaakseen, että sen lainsäädäntö on Euroopan neuvoston normien mukaista ja että se takaa perusvapauksien täysimääräisen täytäntöönpanon asettamatta niille omia rajoituksia; kehottaa Kazakstanin viranomaisia toteuttamaan konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä niiden suositusten täytäntöönpanemiseksi, joita oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja yhdistymisvapautta tarkasteleva YK:n erityisraportoija esitti vierailtuaan Kazakstanissa tammikuussa 2015 ja laadittuaan sen johdosta tulokertomuksen; kannustaa tässä yhteydessä Kazakstania tarkistamaan ja muuttamaan uutta rikoslakia, jossa kunnianloukkaus on kriminalisoitu, koska siten heikennetään perusvapauksia; ilmaisee syvän huolestumisensa voittoa tavoittelemattomista järjestöistä annetusta laista, jossa heikennetään valtioista riippumattomien järjestöjen riippumattomuutta ja suorastaan kyseenalaistetaan niiden olemassaolo Kazakstanissa, ja kehottaa tarkistamaan sitä;

144. muistuttaa Kazakstania sen demokraattisia uudistuksia koskevista Etyj-sitoumuksista ja kehottaa sitä sovittamaan vastaavasti yhteen ulkopoliittiset tavoitteensa ja tärkeät kotimaiset poliittiset uudistukset, ottaen huomioon maan jäsenyyden YK:n ihmisoikeusneuvostossa vuosina 2013–2015, että se isännöi vuonna 2017 järjestettävää kansainvälistä EXPO-tapahtumaa ja että maa on ehdolla YK:n turvallisuusneuvoston vaihtuvaksi jäseneksi vuosiksi 2017–2018;

145. korostaa, että 20. maaliskuuta 2016 järjestettyihin vaaleihin lähetetyn Etyjin/demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston ODIHR:n kansainvälisen tarkkailuvaltuuskunnan alustavien päätelmien mukaan Kazakstanilla on vielä paljon tehtävää Etyjille antamiensa demokraattisia vaaleja koskevien sitoumusten täyttämiseksi, vaikka hieman edistystä on ollut havaittavissa; kannustaa Kazakstanin viranomaisia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet kaikkien Etyjin/demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston ODIHR:n suositusten täytäntöönpanemiseksi kokonaisuudessaan;

146. kehottaa vapauttamaan kaikki poliittiset vangit, mukaan lukien Alga!-oppositiopiouluen johtaja Vladimir Kozlov;

147. ottaa huomioon Kazakstanin positiivisen merkityksen, kun maa isännöi ja siten auttoi vuonna 2013 käytyä EU3 +3:n ja Iranin välisiä neuvotteluja Iranin ydinohjelmasta, Kazakstanin osallistumisen maailmanlaajuisiin ydinturvallisuusaloitteisiin – mukaan lukien uuden kansainvälisen ydinpolttoainepankin isäntänä toimiminen, jonka vuonna 2017 aloitettavasta toiminnasta vastaa Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA – samoin kuin Kazakstanin pohjustavan roolin välittäjänä Venäjän ja Ukrainan välisessä kriisissä sekä välitystoimet Syyrian opposition keskuudessa toteutetuissa kuulemisissa;

148. suhtautuu myönteisesti siihen, että Kazakstan saavutti WTO:hon liittymistä koskevan prosessin viimeisen vaiheen vuoteen 2015 mennessä;

Kirgisia

149. pitää valitettavana Kirgisiassa taantumista, sillä alueen maista juuri siihen EU asetti eniten odotuksia demokraattisten tavoitteiden saavuttamisessa;

150. suhtautuu myönteisesti Kirgisiassa saavutettuun edistykseen, jota äskettäin toimitetut parlamenttivaalit ilmensivät; antaa tunnustusta niiden rauhanomaiselle toimittamiselle ja läpinäkyvyyden merkittävälle lisäämiselle; panee tyytyväisenä merkille Kirgisiassa 4. lokakuuta 2015 toimitettuja parlamenttivaaleja seuranneen Etyjin vaalitarkkailuvaltuuskunnan havainnot, joissa korostettiin, että äänestäjillä oli laajasti valinnanvaraa ja vaalikampanjoissa sallittiin kilpailu; on kuitenkin huolestunut siitä, että äänestäminen edellytti biometristen tietojen pakollista rekisteröintiä, mistä seurasi äänestysluppuun kattavuuteen liittyviä merkittäviä ongelmia; korostaa, että tarvitaan lisätoimia täysin toimivan parlamentaarisen demokratian kehittämiseksi huolimatta siitä, että Kirgisia, joka on yksi EU:n demokratiatuen pilottimaista, on osoittanut aluksi rohkaisevia merkkejä demokraattisten uudistusten tavoittelemisesta ja siirtymisestä kohti aitoa monipuoluejärjestelmää;

151. suhtautuu myönteisesti siihen, että Kirgisiassa peruttiin ”ulkomaiden agentteja” ja hlbt-henkilöitä koskeva rajoittava lainsäädäntöluonnos, ja pyytää Kirgisiaa torjumaan kaikki hlbt-henkilöitä syrjiivät ja kansalaisyhteiskuntaa vastaan suunnatut lait;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

152. suhtautuu myönteisesti Kirgisian hyväksymiseen YK:n ihmisoikeusneuvoston jäseneksi vuosiksi 2016–2018 ja kehottaa sitä hyödyntämään jäsenyyttään rakentavasti ihmisoikeuskysymyksien edistämiseksi;

153. kehottaa painokkaasti komissiota/EUH:ta auttamaan Kirgisia oikeudenmukaisen kohtelun takaamiseksi vuonna 2010 tapahtuneiden etnisten selkkausten uhreille;

Tadžikistan

154. kehottaa painokkaasti Tadžikistania noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeussitoumuksia sekä suojelemaan kokoontumisvapautta ja oikeudellisten ammattien harjoittajien riippumattomuutta; kiinnittää huomiota siihen, että tiedotusvälineet joutuivat ongelmalliseen tilanteeseen, kun presidentti oli allekirjoittanut uuden säädöksen, jonka mukaan kaikki virallisia tapahtumia koskevat tiedot kanavoidaan valtiollisen tietotoimiston kautta, millä rajoitetaan muiden tiedotusvälineiden tiedonsaantia; kehottaa Tadžikistania olemaan puuttumatta tarpeettomasti valtioista riippumattomien järjestöjen toimintaan ja olemaan panematta täytäntöön niiden rahoituksesta äskettäin annettua lainsäädäntöä;

155. on huolissaan päätöksestä kieltää Tadžikistanin islamilaisen elpymisen puolue, mitä on seurannut huolestuttava suuntaus laillisten poliittisten voimien tukahduttamiseksi ja kriittisten äänien hiljentämiseksi turvallisuuteen liittyvien huolenaiheiden nimissä; kehottaa Tadžikistanin viranomaisia noudattamaan vuonna 1997 tehdyn rauhansopimuksen sitoumuksia ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, joilla taataan ilmaisunvapaus, moniarvoisuus sekä vapaa ja avoin poliittinen järjestelmä;

156. ottaa huomioon Etyjin/ODIHR:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan Tadžikistanissa 1. maaliskuuta 2015 toimitetuista parlamenttivaaleista antamat päätelmät, joiden mukaan vaalit käytiin rajoitetussa poliittisessa toimintatilassa eikä niissä taattu ehdokkaille yhtäläisiä mahdollisuuksia;

157. on edelleen huolestunut EU:n kehitysavun tehottomuudesta maassa; kehottaa painokkaasti EUH:ta/komissiota asettamaan etusijalle ohjelmat, joilla pyritään estämään kidutus säilöönottokeskuksissa ja takaamaan tiedotusvälineiden vapaus Tadžikistanissa;

158. suhtautuu myönteisesti Tadžikistanin liittymiseen WTO:hon maaliskuussa 2013;

Turkmenistan

159. korostaa, että Turkmenistan on useimpien merkittävien kansainvälisten sopimusten osapuoli ja siksi sen on kunnioitettava ja suojeltava ihmisoikeuksia kaikissa olosuhteissa; on valmis lisäämään EU:n tukea demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeuksien alalla erityisesti hyödyntäen täysimääräisesti EIDHR:ää ja muita keinoja maan uudistusten tukemiseksi;

160. pitää valitettavana, että raportointijaksolla oikeusvaltioon, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyvä ja paikan päällä vallitseva tilanne säilyi käytännössä muuttumattomana huolimatta lainsäädäntötoimista, joita toteutettiin politiikan, oikeuden, talouden, sosiaalisella ja koulutuksen alalla; katsoo, että kansainvälisten asiantuntijoiden olisi tarkasteltava uutta lainsäädäntöä kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden kannalta;

161. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota vaatimaan Turkmenistanin viranomaisilta konkreettisia toimia ihmisoikeustilanteen parantamiseksi ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseksi SEU:n 21 artiklan mukaisesti; kehottaa lisäksi jatkamaan ihmisoikeuskysymyksien ottamista esiin meneillään olevan ihmisoikeusvuoropuhelun lisäksi kaikilla tasoilla; esittää EUH:lle uudelleen kehotuksen, joka koskee Ašgabatın yhteystoimiston korottamista mahdollisimman pian täysivaltaiseksi EU:n edustustoksi, jotta se voi muun muassa toimia vuorovaikutuksessa kansalaisyhteiskunnan kanssa ja seurata ihmisoikeustilannetta;

162. korostaa, että on tärkeää jatkaa ihmisoikeusvuoropuhelua, erityisesti, kun otetaan huomioon jatkuva painostus poliittisin perustein vangittujen henkilöiden vapauttamiseksi ja sen selvittämiseksi, mitä kadonneille vangeille on tapahtunut;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

163. toteaa lisäksi, että EU:n ja Turkmenistanin välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen voimaantulo auttaa hyödyntämään vakiinnutettujen suhteiden täyttää potentiaalia;

164. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kunnioittamaan hänen edeltäjänsä kanssa saavutettua sopimusta seurantamekanismista, jotta EUH voi tiedottaa asianmukaisesti Euroopan parlamentille kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanosta, kun se on tullut voimaan;

165. suhtautuu myönteisesti Turkmenistanin ja EU:n välisten yhteyksien viimeaikaiseen vahvistamiseen aloilla, joihin liittyy yhteisiä huolenaiheita; ottaa huomioon valtion osallistumisen vuonna 2015 pidettyyn Etyjin inhimillisen ulottuvuuden toimeenpanokokoukseen ja Turkmenistanin korkean tason edustajan läsnäolon 15. vuotuisessa sekakomitean kokouksessa, joka järjestettiin väliaikaisen kauppasopimuksen puitteissa lokakuussa 2015;

166. kehottaa Turkmenistania keskeyttämään kampanjan, jossa poistetaan satelliittiantenneja ja estetään pääsy joillekin verkkosivuille, ja lopettamaan riippumattomien toimittajien ja kansalaisyhteiskunnan aktivistien pelottelun ja ahdistelun;

Uzbekistan

167. pitää valittavana, että EU ei ole pyrkinyt tehokkaasti Uzbekistanin demokratisoimiseen, ja toistaa odottavansa, että EU edistää aktiivisesti tätä tavoitetta maassa; panee merkille, että Uzbekistanin hallitus on kieltäytynyt toteuttamasta minkäänlaisia merkityksellisiä uudistuksia; kannustaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kehittämään kriittistä, rakentavaa, ehdollista ja johdonmukaista politiikkaa, jotta EU voi tehdä yhteistyötä Uzbekistanin kanssa;

168. pitää valittavana perusoikeuksien ja -vapauksien järjestelmällistä ja rutiininomaista loukkaamista huolimatta niitä koskevien parempien lakien hyväksymisestä ja kansainvälisten ihmisoikeusvälineiden ratifioimisesta; kehottaa painokkaasti Uzbekistanin viranomaisia toteuttamaan merkityksellisiä toimia huolenaiheiden asianmukaiseksi tarkastelemiseksi ja kaikkien YK:n kidutusta käsittelevän erityisraportoijan, kidutuksen vastaisen komitean ja ihmisoikeuskomitean antamien suositusten tosiasialliseksi täytäntöön panemiseksi;

169. vaatii Uzbekistanin viranomaisia vapauttamaan kaikki ne, jotka on vangittu kostoksi ilmaisun-, yhdistymis- ja kokoontumisvapauden rauhanomaisesta käyttämisestä, ja korostaa tarvetta ehkäistä ja tutkia vankiloissa tapahtuneita kidutustapauksia; on huolestunut vankeusrangaistusten mielivaltaisesta pidentämisestä; kehottaa Uzbekistanin viranomaisia sallimaan ihmisoikeuksia tarkastelevien valtioista riippumattomien järjestöjen esteettömän toiminnan;

170. suhtautuu myönteisesti siihen, että maassa on edistytty lapsityövoiman käytön poistamisessa ja erityisesti hallituksen esittämään asiaa koskevaan kieltoon; muistuttaa, että on tärkeää seurata itsenäisesti ja puolueettomasti kiellon täytäntöönpanoa; palauttaa mieliin, että on estettävä pakkotyön käyttö puuvillan sadonkorjuun yhteydessä, ja kannustaa samalla hallitusta sitoutumaan laajemmin lisätoimien toteuttamiseen, kuten esimerkiksi toimintasuunnitelman laatimiseen pakkotyön poistamiseksi ILO:n ja Maailmanpankin suosituksen mukaisesti;

171. muistuttaa, että parlamentti päätti olla harkitsematta suostumuksen antamista EU:n ja Uzbekistanin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen pöytäkirjalle, jolla sopimuksen määräyksiä laajennetaan koskemaan tekstiilituotteilla käytävää kahdenvälistä kauppaa, siihen asti, kunnes on vahvistettu, että konkreettisia uudistuksia on toteutettu ja että niissä on saavutettu merkittäviä tuloksia, ja varmistetaan, että lapsityövoiman käytön lisäksi myös pakkotyövoiman käyttöä ollaan todella poistamassa Uzbekistanista;

172. katsoo tässä yhteydessä, että osa EU:n aiemmin Uzbekistanille antamasta kehitysavusta, kuten sen parlamentin valmiuksien kehittämiseksi annettu apu, ohjautui väärin ja että sitä olisi kohdistettava merkityksellisemmille aloille, kuten maaseudun kehittämiseen ja ympäristön ja vesivarojen hallintaan;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

173. on erittäin huolissaan islamilaisen liikkeen toiminnasta Uzbekistanissa, sillä se on vannonut Da'eshille uskollisuutta elokuussa 2015, ja siihen on liittynyt tuhansia jihadisteja Keski-Aasiassa;

o

o o

174. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, EUH:lle, EU:n Keski-Aasian erityisedustajalle sekä Kazakstanin, Kirgisian, Tadžikistanin, Turkmenistanin ja Uzbekistanin hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0122

Zikaviruksen leviäminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 Zikaviruksen leviämisestä (2016/2584(RSP))**

(2018/C 058/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 1. helmikuuta 2016 annetun Maailman terveysjärjestön (WHO) lausunnon, jossa zikaviruksen leviäminen julistettiin kansainväliseksi kansanterveydelliseksi uhaksi,
 - ottaa huomioon valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta 22. lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1082/2013/EU ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti 2020” (2014–2020) 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1291/2013 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen zikaviruksen leviämisestä (O-000030/2016 – B8-0119/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että 1. helmikuuta 2016 WHO julisti zikaviruksen leviämisen olevan kansainvälinen kansanterveydellinen uhka;
- B. toteaa, että zikavirus on hyttysten levittämä emergentti virus, jonka sylvaattisen keltakuumeen seurantaverkko havaitsi ensimmäistä kertaa vuonna 1947 Ugandan Zika-metsän rhesusapinoissa;
- C. toteaa, että zikaviruksen aiheuttamaa tautia on satunnaisesti havaittu kahdella Euroopan alueella, Martiniqueella ja Ranskan Guyanassa sekä Afrikassa, Amerikassa, Aasiassa ja Tyynenmeren alueella, ja tartuntatapauksia on havaittu Euroopassa, erityisesti merentakaisilla alueilla Guadeloupella ja Saint Martinilla;
- D. toteaa, että vuonna 2007 zikavirus ilmaantui ensimmäistä kertaa tunnettujen endeemisten rajojensa ulkopuolella ja aiheutti epidemian Yapin saarella Mikronesian liittovaltiossa, jonka jälkeen vuosina 2013–2014 Ranskan Polynesiassa esiintyi laaja epidemia, joka sitten levisi useisiin Oseanian maihin, mukaan luettuina Uusi-Kaledonia ja Cookinsaaret; toteaa, että vaikka zikaviruksen yleisesti uskottiin aiheuttavan ihmiselle vain lievän sairauden, Ranskan Polynesiassa esiintynyt epidemia paljasti, että virus voi aiheuttaa neurologisia komplikaatioita (eli Guillain-Barrén oireyhtymää ja meningoencefaliittia);
- E. toteaa, että Euroopan tautienhäikäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) mukaan useimmat infektiot (noin 80 prosenttia) jäävät oireettomiksi;
- F. toteaa, että zikaviruksen laajimmat epidemiat on todettu Brasiliassa, erityisesti Brasilian koillisosassa;
- G. toteaa, että marraskuussa 2015 Brasilian terveysministeriö julisti kansanterveyttä koskevan hätätilan, koska Pernambucon osavaltiossa oli vuonna 2015 syntynyt aiempaa epätavallisen paljon suurempi määrä lapsia, joilla oli mikrokefalia; toteaa, että määrän huomattavaa kasvua esiintyy selvästi pääasiassa kaikkein vakavimmissa mikrokefalian muodoissa, mutta jotkin raportit viittaavat siihen, että sairauden lievempien muotojen esiintyvyys oli poikkeuksellisen suuri jo muutamaa vuotta ennen vuoden 2015 zikavirus-epidemiaa;

⁽¹⁾ EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- H. toteaa, että hyttysen elämänsyys riippuu ilmastosta, elinpaikasta ja biologisesta monimuotoisuudesta ja että leviämistä edistää ihmisten toiminta kuten ilmastonmuutos, ihmisten rakentamat vesiympäristöt, metsäkatko, kaupungistuminen, puutteellinen jätevesihuolto, yhdyskuntajäte, konfliktit ja matkustaminen;
- I. toteaa, että zikaviruksen leviäminen on tuonut esiin niiden maiden, joissa virusta esiintyy, eriarvoisuuden muun muassa julkisten terveydenhuoltojärjestelmien ja elinolojen suhteen, ja se on suhteettoman suuressa määrin vahingoittanut yhteiskunnan köyhimpiä jäseniä, jotka usein elävät lähellä avoimia vesilähteitä ja joilla on huonot valmiudet ehkäistä ja torjua tätä sairautta; toteaa, että naiset muodostavat edelleen enemmistön maailman köyhistä ja että tässä asiassa on erityisesti kyse heidän tilanteestaan, koska he ovat kotitalouksissa pääasiallisessa vastuussa ravinnosta, puhtaasta vedestä, hygieniasta ja mikrokefaliaan liittyvistä oireyhtymistä kärsivien lasten kasvatuksesta, joka voi vaatia tavallista enemmän varoja, erityisesti kun mitään asianmukaisia tai kohtuuhintaisia tukirakenteita ei ole käytettävissä;
- J. toteaa, että useat Euroopan maat ovat ilmoittaneet, että niissä on tavattu matkustajien maahantuomia zikavirusinfektioita; toteaa, että Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskus mainitsi 11. helmikuuta 2016 mikrokefalia-tapauksen, joka oli havaittu raskaana olevalla naisella Sloveniassa; toteaa, että tämä nainen oli saanut zikavirukseen viittaavan infektion asuessaan raskauden aikana Brasiliassa;
- K. toteaa, että 9. helmikuuta 2016 jälkeen ei ole ilmoitettu yhdestäkään autoktonisesta zikavirustartunnasta Euroopan mantereella mutta joitakin tapauksia on ilmoitettu Euroopan syrjäisimmillä alueilla;
- L. toteaa, että viruksen ilmaantuminen on liitetty mikrokefalian ja muiden neurologisten häiriöiden, muun muassa Guillain-Barrè'n oireyhtymän, tapausten äkilliseen lisääntymiseen; toteaa WHO:n ilmoittaneen 1. helmikuuta 2016, että raskaudenaikaisen zikavirustartunnan ja mikrokefalian välisestä syy-yhteydestä on vahva epäily, vaikka sitä ei ole vielä tieteellisesti todistettu;
- M. toteaa, että jatkuvasti lisääntyvän alustavan tutkimuksen perusteella vallitsee tieteellinen yksimielisyys siitä, että zikavirus on yksi mikrokefalian syistä ⁽¹⁾, sairauden, jossa sikiön solut, joista aivot muodostuvat, vaurioituvat ⁽²⁾, joka aiheuttaa vauvojen syntymisen epätavallisen pienipäisinä ja useimmissa tapauksissa aivojen kehityksen viivästymistä ja joka näyttää voivan vahingoittaa sikiötä koko raskauden ajan ⁽³⁾, ja joka on myös Guillain-Barrè'n oireyhtymän syy; ottaa huomioon, että epävarmuus syntymättömän vauvan terveydestä sekä epätietoisuus viruksen kulkeutumismekanismista asettaa naiset ja teini-ikäiset tytöt, erityisesti raskaana olevat naiset ja heidän perheensä, uskomattoman vaikeaan asemaan, joka liittyy varsinkin heidän terveyteensä ja kotitalouteen kohdistuvien pitkän aikavälin vaikutuksiin; katsoo, ettei tällaisen epävarmuuden saisi missään tapauksessa antaa viivästyttää kiireellisiä päätöksiä ja toimia, joita tarvitaan tämän kriisin selvittämiseksi;
- N. toteaa, että mikrokefaliaan on monia mahdollisia syitä mutta usein syy jää tuntemattomaksi; katsoo, että mikrokefaliaan tarkoitettujen hoidon puuttuessa on tärkeää, että on olemassa moniammatillinen ryhmä, joka arvioi ja hoitaa vauvoja ja lapsia, joilla on mikrokefalia; toteaa, että virikkeiden tarjoamiseen ja leikkiohjelmiin perustuvilla, varhaisessa vaiheessa toteutettavilla toimilla voidaan vaikuttaa myönteisesti kehitykseen ja myös perheneuvontaa ja vanhemmille annettava tuki ovat äärimmäisen tärkeitä;
- O. toteaa, että argentiinalaiset ja brasilialaiset tutkijat ovat yhdistäneet Brasiliassa tapahtuneen mikrokefaliatapausten äkillisen kasvun larvicide pyriproxyfeniin, jota lisättiin juomaveteen kyseisellä Brasilian alueella vuonna 2014; toteaa, että tämän mahdollisen yhteyden olemassaolon vuoksi ja vastoin terveysministeriön neuvoa Brasilian eteläosassa sijaitsevan osavaltion Rio Grande do Sulin paikallisviranomaiset keskeyttivät varovaisuusperiaatteen mukaisesti kyseisen kemikaalin käytön 13. helmikuuta 2016 alkaen;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/features/qa/zika/en/>

⁽²⁾ <http://www.nature.com/news/zika-highlights-role-of-controversial-fetal-tissue-research-1.19655>

⁽³⁾ Brasil, P. et al. N. Eng. J. Med. <http://dx.doi.org/10.1056/NEJMoa1602412> (2016).

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- P. ottaa huomioon, että lokakuun 2015 jälkeen ilmoitetuista 4 783:sta mikrokefaliatapauksesta yli 700:n kohdalla on todettu, että kyse ei ole mikrokefaliasta;
- Q. ottaa huomioon, että 404 pikkulapsesta, joilla on todettu mikrokefalia, vain 17:n kohdalla zikavirustestin tulos on ollut positiivinen;
- R. toteaa, että zikaviruksen leviäminen on ollut tosiasia Euroopan merentakaisilla alueilla vuodesta 2013 alkaen;
- S. toteaa, että on olemassa riski, että Euroopassa alkaa viruksen paikallinen vektorivälitteinen siirtyminen kesäkaudella 2016;
- T. toteaa, ettei mitään erityistä hoitoa tai rokotusta ole tällä hetkellä saatavilla mutta intialainen yhtiö Bharat Biotech ilmoitti 3. helmikuuta 2016, että sillä oli kehitteillä kaksi ehdokasta rokotteeksi, yksi yhdistelmärokote ja toinen inaktivoitu rokote, joka on saavuttanut prekliinisten eläintestien vaiheen;
- U. toteaa, että zikavirus voi levitä sukupuoliteitse ⁽¹⁾, ⁽²⁾ ja WHO on todennut, että sukupuoliteitse tapahtuvat tartunnat ovat verraten yleisiä ⁽³⁾;
- V. toteaa, että ilmoituksia on tehty myös verensiirtoihin liittyvistä zikavirustartunnoista;
- W. toteaa, että on olemassa todellinen uhka zikavirustartunnan siirtymisestä rajojen yli tartunnan saaneiden matkustajien ja globaalien kaupankäynnin välityksellä;
- toteaa, että zikavirus siirtyy ihmiseen pääasiassa tartunnan saaneen Aedes-sukuun kuuluvan hyttysen, etupäässä trooppisten alueiden Aedes aegypti -hyttysen, pureman kautta ja että tämä sama hyttyslaji on se, joka välittää myös denguekuumeen, chikungunyan ja keltakuumeen tartuntoja;
 - toteaa, että Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen arvion mukaan taudin ehkäisy perustuu tällä hetkellä henkilökohtaisiin suoja-toimiin kuten pukeutumiseen permetriinillä käsiteltyihin pitkähihaisiin paitoihin ja pitkiin housuihin (erityisesti niinä vuorokaudenaikoina, joina zikavirusta välittävä hyttynen liikkuu aktiivisimmin) ja nukkumiseen tai lepäämiseen hyttysverkoin suojatuissa tai ilmastoiduissa huoneissa tai hyttysverkkojen muunlaiseseen käyttöön, koska mitään hoitoa tai rokotuksia ei ole saatavilla ja zikavirusta levittävät hyttysset purevat sekä sisä- että ulkotiloissa, enimmäkseen päiväsaikaan;
 - korostaa, että on tärkeää laatia asianmukaisessa mittakaavassa toteutettavia tiedotussuunnitelmia väestön valistamiseksi sekä edistää asianmukaista käyttäytymistä, jonka avulla vältetään hyttysten puremilta;
 - pitää myönteisenä Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen harjoittamaa jatkuvaa tilanteen seurantaa; kehottaa Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskusta ajantasaistamaan riskinarviointejaan ja epidemiologista tilannetta koskevia päivityksiään säännöllisesti; katsoo, että Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen olisi perustettava trooppisten tartuntatautien asiantuntijakomitea, jotta voidaan tehokkaasti koordinoida ja seurata kaikkia toimenpiteitä, jotka EU:ssa on otettava käyttöön;
 - pitää myönteisenä komission päätöstä käyttää 10 miljoonaa euroa zikavirusta koskevaan tutkimukseen ja suosittelee keskittymistä koko Latinalaisessa Amerikassa tapauksiin, joissa on kyse vakavista synnynnäisistä aivojen epämuodostuksista, sekä niiden ja zikavirustartuntojen epäiltyyn yhteyteen; kyseenalaistaa kuitenkin sen, onko tämä summa oikeassa suhteessa siihen mittavaan tieteelliseen haasteeseen, jota zikaviruksen aiheuttamaa sairautta ja sen neurologisia komplikaatioita koskevan ymmärryksen edistäminen ja diagnostisten testien ja sairauden hoidon kehittäminen merkitsee;

⁽¹⁾ <http://www.dallascounty.org/department/hhs/press/documents/PR2-2-16DCHHSReportsFirstCaseofZikaVirusThroughSexualTransmission.pdf>

⁽²⁾ <https://www.rt.com/news/333855-zika-sex-case-france/>

⁽³⁾ <http://www.reuters.com/article/us-health-zika-qanda-factbox-idUSKCN0X22TY>

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

6. panee merkille, että zikavirusta on havaittu 28 maassa ja että sillä on mahdollisia koko elämään vaikuttavia seurauksia, erityisesti nuorten ja köyhien naisten kohdalla, joista enemmistö asuu kyseessä olevien maiden vähiten kehittyneillä alueilla; korostaa sairauden leviämisen todennäköistä jatkumista silmällä pitäen, että kansainvälisen yhteisön on ryhdyttävä kiireellisesti soveltamaan viime vuoden ebolakriisistä saatuja kokemuksia käytäntöön;
7. korostaa, että tutkimuksessa olisi keskityttävä pääasiassa ehkäisytöimiin, jotta vältetään viruksen leviämistä, sekä hoitotapoihin; kehottaa kohdentamaan zikavirusta koskevan tutkimuksen kolmelle osa-alueelle eli tutkimaan vahvasti epäiltyä yhteyttä zikaviruksen ja aivojen synnynnäisten epämuodostumien välillä, kehittämään hoitotapoja ja rokotuksia sekä kehittämään testejä diagnoosien tekemiseksi nopeasti ja tehokkaasti;
8. painottaa tarvetta tehdä lisätutkimuksia, jotka koskevat mahdollista yhteyttä mikrokefalian ja larvicide pyriproxifenin välillä, kun otetaan huomioon, ettei saatavilla ole tieteellistä näyttöä tämän yhteyden poissulkemiseksi;
9. painottaa, että tutkimuksessa ei pitäisi unohtaa muita mahdollisia ja täydentäviä syitä mikrokefaliaan;
10. muistuttaa Horisontti 2020 -ohjelman ja seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman tarjoamista mahdollisuuksista lisärahoitukseen, jota voidaan saada tutkimukseen, joka koskee rokotteen kehittämistä malariaan ja vähälle huomiolle jääneisiin infektioauteihin, joihin zikaviruskin kuuluu;
11. kehottaa komissiota varmistamaan, että jos EU:n julkisia varoja käytetään tutkimukseen, sen tuloksiin ei sovelleta immateriaalioikeuksia ja näin kehitettyjen tuotteiden kohtuuhintaisuus potilaille on taattu;
12. kehottaa komissiota ehdottamaan erityisiä toimia niitä unionin alueita varten, joille zikavirus on jo levinnyt, jotta kyseisiltä alueilta hävitetään kaikki mahdolliset viruksen siirtymisen vektorit, jo tartunnan saaneita henkilöitä tuetaan, erityisesti raskaana olevia naisia, ja vältetään viruksen laajemmalla leviämistä kyseisillä alueilla ja muualla Euroopan mantereella;
13. kehottaa komissiota esittämään toimintasuunnitelman viruksen Eurooppaan leviämisen estämiseksi ja auttamaan jäsenvaltioita ja kolmansia maita torjumaan tätä epidemiaa pahimman levinneisyyden alueilla (pääasiassa Karibian alueella ja Keski- ja Etelä-Amerikassa); katsoo, että tällaisen ohjelman olisi sisällettävä mekaanisten esteiden, esimerkiksi verkkojen (hyttysten puremien estämiseksi) ja kondomien (sukupuoliteitse tapahtuvien tartuntojen estämiseksi), kohdennettu ja riittävä ilmainen jakelu; kehottaa komissiota laatimaan sellaisille kansalaisille kohdennetun hallintaprotokollan, joilla saattaa epidemiologisen taustansa perusteella olla riski, että he kantavat zikavirustartuntaa, jotta voidaan pyrkiä tehokkaasti rikkomaan viruksen sukupuoliteitse ja veren välityksellä tapahtuvan siirtymisen ketju varhaisen toteamisen avulla;
14. korostaa, että rahoituksesta keskusteltaessa ja laboratoriotarpeita arvioitaessa on noudatettava sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa lähestymistapaa, kun otetaan huomioon raskaana oleville naisille, joille useinkaan ei voida tehdä varhaisia kliinisiä kokeita, tarkoitettujen turvallisten, tehokkaiden, kohtuuhintaisten ja jaettavissa olevien rokotteiden testauksen ja kehittämisen pulmallisuus; kehottaa taloudellisen avun antajia säilyttämään realistisen asenteen näiden rokotteiden kehittämisen odotettujen kustannusten suhteen, myös jakaessaan EU:n tutkimusrahoitusta, ja asettamaan tyttöjen ja naisten turvallisuuden etusijalle;
15. huomauttaa, että zikavirus on paljastanut heikkouksia sekä julkisten terveydenhuoltojärjestelmien ja erityisesti perusterveydenhuollon valmiuksissa että lisääntymisterveyspalvelujen ja -oikeuksien tarjoamisessa naisille ja tytöille maissa, joihin virus on levinnyt, erityisesti tietojen ja hoidon saannin osalta raskauden aikana ja sen jälkeen sekä raskaudenehkäisyn ja raskaudenkeskeytyksen osalta ja että näiden maiden viranomaiset ovat neuvoneet naisia lykkäämään raskautta kunnes zikaviruksesta tiedetään enemmän;
16. toteaa, että on lisättävä laboratorioden toimintakykyä epäiltyjen zikavirustartuntojen vahvistamiseksi EU/ETA-alueella, jotta zikavirustartunnat voidaan erottaa muista arbovirustartunnoista (esimerkiksi denguekuumeesta ja chikungunyasta); kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota koordinoimaan tutkimusta zikavirustutkimusta tekevien laboratorioden välillä sekä edistämään tällaisten laboratorioden perustamista jäsenvaltioissa, joissa niitä ei vielä ole;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

17. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita ehdottamaan strategioita, joiden avulla rokotevalmistajat, tautientorjuntakeskukset ja muut valtakunnalliset ja valtiolliset terveysviranomaiset sekä terveyspalvelujen tuottajat saatetaan yhteen, jotta voidaan edistää tietojen ja analyysien vaihtoa;

18. korostaa, että on tärkeää lisätä gynekologien, lastenlääkäreiden ja neurologien keskuudessa tietoisuutta siitä, että zikavirustartunnan mahdollisuus olisi tutkittava sellaisten potilaiden kohdalla, jotka ovat matkustaneet Brasiliaan tai muihin maihin, joihin zikavirus on levinnyt, tai joilla ilmenee synnynnäisiä keskushermoston epämuodostumia, mikrokefaliaa tai Guillain-Barré -oireyhtymä (GBS);

19. panee huolestuneena merkille, että monissa epidemiamaissa raskaus ei ole pelkkä valinta, ei varsinkaan maissa, joissa seksuaalista väkivaltaa esiintyy jatkuvasti laajassa mitassa; kehottaa EU:ta tukemaan epidemiamaita, jotta ne voivat tuoda perusterveydenhuollon kaikkien kansalaisten ulottuville, myös äitiyshuollon ja lastenneuvolat sekä zikaviruksen diagnostiset testit, ja kehottaa EU:ta tukemaan kyseisten maiden hallituksia kattavan seksuaali- ja lisääntymisterveyttä sekä terveydenhoitoa koskevan tietopaketin tarjoamisessa, johon sisältyvät myös perhesuunnittelumahdollisuudet ja jossa painotetaan monien erilaisten korkealaatuisten ehkäisymenetelmien saattamista kaikkien naisten ja teini-ikäisten tyttöjen ulottuville sekä turvallisen raskaudenkeskeytysmahdollisuuden tarjoamista heille, jotta torjutaan epidemian alkamisen jälkeen esiintynyttä vaarallisten aborttien määrän kasvua ja jotta tässä yhteydessä käynnistetään tarvittava ehkäisyä ja naisten ja tyttöjen oikeuksia koskeva vuoropuhelu kumppanimaiden kanssa;

20. huomauttaa, että tähän mennessä (10. helmikuuta 2016) 25 EU/ETA-maata, Yhdysvallat ja Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskus ovat neuvoneet raskaana olevia naisia ja naisia, jotka yrittävät tulla raskaaksi, lykkäämään matkustamista alueille, joilla on zikavirustartuntoja;

21. toteaa, että tällä hetkellä zikavirustartunnalta suojautumiseksi ei ole ennaltaehkäisyä, hoitoa tai rokotetta ja että on olemassa riski, että Euroopassa alkaa viruksen paikallinen vektorivälitteinen siirtyminen kesäkaudella 2016, ja kehottaa sen vuoksi komissiota suorittamaan välittömästi torjunta-aineiden analysoinnin ihmisten terveyden ja tartunnanlevittäjähyttysten torjunnan tehokkuuden kannalta; kehottaa komissiota myös koordinoimaan tartuntojen ehkäisyä koskevien suuntaviivojen laatimista, jotka kansalliset viranomaiset ottavat käyttöön tulevana kesänä;

22. toteaa, että zikavirustartuntojen leviämisalueilta palaavien raskaana olevien naisten testausta varten on julkistettu algoritmi; huomauttaa kuitenkin, että terveysviranomaiset eivät vielä ole käsitelleet kysymystä, joka koskee zikaviruksen pitkäaikaista esiintymistä siemennesteessä sekä zikaviruksen todistettua siirtymistä sukupuoliyhteydessä, millä voi olla seurauksia tartunta-alueilta palaavien miesmatkustajien kohdalla; katsoo, että koska infektiot ovat usein oireettomia, miesmatkustajia olisi neuvottava käyttämään tartunta-alueilta palattuaan kondomia, kunnes tämän siirtymistavan merkittävydestä on saatavilla vakuuttavia tietoja;

23. kehottaa WHO:n tartuntojen ehkäisystä Euroopan maissa antamien suositusten seurauksena komissiota ja jäsenvaltioita merkittävästi tehostamaan hyttysten tulokaslajien seurantaa sekä lisäämään hyttysten torjuntaa hävittämällä lisääntymispaikkoja (esimerkiksi lammikoita) ja suunnittelemalla torjunta-aineruiskutuksia epidemioiden puhjetessa ja tehostamaan lastin, lastinkuljettajien sekä zikavirustartuntojen alueilta saapuvien lentokoneiden miehistölle ja matkustajille varattujen osastojen desinfiointia;

24. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioiden lähetystöjä tarjoamaan tartunta-alueilla asuville ja niillä matkustaville EU:n kansalaisille tietoja ja tukea;

25. kehottaa EU:n ja kolmansien maiden lentoyhtiöitä desinfiomaan tartunta-alueilta saapuvat lentokoneet asianmukaisesti ja perusteellisesti;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

26. kehottaa EU:ta kuulemaan zikaviruksen torjuntaa koskevan strategiansa laatimiseksi jäsenvaltioita ja kolmansia maita (valtion-, alue- ja paikallishallintoa), joilla on Aedes-suvun hyttysten seuranta, tietoisuuden lisäämistä niistä sekä niiden ehkäisyä ja/tai torjuntaa koskevaa asiantuntemusta, esimerkiksi Madeiran aluehallintoa ja Funchalin kaupungin johtoa, joilla on yli kymmenen vuoden kokemus tämä kysymyksen käsittelystä, sekä Ranskan syrjäisimpiä ja merentakaisia alueita, joilla on pitkäaikainen asiantuntemus vektorivälitteisistä emergenteistä taudeista ja erityisesti zikaviruksesta;
27. huomauttaa tarpeesta soveltaa koordinoitua lähestymistapaa EU:n tasolla ja kansainvälisesti tämän epidemian torjumiseksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä eurooppalaisten lääkintäapujoukkojen perustamista ja katsoo niiden voivan tarvittaessa merkittävästi auttaa sairaanhoidon ja perusterveydenhoidon yksiköiden ja laitteiden käyttöönotossa zikaviruksen torjumiseksi; kehottaa komissiota myös kiireellisesti esittämään EU:n horisontaalista globaalin terveyden strategiaa, jolla pyritään aikaansaamaan uudet kestävä kehityksen puitteet ja tavoitteet;
28. kehottaa komissiota yhteistyössä muiden kumppaneiden kanssa edistämään zikaviruksen leviämisen seurantaan myös kehitysmaissa sekä liittämään nykyisiin maakohtaisiin kehitysohjelmiin yhteistyössä kyseisten maiden kanssa riittäviä vastatoimia, jotka koskevat terveyteen liittyvien valmiuksien kehittämistä, terveydenhoitohenkilöstön koulutusta, epidemiologista seurantaan, yhteisöjen koulutusta ja aktiivointia sekä hyttyskantojen säännöstelyä;
29. painottaa tarvetta perustaa kaikki ehdotukset laajaan joukkoon epidemiologisia tutkimuksia, joissa käsitellään paitsi zikaviruksen vaikutuksia myös muita syitä näihin vaikutuksiin;
30. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään lääkäreiden ja matkailijoiden terveysklinikoiden tietoa zikavirusepidemian kehityksestä sekä viranomaisten suunnittelema vektorien valvonnasta tartunta-alueilla, jotta ne voivat sisällyttää zikavirustartunnan erotusdiagnooseihinsa kyseisten alueiden asukkaiden ja matkailijoiden kohdalla sekä valmistautua mahdolliseen sellaisten matkailijoiden karanteeniin asettamiseen, joiden epäillään saaneen zikavirustartunnan, jotta viruksen autoktoninen siirtyminen voidaan estää; kehottaa kansallisia terveysviranomaisia järjestämään Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen koordinoiman tiedotuskampanjan, jolla pyritään jakamaan tietoja Euroopan unionin kansalaisille ja rauhoittamaan heitä sekä torjumaan tarpeettomia pelkoja;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään valppautta maahantuotujen zikaviruksen tartuntatapausten varhaiseksi havaitsemiseksi EU:ssa, myös EU:n merentakaisissa maissa ja alueilla sekä EU:n syrjäisimmillä alueilla, erityisesti siellä, missä vektoreita tai mahdollisia vektoreita on läsnä, jotta pienennetään viruksen autoktonisen siirtymisen riskiä; toteaa lisäksi, että on olemassa riski zikaviruksen leviämisestä Aedes-suvun hyttysten vaivaamille lauhkean ilmastoin alueille (mukaan luettuna Pohjois-Amerikan ja Euroopan alueet) ja tästä seuraavasta autoktonisen siirtymisen alkamisesta näillä alueilla, vaikka se todennäköisesti onkin pieni ja rajautuu määrättyihin vuodenaikoihin;
32. korostaa kattavien terveyspalvelujen saatavuuden merkitystä zikaviruksen aiheuttaman taudin torjumisessa;
33. antaa tukensa YK:n esittämille kehotuksille ⁽¹⁾ kumota sellaiset säädökset ja politiikat, joilla rajoitetaan seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen saatavuutta sekä niihin liittyvien oikeuksien käyttöä kansainvälisten normien vastaisesti, ja vakuuttaa jälleen haluavansa varmistaa, että kansanterveystoimenpiteitä toteutettaessa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, erityisesti kun on kyse terveydestä ja siihen liittyvistä oikeuksista;
34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille ja Maailman terveysjärjestölle.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=53173#.VswcHE32aUk>

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0123

Puolan tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 Puolan tilanteesta (2015/3031(RSP))**

(2018/C 058/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perussopimukset, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 4 ja 6 artiklan,
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon uudesta EU:n toimintakehyksestä oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi (COM(2014)0158),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen,
 - ottaa huomioon parlamentin täysistunnossa 19. tammikuuta 2016 käydyn keskustelun Puolan tilanteesta,
 - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2016 annetun Venetsian komission lausunnon Puolan perustuslakituoimioistuimesta 25. kesäkuuta 2015 annettuun säädökseen 22. joulukuuta 2015 tehdyistä muutoksista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen, demokratia, ihmisoikeudet, perusvapaudet ja EU:n perussopimuksissa ja kansainvälisissä ihmisoikeusvälineissä vahvistetut arvot ja periaatteet ovat unionille ja sen jäsenvaltioille kuuluvia velvoitteita, joita on noudatettava;
- B. toteaa, että SEU-sopimuksen 2 artiklan mukaisesti unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeudet mukaan luettuina, ja että nämä ovat jäsenvaltioille yhteisiä arvoja, joita unionin samoin kuin jokaisen yksittäisen jäsenvaltion on kunnioitettava kaikissa toimissaan;
- C. toteaa, että SEU-sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti unioni kunnioittaa jäsenvaltioiden tasa-arvoa perussopimuksia sovellettaessa sekä niiden kansallista identiteettiä;
- D. toteaa, että SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätään, että vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti unioni ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan perussopimuksista johtuvia tehtäviä täyttäessään;
- E. toteaa, että SEU-sopimuksen 17 artiklan nojalla komission on varmistettava perussopimusten soveltaminen;
- F. katsoo, että oikeusvaltio on demokratian selkäranka ja yksi unionin perusperiaatteista ja että unioni toimii sen keskinäistä luottamusta koskevan oletaman perusteella, että jäsenvaltiot noudattavat demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia, sellaisina kuin ne vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa;
- G. katsoo, että tehokas, riippumaton ja puolueeton oikeusjärjestelmä on oikeusvaltion keskeinen edellytys ja sen avulla varmistetaan kansalaisten perusoikeuksien ja kansalaisvapauksien suojaaminen Euroopassa;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- H. toteaa, että perustuslakituomioistuin perustettiin yhdeksi keskeisistä tekijöistä, joilla varmistetaan keskinäinen valvontajärjestelmä perustuslaillisessa demokratiassa ja oikeusvaltio Puolassa;
- I. toteaa, että viimeaikaiset tapahtumat Puolassa ja erityisesti poliittinen ja oikeudellinen kiista perustuslakituomioistuimen kokoonpanosta ja sen toimintaa koskevista uusista säännöistä (jotka koskevat muun muassa tapausten tutkintaa ja niiden käsittelyjärjestystä, tuomioistuimen päätösten tekoon tarvittavien läsnä olevien jäsenten määrän lisäämistä ja päätösvaltaisuuden edellyttämää enemmistöä) ovat herättäneet huolta sen suhteen, pystyykö perustuslakituomioistuin noudattamaan perustuslakia ja takaamaan oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen;
- J. panee merkille, että Venetsian komissio totesi selvästi, että perustuslakituomioistuin ei voi täyttää tehtäväänsä Puolan perustuslain ensisijaisuuden takaajana, mikä johtuu siitä, että tuomioistuimen 9. maaliskuuta 2016 antamaa päätöstä ei ole julkaistu eikä se voi sen vuoksi tulla voimaan, ja että tämä heikentää oikeusvaltioperiaatetta; toteaa, että Venetsian komissio varoitti, että tuomioistuimen toimintakyvyttömäksi tekeminen heikentäisi demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta;
- K. katsoo, että perustuslakituomioistuimeen kohdistuneet Puolan hallituksen ja Puolan tasavallan presidentin toimet vaarantavat perustuslaillisen demokratian;
- L. toteaa, että 13. tammikuuta 2016 käydyn periaatekeskustelun jälkeen komissio päätti aloittaa jäsennellyn vuoropuhelun oikeusvaltioperiaatetta koskevan toimintakehyksen mukaisesti lähettämällä Puolan hallitukselle kirjeen Puolan tilanteen selventämiseksi;
- M. panee merkille, että komissio kerää ja analysoi perussopimusten valvojana nyt kaikki merkittävät tiedot ja arvioi, onko olemassa selviä merkkejä systeemisestä uhasta oikeusvaltiolle;
- N. katsoo, että oikeusvaltioperiaatetta koskevan toimintakehyksen tavoitteena on puuttua oikeusvaltioon kohdistuviin, luonteeltaan systeemisiin uhkiin erityisesti tilanteissa, joita ei voida ratkaista tehokkaasti rikkomusmenettelyjä noudattaen ja joissa kansallisella tasolla olemassa olevilla oikeusvaltion takeilla ei enää voida puuttua tehokkaasti näihin uhkiin;
- O. ottaa huomioon, että nykyinen Puolan perustuslaki, joka hyväksyttiin vuonna 1997, takaa vallanjaon, poliittisen moniarvoisuuden, lehdistön- ja ilmaisunvapauden sekä oikeuden saada tietoja;
- P. katsoo, että perustuslaillisen kriisin ohella on myös muita seikkoja, jotka ovat vakava huolenaihe Euroopan parlamentille, koska ne voivat olla unionin lainsäädännön ja perusoikeuksien, myös naisten oikeuksien, vastaisia; katsoo, että unionin toimielinten on seurattava tiiviisti tällaisia Puolan hallituksen toimia;
1. katsoo, että on olennaisen tärkeää taata, että SEU-sopimuksen 2 artiklassa lueteltuja yhteisiä eurooppalaisia arvoja noudatetaan täysimääräisesti;
 2. katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden on lainsäädäntö- ja hallintokäytännössään noudatettava täysin unionin lainsäädäntöä ja että kaiken lainsäädännön, kaikkien unionin jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden primaarioikeus mukaan lukien, on heijastettava eurooppalaisia perusarvoja, joita ovat demokratian periaatteet, oikeusvaltio ja perusoikeuksien kunnioittaminen, ja oltava niiden mukaista;
 3. on vakavasti huolissaan siitä, että Puolan perustuslakituomioistuimen tosiasiallinen halvaantuminen vaarantaa demokratian, ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaatteen;
 4. kehottaa Puolan hallitusta kunnioittamaan perustuslakituomioistuimen 9. maaliskuuta 2016 antamaa päätöstä, julkaisemaan sen ja panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön viipymättä sekä panemaan täytäntöön 3. ja 9. joulukuuta 2015 annetut päätökset;
 5. kehottaa Puolan hallitusta panemaan täysimääräisesti täytäntöön Venetsian komission suositukset; yhtyy Venetsian komission näkemykseen, jonka mukaan Puolan perustuslaki ja eurooppalaiset ja kansainväliset normit edellyttävät, että perustuslakituomioistuimen päätöksiä noudatetaan;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

6. panee tyytyväisenä merkille komission varapuheenjohtajan Frans Timmermansin äskettäisen vierailun Puolaan ja komission kokouksessa 6. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon vuoropuhelun aloittamisesta, jotta nykyiseen tilanteeseen voidaan löytää ratkaisu, joka perustuu perustuslaillisen kehyksen täysimääräiseen kunnioittamiseen, mikä tarkoittaa perustuslakituomioistuimen päätösten julkaisemista ja täytäntöönpanoa; yhtyy hänen huoleensa siitä, että on mahdollista luoda kaksi rinnakkaista oikeusjärjestelmää, mikä johtaisi oikeudelliseen epävarmuuteen;
 7. kannattaa komission päätöstä aloittaa jäsennelty vuoropuhelu oikeusvaltioperiaatetta koskevan toimintakehyksen mukaisesti sen selvittämiseksi, onko kyseessä demokraattisiin arvoihin ja oikeusvaltion Puolassa kohdistuva systeminen uhka; pitää myönteisenä komission vakuutusta siitä, että vuoropuhelua Puolan viranomaisten kanssa käydään puolueettomasti, näytön perusteella ja yhteistyössä, ja kehottaa komissiota, mikäli Puolan hallitus ei noudata Venetsian komission suosituksia jäsennellyn vuoropuhelun kuluessa, aloittamaan oikeusvaltioperiaatteen vahvistamista koskevan menettelyn toisen vaiheen antamalla oikeusvaltioperiaatetta koskevan suosituksen ja tarjoamaan tukeaan Puolalle oikeusvaltioperiaatetta vahvistavien ratkaisujen kehittämiseksi;
 8. korostaa kuitenkin, että kaikissa vaiheissa on otettava huomioon perussopimuksissa vahvistettu ja toissijaisuusperiaatteen mukainen unionin ja sen jäsenvaltioiden toimivalta;
 9. kehottaa komissiota antamaan parlamentille säännöllisesti ja tiiviisti tietoa arvioinneistaan, saavutetusta edistyksestä ja toteutetuista toimista;
 10. toivoo, että Puolan hallituksen ja komission välinen jäsennelty vuoropuhelu johtaa myös siihen, että tarkistetaan Puolan hallituksen muita päätöksiä, joiden laillisuus ja perusoikeuksiin kohdistuvat mahdolliset vaikutukset ovat herättäneet huolta;
 11. odottaa, että komissio seuraa kaikkia jäsenvaltioita samalla tavalla, kun on kyse demokratian, oikeusvaltion ja perusoikeuksien kunnioittamisesta, ja välttää näin kahdenlaisten normien soveltamisen ja raportoi asiasta parlamentille;
 12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Puolan tasavallan presidentille.
-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0128

Pakistan ja erityisesti Lahoressa tehty isku**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Pakistanista ja erityisesti Lahoressa tehdystä iskusta (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Pakistanista,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 27. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman Lahoressa, Pakistanissa, tehdystä iskusta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan Stavros Lambrinidisin 29. lokakuuta 2014 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin 27. maaliskuuta 2016 Pakistanin pommi-iskusta ja 21. tammikuuta 2016 Bacha Khan -yliopistoon tehdystä iskusta antamat julkilausumat,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 28. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman Lahoressa, Pakistanissa, tehdyistä terrori-iskuista,
- ottaa huomioon uskonnon- ja vakaumuksenvapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan raportit,
- ottaa huomioon vähemmistökyseksiä käsittelevän YK:n erityisraportoijan Rita Izsák-Ndiayen vihapuheesta ja viestimissä tapahtuvasta vähemmistöihin kohdistuvaan vihaan yllyttämisestä 5. tammikuuta 2015 antaman raportin,
- ottaa huomioon Nobelin rauhanpalkinnon ja Saharov-palkinnon saaneen Malala Yousafzain 27. maaliskuuta 2016 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon tuomareiden ja asianajajien riippumattomuutta käsittelevän YK:n erityisraportoijan Gabriela Knaulin 4. huhtikuuta 2013 antaman raportin ja tahdonvastaisia katoamisia käsittelevän YK:n työryhmän Pakistaniin tekemästään matkasta 26. helmikuuta 2013 antaman raportin,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisyhteisöä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat, sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina 12. huhtikuuta 2013,
- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät Pakistanista,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2012 tehdyn EU:n ja Pakistanin viisivuotisen toimintasuunnitelman, joka sisältää sellaisia painopisteitä kuin hyvä hallintotapa ja ihmisoikeusvuoropuhelu, sekä siihen läheisesti liittyvän 25. maaliskuuta 2014 pidetyn EU:n ja Pakistanin toisen strategisen vuoropuhelun,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi,

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2014 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että 27. maaliskuuta 2016 Gulshan-e-Iqbal -puiston leikkikentällä Lahoressa tehdyssä itsemurhapommi-iskussa kuoli yli 73 ihmistä ja loukkaantui yli 300 ja että heidän joukossaan oli monia naisia ja lapsia; toteaa, että islamistinen terroristiryhmä Jamaat-ul-Ahrar on ilmoittanut olevansa vastuussa iskusta ja kohdistaneensa iskun tarkoituksellisesti kristittyihin; toteaa kuitenkin, että useimmat loukkaantuneista ja kuolleista olivat muslimeja ja että he kaikki olivat pakistanilaisia;
- B. toteaa, että terroristi-iskun aikana Islamabadissa oli meneillään väkivaltaisia mielenosoituksia, joissa kuvernööri Salman Taseerin murhasta tuomitun Mumtaz Qadrin kannattajat vaativat Asia Bibin teloittamista, jumalanpilkasta syytetyn ja kuolemaan tuomitun naisen, jonka tapaukseen kuvernööri Salman Taseer oli ottanut puolustavan kannan; toteaa, että kymmenet tuhannet ihmiset saapuivat Qadrin hautajaisiin, kun hänet oli hirtetty, ja juhlivat häntä sankarina, ja että kuvia levitettiin sosiaalisessa mediassa; toteaa, että Qadrin tuominneen tuomarin oli paettava maasta saamiensa tappouhkausten vuoksi;
- C. toteaa, että joidenkin ääriyhmien sallitaan esteettä kehittää ideologiaansa ja toimintojaan, muun muassa yliopistojen tiettyjen opiskelijajärjestöjen ja Khatm-e-Nubuwwat Lawyers' Forum -ryhmän, jonka kerrotaan olevan jumalanpilkka-syytteiden nojalla vireillepantujen oikeudenkäyntien määrän kasvuun Pakistanin tuomioistuimissa vaikuttanut taustavoima ja joka vastustaa kaikkia lainsäätäjien yrityksiä uudistaa tämän alan lainsäädäntöä;
- D. toteaa, että kristityt ja muut vähemmistöt eivät ainoastaan joudu ekstremistien vainon kohteeksi vaan heitä syrjitään myös lainsäädännössä, erityisesti Pakistanin jumalanpilkkaeissa, jotka ovat syrjiviä ja joita henkilökohtaisia tai poliittisia vaikuttimia omaavat tahot laajalti väärinkäyttävät; toteaa, että myös muslimeja vastaan nostetaan edelleen syytteitä näiden lakien nojalla;
- E. toteaa, että vuosien ajan terrorismi ja islamistinen ääriajattelu on aiheuttanut kärsimyksiä Pakistanin kansalle, erityisesti uskonnollisille vähemmistöille, naisille ja lapsille; ottaa huomioon, että 15. tammikuuta 2015 annetun parlamentin viimeisimmän Pakistania koskevan päätöslauselman ⁽²⁾ jälkeen on tapahtunut joitakin kymmeniä muita terrori-iskuja ja väkivaltaisia hyökkäyksiä uskonnollisia vähemmistöjä vastaan ympäristössä, jossa lait ovat syrjiviä ja lainsäädännön täytäntöönpano riittämätöntä;
- F. toteaa, että useat terroristiryhmät Pakistanissa kohdistavat iskunsa uskonnollisiin vähemmistöihin kuten ahmadilaisiin, kristittyihin, šiiamuslimeihin ja hinduihin sekä sunnimuslimeihin, joilla on poikkeavia mielipiteitä; ottaa huomioon, että Pakistanin ihmisoikeuskomissio huomautti vuosikertomuksessaan 2015, että useimmissa tapauksissa syylliset jäivät rankaisematta;
- G. toteaa, että ääriyhmien on raportoitu yhä käyttävän lapsia itsemurhapommittajina; toteaa, että hallitus ei ole antanut lainsäädäntöä perustaakseen kansallisen lapsen oikeuksien komission, riippumattoman elimen, joka suojelee lasten oikeuksia ja valvoo niiden täytäntöönpanoa;
- H. toteaa, että joulukuussa 2014 Taleban-kapinallisten koulussa toimeenpaneman verilöylyn jälkeen Pakistanin hallitus on ottanut kuolemanrangaistuksen uudelleen käyttöön kuusi vuotta kestäneen kuolemantuomioiden täytäntöönpanon keskeyttämisen jälkeen, ensin ainoastaan terroritoiminnan kohdalla mutta myöhemmin kaikkien rikosten kohdalla, joista voidaan langettaa kuolemanrangaistus; toteaa, että vuoden 2015 loppuun mennessä Pakistan on teloittanut 326 ihmistä, mikä on kaikkien aikojen suurin kirjattu määrä ja kolmanneksi suurin määrä maailmassa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0007.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- I. toteaa, että Pakistanin armeijan ja muiden kuin valtiollisten aseellisten ryhmien välisten taistelujen vuoksi yli miljoonasta ihmisestä on tullut maan sisäisiä pakolaisia;
- J. toteaa, että Pakistanin uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvia naisia kidnapataan, pakotetaan avioliittoihin ja pakkokäännytetään islaminuskoon ja että poliisi sekä siviiliviranomaiset suhtautuvat tähän ilmiöön enimmäkseen piittaamattomasti;
- K. ottaa huomioon, että Pakistanilla on tärkeä rooli vakauden lujittajana Etelä-Aasiassa ja että siksi sen olisi näytettävä esimerkkiä oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien suojelun vahvistamisessa;
- L. toteaa, että EU on edelleen täysin sitoutunut jatkamaan vuoropuhelua ja toimiaan Pakistanissa viisivuotisen toimintasuunnitelmansa puitteissa;
1. on syvästi järkyttynyt 27. maaliskuuta 2016 Lahoressa tapahtuneesta hyökkäyksestä ja tuomitsee ehdottomasti tällaiset järjettömät väkivallanteot, jotka kohdistuvat niin moniin viattomiin ihmisiin;
 2. ilmaisee syvän myötätuntonsa ja osanottonsa uhrien perheille ja solidaarisuutensa Pakistanin kansaa ja hallitusta kohtaan;
 3. korostaa, että Lahoren hyökkäyksen tekijät on ehdottomasti saatettava oikeuden eteen; kehottaa Pakistanin viranomaisia, erityisesti paikallisia ja alueellisia viranomaisia, varmistamaan näiden tekojen tehokkaan tutkinnan ja sen, että niistä vastuussa olevat henkilöt pannaan syytteeseen;
 4. on syvästi huolissaan uskonnon- ja vakaumuksenvapauden järjestelmällisistä ja vakavista loukkauksista Pakistanissa; painottaa kaikkien Pakistanissa asuvien uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen perusoikeuksien kunnioittamisen tärkeyttä, jotta ne voivat edelleen elää ihmisarvoista, tasa-arvoista ja turvallista elämää sekä harjoittaa uskontoaan täysin vapaasti ja ilman minkäänlaista pakottamista, syrjintää, pelottelua tai häirintää Pakistanin perustavien periaatteiden mukaisesti;
 5. pitää myönteisinä hallituksen uudistusaloitteita kuten lapsiavioliittojen kriminalisointia koskevaa lakiehdotusta ja lakia naisten suojelemisesta väkivallalta ja häirinnältä, YouTuben käytön sallimista, päätöstä holin, diwalin ja pääsiäisen julistamisesta lomapäiviksi uskonnollisille vähemmistöille sekä pääministeri Nawaz Sharifin henkilökohtaisia pyrkimyksiä vierailla hindujen uskonnollisessa tapahtumassa; kehottaa hallitusta edelleen lisäämään ponnistelujaan sellaisen yhteiskunnallisen ilmapiirin luomiseksi, jossa vähemmistöihin ja erilaisiin ajattelutapoihin suhtaudutaan myönteisesti; muistuttaa tässä yhteydessä kansallisesta toimintasuunnitelmasta, luvatuista ja kiireellisesti tarvittavista uudistuksista madrassa-kouluissa, erityisesti hallituksen toimista vihapuheen torjumiseksi ja yhä toteuttamatta olevasta poliisin ja oikeuslaitoksen uudistuksesta; toteaa, että vastaisuudessa olisi toteutettava kunnianhimoisempia toimenpiteitä, erityisesti koulutuksen alalla (kielteisten painotusten ja ennakoluulojen poistaminen opetussuunnitelmasta ja oppikirjoista) ja väkivallan lietsojien syytteeseenpanossa;
 6. pitää myönteisenä Pakistanin hallituksen sitoutumista uskonnollisen ääriajattelun muodostaman uhan ratkaisemiseen; kannustaa käymään jatkuvaa vuoropuhelua EU:n ja sen jäsenvaltioiden ja Pakistanin välillä ihmisoikeuksien suojelun ja edistämisen turvaamisesta, erityisesti terrorismin torjumiseksi tehtävien ponnistelujen yhteydessä ja panemalla täytäntöön turvallisuussäädöksiä;
 7. katsoo, että vaikka sotilasoperaatio, joka on ilmoitettu toimeenpantavan Punjabissa, on erittäin tärkeä terrorismin vastaisessa taistelussa, yhtä tärkeää on saavuttaa ääriajattelun vastaisessa ideologiassa sodassa voitto, joka takaa Pakistanille suvaitsevuuteen ja edistykseen perustuvan tulevaisuuden;
 8. kehottaa Pakistanin viranomaisia ryhtymään toimiin sosiaalisen ja taloudellisen syrjäytymisen torjumiseksi, muun muassa kristittyjen ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen kohdalla, joiden suuri enemmistö elää epävarmoissa oloissa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

9. on huolissaan jumalanpilkkalakien jatkuvasta käytöstä Pakistanissa ja katsoo, että tämä voimistaa uskonnollisen suvaitsemattomuuden ilmapiiriä; kehottaa näin ollen Pakistanin hallitusta tarkistamaan näitä säädöksiä ja niiden soveltamista; kehottaa viranomaisia varmistamaan asianmukaisen ja nopean oikeudenkäytön kaikissa jumalanpilkkatapauksissa; panee erityisesti merkille Asia Bibin tapauksen ja kannustaa voimakkaasti korkeinta oikeutta tekemään päätöksen asiassa;
10. kehottaa Pakistanin viranomaisia turvaamaan tuomioistuimien riippumattomuuden, oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen ja asianmukaiset oikeudenkäynnit oikeudenkäyntimenettelyjä koskevien kansainvälisten normien mukaisesti; kehottaa lisäksi Pakistanin viranomaisia tarjoamaan riittävää suojelua kaikille, jotka ovat osallisina jumalanpilkkatapauksissa, erityisesti maan oikeusalan ammattilaisille, sekä suojelemaan syytettyjä, todistajia, heidän perheitään ja heidän yhteisöjään joukkoväkivallalta, myös niitä, jotka vapautetaan syytteistä mutta eivät voi palata koteihinsa; kehottaa Pakistanin hallitusta varmistamaan, että kohdennetun väkivallan ja vainon uhrien saataville asetetaan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaiset asiaankuuluvat oikeussuoja- ja muut oikaisukeinot;
11. muistuttaa vastustaneensa aina kuolemanrangaistusta kaikissa olosuhteissa; panee hyvin huolestuneena merkille, että kuolemanrangaistuksen käyttö on merkittävästi lisääntynyt Pakistanissa, myös nuorten rikoksentekijöiden kohdalla, mikä on erittäin valitettavaa, ja kehottaa keskeyttämään jälleen kuolemantuomioiden täytäntöönpanon siinä tarkoituksessa, että kuolemanrangaistuksen käytöstä luovutaan Pakistanissa;
12. painottaa, että terrorismin ja uskonnollisen ääriajattelun torjunnassa on ratkaisevan tärkeää puuttua sen perimmäisiin syihin toteuttamalla toimia köyhyyden torjumiseksi, varmistamalla uskonnollisen suvaitsevaisuuden ja uskonnonvapauden sekä takaamalla lapsille ja erityisesti tytöille oikeuden koulutukseen sekä mahdollisuuden käyttää tätä oikeutta turvallisissa oloissa;
13. kehottaa Pakistanin hallitusta esittämään avoimen kutsun YK:n erityisraportoijille, erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevälle erityisraportojalle, mielivaltaisia teloituksia käsittelevälle erityisraportojalle ja uskonnon- ja vakaumuksenvapautta käsittelevälle erityisraportojalle, sekä tukemaan kansallisen ihmisoikeuskomitean työtä kaikin tavoin;
14. kehottaa Pakistanin hallitusta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että turvattomuuden ja konfliktien leimaamilla alueilla sijaitsevia vähemmistöyhteisöjen oppilaitoksia, virkistysalueita ja kokoontumispaikkoja suojellaan riittävästi, ja minimoimaan riskin, että samanlaisia ihmisoikeusloukkauksia ja väärinkäytöksiä tapahtuu uudelleen;
15. kannustaa kaikkia alueellisia toimijoita merkittävästi parantamaan terrorismin vastaista yhteistyötä; vahvistaa, että ehdoton kansainvälinen sitoutuminen terrorismin torjuntaan on tärkeää, mukaan luettuna terroristiverkostoille suunnatun rahoitustuen katkaiseminen sen kaikissa muodoissa ja ääriajattelua ja terrorismia lietsovan ideologian levittämisen estäminen;
16. panee tyytyväisenä merkille, että Pakistan on ratifioinut yleissopimuksen lapsen oikeuksista, ja antaa tunnustusta Pakistanin viranomaisten toteuttamille lasten oikeuksia koskeville toimenpiteille; kehottaa Pakistania ratifioimaan lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan lasten osallistumisesta aseellisiin selkkauksiin sekä perustamaan kansallisen lapsen oikeuksien komission;
17. kehottaa komissiota, varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Federica Mogherinia, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja neuvostoa osallistumaan täysipainoisesti yhdessä Pakistanin hallituksen kanssa terrorismin aiheuttaman uhan ratkaisemiseen ja jatkamaan Pakistanin hallituksen ja kansan auttamista niiden pyrkiessä edelleen kitkemään terrorismia; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Federica Mogherinia tiedottamaan Euroopan parlamentille säännöllisesti tässä kahdenvälisessä työssä saavutetusta edistyksestä;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle, YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtajavaltiolle, YK:n pakolaisvaltuutetulle ja Pakistanin hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0129

Ihmisoikeuksien puolustajien tilanne Hondurasissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta Hondurasissa (2016/2648(RSP))

(2018/C 058/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat ihmisoikeuksien puolustajista sekä EU:n suuntaviivat, jotka on tarkoitettu edistämään ja suojelemaan homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) oikeutta nauttia kaikista ihmisoikeuksista,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisen assosiaatiosopimuksen tekemisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan loppuraportin Hondurasin vuoden 2013 parlamenttivaaleista sekä rankaisemattomuutta selvittäneen vuoden 2015 seurantavaltuuskunnan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2019,
- ottaa huomioon YK:n määräaikaistarkastelun yhteydessä Hondurasille 8. toukokuuta 2015 annetut suositukset,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan antaman raportin ihmisoikeuksien puolustajien kohtaamista maailmanlaajuisista uhista ja naispuolisten ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan Genevessä 18. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta Hondurasissa,
- ottaa huomioon Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan työjärjestyksen 25 artiklan mukaisen varotoimenpiteitä koskevan mekanismin,
- ottaa huomioon itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansoja koskevan Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen vuodelta 1989 (ILO:n yleissopimus nro 169),
- ottaa huomioon EU-maiden edustustojen päälliköiden 17. helmikuuta 2016 antaman julkilausuman hlbt-yhteisön vaikeasta tilanteesta Hondurasissa,
- ottaa huomioon EU:n viranhaltijoiden julkilausumat, kuten EU:n Hondurasin-edustuston 3. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman sekä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin tiedottajan 16. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimuksen ja vuodesta 2013 voimassa olleen EU:n ja Keski-Amerikan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ihmisoikeuksia koskevat lausekkeet,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 181.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että useiden ihmisoikeuksien puolustajista tehtyjen YK:n raporttien mukaan ympäristöaktivistit, alkuperäiskansojen oikeuksien puolustajat, oikeusalan toimijat, ay-aktivistit, viljelijät, naiset ja hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajat ja muut aktivistit joutuvat väärinkäytösten, väkivallan, mielivaltaisten pidätysten, uhkailun ja murhien kohteiksi Hondurasissa;
- B. ottaa huomioon, että Hondurasin hallitus on antanut myönteisiä sitoumuksia ja pannut alulle lainsäädäntöä ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien ja oikeusalan toimijoiden suojelemiseksi, ja että näihin toimiin kuuluvat esimerkiksi YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston avaaminen, viranomaisten valmius päästää maahan kansainvälisiä ihmisoikeustarkkailuvaltuuskuntia sekä ihmisoikeuksien puolustajien suojelusta vuonna 2015 annettu laki;
- C. katsoo, että edellä mainitusta huolimatta Hondurasista on tullut alueen vaarallisimpia maita ihmisoikeuksien puolustajille; ottaa huomioon, että Honduras on ympäristöaktivisteille maailman vaarallisimpia maita, sillä ainakin 109 ympäristöaktivistia murhattiin vuosina 2010–2015;
- D. ottaa huomioon, että saatavilla olevien tietojen mukaan 3. maaliskuuta 2016 tunnistamattomat miehet murhasivat merkittävän ympäristöaktivistin, alkuperäiskansojen oikeuksien puolustajan ja Hondurasin kansalaisjärjestöjen ja alkuperäiskansojen järjestöjen neuvoston (COPINH) perustajan Berta Cáceresin hänen kotonaan; toteaa, että hänen kuolemansa aiheutti kansainvälistä tyrmistystä ja yleistä huolta alkuperäiskansojen, ympäristön ja maoikeuksien puolustajista Hondurasissa;
- E. ottaa huomioon, että vain kaksi viikkoa myöhemmin, 16. maaliskuuta 2016, murhattiin Nelson García, joka oli myös COPINHin jäsen; ottaa huomioon, että Hondurasin viranomaisten nopea toiminta johti hänen murhastaan epäillyn pidättämiseen;
- F. toteaa, että Meksikon kansalaista Gustavo Castro Sotoa, joka on Berta Cáceresin murhan ainoa silminnäkijä ja joka haavoittui itsekin luodeista, estettiin poistumasta maasta lähes kuukauden ajan tutkinnan vuoksi; ottaa huomioon, että hänet päästettiin lähtemään maasta 6. huhtikuuta 2016;
- G. ottaa huomioon, että Hondurasin hallitus tuomitsi välittömästi tämän hirvittävän rikoksen, julisti Berta Cáceresin murhan tutkinnan ensisijaiseksi kansalliseksi tavoitteeksi ja on tiedottanut yleisölle sen edistymisestä; ottaa huomioon, että hallitus on virallisesti pyytänyt Amerikan valtioiden järjestön (OAS) yhteistyötä murhan tutkinnassa;
- H. ottaa huomioon, että Berta Cáceres oli jatkuvasti uhattuna ja hänen suojakseen oli määrätty Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan varotoimenpiteitä, joita Hondurasin valtio ei raporttien mukaan pannut tehokkaasti täytäntöön; ottaa huomioon, että Berta Cáceres oli yksi 15:stä Hondurasissa vuosina 2010–2016 tapetusta ihmisoikeuksien puolustajasta, jotka tapettiin vaikka he olivat varotoimenpiteiden piirissä;
- I. toteaa, että näiden viimeaikaisten murhien tarkastelussa olisi otettava huomioon COPINHin ja muiden aktivistien johtama vuosikymmeniä kestänyt rauhanomainen vastarinta Gualcarque-jokeen rakennettavaa Agua Zarca -voimalaitospatoa vastaan, joka on eurooppalaisista sijoittajista ja tekniikasta erittäin riippuvainen jättihanke ja jota tietävästi rakennetaan ilman ennakolta järjestettävää, vapaata ja tietoon perustuvaa kuulemista asianosaisten alkuperäisyhteisöjen suostumuksen saamiseksi hankkeelle, kuten ILO:n yleissopimuksessa nro 169 vaaditaan; toteaa, että Alankomaiden kehityspankki FMO ja Finnfund ovat keskeyttäneet maksut Agua Zarca -patohankkeelle, jonka johtava vastustaja Berta Cáceres oli;
- J. ottaa huomioon, että hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajan, transsukupuolisen naisen ja Arcoiris-yhdistyksen jäsenen Paola Barrazan murha 24. tammikuuta 2016 toi hlbt-yhteisön Hondurasissa kokeman kasvavan vaaran huomion keskipisteeseen; ottaa huomioon, että hänen murhansa on viimeisin pitkässä listassa hlbt-ihmisten ihmisoikeuksia puolustavien järjestöjen aktiivijäsenten väkivaltaisia kuolemia 11 viime kuukauden aikana, mukaan lukien Angy Ferreiran, Violeta Rivasin, Gloria Carolina Hernández Vásquezin (hänet tunnettiin myös nimellä Génesis Hernández), Jorge Alberto Castillon, Estefanía Zúñigan, Henry Matamorosin ja Josselin Janet Aceituno Suazon surmat; ottaa huomioon, että vuoden 1994 jälkeen tietävästi 235 hlbt-ihmistä on tapettu Hondurasissa, ja vain 48 tapausta on viety oikeuteen; ottaa huomioon, että kansallinen ihmisoikeusvaltuutettu on väittänyt, että 92:ta prosenttia rikoksista ei tutkita kunnolla joten ne jäävät selvittämättä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- K. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevä YK:n erityisraportointi Michel Frost sanoi 18. maaliskuuta 2016, että ”tämä väkivallan kierre loppuu vasta sitten kun rankaisemattomuuteen puututaan ja tällaisiin tekoihin syyllistyneet tuodaan oikeuden eteen”, ja hän on korostanut, että Hondurasin viranomaisten on ryhdyttävä välittömästi konkreettisiin toimiin kaikkien ihmisoikeuksien puolustajien ja heidän perheenjäsentensä turvallisuuden takaamiseksi maassa;
- L. ottaa huomioon, että Honduras on tällä hetkellä tekemässä rikoslain uudistusta, jonka pitäisi perustua kansainvälisiin sopimuksiin ja olla merkittävä väline haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien oikeuksien turvaamisessa;
- M. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot tukevat oikeusalan ja ihmisoikeuksien vahvistamista erilaisilla ohjelmilla ja yhteistyöhankkeilla, erityisesti ihmisoikeuksien tukiohjelmalla (PADH) ja Eurojusticia-ohjelmalla;
- N. ottaa huomioon, että useat EU:n jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimusta, joten poliittista vuoropuhelua koskeva osio ei ole vielä voimassa; toteaa, että demokratian, oikeusvaltioperiaatteen sekä kummankin alueen väestön ihmisoikeuksien, kansalaisyhteiskunnan ja poliittisten oikeuksien kunnioittaminen on EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimuksen avaintekijöitä;
1. tuomitsee mitä jyrkimmin Berta Cáceresin, Nelson Garcían ja Paola Barrazan murhat sekä kaikkien muiden ihmisoikeuksien puolustajien aiemmat murhat Hondurasissa; esittää vilpittömät surunvalittelunsa kaikkien näiden ihmisoikeuksien puolustajien perheille ja ystäville;
 2. osoittaa kunnioituksensa Berta Cáceresille, hondurasilaiselle ympäristöaktivistille ja lenca-alkuperäiskansan johtajalle, COPINHin perustajalle ja johtohenkilölle, joka omisti elämänsä demokraattisemman yhteiskunnan rakentamiselle maahansa; korostaa, että hänen murhansa on vertauskuvallinen tapaus maassa, jossa henkirikosten määrä on äärimmäisen korkea ja jossa vallitsee yleinen rankaisemattomuus;
 3. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että huolimatta Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan varotoimenpiteistä Hondurasin viranomaiset eivät pystyneet järjestämään Berta Cáceresille asianmukaista suojelua; kehottaa Hondurasin hallitusta ryhtymään kaikkiin käytössään oleviin keinoihin pannaan täytäntöön maassa tällä hetkellä voimassa olevat 92 varotoimenpidettä ja estääkseen muihin uhattuihin ympäristöaktivisteihin ja alkuperäiskansojen puolustajiin kohdistuvat samanlaiset teot;
 4. vaatii kiireellisesti välitöntä, riippumatonta, puolueetonta ja perinpohjaista tutkintaa näistä ja aiemmista murhista, jotta niiden tilaajat ja tekijät saadaan oikeuden eteen ja päästään eroon rankaisemattomuudesta; panee tyytyväisenä merkille, että Hondurasin hallituksen pyynnöstä Berta Cáceresin murhan tutkinnassa on mukana YK:n ihmisoikeusvaltuutetun ja OAS:n edustajia; katsoo, että YK:n ja Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan puitteissa käytettävissä olevat välineet, kuten uhrien pyytämä kansainvälinen riippumaton tutkinta, voisivat auttaa näiden murhien puolueettoman ja oikeudenmukaisen selvittämisen varmistamisessa;
 5. ilmaisee syvän huolensa hlbt-ihmisiin ja heidän oikeuksiaan puolustaviin henkilöihin kohdistuvasta äärimmäisen väkivallan ilmapiiristä; korostaa, että on toteutettava välittömiä, perinpohjaisia ja puolueettomia tutkintoja hlbt-ihmisten ihmisoikeusjärjestöjen jäsenten murhista;
 6. korostaa, että on vahvistettava suojelua seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvalla syrjinnällä ja viharikoksilta kehittämällä hyvien käytäntöjen suuntaviivoja tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa; kehottaa sisällyttämään uusia asianmukaisia toimia, joilla estetään syrjiviä tekoja ja viharikoksia ja suojellaan hlbt-yhteisöä kaikkien rikoslakiin tehtävien muutosten yhteydessä;
 7. on erittäin huolissaan Hondurasin yleisestä ihmisoikeustilanteesta, mutta panee tyytyväisenä merkille viimeisimmät oikeudelliset uudistukset ja Hondurasin hallituksen työn ihmisoikeuksien puolustajien tilanteen helpottamiseksi maassa; kehottaa Hondurasin viranomaisia saattamaan voimaan ihmisoikeuksien puolustajien suojelusta vuonna 2015 annetun nykyisen lain ja kehittämään sitä täysimääräisesti sekä huolehtimaan asianmukaisessa yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa, että ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien ja oikeusalan toimijoiden kansallinen suojelujärjestelmä on täysin toimiva ja sillä on riittävästi rahoitusta; kehottaa Hondurasin hallitusta panemaan täysimääräisesti täytäntöön viimeisessä yleismaailmallisessa määräaikaistarkastelussa annetut suositukset;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

8. arvostaa EU:n Hondurasin-edustuston päällikön Ketil Karlсенin ja hänen avustajaryhmänsä tekemää työtä hondurasilaisten ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi; kehottaa EU:n Hondurasin-edustustoa sekä EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöjä ja konsulateja maassa seuraamaan ja valvomaan aktiivisesti ihmisoikeuksien puolustajien murhien tutkintaan liittyviä prosesseja ja tehostamaan entisestään toimia tällä hetkellä vaarassa olevien ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi;

9. katsoo, että eurooppalaisten sijoittajien toiminnan on pohjaututtava vahvasti ympäristö- ja sosiaalitakuita koskevaan politiikkaan; tukee voimakkaasti liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen täytäntöönpanoa myös ottamalla käyttöön selkeät due diligence -politiikkaa koskevat vaatimukset ja riskinhallintatakeet sekä tarjoamalla tehokkaita oikeussuojakeinoja tarvittaessa; panee tyytyväisenä merkille, että sekä FMO että Finnfund ovat tuominneet julkisesti Berta Cáceresin murhan ja vaatineet perinpohjaista tutkintaa ja että molemmat keskeyttivät kaiken toimintansa 16. maaliskuuta 2016, kun Nelson Garcían murha tuli tietoon;

10. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan, että EU:n tuet eivät edistä tai salli kehityshankkeita, jollei niissä noudateta velvoitetta järjestää ennakolta vapaa ja tietoon perustuva alkuperäisyhteisöjen kuuleminen, huolehdita kaikkien asianomaisten yhteisöjen mielekkäästä kuulemisesta ja varmisteta ihmisoikeuksien, työntekijöiden oikeuksien ja ympäristönäkökohtien tehokasta turvaamista;

11. kehottaa EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimusta, tekemään sen mahdollisimman pian; kehottaa neuvostoa kehittämään yhtenäisen Hondurasin-politiikan, joka velvoittaa kaikkia 28 EU:n jäsenvaltiota ja EU:n toimielimiä antamaan vahvan yhteisen viestin, joka koskee ihmisoikeuksien roolia EU:n ja Hondurasin suhteissa ja laajemminkin koko alueella;

12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, 28 jäsenvaltion parlamenteille, Hondurasin presidentille, hallitukselle ja parlamentille, Keski-Amerikan taloudellisen yhdentymissopimuksen sihteeristölle, Keski-Amerikan parlamentille, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarille edustajakokoukselle ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen valtioiden yhteisölle.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0130

Nigeria**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Nigeriasta (2016/2649(RSP))**

(2018/C 058/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Nigeriasta,
- ottaa huomioon presidentti Muhammadu Buharin Euroopan parlamentissa 3. helmikuuta 2016 pitämän puheen,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan aiemmat julkilausumat Nigerian tilanteesta,
- ottaa huomioon neuvoston muun muassa 9. helmikuuta 2015 antamat päätelmät Nigerian tilanteesta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin aiemmat julkilausumat Nigerian tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston aiemmat julkilausumat Nigerian tilanteesta,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja Nigerian liittotasavallan ulkoasiainministerin julkilausumat kuudennessa Nigerian ja unionin välisessä ministeritason vuoropuhelussa Brysselissä 15. maaliskuuta 2016,
- ottaa huomioon neuvoston päätöksen lisätä Boko Haram 29. toukokuuta 2014 voimaan tulleeseen EU:n luetteloon tunnetuista terroristijärjestöistä,
- ottaa huomioon vuosia 2007–2013 koskevan Cotonoun sopimuksen toisen tarkistuksen, jonka Nigeria ratifioi 27. syyskuuta 2010,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeusjulistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan, jonka Nigeria ratifioi 22. kesäkuuta 1983,
- ottaa huomioon Nigerian liittotasavallan perustuslain ja etenkin sen uskonnonvapauden suojelua koskevat säännökset IV luvussa, joka koskee oikeutta ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 pidettyjen Nigerian presidentinvaalien tuloksen,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun 29. syyskuuta 2015 esittämän raportin Boko Haramin suorittamista ihmisoikeusrikkomuksista ja -loukkauksista sekä niiden vaikutuksesta ihmisoikeuksiin asianomaisissa maissa,

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon syyskuussa 2015 hyväksytyt YK:n kestävän kehityksen tavoitteet,
 - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista, jonka Nigeria ratifioi 16. huhtikuuta 1991,
 - ottaa huomioon Amnesty Internationalin raportin ”Nigeria: Still waiting for justice, still waiting for change. Government must prioritise accountability in the north-east”,
 - ottaa huomioon Human Rights Watch -järjestön tammikuussa 2016 julkaiseman raportin Nigeriasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Nigeriassa on runsaasti resursseja ja se on Afrikan suurin talous sekä sen väkirikkein ja kulttuurisesti monimuotoisin valtio; ottaa huomioon, että sillä on keskeinen rooli alueen ja koko Afrikan politiikassa ja se toimii ponnekkaasti alueellisen yhdentymisen edistämiseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) kautta; toteaa, että se on kuitenkin myös yksi maailman eriarvoisimmista maista, jossa laajalle levinnyt korruptio edistää merkittävästi taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta ja jonka turvallisuutta uhkaa väkivaltainen ääriyhmä Boko Haram;
- B. ottaa huomioon, että vuosikausien sotilasdiktatuuri, korruptio, poliittinen epävakaus ja huono hallinto ovat johtaneet siihen, että maan infrastruktuuriin, koulutukseen ja sosiaalipalveluihin ei ole tehty riittävästi investointeja, ja että tämä heikentää edelleen sosiaalisia ja taloudellisia oikeuksia Nigeriassa;
- C. ottaa huomioon, että enemmän kuin kuusi kymmenestä nigerialaisesta elää alle kahdella Yhdysvaltain dollarilla päivässä; toteaa, että tämä äärimmäinen köyhyys kärjistyy varsinkin maan pohjoisosan osavaltioissa, jotka ovat maan vähiten kehittyneitä; toteaa, että köyhyys vaikuttaa suoraan sosiaalisiin eroihin, uskonnolliseen vihamielisyyteen ja alueelliseen jakautumiseen; ottaa huomioon, että Nigerian Gini-kerroin on kasvanut rajusti ja oli 48,8 vuonna 2010;
- D. ottaa huomioon, että Transparency International -järjestö asetti Nigerian sijalle 136 kaikkiaan 175 maasta vuoden 2015 korruptioindeksissään (Corruption Perception Index); ottaa huomioon, että joidenkin arvioiden mukaan öljyä varastetaan Nigeriassa vuosittain 3–8 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta;
- E. ottaa huomioon, että huolimatta vallan rauhanomaisesta siirtymisestä maaliskuussa 2015 presidentti Buharille Nigerian rauhaa ja vakautta ovat uhanneet väkivaltaisen ääriyhmän Boko Haramin suorittamien iskujen, surmien ja sieppausten aalto, heikko talous, joka johtuu alhaisista öljyn maailmanmarkkinahinnoista, heikot poliittiset instituutiot, epäonnistuminen korruption torjunnassa sekä ratkaisemattomat konfliktit Niger-joen suistossa ja Nigerian keskiosassa (Middle Belt);
- F. ottaa huomioon, että Boko Haram surmasi vuosina 2014 ja 2015 vähintään 8 200 siviiliä; ottaa huomioon, että arviolta yli 2,6 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan ja yli 14,8 miljoonaa on joutunut kärsimään Boko Haramin kapinaliikkeestä;
- G. toteaa, että terrorismi on maailmanlaajuinen uhka mutta kansainvälisen yhteisön kyky tehdä yhteistyötä Nigerian viranomaisten kanssa Boko Haramin vastaisissa toimissa on riippuvainen siitä, että uusi hallinto on täysin uskottava, vastuullinen ja avoin; ottaa huomioon, että hallituksen epäonnistuminen sotarikosten rankaisematta jäämisen kitkemisessä korkeimmalla tasolla on edelleen yksi maan suurimmista ongelmista; ottaa huomioon, että presidentti Buhari on luvannut käynnistää tutkimuksia näistä asioista;
- H. toteaa, että Boko Haramin pyrkimyksenä on perustaa Nigeriaan täysin islamilainen valtio, mihin kuuluu šaria-rikostuomioistuinten ottaminen käyttöön koko maassa, sekä kieltää länsimainen koulutus; toteaa, että Boko Haram on siepannut naisia ja tyttöjä tekemään itsemurhaiskuja; ottaa huomioon, että äskettäiset itsemurhapommi-iskut, muun muassa 16. maaliskuuta, 11. helmikuuta ja 31. tammikuuta 2016 Koillis-Nigeriassa tehdyt iskut, ovat vaatineet lukuisia kuolonuhreja;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta sekä homoihin, lesboihin, biseksuaaleihin, transihmisiin ja intersukupuolisiin (HLBTI-henkilöihin) kohdistuva väkivalta on edelleen yleistä Nigerian koillisosan epävakailta alueilla ja että perusoikeudet, kuten nuorten tyttöjen ja naisten koulutus, sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja valtion tulojen oikeudenmukainen jakautuminen yhteiskunnassa, sekä korruption torjunta ovat heikkenemässä rajusti;
- J. ottaa huomioon, että Boko Haram sieppasi 14.–15. huhtikuuta 2014 noin 270 koulutyttöä Chibokissa Nigerian koillisosassa sijaitsevasta koulusta ja että suurin osa tytöistä on edelleen kateissa; ottaa huomioon, että heidän tarkka kohtalonsa on edelleen hämärän peitossa mutta pelätään, että suurin osa on joko pakotettu avioliittoon kapinallisten kanssa tai ryhtymään itse kapinallisiksi, joutunut seksuaalisen väkivallan uhriksi tai myyty orjiksi ja muut kuin islaminuskoiset tytöt on pakotettu kääntymään islamiin; toteaa, että Boko Haram on vuodesta 2009 alkaen siepannut yli 2 000 naista ja tyttöä, joista noin 400 siepattiin Damasakista Bornon osavaltiossa 24. marraskuuta 2014;
- K. toteaa, että Nigerian armeija ilmoitti 6. huhtikuuta 2016, että vähintään 800 taistelijaa oli antautunut kolmen edellisen viikon aikana; ottaa huomioon, että Nigerian joukot ovat pelastaneet 11 595 panttivankia ratsioissa, joita on tehty Boko Haramin alueella Nigerian, Tšadin ja Kamerunin välisellä vuoristoseudulla 26. helmikuuta 2016 alkaen;
- L. ottaa huomioon, että siepattujen koulutyttöjen ahdinko on tuonut esiin laajempia ongelmia, kuten säännölliset hyökkäykset kouluihin, opettajapula ja se, että tuhoista kärsineiden rakennusten korjaamiseksi ja rakentamiseksi uudelleen tarvitaan pikaisesti kansainvälistä rahoitusta; ottaa huomioon, että koulutusmahdollisuuksien puuttumisen vuoksi jotkut lapset eivät ole käyneet koulua moneen vuoteen;
- M. ottaa huomioon, että Boko Haramin väkivaltainen ääriliikehdintä on mielivaltaista ja sen synnyttämä väkivallan aalto on aiheuttanut valtavaa kärsimystä kaikkia uskontoja ja etnisiä ryhmiä edustaville ihmisille; ottaa huomioon, että Pohjois-Nigeriassa surmattujen kristittyjen määrän on raportoitu kasvaneen viime vuonna;
- N. ottaa huomioon, että Nigerian keskiosan alue on kärsinyt vuosia etnisten ja uskonnollisten yhteisöjen välisistä taloudellisista ja poliittisista jännitteistä ja viime aikoina väkivaltaisuuksia on lietsonut paimentolais- ja maanviljelijäyhteisöjen välinen kilpailu vallasta ja maasta;
- O. toteaa, että öljy- ja kaasualat muodostavat edelleen Nigerian tärkeimmät tulonlähteet, vaikkakin maan taloudellisen vaurauden hyödyt jakautuvat hyvin epätasaisesti; toteaa, että Nigerian pohjoisosissa köyhyys ja työttömyys ovat huomattavasti yleisempiä kuin öljyrikkaassa etelässä; ottaa huomioon, että Maailmanpankin mukaan Nigeria on menettänyt arviolta 400 miljardia Yhdysvaltain dollaria öljytuloja korruption vuoksi vuodesta 1960 ja että lisäksi 20 miljardia dollaria öljyrahoja on kadonnut Nigerian valtion kassasta viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana;
- P. ottaa huomioon, että presidentin kanslia on perustanut erityisen tutkintapaneelin tutkimaan väitteitä turvallisuusjoukkojen tekemistä ihmisoikeusloukkauksista, kuten teloituksista, kidutuksesta ja tahdonvastaisista katoamisista;
- Q. ottaa huomioon, että Nigerian senaatin käsiteltävänä on parhaillaan ehdotus laiksi, jolla pyritään saattamaan rangaistavaksi ”loukkaavien lausuntojen” levittäminen sosiaalisessa mediassa tai hallituksen tai muiden tahojen arvostelu painetussa ja sähköisessä mediassa;
1. pitää myönteisenä, että valta vaihtui Nigeriassa presidentinvaalien jälkeen rauhanomaisesti, ja pitää presidentti Buharin ja hänen hallituksensa kunnianhimoiseen uudistusohjelmaan liittyviä suuria odotuksia rohkaisevina;
 2. on erittäin huolestunut Nigerian merkittävistä sosiaalisista, taloudellisista, poliittisista ja turvallisuushaasteista ja pitää valitettavana, ettei Nigerian yhteiskuntaa vuosikymmenten ajan vaivanneeseen korruption puuttumisessa ole kunnolla edistytty;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

3. toteaa, että Nigerialla on kaikki mahdollisuudet tulla Afrikan taloudelliseksi ja poliittiseksi voimatekijäksi mutta sen kehitystä ovat jarruttaneet heikko talouden ohjaus ja hallinta, demokraattisten instituutioiden heikkous ja suunnaton eriarvoisuus; kehottaa lisäksi Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa ja antamaan kattavaa poliittista, humanitaarista ja kehitysapua, jonka avulla tuetaan kaikilla hallintotasoilla ohjelmia, joilla pyritään puuttumaan köyhyyteen, nuorisotyöttömyyteen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien puuttumiseen;
4. katsoo, että Nigerian viranomaisten on otettava johtoasema korruption torjunnassa, ja uskoo, että jollei näin tehdä, edessä on vielä vuosia köyhyyttä, eriarvoisuutta, maineen vahingoittumista ja ulkomaisten investointien niukkuutta ja lisäksi nuorten mahdollisuudet elämässä heikkenevät; tukee edelleen tämän tavoitteen saavuttamista ja pyrkimyksiä katkaista korruption ja terrorismin välinen kytkös;
5. antaa tunnustusta Buharin hallituksen ponnisteluista korruption vastaisten toimien uskottavuuden vahvistamiseksi ja siitä, että kaikki julkisyhteisöjen rahoitustaloustoimet on määrätty kulkemaan yhden pankkitilin kautta varainkäytön valvomiseksi; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä hillitäkseen tehokkaasti laittomia rahavirtoja sekä verovilppiä ja veronkiertoa ja vauhdittaakseen demokraattista kansainvälistä yhteistyötä veroasioissa;
6. ilmaisee solidaarisuutensa nigerialaisille, jotka kärsivät Boko Haramin terroriteoista, jotka ovat johtaneet tuhansien ihmisten kuolemaan ja ajaneet yli kaksi miljoonaa ihmistä kotiseudultaan; kehottaa Nigerian hallitusta toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet maan siviiliväestön suojelemiseksi sen alueellisten ja kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden mukaisesti muun muassa käynnistämällä kattavan, riippumattoman ja tehokkaan tutkinnan näistä rikoksista;
7. tuomitsee jyrkästi viimeaikaisen väkivallan ja Boko Haramin hyökkäykset ja kehottaa liittohallitusta suojelemaan maan väestöä ja puuttumaan väkivallan perimmäisiin syihin takaamalla kaikille kansalaisille yhdenvertaiset oikeudet muun muassa siten, että puututaan eriarvoisuuteen, hedelmällisen viljelysmaan hallintaan, työttömyyteen ja köyhyyteen liittyviin ongelmiin; tuomitsee kaikki Nigerian armeijan humanitaarisen oikeuden vastaiset väkivaltaiset vastatoimet; panee kuitenkin tyytyväisenä merkille Nigerian armeijan ”turvakäytäväohjelman”, jonka tarkoituksena on sopeuttaa Boko Haramin taistelijoita yhteiskuntaan;
8. tuomitsee viattomien naisten, miesten ja lasten joukkomurhat, raiskaukset ja kidutuksen sekä lapsisotilaiden värväyksen ja tukee Nigerian kansaa sen oikeissa taistella määrätietoisesti kaikkea maassa esiintyvää väkivaltaa vastaan;
9. kehottaa Nigerian hallitusta laatimaan kattavan strategian, jolla puututaan terrorismin perimmäisiin syihin, ja tutkimaan lupauksensa mukaisesti todisteita siitä, että Nigerian armeija on saattanut syyllistyä ihmisoikeusloukkauksiin; panee tyytyväisenä merkille Abujassa toukokuussa 2016 pidettävän turvallisuushuippukokouksen ja kehottaa kaikkia sidosryhmiä esittämään konkreettisia ja toteuttamiskelpoisia ratkaisuja terrorismin torjumiseksi vaarantamatta ihmis-oikeuksien ja demokratian kunnioittamista; korostaa myös alueellisen yhteistyön merkitystä Boko Haramin aiheuttaman uhan torjumisessa;
10. vaatii määrittelemään YK:n johdolla toteutettavan kansainvälisen tutkimuksen avulla, millainen vastuu kolmansilla mailla on alueen terroristijärjestöjen, kuten Boko Haramin, toiminnasta ja rahoittamisesta;
11. katsoo, että sen, että chibokilaisten koulutytöiden sieppauksesta tulee 14. huhtikuuta kuluneeksi kaksi vuotta, olisi annettava Nigerian hallitukselle ja kansainväliselle yhteisölle uutta pontta saada vapautettua välittömästi ja ehdoitta nämä koulutytöt sekä ne 400 naista ja lasta, jotka siepattiin Damasakin kaupungista marraskuussa 2014, ja kaikki muut siepatut naiset ja lapset;
12. vetoaa maan viranomaisiin, jotta ne varmistaisivat, että naisilla ja tytöillä on mahdollisuus saada helposti kaikenlaisia seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä palveluja;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

13. panee huolestuneena merkille kouluihin Pohjois-Nigeriassa tehdyt hyökkäykset, jotka estävät lasten pääsyn koulutukseen ja uhkaavat ruokkia radikalisoitumista, josta väkivaltaiset ääriyhmät, kuten Boko Haram, ovat riippuvaisia;
 14. panee merkille, että Boko Haram on kohdistanut hyökkäyksiä erotuksesta muslimeihin, kristittyihin ja muiden uskontojen edustajiin sekä uskonnottomiin, ja tuomitsee väkivallan lisääntymisen ja muun muassa uskonnollisiin instituutioihin ja uskonnonharjoittajiin kohdistuvan väkivallan;
 15. tuomitsee myös viljelijöihin kohdistuvat hyökkäykset sekä karjankasvattajien ja viljelijöiden väliset etniset konfliktit Nigerian keskiosassa, erityisesti Plateaun ja Taraban osavaltioissa, ja toteaa, että niissä on tapahtunut vakavia ihmisoikeusloukkauksia ja kuollut tuhansia ihmisiä vuodesta 2014 lähtien;
 16. kehottaa Nigerian hallitusta ja kansainvälisiä kumppaneita lisäämään investointeja maanviljelijä- ja karjankasvattajayhteisöjen välisten konfliktien ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi siten, että tuetaan taloudellisten resurssien ja luonnonvarojen hallintaa koskeviin yhteisiin aloitteisiin perustuvaa yhteistyötä;
 17. kehottaa presidentti Buharia varmistamaan, että hänen hallituksensa puolustaa nigerialaisten oikeutta harjoittaa uskontoa vapaasti ja maan kaikkien kansalaisten oikeuksia laajemmin maan lakien ja perustuslain mukaisesti, ja pyytää Nigerian uskonnollisia johtajia auttamaan ääriliikkeiden ja radikalisoitumisen torjunnassa;
 18. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita sitoutumaan vastedeskin diplomaattisiin toimiin Nigeriassa, jotta saavutetaan rauha, turvallisuus, hyvä hallinto ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen; kehottaa näitä eritoten jatkamaan poliittista vuoropuhelua Nigerian kanssa tarkistetun Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti ja siinä yhteydessä käsittelemään kysymyksiä, jotka liittyvät yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin, kuten ajatuksenvapauteen, omantunnonvapauteen ja uskonnon tai vakaumuksen vapauteen, sekä kaikenlaisen syrjinnän kieltämiseen, jotka on vahvistettu yleismaailmallisissa, alueellisissa ja kansallisissa ihmisoikeusasiakirjoissa;
 19. pyytää Nigerian viranomaisia hylkäämään perusteettomien vetoamusten ja muiden vastaavien toimien kieltämistä koskevan lakiesityksen, joka on parhaillaan Nigerian senaatin käsiteltävänä, koska se heikentää lehdistönvapautta ja sananvapautta Nigeriassa;
 20. kehottaa Nigerian hallitusta ja alueviranomaisia lopettamaan Nigerian HLBTI-yhteisön kriminalisoinnin ja takaamaan HLBTI-henkilöiden oikeuden sananvapauteen;
 21. kehottaa Nigerian hallitusta toteuttamaan Niger-joen suistolla hätätoimenpiteitä, muun muassa toimia öljyyn liittyvän laittoman toiminnan lopettamiseksi;
 22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Nigerian liittotasavallan presidentille, Afrikan unionin puheenjohtajalle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle, yleisafrikkalaiselle parlamentille ja ECOWASin edustajille.
-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0133

Turkkia koskeva vuoden 2015 kertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Turkkia koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2898(RSP))

(2018/C 058/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission laatiman Turkkia koskevan vuoden 2015 kertomuksen (SWD(2015)0216),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät laajentumisesta sekä vakautus- ja assosiaatioprosessista sekä aiheesta aiemmin annetut neuvoston ja Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle Euroopan laajentumisstrategiasta (COM(2015)0611),
- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/157/EY Turkin tasavallan liittymiskumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista ("liittymiskumppanuus") sekä aiemmat, vuosina 2001, 2003 ja 2006 tehdyt neuvoston päätökset liittymiskumppanuudesta,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2015 pidetyssä EU:n ja Turkin huippukokouksessa annetun yhteisen julkilausuman sekä EU:n ja Turkin yhteisen toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman armenialaisten kansanmurhan satavuotismuistopäivästä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2015 pidetyn hallitusten välisen konferenssin, jonka aikana talous- ja rahapolitiikkaa koskeva luku 17 avattiin virallisesti,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 10. helmikuuta 2010 Turkkia koskevasta vuoden 2009 edistymiskertomuksesta ⁽²⁾, 9. maaliskuuta 2011 Turkkia koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta ⁽³⁾, 29. maaliskuuta 2012 Turkkia koskevasta vuoden 2011 edistymiskertomuksesta ⁽⁴⁾, 18. huhtikuuta 2013 Turkkia koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta ⁽⁵⁾, 13. kesäkuuta 2013 Turkin tilanteesta ⁽⁶⁾, 12. maaliskuuta 2014 Turkkia koskevasta vuoden 2013 edistymiskertomuksesta ⁽⁷⁾, 13. marraskuuta 2014 Turkin jännitteitä aiheuttavista toimista Kyproksen tasavallan talousvyöhykkeellä ⁽⁸⁾, 15. tammikuuta 2015 ilmaisunvapaudesta Turkissa ⁽⁹⁾ ja 10. kesäkuuta 2015 Turkkia koskevasta vuoden 2014 edistymiskertomuksesta ⁽¹⁰⁾ antamansa päätöslauselmat,
- toteaa pyytäneensä Turkkia koskevan vuoden 2014 edistymiskertomuksen yhteydessä komissiota arvioimaan uudelleen, miten neuvottelut olivat siihen saakka edenneet ja miten unionin ja Turkin suhteita ja yhteistyötä voitaisiin parantaa ja tehostaa,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 hyväksytyn Turkin neuvottelukehysten,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0094.

⁽²⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 59.

⁽³⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 98.

⁽⁴⁾ EUVL C 257 E, 6.9.2013, s. 38.

⁽⁵⁾ EUVL C 45, 5.2.2016, s. 48.

⁽⁶⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 117.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0235.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0052.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0014.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0228.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden 21. syyskuuta 2005 antaman julistuksen, jonka mukaan kaikkien jäsenvaltioiden antama hyväksyntä on välttämätön osatekijä neuvotteluissa ja että Turkin on pantava täytäntöön Ankaran sopimuksen lisäpöytäkirja poistamalla kaikki tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet rajoituksitta ja ilman syrjintää,
 - ottaa huomioon, että joulukuussa 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti Turkin unioniin liittymisen perustana on Kööpenhaminan arviointiperusteiden täydellinen noudattaminen sekä EU:n integraatiokyky,
 - ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 46 artiklan, jonka mukaan sopimuspuolet sitoutuvat noudattamaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen lopullisia tuomioita asioissa, joiden osapuolina ne ovat,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
 - ottaa huomioon Syyrian kriisin, pyrkimykset saada aikaan tulitauko ja kestävä ratkaisu sekä Turkin velvoitteet, jotka koskevat vakauden ja hyvien naapuruussuhteiden edistämistä intensiivisillä toimenpiteillä, jotta kyetään YK:n peruskirjan ja unionin perustana olevien arvojen ja periaatteiden mukaisesti ratkaisemaan avoimina olevat Turkin ja sen naapurimaiden kahdenväliset kysymykset, kiistat ja selkkaukset, jotka liittyvät maa- ja merirajoihin sekä ilmatilaan,
 - ottaa huomioon, että oikeusvaltioperiaatteen ja erityisesti siihen sisältyvien toimivallanjaon, demokratian, ilmaisunvapauden, ihmisoikeuksien, vähemmistöjen oikeuksien ja uskonnonvapauden kunnioittaminen on keskeistä neuvotteluprosessissa,
 - ottaa huomioon, että Turkille on myönnetty pakolaiskriisin hallintaan 3 miljardia euroa, josta yksi miljardi tulee unionin talousarviosta ja loput jäsenvaltioilta,
 - ottaa huomioon Kati Pirin Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnassa tekemän työn Turkia koskevana pysyvänä esittelijänä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että liittymisneuvottelut Turkin kanssa käynnistettiin 3. lokakuuta 2005 ja että tällaisten neuvottelujen aloittaminen on lähtölaukaus pitkälle ja tulokseltaan avoimelle prosessille, joka perustuu oikeudenmukaiseen ja tiukkaan ehdollisuuteen ja sitoumukseen toteuttaa uudistuksia;
- B. toteaa, että unionin olisi pysyttävä Turkin uudistusten kiintopisteenä, kun otetaan huomioon liittymisneuvottelujen ja laajentumisprosessin muutosvoima;
- C. toteaa, että Kööpenhaminan arviointiperusteita olisi noudatettava täysimääräisesti ja että olisi otettava huomioon unionin integraatiokyky joulukuussa 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti; ottaa huomioon, että Turkki on sitoutunut Kööpenhaminan arviointiperusteiden täyttämiseen, riittäviin ja tehokkaisiin uudistuksiin ja asteittaiseen unionin lainsäädäntöön mukautumiseen; toteaa, että nämä pyrkimykset olisi nähtävä Turkin mahdollisuutena lujittaa toimielimiään ja jatkaa demokratisointi- ja nykyaikaistamisprosessiaan;
- D. toteaa, että neuvotteluprosessin keskeisiä kysymyksiä ovat oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen, erityisesti toimivallan jako, ilmaisunvapaus ja tiedotusvälineiden vapaus, ihmisoikeudet ja demokratia, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuminen, hyvät naapurisuhteet, uskonnonvapaus, yhdistymisvapaus ja vapaus järjestää rauhanomaisia mielenosoituksia, vähemmistöjen oikeudet, naisten oikeudet sekä haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten romaneihin, vammaisiin henkilöihin sekä homoihin, lesboihin, biseksuaaleihin, transihmisiin ja intersukupuolisiin (hlbti-ihmiset), kohdistuvan syrjinnän torjuminen;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- E. toteaa, että poliittisten arviointiperusteiden osalta uudistusvauhti on hidastunut ja että ilmaisunvapauden ja kokoontumisvapauden kunnioittamisessa on tapahtunut merkittäviä takaiskuja;
- F. toteaa Turkin kuuluvan edelleen niihin maihin, joissa toimittajia on vangittu eniten;
- G. ottaa huomioon, että Freedom Housen lehdistön- ja tiedotusvälineiden vapautta koskevan luokituksen mukaan Turkilla ei ole edelleenkaan vapaata lehdistöä ja internetin vapaus on vain osittaista;
- H. toteaa, että Turkin sisäinen ja ulkoinen turvallisuus heikkenee nopeasti;
- I. ottaa huomioon, että Turkissa on tapahtunut monia ISILin/Daeshin tekemiä terrori-iskuja (Diyarbakirissa, Surucissa, Ankarassa ja Istanbulissa) ja niissä on kuollut kaikkiaan 150 viatonta ihmistä;
- J. toteaa, että Venäjän tekemät pommitukset Aleppossa ja muualla Syyriassa ovat lisänneet merkittävästi Turkkiin suojaan pyrkivien pakolaisten määrää;
- K. ottaa huomioon, että unioni ja Turkki ovat sopineet liittymisprosessin elvyttämisestä ja tiiviin yhteistyön tekemisestä maahanmuuttokysymyksissä;
- L. toteaa, että Turkin väestö on tähän mennessä suhtautunut ihailtavan vieraanvaraisesti keskuudessaan elävään suureen joukkoon pakolaisia; ottaa huomioon, että Turkki on vastaanottanut eniten pakolaisia maailmassa ja että siellä on (UNHCR:n mukaan) rekisteröity 2,7 miljoonaa Syyrian, Irakin ja Afganistanin pakolaista;
- M. ottaa huomioon, että Turkin viranomaiset eivät ole hyväksyneet Heybeliadan saarella toimineen ortodoksisen seminaarin avaamista uudelleen;

I. Tilannekatsaus EU:n ja Turkin välisistä suhteista

1. on erittäin huolissaan siitä, että demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on taantunut Turkissa ja että Turkin uudistusten toteuttamisvauhti on hiipunut merkittävästi viime vuosina ja tietyillä avainaloilla, joihin kuuluvat muun muassa oikeuslaitoksen riippumattomuus, kokoontumisvapaus, ilmaisunvapaus sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen, ja että maa on etäännyttänyt Kööpenhaminan arviointiperusteista, jotka ehdokasmaiden on täytettävä;
2. korostaa, että Turkki on EU:n tärkeä strateginen kumppani ja että aktiiviset ja uskottavat neuvottelut loisivat soveltuvan järjestelmän unionin ja Turkin suhteiden tarjoaman potentiaalin hyödyntämiseen kokonaisuudessaan; panee merkille, että EU on elvyttänyt neuvotteluprosessin, ja toivoo, että neuvottelulukujen avaaminen johtaa konkreettisiin tuloksiin; edellyttää Turkilta tässä yhteydessä konkreettista edistymistä ja aitoa sitoutumista; pyytää jälleen kerran komissiota arvioimaan uudelleen tavan, jolla neuvotteluja on käyty tähän mennessä, ja selvittämään, miten unionin ja Turkin suhteita ja yhteistyötä voitaisiin parantaa ja tiivistää; kannattaa painokkaasti jäsenneelyä, useammin käytävää ja avointa korkean tason poliittista vuoropuhelua yhteisen edun mukaisista avainkysymyksistä, kuten muuttoliikkeestä, terrorismin torjunnasta, energiasta, taloudesta ja kaupasta;
3. katsoo, että päätös komission vuoden 2015 edistymiskertomuksen antamisesta vasta marraskuussa 2015 pidettyjen Turkin vaalien jälkeen oli väärä, koska se antoi vaikutelman, että EU on valmis vaikenemaan perusoikeuksien loukkaamisesta, jos Turkin hallitus tekee yhteistyötä pakolaiskysymyksissä; pyytää komissiota sitoutumaan vuotuisten edistymiskertomusten julkaisemiseen määrätyn ja vahvistetun aikataulun mukaisesti; kehottaa sekä komissiota että neuvostoa kiinnittämään huomiota Turkin sisäiseen kehitykseen ja puolustamaan selkeästi oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittamista Turkissa Kööpenhaminan arviointiperusteiden mukaisesti ja muut intressit sivuuttaen;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

4. panee merkille 1. marraskuuta 2015 pidettyjen parlamenttivaalien tulokset ja uuden hallituksen muodostamisen; edellyttää jälleen kerran 10 prosentin äänikynnyksen alentamista ja vaatii avoimuutta poliittisten puolueiden ja vaalikampanjoiden rahoituksen suhteen; antaa tunnustusta kansalaisyhteiskunnan vapaaehtoisten toimijoiden aktiivisesta osallistumisesta vaalien aikana ja äänestysvilkkauksesta; tuomitsee kuitenkin tiedotusvälineiden pelottelun ja ahdistelun sekä oppositiopuolueiden syrjinnän, joka ilmeni vaaleja edeltävän näkyvyyden yhteydessä, väkivallan ja pelon ilmapiirin, joka kävi ilmi erityisesti yksittäisiä ehdokkaita ja opposition, etenkin kurdipuolue HDP:n, puoluetuomistoja vastaan tehdyistä iskuista sekä politiikan voimakkaan polarisoitumisen; pitää myönteisenä, että kahden viime vaalien seurauksena ja 10 prosentin äänikynnyksestä huolimatta vähemmistöryhmät ovat nyt paremmin edustettuina Turkin kansalliskokouksessa;

5. kehottaa kehittämään tulliliittoa ja laajentamaan sen soveltamista koskemaan uusia aloja, muun muassa maataloustuotteita, palveluja ja julkisia hankintoja; toteaa, että asiaa koskevat neuvottelut on tarkoitus käynnistää vuoden 2016 jälkipuoliskolla; muistuttaa, että tulliuunionin potentiaalia kyetään hyödyntämään täysimääräisesti ainoastaan siinä tapauksessa, että Turkki noudattaa lisäpöytäkirjoja täydellisesti ja kaikkien jäsenvaltioiden suhteen; katsoo, että Turkin edut olisi otettava huomioon tulevissa vapaakauppasopimuksissa, joita unioni allekirjoittaa kolmansien maiden kanssa, ja että tämä koskee erityisesti unionin ja Yhdysvaltojen välisiä transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta (TTIP) koskevia neuvotteluja; kehottaa parantamaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja lisäämään kulttuurivaihtoa;

6. pitää myönteisenä, että unionin ja Turkin käymä ulko- ja turvallisuuspolitiikan vuoropuhelu on tehostunut ja että Turkki mukautti vuonna 2015 enenevässä määrin toimintaansa unionin julistuksiin ja neuvoston päätöksiin; pitää valitettavana, että Turkki ei noudattanut neuvoston päätöstä, joka annettiin Krimin laittoman Venäjään federaatioon liittämisen ja Itä-Ukrainan tapahtumien jälkeen, eikä asettanut pakotteita;

7. toteaa, että Turkin olisi neuvottelukehityksen mukaisesti jatkettava ulkopoliittikkansa mukauttamista unionin ulkopoliittikkaan; pitää olennaisena, että vaihdetaan tietoja ulkopoliittisista kysymyksistä ja että Turkin ulkoministeriä pyydetään tarvittaessa osallistumaan ulkoministerineuvoston kokouksiin; muistuttaa, että Turkki on tärkeänä kauttakulumaana strategisesti merkittävä unionin energiavarmuuden kannalta; pitää tärkeänä, että energia-alan yhteistyötä kehitetään nopeasti ja että Turkin kautta kulkevaa ja unioniin johtavaa energian kauttakulkukäytävää laajennetaan;

8. toteaa, että on lujitettava hyviä naapurisuhteita, jotka ovat keskeinen osa neuvottelukehystä ja olennainen osa laajentumisprosessia; kehottaa tässä yhteydessä Turkkiä lisäämään ponnistelujaan jäljellä olevien kahdenvälisten kysymysten ratkaisemiseksi, mukaan lukien oikeudellisten velvoitteiden täyttäminen sekä Turkin ja sen maa- ja merirajanaapureiden välisten ja ilmatilaa koskevien kiistojen ratkaiseminen YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti; kehottaa Turkin hallitusta allekirjoittamaan ja ratifioimaan YK:n merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS); kehottaa Turkin hallitusta lopettamaan Kreikan ilmatilan ja aluevesien toistuvat loukkaukset sekä Turkin sotilaslennot Kreikan saarten yli; pitää valitettavana, että Turkin kansalliskokouksen Kreikalle osoittamaa "casus belli" -vaatimusta ei ole vielä kumottu; kehottaa Turkkiä ja Armeniaa normalisoimaan suhteensa luomalla diplomaattisuhteet ilman ennakkoehtoja; kehottaa avaamaan rajat, koska se voi johtaa maiden suhteiden parantumiseen erityisesti rajat ylittävän yhteistyön ja taloudellisen yhdentymisen myötä;

II. Oikeusvaltioperiaatteen, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen

9. katsoo, että EU:n perusarvoja noudattaakseen ja oikeusvaltion periaatteisiin sitoutuakseen Turkin on pikaisesti toteutettava oikeuslaitosta, kansalaisten perusoikeuksia ja mahdollisuuksia saada oikeutta sekä vapautta ja turvallisuutta koskevia uudistuksia; kehottaa Euroopan unionin neuvostoa ehdottamaan luvun 23 (oikeuslaitos ja perusoikeudet) ja 24 (oikeus, vapaus ja turvallisuus) avaamista, kun viralliset avaamista koskevat arviointiperusteet on täytetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden kantoja; kehottaa lisäksi varmistamaan, että Turkin uudistusprosessi muotoutuu unionin arvojen ja normien perusteella; kehottaa Turkkiä ottamaan Euroopan neuvoston ja Venetsian komission täysipainoisesti mukaan oikeuslaitoksen uudistamisen saralla;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

10. pitää valitettavana, että sananvapaus sekä ilmaisun- ja mielipiteenvapaus ovat taantuneet Turkissa tuntuvasti kahden viime vuoden aikana sekä verkkoympäristössä että muualla ja että Toimittajat ilman rajoja -järjestön lehdistönvapautta mittaavan viimeisimmän indeksin mukaan Turkki on 149. sijalla 180 maasta; muistuttaa, että Turkin viranomaisten antamien lukujen mukaan Turkissa on kaikkein eniten toimittajia telkien takana; toteaa, että mielipiteenvapaus, ilmaisun- ja sananvapaus ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat unionin perusarvoja; pitää myönteisenä, maan perustuslakituomioistuimen antamaa tuomiota, jonka mukaan Can Dündarın ja Erdem Gülin oikeuksia on loukattu; muistuttaa, että heitä odottaa oikeudenkäynti ja että syyttäjät vaatii heille edelleen moninkertaisia elinkautistuuomioita; on huolissaan päätöksestä, ettei yleisöä päästetä lainkaan seuraamaan oikeudenkäyntiä, ja edellyttää, että toimittajien esittämät väitökset aseiden viemisestä Syyriaan tutkitaan perusteellisesti ja puolueettomasti; tuomitsee Turkin presidentin äskettäin antamat maan perustuslakituomioistuimen vastaiset lausunnot; vaatii kaikkien vangittujen toimittajien välitöntä vapauttamista ja kannustaa eurooppalaisia diplomaatteja jatkamaan toimittajia vastaan nostettujen rikossyytteiden tiivistä seurantaa; pitää valitettavana, että hallituksen johtavat virkamiehet ovat hyökänneet henkilökohtaisesti toimittajia ja opposition edustajia vastaan ja että Turkin johdon autoritaarinen asenne on voimistumassa; kehottaa Turkkiä toteuttamaan toimenpiteitä kaikkinaista toimittajien pelottelua vastaan ja erityisesti tutkimaan kaikki toimittajia vastaan tehdyt fyysiset iskut ja uhkailut sekä ehkäisemään aktiivisesti tiedotusvälineitä vastaan tehtäviä hyökkäyksiä; kehottaa myös lievittämään kireää poliittista ilmapiiriä, jossa sananvapautta rajoitetaan tiedotusvälineissä ja internetissä;

11. toteaa, että Transparency International -järjestön 27. tammikuuta 2016 julkaiseman korruptiovertailun vuodelta 2015 mukaan Turkin korruptio lisääntyi viime vuonna ja että maa on nyt vertailussa 66. sijalla; korostaa, että Turkin hallituksen on lähetettävä selkeä ja johdonmukainen viesti siitä, että sillä on tosiasiallinen aikomus torjua korruptiota kaikilla vallan tasoilla;

12. muistuttaa, että Turkin olisi asetettava korruption torjuminen ensisijaiseksi tavoitteekseen; kehottaa siksi Turkkiä päivittämään korruptionvastaista strategiaansa ja toimintasuunnitelmaansa, perustamaan riippumattoman korruptionvastaisen elimen ja kokoamaan luotettavaa tietoa tutkinta- ja syytetoimista ja tuomioista myös korkealla tasolla;

13. edellyttää, että Koza Ipek Holding -yhtiön tiedotusvälineiden ja Feza -mediaryhmän riippumattomuus palautetaan, että kaikki hallituksen edustajat poistetaan niiden johtokunnista, että kymmenet hallituksen tekemään kaappaukseen tyytymättömyytensä ilmaisseet irtisanotut työntekijät otetaan takaisin töihin ja että terrorismisyytteistä luovutaan;

14. tuomitsee useiden turkkilaisten sanomalehtien väkivaltaiset ja laittomat valtaamiset, joista uusimpana esimerkkinä oli Zaman-lehden tapaus, ja on huolissaan Digiturk-yhtiön päätöksestä lopettaa televisiokanavalähetystyksiä, koska päätöksen epäillään perustuvan muun muassa poliittisiin syihin; kehottaa Turkin hallitusta lopettamaan riippumattomien tiedotusvälineiden poliittisen ja taloudellisen painostuksen; tuomitsee jyrkästi toimittajiin kohdistuneet verbaaliset ja fyysiset hyökkäykset sekä toimittajien mustamaalaamisen ja terrorismin vastaisen lainsäädännön soveltamisen heihin; panee merkille verkossa ja muualla tapahtuvan raportoinnin sisältöä koskevat kiellot ja verkkosivustojen ja etenkin sosiaalisten verkostojen verkkosivustojen sulkemiset, jotka ovat johtaneet toimittajien itsensensuurin näiden pelätessä, että viranomaisten arvostelemisesta aiheutuisi uusia kostotoimia; on erittäin huolissaan pääsyn estämisestä kymmenille tuhansille verkkosivustoille, internetin säätelyä koskevaan lakiin maaliskuussa 2015 hyväksytyistä muutoksista sekä televiestintäviranomaisen (TIB) vallasta, joka mahdollistaa verkkosivustojen sulkemisen neljän tunnin varoitusajalla erilaisiin epämääräisiin syihin vedoten; on huolissaan siitä, että turkkilainen satelliittipalvelujen tarjoaja Turksat keskeytti perjantaina 26. helmikuuta 2016 IMC TV:n lähetykset ankaralaisen syyttäjän pyynnöstä, koska tämä tutki tukiko TV-kanava ”terroristiryhmää”; on huolissaan media-alan organisaatioille langetetuista poikkeuksellisen suurista verosakoista; edellyttää internetiä koskevan lain tarkistamista, jolla tuetaan sananvapautta internetissä sekä yksityisyyden ja yksilöoikeuksien suojaa edistävää toimintaympäristöä; tuomitsee Turkin hallituksen virkamiesten yritykset pelotella ja joissain tapauksissa karkottaa useita kansainvälisiä toimittajia; vaatii riippumatonta tutkintaa Turkin maaperällä murhattujen toimittajien Naji Jerfin ja Ibrahim Abdel Qaderin sekä Syyriaa koskevaa ”Raqa is Being Slaughtered Silently” -blogia pitäneen Fares Hammadin tapauksista; pitää lisäksi valitettavana tutkimuksia, pidätyksiä, vankeusrangaistuksia ja sakkoja, joita rikoslain 299 artiklan nojalla määrätään väitetyistä valtion päämiehen loukkauksista; kehottaa Turkin hallitusta käsittelemään näitä asioita kiireellisinä ja ensisijaisina, jotta voidaan turvata kansainvälisten normien mukainen moniarvoisuus; pitää avointa julkista keskustelua yhtenä terveen demokratian tärkeimmistä osatekijöistä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

15. kehottaa Turkin hallitusta hyväksymään vahvan tietosuojalain ja perustamaan Euroopan normien mukaisen riippumattoman tietosuojaviranomaisen, luomaan tarvittavat edellytykset tehokasta ja vaikuttavaa kansainvälistä politiikkaa, oikeusviranomaisten yhteistyötä ja tietojenvaihtoa varten ja edistymään samalla viisumivapautta koskevien perusteiden täyttämiseksi; kehottaa Turkin viranomaisia määrittelemään selkeästi lain soveltamisalaa koskevat poikkeukset erityisesti terveystietoja käsiteltäessä sekä käynnistämään valintamenettelyn, jolla taataan tietosuojaviranomaisen jäsenten riippumattomuus;

16. toteaa olevansa huolissaan terrorisminvastaisesta laista, ja etenkin terrorismin, järjestäytyneen rikollisuuden ja propagandan laveasta ja liian väljästä määritelmästä, joka tekee tällaisten rikosten täsmällisen luonteen määrittämisestä mahdotonta; vaatii, että rikosoikeuden ja terrorismin vastaisen lainsäädännön on oltava Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisia ja että Turkin olisi noudatettava tätä oikeuskäytäntöä kokonaisuudessaan ja pantava se täytäntöön; kehottaa Turkkiä luomaan poliittisen ja oikeudellisen toimintaympäristön, jonka avulla oikeuslaitos voi hoitaa tehtävänsä riippumattomasti ja puolueettomasti myös käytännössä siten, että siitä ei tule sisäisen opposition tukahduttamisväline; kehottaa Turkkiä panemaan täytäntöön kaikki EU-tuomioistuinten antamat tuomiot; on huolestunut lukuisista tuomarien ja syyttäjien siirtämisistä muihin tehtäviin, tahdonvastaisista siirroista muualle ja viraltapanoista ja toteaa, että tällaiset toimet heikentävät oikeuslaitoksen riippumattomuutta, puolueettomuutta ja tehokkuutta sekä asianmukaisten oikeudenkäyntimenettelyjen ja toimivallanjaon kunnioittamista; vaatii pikaista toimivallanjaon palauttamista sekä tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan oikeuslaitoksen riippumattomuus; pitää valitettavana, että oikeutta on vääristely tiettyjen poliitikkojen eduksi ja että tämä vääristely on yleistynyt Turkissa vuoden 2013 korruptioskandaalin jälkimainingeissa; korostaa, että tuomarien ja syyttäjien korkeaan neuvostoon liittyvän täytäntöönpanovallan roolia ja vaikutusta on rajattava ja että tarvitaan riittävät takeet siitä, että tuomareita ei siirretä vastoin heidän omaa tahtoaan;

17. muistuttaa, että Turkin poikkeuksellinen talouskasvu kuluneen vuosikymmenen aikana on johtanut ennennäkemättömän voimakkaaseen kasvuun asuntojen ja infrastruktuurien alalla, usein ympäristö- ja säilyttämiskäytökohtien kustannuksella; on erittäin huolissaan maan erilaisista megaluokan hankkeista ja vetoaa maan hallitukseen, jotta se teettäisi ekologisia ja sosiaalisia vaikutuksia koskevia arviointeja ja ottaisi paikallisväestön asianmukaisesti mukaan hankkeiden suunnitteluun, jotta kaupungistumisen, tilankäytön ja ympäristön pilaantumisen pitkäaikaiset kielteiset vaikutukset voitaisiin välttää mahdollisimman hyvin;

18. katsoo, että perustuslain uudistamisprosessissa olisi kehitettävä maallistunut, moniarvoinen, osallistava ja suvaitsevainen yhteiskunta; painottaa, että uuden perustuslain olisi perustuttava kaikkien poliittisten puolueiden ja koko yhteiskunnan väliseen laajaan konsensukseen ja että siinä olisi kunnioitettava täysipainoisesti vähemmistöjen oikeuksia riippumatta näiden kulttuurisesta tai uskonnollisesta taustasta, mikä muodostaa vakaan perustan perusvapauksille ja oikeusvaltioperiaatteelle; kehottaa Turkkiä kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta, perusoikeuksia ja -vapauksia ja etenkin uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen vapautta; korostaa tarvetta hyväksyä kattavaa syrjinnän vastaista lainsäädäntöä, mukaan luettuna etniseen alkuperään, uskontoon, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoleen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän ja vihapuheen kieltäminen, ja sisällyttää tällaista syrjintää koskeva kielto uuteen perustuslakiin; korostaa, että tämän ei pitäisi estää Turkkiä suomasta kansalaisille etnisen alkuperän, uskonnon tai kielen perusteella erityisoikeuksia, jotta he voivat vaalia identiteettiään; toteaa tässä yhteydessä, että tarvitaan lisätoimia, joilla paneudutaan kreikkalaisvähemmistöön kuuluvien ongelmiin, erityisesti koulutuksen ja omistusoikeuden saralla; kehottaa Turkin viranomaisia ryhtymään oikeustoimiin erilaisista viharikoksista, mukaan lukien antisemitismi, vastuussa olevia henkilöitä ja tahoja vastaan, kuten hallituksen vuonna 2013 julkaisemassa demokratisointipaketissa luvattiin; pitää valitettavana, että Turkin hallitus suhtautuu passiivisesti kristittyjä ja näiden pappeja vastaan sosiaalisessa mediassa esitettyihin vakaviin uhkauksiin; odottaa Turkin hallituksen kohtelevan jokaista Turkin kansalaista osoittamatta ennakkoluuloja mitään uskonnollista vakaumusta kohtaan; ottaa huomioon, että Turkissa on maailman suurin romanivähemmistö, ja kehottaa siksi Turkin viranomaisia toteuttamaan konkreettisia ja vaikuttavia toimenpiteitä, jotta romaneilla olisi tosiasiallisesti yhdenvertaiset oikeudet Turkin yhteiskunnassa; kehottaa myös kohentamaan romanien tilannetta ja ottamaan tällöin erityisesti huomioon romanilasten tilanteen sekä romaninaisten osallistamisen;

19. kehottaa Turkkiä jatkamaan tiivistä yhteistyötä komission kanssa uutta lainsäädäntöä valmisteltaessa ja nykyisiä lakeja täytäntöön pantaessa, jotta voidaan varmistaa yhteensopivuus unionin säännösten kanssa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

20. korostaa tarvetta kunnioittaa täysimääräisesti eurooppalaisten arvojen mukaisesti oikeutta erilaisiin, maallisiin tai uskoon perustuviin elämäntapoihin, ja pitää valtio ja uskonto erillään toisistaan;

21. painottaa, että on tärkeää jatkaa uudistusprosessia ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauden alalla siten, että uskonnolliset yhteisöt voivat saada oikeushenkilöllisyyden, ja poistamalla kaikki pappien koulutusta, nimittämistä ja virassa seuraamista koskevat rajoitukset, kunnioittamalla asiaa koskevia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita sekä noudattamalla Venetsian komission suosituksia ja poistamalla kaikenlaisen uskontoon perustuvan syrjinnän ja kaikenlaiset uskontoon perustuvat esteet; kehottaa Turkia kunnioittamaan ekumeenisen patriarkaatin erillisluonnetta ja merkitystä ja antamaan sille oikeushenkilöyden; toteaa, että on sallittava Halkin seminaarin uudelleen avaaminen ja poistettava kaikki esteet sen asianmukaiselta toiminnalta ja että lisäksi on sallittava kirkollisen ”ekumeeninen patriarkka” -arvonimen julkinen käyttö;

22. kehottaa Turkin hallitusta keskeyttämään Akkuyuun rakennettavaa ydinvoimalaa koskevat suunnitelmansa; toteaa, että suunniteltu rakennustyömaa sijaitsee alueella, joka on tunnettu vakavista maanjäristyksistä, minkä vuoksi se uhkaa merkittävästi paitsi Turkia myös koko Välimeren aluetta; pyytää siksi Turkin hallitusta liittymään Espoon yleis-sopimukseen, joka velvoittaa sopimuspuolia ilmoittamaan toisilleen todennäköisesti merkittäviä valtioiden rajat ylittäviä haitallisia vaikutuksia aiheuttavista ehdotetuista hankkeista ja kuulemaan toisiaan näistä hankkeista; pyytää tässä tarkoituksessa Turkin hallitusta ottamaan jatkossa naapurimaidensa, kuten Kreikan ja Kyproksen, hallitukset mukaan Akkuyu-hankkeen kehittämiseen tai ainakin kuulemaan niitä tämän hankkeen edetessä;

23. on huolestunut siitä, että naisiin kohdistuu paljon väkivaltaa ja että naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja naisten suojelemiseksi säädettyjä paikallisen lainsäädännön suojakeinoja ei ole pantu täytäntöön; edellyttää lisäksi, että viranomaiset saattavat tehokkaasti voimaan lait, jotka koskevat naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja perheväkivaltaa, joka on laajalle levinnyt ongelma niin maaseudulla kuin kaupungeissa, reagoivat sukupuoleen perustuvan väkivallan ilmoittamatta jättämiseen, tarjoavat tukipalveluja ja suojaa tällaisen väkivallan uhreille, langettavat tekijöille seuraamuksia, lisäävät sosiaalista tietoisuutta asiasta ja torjuvat sukupuoleen perustuvan väkivallan hyväksymistä yhteiskunnassa; suosittelee painokkaasti hallitukselle sukupuolten tasa-arvon edistämistä politiikassa, talouselämässä, sosiaali- ja kulttuurialalla, kansalaisyhteiskunnassa ja muilla aloilla;

24. kehottaa Turkia toteuttamaan ponnekkaita toimia hlbt-yhteisön oikeuksien suojelemiseksi; on erittäin huolestunut siitä, että hlbt-ihmisten suojeleminen väkivaltaisuuksilta on puutteellista; korostaa tässä yhteydessä olevansa pettynyt siihen, että viharikoksia koskevaan lakiin ei sisällytetty suojelemista sukupuoliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvilta viharikoksilta; pitää valitettavana, että hlbt-ihmisiä vastaan tehdyt viharikokset jäävät usein rankaisematta ja että syyllisten tuomioita lyhennetään usein uhrin väitetyn ”epäoikeudenmukaisen provosoinnin” vuoksi;

III. Kurdien rauhanprosessi ja tilanne Turkin kaakkoisosassa

25. on erittäin huolestunut tilanteen pahenemisesta Turkin kaakkoisosassa; muistuttaa, että Turkin hallituksella on vastuu suojella kaikkia sen alueella asuvia ihmisiä riippumatta heidän kulttuurisesta tai uskonnollisesta alkuperästään; tunnustaa Turkin legitiimin oikeuden torjua terrorismia kansainvälisen oikeuden mukaisesti; korostaa kuitenkin, että turvatoimet on toteutettava oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia kunnioittaen; painottaa kaikkien turvallisuusjoukkojen suorittamien operaatioiden on oltava oikeasuhtaisia eivätkä ne saa olla kollektiivinen rangaistus; tuomitsee erityis-turvajoukkojen tekemät rikkomukset ja vaatii, että syylliset saatetaan oikeuden eteen; kehottaa panemaan humanitaarisen lainsäädännön täytäntöön, jotta kaikki haavoittuneet voivat saada hoitoa, johon he ovat oikeutettuja;

26. tuomitsee PKK:n uudelleen aloittaman väkivallan ja ei pidä sitä oikeutettuna ja toteaa, että PKK on EU:n terroristijärjestölistalla; korostaa, että kurdikysymystä ei voida ratkaista väkivallan avulla, ja kehottaa Turkin hallitusta kantamaan vastuun neuvottelujen jatkamisesta pyrkien kurdikysymyksen kattavaan ja kestäväan ratkaisuun; kehottaa PKK:ta laskemaan aseensa, luopumaan terroristitaktiikasta ja käyttämään rauhanomaisia ja laillisia keinoja odotustensa esille tuomiseen; tuomitsee jyrkästi turvallisuusjoukkoja ja siviileitä vastaan tehdyt iskut; on siksi hyvin huolissaan siitä, että kurdiväestöä suojelevat militantit (YDG-H) pystyttävät barrikadeja ja kaivavat taisteluhautoja; vaatii kuitenkin, että rauhanomaiset mielenosoitukset on sallittava;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

27. kehottaa Turkin viranomaisia lopettamaan välittömästi ulkonaliikkumiskiellot, joita on asetettu Turkin perustuslain vastaisesti; pitää erityisen hälyttävänä Cizren ja Sur/Diyarbakirin tilannetta ja tuomitsee sen, että siviilejä on tapettu ja haavoitettu ja jätetty vaille vettä, elintarvikkeita ja lääkintäapua; kehottaa Turkkiä sallimaan Kansainvälisen Punaisen Puolikuun lievittää Cizressä ja Diyarbakirissa puhjennutta humanitaarista kriisiä; vaatii Turkin hallitusta sallimaan haavoittuneiden viemisen sairaalaan ja noudattamaan siten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen väliaikaismääräyksiä sekä turvaamaan siviilien poistumisen kaupungeista, joissa on julistettu ulkonaliikkumiskielto; on erittäin huolestunut siviilikuolonuhrien ja haavoittuneiden määrän kasvusta, joka on tutkittava perusteellisesti, sekä siitä, että noin 400 000 ihmistä on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan maan sisällä; painottaa, että perheille on ihmisarvon vaalimiseksi annettava oikeus kerätä ruumiit kaduilta ja haudata ne; korostaa Turkin hallituksen olevan vastuussa ihmisoikeuksien varmistamisesta, turvallisuuden sekä tavaroiden ja palvelujen saatavuuden takaamisesta kaikille siviileille Turkin niissä osissa, joissa asuu enimmäkseen kurdeja ja joihin taistelut vaikuttavat; pyytää Turkin hallitusta luomaan virallisen mekanismin hätätavun antamiseksi ja korvausten maksamiseksi niille, jotka ovat joutuneet jättämään kotinsa, jääneet työttömiksi ja menettäneet toimeentulonsa; pitää valitettavana maan historiallisen perinnön tuhoutumista;

28. panee huolestuneena merkille Turkin hallituksen äskettäisen ilmoituksen konfliktin koettelemilla alueilla toteutettavista kaupunkien muutos- ja uudelleensijoittamishankkeista ja pitää valitettavana päätöstä toteuttaa Diyarbakirin maakuntaan kuuluvassa Surin piirikunnassa laajoja pakkolunastuksia, jotka koskevat muun muassa kunnille ja kirkolle kuuluvaa omaisuutta, mikä olisi uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksien loukkaamista; kehottaa Turkin hallitusta kunnioittamaan alueen kulttuurista omaleimaisuutta ja pidättymään keskitetyn paikallishallinnon rakenteiden edelleen vahvistamisesta alueella; kehottaa tarkistamaan pakkolunastuspäätöstä ja jälleenrakennussuunnitelmia aloittamalla vuoropuhelun ja yhteistyön piirikuntien ja suurkaupunkikuntien hallintoviranomaisten kanssa ja kunnioittamaan asukkaiden ja omistajien oikeuksia;

29. on pöyristynyt "Allahin leijonina" (Esedullah) tunnettujen poliisin erikoisjoukkojen toiminnasta, sillä ne ovat ilmeisesti vastuussa vakavista ihmisoikeusloukkauksista sekä tahallista siviilien tappamisesta Turkin kaakkoisosassa; edellyttää, että Turkin viranomaiset tutkivat "Allahin leijonien" toiminnan perusteellisesti ja saattavat ihmisoikeuksia loukanneet edesvastuuseen ja rankaisevat heitä;

30. vaatii välitöntä tulitaukoa ja rauhanprosessin jatkamista, jotta kurdikysymys voidaan ratkaista neuvottelemalla; korostaa, että ensisijaisena tavoitteena on demokratisoinnin ja sovinnonteon edistäminen; kehottaa tässä yhteydessä perustamaan Turkin parlamenttiin kurdikysymystä käsittelevän valiokunnan, jotta voidaan edistää kestävää rauhaa palauttamalla tunne oikeudenmukaisuudesta ja parantamalla poliittisista väärinkäytöksistä aiheutuneita traumoja; vaatii unionia ottamaan viipymättä aktiivisen roolin rauhanprosessissa; painottaa, että on asetettava etusijalle kurdialkuperää olevien henkilöiden yhteiskunnallisten, kulttuuristen ja poliittisten oikeuksien vahvistaminen sekä heidän tasa-arvoisen kohtelunsa edistäminen; kehottaa jälleen Turkkiä poistamaan Euroopan neuvoston jäsenenä paikallisen itsehallinnon peruskirjaa koskevat varaukset ja soveltamaan täysipainoisesti peruskirjan kaikkia näkökohtia;

31. pitää erittäin valitettavana rauhan puolesta esitetyn vetoamuksen allekirjoittaneen yli tuhannen akateemisen henkilön pelottelua ja syytteeseen asettamista; paheksuu sitä, että allekirjoittaneista lähes viisikymmentä on irtisanottu pysyvästi tai väliaikaisesti ja että neljä on vangittu; painottaa, että rauhan ja ihmisoikeuksien edistämiseen omistautuneen asianajajan Tahir Elcinin surmaamiseen syyllistyneet henkilöt on saatettava oikeuden eteen; on hyvin huolestunut oikeudellisten tutkimusten kohdistumisesta pääasiallisesti HDP-puolueen jäseniin sekä paikallisten pormestarien, mukaan lukien 25 yhteispormestarin, vangitsemisesta ja viraltapanosta sekä monien kurdipoliitikkojen yllä häilyvistä uhista;

32. tuomitsee jyrkästi ISILiin/Daeshiin kytketyt Diyarbakirissa, Surucissa, Ankarassa ja Istanbulissa tehdyt terrori-iskut; ilmaisee solidaarisuutensa uhreille ja näiden perheenjäsenille sekä niille Turkin kansalaisille, jotka ovat eturintamassa torjumassa ääriliikkeitä; tuomitsee myös jyrkästi uusimmat Ankarassa 17. helmikuuta 2016 tehdyt pommi-iskut, joista militanti "Kurdistanin vapautuksen haukat" -ryhmä (TAK) on ottanut vastuun sekä Ankarassa 13. maaliskuuta 2016 tehdyn iskun; ilmaisee surunvalittelunsa uhrien perheenjäsenille ja muille omaisille; tähdentää, että näitä iskuja on tutkittava perinpohjaisesti, jotta syylliset saataisiin oikeuden eteen; katsoo terrorismin tehokkaan torjumisen edellyttävän, että Europol ja Turkin lainvalvontaviranomaiset lisäävät yhteistyötään;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

33. pitää myönteisenä, että Turkki osallistuu ISILin/Daeshin vastaiseen maailmanlaajuiseen liittoutumaan ja että se on avannut tukikohtansa Yhdysvaltojen ja liittoutuman joukoille; kehottaa Turkkiä toimimaan maltillisesti ja täydessä yhteistyössä länsiliittolaistensa kanssa;

34. kehottaa Turkkiä lisäämään toimia, joilla estetään niin sanottuja ulkomaisia taistelijoita, rahaa ja varusteita saavuttamasta ISILiä/Daeshia ja muita ääriliikkeitä Turkin alueen kautta; on huolissaan siitä, että Turkin viranomaiset eivät kenties ole toteuttaneet kaikkia mahdollisia toimenpiteitä lopettaakseen ja ehkäistäkseen ISILin/Daeshin toiminnan, ja etenkin estääkseen laittoman öljyn kauppaamisen rajojensa yli; pyytää unionia lisäämään tietojenvaihtovalmiuksiaan ja tekemään asiassa tiivistä yhteistyötä Turkin viranomaisten kanssa, millä tuettaisiin edelleen salakuljetusverkostojen torjumista; panee merkille, että ulkomaisten taistelijoiden pidättämisessä sekä Irakin ja Syyrian vastaisten rajojen valvonnassa ilmenee puutteita;

35. pitää myönteisenä, että Turkki tukee ja edistää suurvaltojen välistä sopimusta vihollisuuksien lopettamisesta Syyriassa ja humanitaarisen avun toimittamisesta sitä tarvitseville; arvostaa tätä merkittävänä askeleena kohti Syyrian kriisin ratkaisemista; toteaa, että vihollisuuksien lopettamisen olisi ulotuttava konfliktin kaikkiin muihin osapuoliin kuin niihin, jotka on määritetty terroristijärjestöiksi YK:n turvallisuusneuvostossa; kehottaa kaikkia osapuolia täyttämään nämä sitoumukset ripeästi ja kokonaisuudessaan; toistaa olevansa sitä mieltä, että Syyrian konfliktia ei voida ratkaista sotilaallisesti, ja edellyttää poliittiseen ratkaisuun pyrkimistä; tuomitsee Turkin sotilaallisen intervention Pohjois-Syyriassa olevia kurdijoukkoja vastaan, koska se haittaa ISILiä/Daeshia vastaan taistelemista ja vaarantaa pyrkimykset saada aikaan rauhaa ja turvallisuutta;

IV. EU:n ja Turkin yhteistyö pakolais-/muuttoliikekriisissä

36. kannattaa unionin ja Turkin uutta poliittista sitoutumista geopolittisiin haasteisiin ja etenkin pakolais- ja muuttoliikekriisiin; antaa Turkille tunnustusta sen merkittävästä humanitaarisesta panoksesta eli siitä, että se on ottanut vastaan eniten pakolaisia maailmassa; kehottaa unionia ja Turkkiä yhdistämään voimansa pakolaisleirien säällisten elinolojen ja perusvalmiuksien parantamiseksi ja varmistamiseksi sekä helpottamaan YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) työtä, jotta kyetään välttämään maahanmuuttajien laajamittainen poistuminen; kehottaa unionia jatkamaan työskentelyä Turkin hallituksen virkamiesten kanssa, jotta voidaan varmistaa maahanmuuttajien asianmukainen dokumentointi; muistuttaa, että Turkki on eräs merkittävimmistä unioniin pyrkivien maahanmuuttajien ja pakolaisten kauttakulkumaista, johon heitä saapuu paitsi Syyriasta myös monesta muusta maasta; korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä Turkin kanssa pakolaiskriisin hallitsemiseksi ja ihmishenkien menetyksien estämiseksi merellä; pitää myönteisenä, että Nato suorittaa valvontatehtävää Egeanmerellä;

37. pitää myönteisenä että unioni ja Turkki aktivoivat 29. marraskuuta 2015 pakolaisia ja muuttoliikkeen hallintaa koskevan yhteisen toimintasuunnitelman osana kattavaa yhteistyöohjelmaa, joka perustuu yhteiseen vastuuseen, vastavuoroisiin sitoumuksiin ja suorituksiin, ja edellyttää, että toimintasuunnitelma pannaan täytäntöön välittömästi; korostaa, että muuttoliikettä koskevaa unionin ja Turkin yhteistyötä ei pitäisi kytkeä neuvotteluprosessin aikatauluun, sisältöön eikä ehtoihin; katsoo, että pakolaiskriisin ulkoistaminen Turkin hoidettavaksi ei tuo uskottavaa pitkän aikavälin ratkaisua ongelmaan; vetoaa unionin jäsenvaltioiden yhteisvastuullisuuteen, jotta useammat maat ottaisivat pakolaisia vastaan uudelleensijoitettaviksi taakan- ja vastuunjaon hengessä;

38. korostaa, että Turkin-pakolaisavun koordinoitavilaineelle myönnettävät kolme miljardia euroa ja lisärahoitus on hyödynnettävä asianmukaisesti, jotta pakolaisia ja vastaanottavia yhteisöjä kyetään auttamaan ripeästi ja suoraan toteuttamalla hankkeita, jotka liittyvät välittömiin elintarvikkeita, sairaanhoitoa, sanitaatiota ja opetusta koskeviin tarpeisiin; katsoo, että parlamentin on osallistuttava päätöksentekoprosessiin täysimääräisesti lainsäädäntö- ja budjettivallan käyttäjänä; kehottaa nopeuttamaan luvattujen varojen maksamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan yhteistyössä Turkin kanssa, että otetaan käyttöön mekanismi, jolla valvotaan varojen asianmukaista käyttöä aiottuun tarkoitukseen, että mekanismia seurataan tiiviisti ja että komissio tiedottaa parlamentille säännöllisesti varojen käytöstä; painottaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuviin väestöryhmiin, kuten naisiin ja lapsiin ja erityisesti orpoihin sekä uskonnollisiin vähemmistöihin, kuten kristittyihin ja jesideihin; korostaa, että on pikaisesti puututtava Turkin halki kulkevilla muuttoreiteillä ilmenevään sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan ja naisten ja tyttöjen hyväksikäyttöön;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

39. pitää myönteisenä Turkin hallituksen äskettäin tekemää päätöstä työmarkkinoiden avaamisesta syyrialaisille pakolaisille; kannustaa toteuttamaan kiireellisesti lisätoimia sen varmistamiseksi, että kaikki 700 000 syyrialaista lasta saavat opetusta; antaa Turkin hallitukselle tunnustusta siitä, että se antaa syyrialaisille pakolaisille ilmaiset terveydenhuoltopalvelut ja koulutusta; pitää valitettavana, että UNHCR:n esittämä vetoamus rahoituksen lisäämisestä on tuottanut tavoiteltua pienemmän tuloksen ja että Maailman elintarvikeohjelman oli supistettava ruoka-avustuksia 80 prosenttiin rahoituksen vähenemisen vuoksi; kiittää Turkia tämän rahoitusvajeen yksipuolisesta korjaamisesta ja kehottaa jäsenvaltioita ja unionia lisäämään rahoitusta YK:n virastoille ja niiden kumppaneina Turkissa toimiville kansalaisjärjestöille;

40. kiittää Turkia siitä, että se on viime aikoihin saakka pitänyt rajojaan avoimina syyrialaisille pakolaisille; arvostaa Turkin viisumijärjestelyn uusien määräysten voimaantuloa, joka on jo pohjustanut laittomien rajanylitysten määrän jyrkkää vähenemistä; korostaa kuitenkin, että on sovellettava unionin viisumipolitiikan kaltaista paljon tiukempaa viisumipolitiikkaa maihin, joista tulee merkittävässä määrin laittomia maahanmuuttajia, jotta voidaan hillitä Turkin kautta Eurooppaan saapuvien maahanmuuttajien tulvaa tapauksissa, joissa kansainväliseen suojeluun ei ole tarvetta; painottaa, että Turkia on autettava kaikin mahdollisin tavoin sen tiukentaessa rajavalvontaansa ja tehostaessa ihmisalakuljettajien vastaisia toimiaan; kehottaa Turkia soveltamaan nollatoleranssia ja ryhtymään tehokkaihin toimenpiteisiin ihmiskaupan lopettamiseksi ja Kreikan saarille pyrkivän pakolaisvirran pysäyttämiseksi, koska nämä ilmiöt aiheuttavat unionissa vakavia humanitaarisia, poliittisia, sosiaalisia ja turvallisuutta koskevia ongelmia; kannustaa Turkia, Bulgariaa ja Kreikkaa lisäämään yhteistyötään Egeanmeren etsintä- ja pelastusoperaatioiden alalla ja kehottaa Frontexia tarjoamaan apua Turkin rannikkovartiostolle ja tehostamaan kahdenvälistä tietojenvaihtoa; toteaa, että salakuljetuksen torjuntatoimet voivat olla tehokkaita vain, jos otetaan samaan aikaan käyttöön pakolaisille ja turvapaikanhakijoille turvalliset ja lailliset reitit saapua unioniin;

41. painottaa, että EU:hun suuntautuvan maahanmuuton ehkäiseminen ei saisi johtaa pakolaisten takaisinkäännyttämiseen tai heidän laittomaan pidättämiseensä; kehottaa komissiota EU:n ja Turkin yhteisen toimintasuunnitelman yhteydessä tutkimaan Amnesty Internationalin 1. huhtikuuta 2016 päivättyssä raportissa esitettyjä väitteitä, joiden mukaan Turkki palauttaa syyrialaisia pakolaisia pakkokeinoin; vaatii, että kaikki pakkokeinoin perustuvat palautukset Kreikasta Turkkiin on toteutettava täysin turvapaikan ja kansainvälisen suojelun saamista sekä perusoikeuksien täytäntöönpanoa ja menettelyllisiä takeita koskevan kansainvälisen ja EU:n oikeuden mukaisesti; kehottaa näin ollen komissiota seuraamaan tarkasti, kuinka Turkin viranomaiset panevat sopimusta täytäntöön ja kunnioitetaanko palauttamiskiellon periaatetta Turkkiin palautettujen henkilöiden tapauksissa; kehottaa jälleen Turkin hallitusta kumoamaan vuonna 1951 tehtyyn Geneven yleissopimukseen sisältyvän maantieteellisen varauman; vaatii luomaan pakolaisille turvallisia ja laillisia pakoreittejä ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi ponnistelujaan pakolaisten uudelleensijoittamiseksi; katsoo, että Syyrian kriisiin on löydettävä poliittinen ratkaisu; kehottaa Turkia lisäämään tuntuvasti pyrkimyksiään päästä poliittiseen ratkaisuun eli luopumaan varaumista, jotka koskevat kurdien osallistumista Geneven rauhanneuvotteluihin;

42. pitää myönteisenä, että Turkin viranomaiset ja Turkissa toimiva UNHCR yhdenmukaistavat pakolaisten rekisteröintiä koskevat tietokantansa siten, että muodostetaan yksi rekisteröintijärjestelmä; katsoo, että on kiireellisesti tarkasteltava teknisiä keinoja tehdä kyseisestä tietokannasta yhteentoimiva ja yhteensopiva eurooppalaisen Eurodac-tietokannan kanssa, johon rekisteröidään turvapaikanhakijoita; korostaa, että on myös tärkeää, että kun pakolaiset lähtevät Turkista kohti Eurooppaa, heidät olisi poistettava turkkilaisessa tietokannassa olevasta rekisteristä;

43. korostaa, että kaikkia jäsenvaltioita koskeva takaisinottosopimuksen täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää Euroopalle, koska sen perusteella voidaan tehokkaammin palauttaa maahanmuuttajat, jotka eivät tarvitse kansainvälistä suojelua; pitää myönteisenä, että molemmat osapuolet pääsivät unionin ja Turkin välisessä huippukokouksessa 29. marraskuuta 2015 poliittiseen yhteisymmärrykseen siitä, että takaisinottosopimusta aletaan soveltaa täysimääräisesti kesäkuusta 2016 alkaen, kehottaa kaikkia osapuolia panemaan nykyiset kahdenväliset takaisinottosopimukset täytäntöön kokonaisuudessaan ja tehokkaasti ja varmistamaan, että muuttajien perusoikeuksia kunnioitetaan täysipainoisesti;

44. kannustaa hallitusta täyttämään kokonaisuudessaan ja syrjimättömästi perusteet, jotka luetellaan kaikkia jäsenvaltioita koskevan viisumivapauden etenemissuunnitelmassa; muistuttaa, että viisumipakon poistaminen on ansioihin perustuva prosessi ja että Turkin kansalaisille voidaan myöntää viisumivapaus vain, jos asianomaiset vaatimukset täyttyvät; pyytää komissiota antamaan lisää teknistä apua viisumivapauden etenemissuunnitelman ehtojen täyttämiseksi;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

V. Kyproksen jälleenyhdistymistä koskevissa neuvotteluissa edistyminen

45. antaa tunnustusta YK:n tuella käydyissä Kyproksen jälleenyhdistymistä koskevissa neuvotteluissa saavutetusta merkittävästä edistymisestä; pitää kahden johtajan 11. helmikuuta 2014 antamaa yhteistä julistusta myönteisenä ja katsoo sen muodostavan perustan ratkaisulle; kannattaa Kyproksen tasavallan kehittämistä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti poliittisesti tasa-arvoiseksi kahden yhteisön ja kahden alueen liitoksi, jolla on yksi kansainvälinen oikeushenkilöllisyys, yksi suvereniteetti ja yksi kansalaisuus ja jossa kaikilla kansalaisilla on yhtäläiset mahdollisuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lopullista sopimusta; arvostaa Kyproksen kreikkalaisen ja turkkilaisen yhteisön johtajien rakentavaa lähestymistapaa sekä heidän päättäväisyyttään ja väsymättömiä ponnistelujaan oikeudenmukaisen, kokonaisvaltaisen ja kestäväen ratkaisun löytämiseksi mahdollisimman pian; korostaa vuosikymmeniä jatkuneen Kyproksen konfliktin ratkaisemisen merkitystä koko alueelle ja Euroopalle / Euroopan unionille; pitää siksi uutta kansanäänestystä koskevaa mahdollisuutta myönteisenä ja kehottaa kaikkia osapuolia edistämään myönteiseen lopputulokseen pääsemistä;

46. korostaa, että Kyproksen kysymyksen ratkaisemattomuus vaikuttaa unionin ja Turkin välisten suhteiden kehittymiseen suhteisiin, ja kehottaa sen vuoksi kaikkia asianomaisia osapuolia pyrkimään asian ratkaisemiseen;

47. kehottaa Turkkiä täyttämään veloitteensa soveltaa kaikilta osin ja syrjimättömällä tavalla EY–Turkki-assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjan määräyksiä kaikkiin jäsenvaltioihin, myös Kyproksen tasavaltaan, ja toteaa, että lisäpöytäkirjan täytäntöönpano vauhdittaisi merkittävästi neuvotteluja;

48. pitää Turkin laittomien siirtokuntien politiikkaa valitettavana ja pyytää, ettei Turkki enää asuttaisi maansa kansalaisia Kyproksen miehitettyille alueille, koska se on vastoin Geneven yleissopimusta ja kansainvälisen oikeuden periaatteita; kehottaa Turkkiä lopettamaan kaikki toimet, jotka muuttavat saaren väestötasapainoa ja siten haittaavat tilanteen ratkaisemista;

49. kehottaa Turkkiä pidättymään Kyproksen talousvyöhykkeellä kaikista toimista, jotka saattavat johtaa kitkaan ja kriisiin hyvin herkällä alueella ja haitata demokraattisesta ratkaisusta käytäviä neuvotteluja, joilla lopetettaisiin nykyisin vallitseva kahtiajaon tilanne, jota ei voida hyväksyä; toteaa, että jäsenvaltioilla on oikeus allekirjoittaa itsemääräämisoikeuksiansa puitteissa kahdenvälisiä ja muita sopimuksia hyödyntääkseen talousvyöhykkeellään olevia luonnonvaroja;

50. pitää myönteisenä, että edellä mainitut kaksi johtajaa ovat päässeet sopimukseen luottamusta lisäävistä toimista, mukaan luettuina kahden uuden rajanylityspaikan avaaminen ja sähköverkkojen yhteenliittäminen; toteaa kuitenkin, että matkapuhelinten yhteentoimivuuden suhteen on edistytty vain vähän tai ei lainkaan; kehottaa siksi kumpaakin osapuolta toteuttamaan viipymättä kaikki sovitut toimenpiteet; kehottaa EU:ta tukemaan täysimääräisesti tätä ratkaisua poliittisesti ja taloudellisesti; kehottaa Turkkiä tukemaan aktiivisesti neuvotteluprosessia ja myönteiseen lopputulokseen pääsemistä; kehottaa Turkkiä aloittamaan joukkojensa vetämisen Kyproksesta ja siirtämään Famagustan suljetun alueen YK:n alaisuuteen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 550 (1984) mukaisesti; pitää myönteisenä, että kateissa olevien henkilöiden komitealle (joka käsittelee sekä Kyproksen turkkilaisien että kreikkalaisten kadonneiden henkilöiden tapauksia) on annettu pääsy kaikille tärkeille alueille, sotilasalueet mukaan luettuina; kehottaa kuitenkin Turkkiä avaaman myös asiaa koskevat arkistot, jotta komitean työn tehokkuus voitaisiin maksimoida;

51. pitää myönteisenä Kyproksen tasavallan presidentin Anastasiadesin aloitetta siitä, että turkista tehtäisiin unionin virallinen kieli, ja kehottaa osapuolia nopeuttamaan tätä prosessia; toteaa, että EU:n säännösten täytäntöönpanon on jo oltava hyvin valmisteltua tulevassa Kyproksen turkkilaisessa osavaltiossa, kun ratkaisua koskeva sopimus tulee voimaan; pitää siksi myönteisenä kahden yhteisön tilapäisen valtuuskunnan perustamista unioniin valmistautumista varten; kannustaa Euroopan parlamenttia ja komissiota tehostamaan pyrkimyksiä saada kyproksenturkkilaiset mukaan valmisteluihin, jotka koskevat täyttä integroitumista unioniin; kannustaa Euroopan parlamentin puhemiestä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, mikäli ratkaisuun päästään;

o

o o

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen presidentille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Turkin tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0134

Albaniaa koskeva vuoden 2015 kertomus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Albaniaa koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2896(RSP))**

(2018/C 058/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Albanian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen,
- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2003 kokoontuneen Thessalonikin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät Länsi-Balkanin maiden EU-jäsenyysnäkökymistä,
- ottaa huomioon 26. ja 27. kesäkuuta 2014 tehdyn Eurooppa-neuvoston päätöksen EU:n ehdokasvaltion aseman myöntämisestä Albanialle sekä 15. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Brysselissä 18. toukokuuta 2015 pidetyn EU:n ja Albanian vakautus- ja assosiaationeuvoston seitsemännen kokouksen,
- ottaa huomioon, että Albania liittyi Pohjois-Atlantin puolustusliittoon (Nato) 1. huhtikuuta 2009,
- ottaa huomioon Wienissä 27. elokuuta 2015 pidetyn Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen puheenjohtajan loppujulkilausuman sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen suositukset vuoden 2015 Wienin-huippukokoukselle,
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon EU:n laajentumisstrategiasta (COM(2015)0611) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Albania 2015 Report” (SWD(2015) 0213),
- ottaa huomioon tärkeimpiä painopisteitä koskevassa viidennessä korkean tason vuoropuhelussa Tiranassa 24. maaliskuuta 2015 hyväksytyt yhteiset loppupäätelmät,
- ottaa huomioon Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) vaalitarkkailuvaltuuskunnan 8. syyskuuta 2015 päivätyn loppuraportin 21. kesäkuuta 2015 pidetyistä paikallisvaaleista,
- ottaa huomioon Brysselissä 9. ja 10. marraskuuta 2015 pidetyn EU:n ja Albanian parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan yhdeksännen kokouksen,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Albaniasta,
- ottaa huomioon Knut Fleckensteinin ulkoasiainvaliokunnassa tekemän työn Albaniaa käsittelevänä pysyvänä esittelijänä,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että Albania on edistynyt tasaisesti kohti EU-jäsenyyttä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- B. toteaa, että (mahdollisia) ehdokasmaita arvioidaan niiden omien ansioiden mukaan ja että liittymisaikataulu määräytyy tarvittavien uudistusten laadun perusteella;
- C. ottaa huomioon, että haasteita on yhä ja että niihin on vastattava nopeasti ja tehokkaasti, jotta maa voi edetä kohti EU-jäsenyyttä;
- D. ottaa huomioon, että viittä tärkeintä painopistettä koskevien uudistusten johdonmukainen hyväksyminen ja täysimääräinen täytäntöönpano sekä jatkuva poliittinen sitoutuminen ovat välttämättömiä EU-jäsenyyssprosessin edistymiselle;
- E. ottaa huomioon, että uskonnonvapauden ja kulttuuriperinnön suojelu sekä oikeusvaltioperiaatteen perustuva omaisuuden hallinnointi ovat EU:n perusarvoja;
- F. katsoo, että poliittisten toimijoiden rakentava ja kestävä poliittinen vuoropuhelu EU:hun liittyvistä uudistuksista on olennaista jäsenyyssprosessin etenemisen kannalta; toteaa, että reilu peli, rakentava vuoropuhelu, yhteistyö ja kompromissihalukkuus hallituksen ja opposition välillä ovat ratkaisevan tärkeitä kestävän uudistusprosessin onnistumiselle;
- G. toteaa, että EU-jäsenyyssprosessista vallitsee Albaniassa poliittinen yksimielisyys ja sillä on maan kansalaisten laaja tuki; katsoo, että uudistusohjelman menestyminen riippuu suuresta määrin demokraattisen poliittisen toimintaympäristön olemassaolosta maassa;
- H. toteaa, että uudistusprosessin kannalta ratkaisevan tärkeää on vakaa edistyminen erityisesti oikeusvaltion kehittämisessä, oikeuslaitoksen uudistamisessa, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaisissa toimissa, julkishallinnon uudistamisessa sekä perusoikeuksien turvaamisessa; toteaa, että Albanian on tehostettava uudistustoimia näillä aloilla ja muilla painopistealoilla, jotta maan jäsenyysneuvottelut voidaan aloittaa ja lujittaa sen demokratiakehitystä; ottaa huomioon, että EU on määritellyt oikeusvaltion laajentumiskehityksensä ydinkysymykseksi ja korostanut tarvetta vahvistaa talouden ohjausta ja hallintaa sekä julkishallintoa kaikissa Länsi-Balkanin maissa;
1. panee tyytyväisenä merkille Albanian jatkuvan edistymisen tärkeimpiä painopisteitä koskevissa uudistuksissa, jotka ovat edellytys jäsenyysneuvottelujen aloittamiselle; kehottaa maan hallitusta, parlamenttia ja puolueita pitämään yllä uudistustahtia ja nopeuttamaan uudistusten toteuttamista; kehottaa niitä vauhdittamaan perusteellista oikeuslaitoksen uudistusta; korostaa näiden uudistusten asianmukaisen ja oikea-aikaisen toteuttamisen merkitystä;
 2. kehottaa kaikkia puolueita pyrkimään entistäkin päättäväisemmin osallistumaan rakentavaan ja aitoon poliittiseen vuoropuheluun, joka mahdollistaa keskeisten uudistusten hyväksymisen ja toteuttamisen; uskoo vahvasti, että hallituksen ja opposition kestävä yhteistyö parlamentissa on olennaista Albanian EU-jäsenyyssprosessille ja liittymisperusteiden täyttämiseksi; painottaa voimakkaasti, että tarvitaan niiden jatkuvaa sitoutumista sellaisen demokraattisen poliittisen kulttuurin luomiseen, johon sisältyy halukkuus vuoropuheluun, neuvotteluun ja kompromisseihin sekä boikottien ja radikaalismin täydellinen poissulkeminen; pitää myönteisenä EU-integraatioasioita käsittelevän kansallisen neuvoston perustamista ja työtä ja toteaa, että sen odotetaan tekevän EU:hun liittyvästä uudistusprosessista entistä osallistavamman; vaatii parantamaan parlamentin valmiuksia seurata unionin säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista;
 3. antaa hallitus- ja oppositiopuolueille tunnustusta rakentavasta yhteistyöstä, kun parlamentti hyväksyi yksimielisesti säädöksen, joka estää rikollisten nimittämisen ja valitsemisen julkiseen virkaan ("dekriminalisointilaki"); on tyytyväinen parlamentin hyväksymiin määräyksiin ja kehottaa tämän lainsäädännön pikaiseen ja huolelliseen täytäntöönpanoon sen hengen ja kirjaimen mukaisesti; kannustaa voimakkaasti parlamenttia näyttämään esimerkkiä lakien täytäntöönpanossa, jotta lisätään kansalaisten ja yritysten luottamusta poliittisiin edustajiinsa ja julkisiin instituutioihin;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

4. panee tyytyväisenä merkille Albanian sitoutumisen oikeusjärjestelmän kattavaan ja perusteelliseen uudistamiseen ja kehottaa painokkaasti Albanian viranomaisia jatkamaan pikaisesti tämän tärkeän uudistuksen valmistelua, jotta edistetään kansalaisten luottamusta oikeusjärjestelmään; antaa tunnustusta oikeuslaitoksen uudistamista käsittelevän parlamentin tilapäisen valiokunnan työlle uudistuksen valmistelussa; suhtautuu myönteisesti Venetsian komission kanssa tehtävään tiiviiseen yhteistyöhön; kannustaa entistäkin tiiviimpään yhteistyöhenkeen edettäessä kohti tämän uudistuksen hyväksymistä; kannustaa kaikkia osapuolia pyrkimään Venetsian komission suositusten mukaisesti sovintoratkaisuun oikeuslaitoksen olennaisista muutoksista, jotka koskevat muun muassa tuomareiden ja syyttäjien täydellistä riippumattomuutta ja vastuuvollisuutta sekä tuomioistuimien, erityisesti korkeimman oikeuden, perustuslakituumioistuimen ja korkean tuomioistuinneuvoston, puolueettomuutta;

5. painottaa, että on tarpeen korjata nykyiset oikeusjärjestelmän toiminnan puutteet, jotka liittyvät muun muassa tuomiovallan riippumattomuuteen muusta vallankäytöstä, poliittiseen ohjailuun, valikoivaan oikeudenkäyttöön, vastuuvollisuuden vähäisyyteen, laajaan korruptioon, valvonnan tehottomuuteen, riittämättömiin resursseihin ja oikeudenkäyntien kokonaiskeston sekä tuomareiden nimittämiseen ja ylenemiseen sovellettavien ammatillisten selkeiden kriteereiden puutteeseen; korostaa tarvetta lisätä avoimuutta ja panna täytäntöön suositukset, joita lahjonnan vastainen valtioiden ryhmä (GRECO) esitti neljännessä arviointikertomuksessaan korruption torjunnasta tuomareiden ja syyttäjien keskuudessa;

6. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti oikeusjärjestelmän uudistuksen etenemistä ja raportoimaan parlamentille ja neuvostolle heti, kun Albania on edistynyt riittävästi uudistuksessa; kehottaa komissiota myös ottamaan huomioon nämä johtopäätökset sekä Albanian edistymisen viiden tärkeimmän painopisteen täytäntöönpanossa, kun se harkitsee jäsenyysneuvottelujen aloittamisen suosittamista;

7. pitää myönteisenä julkishallinnon uudistusstrategian 2015–2020 ja sen toimintasuunnitelman 2015–2017 sekä julkisen varainhoidon uudistusstrategian 2014–2020 hyväksymistä; korostaa, että tarvitaan ammattimaisesti ja avoimesti toimivaa virkamieskuntaa, jotta voidaan turvata kansalaisten yleinen etu ja tarjota heille parempia palveluja sekä valmistautua tulevien jäsenyysneuvottelujen tehokkaaseen toteuttamiseen; panee merkille toimet kansalaisten kannalta sujuvamman julkishallinnon edistämiseksi; kehottaa hallitusta jatkamaan pyrkimyksiään hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi, julkishallinnon poliittisuuden kitkemiseksi ja virkamieskunnan korruption torjumiseksi sekä ansioihin ja saavutuksiin perustuvien rekrytointimenettelyjen parantamiseksi; kehottaa panemaan täysimääräisesti ja tehokkaasti täytäntöön virkamieslain ja uuden hallintomenettelylain; kehottaa vahvistamaan oikeusasiamiehen toimiston kaltaisten ihmisoikeusrakenteiden arvovaltaa, autonomiaa, tehokkuutta ja resursseja; kehottaa myöntämään riittävästi määrärahoja kahdelle uudelle valtuutetulle eli lapsiasiavaltuutetulle ja kidutuksen torjunnasta vastaavalle valtuutetulle; on tyytyväinen vuosien 2015–2020 hajauttamisstrategian ja paikallista itsehallintoa koskevan lain hyväksymiseen, koska näin edistetään paikallishallinnon yksiköiden hallinnollisia ja taloudellisia valmiuksia sekä mahdollistetaan neuvonpito keskus- ja paikallishallinnon välillä; katsoo, että on tarpeen määritellä tarkemmin paikallishallinnon tehtävät ja vastuut ja jatkaa tiivistä vuoropuhelua sidosryhmien kanssa, mukaan lukien kansalaisyhteiskunnan edustajat;

8. on edelleen huolestunut laajalle levinneestä korruptiosta erityisesti koulutuksen, terveydenhuollon, oikeuslaitoksen, julkisten hankintojen, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen liittyvien käyttöoikeussopimusten, rakentamisen, aluesuunnittelun, paikallishallinnon ja yleishyödyllisten palvelujen alalla; kehottaa vahvistamaan paikallishallintoa; pitää myönteisenä korruption vastaisen kansallisen strategian 2015–2020 ja toimintasuunnitelman 2015–2017 hyväksymistä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia seuraamaan ja tarkistamaan toimintasuunnitelmaa perusteellisesti, tehostamaan korruptiotapausten tutkintaa sekä niitä koskevia syytetoimia ja tuomioiden antamista kaikilla tasoilla, valvomaan tiukasti korruption vastaisen lainsäädännön toimeenpanoa sekä lisäämään korruption torjuntaa edistävien instituutioiden riippumattomuutta ja niiden välistä yhteistyötä; pitää myönteisinä väärinkäytösten paljastajien suojelua ja puoluerahoituksen avoimuuden ja valvonnan lisäämistä koskevia lainsäädäntöehdotuksia; painottaa tarvetta vahvistaa lainvalvontaviranomaisten valmiuksia toteuttaa ennakoivia ja tehokkaita tutkimuksia; uskoo vahvasti, että oikeusjärjestelmän uudistuksen edistyminen tehostaa merkittävästi myös korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

9. panee merkille hallituksen sitoutumisen järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, jonka seurauksena on toteutettu onnistuneesti laajamittaisia lainvalvontaoperaatioita, myös yhteistyössä naapurivaltioiden ja EU:n jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa; on kuitenkin edelleen huolestunut lopullisten tuomioiden määrän vähäisyydestä; korostaa, että on tarpeen kehittää edelleen syyttäjäviranomaisten ja poliisin yhteistyötä ja varmistaa oikeudellisen seurannan tehokkuus; kehottaa osoittamaan riittävästi resursseja poliisille ja syyttäjälaitokselle järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; panee tyytyväisenä merkille viimeaikaiset toimet huumekaupan torjumiseksi mutta toteaa, että huumekauppa on edelleen merkittävä ongelma Albaniassa; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan huumaussaineiden valmistuksen ja kaupan vastaisia toimiaan muun muassa lisäämällä kansainvälistä ja alueellista yhteistyötä; kehottaa vahvistamaan lainvalvontaviranomaisten yhteistyötä ihmiskaupassa, tehostamaan uhrien suojelua ja oikeussuojakeinoja sekä tehostamaan tutkinta- ja syytetoimia ja tuomioiden antamista; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan toimiaan laittoman asekaupan torjumiseksi;

10. panee merkille Etyjin ODIHR:n arvioinnin ja suositukset kesäkuussa 2015 pidettyjen paikallisvaalien vaaliprosessista, jossa kansainväliset tarkkailijat havaitsivat tiettyjä sääntöjenvastaisuuksia; korostaa, että vuoden 2017 parlamenttivaalit ovat tärkeä koe Albanian unioniin yhdentymisen prosessissa; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tekemään kaikkensa valmistellessaan vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja; on tyytyväinen vaaliuudistusta käsittelevän tilapäisen parlamentaarisen valiokunnan perustamiseen tammikuussa 2016 ja kannustaa sen suositusten tehokkaaseen täytäntöönpanoon myös tulevien vaalien valmistelussa ja järjestämisessä; on huolestunut vaaliprosessin yleisestä politisoitumisesta ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia korjaamaan muun muassa menettelylliset puutteet, mukaan lukien ne, jotka koskevat vaalitulokseen liittyviä erimielisyyksiä, vaalilautakuntien riippumattomuutta, puoluerahoituksen avoimuutta ja tehokkuutta sekä väitteitä äänen ostamisesta, äänestäjien pelottelusta ja julkisten varojen väärinkäytöstä, jotta voidaan parantaa kansalaisten luottamusta vaaliprosessiin; katsoo, että keskusvaalilautakunnan on määriteltävä selvät sisäiset vastuualueet puoluerahoituksen valvonnassa ja mentävä puolueiden antamien lausuntojen pelkkää muodollista tarkistamista pidemmälle;

11. on tyytyväinen siihen, että parlamentti on antanut päätöslauselman kansalaisyhteiskunnan roolista maan demokraatikehityksessä, ja panee merkille, että valtion instituutioiden ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välinen yhteistyö on parantunut ja että kansalaisjärjestöt muun muassa osallistuvat EU-integraatioasioita käsittelevän kansallisen neuvoston kokouksiin; suosittaa kansalaisyhteiskuntaa koskevan etenemissuunnitelman hyväksymistä ja kannustaa sen sujuvaan täytäntöönpanoon; suosittaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön institutionalisointia, jotta voidaan vahvistaa demokratiaa sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien suojaamista kansalaisten osallistumisen avulla ja lisätä päätöksenteon avoimuutta; kehottaa viranomaisia vähentämään kansalaisyhteiskunnan järjestöille aiheutuvaa hallinnollista raskautta ja tarkistamaan verosääntöjä ja muuta vastaavaa sääntelyä, jotta helpotetaan yksityisten lahjoitusten tekemistä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia kannustamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjä osallistumaan aktiivisesti vaaliprosessin valvontaan ja osallistumaan myös EU-jäsenysprosessia koskevan kattavan ja sopivasti ajoitetun kansalaistiedotuksen toteuttamiseen;

12. kehottaa Albanian hallitusta kiinnittämään erityistä huomiota nuorten tulevaisuudennäkymien kohentamiseen ja investoimaan koulutusjärjestelmän nykyaikaistamiseen ja uudistamiseen, jotta parannetaan erityisesti nuorten työllistettävyyttä ja ammatillisia näkymiä; painottaa tarvetta muuttaa nykyinen aivovuoto aivokierroksi, joka tukee liikkuvuutta ja samalla tarjoaa merkittäviä mahdollisuuksia luoda varteenotettavia urakehitysmahdollisuuksia Albaniaan; panee tyytyväisenä merkille liittymistä valmistelevasta välineestä koulutus-, työllisyys- ja sosiaalipoliittisiin tarkoituksiin myönnetyn tuen;

13. muistuttaa toimivaltaisia viranomaisia kehotuksestaan varmistaa, että 21. tammikuuta 2011 tapahtumien uhreille taataan oikeudenmukainen kohtelu;

14. pitää tuomittavana epäiltyjen huonoa kohtelua poliisiasemilla, vankiloiden tilahtausta sekä pidätyskeskusten riittämätöntä sairaanhoitoa ja kehoja oloja;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

15. muistuttaa, että institutionaaliset mekanismit lasten oikeuksien suojaamiseksi ovat edelleen puutteelliset; kehottaa viranomaisia uudistamaan nuoria koskevaa rikosoikeusjärjestelmää siten, että se olisi kansainvälisten vaatimusten mukainen; kehottaa lisäämään merkittävästi lastensuojelujärjestelmän ja erityisesti paikallisten ja alueellisten lastensuojeluyksikköjen rahoitusta; pitää valitettavana, että jotkin lastensuojeluyksiköt on jouduttu lakkauttamaan rahoituksen puutteen vuoksi; kehottaa viranomaisia varmistamaan, että lapsilla on mahdollisuus saada apua lastensuojeluyksiköistä myös maaseutualueilla;

16. antaa tunnustusta maassa vallitsevalle uskonnollisen suvaitsevaisuuden ilmapiirille, uskonnollisten yhteisöjen hyvälle yhteistyölle ja niiden myönteisille suhteille valtioon; kehottaa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia ja uskonnollisia yhteisöjä työskentelemään yhdessä uskonnollisen sopusoinnun säilyttämiseksi ja edistämiseksi;

17. muistuttaa, että tärkeimpiin painopisteisiin kuuluu tarve toteuttaa tehokkaita lainsäädännöllisiä ja käytännön toimenpiteitä, joilla vahvistetaan ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien suojaa ja syrjinnän torjuntaa; toteaa, että romanien ja egyptiläisten elinolot ovat huonot ja että he ovat usein sosiaalisesti syrjäytyneitä ja kärsivät syrjinnästä; panee tyytyväisenä merkille äskettäin hyväksytyyn kansalliseen toimintasuunnitelmaan 2015–2020, joka koskee romanien ja egyptiläisten integrointia sekä romanien osallisuutta edistävien toimien tehokkaampaa toteuttamista; pitää edelleen huolestuttavana romanilasten koulutukseen osallistumisen ja koulutuksen keskeyttämisen astetta samoin kuin kadulla elävien romani- ja egyptiläislasten tilannetta, kuten tapauksia, joissa näitä lapsia on pakkohäädetty ilman asianmukaisia menettelyjä ja osoittamatta asianmukaista vaihtoehtoja asumusta; kehottaa tehostamaan lasten oikeuksien turvaamista ja parantamaan nuoria koskevaa rikosoikeusjärjestelmää; panee tyytyväisenä merkille parlamentin päätöslauselman HLBTI-yhteisöön kuuluvien henkilöiden oikeuksien ja vapauksien turvaamisesta; panee merkille, että Tiranassa kesäkuussa 2015 järjestetty toinen Pride-tapahtuma sujui ilman suurempia välikohtauksia; kehottaa poistamaan nykyisestä lainsäädännöstä transihmisiä ja intersukupuolisia ihmisiä syrjivät säännökset; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia parantamaan edelleen osallistavaa ja suvaitsevaa ilmapiiriä maan kaikkien vähemmistöjen hyväksi muun muassa korostamalla valtion vähemmistötoimikunnan roolia;

18. kehottaa puuttumaan asianmukaisin keinoin sukupuolten eriarvoisuuteen, sukupuoleen perustuvaan syrjintään ja perheväkivaltaan; suhtautuu myönteisesti huhtikuussa 2015 hyväksytyihin vaalilain muutoksiin, joissa asetetaan kunnanvaltuustojen ehdokaslistoja koskeva 50 prosentin sukupuolikiintiö;

19. toteaa, että omistusoikeuksien täytäntöönpano on edelleen varmistamatta; vaatii saattamaan päätökseen omaisuuden rekisteröintiä, palauttamista ja korvaamista koskevan prosessin sekä omistusoikeuksia koskevan strategian 2012–2020 tehokkaan täytäntöönpanon; huomauttaa, että omistusoikeuksien täytäntöönpanon tehostaminen vaikuttaa myönteisesti paikallisiin ja ulkomaisiin investointeihin;

20. korostaa, että julkisen yleisradiotoiminnan ja yksityisten tiedotusvälineiden ammattimaisuus, riippumattomuus ja moniarvoisuus ovat äärimmäisen tärkeitä; on huolestunut toimittajien yleisestä itsensensuurista ja toteaa, että heitä estetään toisinaan fyysisesti raportoimasta tietyistä tapahtumista, heitä vastaan hyökätään tai heitä uhkaillaan heidän työnsä vuoksi; on huolissaan myös tapauksista, joissa toimittajien riippumattomuuteen on puututtu suoraan; pitääkin valitettavana, että Balkan Investigative Regional Network -verkostoa uhkailtiin kunnianloukkaussyytteellä sen jälkeen, kun verkosto oli tutkinut kaupunginjohtajaehdokkaan rikollistaustaa vuoden 2015 paikallisvaalien aikana; kehottaa toteuttamaan toimia toimittajien ammatillisten ja eettisten vaatimusten tiukentamiseksi; kehottaa tehostamaan audiovisuaalisesta mediasta annetun lain täytäntöönpanoa; korostaa, että hallituksen tiedotusvälineissä harjoittamassa ilmoittelussa on noudatettava suurempaa avoimuutta ja että on pyrittävään tehokkaammin varmistamaan audiovisuaalista mediaa valvovan viranomaisen ja julkisen yleisradiotoiminnan harjoittajan riippumattomuus; on huolissaan Albanian julkisen radio- ja televisiolähetystoiminnan harjoittajan (RTSh) pääjohtajan valintamenettelyjen muuttumisesta; kehottaa sekä hallitusta että oppositiota varmistamaan kansallisen yleisradiotoiminnan asianmukaisuus nimeämällä johtajaehdokas keskinäisessä yhteisymmärryksessä; painottaa tarvetta saattaa viivästynyt digitalisointiprosessi päätökseen;

21. panee merkille, että Albaniassa on kohtalaiset valmiudet toimivan markkinatalouden kehittämiseen; ilmaisee tyytyväisyytensä paremmasta veronkantojärjestelmästä ja hallituksen toteuttamasta epävirallisen talouden vastaisesta kampanjasta; toteaa, että työllisyystilanne on kohentunut, mutta on silti huolestunut korkeasta työttömyysasteesta, erityisesti nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyydestä, joiden osuus on yli 50 prosenttia kokonaistyöttömyydestä; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota yhtäläisiin mahdollisuuksiin ja toteuttamaan uusia toimenpiteitä naisten työmarkkinaosuuden lisäämiseksi; on edelleen huolissaan oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen, sääntely-ympäristöön, omistus-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

oikeuksien täytäntöönpanoon ja korruption torjuntaan liittyvistä merkittävistä puutteista, jotka estävät liiketoimintaympäristön parantamisen; kehottaa Albaniaa puuttumaan kokonaisvaltaisesti maan edelleen laajan harmaan talouden ja siihen liittyvän yleisen korruption aiheuttamiin vakaviin ongelmiin toteuttamalla tehokkaita talousuudistuksia; kehottaa korjaamaan sopimusten täytäntöönpanon ja oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen puutteet, puuttumaan edelleen laajaan harmaaseen talouteen sekä asettamaan etusijalle finanssipoliittista vakauttamista ja julkisen velan vähentämistä koskevan ohjelmansa; kehottaa antamaan enemmän tukea kuluttajansuojamenettelyille;

22. kehottaa Albaniaa toteuttamaan lisätoimia kansallisen sääntelyn mukauttamiseksi EU:n ympäristölainsäädäntöön ja luvun 27 vaatimuksiin; suhtautuu myönteisesti suojelualueista vastaavan kansallisen viraston ja Albanian rannikkoviraston perustamiseen;

23. kehottaa Albanian hallitusta valvomaan vesivoimalaitosten kehittämistä ekologisesti herkillä alueilla, kuten Vjosa-joen ympäristössä, samoin kuin suojelualueilla; kehottaa ylläpitämään nykyisten kansallispuistojen koskemattomuutta; suosittaa ympäristövaikutusten arviointien laadun parantamista, jotta voidaan ottaa huomioon EU:n lintu- ja luontodirektiiveissä sekä vesipuitedirektiivissä vahvistetut vaatimukset; kannustaa Albanian hallitusta lisäämään avoimuutta antamalla kansalaisille mahdollisuuden osallistua suunniteltuihin hankkeisiin ja tulla kuulluksi niistä;

24. kehottaa Albaniaa toteuttamaan ympäristönsuojeluun ja jätehuoltoon liittyvät vaadittavat mittaukset sekä tehostamaan toimiaan jätteiden epäasianmukaisen hävittämisen ja poiskuljettamisen ja erityisesti merien roskaantumisen torjumiseksi;

25. kehottaa hallitusta hyväksymään ja panemaan täytäntöön kansallisen energiastategian; on huolestunut siitä, että Albania ei ole esittänyt uusiutuvaa energiaa koskevaa toimintasuunnitelmaa energiayhteisölle, minkä seurauksena aloitettiin rikkomismenettely; on huolestunut myös siitä, että Albania ei onnistunut energiayhteisön asettamassa määräajassa mukauttamaan sääntelyään vuonna 2006 annettuun direktiiviin energian loppukäytön energiatehokkuuspalveluista; kehottaa hallitusta edistämään energiatehokkuutta hyväksymällä uutta lainsäädäntöä rakennusten energiatehokkuudesta;

26. on tyytyväinen siihen, että Albania on edelleen rakentava kumppani alueella ja aktiivinen alueellisessa yhteistyössä; korostaa, että on tärkeää varmistaa hyvät naapurussuhteet, jotka ovat edelleen keskeisessä asemassa; pitää myönteisenä Albanian sitoutumista alueellisen yhteistyön aloitteisiin, joista päätettiin Länsi-Balkanin huippukokouksessa Berliinissä vuonna 2014 ja Wienissä vuonna 2015; panee tyytyväisenä merkille Albanian rakentavan roolin yhteenliitettävyyttä koskevan toimintasuunnitelman yhteydessä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan ennen seuraavaa Pariisissa vuonna 2016 pidettävää huippukokousta teknisten standardien ja muiden kuin säädöksiin perustuvien toimenpiteiden täysimääräisen ja ripeän täytäntöönpanon liikennealalla Länsi-Balkanin huippukokouksessa Wienissä vuonna 2015 sovitulla tavalla;

27. suhtautuu myönteisesti edelleen vallitsevaan poliittiseen tahtoon parantaa suhteita Serbiaan ja kannustaa Albaniaa ja Serbiaa tehostamaan toimiaan alueellisen vakauden ja yhteistyön sekä hyvien naapurussuhteiden edistämiseksi; kannustaa Albaniaa osana näitä toimia edelleen kehittämään nuorisovaltion yhteistyötoimistoa, jonka päätoimipaikka on Tiranassa, ja toteaa, että toimisto on ensiarvoisen tärkeässä asemassa sovinnon edistämiseksi alueella erityisesti nuorten keskuudessa; kehottaa nopeuttamaan tärkeitä infrastruktuurihankkeita, kuten Tiranin ja Skopjen välisen rautatieyhteyden ja nykyaikaisen moottoritien rakentamista osana liikennekäytävää VIII; on tyytyväinen siihen, että Albania on täysin sitoutunut kaikkiin asiaankuuluviin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan julkilausumiin ja Eurooppa-neuvoston päätelmiin ja että Albania on valmis osallistumaan Syyrian pakolaisia koskeviin EU:n avustus- ja uudelleensijoittamisjärjestelyihin; kehottaa hallitusta puuttumaan tehokkaammin EU:n jäsenvaltioille jätettyjen ilmeisen perusteettomien turvapaikkahakemusten suureen määrään ja toimimaan määrätietoisesti viisumipakon poistamisen jälkeisen seurantamekanismin avulla tiivistääkseen operatiivista yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden ja naapurimaiden kanssa; kehottaa hallitusta myös harkitsemaan tehokkaampia toimia sosioekonomisten olojen parantamiseksi; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen turvallisia alkuperäimaita koskevan EU:n yhteisen luettelon laatimisesta ja tukee Albanian sisällyttämistä luetteloon;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

28. kannattaa Berliinin prosessin yhteydessä Länsi-Balkanin kansalaisyhteiskuntafoorumin perustamista, joka tarjoaa alueiden kansalaisyhteiskunnan edustajille tilaisuuden vaihtaa ajatuksia, esittää huolenaiheensa ja laatia päättäjille konkreettisia suosituksia; kehottaa jatkamaan kyseistä prosessia seuraavassa, Pariisissa vuonna 2016 pidettävässä huippukokouksessa ja järjestämään alueen kansalaisyhteiskunnan järjestöille valmistelevia seminaareja;
29. panee tyytyväisenä merkille Albanian sitoutumisen radikalisoitumisen ja terrorismin torjuntaan sekä asianmukaisten turvallisuusstrategioiden ja toimintasuunnitelman hyväksymisen; suhtautuu myönteisesti siihen, että ajan tasalle saatettu strategiakehys sisältää strategian, joka koskee väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaa; on huolestunut siitä, että Albaniassa kuten muissakin maissa tuntuvat palaavien vierastaistelijoiden, islamilaisen radikalisoitumisen ja väkivaltaisten ääriliikkeiden vaikutukset; suhtautuu tältä osin myönteisesti Albanian hallituksen toteuttamiin toimiin, joilla pyritään estämään vierastaistelijoiden lähtö Isisin riveihin Irakiin ja Syyriaan; pitää tärkeänä, että edelleen toimitaan tehokkaasti niin, että estetään islamilainen radikalisoituminen ja asetetaan vastustamaan väkivaltaisia ääriliikkeitä ottaen myös kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja uskonnolliset yhteisöt mukaan toimintaan sekä estetään terrorististen vierastaistelijoiden liikkuminen ja terrorismin rahoitus ja määrittellään tiedustelu- ja lainvalvontaviranomaisten oikeusvaltioperiaatteen mukainen toimintatapa ja yhdenmukaiset rikosoikeudelliset menettelyt rikollisten varalta; kehottaa myös lisäämään tehokasta alueellista yhteistyötä sekä yhteistyötä jäsenvaltioiden asiasta vastaavien viranomaisten kanssa, mukaan lukien tietojenvaihto; katsoo, että kaikilla tämänsuuntaisilla toimilla olisi varmistettava ihmisoikeuksien ja perusvapauksien noudattaminen kansainvälisten vaatimusten ja säädösten mukaisesti;
30. pitää valitettavana, että Albanian valtuuskunnan puutteellisen yhteistyö- ja kompromissihalukkuuden vuoksi parlamentaarisisessa vakautus- ja assosiaatiovaliokunnassa ei voida nykyisellään käydä järkevää keskustelua eikä mitään suositusta voitu antaa sen 9. kokouksessa; kehottaa vahvistamaan parlamentaarista vakautus- ja assosiaatiovaliokuntaa, jotta se voi edistää Albanian EU-jäsenyyssuunnitelmaa;
31. pyytää komissiota sisällyttämään tuleviin kertomuksiinsa yksityiskohtaista tietoa Albanialle liittymistä valmistelevalta tukivälineestä myönnetystä tuesta ja toimien täytäntöönpanosta, erityisesti tärkeimpien painopisteiden ja asianomaisten hankkeiden toteuttamiseen osoitetusta tuesta, ottaen huomioon komission julkilausuman Euroopan parlamentin kanssa käytävästä strategisesta vuoropuhelusta;
32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Albanian hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0135

Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva vuoden 2015 kertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta vuoden 2015 kertomuksesta (2015/2897(RSP))

(2018/C 058/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinan 15. helmikuuta 2016 jättämän Euroopan unionin jäsenyyttä koskevan hakemuksen,
- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2015 tehdyn neuvoston päätöksen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä Bosnia ja Hertsegovinan kanssa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19. ja 20. kesäkuuta 2003 antamat Länsi-Balkanin maita koskevat päätelmät sekä niiden liitteen ”Länsi-Balkanin maita koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdentyvää Eurooppaa”,
- ottaa huomioon neuvoston 16. maaliskuuta, 12. lokakuuta ja 15. joulukuuta 2015 antamat päätelmät Bosnia ja Hertsegovinasta,
- ottaa huomioon EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan Sarajevossa 5. ja 6. marraskuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen sekä EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan vakautus- ja assosiaationeuvoston 11. joulukuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen ja vakautus- ja assosiaatiokomitean 17. joulukuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen,
- ottaa huomioon Wienissä 27. elokuuta 2015 pidetyn Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen puheenjohtajan loppujulkilausuman sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen suositukset vuoden 2015 Wienin-huippukokoukselle,
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon EU:n laajentumisstrategiasta (COM(2015)0611) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Bosnia and Herzegovina 2015 Report” (SWD(2015)0214),
- ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinan presidentin 29. tammikuuta 2015 antaman ja Bosnia ja Hertsegovinan parlamentin 23. helmikuuta 2015 hyväksymän EU:hun yhdentymistä koskevan kirjallisen sitoumuksen sekä hallinnon kaikkien kolmen tason heinäkuussa 2015 hyväksymän Bosnia ja Hertsegovinan uudistusohjelman kaudeksi 2015–2018,
- ottaa huomioon aiemmat Bosnia ja Hertsegovinaa koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Srebrenican muistotilaisuudesta ⁽²⁾ ja 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman Daytonin rauhansopimuksen 20. vuosipäivästä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentissa 9. joulukuuta 2015 järjestetyn konferenssin aiheesta ”Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuus osana Eurooppaa – 20 vuotta Daytonin-Pariisin rauhansopimuksen jälkeen”,
- ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinasta vastaavan ulkoasiainvaliokunnan pysyvän esittelijän Cristian Dan Predan työn,

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.6.2015, s. 2.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0276.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0471.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU on edelleen sitoutunut Bosnia ja Hertsegovinan lähentymiseen unioniin sekä sen alueelliseen koskemattomuuteen, suvereniteettiin ja yhtenäisyyteen;
- B. toteaa, että EU:hun liittyminen on osallistava prosessi, joka edellyttää yksimielisyyttä uudistusohjelmasta; katsoo, että Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten on oltava institutionaalisten, taloudellisten ja sosiaalisten uudistusten keskiössä;
- C. ottaa huomioon, että EU on alkanut soveltaa Bosnia ja Hertsegovinaa uutta lähestymistapaa, jotta maa voisi edetä kohti EU-jäsenyyttä ja ratkaista jäljellä olevat sosioekonomiset ja oikeusvaltioperiaatteeseen liittyvät haasteet ja näin valmistautua tulevaan jäsenyyteen; ottaa huomioon, että tämän lähestymistavan mukainen vakautus- ja assosiaatiosopimus tuli voimaan 1. kesäkuuta 2015;
- D. katsoo, että hallinnon eri tasojen välille tarvitaan tehokas EU-asioiden koordinoitimekanismi, jonka avulla voidaan varmistaa parempi yhteistoiminta EU:n kanssa, helpottaa unionin lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa ja tehdä Bosnia ja Hertsegovinan jäsenyyshakemuksesta menestyksekkäs; toteaa, että Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvosto teki 26. tammikuuta 2016 päätöksen koordinoitijärjestelmästä maan EU:hun yhdentymisen prosessia varten; huomauttaa, että jos Bosnia ja Hertsegovina edistyy EU-asioiden koordinoinnissa, sille tarjoutuu mahdollisuus hyödyntää täysimääräisesti EU:n rahoitusta;
- E. toteaa, että Bosnia ja Hertsegovinassa on edelleen 84 500 maan sisäisesti siirtymään joutunutta henkilöä ja sen naapurimaissa, eri puolilla Eurooppaa ja kaikkialla maailmassa on valtava määrä sieltä tulleita pakolaisia;
- F. katsoo, että voimakas poliittinen tuki on keskeinen tekijä valtion institutionaalisen järjestelmän tehostamiseksi;
1. pitää tervetulleena ensimmäistä myönteisempää komission kertomusta Bosnia ja Hertsegovinasta ja toteaa jälleen sitoutuneensa yksiselitteisesti maan lähentymiseen unioniin; kehottaa viranomaisia viemään määrätietoisesti läpi institutionaalisia ja sosioekonomisia uudistuksia sekä panemaan ne tehokkaasti täytäntöön ja etenemään vakaasti kohti yhdentymistä EU:hun; kehottaa noudattamaan avoimuutta uudistusten suunnittelu- ja täytäntöönpanoprosessissa; pitää myönteisenä valtion ja entiteettien yhteistä toimintasuunnitelmaa vuosia 2015–2018 koskevan uudistusohjelman toteuttamiseksi ja kehottaa panemaan sen yhdenmukaisesti täytäntöön, jotta saataisiin aikaan todellisia, näkyviä muutoksia koko maassa ja parannettaisiin maan kaikkien kansalaisten elämää;
2. pitää myönteisenä, että Bosnia ja Hertsegovina jätti 15. helmikuuta 2016 EU:n jäsenyyttä koskevan hakemuksen; kehottaa neuvostoa tarkastelemaan hakemusta mahdollisimman pian ja toimittamaan sen viipymättä komissiolle, jotta lausunnon valmistelu voidaan aloittaa;
3. panee merkille Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvoston 26. tammikuuta 2016 tekemän päätöksen EU-asioita koskevan koordinoitimekanismin perustamisesta ja 9. helmikuuta 2016 tekemän päätöksen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukauttamista koskevasta neuvottelukannasta Kroatian liityttyä EU:hun; muistuttaa, että uudistusohjelman täytäntöönpanon merkittävän edistymisen lisäksi nämä osatekijät ovat tarpeen, jotta EU voi pitää jäsenyyshakemusta uskottavana; kehottaa viipymättä yhdenmukaistamaan entiteettien kannan hyväksytyyn koordinoitimekanismiin ja kannustaa yhteistyöhön kaikkien sidosryhmien välillä sen parantamiseksi edelleen; kehottaa panemaan sen nopeasti täytäntöön ja tekemään rakentavaa yhteistyötä EU-asioissa; painottaa, että mekanismi on välttämätön EU-jäsenyyshakemusta koskevan päätöksenteon kannalta; on tyytyväinen alustaviin konkreettisiin neuvotteluihin – parlamentaarisella tasolla – koordinoitimekanismin täysimääräistä täytäntöönpanoa silmällä pitäen ja kehottaa voimakkaasti lisäämään edelleen tällaisia tapaamisia institutionaalisten sidosryhmien välillä; painottaa jälleen, että on tärkeää mukauttaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukaisia kauppamyönnytyksiä; katsoo, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksen täysimääräinen täytäntöönpano ja mukauttaminen ovat keskeinen osa Bosnia ja Hertsegovinan sitoutumista EU:hun ja yksi sen jäsenyyshakemuksen hyväksymisen edellytyksistä; suosittaa, että Bosnia ja Hertsegovina keskustele myös EU:n jäsenvaltioiden kanssa edistymisestään kohti EU:n jäsenyyttä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

4. muistuttaa, että on jatkettava myös perustuslaillisia, oikeudellisia ja poliittisia uudistuksia, jotta Bosnia ja Hertsegovinasta voitaisiin tehdä täysin tehokas, osallistava ja toimiva valtio, jossa taataan kaikkien siihen kuuluvien kansojen ja kaikkien kansalaisten yhdenvertaisuus ja demokraattinen edustus sekä taataan, että kaikki kansalaiset voivat asettautua ehdokkaiksi ja tulla valituiksi ja hoitaa tehtäviään kaikilla politiikan tasoilla yhdenvertaisin edellytyksin ja heidän etnisestä tai uskonnollisesta taustastaan riippumatta, parlamentin aiemmassa päätöslauselmassa esitettyjen periaatteiden ja myös Kööpenhaminan kriteerien, EU:n säännösten, Venetsian komission antamien suositusten sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaankuuluvien päätösten mukaisesti; kehottaa viranomaisia edistämään aktiivisesti legitiimin edustuksen, federalismin, hajauttamisen ja toissijaisuuden periaatteita sekä eurooppalaisia arvoja ja unioniin yhdentymisen merkitystä; kehottaa EU:n toimielimiä osallistumaan aktiivisesti pyrkimyksiin kestävän ratkaisun löytämiseksi Bosnia ja Hertsegovinan perustuslaillisiin järjestelyihin;

5. kehottaa poliittisia ja uskonnollisia johtajia pidättäytymään yhteiskuntaa polarisoivasta ja eripuraa lietsovasta nationalistisesta ja separatistisesta kielenkäytöstä sekä jatkamaan poliittista vuoropuhelua ja vastavuoroiseen kunnioittamiseen, konsensukseen ja yhteistyöhön tähtääviä toimia legitiimien poliittisten edustajien kanssa sekä suojelemaan yhteiskunnan moninaisuutta; kehottaa kaikkia kansalaisia osallistumaan sovintoprosessiin ja tekemään yhteistyötä, sillä nämä ovat keskeisiä edellytyksiä sille, että maa voi edetä lähentymisessä unioniin;

6. korostaa ruohonjuuritason kansalaisjärjestöjen merkittävää roolia rauhanrakennus- ja sovintoprosessissa ja erityisesti sitä, että on tärkeää saada nuoret osallistumaan kulttuurien väliseen vuoropuheluun ja vaihtoon sekä politiikkaan; panee merkille kulttuuriaktivistien, taiteilijoiden, kirjailijoiden ja tiedeyhteisön edustajien merkittävän roolin yhteiskunnan eri ryhmien välisen vuoropuhelun ja ymmärryksen edistämiseksi; kehottaa edistämään demokratiaa, perusoikeuksia ja kansalaisuutta koskevaa koulutusta Bosnia ja Hertsegovinassa;

7. panee merkille Serbitasavallan presidentin ilmoituksen siellä Bosnia ja Hertsegovinan valtiotason oikeusjärjestelmästä kaavailun kansanäänestyksen lykkäämisestä; pitää kuitenkin valitettavana, ettei tätä päätöstä käsitelty Serbitasavallan kansalliskokouksessa; kehottaa luopumaan kokonaan kansanäänestystä koskevasta ajatuksesta, koska se vaarantaa maan yhteenkuuluvuuden, suvereniteetin ja koskemattomuuden ja saattaa asettaa vaakalaudalle pyrkimykset parantaa kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten sosioekonomista tilannetta ja edetä yhdentymisessä EU:hun; korostaa, että maan oikeusjärjestelmän puutteita olisi käsiteltävä yksipuolisten aloitteiden sijaan yhteistyön hengessä laajennetun oikeusasioista käytävän jäsenllyen vuoropuhelun yhteydessä; muistuttaa, että Daytonin sopimuksen mukaan Serbitasavallalla ei ole oikeutta irtautumiseen;

8. on syvästi huolissaan Serbitasavallan sisäministerin lausunnoista, jotka koskivat Serbitasavallan poliisin erikoisyksiköiden tulevaa koulutusta Venäjän federaatiossa, yhteistyön syventämistä erityisesti tietojenvaihdossa ja aikomusta ostaa venäläisiä sotatarvikkeita; kehottaa Serbitasavallan viranomaisia luopumaan itsenäisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, joka saattaisi vaarantaa valtiotason politiikan;

9. pitää myönteisenä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen voimaantuloa sekä sitä, että parlamentaarinen vakautus- ja assosiaatiovaliokunta oli ensimmäinen sen pohjalta perustettu yhteinen elin; pitää kuitenkin erittäin valitettavana, ettei valiokunta kyennyt hyväksymään työjärjestystään, koska sen äänestysääntöihin yritettiin sisällyttää etnisille ryhmille keinoja pysäyttää jonkin asian käsittely; muistuttaa, että vakautus- ja assosiaatiosopimus edellyttää työjärjestyksen hyväksymistä ja että tämän laiminlyönti merkitsee vakautus- ja assosiaatiosopimuksen rikkomista; kehottaa Bosnian valtuuskuntaa tältä osin työskentelemään rakentavasti työjärjestyksen hyväksymiseksi viipymättä parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan seuraavassa kokouksessa; panee tyytyväisenä merkille, että EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan vakautus- ja assosiaationeuvoston ensimmäiset kokoukset pidettiin 11. joulukuuta 2015;

10. pitää valitettavana, että korruptio, myös korkeimman tason korruptio, on edelleen yleistä ja etteivät poliittiset sitoumukset ole johtaneet konkreettisiin tuloksiin; on edelleen huolestunut korruption torjunnan heikosta oikeudellisesta ja institutionaalaisesta kehityksestä, joka mahdollistaa korruption harjoittamisen ilman rangaistusta, sekä siitä, että korruptiotapauksissa on langetettu vain vähän lopullisia tuomioita; kehottaa parantamaan tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuutta poliitikkoja, korkeita virkamiehiä ja sääntelyelimiä koskevissa, paljon julkisuutta saaneissa korruptiota-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

pauksissa sekä julkisten hankintojen ja yksityistämisen yhteydessä; pitää myönteisenä vuosia 2015–2019 koskevan korruptiontorjuntastrategian ja asiaa koskevan toimintasuunnitelman hyväksymistä ja kehottaa myöntämään sen toteuttamiseksi riittävästi varoja; kehottaa lujittamaan merkittävästi koko maan kattavaa virastojen välistä yhteistyötä; kehottaa perustamaan korruption ennaltaehkäisy- ja seurantarakenteita sekä hyväksymään kaikilla hallintotasoilla korruption ehkäisytoimia koskevia asiakirjoja; kehottaa panemaan viipymättä täytäntöön kaikki lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) suositukset;

11. painottaa, että toimintakykyinen ja vakaa oikeuslaitos on äärimmäisen tärkeä oikeusvaltioperiaatteen turvaamiseksi maassa ja sen etenemiseksi kohti EU:n jäsenyyttä; on huolissaan poliittisten toimijoiden oikeuslaitokseen kohdistamasta kasvavasta painostuksesta; toteaa, että Bosnia ja Hertsegovinan oikeuslaitoksen riippumattomuutta on vahvistettava pikaisesti; on erityisen huolestunut tapauksista, joissa oikeudenkäynteihin on puututtu poliittisista syistä, nimitysmenettelyjen politisoitumisesta oikeuslaitoksessa, jatkuvasta eriytymisestä neljään eri oikeusjärjestelmään sekä tuomareiden ammattipätevyyden arviointia koskevan tehokkaan ja puolueettoman järjestelmän puuttumisesta; on tyytyväinen päivitettyyn oikeusalan uudistusstrategiaan vuosiksi 2014–2018 ja kehottaa laatimaan sen toteuttamiseksi toimintasuunnitelman, jossa painotetaan voimakkaasti koko maan kattavia yhdenmukaistamistoimia; katsoo, että on tärkeää taata entistä ammattitaitoisempi, riippumattomampi ja vastuuvollisempi oikeusjärjestelmä ja soveltaa järjestelmällisesti puolueettomia nimitysperusteita; pitää myönteisenä entiteetti- ja valtiotason oikeusministerien allekirjoittamaa pöytäkirjaa, jonka tarkoituksena on uudistaa valtiotason oikeuslaitosta ja korkean tason tuomari- ja syyttäjäneuvostoa; suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen nimittämiseen mutta on huolissaan oikeusasiamiehen toimiston jatkuvista taloudellisista ja henkilöresursseista koskevista vaikeuksista; kehottaa hyväksymään nopeasti oikeusasiamiestä koskevan uudistuslain;

12. on edelleen huolestunut siitä, että ilmaisen oikeusavun saatavuus on hyvin rajallista; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia säätämään valtiotasolla ilmaista oikeusapua koskevan lain, sillä se on ennakoedellytys, jolla taataan yhdenvertaiset, tehokkaat ja syrjimättömät oikeussuojakeinot; katsoo, että tällaisen lain täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää kansalaisten luottamuksen vahvistamiseksi oikeusvaltiota kohtaan;

13. tuomitsee jyrkästi Serbitasavallassa edelleen voimassa olevan järjestyslain, joka heikentää kokoontumisvapauden, järjestäytymisvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden kaltaisia keskeisiä demokraattisia oikeuksia; kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön tiedonvälityksen vapautta koskevan lain, jota sovelletaan edelleen epätasaisesti ja rajoitetaan usein vetoamalla yksityisyyden suojaan ja hallitusten kanssa toimivien yritysten kaupallisten etujen suojeluun eväten näin kansalaisilta tehokkaat muutoksenhakukeinot tapauksissa, jossa tiedonsaanti estetään; kehottaa hyväksymään Bosnia ja Hertsegovinan rikoslakiin muutoksia, joilla saatetaan sen kidutusta, tahdonvastaisia katoamisia ja raiskauksia koskevat säännökset kansainvälisten vaatimusten mukaisiksi; kehottaa viranomaisia sisällyttämään rikoslakiin tietoverkkorikollisuutta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjassa luetellut rikokset;

14. pitää tärkeänä, että valtiotason, entiteettitason ja Brčkon piirikunnan parlamenttien välistä yhteistyötä parannetaan ja että järjestetään niiden yhteisiä kokouksia; panee merkille parlamenttien Twinning-hankkeessa tehdyt sitoumukset ja kehottaa panemaan pikaisesti täytäntöön siinä esitetyt suositukset sekä ottamaan käyttöön hyväksytyyn yhteistyökehykseen; on tyytyväinen Bosnia ja Hertsegovinan parlamenttien EU:n yhdentymisprosessiin liittyvää toimintaa koskevan yhteistyömekanismin allekirjoittamiseen; kehottaa parantamaan yleistä koordinaatiota kantonien parlamenttien kanssa;

15. panee merkille turvallisuutta ja puolustusta käsittelevän parlamentaarisen sekavaliokunnan roolin Bosnia ja Hertsegovinan asevoimien demokraattisen valvonnan varmistamisessa; on huolestunut väestön hallussa olevien laittomien aseiden suuresta määrästä sekä asevoimien vastuulla olevista edelleen suurista ampumatarvike- ja asevarastoista; on tyytyväinen asevoimien edistymiseen kaikkein epävakaimpien ampumatarvikkeiden hävittämisessä ja kestävien valmiuksien kehittämisessä jäljellä olevien varastojen hallinnoimiseksi; suosittaa soveltamaan kokonaisvaltaista toimintatapaa, jotta voidaan ratkaista jäljellä olevat ongelmat maan raivaamiseksi miinoista vuoteen 2019 mennessä; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa lisäämään tukeaan näille toimille;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

16. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan vaalilain muuttamista valmistelevalle työryhmän jäseniä varmistamaan, että lakimuutoksilla luodaan perusta aidosti demokraattisille vaaleille suvereniteetin ilmaisuna; painottaa, että demokraattiset vaalit eivät ole mahdolliset, jos useita muita ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ei voida harjoittaa jatkuvasti ilman etniseen taustaan, uskontoon, sukupuoleen, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen, omistukseen, syntyperään tai muuhun asemaan perustuvaa syrjintää ja ilman mielivaltaisia ja kohtuuttomia rajoituksia;

17. katsoo, että julkishallinnon hajanaisuus, sen politisoituminen ja toimien heikko koordinointi haittaavat institutionaalisten ja lainsäädännöllisten uudistusten toteuttamista ja vaikuttavat julkisten palvelujen tarjoamiseen kansalaisille; kehottaa kaikkien tasojen toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan keskipitkän aikavälin toimien suunnittelua sekä kehittämään laaja-alaisen ja koko maan kattavan julkishallinnon uudistusta koskevan strategiakehyksen ja julkista varainhoitoa koskevan ohjelman OECD:n/SIGMA-ohjelman EU:n jäsenhedokkaille määrittämien julkishallinnon eurooppalaisten periaatteiden mukaisesti;

18. toteaa, että maatalous on Bosnia ja Hertsegovinassa keskeinen talouden ala, koska noin 20 prosenttia väestöstä on suoraan tai välillisesti riippuvaista alasta; on tämän vuoksi tyytyväinen elintarviketurvallisuuksiin ja eläinlääkintää koskevan politiikan edistymiseen sekä komission päätökseen hyväksyä maidon ja maitotuotteiden tuonti EU:hun Bosnia ja Hertsegovinasta; kannustaa toteuttamaan lisätoimia virallisen eläinten ja kasvien terveystarkastusjärjestelmän mukauttamiseksi eurooppalaisiin vaatimuksiin sekä luomaan tarvittavat institutionaaliset rakenteet, jotka mahdollistavat liittymistä valmistelevalle tukiväliseen maaseudun kehittämistä koskevan osion soveltamisen; kehottaa hallitusta tukemaan maataloudesta ja maaseudun kehittämisstrategiasta vastaavan valtiotason ministeriön perustamista;

19. on huolestunut hallituksen ja kansalaisjärjestöjen välisen yhteistyön riittämättömistä mekanismeista sekä kansalaisjärjestöjen rajallisesta valmiudesta osallistua uudistusohjelmasta käytävään vuoropuheluun; pitää keskeisenä kansalaisyhteiskunnan roolin vahvistamista ja kansalaisten osallistumista EU:hun liittymistä koskevaan prosessiin; muistuttaa kehotuksestaan luoda ja toteuttaa avoimia ja osallistavia julkisia kuulemismekanismeja; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla parantamaan asiaan liittyvää oikeudellista kehystä ja rahoituskehystä, ottamaan käyttöön kansalaisjärjestöjä koskevan kansallisen strategian sekä varmistamaan läpinäkyvän julkisen rahoituksen saannin kansalaisjärjestöille osallistavamman demokratian edistämiseksi koko maassa; kehottaa kansalaisjärjestöjä ja aktivisteja vahvistamaan merkittävästi valmiuksiaan ja rakenteitaan sekä tekemään yhteistyötä Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten, EU:n ja kansainvälisen yhteisön kanssa; kehottaa viimeksi mainittuja tahoja auttamaan niitä näissä pyrkimyksissä;

20. toteaa, ettei vuosiksi 2014–2016 hyväksytyyn järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevan strategian täytäntöönpanoa ole koordinoitu; kehottaa hyväksymään ja panemaan täytäntöön rahanpesua koskevan uuden strategian ja toimintasuunnitelman rahanpesun vastaisia toimenpiteitä arvioivan asiantuntijakomitean (Moneyval) suositusten mukaisesti; painottaa uhrikeskeisen lähestymistavan sekä monialaisen ja kattavan strategian tarvetta huumausaine- ja ihmiskaupan torjumiseksi; kehottaa EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia tekemään yhteistyötä torjuakseen tehokkaasti ihmiskauppaa ja suojellakseen uhreja; on tyytyväinen ihmiskaupan torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman hyväksymiseen Bosnia ja Hertsegovinassa kaudelle 2016–2019 sekä siihen, että toimintasuunnitelmassa tarkastellaan siirtotyöläisiä koskevia ongelmia ja lasten pakottamista kerjäämään, ja kehottaa panemaan toimintasuunnitelman tehokkaasti täytäntöön; on edelleen huolestunut laittomien aseiden suuresta määrästä Bosniassa, josta ne on helppo siirtää EU:hun; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tehostamaan toimiaan aseiden välittäjien ja salakuljettajien syytteeseen asettamiseksi sekä lisäämään toimia aseiden, erityisesti pienaseiden ja kevyiden aseiden, hallitsematonta leviämistä ja laitonta kauppaa vastaan myös tiivistämällä alueellista yhteistyötä sekä yhteistyötä EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välillä;

21. kehottaa viranomaisia laatimaan toimintasuunnitelman vuosia 2015–2020 koskevan terrorismin ennaltaehkäisy- ja torjuntastrategian toteuttamiseksi; kehottaa viranomaisia vahvistamaan toimiaan, jotta varmistetaan tehokkaampi koko maan kattava yhteistyö poliisiviranomaisten sekä tiedustelu- ja turvallisuuspalvelujen välillä terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden torjunnassa; kehottaa vahvistamaan Bosnia ja Hertsegovinan terrorismin torjuntaa koskevia valmiuksia; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia lisäämään toimia terrorismin rahoituksen torjumiseksi ja luomaan oikeudellisen kehyksen terroristiryhmien varojen jäädyttämiseksi; pitää olennaisena, että turvallisuusoperaatioita koordinoidaan Bosnia ja Hertsegovinassa ja tietoa vaihdetaan maan sisällä; painottaa, että myös alueellisten turvallisuuspalvelujen välinen tiiviimpi yhteistyö on tärkeää, ja kannustaa lisäämään tätä yhteistyötä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

22. painottaa, että vierastaistelijoita ja radikalisoitumista koskevalla ilmiöllä on ollut vakava vaikutus Bosnia ja Hertsegovinaan; on huolestunut radikalisoitumisesta nuorten keskuudessa sekä siitä, että alueen muihin maihin verrattuna suuri joukko Bosnia ja Hertsegovinan nuoria on liittynyt Da'eshiin; kehottaa jatkamaan ja vahvistamaan radikalisoitumisen ja terrorismin vastaisia toimenpiteitä; pitää myönteisinä toimia uskontojen välisen vuoropuhelun vahvistamiseksi sekä poliittisten ja uskonnollisten johtajien yhteistä julkilausumaa, jossa tuomittiin terrorismi ja väkivaltaiset ääriliikkeet; pitää tervetulleina ensimmäisiä tuomioita, joita on langetettu vierastaistelijoiden sellaisista rikoksista kuin terrorismin rahoitus, julkinen yllyttäminen terrorismiin sekä Da'eshin toiminnan organisointi ja Da'eshiin liittyminen; kehottaa laatimaan pikaisesti tehokkaita ohjelmia radikalisoitumisen estämiseksi ja toteuttamaan pikaisesti toimia, joilla parannetaan Bosnia ja Hertsegovinan nuorten taloudellisia tulevaisuudennäkymiä Länsi-Balkanin nuoria koskevan myönteisen toimintasuunnitelman mukaisesti ja siten estetään heitä antamasta tukeaan radikaaleille ääri-ideologioille; rohkaisee aktivoimaan tiedotusvälineitä, tiedeyhteisöä ja kansalaisyhteiskuntaa tietoisuuden lisäämiseksi riskitekijöistä, joiden vuoksi radikalisoituminen johtaa väkivaltaisiin ääriliikkeisiin; kannustaa kehittämään kansallisia ja alueellisia radikalisoitumisen torjunnan verkostoja, jotka toimivat vastaavan EU:n verkoston parhaiden käytäntöjen ja välineiden perusteella; kannustaa tiivistämään yhteistyötä EU:n ja naapurimaiden turvallisuuspalvelujen kanssa, myös tietojenvaihdossa; kannustaa kaikkialla Bosnia ja Hertsegovinassa poliisioperaatioihin, joissa pidätetään terrorismin järjestämisestä, tukemisesta ja rahoittamisesta epäiltyjä henkilöitä;

23. toteaa, että ihmisoikeustarkkailun oikeudellinen ja institutionaalinen kehys edellyttää merkittäviä parannuksia; kehottaa laatimaan koko maan kattavan syrjinnäntorjuntastrategian yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa; kehottaa jälleen kerran sisällyttämään syrjinnänvastaiseen lainsäädäntöön sukupuoli-identiteetin ja seksuaalisen suuntautumisen selkeät määritelmät sekä iän ja vammaisuuden syrjintäperusteena; kehottaa panemaan lainsäädännön tehokkaasti täytäntöön ja lujittamaan ihmisoikeusasiamiehen roolia; on huolestunut vammaisiin henkilöihin kohdistuvasta syrjinnästä työelämässä, koulutuksessa, terveydenhuollon saatavuudessa ja muiden palvelujen tarjonnassa; on huolestunut hlbtihenkilöihin kohdistuvasta vihaväkivallasta ja vihapuheesta sekä tiedoista, että heihin kohdistuva uhkailu on lisääntynyt; rohkaisee hallitusta puuttumaan tähän muun muassa toteuttamalla oikeuslaitokselle, lainvalvontaviranomaisille ja suurelle yleisölle suunnattuja hlbtihenkilöiden oikeuksia koskevia tiedotustoimia; toteaa, että romanien väestökisteriä koskevan prosessin täytäntöönpanossa on tapahtunut merkittävää edistystä, mutta on edelleen huolestunut vähäisistä toimista romanien terveydenhuollon, koulutuksen ja työllistymisnäkömien parantamiseksi; kehottaa viranomaisia torjumaan erityisesti sukupuoleen perustuvaa syrjintää; kehottaa kumoamaan Serbitasavallan perustuslakiin sisältyvän kuolemanrangaistusta koskevan määräyksen;

24. pitää valitettavana, ettei asioissa Sejdić-Finci ja Zorić annettujen tuomioiden täytäntöönpanossa ole edistytty, ja toteaa, ettei Bosnia ja Hertsegovina edelleenkään noudata näitä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita; korostaa jälleen, että tuomioiden täytäntöönpanon laiminlyönti aiheuttaa edelleenkin Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten syrjintää ja voi muodostua kompastuskiveksi maan tiellä kohti EU:n jäsenyyttä;

25. vaatii tehostamaan asianmukaisia tutkinta- ja syytetoimia vihaväkivalta- ja vihapuhetapauksissa, myös tapauksissa, joilla on etniset vaikuttimet ja joissa ääriliikkeiden ideologioita levitetään sosiaalisen median välityksellä; pitää valitettavana, että federaatio on edelleen ainoa Länsi-Balkanin alue, jossa viharikosten seuraamuksista ei säädetä rikoslaisa, ja kehottaa sisällyttämään lakiin tätä koskevan säännöksen; kehottaa myös sisällyttämään vihapuhetta koskevan säännöksen kaikkien entiteettien rikoslainsäädäntöön;

26. muistuttaa, että vaalilain ja vaalijärjestelmän on tarjottava kaikille kolmelle kansanosalle ja kaikille muille kansalaisille mahdollisuus valita vapaasti ja itsenäisesti omat legitimit poliittiset edustajansa instituutioihin ja viranomaisiin;

27. korostaa kansalaisyhteiskunnan suurta merkitystä vähemmistöjen oikeuksien suojaamisessa ja edistämässä maassa, yhteiskunnallisen sovun ja suvaitsevaisuuden parantamisessa sekä sen edistämässä, että ihmiset ymmärtävät monimuotoisuuden hyödyt; kehottaa lisäämään kansalaisyhteiskunnan osallistumista etnisen jakautumisen haasteiden ratkaisemiseen, jotta maa voi lähentyä EU:ta; kehottaa myös parantamaan koordinoitua toimivaltaisten viranomaisten ja kansalaisjärjestöjen välillä, jotta voidaan parantaa vähemmistöläin täytäntöönpanon valvontaa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

28. pitää tervetulleena, että on hyväksytty strategia vuosiksi 2015–2018 naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen panemiseksi täytäntöön; kehottaa hyväksymään pikaisesti Istanbulin yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevan puitestrategian ja aloittamaan sen soveltamisen; on huolestunut seksuaalista väkivaltaa koskevan kattavan valtiotason oikeudellisen kehyksen ja asianmukaisen uhrien korvausmekanismin puuttumisesta; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan turvakodeille asianmukaisen rahoituksen ja parantamaan niitä koskevaa lainsäädäntöä sekä perustamaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan yhdenmukaisen seuranta- ja tietojenkeruujärjestelmän; kehottaa myös jatkamaan kaikkia toimia, joilla lisätään naisten osallistumista politiikkaan ja työelämään ja parannetaan heidän sosiaalista ja taloudellista tilannettaan, erityisesti oikeutta äitiyslomaan ja äitiysetuuksiin, sekä edistämään, suojelemaan ja lujittamaan naisten oikeuksia; kehottaa hallitusta kaikilla tasoilla lisäämään kansalaisyhteiskunnan avulla tietoisuutta näistä kysymyksistä, jotta naiset käyttäisivät lainsäädännön tarjoamia suojakeinoja;

29. korostaa koulutuksen olennaista merkitystä suvaitsevaisen ja osallistavan yhteiskunnan luomisessa ja edistämässä sekä yhteistyön ja yhteenkuuluvuuden lisäämisessä yli kulttuuristen, uskonnollisten ja etnisten rajojen; pitää valitettavana, että ilmiötä, jossa on kaksi koulua saman katon alla, sekä muita kouluissa ilmeneviä erottelun ja syrjinnän muotoja on pystytty käsittelemään kovin hitaasti ja ettei yhteistä opetussuunnitelmaa ole vielä alettu laatia; kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimia koulutusjärjestelmän eriytymisen purkamiseksi; korostaa, että hajanaisen koulutusjärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi tarvitaan tuntuvia ponnisteluja ja että samalla on turvattava oikeus yhdenvertaiseen koulutusmahdollisuuksiin kaikilla Bosnia ja Hertsegovinan virallisilla kielillä sekä jokaisen yhteisön oikeus koulutukseen omalla kielellään; kehottaa viranomaisia varmistamaan osallistavien koulutusperiaatteiden tehokkaan täytäntöönpanon vammaisten lasten osalta;

30. on tyytyväinen Bosnia ja Hertsegovinan aktiiviseen osallistumiseen Länsi-Balkanin koulutusfoorumiin sekä sen jatkuvaan osallistumiseen Erasmus+ -ohjelmaan ja Länsi-Balkanin Youth Window -ohjelmaan, sillä se on hyvin tärkeää pyrittäessä torjumaan hyvin suurta nuorisotyöttömyyttä; on myös tyytyväinen Bosnia ja Hertsegovinan sitoumukseen osallistua OECD:n vuoden 2018 PISA-tutkimukseen; katsoo, että tutkimus on hyödyllinen väline keskustelussa koulutuksen laadusta ja tarvittavista uudistuksista; on tyytyväinen kaikkien 13 opetusministeriön ja muiden asiaankuuluvien virastojen ilmaisemaan tahtoon osallistua tähän yhteiseen hankkeeseen; kehottaa komissiota harkitsemaan, että Bosnia ja Hertsegovinan osallistuminen tutkimukseen rahoitettaisiin liittymistä edeltävistä tukivaroista;

31. painottaa, että riippumattomat ja ammattimaiset mediainstituutiot ovat yksi kukoistavan demokraattisen yhteiskunnan tärkeimpiä osatekijöitä; on sen vuoksi huolissaan sananvapauden alalla tapahtuneesta taantumisesta, tapauksista, joissa toimittajia on painostettu poliittisesti ja peloteltu ja myös paikalliset ja kansalliset viranomaiset ovat kohdistaneet joihinkin mediataloihin perusteettomia taloudellisia ja muita tarkastuksia, sekä tiedotusvälineiden jatkuvasta jakautumisesta poliittisten ja etnisten rajojen mukaan; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan toimittajiin kohdistuneiden hyökkäysten perusteellisen tutkinnan ja luomaan oikeudellisen kehyksen toimittajien suojelemiseksi; kehottaa lisäksi turvaamaan pikaisesti viestinnän sääntelyviranomaisen poliittisen, institutionaalisen ja rahoituksellisen riippumattomuuden ja varmistamaan tiedotusvälineiden omistuksen avoimuuden tukkimalla kaikki lainsäädännön aukot, jotka järjestelmällisesti haittaavat täysimääräistä avoimuutta; toteaa, että näiden toimenpiteiden toteuttaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta estetään asiaton poliittinen ohjailu; kehottaa varmistamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja lähetystoiminnan kaikilla virallisilla kielillä; kehottaa myös lisäämään julkisen yleisradiotoiminnan toimituksellista riippumattomuutta ja sen rahoituksen vakautta, kun otetaan huomioon julkisen yleisradiotoiminnan merkitys Bosnia ja Hertsegovinan yhtenäisyydelle; on huolestunut siitä, että tiedotusvirastojen vastaisten verkkohyökkäysten johdosta ei ole nostettu syytteitä;

32. on tyytyväinen edistykseen sotarikostapausten suman purkamisessa; panee merkille entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen huolen siitä, ettei valtion syyttäjänvirasto ole huomioinut asianmukaisesti toistuvia pyyntöjä sotarikostapausten käsittelyn loppuun saattamisesta; kehottaa tarkistamaan sotarikosten käsittelyä varten laadittua kansallista strategiaa, tehostamaan ja parantamaan syytteenespanoa sodan aikana tapahtuneesta seksuaalisesta väkivallasta ja parantamaan uhrien suojelua; kehottaa toteuttamaan toimia, joilla varmistetaan uhrien oikeus asianmukaisiin korvauksiin;

33. panee merkille, että maan sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden ja pakolaisten kestävän paluun hyväksi on toteutettu jonkin verran muun muassa työllisyyteen, koulutukseen, sosiaaliturvaan, omaisuuden palauttamiseen ja terveydenhuoltoon liittyviä toimenpiteitä paikallistasolla, mutta kehottaa edistymään lisää tässä asiassa; painottaa jälleen,

Torstai 14. huhtikuuta 2016

että on tärkeää huolehtia maan sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden ja pakolaisten paluusta Bosnia ja Hertsegovinaan, erityisesti Serbitasavaltaan; kehottaa kaikkia hallinnon tasoja suojelemaan heitä ja nopeuttamaan heidän paluuprosessiaan toteuttamalla kaikki tarvittavat lainsäädäntö- ja hallintotoimet; kehottaa panemaan tosiasiallisesti täytäntöön Daytonin rauhansopimuksen liitteen VII mukaisen tarkistetun strategian; kehottaa komissiota tarjoamaan riittävää rahoitus- ja hankeapua tämän prosessin helpottamiseksi; panee merkille kateissa olevien henkilöiden edelleen suuren määrän ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia käynnistämään tehokkaan yhteistyön ja tehostamaan toimia sodan ajalta vielä kateissa olevien 7 019 henkilön löytämiseksi; painottaa tarvetta kehittää vaihtoehtoisia lähestymistapoja oikeudenkäyttöön, muun muassa YK:n kehitysohjelman siirtymäkauden oikeusjärjestelyjä koskevan strategian pohjalta; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia osoittamaan tätä koskeviin ohjelmiin merkittäviä resursseja;

34. toteaa, että huolimatta Bosnia ja Hertsegovinan suurelta osin onnistuneesta sodanjälkeisestä kunnostuksesta ja jälleenrakennuksesta, joka on lähentänyt maata EU:hun, sovintoprosessin kestävyys liittyy edelleen haasteita; painottaa tämän vuoksi sovintoa ja keskinäistä yhteisymmärrystä koskevan koulutuksen merkitystä yhteiskunnalle;

35. pitää myönteisenä rekisteröityjen työsuhteiden määrän kasvua sekä ensimmäisiä askeleita toiminnan koordinoinnin tehostamiseksi ja liiketoimintaympäristön parantamiseksi; on edelleen huolissaan valtion vaikutuksesta talouteen, julkisen rahoituksen laadusta, suuresta riippuvuudesta kansainvälisistä luottoinvestoinneista saatavasta rahoituksesta, kansainvälisten sijoitusten epäselvästä alkuperästä sekä vaikeasta työmarkkinatilanteesta; korostaa tarvetta puuttua jatkuvasti korkeana pysyneeseen pitkäaikaistyöttömyyteen (27,6 prosenttia), erittäin korkeaan nuorisotyöttömyyteen (62,7 prosenttia) ja laajaan epäviralliseen talouteen sekä parantaa työmarkkinoiden toimintaa;

36. pitää myönteisenä, että molemmat entiteetit ovat hyväksyneet uuden työläinsäädännön; pitää valitettavana yhtenäisen talousalueen puuttumista, joka haittaa liiketoimintaympäristöä; kehottaa parantamaan liiketoimintaympäristöä edelleen vahvistamalla oikeusvaltioperiaatetta, yksinkertaistamalla sopimusten täytäntöönpanon valvontaa ja torjumalla korruptiota; pitää valitettavana, että Bosnia ja Hertsegovinassa ei ole kehitetty valtiotason pk-yritysstrategiaa;

37. korostaa tarvetta uudistaa ja yhdenmukaistaa hajanaisia sosiaaliturvajärjestelmiä kansalaisten tarpeiden perusteella tasapuolisen kohtelun tarjoamiseksi kaikille kansalaisille; toteaa, että ammattiliittoja ja työntekijöitä koskevat oikeudet, mukaan lukien työsuojelulainsäädäntö, ovat edelleen rajattuja, ja korostaa, että asiaa koskevia lakeja on tiukennettava ja yhdenmukaistettava koko maassa;

38. kehottaa hyväksymään maan laajuiset alakohtaiset liikenne-, energia- ja ympäristöstrategiat; painottaa, että näitä strategioita tarvitaan, jotta voidaan muun muassa hyödyntää täysimääräisesti EU:n liittymistä edeltävä tuki;

39. on tyytyväinen Bosnia ja Hertsegovinan osallistumiseen Länsi-Balkanin kuusikon aloitteeseen; painottaa kahden merkittävän investointihankkeen – ”Stara Gradiška” ja ”Svilaj” – merkitystä, koska ne helpottavat kauppaa, alueellista yhdentymistä ja kestävästä kasvusta; kehottaa viranomaisia varmistamaan teknisten standardien ja ei-sitovien toimenpiteiden täysimääräisen ja ripeän täytäntöönpanon liikennealalla, mistä sovittiin Länsi-Balkanin huippukokouksessa Wienissä vuonna 2015 (esimerkiksi rajanylitystä koskevien menettelyjen, tietojärjestelmien, ylläpitosuunnitelmien, eriyttämisen ja kolmansien osapuolien verkkoon pääsyn yhteensovittaminen tai yksinkertaistaminen), ennen tulevaa huippukokousta Pariisissa vuonna 2016;

40. kehottaa julkaisemaan väestön- ja asuntolaskennan tulokset viipymättä, koska ne ovat olennaisen tärkeitä taloudellisen ja sosiaalisen suunnittelun kannalta; huomauttaa lisäksi, että vuoden 2013 väestönlaskennan tiedot ovat tarpeen, kun Bosnia ja Hertsegovina vastaa komission sille lähettämään kyselyyn;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

41. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan tilastolaitoksia mukauttamaan tilastonsa Eurostatin standardien mukaisiksi;
42. on huolissaan tietoyhteiskunnan alalla tapahtuneesta taantumisesta; kehottaa toteuttamaan digitalisoinnin viipymättä; kehottaa perustamaan valvontaelimen verkkokauppaa ja sähköistä allekirjoitusta koskevan lainsäädännön hyväksymiseksi valtiotasolla, koska sitä ei ole vielä pantu täytäntöön valvontaelimen puuttuessa; kehottaa asiasta vastaavia viranomaisia vauhdittamaan vuonna 2009 käyttöön otetun eurooppalaisen hätänumeron 112 menestyksestä täytäntöönpanoa;
43. toteaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi on toteutettu vain rajallisesti toimenpiteitä ja toimintoja ja että Natura 2000 -verkoston kehittäminen luonnon suojelemiseksi on aloitettu; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia luomaan yhdenmukaistetun oikeudellisen kehyksen ympäristönsuojelu- ja ilmastotoimia varten sekä vahvistamaan strategista suunnittelua ja lainsäädännön mukauttamista näillä aloilla; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia estämään liiallisen ilman pilaantumisen EU:n ympäristövaatimusten mukaisesti ja mainitsee tässä yhteydessä erityisesti Bosanski Brodin öljynjalostamon aiheuttaman pilaantumisen; toteaa jälleen, että Bosnia ja Hertsegovinan on pantava täysimääräisesti täytäntöön valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista tehtyyn yleissopimukseen (Espoo 1991) ja strategiseen ympäristöarviointia koskevaan pöytäkirjaan (Kiova 2003) perustuvat velvoitteensa;
44. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta sääntelemään ja valvomaan vesivoimalaitosten kehittämistä ympäristön kannalta herkällä alueilla sekä suojelualueilla ja mahdollisilla suojelualueilla ja säilyttämään Sutjeskan kansallispuiston ja Unan kansallispuiston kaltaisten olemassa olevien kansallispuistojen koskemattomuuden; suosittelee, että ympäristövaikutusten arviointien laatua parannetaan, jotta voidaan ottaa huomioon EU:n lintu- ja luontotyypidirektiiveissä sekä vesipuidedirektiivissä vahvistetut vaatimukset; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan hallitusta lisäämään avoimuutta julkisen osallistumisen sekä suunniteltuja hankkeita koskevien paikallisyhteisöjen, tieteellisten asiantuntijoiden ja siviilialan kuulemisen avulla;
45. onnittelee Bosnia ja Hertsegovinaa siitä, että se ryhtyy energiayhteisön puheenjohtajaksi vuonna 2016; on kuitenkin huolestunut energiayhteisön maalle määräämistä seuraamuksista; kehottaa jälleen Bosnia ja Hertsegovinaa ryhtymään toimiin, jotta maa liitetään naapurimaiden energiainfrastruktuureihin, ja noudattamaan kaikkia energiayhteisösopimuksen mukaisia sopimusvelvoitteitaan;
46. tuomitsee Serbitasavallan helmikuussa 2015 hyväksymän yleistä järjestystä koskevan lain, jossa kriminalisoidaan sosiaalisen median päivitykset, jotka häiritsevät yleistä järjestystä tai sisältävät säädyttöä, uhkaavaa tai loukkaavaa sisältöä, sillä tämä pohjustaa tietä sananvapauden ja vapaiden tiedotusvälineiden oikeudellisille rajoituksille verkossa ja saattaa johtaa sosiaalisen median käyttäjien itsensensuuriin;
47. antaa tunnustusta Bosnia ja Hertsegovinan rakentavalle ja aloitteelliselle roolille alueellisen yhteistyön edistämisessä; katsoo, että konkreettinen yhteistyö yhteisen edun mukaisilla aloilla voi edistää Länsi-Balkanin vakautta; pitää tervetulleena Montenegron kanssa tehtyä rajasopimusta; kehottaa ponnistelemaan edelleen ratkaisun löytämiseksi jäljellä olevissa kahdenvälisissä kysymyksissä, kuten rajakiistoissa Serbian ja Kroatian kanssa, sekä rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen kysymyksissä; pitää myönteisenä Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvoston ja Serbian hallituksen ensimmäistä yhteistä istuntoa, joka pidettiin Sarajevossa 4. marraskuuta 2015;
48. pitää myönteisenä, että EU:n YUTP-päätöksiin mukauttamisen aste on noussut 52:sta 62 prosenttiin; pitää välttämättömänä, että Bosnia ja Hertsegovinan haettua EU:n jäsenyyttä sen ulkopoliittikkaa koordinoidaan pitkälti EU:n YUTP:n kanssa;
49. kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia tulevien paikallisvaalien yhteydessä panemaan täytäntöön kansainvälisten ja paikallisten tarkkailijoiden sekä Etyjin/ODIHR:n suositukset varmistaa vaaliprosessin uskottavuuden ja rehellisyyden; kehottaa viranomaisia sääntelemään kiireellisesti Mostarin paikallisvaaleja;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

50. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, Bosnia ja Hertsegovinan presidentille, Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvostolle, Bosnia ja Hertsegovinan parlamentille, Bosnia ja Hertsegovinan federaation ja Serbitasavallan hallituksille ja parlamenteille sekä kymmenen kantonin hallituksille.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0136

Köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttaminen kotitalouksien kasvavat menot huomioon ottaen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamisesta kotitalouksien kasvavat menot huomioon ottaen (2015/2223(INI))

(2018/C 058/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 3 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 9 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1 artiklan ja 34 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 223/2014 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽⁷⁾ sekä 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 72, 12.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽⁶⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214.

⁽⁷⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Komission työohjelma 2016 – Uudet haasteet – uudet keinot” (COM(2015)0610),
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua edistävän Eurooppa 2020 -strategian arviointi” (COM(2014)0130),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758), sitä koskevat Euroopan talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean lausunnot sekä samasta aiheesta 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020) ja tästä tiedonannosta 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 28. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 64/292 vettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission pilottihankkeen viitebudjettien yhteisten menetelmien kehittämisestä Euroopassa,
- ottaa huomioon Unicefin Innocenti-tutkimuskeskuksen vuonna 2012 antaman kertomuksen ”Measuring Child Poverty: New league tables of child poverty in the world’s rich countries” (Lasten köyhyyden mittaaminen: rikkaissa maissa elävien lasten köyhyyden uudet luokittelutaulukot) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Unicefin Innocenti-tutkimuskeskuksen vuonna 2014 antaman kertomuksen ”Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries” (Taantuman lapset: taluskriisin vaikutus lasten hyvinvointiin rikkaissa maissa) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission syyskuussa 2015 julkaiseman katsauksen ”EU Employment and Social Situation – Quarterly Review” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun sosiaalisia investointeja koskevan komission toimenpidepaketin,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisesta foorumista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon OECD:n 21. toukokuuta 2015 julkaiseman raportin ”In It Together: Why Less Inequality Benefits All”,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Koordinoitu unionin toiminta energiaköyhyyden ennaltaehkäisemiseksi ja torjumiseksi” ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon eurooppalaisesta vähimmäistulosta ja köyhyydsindikaattoreista ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽³⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=F

⁽⁵⁾ http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_eng.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc12-eng-web.pdf>

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>

⁽⁸⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 130.

⁽⁹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 21.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 170, 5.6.2014, s. 23.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2011 annetun alueiden komitean lausunnon köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisesta foorumista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean ja työllisyyskomitean 3. lokakuuta 2014 annetun sosiaalisen suojelun komitean ja työllisyyskomitean yhteisen lausunnon aiheesta ”Eurooppa 2020 -strategian väliarviointi” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2015 annetun sosiaalisen suojelun komitean vuosikertomuksen sosiaalisesta tilanteesta Euroopan unionissa 2014 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tutkimukset ”The State of Lending: The Cumulative Costs of Predatory Practices” ⁽⁴⁾, kesäkuu 2015 ja ”Le panier de la ménagère ... pauvre”, elokuu 2008 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2011 annetun sosiaalisen suojelun komitean lausunnon aiheesta ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen kansalaisaloitteen Right2Water seurannasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman vihreän työllisyyden aloitteesta: vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 5. lokakuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1848, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodelle 2015 ⁽⁹⁾ ja 8. heinäkuuta 2015 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle peruspankkipalvelujen saatavuudesta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämiseksi Euroopassa ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 166, 7.6.2011, s. 18.

⁽²⁾ Työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean yhteinen lausunto neuvostolle, Euroopan unionin neuvosto, 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876, 3. lokakuuta 2014.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7744&visible=0>

⁽⁴⁾ Center for responsible lending, Durham. <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf

⁽⁵⁾ Ricardo Cherenti, Belgian julkisten sosiaalikeskusten liitto (Belgian Federation of public local social action centers), http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf

⁽⁶⁾ Sosiaalisen suojelun komitean lausunto neuvostolle, Euroopan unionin neuvosto, 6491/11, SOC 124, 15. helmikuuta 2011.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0294.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0264.

⁽⁹⁾ EUVL L 268, 15.10.2015, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0261.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0070.

⁽¹²⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 40.

⁽¹³⁾ EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 74.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0040/2016),
- A. ottaa huomioon, että vuodesta 2008 vuoteen 2013 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamien ihmisten lukumäärä unionissa kasvoi 117 miljoonasta 122,6 miljoonaan; ottaa huomioon, että 16,7 prosenttia unionin väestöstä oli vuonna 2013 köyhyyden uhkaamia sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen, 9,6 prosenttia koki vakavaa aineellista puutetta ja 10,7 prosentissa kotitalouksista työssäkäyntiasteen katsottiin olevan alhainen; ottaa huomioon, että kehitys kulkee vastoin unionin strategista tavoitetta, joka on määritetty sen Eurooppa 2020 -strategiassa ja jonka mukaan on vähennettävä köyhyysuhan alla elävien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden määrää vähintään 20 miljoonalla vuoteen 2020 mennessä;
- B. ottaa huomioon, että Eurostatin menetelmien mukaisesti köyhyysriskiraja on 60 prosenttia kansallisesta käytettävissä olevasta mediaanitulosta kulutusyksikköä kohti;
- C. ottaa huomioon, että energiansäästö ja energiatehokkuuden lisääminen etenkin asuinrakennuksissa auttaisivat monia kotitalouksia pääsemään eroon energiaköyhyydestä; ottaa huomioon, että vuonna 2015 10 prosentilla unionin kansalaisista oli maksamattomia sähkö-, kaasu- ja vesilaskuja (vaikeimmassa asemassa olevassa jäsenvaltiossa 37 prosentilla); ottaa huomioon, että vuonna 2014 12 prosenttia unionin kansalaisista ei kyennyt pitämään kotiaan riittävän lämpimänä (vaikeimmassa asemassa olevassa jäsenvaltiossa 60 prosenttia); ottaa huomioon, että EU-SILC:n tilastojen (EU:n tulo- ja elintasotilastot) mukaan vuonna 2014 16 prosenttia unionin väestöstä asui asunnoissa, joiden katto vuotaa ja seinät ovat kosteat (vaikeimmassa asemassa olevassa jäsenvaltiossa 33 prosenttia);
- D. ottaa huomioon, että pitkäaikaistyöttömiä on yli 12 miljoonaa, ja heistä 62 prosenttia on ollut työttömänä vähintään kaksi peräkkäistä vuotta; ottaa huomioon, että pitkäaikaistyöttömät joutuvat todennäköisemmin kokemaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä;
- E. ottaa huomioon vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston ja sen jatkuvuuden merkityksen aikana, jolloin sosiaalinen kriisi vaikuttaa entistä useampaan eurooppalaiseen;
- F. ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34 artiklan 3 kohdan, jossa määrätään, että yhteiskunnallisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumiseksi unioni tunnustaa oikeuden toimeentuloturvaan ja asumisen tukeen tarkoituksenaan turvata ihmisarvoinen elämä jokaiselle, jolla ei ole riittävästi varoja;
- G. ottaa huomioon, että välttämättömien hyödykkeiden ja palvelujen hinnat ovat toisinaan nousseet tietyissä maissa suhteellisen nopeasti, minkä seurauksena myös perheiden menot ovat lisääntyneet;
- H. toteaa, että ”pysyvästi köyhät”, jotka ovat usein pitkäaikaistyöttömiä mutta joskus myös pienipalkkaisia työssä käyviä henkilöitä, ja yksinhuoltajat, jotka ovat työttömänä tai tekevät vähemmän työtunteja kuin pääasialliset tulonsaajat keskimäärin, katsotaan jatkuvasti kaikkein heikoimmassa asemassa oleviksi ryhmiksi;
- I. toteaa, että edelleenkin ei ole olemassa varmoja absoluuttisen köyhyyden indikaattoreita;
- J. ottaa huomioon, että huonot tai epäasianmukaiset asumisolot vähentävät merkittävästi mahdollisuuksia elää tavallista elämää; toteaa, että heikommassa asemassa oleville tarjottujen asuntojen laatu (asianmukainen eristys mukaan luettuna) on heikentynyt kriisin aikana, koska varoja ei ole riittänyt asuntojen kunnossapitoon; toteaa, että asuminen pitkään huonolaatuisessa asunnossa voi aiheuttaa terveyshaittoja;
- K. ottaa huomioon, että asumiseen, ruokaan, sähkön-, kaasun- ja vedenjakeluun sekä liikenteeseen, koulutukseen ja sairauskuluihin liittyvien perheiden menojen kasvu vaikeuttaa Eurooppa 2020 -strategian köyhyyden torjumista koskevan tavoitteen saavuttamista;
- L. toteaa, että välttämättömien perustarvikkeiden ja -palvelujen hinnat ovat monissa EU-maissa nousseet viime vuosina nopeasti, mikä on johtanut kotitalouksien yleismenojen kasvuun;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- M. katsoo, että talous- ja rahoituskriisin ja kotitalouksien tulojen pienentymisen yhdistelmä on lisännyt työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä EU:ssa erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisryhmien osalta, joten sosiaalipalveluihin kohdistuva rasitus on lisääntynyt;
- N. ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyys, joka oli jo entisestään muiden ikäluokkien työttömyysasteita korkeampi, on kasvanut Euroopan unionissa räjähdysmäisesti kriisin jälkeen ja ylittänyt 20 prosentin rajan, mikä uhkaa suistaa nuoret köyhyyteen entistä varhaisemmin; ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksien komitean päätöshuomautukset, joita se on esittänyt joidenkin EU:n jäsenvaltioiden määräajoin antamien uusimpien kertomusten johdosta, joissa todetaan, että lasten köyhyys ja/tai sen riski ovat yleistymässä talouskriisin vuoksi; katsoo, että tämä vaikuttaa terveydenhuollon, koulutuksen ja sosiaaliturvan saamista koskeviin oikeuksiin;
- O. katsoo, että köyhyys, joka on ollut korkealla tasolla jo hyvin monen vuoden ajan jäsenvaltioissa, vaikuttaa aina vain merkittävämmiin talouteen, haittaa talouskasvua, voimistaa julkisen talouden alijäämää ja heikentää unionin kilpailukykyä;
- P. ottaa huomioon, että asianmukaisen asunnon ja riittävän lämmityksen puuttuminen vaikuttaa kielteisesti ihmisten terveyteen, koulutukseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja työelämään osallistumiseen varsinkin heikoimmassa asemassa olevien ihmisten osalta; ottaa huomioon, että sekä pohjoisissa että eteläisissä jäsenvaltioissa ihmiset kärsivät siitä, etteivät he pysty lämmittämään asuntojaan; ottaa huomioon, että EU-SILC-tutkimukset osoittavat asumiskustannusten ylikuormituksen (hallintaoikeusmuodon mukaan) olevan korkeampi vuokralaisilla, jotka asuvat yksityisissä vuokra-asunnoissa eräissä jäsenvaltioissa, mikä saattaa johtua heikkolaatuisista asunnoista ja korkeista hinnoista; ottaa huomioon, että monilla perheillä on ongelmia välttämättömien hyödykkeiden ja palvelujen kustannusten kattamisessa, mikä osaltaan johtuu nousevista energian hinnoista;
- Q. ottaa huomioon, että energiaköyhyys on yhteydessä yleiseen köyhyyteen ja seurausta useista taustalla vaikuttavista tekijöistä, kuten terveyteen ja vammaisuuteen liittyvät ongelmat, räätälöityjen tarjousten tai verkkopalvelujen heikko saatavuus, pienet tulot, kotitalouden käytössä oleva lämmitysjärjestelmä sekä asuntokannan laatu ja energiatehokkuus;
- R. ottaa huomioon, että työttömät, yksinhuoltajaperheet, pienituloiset perheet, lesket, pitkäaikaissairaat, iäkkäät henkilöt, nuoret, vammaiset ja vähemmistöt ovat usein kaikkein suurimmassa köyhyysvaarassa ja kärsivät erityisesti korkeista elinkustannuksista;
- S. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden väliset suuret erot sosiaalihuollossa ja vähimmäistulossa tarkoittavat, että joissakin jäsenvaltioissa sosiaalihuolto vähentää köyhyyden riskiä 60 prosenttia ja toisissa vain 15 prosenttia; toteaa, että sosiaalihuollon vaikutus köyhyysriskin vähenemiseen EU:ssa on keskimäärin 35 prosenttia;
- T. ottaa huomioon, että Eurofoundin tulevaan Euroopan asumisolosuhteita käsittelevään kertomukseen sisältyvässä mallissa arvioidaan, että nykyisestä asuntojen puutteellisesta tasosta (vuoden 2011 tietojen perusteella) koko EU:n talouksille sairaanhoitomenoista aiheutuvat kokonaiskustannukset ovat yli 170 miljardia euroa vuodessa; toteaa, että jos kaikki korjaustyöt tehtäisiin, sairaanhoitomenoissa säästettäisiin noin kahdeksan miljardia euroa ensimmäisen vuoden aikana, ja tulevaisuudessa hyödyt vain kasvaisivat;
- U. ottaa huomioon, että YK:n mukaan ihmisten yleinen oikeus veteen ja toimivaan jätevesihuoltoon tarkoittaa, että jokaisella ihmisellä on mahdollisuus saada riittävästi puhdasta, turvallista, fyysisesti saavutettavissa olevaa, kohtuuhintaista ja laadultaan kelpollista vettä henkilökohtaiseen käyttöön ja kotitalouskäyttöön; ottaa huomioon, että YK myös suosittelee, että vesimaksut saisivat vastata suuruudeltaan enintään kolmea prosenttia kotitalouden tuloista; ottaa huomioon, että vesipalvelujen yksityistäminen vaikuttaa kielteisesti köyhyydessä eläviin tai köyhyyden uhkaamiin kotitalouksiin;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- V. toteaa, että energiaköyhyys on EU:ssa kasvava ongelma ja että energiaköyhyys todennäköisesti lisääntyy tulevana vuosina energian hintojen ennakoitun nousun, tuloerojen kasvun, yleisen köyhyyden, riittävien lämmitysjärjestelmien puuttumisen sekä erityisesti Välimeren maissa asuntojen yleisesti heikkolaatuisten eristysten vuoksi;
- W. ottaa huomioon, että köyhyydessä eläviä naisia on EU:ssa 12 miljoonaa enemmän kuin köyhyydessä eläviä miehiä; ottaa huomioon, että tähän eriarvoisuuteen vaikuttavia tekijöitä ovat muun muassa sukupuolten välinen palkka- ja eläkekuilu, naisten osuuden suuruus epävarmoissa työsuhteissa ja se, että päivähoidon kohtuuttomat kustannukset pakottavat naiset usein työelämän ulkopuolelle;
- X. toteaa, että palkkoihin, työaikoihin ja työuran kestoon liittyvät sukupuolten väliset erot, joita naiset kohtaavat työelämänsä aikana, vaikuttavat suoraan heidän eläkepäiviinsä; toteaa, että yli 65-vuotiaat naiset ovat huomattavasti suuremmassa köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa kuin samanikäiset miehet, sillä naisten keskimääräiset eläketulot ovat tällä hetkellä pienemmät, ja usein huomattavasti pienemmät, kuin miehillä;
- Y. katsoo, että energiaunionin on puututtava tehokkain ratkaisuin yli 100:aa miljoonaa eurooppalaista koettelemaan energiaköyhyyden ongelmaan lisäämällä kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien vaikutusvaltaa, parantamalla energiatehokkuutta heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten hyväksi sekä laatimalla parannustoimia, joiden avulla vähäosaisilla on varaa energiaan;
- Z. ottaa huomioon, että direktiivissä 2012/27/EU jäsenvaltioita kehoitetaan laatimaan energiatehokkuutta koskevia tiedotusohjelmia ja antamaan yksityishenkilöille ja kotitalouksille tietoja ja neuvontaa energiatehokkuudesta;
- AA. toteaa, että perheen köyhyys on kattava ongelma, minkä vuoksi on otettava huomioon energianäkökohdan vaikutus köyhyyteen;
- AB. ottaa huomioon, että kansallisen asuntokannan peruskorjaaminen energiatehokkuuden lisäämiseksi vaikuttaa suoraan energiakustannusten vähenemiseen etenkin vähävaraisimpien perheiden tapauksessa, sekä auttaa lisäämään työpaikkoja;
- AC. ottaa huomioon, että 22 348 834 kotitaloutta (noin 11 prosenttia EU:n väestöstä) käyttää yli 40 prosenttia käytettävissä olevista tuloistaan asumiseen; ottaa huomioon, että eurooppalaisessa ohjausjaksossa asumiskustannusten ylikuormitus on määritetty seurattavaksi yhteiskunnalliseksi suuntaukseksi; ottaa huomioon, että 21 942 491 kotitaloudella (noin 10,8 prosenttia EU:n väestöstä) on vaikeuksia pitää kotitalouden lämpötila riittävänä; ottaa huomioon, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi kiireellisesti määritettävä, toteutettava ja jatkettava poliittisia toimia, kuten asumistukia, joilla kotitalouksia autetaan kattamaan asumiskustannuksia;
- AD. toteaa, että energian markkinahinnat lähentyvät Euroopassa, mutta ostovoima ei lähenny samaa tahtia;
- AE. katsoo, että asunnon saanti on perusoikeus, jota voidaan pitää muiden perusoikeuksien harjoittamisen ja ihmisarvoisen elämän ennakoedellytyksenä; katsoo, että kunnollisen ja sopivan asumisen tuen takaaminen muodostaa jäsenvaltioiden kansainvälisen veloitteen, joka unionin on otettava huomioon, sillä oikeus asuntoon ja asumistukeen tunnustetaan EU:n perusoikeuskirjan 34 artiklassa, Euroopan neuvoston uudistetun sosiaalisen peruskirjan 30 ja 31 artiklassa sekä ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklassa ja mainitaan monien jäsenvaltioiden perustuslaeissa;
- AF. toteaa, että asuminen on unionin kotitalouksien suurin menoerä; katsoo, että asumiseen liittyvien hintojen (kiinteistövero, omistusoikeus, vuokra, energiankulutus) nousu aiheuttaa epävakautta ja pelkoa ja että siitä on oltava erittäin huolissaan;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- AG. toteaa, että puutteelliset asuinolot ja energiaköyhyys ovat suurempia maissa, joissa sosiaalisten vuokra-asuntojen osuus on pienempi, esimerkiksi Itä-Euroopan ja Välimeren maissa;
- AH. ottaa huomioon, että tarkasteltaessa sosiaalisten vuokra-asuntojen kannan prosenttiosuutta koko asuntokannasta Länsi- ja Pohjois-Euroopan maissa sosiaalisten asuntojen osuus on EU:n keskiarvoa suurempi, kun taas Välimeren ja Itä-Euroopan maissa sosiaalinen asuntokanta on edelleen todella pieni (noin 5 prosenttia) tai puuttuu kokonaan;
- AI. ottaa huomioon, että Eurofoundin tutkimuksen mukaan monilla pienituloisilla henkilöillä maksamattomat sähkö-, kaasu- ja vesilaskut ovat edelleen yleisin velan muoto, mitä ei aina oteta riittävästi huomioon;
- AJ. toteaa, että sosiaaliset asunnot ovat keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen saavuttamisessa eli köyhyyden vähentämisessä, koska siten autetaan osaltaan takaamaan korkea työllisyyden, sosiaalisen osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden taso, edistetään ammatillista liikkuvuutta ja autetaan torjumaan köyhyyttä;
- AK. ottaa huomioon, että etuuskien saatavuutta ja niiden käyttöasteen parantamista koskevassa Eurofoundin raportissa korostetaan selkeästi ongelmaa, joka aiheutuu siitä, etteivät sosiaalietuudet ja vähimmäistulo aina tavoita niihin oikeutettuja henkilöitä; katsoo, että järjestelmien perustaminen ei riitä vaan olisi myös varmistettava, että etuuksiin oikeutetut myös käyttävät niitä; toteaa, että on otettava huomioon myös säästöt, joita saadaan aikaan pitkällä aikavälillä varmistamalla, että etuudet tavoittavat kohdeväestönsä nopeasti, tehokkaasti ja vaikuttavasti;
- AL. toteaa, että kriisi on vaikuttanut kotitalouksien edellytyksiin saada asunto sekä kohtuuhintaisiin sosiaalisiin asuntoihin tehtyihin investointeihin EU:ssa ja että vaikutukset ovat kohdistuneet merkittävästi myös sosiaaliseen asuntotuotantoon investoitaviin julkisiin menoihin, minkä lisäksi jäsenvaltioiden ja unionin on toimittava kiireesti taatakseen oikeuden kunnolliseen ja kohtuuhintaiseen asuntoon;
- AM. ottaa huomioon, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat edelleen keskeisiä sosiaalisia tekijöitä, jotka määrittävät terveydentilaa ja elinolosuhteita, elinajanodote mukaan lukien, erityisesti lapsiköyhyydellä lasten terveyteen ja hyvinvointiin olevan vaikutuksen valossa; ottaa huomioon, että rikkaiden ja köyhien väliset terveyteen liittyvät erot, erityisesti kohtuuhintaisten terveydenhoitopalvelujen saatavuuteen sekä tuloihin ja varallisuuteen liittyen, ovat yhä merkittäviä ja tietyillä alueilla jopa kasvussa;
- AN. ottaa huomioon, että neuvoston sosiaalisen suojelun komitea ilmaisi 20. toukokuuta 2010 antamassaan lausunnossa huolensa siitä, että nykyinen talous- ja rahoituskriisi vaikuttaa kielteisesti ihmisten mahdollisuuksiin saada terveyspalveluja ja jäsenvaltioiden terveydenhuoltomenoihin;
- AO. ottaa huomioon, että nykyinen rahoitus- ja taluskriisi voi vaikuttaa merkittävästi sekä terveydenhuoltopalvelujen kysyntään että niiden tarjontaan useissa jäsenvaltioissa;
- AP. toteaa, että nykyisen talous- ja rahoituskriisin asettamat rajoitukset saattavat vakavasti heikentää jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien pitkän aikavälin taloudellista ja organisatorista kestävyttä ja haitata näin yhtäläisiä mahdollisuuksia saada hoitoa jäsenvaltioiden alueella;
- AQ. toteaa, että köyhyys ja muut yksilön asemaa heikentävät tekijät, joita ovat esimerkiksi ikä (lapsuus tai vanhuus), vammaisuus tai vähemmistötausta, lisäävät terveyseroihin liittyviä riskejä entisestään ja että toisaalta sairaus saattaa johtaa köyhyyteen ja/tai sosiaaliseen syrjäytymiseen;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- AR. toteaa, että Eurostatin uusimpien lukujen mukaan 21 prosentissa koko EU:n kotitalouksista ei ole internet-yhteyttä ja 20 prosenttia 16–74-vuotiaista ilmoittaa, ettei ole koskaan käyttänyt internetiä; toteaa, että sellaisia kotitalouksia, joissa on internet-yhteys, on eniten Alankomaissa (95 prosenttia) ja vähiten Bulgariassa, jossa 54 prosentissa kotitalouksista on internet-yhteys;
- AS. toteaa, että digitaaliset sisämarkkinat ovat yksi uuden komission kymmenestä painopistealasta ja että tulevaisuudessa 90 prosentissa työpaikoista edellytetään jonkinlaista tietoteknistä osaamista; toteaa, että 59 prosentilla unionin kansalaisista on pääsy 4G-verkkoon, mutta maaseutualueilla prosenttiosuus on enintään 15;
- AT. katsoo, että asianmukainen työpaikka on yhä paras tapa torjua köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä ja että tieto- ja viestintätekniikan hallinta ja käyttömahdollisuus ovat kiistattomia etuja työpaikkaa haettaessa;
- AU. toteaa, että 28. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa 64/292 vettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta tunnustetaan oikeus turvalliseen ja puhtaaseen juomaveteen ja jätevesihuoltoon ihmisoikeutena, joka on välttämätön ihmisarvoisen elämän ja kaikkien ihmisoikeuksien täysimääräisen toteuttamisen kannalta;
- AV. katsoo, että köyhyyden sukupuolinäkökohtien moniperusteisuus edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta voidaan puuttua moninkertaiseen syrjintään ja muihin kysymyksiin, kuten asumiseen, energiakustannuksiin, julkisiin palveluihin, työsuhdeturvaan, epävarmoihin työsuhteisiin ja veropoliittikkaan;
- AW. katsoo, että köyhyyden torjunnan tavoitteita ei voida saavuttaa, ellei naisten köyhyyteen puututa, koska sukupuolten tasa-arvo sekä naisten taloudellisten vaikutusmahdollisuuksien ja vaikutusvallan lisääminen ovat tarpeen köyhyyden vähentämisen tehostamiseksi;
- AX. toteaa, että köyhyyttä, elinkustannuksia ja tuloja koskevien tietojen keruussa ja päätöksenteossa perusyksikköinä pidetään kotitalouksia olettaen, että ne ovat keskenään samanlaisia ja että resurssit jakautuvat tasapuolisesti kotitalouden jäsenten kesken; toteaa, että käytännössä kotitalouksissa on kuitenkin eroja ja resurssien jakautuminen voi olla epätasa-arvoista ja sukupuolittunutta, mikä edellyttää yksilöllisiin menoihin ja tuloihin perustuvaa päätöksentekoa;
- AY. toteaa, että 17 prosenttia yksinhuoltajista, joista suurin osa on naisia, ei pysty lämmittämään kotiaan, kun vastaava osuus koko väestöstä on vain 10 prosenttia; toteaa, että energian tukkuhinnat ovat laskeneet mutta vähittäishinnat ovat nousseet, mikä kasvattaa menoja; toteaa, ettei EU:lla valitettavasti ole yhteistä määritelmää energiaköyhyydelle ja että ilmiö vaikuttaa kohtuuttoman paljon naisiin;
- AZ. toteaa, että nuorten naisten työttömyysaste on korkeampi kuin muiden ikäryhmien, mikä uhkaa suistaa nuoret naiset köyhyyteen jo varhaisessa vaiheessa;
- BA. toteaa, että kotitalouksien menojen kasvu ja kohtuuttomat asumiskustannukset ovat naisten asunnottomuutta aiheuttavia tekijöitä ja että tarvitaan lisätutkimuksia siitä, missä määrin ja miksi naiset menettävät kotinsa tai joutuvat lähtemään sieltä; toteaa, että kotitalouksien ja yksilöiden velkaantuminen vaikuttaa suoraan kotitalouksien menoihin ja on merkittävä köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä aiheuttava tekijä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

Yleiset suositukset

Tässä päätöslauselmassa esitettyjen suositusten perusteella

1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panostamaan täysimääräisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan ottamalla käyttöön integroidun strategian, jolla torjutaan köyhyyden eri ilmenemismuotoja kokonaisvaltaisella lähestymistavalla, jossa parhaiden käytäntöjen mukaisesti yhdistyvät talous-, koulutus-, työllisyys-, energia-, liikenne- ja sosiaalipolitiikka;
2. kehottaa jäsenvaltioita liittymään talvilämmityksen poiskytkemisen lopettamista koskevaan ohjelmaan, jotta varmistetaan, että määritellyn talvikauden aikana yhtäkään kotitaloutta ei voida kytkeä pois energianjakelusta ja että ne kotitaloudet, jotka on kytketty pois, on kytkettävä takaisin, ja korostaa, että tähän liittyvät kustannukset ovat luonteeltaan julkisia, sillä sosiaalipolitiikka kuuluu etenkin hallitusten vastuulle; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan toimenpiteet, joita tarvitaan Maailman terveysjärjestön (WHO) riittävää asuintilojen lämpötilaa koskevien normien täyttämiseen;
3. kehottaa komissiota toteuttamaan vaikutustenarvioinnin EU:n vähimmäistulojärjestelmistä ja harkitsemaan lisätoimenpiteitä, joissa otettaisiin huomioon kunkin jäsenvaltion taloudelliset ja sosiaaliset olosuhteet, sekä arvioinnin siitä, kyetäänkö näillä järjestelmillä täyttämään kotitalouksien henkilökohtaiset perustarpeet; kehottaa komissiota arvioimaan tämän perusteella, millä tavoin ja millä keinoin voidaan jäsenvaltioiden tasolla tarjota köyhyysrajan ylittävä riittävä vähimmäistulo kansallisten käytäntöjen ja perinteiden mukaisesti samalla, kun otetaan huomioon kunkin valtion yksilölliset piirteet, jotta voidaan tukea sosiaalista lähentymistä koko EU:ssa;
4. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset käyttävät Euroopan rakenne- ja investointirahastoja tehokkaammin, kohdennetummin ja huolellisemmin seuraten energiaköyhyyden, kasvavien elinkustannusten, sosiaalisen syrjäytymisen ja asunottomuuden torjumiseksi sekä asuntokannan laadun parantamiseksi; katsoo, että komission olisi sallittava jouston lisääminen tällä alalla;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään huippukokouksen, jossa tarkastellaan erityisesti köyhyyden vähentämistä, äärimmäistä köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä mahdollisuutta ihmisarvoisiin elinoloihin;

EU:n politiikat ja köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttaminen

6. pitää valitettavana, että köyhyydessä tai sosiaalisesti syrjäytyneinä elävien ihmisten lukumäärä kasvaa ja että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen uhkaavat yhä useampia vaikka Eurooppa 2020 -strategian tavoitteena on vähentää tällaisten ihmisten lukumäärää vähintään 20 miljoonalla; pitää valitettavana, että köyhyyttä koskevat indikaattorit ovat parantuneet vain muutamissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita uudistamaan sitoutumisensa köyhyyden vähentämistavoitteeseen, joka on karkaamassa käsistä;
7. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan jokaiselle mahdollisuuden saada riittävää tukea, mukaan lukien vähimmäistulo niin kauan kuin se on tarpeen, ja tarjoamaan erilaisia korvauksia, jotka ovat välttämättömiä köyhyystilanteiden käsittelemiseen silloin kun menoja ei voida vähentää lyhyellä aikavälillä; korostaa, että on tärkeää määritellä kelpoisuusperusteet etuuskien saamiselle riittävää vähimmäistuloa koskevasta järjestelmästä;
8. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen ja hyväksymään toimintalinjoja, jotka voivat johtaa köyhyyden vähentymiseen;
9. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta jatkaa vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston toimintaa ohjelmakauden 2014–2020 jälkeen sekä koordinoida sitä tehokkaammin muiden EU:n rahastojen, etenkin Euroopan sosiaalirahaston (ESR), ja aktiivisen työllisyyspolitiikan kanssa, jotta voidaan helpottaa vähävaraisimpien pääsyä työmarkkinoille ja arvioida, missä määrin kaikkien vähävaraisimmat ja haavoittuvimmassa asemassa olevat ryhmät, kuten nuoret naiset, yksinhuoltajaperheet, vammaiset ja ikääntyneet naiset, ovat hyötynet ohjelmasta;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

10. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan köyhyyden torjunnan alalla toimivien organisaatioiden rahoituksen saamista vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta lisäämättä hallinnollista rasitetta näille usein niukoin varoin toimiville organisaatioille;
11. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan mekanismeja epävirallisen koulutuksen ja arkioppimisen avulla hankittujen valmiuksien tunnustamiseksi;
12. korostaa, että vaikka on päätetty panna täytäntöön nuorisotakuun kaltaisia välineitä, niissä on kuitenkin otettava kokonaisvaltaisesti huomioon työllisyyden rakenne alueilla, joissa tällaisia välineitä sovelletaan; toteaa, että tämä edellyttää työvoimatoimistojen uudistamista niin, että niiden käyttäjiä palvellaan ottamalla huomioon kaikki heidän erityisolosuhteensa, täydennetään heidän osaamistaan ja keskitetään huomio kehittyviin aloihin olemalla suoraan yhteydessä yrittäjiin, jotta ne toisivat esiin omat mahdollisten yöntekijöiden osaamiseen liittyvät tarpeensa;
13. pitää myönteisenä komission aikomusta ehdottaa sosiaalisten oikeuksien eurooppalaisen pilarin luomista; muistuttaa, että tällaisella pilarilla olisi sovellettava SEUT-sopimuksen 9 artiklan määräyksiä;
14. tukee komission aikomusta varmistaa unionin sosiaalialan AAA-luokitus esittämällä uusia toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan sosiaali- ja työllisyyspolitiikan tehokkuutta ja joihin sisältyy selkeä strategia sosiaalisen syrjäytymisen sukupuolinäkökohtien torjumiseksi;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan, hyväksymään ja toteuttamaan EU:n kehysten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseksi Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti ja sisällyttämään tähän kehukseen konkreettisia toimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa energiaköyhyyttä;
16. palauttaa mieliin Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Koordinoitu unionin toiminta energiaköyhyyden ennaltaehkäisemiseksi ja torjumiseksi" ja panee merkille, että komitea suosittelee, että "perustetaan Euroopan köyhyyden seurantakeskus, jonka toiminnassa kiinnitettäisiin pääasiassa huomiota energiaköyhyyteen, jossa olisi mukana kaikki sidosryhmät ja joka osallistuisi energiaköyhyyttä koskevien unionin indikaattoreiden määrittelyyn (yhdessä Eurostatin kanssa), tilannearvion tekemiseen, parhaiden käytäntöjen määrittelyyn sekä suositusten antamiseen ongelman ehkäisemisen ja käsittelyn parantamiseksi ja unionin solidaarisuuden juurruttamiseksi tällä alalla"; korostaa, että on tärkeää kehittää indikaattoreita ja kerätä tietoa energiaköyhyyteen liittyvästä kotitalouksien kulutuksesta ja kustannuksista, jotta saadaan luotettavaa tietoa ja jotta tosiasioihin perustuva päätöksenteko ja tehokas seuranta olisi mahdollista;
17. katsoo, että köyhyydellä ja sosiaalisella syrjäytymisellä on tapana periytyä sukupolvelta toiselle, ja korostaa siksi tarvetta helpottaa köyhyysrajan alapuolella elävien kotitalouksien lasten pääsyä kouluun sekä kannattaa koulutuksen ennen aikaista keskeyttämistä ehkäisevää politiikkaa;
18. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita tehostamaan köyhyyden lisääntyessä toimia, joilla ne auttavat köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamia henkilöitä ja joihin sisältyy voimakas sukupuolinäkökulma, esimerkiksi neuvoston suosituksen muodossa, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu köyhyyden vähentämistä koskeva tavoite;
19. muistuttaa, että on tärkeää lisätä naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksia koulutuksen, mukaan lukien virallinen oppiminen ja arkioppiminen, avulla ja että koulutuksella on tärkeä merkitys sukupuolisteroitioiden ja köyhäksi leimautumisen torjunnassa ja se lisää naisten tuloja mahdollistamalla naisten osallistumisen muun muassa tieteen, teknologian, insinööritieteiden ja yrittäjyyden aloille, joilla he ovat olleet aliedustettuina; kehottaa komissiota sisällyttämään maakohtaisiin suosituksiin naisia koskevat ammattikoulutustavoitteet;
20. pyytää jokaista jäsenvaltiota esittämään yksityiskohtaisen suunnitelman köyhyyden vähentämiseksi ja selittämään, miten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen sukupuolinäkökohdat otetaan niiden strategioissa huomioon;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

Köyhien kotitalouksien resurssit ja tulot

21. painottaa, että kohtuulliset tulot ovat ihmisarvoisen elämän perustekijä; korostaa, että vaikka työllisyys voi olla ratkaiseva tie pois köyhyydestä on tärkeää, että ihmisillä on vähimmäistulot, jotka riittävät täyttämään heidän perustarpeensa; muistuttaa, että köyhyys uhkasi 16,7:ää prosenttia koko EU:n väestöstä vuonna 2013 vielä sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen, mikä tarkoittaa, että heidän käytettävissään olevat tulot olivat kansallisen köyhyysriskirajan alapuolella ja että työssäkävien köyhyys ja absoluuttinen köyhyys on edelleen kohtuuttoman yleistä;

22. kehottaa komissiota esittämään talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson kehyksessä jäsenvaltioille suosituksia käyttöön otettavista toimintamalleista ja toteutettavista uudistuksista, jotta torjutaan tehokkaasti köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä ja näin edistetään sosiaalista lähentymistä ottaen huomioon jokaisen jäsenvaltion erityisominaisuudet;

23. palauttaa mieliin Euroopan talous- ja sosiaalikomitean antaman lausunnon eurooppalaisesta vähimmäistulosta ja köyhyysindikaattoreista; panee merkille, että lausunnossa tuetaan riittävää vähimmäistuloa koskevaa eurooppalaista kehystä, jossa olisi vahvistettava yhteiset normit ja indikaattorit, tarjottava menetelmät sen toteuttamisen seuraamista varten ja parannettava vuoropuhelua sidosryhmien, jäsenvaltioiden ja unionin toimielimien välillä; katsoo, että tällaisen kehyksen olisi perustuttava tosiasioihin ja oikeuksiin ja siinä olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion sosiaalinen ja taloudellinen tilanne sekä noudatettava toissijaisuusperiaatetta;

24. painottaa, että vähimmäistulojärjestelmillä on estettävä kotitalouksien vakava aineellinen puute ja nostettava ne tällaisesta puutteesta sekä huolehdittava, että kotitalouksien tulot ylittävät köyhyysrajan; muistuttaa, että kansallisen tason vähimmäistulojärjestelmät voivat olla keskeisiä välineitä kun toteutetaan SEUT-sopimuksen 9 artiklaa, jolla taataan asianmukainen sosiaalinen suojele ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen, edistetään yhteiskuntaan osallistumista, suojellaan ihmisten terveyttä ja lisätään yhtäläisiä mahdollisuuksia; yhtyy talous- ja sosiaalikomitean kantaan, jonka mukaan vähimmäistulojärjestelmien lisäksi olisi huolehdittava elinikäisestä oppimisesta, sidosryhmien osallistumisesta ja aktiivisesta työmarkkinapolitiikasta, jolla pyritään auttamaan työttömiä henkilöitä palaamaan työmarkkinoille ja löytämään kunnollinen työpaikka;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan tietoja, neuvoja ja tukea köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa oleville, jotta he voivat tehdä energiankulutustaan koskevia tietoon perustuvia valintoja, ja tukemaan valtiosta riippumattomia toimijoita, kohdennettua energianeuvontaa antavia paikallisviranomaisia ja koulutusta antavia energianeuvoja, sekä velvoittamaan energian toimittajat sisällyttämään kotitalouksien energialaskuihin tietoja toimenpiteistä, joilla voidaan vähentää energian kulutusta ja lisätä energiatehokkuutta;

26. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota tekemään tarvittaessa ennakoivia, asianmukaisia asuntoja koskevia päätöksiä, jotta voidaan varmistaa mahdollisuudet laadukkaaseen asumiseen; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan kohtuullista vuokratilittämistä silloin, kun kiireelliset sosiaaliset toimenpiteet ovat tarpeen, ja korostaa, että sen lisäksi olisi toteutettava pitkän aikavälin asumis- ja yhteisöohjelmia, jotta lisätään erilaisille sosiaalisesti epäsuotuisassa asemassa oleville kohderyhmille tarkoitettua asuntokantaa; painottaa, että asuntokuplien lisääntymisen estämiseksi kaikkialla EU:ssa tarvitaan edelleen tehokkaita toimenpiteitä, kuten tehokkaita kuluttajansuojasäännöksiä asuntolainamarkkinoilla; tukee tätä koskevia toimintalinjoja, joilla pyritään auttamaan taloudellisissa vaikeuksissa olevia kotitalouksia pysymään ensisijaisessa asunnossaan;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan unionin kansalaisten perusoikeuden asumistukeen ja pitämään sitä ihmisarvon edellytyksenä; kehottaa tunnistamaan kohtuuhintaisen vuokra-asumisen merkityksen pienituloisten ihmisten asumisen mahdollistajana ja kehottaa jäsenvaltioissa varmistamaan, että saatavana on riittävästi kohtuuhintaisia asuntoja;

28. korostaa, että ikääntyneiden köyhyys on merkittävä ongelma monissa jäsenvaltioissa; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita uudistamaan eläkejärjestelmiään siten, että taataan riittävät eläketulot sekä eläkejärjestelmien kestävyys ja turvallisuus;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

29. kehottaa komissiota puuttumaan asunnottomuusongelmaan, joka on köyhyyden äärimmäinen muoto, ja etenkin kodittomien ja kylmissä kodeissa asuvien henkilöiden kuolemantapauksiin talviaikana; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan uudelleen edistymistään tällaisten köyhyyden äärimmäisten muotojen poistamisessa;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiireellisesti määrittämään, toteuttamaan ja jatkamaan toimia, kuten asumistukia, joilla kotitalouksia autetaan kattamaan asumiskustannuksia, sillä 22 348 834 kotitaloutta (noin 11 prosenttia EU:n väestöstä) käyttää yli 40 prosenttia käytettävissään olevista tuloista asumiseen ja 21 942 491 kotitaloudella (noin 10,8 prosenttia EU:n väestöstä) on vaikeuksia pitää kotitalouden lämpötila riittävänä;

31. muistuttaa, että pienituloiset ja köyhyydessä elävät tai köyhyyden uhkaamat kotitaloudet ovat enemmän riippuvaisia kohtuuhintaisten ja korkealaatuisten julkisten palvelujen tarjoamisesta; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan tarvittavasta rahoituksesta, jotta pienituloisille kotitalouksille voidaan tarjota korkealaatuista ja kohtuuhintaisia julkisia palveluja;

Köyhien kotitalouksien kotitalousmenot

32. pitää myönteisenä ohjeellista talousarviota koskevaa komission työtä, joka on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan, kun otetaan huomioon, että köyhien kotitalouksien tulojen ja menojen tasapainoisempi käsitteleminen dataan perustuvalla lähestymistavalla on yhä ratkaisematon haaste; toteaa, että kotitalouksien menoja kuvaavia ohjeellisia talousarvioita voitaisiin käyttää annettavan tuen suunnitteluun ja tuen tarkoituksenmukaisuuden testaamiseen; pitää tällaista välinettä erittäin arvokkaana unionin sosiaalisen yhteenkuuluvuuden elvyttämisessä, eriarvoisuuden vähentämisessä ja Eurooppa 2020 -strategian sosiaalista syrjäytymistä koskevan tavoitteen saavuttamisessa; painottaa, että köyhien kotitalouksien kotitalousmenojen alentaminen vaikuttaa myönteisesti kyseisiin kotitalouksiin sekä talouteen, erityisesti paikalliseen talouteen, ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen;

33. muistuttaa, että köyhät kotitaloudet kuluttavat suurimman osuuden tuloistaan ruokaan, asumiseen ja yleishyödyllisiin palveluihin; kehottaa siksi komissiota yhdistämään paremmin toimintapolitiikkansa, jotta voidaan torjua köyhyyttä, parantaa hyvien käytäntöjen vaihtoa ja edistää säännöllistä vuoropuhelua köyhyydessä elävien ihmisten kanssa, jotta taataan näiden ihmisten mahdollisuus osallistua heitä koskevan toimintapolitiikan arviointiin;

34. painottaa, että vielä ei ole kehitetty unionin tasoista energiaköyhyyden määritelmää ja että siksi on erittäin vaikeaa arvioida energiaköyhyyden vakavuutta, syitä ja seurauksia unionissa; kehottaa komissiota yhdessä sidosryhmien kanssa kehittämään energiaköyhyyden yhteisen määritelmän ja määrittelemään tekijät, jotka osaltaan lisäävät kotitalouksien haavoittuvuutta;

35. kehottaa komissiota esittämään vaikutustenarviointeja ja tietoja parhaista käytännöistä energiaköyhyyden torjumiseksi jäsenvaltioissa; korostaa, että kaikilla unionin kansalaisilla on oltava varaa energiaan;

36. korostaa, että on erittäin tärkeää estää yhä nuorempien joutuminen energiaköyhyyteen tulevaisuudessa;

37. toteaa, että nuorella iällä saadun talous- ja finanssialan koulutuksen on osoitettu parantavan taloudellista päätöksentekoa myöhemmin elämässä, myös tulojen ja menojen hallinnassa; suosittelee parhaiden käytäntöjen vaihtamista ja sellaisten koulutusohjelmien tukemista, jotka on suunnattu haavoittuviin väestöryhmiin ja marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluville naisille ja tytöille, jotka ovat köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa;

38. korostaa, että merkittävää osaa energiaköyhyydessä elävistä ihmisistä uhkaa köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen, minkä vuoksi heillä ei ole varaa energiatehokkuusjärjestelyjen, kuten eristyksen tai uusiutuvien energialähteiden, edellyttämiin alkuinvestointeihin; toteaa, että tämä käynnistää noidankehän, jossa kotitalouksien menoista kulutetaan koko ajan tarpeettoman suuri osuus peruspalveluihin, eikä energiavarojen tehotonta käyttöä tai energian puutetta pystytä korjaamaan;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

39. kehottaa komissiota, Euroopan tasa-arvoinstituuttia ja jäsenvaltioita toteuttamaan naisten asunnottomuutta, sen syitä ja sitä aiheuttavia tekijöitä koskevan tutkimuksen, sillä tällä hetkellä ilmiöstä ei ole riittävästi tietoa; panee merkille, että huomioon otettavia sukupuolikohtaisia tekijöitä ovat muun muassa sukupuoleen perustuva taloudellinen riippuvaisuus, tilapäinen asuminen tai sosiaalisten palvelujen välttely;

40. kannattaa ohjeellisen talousarvion laatimista koskevaa aloitetta ja kehottaa komissiota sitä laatiessaan ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat, myös kotitalouksien sisäisen sukupuolten eriarvoisuuden;

41. toteaa, että myös naisten pidempi elinajanodote on otettava huomioon mahdollisena haavoittuvuutta ja syrjäytymistä aiheuttavana tekijänä;

Varojen kohdentaminen ja politiikan suuntaaminen köyhyyden ja energiaköyhyyden torjumiseen

42. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tarjoamaan esimerkiksi Euroopan investointipankin välityksellä korottomia tai matalakorkoisia mikrolainoja tai lainoja pienituloisille kotitalouksille ja tukemaan siten näiden alkuinvestointeja uusiutuviin energialähteisiin tai energiatehokkuuteen, kuten eristykseen, aurinkoenergiaan ja energiatehokkaisiin laitteisiin;

43. kehottaa jäsenvaltioita päättämään sekä uusiin asuntoihin että nykyisten asuntojen peruskorjaukseen tehtävistä investoinneista energiatehokkuuden perusteella;

44. muistuttaa, että tiettyjen politiikkojen ja unionin varojen kohdentamisella köyhien kotitalouksien energiakustannusten vähentämiseen siten, että investoidaan uusiutuviin energialähteisiin tai energiatehokkuuteen, voi olla keskipitkällä aikavälillä monia myönteisiä vaikutuksia, kuten asianomaisten henkilöiden elinolosuhteiden ja terveyden parantaminen, kotitalouden menojen vähentäminen ja siten taloudenpidon helpottaminen köyhille perheille, paikallisten investointien lisääntyminen, työpaikkojen paikallinen luominen ja vaikutus Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen;

45. korostaa lisäksi tarvetta seurata rahastojen käyttöä ja yksinkertaistaa tiedotusta ja näiden rahastojen saatavuutta;

46. korostaa, että köyhyyden torjumisessa on tärkeää huolehtia paitsi sosiaalisesta tai poliittisesta näkökulmasta myös taloudellisesta näkökulmasta, jotta saadaan aikaan vaikutuksia keskipitkällä aikavälillä; korostaa, että komission on lisättävä painopisteisiinsä tarve torjua nykyistä eriarvoistavaa dynamiikkaa, joka heikentää huomattavasti kasvua ja vaikuttaa hyvin kielteisesti yhteenkuuluvuuteen ja köyhyyteen;

47. painottaa EU:n ja jäsenvaltioiden roolia kotitalouksien energiakustannusten vähentämisessä: EU:n roolia toimitusvarmuuden varmistamisessa siten, että estetään suurimmat hintavaihtelut ja keinottelu energiainvestointeilla, luodaan vahvempia yhteenliittäjä ja lisätään markkinoiden yhdyntymistä ja kestäviä energiainvestointeja sekä lisätään investointeja uusiutuvia energialähteitä koskevaan tutkimukseen, ja jäsenvaltioiden roolia vahvistettaessa niiden politiikkoja, joilla tuetaan kotitalouksien energiatehokkuutta kiinnittäen erityistä huomiota verkon ulkopuolella oleviin köyhiin ja sosiaalisesti syrjäytyneisiin kotitalouksiin; katsoo, että kuluttajansuojan olisi kuuluttava unionin painopisteisiin;

48. pitää valitettavana taloudellista keinottelua, joka kohdistuu luonnonvaroihin ja energialähteisiin, etenkin niihin, joita ei voi siirtää muualle, kuten vesivoimalähteet, ja kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin köyhien perheiden energiakustannusten vähentämiseksi esimerkiksi hyödyntämällä tähän liittyviä verotuloja;

49. pitää myönteisenä, että investoinnit energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin ovat tukikelpoisia Euroopan rakenne- ja investointirahastoista vuosiksi 2014–2020, koska investoinnit ovat tärkeitä vähennettäessä kotitalouksien energiakuluja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään EU:n rahastoja täysimääräisesti energiaköyhyyden torjumisessa; tähdentää, että olisi puututtava tehokkaan käytön esteisiin, kuten pienten organisaatioiden mahdollisuuksiin saada tukea koheesiorahastoista tai tiedon puuttumiseen erityisesti hakuehdoista;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

50. muistuttaa, että tuen kohdentaminen edunsaajiin, jotka työskentelevät köyhien kotitalouksien parissa tai jotka kuuluvat köyhiin kotitalouksiin, edellyttää tiettyjä ennakkoehtoja, jotka parhaiten täyttyvät Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa mutta heikommin suurissa rahastoissa, kuten EAKR:ssa;

51. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota helpottamaan ristiinrahoitusmekanismien käyttöä erityisesti ESR:n ja EAKR:n välillä sellaisilla uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevilla hankkeilla, joissa kohdistetaan huomio energiaköyhiin kotitalouksiin; korostaa monista lähteistä rahoitettujen ohjelmien monia etuja monialaisten kysymysten, kuten energiaköyhyyteen liittyvien kysymysten, käsittelyssä;

52. korostaa, että pienituloisten kotitalouksien asuntojen laatu on maaseutualueilla yleensä erittäin huono, olipa kyse sitten vuokralaisista tai omistajista; muistuttaa, että tämän lisäksi ongelmana on niin sanottu lukkiutumiskehitys, joka johtuu siitä, että peruspalvelujen kustannukset ovat korkeat, eikä energiamenoja pienentäviä investointeja voida tehdä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kohdentamaan Leader-aloitteen ja maaseuturahaston varoja paremmin energiaköyhyyden torjumiseen maaseutualueilla suuntaamalla toimenpideohjelmia ja rahoitusta monipuoliseen uusiutuvaan energiantuotantoon erityisesti paikallisissa energiaverkoissa, esimerkiksi toteuttamalla toimenpiteitä, joilla parannetaan energiaköyhille kotitalouksille tarkoitettujen rakennusten energiatehokkuutta;

53. muistuttaa, että vuokralaisten mahdollisuudet saada energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettua rahoitusta ovat vähäiset, koska he eivät ole kiinteistön omistajia; muistuttaa, että vuokralaiset muuttavat asunnonomistajia useammin ja helpommin, jolloin myös heidän motivaationsa investoimiseen voi olla pienempi; suhtautuu myönteisesti komission pilottihankkeeseen ”Energiaköyhyys – Kriisin vaikutusten arviointi ja jäsenvaltioiden nykyisten ja mahdollisten uusien toimenpiteiden uudelleentarkastelu”, jolla pyritään löytämään ratkaisu tähän ongelmaan; kehottaa komissiota laatimaan tämän pilottihankkeen tulosten pohjalta säännöksiä, joiden nojalla vuokralaisten toteuttamia energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä voidaan rahoittaa EU:n varoin;

54. muistuttaa jäsenvaltioita, että vähintään 20 prosenttia ESR:n kokonaisvaroista olisi osoitettava kussakin jäsenvaltiossa tavoitteeseen ”sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta” ja että vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoa voidaan myös käyttää sosiaalista osallisuutta edistäviin toimenpiteisiin;

55. korostaa, että vähävaraisimmille kotitalouksille voidaan tarjota välitöntä helpotusta ja parempia elinoloja, kun niille annetaan kohtuuhintaisia pienimuotoisia uusiutuvan energian lähteitä, kuten aurinkopaneeleja taloihin, joita ei ole kytketty energiaverkkoon;

Sosiaalisten tavoitteiden ja energiapolitiikan liittäminen yhteen

56. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n energiapolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä tunnustetaan sosiaaliset päämäärät energiatehokkuustoimenpiteissä, erityisesti energiatehokkuudesta annetussa direktiivissä 2012/27/EU ja rakennusten energiatehokkuudesta annetussa direktiivissä 2010/31/EU; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät hyödynnä täysimääräisesti direktiivin 2012/27/EU säännöksiä toimien toteuttamisesta ensisijaisesti energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisessa asuntotarjonnassa (7 artiklan 7 kohta); kehottaa komissiota energiatehokkuuspaketin uudelleentarkastelussa ja vaikutusten arvioinnissa arvioimaan 7 artiklan 7 kohdan ja 5 artiklan 7 kohdan täytäntöönpanoa ja käyttöä; kehottaa lisäksi komissiota tämän arvioinnin perusteella harkitsemaan 7 artiklan ja erityisesti sen 7 kohdan vahvistamista niin, että jäsenvaltioita kannustetaan sisällyttämään sosiaalisia päämääriä energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiinsä;

57. muistuttaa, että paikallisviranomaiset voivat myös edistää vaihtoehtoisia rahoitusvälineitä, kuten osuuskuntamalleja, ja kollektiivisia ostosopimuksia, jotta kuluttajat voivat yhdistää energiantarpeensa, mikä johtaa energianhintojen alenemiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan paikallisviranomaisten roolia energiaköyhyyden vähentämisessä;

58. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään WHO: riittävää asuintilojen lämpötilaa koskevat normit sekä kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä ja varsinkin lapsia, ikääntyviä ja pitkäaikaissairaita ja vammaisia henkilöitä heidän terveytensä ja hyvinvointinsa suojelemiseksi;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan välittömästi toimenpiteitä epävarmojen työsuhteiden torjumiseksi, sillä ne estävät ihmisiä saamasta säännöllisiä ja varmoja tuloja ja ovat siten esteenä onnistuneelle taloudenpidolle ja kotitalouden laskujen maksamiselle;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan kaikille mahdollisuuden kohtuuhintaiseen, luotettavaan, kestäväan ja nykyaikaiseen energiaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden mukaisesti;

Asuminen ja köyhyys

61. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita esittämään sosiaalista asumista koskevia päättäväisiä toimenpiteitä ja unionin rahastojen kautta lisäämään energiatehokkuusinvestointeja sosiaalisissa vuokra-asunnoissa; suosittelee, että jäsenvaltiot kehittävät laadukkaiden sosiaalisten asuntojen tarjontaa, jotta kaikille ja eritoten kaikkein heikoimmassa asemassa oleville voidaan taata asianmukainen asunto; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään enemmän mahdollisuuksia tarjota sosiaalisia asuntoja, joissa hyödynnetään vaihtoehtoista laillisia rakenteita; suosittelee, että jäsenvaltiot tukevat kuluttajaliittoja;

62. painottaa laadukkaan ja kohtuuhintaisen päivähoiton merkitystä, jotta vanhemmilla on mahdollisuus palata työhön ja lisätä tulojaan; painottaa tämän merkitystä erityisesti yksinhuoltajille ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla päivähoitopalveluja parannetaan välittömästi;

63. panee merkille, että energiatehokkuuden, saneerausten ja uusiutuvan energian lisääminen ovat keskeisiä keinoja torjua energiaköyhyyttä; on huolissaan siitä, että asuntojen saneerauspolitiikka saavuttaa harvoin ne, jotka ovat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa; painottaa, että asuntojen saneerauspolitiikka on suunnattava ensisijaisesti köyhiin, taloudellisesti syrjäytyneisiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin kotitalouksiin ja ennen kaikkea niihin, jotka kohtaavat sukupuolten epätasa-arvoa ja moninkertaista syrjintää;

64. kiinnittää huomiota yhteiskunnallisen yrittäjyyden sekä osuuskuntien ja keskinäisten yritysten kaltaisten vaihtoehtoisten liiketoimintamallien tärkeään rooliin naisten sosiaalisen osallisuuden ja taloudellisen vaikutusvallan lisäämisessä, erityisesti marginalisoituneissa yhteisöissä, sekä heidän taloudellisen riippumattomuutensa lisäämisessä;

65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään sidosryhmien osallistumista ja neuvotteluprosesseja, joilla edistetään ja helpotetaan köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien henkilöiden, etenkin naisten ja tyttöjen, suoraa osallistumista sosiaalista osallisuutta koskevan politiikan suunnitteluun kaikilla tasoilla;

66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla tehdään loppu EU:n järkyttävän suuresta sukupuolten välisestä palkkaerosta, joka on tällä hetkellä 16 prosenttia ja eläkkeiden osalta jopa 39 prosenttia, sekä korostaa tämän toimenpiteen keskeistä merkitystä yksinhuoltajajäideille, joiden kotitalouden menot voivat osoittautua todella raskaiksi;

67. panee merkille, että köyhyys uhkaa keskimääräistä enemmän yksinhuoltajia (34:ää prosenttia), joista valtaosa on naisia; toteaa tämän suuremman riskin johtuvan enimmäkseen siitä, että päivähoitomenojen vuoksi yksinhuoltajavanhemmat joko jäävät työmarkkinoiden ulkopuolelle tai ovat epävarmassa ja pienipalkkaisessa työssä; kehottaa jäsenvaltioita säätämään sellaista toimeentuloon riittävää palkkaa koskevaa lainsäädäntöä, jolla taataan työntekijän perustarpeiden täyttyminen;

68. toteaa, että sukupuolten väliset palkka- ja eläke-erot ovat merkittäviä naisten köyhyyttä aiheuttavia tekijöitä; panee merkille ne pitkän aikavälin vaikutukset naisten köyhyyteen, jotka johtuvat siitä, että naiset jäävät perinteisesti miesvaltaisten talouselämän alojen, kuten teknologia- ja tiedealan, sekä ylemmän johdon ja päätöksentekoaikavälien ulkopuolelle ja että naiset ovat yliedustettuina suhteellisen matalapalkkaisilla aloilla, kuten hoitoalalla ja julkisten palvelujen alalla sekä osa-aikatyössä ja matalapalkkaisissa epävarmoissa työsuhteissa; on huolissaan siitä, että köyhyyden naisistuminen johtuu osittain pitkäaikaisista epätasa-arvoisista normeista, joista seuraa miesvaltaisten alojen, kuten finanssialan, suosimista elinkeinoelämässä ja palkkasopimuksissa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

69. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota puuttumaan naisten köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen aloitteilla, joilla taataan laadukkaita työpaikkoja ja toimeentuloon riittävä palkka naisvaltaisilla aloilla; korostaa roolia, joka ammattijärjestöillä voi olla naisten edustamisessa ja vaikutusvallan lisäämisessä työpaikalla sekä syrjäytymisen torjumisessa; kehottaa jäsenvaltioita ehdottamaan ja toteuttamaan työnantaja- ja alakohtaisia palkkakyselyitä, jotta tuodaan esiin miehiin ja naisiin samalla työpaikalla vaikuttavat eriarvoiset palkkajärjestelmät ja vauhditetaan siten samapalkkaisuuden toteutumista;

70. korostaa, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa on sovellettava kohdennettuja toimintapolitiikkoja, joilla puututaan sellaisten haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien ja marginalisoituneiden yhteisöjen erityisolosuhteisiin, joihin kohdistuu tietynlaista sukupuolten epätasa-arvoa ja moninkertaista syrjintää; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan sellaisten toimintapolitiikkojen kehittämistä, joilla puututaan vammaisten naisten, ikääntyneiden naisten, pakolais- ja maahanmuuttajanaisten, romaninaisten ja muihin etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten, maaseudulla ja köyhillä asuinalueilla elävien naisten, yksinhuoltajaäitien sekä naispuolisten korkeakouluopiskelijoiden köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen;

Köyhyys ja terveydenhuollon saatavuus

71. muistuttaa, että laadukkaan yleisen terveydenhuollon saatavuus kaikille yhtäläisin edellytyksin on kansainvälisesti ja erityisesti unionissa tunnustettu perusoikeus;

72. muistuttaa, että terveydenhuollon saatavuutta rajoittavat usein taloudelliset tai alueelliset tekijät (esimerkiksi harvaan asutuilla alueilla) erityisesti tavanomaisten hoitojen (kuten hammas- tai silmälääkäripalvelut) ja niiden ennaltaehkäisemisen osalta;

73. painottaa, että köyhyys ja muut yksilön asemaa heikentävät tekijät, joita ovat esimerkiksi ikä (lapsuus tai vanhuus), vammaisuus tai vähemmistötausta, lisäävät terveyseroihin liittyviä riskejä entisestään ja että sairaus saattaa johtaa köyhyyteen;

74. korostaa terveys- ja hoitopalvelujen merkitystä osaamisvajeen poistamisessa, kansalaisten sosiaalisessa integroinnissa ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa;

75. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelma 2012–2020: innovatiivista terveydenhuoltoa 21. vuosisadalle”, jossa otetaan käyttöön lisätoimenpiteitä erityisesti, jotta parannetaan terveydenhuoltopalvelujen saatavuutta, vähennetään terveyskuluja ja lisätään unionin kansalaisten tasa-arvoa;

76. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan toimiaan sosioekonomiseen eriarvoisuuteen puuttumiseksi, minkä avulla on mahdollista tasoittaa jossakin määrin terveydenhuoltoon liittyviä eroja; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään ihmisarvoa, vapautta, tasa-arvoa ja yhteisvastuullisuutta koskevien yleisten arvojen pohjalta huomiota muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten köyhyydessä eläviin ihmisiin;

77. kehottaa jäsenvaltioita ratkaisemaan terveydenhuoltopalvelujen epätasa-arvoiseen saantiin liittyvät ongelmat, joilla on vaikutusta ihmisten jokapäiväiseen elämään, esimerkiksi hammaslääkäri- ja silmälääkäripalveluissa;

78. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa kannustaakseen jäsenvaltioita tarjoamaan korvauksia potilaille ja tekemään kaiken tarvittavan, jotta voidaan vähentää eriarvoisuutta lääkehoidon saatavuudessa vaihdevuosien jälkeisen osteoporoosin ja Alzheimerin taudin kaltaisiin vaivoihin ja sairauksiin, jotka eivät ole korvattavia tietyissä jäsenvaltioissa, ja toimimaan tässä kiireellisesti;

Tieto- ja viestintätekniikka ja köyhyys

79. pitää valitettavana, ettei komission laatimassa Euroopan digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa oteta huomioon tarvetta varmistaa etenkin köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamien henkilöiden yleinen, tasapuolinen ja rajoittamaton pääsy uusiin digitaalisiin teknologioihin, digitaalisille markkinoille sekä digitaaliseen televiestintään;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

80. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan käyttöön strategioita digitaalisen kahtiajaon vähentämiseksi ja edistämään etenkin köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaamien henkilöiden tasapuolista pääsyä uuteen tieto- ja viestintäteknikkaan;

Vesihuolto ja köyhyys

81. muistuttaa, että YK:n yleiskokous on tunnustanut, että oikeus turvalliseen ja puhtaaseen juomaveteen ja jätevesihuoltoon on ihmisoikeus; toteaa kuitenkin, että joillakin alueilla, kuten erityisesti maaseutualueilla ja äärimmäisillä reuna-alueilla, juomaveden saantia ei ole varmistettu ja että yhä useammilla kansalaisilla on vaikeuksia maksaa vesilaskunsa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaiken voitavansa varmistaakseen, että jokaisella on viipymättä mahdollisuus saada juomavettä; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan vähimmäistason vedenjakelun ja suojelemaan haavoittuvassa asemassa olevien kotitalouksien oikeuksia;

82. kannustaa näin ollen jäsenvaltioita toteuttamaan kaikkia toimia, jotta niiden koko väestölle voidaan taata juomaveden saanti mahdollisimman pian;

o

o o

83. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0137

Yksityinen sektori ja kehitysyhteistyö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 yksityisestä sektorista ja kehitysyhteistyöstä (2014/2205(INI))

(2018/C 058/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävä kasvun tavoittelussa” (COM(2014)0263) ja neuvoston siitä 23. kesäkuuta 2014 ja 12. joulukuuta 2014 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Köyhyyden poistamista ja kestävä kehitystä koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus vuoden 2015 jälkeen” (COM(2015)0044),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille” (COM(2013)0092) ja neuvoston siitä 25. kesäkuuta 2013 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” (COM(2011)0637) ja neuvoston siitä 14. toukokuuta 2012 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) raportissa ”World Investment Report 2014” hahmotellun yksityisiä investointeja kestävä kehityksen tavoitteisiin koskevan toimintasuunnitelman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kehityksen edistämisestä vastuullisten yrityskäytäntöjen avulla ja kaivannaisteollisuuden roolista kehitysmaissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehityksen rahoituksesta ⁽⁴⁾ ja etenkin siinä esittämänsä kehotuksen sitouttaa yksityinen sektori mukaan kestävä kehityksen tavoitteisiin,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman omistusoikeuksien, kiinteistönomistuksen ja vaurauden luomisen merkityksestä köyhyyden poistamisessa ja kestävä kehityksen edistämisessä kehitysmaissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevan EU:n laajuisen foorumin toiminnasta sen perustamisesta heinäkuun 2014 loppuun saakka (COM(2014)0733),
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen ja 4. syyskuuta 2008 hyväksytyyn Accran toimintasuunnitelman,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0250.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 16/2014 ”Alueellisia investointikehyksiä koskevien avustusten ja rahoituslaitosten myöntämien lainojen yhdistämisen vaikuttavuus EU:n ulkopoliittikan tukemisen kannalta”,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyyn kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden⁽¹⁾ ja etenkin sen 32 kohdan, jossa mainitaan tarve tunnustaa yksityisen sektorin keskeinen rooli innovoinnin edistämiseksi, vaurauden, tulojen ja työpaikkojen luomisessa, kotimaisten resurssien käyttöönotossa ja siten köyhyyden poistamisen edistämiseksi,
- ottaa huomioon yhteisen julistuksen julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöstä⁽²⁾ sekä vaurauteen tähtäävän kumppanuuden⁽³⁾, josta sovittiin Busanin foorumissa käydyissä yksityisen sektorin kehittämistä koskevissa keskusteluissa,
- ottaa huomioon 20.–22. kesäkuuta 2012 järjestetyn YK:n kestävän kehityksen konferenssin (Rio+20) päätössiakirjan ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme”⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon YK:n Global Compact -aloitteen ja OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille ”Complementarities and Distinctive Contributions”⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon UNCTADin kestävää kehitystä koskevan investointipoliittikan kehityksen (IPFSD)⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Afrikan kehityspankkiryhmän yksityisen sektorin kehittämistä koskevan strategian vuosiksi 2013–2017 ”Supporting the transformation of the private sector in Africa”⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon ILO:n monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipoliittikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon UNIDOn Liman julistuksen ”Towards Inclusive and Sustainable Industrial Development” (ISID)⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon ILO:n laatiman ihmisarvoisen työn toimintaohjelman,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan, jossa määrätään velvollisuudesta varmistaa, että yksityiset tahot, jotka tarjoavat yleisölle avoimia tai tarjottavia tiloja ja palveluja, ottavat huomioon kaikki esteettömyyden osatekijät vammaisten henkilöiden kannalta⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan EU:n strategian vuosiksi 2011–2014 (COM(2011)0681),
- ottaa huomioon vuoden 2015 jälkeisen kehityksen toimintakehyksen, jossa yksityinen sektori nähdään tärkeimpänä täytäntöönpanosta vastaavana kumppanina, ja sen roolin siirryttäessä vihreään talouteen,
- ottaa huomioon vuonna 2010 hyväksytyn ohjeiston, joka koskee maanomistuksen vastuullista hallintoa⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home

⁽⁴⁾ <http://www.unctad.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A8-0043/2016),
- A. ottaa huomioon, että julkisella sektorilla on ratkaiseva merkitys kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta; ottaa huomioon, että yksityinen sektori on vaurauden luomista ja talouskasvua edistävä moottori kaikissa markkinatalouksissa ja tuottaa 90 prosenttia työpaikoista ja tuloista kehitysmaissa; ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien mukaan yksityinen sektori vastaa 84 prosentista BKT:stä kehitysmaissa ja sillä on valmiudet tarjota kestävä perusta kotimaisten resurssien hyödyntämiselle, mikä vähentää riippuvuutta avusta sillä edellytyksellä, että sitä säännellään asianmukaisesti, siinä noudatetaan ihmisoikeusperiaatteita ja ympäristönormeja ja siihen liitetään kotimaan talouden, kestävän kehityksen ja eriarvoisuuden vähentämisen konkreettinen parantaminen pitkällä aikavälillä;
- B. toteaa, että Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman inhimillisen köyhyyden indeksin mukaan 1,2 miljardia ihmistä ansaitsee alle 1,25 dollaria päivässä; katsoo, että eriarvoisuus kasvaa ja on yhdessä köyhyyden kanssa yksi suurimmista maailman vakautta uhkaavista tekijöistä;
- C. ottaa huomioon, että vahvan tuotantosektorin kehittämisen ja markkinoiden köyhyyden vähentämisen välillä on selkeä yhteys: 1 prosentin kasvu tehdasteollisuuden arvonlisäyksessä henkeä kohti vähentää köyhyysrajan alapuolella elävien määrää lähes 2 prosenttia ⁽¹⁾;
- D. ottaa huomioon, että on toteutettava huomattavia investointeja, joihin tarvitaan arvioiden mukaan kehitysmaissa vuosittain 2,4 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria nykyisiä menoja enemmän; katsoo, että yksityinen rahoitus voi täydentää julkista rahoitusta muttei korvata sitä;
- E. toteaa, että Yhdistyneet kansakunnat julisti vuoden 2012 kansainväliseksi osuustoiminnan teemavuodeksi korostaakseen osuuskuntien roolia kehityksen turvaamisessa, ihmisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä, ihmisarvon vahvistamisessa ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että osuuskunta-alalla on maailmanlaajuisesti noin 800 miljoonaa jäsentä yli sadassa maassa, ja sen arvioidaan tarjoavan yli 100 miljoonaa työpaikkaa eri puolilla maailmaa;
- F. ottaa huomioon, että kaikkien markkinatalouksien selkärangan muodostavien mikro- ja pk-yritysten sääntelytaakka on paljon raskaampi kehitysmaissa kuin Euroopan unionissa ja että useimmat niistä toimivat epävirallisessa ja hyvin epävakaaassa taloudessa, jossa niillä ei ole oikeussuojaa, työhön liittyviä oikeuksia eikä mahdollisuutta saada rahoitusta; toteaa, että maailmanpankin vuonna 2014 julkaiseman "Doing Business" -raportin mukaan sääntelytaakka on suurin juuri köyhimmässä maassa ⁽²⁾;
- G. toteaa, että teollistuminen (erityisesti kehittämällä paikallisia pk-yrityksiä sekä pientä ja keskisuurta teollisuutta) on hyvinvointia ja kehitystä edistävä tekijä;
- H. toteaa, että vuonna 1986 annetussa YK:n julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on ihmisten perusoikeus; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan ihmisoikeuksiin perustuvaan lähestymistapaan, jossa edellytetään kaikkien ihmisoikeuksien toteutumista (taloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset oikeudet, kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet); toteaa, että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ World Bank Group, Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises, 29. lokakuuta 2013.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että suorilla ulkomaisilla sijoituksilla on mahdollista tukea kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista, kuten todetaan kestävä kehityksen tavoitteisiin investoimista koskevassa UNCTADin ehdotuksessa "Investing in SDGs: an Action Plan for promoting private sector contributions" ⁽¹⁾, edellyttäen että suoria ulkomaisia sijoituksia säännellään asianmukaisesti ja niihin liittyy kotimaan talouden parantamista käytännössä muun muassa teknologian siirron avulla ja luomalla koulutusmahdollisuuksia paikalliselle työvoimalle, myös naisille ja nuorille;
- J. toteaa, että tuontitulleilla on ratkaiseva merkitys, koska ne tuottavat valtiolle tuloja ja antavat uusille aloille mahdollisuuden kasvaa kehitysmaiden omilla kotimaan markkinoilla; toteaa myös, että jalostettujen maataloustuotteiden tuontitullit saattavat tuottaa lisäarvoa ja lisätä työpaikkoja maaseudun elinkeinoelämässä ja parantaa myös ruokaturvaa;
- K. toteaa, että 60 prosenttia kehitysmaiden työpaikoista on epävirallisella sektorilla mikro- ja pk-yrityksissä ja että 70 prosenttia mikro- ja pk-yrityksistä ei saa rahoitusta rahoituslaitoksilta, vaikka ne tarvitsevat sitä kasvamiseen ja työpaikkojen luomiseen;
- L. ottaa huomioon, että maailman sadasta suurimmasta taloudellisesta toimijasta 51 on yrityksiä ja että 500 suurimman monikansallisen yhtiön osuus maailmankaupasta on lähes 70 prosenttia;
- M. toteaa, että keskimääräinen tehdasteollisuuden arvonlisäys henkeä kohti on teollisuusmaissa kymmenkertainen verrattuna kehitysmaiden tehdasteollisuuden arvonlisäykseen ja 90 kertaa suurempi kuin vähiten kehittyneissä maissa ⁽²⁾;
- N. toteaa, että globaalien sijoittajien ja rahoitusmarkkinoiden vaatimukset rajoittavat tosiasiallisesti sekä kehittyneiden maiden että kehitysmaiden finanssipoliittista liikkumavaraa; ottaa huomioon, että IMF:n mukaan kehitysmaat kärsivät erityisesti yritysten veronkierrosta, koska niiden tulot ovat enemmän riippuvaisia yhteisöverosta kuin OECD-maiden; ottaa huomioon, että unionin jäsenvaltioissa sovelletaan laajalti monikansallisten yritysten ja yksityishenkilöiden veronkiertoa helpottavia käytäntöjä;
- O. toteaa, että korkean tason paneeli, joka antaa YK:n pääsihteerille Ban Ki-moonille neuvoja vuoden 2015 jälkeisestä kehityssuunnitelmasta, kuuli 250 yrityksen (joiden vuositulot ovat 8 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria) toimitusjohtajia 30:stä eri maasta ja tuli siihen tulokseen, että kestävä kehitys on sisällytettävä yritysstrategioihin, jotta voidaan hyödyntää kestävä kasvun kaupallisia mahdollisuuksia; toteaa, että estenä yksityisen sektorin halukkuudelle edistää kestävä kehitystä on usein se, ettei yritysten ja julkisen sektorin välisten kumppanuuksien muodostamiselle ole olemassa selkeitä malleja; toteaa, että yksityinen sektori voi tarjota tavaroita ja palveluja köyhille yhteisöille ja ihmisille, mikä laskee kustannuksia, lisää vaihtoehtoja ja mahdollistaa tuotteiden ja palvelujen räätälöimisen heidän tarpeitaan vastaaviksi sekä auttaa osaltaan levittämään ympäristöllisiä ja sosiaalisia suojakeinoja ja normeja;
- P. katsoo, että laajalti hyväksytyin määritelmän puuttuessa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voidaan määritellä useita sidosryhmiä käsittäviksi yksityisten toimijoiden, julkisten elinten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden väliseksi järjestelyiksi, joilla pyritään saavuttamaan kaikkia hyödyttävä yleinen tavoite jakamalla resursseja ja/tai asiantuntemusta;
- Q. ottaa huomioon, että Euroopan kehitysrahoituslaitokset, jotka muodostuvat 15 kahdenvälisestä laitoksesta, joilla on tärkeä rooli, kun tarjotaan pitkän aikavälin rahoitusta yksityiselle sektorille kehittyvissä ja uudistuvissa talouksissa, pyrkivät investoimaan yrityksiin, joiden tuottamat kehitysvaiikutukset vaihtelevat luotettavasta sähkön toimituksesta ja puhtaan veden saannista rahoituksen tarjoamiseen pk-yrityksille ja pienviljelijöiden markkinoille pääsyyn;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- R. ottaa huomioon, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ovat olleet kehittyneissä maissa, varsinkin Euroopan maissa ja Yhdysvalloissa, yleinen käytäntö jo vuosikymmeniä ja että useimmat avunantajat käyttävät niitä nykyisin laajalti kehitysmaissa ja ne vastaavat noin 15–20 prosentista kaikista infrastruktuuri-investoinneista;
- S. ottaa huomioon, että 2,5 miljardia ihmistä, joista suurin osa elää kehitysmaissa ja joista suurin osa on naisia ja nuoria, on edelleen elinkeinoelämän yhteisöjen, virallisen rahoitusalan sekä omaisuutta ja maanomistusta koskevien mahdollisuuksien ulkopuolella; ottaa huomioon, että kehitysmaiden kaikissa tuloryhmissä sukupuolten välinen ero on edelleen 6–9 prosenttiyksikköä; toteaa, että työmarkkinavuoropuhelu on tärkeä väline, jolla tuetaan sukupuolten tasa-arvoa työpaikalla ja torjutaan aliedustuksen malli kehitysmaiden elinkeinoelämässä;
- T. katsoo, että hyvin suunnitelluilla ja tehokkaasti toteutetuilla julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla pystytään valjastamaan käyttöön pitkäaikaista yksityistä ja julkista rahoitusta sekä tuottamaan tekniikoita ja liiketoimintamalleja koskevia innovaatioita; katsoo myös, että niihin voidaan sisällyttää sisäänrakennettuja mekanismeja, joilla varmistetaan, että tällaiset kumppanuudet asetetaan vastuuseen kehitystuloksista;
- U. toteaa, että kehitysmaiden julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa on toistaiseksi keskitytty lähinnä energiaan, infrastruktuuriin ja tietoliikenteeseen, kun taas maatalouden, koulutuksen, vihreän teknologian, tutkimuksen ja innovoinnin, terveydenhuollon ja omistusoikeuksien kaltaisten alojen mahdollisuudet ovat edelleen suurimmaksi osaksi hyödyntämättä;
- V. ottaa huomioon, että lähes kaksi kolmasosaa Euroopan investointipankin (EIP) Aasian, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille kymmenen viime vuoden aikana antamista lainoista on osoitettu yksityisen sektorin toimiin; katsoo, että EIP:n Cotonoun sopimuksen investointikehys on tunnustettu ainutlaatuiseksi riskinkantokykyiseksi uudistuvaksi rahastoksi, jolla rahoitetaan suuririskisiä investointeja yksityisen sektorin kehityksen tukemiseksi;
- W. toteaa, että vaikka 45 miljoonaa työnhakijaa liittyy kehitysmaiden työvoimaan vuosittain ⁽¹⁾, 34 prosenttia yrityksistä 41 maassa myöntää, etteivät ne löydä tarvitsemiaan työntekijöitä;
- X. ottaa huomioon, että muutossuunnitelman yhteydessä rahoituslähteiden yhdistämistä pidetään tärkeänä keinona hankkia lisäresursseja yhdistämällä unionin avustuksia julkisten ja yksityisten rahoittajien myöntämiin lainoihin tai pääomaan; ottaa kuitenkin huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen yhdistämismekanismien käytöstä antamassa erityiskertomuksessa nro 16/2014 todetaan, että lähes puolessa tarkastetuista hankkeista ei saatu riittävästi näyttöä siitä, että avustukset olivat perusteltuja, kun taas monissa näistä tapauksista oli havaittavissa merkkejä siitä, että investoinnit olisi toteutettu myös ilman EU:n rahoitusta;
- Y. toteaa, että tehdasteollisuuden alalla oli noin 470 miljoonaa työpaikkaa eri puolilla maailmaa vuonna 2009 ja noin puoli miljardia työpaikkaa eri puolilla maailmaa vuonna 2013 ⁽²⁾, joten sillä on paljon potentiaalia luoda työllisyyttä ja vaurautta sekä ihmisarvoisia ja laadukkaita työpaikkoja;
- Z. ottaa huomioon, että koko maailmassa varallisuus on keskittynyt yhä selvemmin pienen vauraan eliitin haltuun ja että rikkaimman yhden prosentin väestöstä on arvioitu omistavan yli puolet koko maailman varallisuudesta vuoteen 2016 mennessä;
- AA. ottaa huomioon, että oikeudenmukaisella ja progressiivisella verotuksella hyvinvointia ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevine kriteereineen on keskeinen merkitys eriarvoisuuden poistamisessa, kun sillä ohjataan varallisuuden jakautumista maan suurituloisilta sitä eniten tarvitseville;

⁽¹⁾ Työllisyyteen perustuvan kehityksen luomista vahvaa, kestäväää ja tasapainoista kasvua varten käsittelevä luku, "Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion" (Kasvun, työllisyyden ja sosiaalisen koheesion haasteet), keskusteluasiakirja ILO:n ja IMF:n yhteiseen konferenssiin, ILO, 2010.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Torstai 14. huhtikuuta 2016

Yksityisen sektorin kanssa tehtävää yhteistyötä koskeva pitkän aikavälin strategia

1. toteaa, että kehitysmaissa tehtävät yksityisen sektorin investoinnit voivat auttaa saavuttamaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, mikäli niitä säännellään asianmukaisesti; pitää myönteisinä ja tukee neuvoston 12. joulukuuta 2014 esittämiä päätelmiä yksityisen sektorin entistä tärkeämmästä asemasta kehitysyhteistyössä; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen hyväksyä, että yksityisestä sektorista tulee muiden, valtiollisten ja valtiosta riippumattomien kehitysyhteistyöorganisaatioiden ohella ja osuuskuntien ja yhteisötalouden yritysten kaltaiset liiketoimintamallit mukaan luettuina tärkeä kumppani osallistavan ja kestävän kehityksen saavuttamisessa YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden puitteissa, mikä merkitsee yksityisen sektorin sitoutumista hyvään hallintoon, köyhyyden vähentämiseen ja vaurauden luomiseen kestäväillä investoinneilla sekä eriarvoisuuden vähentämiseen, ihmisoikeuksien ja ympäristönormien edistämiseen ja paikallisen talouselämän voimaannuttamiseen; korostaa, että kaikkien osapuolten on täysin ymmärrettävä ja tunnustettava yksityisen ja julkisen sektorin toimijoiden erilaiset roolit;
2. kehottaa komissiota jatkamaan aktiivisesti keskusteluja vuoden 2030 jälkeisestä kehitysohjelmasta siten, että tunnustetaan yksityisen sektorin monimuotoisuus ja haasteet, joita kohdataan pyrittäessä vähentämään kaikkein syrjäytyneimpien ja vaikeimmin tavoitettavien ihmisten köyhyyttä; katsoo, että kaikissa unionin toimenpiteissä, joilla yksityinen sektori pyritään saamaan mukaan kehitysyhteistyöhön, on täsmennettävä, mille yksityisen sektorin osa-alueelle ne on suunnattu;
3. korostaa, että tulevien, vuoden 2030 jälkeiseen kehitysohjelmaan sisältyvien kumppanuushankkeiden on keskityttävä enemmän köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumiseen; muistuttaa, että virallisen kehitysavun on edelleen oltava keskeinen keino poistaa kaikkinaiset köyhyyden muodot ja täyttää kehitysmaiden sosiaaliset perustarpeet ja että sitä ei voida korvata yksityisellä rahoituksella; toteaa, että julkisella kehitysavulla voi olla vipuvaikutusta yksityiseen rahoitukseen sillä edellytyksellä, että huolehditaan avoimuudesta, vastuullisuudesta, omistajuudesta ja maan ensisijaisiin tavoitteisiin pyrkimisestä sekä velanhoitokykyyn liittyvästä riskistä;
4. kehottaa tekemään enemmän julkisia investointeja kaikkien saatavana oleviin julkisiin palveluihin etenkin liikenteen, juomaveden saannin, terveydenhuollon ja koulutuksen aloilla;
5. katsoo, että yksityinen ja julkinen sektori ovat tehokkaimmillaan, kun ne tekevät yhteistyötä luodakseen terveen ympäristön investoinneille ja liiketoiminnalle ja perustan talouskasvulle; painottaa, että kaikissa kumppanuuksissa ja yhteenliittymissä yksityisen sektorin kanssa on keskityttävä yhteisiin arvoihin perustuviin prioriteetteihin, joissa sovitetaan yhteen yritysten tavoitteet ja unionin kehitystavoitteet sekä noudatetaan kehitysavun tehokkuutta koskevia kansainvälisiä normeja; katsoo, että ne on suunniteltava ja niitä on hallinnoitava yhteisesti kyseisten kumppanimaiden kanssa, jotta varmistetaan riskien, vastuiden ja tuoton jakaminen, että niiden on oltava kustannustehokkaita ja avoimia ja että niissä on täsmälliset loppu- ja välitavoitteet sekä selkeät vastuut;
6. pitää myönteisenä ulkomaisten yksityisen sektorin investointien roolia kehitysmaiden kotimaisen kehityksen vauhdittamisessa; pitää myös tärkeänä kannustamista vastuullisiin investointeihin, jotka tukevat paikallisia markkinoita ja helpottavat köyhyyden vähentämistä;
7. tukee eurooppalaisten kehitysrahoituslaitosten järjestön (EDFI) työtä, sillä sen jäsenet tarjoavat pääomaa kehitysmaiden yrityksille suorina sijoituksina yhtiöihin sekä epäsuorasti tarjoamalla pääomaa paikallisille liikepankeille ja kehittyvien markkinoiden pääomasijoituksiin keskittyen mikroyrityksiin sekä pk-yrityksiin; kehottaa komissiota tukemaan tällaisia ohjelmia rahoituksessaan ja yhteistyössään, koska kehitysmaiden yksityinen sektori on erittäin tärkeä;
8. kehottaa laatimaan unionin teknologia-alan yrityksille tehokkaampia avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevia normeja, kun unionista viedään teknologiaa, jota voidaan käyttää ihmisoikeusloukkauksiin, korruption tukemiseen tai EU:n turvallisuusetujen vastaiseen toimintaan;
9. korostaa, että EU:n kauppaa-, turvallisuus-, investointi- ja kehityspolitiikka ovat yhteydessä toisiinsa ja niillä on suora vaikutus kehitysmaihin; muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate ja edellytetään, että kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet otetaan huomioon toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin; kehottaa arvioimaan miten kaikki kauppaa- ja investointipolitiikat vaikuttavat kehitykseen ja erityisesti yleiseen mahdollisuuteen saada yleiseen etuun liittyviä tavaroita ja palveluja; korostaa, että kahdenvälisten kauppasopimusten kestävästä kehityksestä koskevia lukuja on parannettava, jotta niihin voidaan sisällyttää yksityistä sektoria koskevia pakollisia raportointijärjestelmiä;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

10. korostaa, että on tutkittava, miten voidaan tehostaa yksityisen sektorin osallistumista Euroopan naapuruuspolitiikkaan niin, että se voi auttaa luomaan talouskasvua ja työpaikkoja unionin naapurustossa, ja tähän on pyrittävä esimerkiksi jakamalla pääoman saantia koskevaa ammattitaitoa;

11. kehottaa komissiota edistämään, tukemaan ja rahoittamaan ensisijaisesti yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuushankkeita ja ottamaan käyttöön pakolliset ja julkisesti saatavana olevat etukäteen toteutettavat köyhyysarviointit ja sosiaaliset vaikutustenarviointit, kun näitä ohjelmia pannaan täytäntöön yhdessä yksityisen sektorin kanssa;

12. kehottaa unionia kuulemaan virallisesti kansalaisjärjestöjä ja yhteisöjä, joihin kehityshankkeilla on välittömiä tai välillisiä vaikutuksia;

13. korostaa valtavia mahdollisuuksia, joita unionin lisäarvo voi tarjota kumppanuuksille yksityisen sektorin kanssa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen kanssa, joista moni on saavuttanut aikaisemmin hyviä tuloksia yksityisen sektorin kanssa tehtävästä yhteistyöstä; korostaa, että oikeusvaltioon perustuva täysin toimiva markkinatalous on edelleen tärkeä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen moottori ja että tämä olisi otettava huomioon EU:n kehityspolitiikassa;

14. pitää myönteisenä ”Framework for Business Engagement with the United Nations” -yhteistyökehystä, jolla edistetään yritysten yhteistyötä YK:n kanssa ja korostetaan, että talouskasvua tuova vankka yksityinen sektori on keskeinen tekijä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja että yksityinen sektori antaa tärkeän panoksen yhteisen taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän kehityksen saavuttamisessa;

15. pitää myönteisenä yksityisen sektorin osallistumista avun tuloksellisuutta käsittelevään OECD:n korkean tason foorumiin; pitää myönteisinä erityisesti tähän liittyviä aloitteita, jotka koskevat innovatiivisia tapoja saada kehitystoimien rahoitusta yksityiseltä sektorilta, sekä yhteistä Busanin julkilausumaa vuodelta 2011 julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön laajentamisesta ja tehostamisesta laajapohjaisen, osallistavan ja kestäväen kasvun aikaansaamiseksi;

16. pitää myönteisenä, että sitomattoman kahdenvälisen tuen määrä on jatkuvasti kasvanut, mutta on huolissaan sidotun tuen jatkuvista virallisista ja epävirallisista muodoista⁽¹⁾; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita toteuttamaan kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen yhteydessä antamansa sitoumuksen edistää avun sidonnaisuuden purkamista nykyisiä OECD:n suosituksia pidemmälle; korostaa sitomattoman uuden tuen kasvua luovia mahdollisuuksia, jotka voisivat hyödyttää kehitysmaiden paikallista teollisuutta; vaatii lisäämään todellista tukea ja edistämään alueellisten ja paikallisten arvoketjujen kestävää rakennetta; vaatii voimaannuttamaan edelleen paikallisia toimijoita ja painottamaan kestävien alueellisten ja paikallisten arvoketjujen muodostamista; pitää tärkeänä paikallista ja alueellista omistajuutta, kumppanimaiden omia strategioita ja uudistusohjelmia, kehityshankkeiden osallistumista sekä paikallisten toimitusketjujen turvaamisen tuomaa lisäarvoa; katsoo, että kehityspolitiikalla on tärkeä rooli käsiteltäessä unioniin suuntautuvien tämänhetkisten muuttovirtojen perimmäisiä syitä;

17. tunnustaa myös kaikkien maiden ja erityisesti kehitysmaiden oikeuden rajoittaa tilapäisesti pääoman liikkeitä estääkseen lyhytaikaisten ja epävakaiden yksityisten rahoitusvirtojen aiheuttamia finanssikriisejä; kehottaa poistamaan tätä oikeutta koskevat rajoitukset kaikista kauppaa- ja investointisopimuksista myös WTO:ssa;

18. toteaa, että tukiessaan yksityistä sektoria EU:n on otettava huomioon esteettömyys, sillä esimerkiksi vammaisten kaltaisten suurten väestöryhmien jättäminen ulkopuolelle estäisi yksityisyrittäjiä toimimasta merkittävän kokoisilla markkinoilla;

Kehitysmaiden paikallisen yksityisen sektorin tukeminen

19. huomauttaa, että kehitysmaiden mikro- ja pk-yritysten sääntelytaakka on paljon raskaampi kuin EU:n yritysten ja että niiden oikeussuoja ja omistusoikeudet ovat puutteellisia ja ne toimivat epävakaaissa epävirallisissa taloudessa; korostaa tässä yhteydessä maarekisterijärjestelmien merkitystä; korostaa tarvetta edistää kehitysmaiden paikallista yksityistä sektoria muun muassa parantamalla rahoituksen saatavuutta ja edistämällä yrittäjyyttä; kehottaa komissiota, muita avunantajia ja kehitysalan järjestöjä tukemaan tehokkaammin kotimaisten mikro- ja pk-yritysten valmiuksien lisäämistä;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): Real Aid An Agenda for Making Aid Work, s. 4.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

20. kehottaa EU:ta edistämään kansallisia kehittämisstrategioita, joilla muokataan yksityisen sektorin osallistumista kehitysyhteistyöhön tekemällä sen kanssa yhteistyötä sellaisessa kehityksen toimintakehyksessä, jossa keskitytään kotimaisiin osuuskuntiin sekä pk-yrityksiin, mikroyrityksiin ja erityisesti pienviljelijöihin, sillä ne tarjoavat parhaat mahdollisuudet edistää oikeudenmukaista kehitystä näissä maissa;

21. korostaa tarvetta lisätä tukea kumppanuuksille kehitysmaiden kanssa, jotta niiden sääntelykehyksiä voidaan uudistaa luomalla yksityisiä aloitteita suosiva toimintaympäristö tarjoamalla yrityksille tukimekanismeja siten, että samanaikaisesti saatetaan keskenään tasapainoon toisaalta investointeja edistävän ilmapiirin luominen ja toisaalta yleisten etujen ja ympäristön suojeleminen lainsäädännön avulla; panee merkille tarpeen mahdollistaa, että kehitysmaissa voidaan luoda luotettavat pankkijärjestelmät ja verohallinnot, jotka voivat tarjota tehokasta rahoitusalan hallintaa sekä julkisten ja yksityisten varojen hoitoa; kehottaa kumppanimaiden hallituksia ottamaan käyttöön raukeamislausekkeita, joilla tarpeettomia säädöksiä voidaan kumota; toteaa, että lainsäädännöstä olisi tehtävä vaikutustenarviointoja, joilla pyritään arvioimaan kielteiset vaikutukset työpaikkojen luomiseen ja ympäristönormeihin kohdistuvat uhat;

22. kehottaa unionia vahvistamaan kehitysmaiden kykyä kerätä kotimaista rahoitusta, jotta voidaan vähentää verovilppiä, lahjontaa ja laittomia rahavirtoja, ja erityisesti auttamaan vähiten kehittyneitä maita ja hauraita valtioita luomaan tehokkaampia ja vakaampia hallintoelimiä myös oikeudenmukaisten ja tehokkaiden verojärjestelmien kehittämisen kautta; kehottaa unionia tätä varten lisäämään taloudellista ja teknistä tukeaan kehitysmaalle, jotta voidaan varmistaa avoimuuden ja vastuullisuuden korkea taso; kehottaa unionia, sen jäsenvaltioita, kaikkia järjestöjä sekä kaikkia kehittyneitä maita ja kehitysmaita, jotka ovat allekirjoittaneet tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevan vuoden 2011 Busanin kumppanuuden, noudattamaan sitoumustaan tehostaa toimia korruption ja laittomien rahavirtojen torjumiseksi;

23. kehottaa komission kehitys- ja yhteistyöpääosastoa tekemään yhteistyötä yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston kanssa alueellisten tukirakenteiden kopioimiseksi Enterprise Europe Network -verkoston mallin mukaisesti kehitysmaiden mikro- ja pk-yrityksille, jotta niitä autetaan saamaan laillinen asema, rahoitusta ja pääomaa sekä pääsemään markkinoille ja voittamaan oikeudelliset esteet, ja tukemaan erityisesti mikro- ja pk-yrityksiä edustavien välittäjäorganisaatioiden vahvistamista; korostaa, että tällaisista rakenteista voisi ajan mittaan myös tulla paikallisten ja alueellisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien käynnistysalustoja useilla eri aloilla maa- ja elintarviketaloudesta ammattikoulutukseen ja terveydenhuolto-ohjelmiin, ja siten ne helpottaisivat valmiuksien kehittämistä, tietojen ja kokemusten vaihtoa sekä paikallisten ja kansainvälisten resurssien jakamista;

24. muistuttaa, että EU:n tehtäviin kuuluu tasapuolisen kokonaisvaltaisen verojärjestelmän tukeminen, mikä edellyttää, että otetaan käyttöön monikansallisten yritysten julkista maakohtaista raportointia koskevat tosiasiallisesti velvoittavat vaatimukset, luodaan yritysten, rahastojen ja vastaavien oikeushenkilöiden tosiasiallisia edunsaajia koskevat julkiset rekisterit ja varmistetaan verotietojen automaattinen vaihto ja verotusoikeuksien oikeudenmukainen jakautuminen, kun neuvotellaan vero- ja investointisopimuksista kehitysmaiden kanssa; katsoo myös, että kehitysrahoituslaitosten olisi investoitava vain yrityksiin ja rahastoihin, jotka suostuvat julkistamaan tosiasiallista edunsaajaa koskevat tiedot ja raportoimaan rahoitustileistään maakohtaisesti;

25. muistuttaa, että tullijärjestelmät ovat olennainen osa sellaista sääntely-ympäristöä, joka on räätälöity köyhiä suosivan yksityisen sektorin kehittämiseen ja työpaikkojen luomiseen liittyviin tarpeisiin; toteaa kuitenkin huolestuneena, että talouskumppanuussopimuksissa sallitaan tuontitullien alentaminen monilla AKT-maiden talousaloilla, samalla kun kaikkien EU:n tuonnista kannettavien tullien poistaminen vähentäisi merkittävästi tullituloja, jotka ovat joissakin tapauksissa jopa 15–20 prosenttia valtion tuloista; kehottaa unionia muotoilemaan kauppapolitiikkansa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevaa periaatetta noudattaen;

26. suhtautuu myönteisesti EIP:n Cotonoun sopimuksen investointikehyksen alaisuuteen perustamaan 500 miljoonan euron erityismäärärahaan, jonka avulla EIP voi tehostaa toimintaansa yksityisen sektorin kanssa riskialttiimmilla aloilla ja haastavammissa ympäristöissä; pitää valitettavana EIP:n Aasian luottokiintiön pienentämistä; painottaa, että kaikki EIP:n Cotonoun sopimuksen alaisuudessa tekemät investoinnit olisi mukautettava valtioiden kehitysyhteistyöstrategioihin demokraattisen omistajuuden periaatteen mukaisesti;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

27. korostaa, että epävakaisissa valtioissa ja konfliktista toipuvissa valtioissa yksityisen sektorin kehitysyhteistyön esteet ovat suurempia kuin muissa maissa ja edellyttävät kohdistetumpaa lähestymistapaa, jotta parannetaan investointi-ilmapiiiriä ja poistetaan tukahduttavat, vanhentuneet liiketoimintasäännöt, oikeuksia polkevat toimintatavat ja korkea korruption taso; suosittelee tältä osin, että komissio sitoutuu käymään kumppanivaltioiden ja yksityisen sektorin kanssa vuoropuhelua politiikan uudistamisesta, jotta torjutaan hallitusten ja yksityisen sektorin välistä syvää epäluottamusta, jota hyödyn tavoittelu, tuttavien suosiminen ja legitimitietin puute ovat perinteisesti edistäneet;

28. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kehitysmaita tehostamaan toimiaan, joilla pyritään edistämään naisten taloudellista voimaannuttamista ja luomaan tukimekanismeja naisryhmiä varten; toteaa, että säästöihin perustuva toimintatapa naisten taloudellisen osallisuuden lisäämiseksi on osoittautunut toimivaksi; suosittaa sukupuolten tasa-arvon vahvistamiseen perustuvaa lähestymistapaa kaikissa kumppanuusohjelmissä yhdessä naisille, nuorille ja vammaisille annettavan yrittäjäkoulutuksen ja kohdennettujen naispuolisten bisnesenkeliin verkostojen kanssa; kehottaa antamaan enemmän tukea paikallisille naisryhmiä, jotta nämä voivat hyödyntää yksityisen sektorin tuottamaa kasvua; suosittaa, että toteutetaan toimenpiteitä, joilla valvotaan naisten taloudelliseen voimaannuttamiseen liittyvää prosessia, ja toteaa, että Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n mukaan asukaskohtainen tulo kasvaisi huomattavasti, jos naiset osallistuisivat työvoimaan yhdenvertaisesti miesten kanssa;

Unionin ja kansainvälisen yrityssektorin osallistuminen kestävän kehityksen saavuttamiseen

29. korostaa, että yksityisen sektorin pitkän aikavälin kestävän kehityksen hyväksi antaman panoksen potentiaali ulottuu yksityisen sektorin taloudellisia varoja, kokemusta ja asiantuntemusta pidemmälle ja sisältää arvoketjujen ja jakelukanavien työpaikkoja luovan perustamisen paikallistasolla, köyhyyden ja epätasa-arvon vähenemisen, naisten oikeuksien ja mahdollisuuksien ja ympäristön kestävyuden parantamisen sekä paremman tavoitavuuden ja tehokkuuden ja kaupallisesti saatavilla olevien ja kohtuuhintaisten tuotteiden, palvelujen ja teknologian paremman saatavuuden; kehottaa pyrkimään siihen, että unionin kehityssponsit ovat merkittävässä asemassa toteutettaessa sovittuja kansainvälisiä normeja, kuten liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja ja Kansainvälisen työjärjestön normeja, ja että tehdään yhteistyötä eurooppalaisten yritysten ja investoijien kanssa, jotta voidaan taata YK:n suuntaviivojen sekä monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n suuntaviivojen noudattaminen yritysten liiketoiminnassa sekä niiden kehitysmaissa sijaitseissa toimitusketjuissa;

30. painottaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeisessä asemassa, kun pyritään varmistamaan, että yksityinen sektori osallistuu tosiasiallisesti kehitysyhteistyöhön; painottaa kehitysmaiden vastuuta työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun tukemisesta yksityisen sektorin työnantajien, työntekijöiden ja kansallisten hallitusten välillä, jotta parannetaan hyvää hallintotapaa ja valtioiden vakautta; kehottaa kehitysmaita erityisesti varmistamaan, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua laajennetaan kattamaan vientiteollisuuden vapaa-alueet ja teollisuuden klusterit;

31. korostaa, että yksityisen sektorin ja erityisesti pk-yritysten on oltava osa poliittista vuoropuhelua kaikkien muiden kehitysyhteistyökumppanien rinnalla, jotta helpotetaan keskinäistä yhteisymmärrystä ja hallinnoidaan odotuksia ja varmistetaan tehokkuus ja avoimuus; korostaa tässä yhteydessä EU:n edustustojen tärkeää roolia kehitysmaissa, joissa ne toimivat foorumeina, joilla tällaisia keskusteluja voidaan käydä; korostaa osuuskuntien myönteistä roolia yhteiskunnallisesti osallistavaa kehitystä edistävinä toimijoina ja niiden kykyä lisätä yhteisöjen vaikutusmahdollisuuksia työpaikkojen ja tulonmuodostuksen välityksellä; huomauttaa erityisesti, että työntekijät ovat perustaneet yhteisiä palveluosuuskuntia ja -yhdistyksiä tukeakseen itsenäistä ammatinharjoittamistaan epävirallisen talouden kehityksessä, kun taas maaseutualueilla säästö- ja luotto-osuuskunnat tarjoavat pankkipalveluja, joita ei monissa yhteisöissä ole saatavilla, ja rahoittavat pien- ja mikroyritysten perustamista; toteaa, että yksityinen sektori kattaa yhteiskunnallisten yritysten ja reilun kaupan järjestöjen kaltaiset toimijat, jotka noudattavat toiminnassaan yhteiskunnallisia ja ympäristöalaaan liittyviä periaatteita; kehottaa komissiota ottamaan nämä toimet huomioon sen tarkastellessa yksityisen sektorin roolia kehitysyhteistyössä;

32. kehottaa komissiota kannattamaan sijoittajien ja muiden sidosryhmien ehdotusta, jonka mukaan olisi tuettava sitovia sääntöjä yritysten toteuttamasta sosiaalisia sekä ympäristöön ja ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä koskevasta raportoinnista; katsoo, että sääntöjen olisi vastattava EU:n direktiiviä muusta kuin rahoitusalan raportoinnista ja että ne ovat yksi ehdotetuista uusista YK:n kestävän kehityksen tavoitteista;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

33. kehottaa unionia olemaan mukana vahvistamassa ja luomassa paikallisten yksityisen sektorin toimijoiden ja erityisesti mikro- ja pk-yritysten rakenteita verkkoja ja elimiä, jotka ottavat oman paikkansa kansallisessa ja alueellisessa politiikassa;

34. korostaa, että yksi tärkeimmistä yksityisen sektorin osallistumisen lisäämistä kehitysmaissa haittaavista rajoitteista on luottokelpoisten hankkeiden puute, joka johtuu heikoista oikeus-, toimielin- ja verojärjestelmistä ja täytäntöönpanovalmiuksista sekä investointien suunnitteluun ja hankkeiden valmisteluun käytettävissä olevien resurssien puutteesta; kehottaa lisäämään teknisen avun antamista kumppanivaltioiden julkiselle yrityssektorille, jotta parannetaan niiden valmiuksia ottaa vastuu julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista ja ottaa ne omistukseensa prosessin päätteeksi; painottaa, että yksityisen sektorin on varauduttava pitkän aikavälin investointeihin tuottojen saamiseksi, koska sektorilta saattaa osakkeenomistajista riippuen muutoin puuttua pitkän aikavälin visio, jota tuoton saaminen edellyttää inhimillisen kehityksen kannalta keskeisillä sosiaalisilla aloilla;

35. toteaa, että yksityisen sektorin osallistuminen infrastruktuurihankkeisiin on lisääntynyt kehitysmaissa huomattavasti, 18 miljardista dollarista vuonna 1990 kaikkiaan 150 miljardiin dollariin vuonna 2013; kehottaa jatkamaan tätä osallistumista ja toteaa, että infrastruktuurin saatavuuden puute on keskeinen tekijä, joka rajoittaa yksityisen sektorin kasvua sekä heikentää tuottoa ja työpaikkojen luomista;

36. korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet tarjoavat valtavia mahdollisuuksia maatalouden alalla, kunhan maananastuksen estämiseksi ja maataloustuotannon lisäämisen ja tehostamisen varmistamiseksi on olemassa selvästi määritelty ja vankka omistusoikeuksia ja maanomistusturvaa koskeva lainsäädäntökehys; pitää myönteisenä vuonna 2014 käynnistettyä EU:n ohjelmaa maanhallinnan vahvistamiseksi Afrikan maissa; suosittelee, että EU ja sen edustustot toimivat entistä tärkeämmässä roolissa tehtaessa yhteistyötä kumppanivaltioiden ja EIP:n, Maatalouden kansainvälisen kehittämisrahaston (IFAD) ja muiden vastaavien elimien kanssa, jotta otetaan yksityinen sektori mukaan kehittämään markkinaperusteisia ratkaisuja maatalouden haasteisiin; painottaa tarvetta ottaa käyttöön taloudellisia kannustimia, jotta vältetään syrjäytyminen, kun kyseessä ovat köyhät syrjäseutujen asukkaat ja viljelijät, jotka viljelevät lajikkeita, jotka eivät ole kaupallisesti merkittäviä tai jotka eivät todennäköisesti houkuttele maatalousteollisuuden kumppaneita; korostaa, että suojatoimiin olisi sisällyttävä sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä riskinarviointi, asianosaisten yhteisöjen legitiimien edustajien kuuleminen ja näiden vapaaehtoinen ja tietoon perustuva etukäteissuostumus kyseiselle hankkeelle sekä näiden yhteisöjen oikeudellinen tukeminen tarvittaessa; kehottaa komissiota toteuttamaan hankkeiden yhteydessä seurantatoimia ja neuvottelemaan sopimusten tarkistamisesta tapauksissa, jotka ovat osoittautuneet haitallisiksi paikallisväestön kannalta;

37. korostaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin maatalouden alalla liittyviä riskejä, kuten maananastus, jotka on estettävä; painottaa, että on tärkeää kohdentaa tukitoimia pienviljelijöihin ja erityisesti naisiin; kehottaa komissiota yhdistämään EU:lta rahoitusta saavat maatalousalan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja kattavat toimet, joilla suojataan pienviljelijöitä, paimentolaisia ja muita haavoittuvassa asemassa olevia maankäyttäjää siltä, että maata tai vettä ei mahdollisesti olisi saatavissa; korostaa, että suojatoimiin olisi sisällyttävä sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä riskinarviointi, joka on kunkin hankkeen käynnistämisen edellytys, sekä näiden yhteisöjen oikeudellinen tukeminen tarpeen vaatiessa; suosittelee G8-maiden New Alliance -ruokaturvahankkeiden korvaamista aloitteilla, jotka liittyvät Afrikan maatalouden kokonaisvaltaiseen kehittämisohjelmaan (CAADP); painottaa, että taloudellisten ja sosiaalisten korvausten on perustuttava sitoviin sitoumuksiin ja että olisi aina otettava huomioon vaihtoehtoiset kehitysyhteistyösuunnitelmat;

38. suosittelee, että unioni jatkaa uusiutuvia energiamuotoja ja vihreää energiaa koskevien hankkeiden tukemista kehitysmaissa ja erityisesti syrjäisillä maaseutualueilla kestäväällä tavalla; suhtautuu myönteisesti siihen, että yksi EIP:n investointikehyksen ensisijaisista tavoitteista on investoiminen energiaan, joka on laajalti tunnustettu keskeiseksi tekijäksi talouskasvun vapauttamiseksi Afrikassa; odottaa innovatiivisten rahoitusvälineiden edistävän yksityisen sektorin investointeja uusiutuvaan energiaan, energiatehokkuuteen ja energiansaantiin; kannustaa myös EIP:tä ja eurooppalaisia kehitysrahoittajia (EDFI) rahoittamaan investointihankkeita, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen lieventämistä ja siihen sopeutumista Afrikassa ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC) perustuvien EU:n sitoumuksen ja velvoitteiden mukaisesti; muistuttaa, että etusijalle olisi asetettava pienimuotoiset, sähköverkon ulkopuoliset ja hajautetut uusiutuvia energialähteitä koskevat hankkeet, jotta varmistetaan energian saatavuus maaseudulla ja vältetään suuren mittakaavan energianinfrastruktuurin mahdolliset kielteiset sosiaaliset ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

39. kehottaa unionia kehittämään lujan sääntelykehiksen, joka perustuu kehitysyhteistyön tehokkuuskriteereihin ja jonka puitteissa yksityisen sektorin on toimittava myös pitkän aikavälin sopimusperusteisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien edistämiseksi; kehottaa unionia edistämään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia kustannustehokkuusanalyysin pohjalta ainoastaan, jos muita edullisempia ja riskittömämpiä rahoitusvaihtoehtoja ei ole käytettävissä; kehottaa unionia panemaan täytäntöön julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita koskevia tehokkaita suojatoimia, jotta varmistetaan ihmisoikeudet ja naisten oikeudet;

40. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu julkisten ja yksityisten resurssien yhdistämisessä terveydenhuoltoalalla ja lääkkeiden saatavuuden parantamisessa samoin kuin teknologiansiirron tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisen tehostamisessa kehitysmaissa; suosittelee, että unioni helpottaa uusien yhteistyömahdollisuuksien avaamista myös muilla kuin lääkkeiden saatavuuden alalla, jotta uudistetaan toimimattomia terveydenhuoltojärjestelmiä kehitysmaissa; painottaa, että paikallisten pk-yritysten ja -teollisuuden tukea voidaan lisätä rahoitusvälineiden avulla mutta myös toteuttamalla teknologian siirtoja, kehittämällä valmiuksia sekä varmistamalla toimittajien toiminnan kestävä kehittäminen ja yritysytteudet;

41. korostaa, että on tärkeää poistaa koulutusjärjestelmän ja olemassa olevien työmarkkinoiden välinen ero kehitysmaissa; kehottaa komissiota helpottamaan ohjelmia ja tukemaan sellaisia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, joihin otetaan mukaan kaikki asianomaiset sidosryhmät kouluista, korkeakouluista, koulutuskeskuksista ja yksityiseltä sektorilta, jotta voidaan tarjota koulutusmahdollisuuksia, jotka ovat markkinoiden kannalta merkityksellisiä; kannustaa perustamaan oppisopimuskoulutusta antavia ammattioppilaitoksia, joissa nuoret voivat sekä suorittaa ammatillisen oppisopimuskoulutuksen, jossa painotetaan ammatin käytännön näkökulmia, että seurata teorialuentoja erikoistuneissa ammattioppilaitoksissa;

42. painottaa, että kehitysmaiden hallitusten valmiuksia sääntelyviranomaisina on kehitettävä, jotta voidaan onnistuneesti saavuttaa kestävä kehitys;

Yksityisen sektorin kanssa tehtävän yhteistyön periaatteet

43. korostaa, että yhteistyö yksityisen sektorin kanssa edellyttää joustavaa lähestymistapaa, jota ei räätälöidä pelkästään odotettujen lopputuloksien perusteella vaan myös ottaen huomioon paikallisten olojen suotuisuus yksityisyriyksiä ja yksityisten investointien kannalta; suosittaa, että vähiten kehittyneisiin maihin ja hauraisiin valtioihin sovelletaan eriytettyä lähestymistapaa; panee merkille, että investoinnit ja yksityisen sektorin kanssa tehty yhteistyö kestävä kehityksen tavoitteisiin liittyvillä aloilla vaihtelevat suuresti kehitysmaasta toiseen; kehottaa siksi kehitysavun antajia antamaan suurimman osan tuestaan alhaisen tulotason maille avustuksien muodossa;

44. suhtautuu myönteisesti yksityiselle sektorille myönnettävää suoraa tukea koskeviin kriteereihin, joita hahmoteltiin komission tiedonannossa yksityisestä sektorista ja kehityksestä; kehottaa laatimaan selkeästi määritellyn kehiksen, jolla säännellään kaikkia kumppanuuksia yksityisen sektorin kanssa ja asetetaan vertailuarvot (kuten mikroyrityksiin kohdistetut toimet, luottojen saatavuutta koskevat strategiat ja epäedullisessa asemassa olevien ryhmien, naisten ja nuorten saaminen työmarkkinoille), joilla on varmistettava, että noudatetaan kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden ja tehokkuuden periaatteita sekä kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita ja erityisesti köyhyyden ja epätasa-arvon vähentämistä; katsoo, että päätösten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeiden käytön tukemisesta kehitysmaissa rahoituslähteitä yhdistämällä olisi perustuttava näiden mekanismien kehitysvaikutusten, vastuullisuuden ja avoimuuden perusteelliseen arviointiin sekä aiemmista kokemuksista opittuihin asioihin;

45. on huolestunut siitä, että julkisten varojen käytön tarkoituksenmukaisuuden takaavia suojakeinoja ei aina sovelleta; korostaa, että hankkeen valmisteluvaiheessa on sovittava mitattavissa olevista tulosindikaattoreista sekä valvonta- ja arviointimekanismeista samalla kun varmistetaan, että investoinneissa noudatetaan kansainvälisiä ihmisoikeus-, sosiaali- ja ympäristönormeja sekä avoimuutta ja että yksityinen sektori maksaa oman osuutensa veroista; korostaa riskinarvioinnin, velanhoidokkyvyn, avoimuuden ja investointisuojaan tärkeyttä; painottaa kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan virallisen neuvoo-antavan ja valvovan roolin merkitystä täydellisen vastuuvollisuuden ja avoimuuden varmistamisessa; suosittelee, että kehitysmaissa, jossa kehitysyhteistyöhanke pannaan täytäntöön, olisi taattava tosiasiallinen oikeussuojan saatavuus ja korvauksien maksaminen yritysten väärinkäytösten vuoksi vahinkoa kärsineille;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kehityskumppanuuksiin osallistuvat yritykset noudattavat kestävästä kehityksestä tavoitteita ja yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita; tukee voimakkaasti yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden tehokasta ja kattavaa levittämistä ja täytäntöönpanoa sekä unionissa että sen ulkopuolella, ja korostaa, että on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin politiikkatoimiin ja lainsäädännöllisiin toimiin YK:n ohjaavien periaatteiden tehokkaassa täytäntöönpanossa olevien puutteiden korjaamiseksi, ja toteaa, että tämä koskee esimerkiksi oikeussuojan saatavuutta; suosittelee, että kaikki unionin yritykset, jotka toimivat kehitysmaissa, takaavat tietyn avoimuuden noudattaen OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille ihmisoikeuksien kunnioittamisen alalla, millä edistetään yhteiskunnallista ja ympäristöön liittyvää hyvinvointia kehitysmaissa, ja toimien yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa; korostaa, että jäsenvaltioiden on laadittava kansallisia suunnitelmia yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja erityisesti konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden täytäntöönpanemiseksi;

47. korostaa, että unionin kauppaa- ja kehitysyhteistyöpolitiikassa on kunnioitettava kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden poliittista ja taloudellista liikkumavaraa, jotta voidaan ylläpitää keskeisiä tuontituloja tarvittaessa ja edistää ammattitaitoa vaativien ja ihmisarvoisten työpaikkojen luomista paikallisessa valmistavassa teollisuudessa ja maatalousteollisuudessa, jotka mahdollistavat huomattavan paikallisen lisäarvon, teollisuuden kasvun sekä viennin kasvun ja monipuolistumisen, jotka ovat keskeisiä tekijöitä taloudellisissa ja sosiaalisissa uudistuksissa; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita edistämään konkreettisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että monikansalliset yhtiöt maksavat veroja niihin maihin, joista niiden voitot ovat peräisin, sekä edistämään yksityisen sektorin tehokasta maakohtaista raportointia ja siten tehostamaan kotimaisten resurssien käyttöönottoa ja reilua kilpailua;

48. kannustaa unionia tukemaan monikansallisia yhtiöitä ja muita liikeyrityksiä sitovan YK:n kansainvälisen ihmisoikeusvälineen meneillään olevaa kehittämisprosessia, koska sillä selvennetään monikansallisten yhtiöiden velvollisuuksia ihmisoikeuksien alalla sekä yhtiöiden velvollisuuksia valtioiden suhteen ja luodaan tehokkaita oikeussuojakeinoja uhreille tapauksissa, joissa kotimainen tuomiovalta ei selvästikään pysty tosiasiallisesti asettamaan yhtiöitä syytteeseen;

49. suhtautuu myönteisesti komission näkemukseen siitä, että on edistettävä ILO:n ihmisarvoista työtä koskevan toimintasuunnitelman strategisia pilareita keinona torjua eriarvoisuutta ja sosiaalista syrjäytymistä erityisesti kaikkein syrjäytyneimmässä ryhmässä, joita ovat esimerkiksi naiset, lapset, ikääntyneet ihmiset ja vammaiset; korostaa, että yritysten on tuettava työntekijöiden oikeudenmukaista kohtelua ja varmistettava turvalliset ja terveelliset työolot, sosiaalinen suojeleminen ja työmarkkinavuoropuhelu samalla kun mahdollistetaan työntekijöiden, hallinnon ja urakoitsijoiden välinen rakentava suhde;

Tästä eteenpäin: toimenpiteet, joilla yksityisestä sektorista tehdään kestävä kumppani kehitysyhteistyöpolitiikassa

50. kehottaa unionin toimielimiä ja muita elimiä laatimaan selkeän, jäsennellyn, avoimen ja vastuunalaisen kehityksen, jolla säännellään yksityisen sektorin kanssa kehitysmaissa toteutettavia kumppanuuksia ja yhteenliittymiä, ja korostaa, että yksityisen sektorin roolin kasvaessa on tärkeä kehittää asianmukaisia takeita ja institutionaalisia valmiuksia;

51. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita kehittämään selkeän ja konkreettisen strategian, jolla varmistetaan, että yksityinen sektori noudattaa kehitysmaiden kansallisten hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan ensisijaisia kehitystavoitteita;

52. kehottaa perustamaan unionin tasolla alakohtaisia monen sidosryhmän foorumeja, jotka kokoavat yhteen yksityisen sektorin, kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja järjestöt, ajatushautomot, kumppanimaiden hallitukset, avunantajat, osuuskuntien järjestöt, yhteiskunnalliset yritykset ja muut sidosryhmät, jotta voidaan voittaa kumppanien keskinäinen varautuneisuus ja luottamuksen puute sekä vastata haasteisiin, joita saattaa tahattomasti aiheutua yhteisistä kehitysyhteistyötoimista; korostaa tähän liittyen EU:n edustustojen tärkeää roolia asianomaisissa maissa näiden keskustelujen helpottajana; toteaa, että komission ehdotus olemassa olevien mekanismien, kuten kehitysaiheisen vuoropuhelufoorumin (Policy Forum for Development), vahvistamisesta on oikeasuuntainen askel;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

53. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen suosituksen, jonka mukaan komission tulee selkeästi osoittaa rahoitusvälineiden yhdistämishankkeisiin osoitettujen unionin varojen täydentävyys rahoituksen ja kehitysyhteistyön osalta; tukee komission aikomusta laajentaa rahoitusvälineiden yhdistämisen soveltamisalaa siten, että se kattaa infrastruktuurin lisäksi myös muita aloja, kuten kestävän maatalouden, sosiaalialat ja paikallisen yksityisen sektorin kehittämisen, jos komissio perustelee kantansa; korostaa kuitenkin, että kaikkien rahoitusvälineiden yhdistämistoimien on oltava täysin kehitysyhteistyön tehokkuuden periaatteiden (kuten omistajuus, vastuunalaisuus ja avoimuus) mukaisia, jotta varmistetaan, että niillä pyritään kestävän kehityksen tavoitteisiin; kehottaa komissiota arvioimaan lainojen ja avustusten yhdistämismekanismia ja vahvistamaan hankkeiden yhdistämistä koskevia hallinnollisia valmiuksiaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksen mukaisesti; kehottaa komissiota demokratisoimaan rahoitusvälineiden yhdistämisen alaan liittyvien EU:n foorumin ja alueellisten järjestelyjen hallintorakennetta toteuttamalla toimia paikallisella tasolla kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten kumppanihallitusten, kansallisten parlamenttien, yksityisen sektorin toimijoiden, ammattijärjestöjen ja paikallisyhteisöjen kanssa; kehottaa komissiota vahvistamaan perusteita, jotka koskevat avustuksia ja niiden suuruutta, ja täsmentämään yksityiskohtaisesti rahoituslähteiden yhdistämisen tuottamaa lisäarvoa sen kaikkien hankkeiden osalta;

54. kehottaa laajentamaan EIP:n nykyistä ulkoista lainanantovaltuutta, jotta tehostetaan sen roolia kestävän kehityksen saavuttamisessa ja varsinkin jotta osallistutaan aktiivisemmin yksityistä sektoria koskevaan uuteen strategiaan yhdistämällä rahoituslähteitä, yhteisrahoittamalla hankkeita ja kehittämällä paikallista yksityistä sektoria; kehottaa myös lisäämään EIP:hen liittyvien kumppanuuksien ja hankkeiden avoimuutta ja vastuuvollisuutta; muistuttaa, että EIP:n rahoitustoimien, jotka toteutetaan kehitysmaissa unionin EIP:lle myöntämän takuun nojalla, päätavoitteena olisi oltava köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen; kehottaa EIP:tä ja muita unionin jäsenvaltioiden kehitysrahoituslaitoksia varmistamaan, että niiden tukea saavat yritykset eivät osallistu veronkiertoon;

55. kehottaa komissiota varmistamaan, että alhaisen tulotason maissa ja epävakaisissa valtioissa kumppanuudet ja yksityissektorille myönnettyt lainat yhdistetään kansalaisjärjestöille myönnettäviin suoriin avustuksiin ja että ne noudattavat kyseisten valtioiden kehitysyhteistyön painopistealoja, jotta varmistetaan kansalaisten osallistuminen ja sovelletaan eri sidosryhmien välisiä prosesseja kansalaisjärjestöjen, paikallishallintojen ja ammattijärjestöjen välillä;

56. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikissa EU:n edustustoissa on koulutettua ja pätevää henkilöstöä, joka on aktiivisesti valmistautunut välittämään ja toteuttamaan kumppanuuksia yksityisen sektorin toimijoiden kanssa; huomauttaa, että lupaus vauhdittaa EIP:n toimistojen sijoittamista EU:n edustustojen tiloihin on askel oikeaan suuntaan; kehottaa komissiota soveltamaan kentällä jäsenvaltioiden parhaita käytänteitä, koska niiden suurlähetystöt ovat usein yksityisen sektorin toimijoiden ”ensimmäinen yhteyspiste”;

57. kehottaa komissiota sitoutumaan voimakkaammin yksityisen sektorin kanssa harjoitettavan laajemman ja myönteisemmän vuorovaikutuksen edistämiseen, kun se käyttää poliittista arvovaltaansa kumppanimaiden hallituksiin ja paikallisviranomaisiin ja käy vuoropuhelua niiden kanssa; korostaa, että maakohtaiset strategia-asiakirjat, maaohjelmat ja budjettituki saattavat olla arvokkaimmat välineet avattaessa tietä liiketoimintaympäristöä koskeville uudistuksille kumppanimaisissa ja edistettäessä kotimaista teollistumista; suosittaa, että EU panee täytäntöön UNCTADin toimintasuunnitelman, joka koskee kestävän kehityksen tavoitteisiin investoimista; kiinnittää huomiota siihen, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien suunnittelu, jäsentely ja täytäntöönpano ovat edelleen haastavia ja monimutkaisia kysymyksiä ja että niiden menestyminen riippuu myös toimintaympäristön suotuisuudesta;

58. painottaa, että vastuu tehokkaista yhteisistä toimista on paitsi niihin osallistuvilla avunantajilla ja yrityksillä niin myös kumppanimaiden hallituksilla; kehottaa unionia vahvistamaan kumppanivaltioiden valmiuksien kehittämistä sen arvioimiseksi, milloin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin voidaan osallistua; painottaa, että hyvä hallintotapa, oikeusvaltio, liiketoimintaympäristön uudistamisen kehys, korruption torjunta, julkinen varainhoito sekä julkisten instituutioiden tehokkuus ovat investointien, innovoinnin ja yksityisen sektorin kehittämisen kannalta ratkaisevia;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

59. kehottaa keskittymään nykyistä enemmän avunantajien koordinoinnin ja yhteisen ohjelmoinnin parantamiseen sekä painottamaan erityisesti mitattavissa olevien kehitystulosten tuottamista, jotta unionin kehitysyhteistyöpolitiikalla saavutetaan suurin mahdollinen vaikutus ja varmistetaan täysimittainen vastuunotto kehitysyhteistyömennoista;

o

o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n pääsihteerille, UNCTADille, YK:n teollistamisjärjestölle UNIDOLle ja vuoden 2015 jälkeistä kehityssuunnitelmaa käsittelevälle YK:n korkean tason paneelille.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0099

Hermann Winklerin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 12. huhtikuuta 2016 Hermann Winklerin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2000(IMM))**

(2018/C 058/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Hermann Winklerin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Leipzigin syyttäjänviraston 25. syyskuuta 2015 välittämän pyynnön, joka liittyy liikenneonnettomuutta koskevaan esitutkintaan (viite: 600 AR 3037/15) ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 14. joulukuuta 2015,
 - ottaa huomioon, että Hermann Winkler on luopunut työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesta oikeudestaan tulla kuulluksi,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Saksan perustuslain (*Grundgesetz*) 46 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0062/2016),
- A. ottaa huomioon, että Leipzigin (Saksa) syyttäjänvirasto on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Hermann Winklerin koskemattomuuden pidättämistä tutkintamenettelyn käynnistämiseksi väitetystä rikoksesta;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

- B. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaan jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Saksan perustuslain (*Grundgesetz*) 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsentä ei voida vaatia vastaamaan rangaistavasta rikoksesta ilman liittopäivien suostumusta, ellei häntä tavata itse teosta tai seuraavan päivän kuluessa;
- D. ottaa huomioon, että koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö liittyy 23. syyskuuta 2015 tapahtuneen vakavan liikenneonnettomuuden, jossa Hermann Winkler oli osallisena, esitutkintaan;
- E. toteaa, että rikosoikeudellisessa menettelyssä ei ole kyse Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetuista Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviensä hoitamisen yhteydessä ilmaisemista mielipiteistä tai suorittamasta äänestyksestä;
- F. toteaa, että valiokunnan saamien tietojen perusteella ei ole syytä olettaa, että rikosoikeudellisen menettelyn tarkoituksena olisi vahingoittaa jäsenen poliittista toimintaa (*fumus persecutionis*);
- G. toteaa, että väitetyllä rikoksella ei selvästikään ole yhteyttä Hermann Winklerin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä;
- H. katsoo siksi, että parlamentaarinen koskemattomuus on aiheellista pidättää kyseisessä tapauksessa;
1. päättää pidättää Hermann Winklerin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Saksan liittovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja Hermann Winklerille.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0094

Tietyistä AKT-valtioista peräisin olevat tuotteet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin (uudelleenlaadittu) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2018/C 058/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0282),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0154/2015),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 8. lokakuuta 2015 antaman lausunnon⁽¹⁾,
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽²⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kansainvälisen kaupan valiokunnalle työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 16. syyskuuta 2015 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 104 ja 59 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A8-0010/2016),

A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantajan ryhmän mukaan komission ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta;

1. vahvistaa ensimmäisen käsittelyn kantanaan komission ehdotuksen ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantajan ryhmän suositukset;

⁽¹⁾ EUVL C 32, 28.1.2016, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0128

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi talouskumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin (uudelleenlaadittu teksti)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1076.)

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0095

Tanskan ja Grönlannin kanssa tehty kalastuskumppanuussopimus: kalastusmahdollisuudet ja taloudellinen korvaus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 058/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11634/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta (11633/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0377/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen sekä kehitysvaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A8-0067/2016),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Grönlannin hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0096

EU:n ja Macaon välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 058/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05255/2014),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon hallituksen väliseksi sopimukseksi tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (08179/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan sekä 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0040/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 99 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0072/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Kiinan kansantasavallan erityishallintoalueen Macaon hallitukselle.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0097

Yleisen verokannan vähimmäistaso yhteisessä arvonlisäverojärjestelmässä *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta yleisen verokannan vähimmäistason noudattamista koskevan velvoitteen soveltamisajan osalta (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2018/C 058/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2015)0646),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0009/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0063/2016),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pitää valitettavana, että komissio julkaisi ehdotuksensa niin myöhään, että arvonlisäveron vähimmäistasoa sovelletaan takautuvasti;
 3. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 4. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 5. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 1**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 1 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

97 artikla

*Komission teksti**Tarkistus*

Yleisen verokannan on oltava 1 päivästä tammikuuta 2016 31 päivään joulukuuta **2017** vähintään 15 prosenttia.

Yleisen verokannan on oltava 1 päivästä tammikuuta 2016 31 päivään joulukuuta **2018** vähintään 15 prosenttia.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0098

Brasilian ja Europolin välistä strategista yhteistyötä koskeva sopimus *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi hyväksynnän antamisesta Euroopan poliisivirastolle (Europol) Brasilian liittotasavallan ja Europolin välistä strategista yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemiseen (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 058/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (13980/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0010/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta 6. huhtikuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/371/YOS⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon täytäntöönpanosäännöistä, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien, 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/934/YOS⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan,
 - ottaa huomioon luettelon määrittämiseksi kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia, 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/935/YOS⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan ja 50 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0070/2016),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyösopimuksen säännöksiä uuden Europol-asetuksen (2013/0091(COD)) voimaantulon jälkeen; kehottaa komissiota tiedottamaan arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja antamaan tarvittaessa suosituksen sopimusta koskevien kansainvälisten neuvotteluiden uudelleenkäynnistämisen hyväksymiseksi;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle ja Europolille.

⁽¹⁾ EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 12.

Tiistai 12. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0101

Jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 058/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0005 – 2014/0032(COD)),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0004 – 2014/0033(COD)),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0032/2014),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. maaliskuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. joulukuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0288/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. katsoo, että koska komission ehdotuksen COM(2014)0004 sisältö on sisällytetty tähän kantaan, lainsäädäntömenettely 2014/0033(COD) on rauennut;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2014)0032

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus")

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1012.)

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 70.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0111

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Ruotsin hakemus – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))**

(2018/C 058/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0061 – C8-0033/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0077/2016),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi vähennettyjen työntekijöiden uudelleen sijoittamisen ja työmarkkinoille palaamisen helpottamiseksi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukoukussa hyväksytyt Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- C. toteaa, että EGR-asetuksen hyväksyminen ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, asetetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- D. ottaa huomioon, että Ruotsi jätti hakemuksen EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks EGR:n rahoitustuen saamiseksi sen jälkeen, kun NACE Rev. 2:n kaksinumerotasoon 29 (moottoriajoneuvojen ja perävaunujen valmistus sekä jatkojalostajat) luokitellulla toimialalla toimivasta yrityksestä oli vähennetty työntekijöitä pääasiassa Övre Norrlandin (SE33) NUTS 2-tason alueella, ja ottaa huomioon, että EGR-asetuksen mukaiseen tukeen oikeutetusta 647 vähennetystä työntekijästä 500:n odotetaan osallistuvan toimenpiteisiin; ottaa huomioon, että näistä työntekijöistä 470 vähennettiin Volvo Group Truck Operation EMEA -yrityksen Uumajan tehtaalta, ja 177 työntekijää vähennettiin neljästä hankkija- ja jatkojalostajayrityksestä (IL Logistics AB, Lemia, Caverion ja Isringhausen);
- E. ottaa huomioon, että hakemuksen perustana on käytetty EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toimintakriteeriä, jossa edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen hankkijoiden tai jatkojalostajien palveluksesta, ja/tai itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden työskentely on päättynyt;
- F. toteaa, että EGR:stä tuettuja toimia koskeva varainkäytön valvonta on EGR-asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla;
1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt toimintakriteerit täyttyvät ja että sen vuoksi Ruotsi on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 1 793 710 euroa eli 60 prosenttia 2 989 518 euron kokonaiskustannuksista;
 2. toteaa, että Ruotsin viranomaiset jättivät EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 16. syyskuuta 2015 ja että komissio sai arvionsa valmiiksi 16. helmikuuta 2016 ja ilmoitti asiasta parlamentille samana päivänä;
 3. pitää valitettavana, että komissio ei kyennyt pitämään kiinni tämän hakemuksen arvioinnin loppuun saattamiselle asetetusta määräajasta poikkeuksellisen henkilöstöpulan vuoksi; muistuttaa, että edunsaajien edun vuoksi tukea olisi asetettava saataville mahdollisimman pian ja tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita ja EGR:n päätöksentekoprosessiin osallistuvia unionin toimielimiä pyrkimään kaikkiin keinoihin lyhentämään käsittelyaikaa ja yksinkertaistamaan menettelyjä, jotta varmistetaan EGR:n käyttöönottamista koskevien päätöksien sujuva ja nopea hyväksyminen;
 4. toteaa, että hyötyajoneuvojen valmistus ei ole enää yksinomaan eurooppalaisten ja pohjoisamerikkalaisten valmistajien hallitsema ala uusien aasialaisten kuorma-autojen valmistajien saavuttua markkinoille; huomauttaa, että unionissa valmistettujen raskaiden kuorma-autojen määrä ja unionista vietyjen raskaiden hyötyajoneuvojen ja linja-autojen määrä pieneni vuonna 2014 (viennin arvo pieneni 6,3 miljardia euroa eli 11 prosenttia), kun taas hyötyajoneuvojen kokonaistuonti unioniin lisääntyi (kasvua 10 prosenttia); panee merkille, että kuorma-autoalan on ollut vaikea mukautua suuriin muutoksiin ja hyväksyä sopeutumistarpeet ja mukautua samalla yhä globaalimpaan toimintaympäristöön; panee merkille, että Ruotsin viranomaiset väittävät, että Volvon Uumajan osaston osittainen siirtyminen johtuu tarpeesta lisätä tehokkuutta ja vähentää kustannuksia, jotta voidaan vastata nykyiseen ja odotettavissa olevaan globaaliin kilpailuun osana Volvon toimintojen optimointia koskevaa ohjelmaa;
 5. huomauttaa, että vähennykset muodostavat haasteen Västerbottenin läänin (jonka pääkaupunki Uumaja on) alueella, jossa avoimet työpaikat kuuluvat korkeaa koulutusta vaativien alojen piiriin, kun taas useimmilla kohderyhmään kuuluvista työntekijöistä on vain toisen asteen koulutus; panee merkille, että hakemuksessa viitataan hiljan julkistettuun raporttiin, jonka mukaan Västerbottenin alueella tarvitaan 40 000 uutta työntekijää; pitää myönteisinä erityiskoulutusta tarvitseviin työntekijöihin kohdennettuja toimenpiteitä;
 6. kehottaa jäsenvaltioita valmistelemaan yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa strategioita, joilla valmistaudutaan suunniteltuihin muutoksiin työmarkkinoilla ja joilla suojellaan työpaikkoja ja ammattitaitoja unionissa käyttäen lähtökohtana kattavia kaupan vaikutusten arviointeja, jotka komissio on toteuttanut kunkin kauppasopimuksen osalta;
 7. panee merkille, että hakemukseen piiriin ei ole otettu nuoria, jotka eivät ole työelämässä tai koulutuksessa, sillä kyseinen alue ei täytä nuorisotyöllisyysaloitteessa tällaisille toimille asetettuja ehtoja;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

8. panee tyytyväisenä merkille, että Ruotsin viranomaiset päättivät aloittaa yksilöllisten palvelujen tarjoamisen vähennetyille työntekijöille 30. tammikuuta 2015 eli hyvissä ajoin ennen päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoitulle paketille;

9. toteaa, että Ruotsi suunnittelee yhdeksänlaisia toimenpiteitä tämän hakemuksen piiriin kuuluville vähennetyille työntekijöille: i) yksityiskohtainen arviointi ja yksilöllinen suunnittelu, ii) eri työnhaku- ja valmennustoimet, iii) motivaatiota ja terveyttä koskevat toimenpiteet, iv) yrittäjyys ja yrityksen perustaminen, v) koulutus, vi) pätevyyden tunnustaminen, vii) työnhakuneuvonta yksityisiltä palveluntarjoajilta, viii) matkakulut ja niihin liittyvät kulut, ix) työnhakuavustukset;

10. pitää myönteisinä toimia, joilla pyritään lisäämään työntekijöiden motivaatiota ja parantamaan heidän terveyttään; pitää tällaisia toimia tarpeellisina motivaation lujittamiseksi ja avun tarjoamiseksi henkilöille, joiden terveys on heikentynyt irtisanomisen seurauksena; pitää arvokkaina myös osallistujien pätevyyksien tunnustamiseksi toteutettuja toimia;

11. panee merkille, että avustuksiin ja kannustimiin on määrä käyttää suuri summa; toteaa myös, että tällaisille toimille osoitettava rahoitus saa EGR-asetuksen mukaisesti olla enintään 35 prosenttia koordinoitun yksilöllisten toimien paketin kokonaiskustannuksista ja että kyseisten toimien ehtona on asianomaisten edunsaajien aktiivinen osallistuminen työnhaku- tai koulutustoimiin;

12. odottaa komission vastausta, jossa se vahvistaa, että ehdotetulla työnhakuavustuksella ei korvata aktiivisiin työmarkkinatoimiin tai sosiaaliturvatoimiin liittyviä jäsenvaltion velvoitteita; odottaa myös saavansa arvion EGR:stä tuettujen toimien täydentävyydestä;

13. toteaa, että yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin laadinnassa on kuultu kohteena olevia edunsaajia ja heidän edustajiaan sekä paikallisia julkisia toimijoita;

14. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja paketin olisi oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestäväan talouteen siirtymisen kanssa;

15. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla mukautettua koulutusta ja tunnustamalla työntekijöiden ammattiuran aikana saavuttamat taidot ja osaaminen; edellyttää, että koordinoitussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä irtisanottujen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön ja ammattialojen tulevaisuudennäkymiin;

16. pyytää komissiota antamaan tulevissa ehdotuksissa yksityiskohtaisempaa tietoa siitä, miltä aloilta työntekijät todennäköisesti löytävät työtä ja onko koulutustarjontaa mukautettu tuleviin talousnäkymiin ja työmarkkinoiden tarpeisiin alueilla, joihin irtisanomiset kohdistuivat;

17. toteaa Ruotsin viranomaisten vahvistaneen, ettei tukikelpoisille toimille saada avustusta muista unionin rahoitusvälineistä; kehottaa jälleen komissiota esittämään vuosikertomuksissaan näiden tietojen vertailevan arvioinnin, jotta varmistetaan nykyisten asetusten täysimääräinen noudattaminen ja taataan, ettei unionin rahoittamissa palveluissa ole päällekkäisyyttä;

18. toteaa, että moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen toimialalla on tähän mennessä jätetty käsillä oleva hakemus mukaan lukien 22 EGR-hakemusta, joista kaksitoista on tehty kauppaan liittyvän globalisaation ja kymmenen maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin perusteella;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

19. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti tapaukset, joissa EGR-rahoitusta on haettu yritysten toimintaa muualle siirtämistä koskevien strategioiden mukaisesti tehtyjen vähennysten johdosta, sekä varmistamaan, että kyseiset yritykset hoitivat täysimääräisesti kansalliseen lainsäädäntöön tai työehtosopimuksiin perustuvat velvollisuutensa vähennettyjä työntekijöitä kohtaan ja että EGR:ää käytetään täydentävänä toimenpiteenä;
 20. toistaa, että EGR-tuki ei saa korvata toimenpiteitä, jotka ovat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulla, eikä toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu yritysten tai alojen rakennemuutosta varten;
 21. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn sen jälkeen, kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa; panee merkille uuden aikataulun aiheuttamat määräaikoihin liittyvät paineet ja mahdolliset vaikutukset tapausten tutkintaan;
 22. muistuttaa komissiota sen vastuusta ja velvollisuudesta toimittaa hyvissä ajoin yksityiskohtaiset tiedot, joissa vahvistetaan, että ehdotetulla työnhakuavustuksella ei korvata aktiivisiin työmarkkinatoimiin tai sosiaaliturvatoimiin liittyviä jäsenvaltion velvoitteita, sekä yksityiskohtainen arviointi, jossa osoitetaan kyseisten EGR-toimenpiteiden täydentävyys;
 23. pyytää komissiota varmistamaan kaikkien EGR-tapauksiin liittyvien asiakirjojen julkisuuden;
 24. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 25. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Ruotsin hakemus – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2016/618.)

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0112

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: EGF/2016/000 TA 2016 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (EGF/2016/000 TA 2016 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))**

(2018/C 058/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0078 – C8-0095/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
 - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2015/000 TA 2015 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0078/2016),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0237.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- C. toteaa, että EGR-asetus ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;
- D. ottaa huomioon, että EGR:n määrärahojen vuotuinen enimmäismäärä on 150 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina) ja että EGR-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan 0,5 prosenttia kyseisestä määrästä (eli 828 060 euroa vuonna 2016) voidaan ottaa käyttöön komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea varten tietopohjan valmistelun, seurannan ja luomisen sekä siihen liittyvän tiedonkeruun rahoitukseen sekä hallinnollisen ja teknisen tuen, tiedotus- ja viestintätoimien sekä tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavan tilintarkastuksen, valvonnan ja arvioinnin rahoitukseen;
- E. toteaa painottaneensa toistuvasti, että unionin välineenä vähennettyjen työntekijöiden tukemisessa käytetyn EGR:n tuomaa lisäarvoa, tehokkuutta ja edunsaajien työllistettävyyttä on parannettava;
- F. ottaa huomioon, että ehdotettu 380 000 euron määrä on noin 0,23 prosenttia EGR:n määrärahojen vuotuisesta enimmäismäärästä vuonna 2016;
1. panee merkille komission ehdottomat teknisen tuen toimet EGR-asetuksen 11 artiklan 1 ja 4 kohdassa sekä 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa mainittujen menojen rahoittamiseksi;
 2. muistuttaa verkostoitumisen ja EGR:ää koskevan tiedonvaihdon tärkeydestä ja kannattaa sen vuoksi rahoituksen myöntämistä EGR-yhteyshenkilöiden asiantuntijaryhmälle ja EGR:n täytäntöönpanosta järjestettävälle verkostoitumissemi-naareille; katsoo, että tämä tiedonvaihto auttaa myös raportoimaan paremmin ja tarkemmin jäsenvaltioissa EGR-varoin tuettujen toimien onnistumisasteesta ja erityisesti siitä, miten edunsaajia on tavoitettu ja missä määrin he ovat työllistyneet uudelleen; kannattaa myös kaikkia aloitteita, jotka koskevat EGR:stä tuettuja toimia päivittäin hallinnoivien paikallisviran-omaisten tiiviimpää osallistumista ja kuulemistia;
 3. suhtautuu myönteisesti jatkuvaan työhön, jonka tarkoituksena on saada aikaan EGR-hakemuksia ja hallintoa varten vakiomenettelyt käyttäen sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän (SFC2014) toimintoja, koska järjestelmän avulla voidaan yksinkertaistaa ja nopeuttaa hakemusten käsittelyä ja parantaa niistä raportointia; panee merkille, että komissio aikoo vuonna 2016 ensisijaisesti laatia ja hienosäätää kunkin EGR-tapauksen täytäntöönpanon päättämistä koskeviin loppuraportteihin liittyvää moduulia; panee kuitenkin merkille, että EGR:n määrärahoista maksettavat SFC2014 -prosessin kustannukset ovat edelleen suhteellisen korkeat;
 4. pitää myönteisenä raportoinnin sisällyttämistä sähköiseen tiedonvaihtojärjestelmään (SFC2014); katsoo, että näin voidaan keventää jäsenvaltioiden hallinnollista taakkaa ja helpottaa raporttien käyttöä arviointitarkoituksiin;
 5. toteaa, että menettely EGR:n sisällyttämiseksi SFC2014-järjestelmään on ollut käynnissä vuosia ja että siitä EGR:lle koituneet kustannukset ovat olleet melko suuria; toteaa, että tämä kustannustaso joudutaan säilyttämään vielä vuoden ajan, minkä jälkeen ylläpitokustannukset ovat pienemmät;
 6. pitää valitettavana, että komissio ei ole esitellyt EGR:n liittämistä SFC2014 -järjestelmään prosessin alusta vuonna 2011 vuoteen 2014 tapahtunutta edistymistä, vaikka parlamentti pyysi sitä 24. kesäkuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa teknistä tukea 2015 koskevasta ehdotuksesta; kehottaa komissiota esittämään pyydetyn kertomuksen edistymisestä ja viimeaikaisesta kehityksestä;
 7. katsoo, että SFC2014 -järjestelmää voitaisiin käyttää myös siten, että komissio voisi kerätä yksityiskohtaisia tietoja EGR:n rahoituksen vaikutuksista, erityisesti EGR:n rahoituksesta hyötyneiden vähennettyjen työntekijöiden uudelleentyyllistymisasteesta; vaatii parempaa arviointia löytyneiden työpaikkojen tyypistä ja laadusta sekä EGR:n toimien avulla saavutetun uudelleenintegroitusasteen keskipitkän ja pitkän aikavälin kehityssuunnista;

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

8. pitää myönteisenä, että komissio aikoo investoida 70 000 euroa tekniseen tukeen saatavilla olevista määrärahoista erityisesti siihen, että EGR-tuen vaikutuksia yksittäisiin osallistujiin seurataan ja arvioidaan paremmin; suosittaa, että

- seurantaan ja arviointiin osoitetut määrärahat käytetään EGR-edunsaajiin kohdistuneiden pitkän aikavälin vaikutusten sekä paikan päällä annettavan tuen vaikuttavuuden ja tehokkuuden arviointiin ja että arvioidaan syvällisemmin talouden muutoksia, joiden vuoksi EGR-edunsaajia on irtisanottu;
- EGR-koordinaattori ja jäsenvaltio antavat luotettavat ja kattavat tiedot edunsaajien työllistymisestä kaksitoista kuukautta toimien toteuttamisen jälkeen; komissio kokoaa nämä tiedot, mukaan lukien edunsaajien uudelleentyöllistymisasteet, ja asettaa ne parlamentin ja neuvoston saataville;
- kirjataan ja annetaan selkeästi tiedoksi yksityiskohtaisempia tietoja toimista, joihin yksittäiset osallistujat osallistuvat, jotta eri toimista voidaan esimerkiksi laatia selkeämpi kustannus-hyötyanalyysi, erityisesti kun otetaan huomioon korkeammat hallinnolliset kustannukset (EGR-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaiset toimet);
- tapauksista laadittujen loppuraporttien hyväksymiseen ja tapausten käsittelyn lopettamiseen yhdistetään kattavien tietojen antaminen edunsaajan (yhdistetyistä) tuloksista;

9. tähdentää, että on luotava enemmän yhteyksiä kaikkien EGR-hakemusten käsittelyssä mukana olevien toimijoiden välillä, työmarkkinaosapuolet sekä alue- ja paikallistason sidosryhmät mukaan luettuina, jotta saadaan luotua mahdollisimman paljon synergiavaikutuksia; korostaa, että vuorovaikutusta kansallisten yhteyshenkilöiden ja avun toimittamisesta vastaavien alueellisten tai paikallisten kumppanien välillä olisi lisättävä ja viestintä- ja tukijärjestelyt sekä tiedon kulku (tehtävien ja vastuiden sisäinen jako) olisi tehtävä selviksi ja niistä olisi sovittava kaikkien osapuolten kesken;

10. kehottaa jälleen komissiota kutsumaan kohtuullisessa ajassa parlamentin edustajia asiantuntijaryhmän kokouksiin ja seminaareihin Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti ⁽¹⁾;

11. pyytää komissiota esittämään perustelut päätökselle teettää EGR-asetuksen 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu väliarviointi alihankintana ulkoiselta toimeksisaajalta; pyytää komissiota päättämään, miten kustannus-hyötyanalyysin pohjalta edetään keskittyen selvästi puolueettomuuteen, tuloksiin, lisäarvoon, työllistettävyyteen ja tehokkuuteen;

12. pyytää komissiota sisällyttämään EGR:n väliarviointiin kaikkien EGR-hankkeiden kaikki kustannustehokkuutta koskevat näkökohdat ja korvausten muodossa annettavaa suoraa tukea koskevat tiedot sekä ehdotuksia siitä, kuinka jäsenvaltioiden osallistumista EGR:ään voidaan parantaa ja miten saadaan yhteisvaikutuksia Euroopan sosiaalirahaston tai kansallisten ohjelmien kattamien toimien kanssa; toteaa, että tähän olisi yhdistettävä pyrkimys perustaa täydellinen tietokanta kaikkien EGR:n toimien tuloksista; kehottaa käymään keskusteluja väliarvioinnin tuloksista, jotta voidaan arvioida, onko EGR tehokkain väline käsitellä irtisanomisten aiheuttamia ongelmia;

13. pyytää komissiota sisällyttämään tähän laadullisen ja määrällisen analyysin EGR-tuesta, jota annetaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevilla enintään 25-vuotiaille nuorille, ja jatkamaan tätä toimenpidettä vuoden 2017 joulukuun jälkeen pysyvällä ja kestäväällä tavalla ehdottamalla uutta EGR-asetusta, kun otetaan huomioon erityisesti nuorisotakuun täytäntöönpano ja nykyinen nuorisotyöttömyysongelma;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

14. pitää tärkeänä lisätä yleistä tietoisuutta EGR:stä samoin kuin rahaston näkyvyyttä; muistuttaa tukea hakevia jäsenvaltioita siitä, että EGR-asetuksen 12 artiklan mukaan niiden on tehtävä tunnetuiksi EGR:stä rahoitettavia toimia ja että tiedotus on osoitettava asianomaisille edunsaajille, viranomaisille, työmarkkinaosapuolille, tiedotusvälineille ja yleisölle;
15. pyytää jäsenvaltioita ja kaikkia asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta menettelyjä ja talousarviojärjestelyjä vielä parannetaan EGR:n vaikutuksen kasvattamiseksi; toteaa tässä yhteydessä, että parlamentti on parhaillaan laatimassa komission arvioinnin perusteella valiokunta-aloitteista mietintöä EGR-asetuksen toimivuuden ja käsiteltyjen tapausten arvioimiseksi;
16. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn sen jälkeen, kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa; panee merkille uuden aikataulun aiheuttamat määräaikoihin liittyvät paineet ja mahdolliset vaikutukset tapausten tutkintaan; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin komission apua ennen virallisten hakemusten jättämistä;
17. kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia asianomaisia toimielimiä puoltamaan soveltamiskynnystä koskevien poikkeusten laajempaa käyttöä myös pk-yritysten hyväksi, viiteajanjaksojen pidentämistä ja mahdollisuutta sisällyttää liitännäispalveluja tarjoavat irtisanotut työntekijät viiteyrityksen irtisanottuihin työntekijöihin, jotta EGR:n varojen käyttö olisi tehokkaampaa ja vaikuttavampaa;
18. pyytää jäsenvaltioita korostamaan selvemmin EGR-rahoituksen täydentävyyttä ja sen yhteyttä muihin rahastoihin sekä pohtimaan sopivimpia tapoja, joilla EGR voi tuoda lisäarvoa, varmistaa synergian muiden rahoituslähteiden kanssa sekä välttää hukkavaikutukset ja päällekkäisyyden;
19. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
20. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (EGF/2016/000 TA 2016 – komission aloitteesta
annettava tekninen tuki)**

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2016/619.)

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0113

Lisätalousarvio 1/2016: uusi väline hätätilanteen tuen antamiseksi unionin sisällä**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. huhtikuuta 2016 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2016 varainhoitovuodeksi 2016: Uusi väline hätätilanteen tuen antamiseksi unionin sisällä (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))**

(2018/C 058/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 41 artiklan,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2016⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon hätätilanteen tuen antamisesta unionin sisällä 15. maaliskuuta 2016 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2016/369⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission 9. maaliskuuta 2016 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 1/2016 (COM(2016)0152),
- ottaa huomioon neuvoston 16. maaliskuuta 2016 vahvistaman ja 17. maaliskuuta 2016 parlamentille toimittaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2016 (07068/2016 – C8-0122/2016),
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 88 ja 91 artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0130/2016),

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 48, 24.2.2016.⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.⁽⁶⁾ EUVL L 70, 16.3.2016, s. 1.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

- A. toteaa, että pakolaisten ja maahanpyrkijöiden äkillinen tulo Eurooppaan joukoittain on luonut poikkeuksellisen tilanteen, jossa suuri määrä ihmisiä tarvitsee kiireellistä humanitaarista apua unionin sisällä; toteaa, että hätätilanne on koetellut tilanteesta kaikkein eniten kärsivien jäsenvaltioiden toimintakykyä ääri rajoilleen; toteaa, että unionin tasolla ei ollut asianmukaista välinettä, jolla voitaisiin vastata katastrofista kärsivien ihmisten humanitaarisiin tarpeisiin unionin sisällä;
- B. ottaa huomioon, että komissio antoi 2. maaliskuuta 2016 ehdotuksen neuvoston asetukseksi, jonka tarkoituksena on korjata nykyisten välineiden ongelmat, jotta voidaan vastata humanitaarisiin tarpeisiin unionin alueella; toteaa, että asetus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artiklan 1 kohtaan, jossa ei anneta roolia Euroopan parlamentille; toteaa, että asetus (EU) 2016/369 hyväksyttiin neuvostossa 15. maaliskuuta 2016;
- C. toteaa, että komissio antoi tämän jälkeen esityksen lisätalousarvioksi, jotta välineelle voidaan luoda talousarviorakenne ja antaa uudelleenjärjestelyjen avulla varoja monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeesta 3 eli 100 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoja ja 80,2 miljoonaa euroa maksuumäärärahoja välittömiin rahoitustarpeisiin;
- D. toteaa, että komission arvion mukaan uusi väline tarvitsee 300 miljoonaa euroa vuonna 2016 (lisäksi 200 miljoonaa euroa vuonna 2017 ja 200 miljoonaa euroa vuonna 2018) mutta lisätarpeita ilmenee todennäköisesti, jos maahanpyrkijä- ja pakolaisvirrat jatkuvat nykyisen suuruisena;
- E. toteaa, että komissio ehdottaa myös Europolin Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen henkilöstön lisäämistä sekä vastaavasti 2 miljoonan euron maksusitoumus- ja maksuumäärärahojen osoittamista uudelleenjärjestelyjä varten sisäisen turvallisuuden rahastosta;
1. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen, jonka mukaan unionin talousarviosta voidaan osoittaa hätätilanteen tukea unionin alueella, jotta voidaan käsitellä nykyisen pakolaiskriisin aiheuttamia humanitaarisia seurauksia; huomauttaa maahanpyrkijöiden ja turvapaikanhakijoiden heikkenevästä tilanteesta, mikä johtuu etenkin Euroopan maiden yhteensovittamattomasta toiminnasta, joka tekee hätätuesta aina vain tarpeellisempaa ja kiireellisempää; korostaa tarvetta osoittaa solidaarisuutta niitä jäsenvaltioita kohtaan, joiden aluetta tällainen hätätilanne koettelee;
 2. panee merkille komission ehdottaman kiireellisen ratkaisun; panee merkille, että kahden erityisrahaston sekä uuden ad hoc mekanismin eli Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineen perustaminen on toteutettu ilman, että pakolaiskriisin ratkaisemiseksi on esitetty kokonaisstrategiaa ja ilman, että on noudatettu täysin parlamentin etuoikeuksia lainsäädäntövallan käyttäjänä; huomauttaa ongelmasta, joka aiheutuu siitä, että uusi väline ei perustu komission tavallisessa lainsäätämisympäristössä antamaan asetusehdotukseen; korostaa, että parlamentti on aina toiminut rakentavasti ja nopeasti tukeakseen kaikkia pakolaiskriisiin liittyviä aloitteita ja toimii näin edelleen, jotta tämä lisätalousarvio voidaan hyväksyä nopeasti;
 3. toteaa, että olisi laadittava kestävämpi oikeudellinen ja talousarviollinen kehys, jotta humanitaarista apua voidaan tulevaisuudessa mobilisoida unionin sisällä, kun tilanne sitä vaatii; toteaa, että tällainen hätärahoitus, jonka tarkoituksena on reagoida kriiseihin ja ennakoimattomiin tilanteisiin, olisi aina katettava erityisvälineistä ja jätettävä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien ulkopuolelle;
 4. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on sitoutunut siihen, ettei määrärahoja oteta ulkoisen humanitaarisen avun talousarviosta; panee merkille, että komissio ehdottaa välineen ensimmäisen erän rahoittamista uudelleenjärjestelyin turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta (AMIF), jonka määrärahat oli jo tarkoitettu varmistamaan jäsenvaltioiden välinen taakanjako pakolaisten osalta; katsoo, että koko määrää ei voida saada kokoon uudelleenjärjestelyin ilman, että vaikeutetaan AMIFin toimintaa, joka joutuu muutenkin paineen alaiseksi tänä vuonna ja saattaa tarvita lisävaroja, jos uudelleensijoitussuunnitelman on määrä päästä täyteen vauhtiin; katsoo siksi, että kyseessä oleva 100 miljoonaa euroa on etupainotteinen toteutus, jota pitää kompensoida myöhemmässä vaiheessa; toteaa, että otsakkeesta 3 ei ole jäljellä liikkumavaraa ja että joustoväline on jo käytetty kokonaan vuodelta 2016; tukee tästä syystä ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönottoa tänä vuonna loppumäärän kattamiseksi heti tarpeen vaatiessa ja kehottaa

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

komissiota tekemään asiaa koskevan ehdotuksen; toteaa, että monivuotisen rahoituskehyn otsakkeen 3 enimmäismäärän nostaminen lienee väistämätöntä, jotta voidaan hoitaa kaikki pakolais- ja muuttoliikekriisiin liittyvät tarpeet;

5. hyväksyy ehdotuksen Europolin Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen henkilöstön lisäämiseksi, kun otetaan huomioon Euroopan unionin nykyinen turvallisuustilanne; toteaa, että nämä lisäykset tulevat niiden lisäysten lisäksi, joista on jo sovittu Europolin oikeudellisen kehyn hiljattaisen tarkistamisen yhteydessä;

6. kehottaa komissiota jättämään kaikki maahanmuutto- ja turvallisuusasioista laajalti ottaen vastaavat virastot henkilöstön 5 prosentin vähentämistavoitteen ulkopuolelle, koska niillä on jo kahden vuoden ajan ollut työtaakaan ja -tehtäviin nähden liian vähän henkilöstöä; kehottaa komissiota varmistamaan oikeus- ja sisäasioiden virastojen välisen tasapainon niiden työtaakan ja -tehtävien mukaan;

7. vahvistaa olevansa valmis hyväksymään komission esityksen lisätalousarvioksi nro 1/2016 ottaen huomioon tilanteen kiireellisyyden;

8. hyväksyy neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2016;

9. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 1/2016 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0114

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Samo Jereb**Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Samo Jereb tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))****(Kuuleminen)**

(2018/C 058/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0025/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0060/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 15. maaliskuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Samo Jereb tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0115

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Mihails Kozlovs

Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Mihails Kozlovs tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))

(Kuuleminen)

(2018/C 058/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0411/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0059/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 15. maaliskuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Mihails Kozlovs tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.
-

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0116

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Jan Gregor**Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Jan Gregor tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))****(Kuuleminen)**

(2018/C 058/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0412/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0057/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 15. maaliskuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Jan Gregor tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0117

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Ladislav Balko**Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Ladislav Balko tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))****(Kuuleminen)**

(2018/C 058/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0413/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0055/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 15. maaliskuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Ladislav Balko tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Keskiviikko 13. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0118

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Janusz Wojciechowski**Euroopan parlamentin päätös 13. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Janusz Wojciechowski tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))****(Kuuleminen)**

(2018/C 058/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0414/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0061/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 15. maaliskuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa kielteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Janusz Wojciechowski tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.
-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0124

Päätös olla vastustamatta delegoitua säädöstä: tietyt unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta 5. huhtikuuta 2016 annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2015/2446 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tietyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))

(2018/C 058/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2016)01934),
- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2016 päivätyn kirjeen, jossa komissio pyytää parlamenttia ilmoittamaan, ettei se aio vastustaa delegoitua asetusta,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan 7. huhtikuuta 2016 päivätyn kirjeen valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
- ottaa huomioon unionin tullikoodeksista 9. lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 160 artiklan ja 284 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan suosituksen päätökseksi,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 6 kohdan,
- ottaa huomioon, että työjärjestyksen 105 artiklan 6 kohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan mukaisessa määräajassa, joka päättyi 13. huhtikuuta 2016, ei ole esitetty vastalauseita,

A. toteaa, että komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 ⁽²⁾ julkaisemisen jälkeen havaittiin kaksi virhettä;

B. toteaa, että ensimmäinen virhe koskee tulli-ilmoitusolettamaa, josta säädetään delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 139 artiklassa tietyille kyseisen delegoidun asetuksen 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tavaratyypeille; toteaa, että delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 136 artiklassa lueteltujen tavaroiden järjestys on muuttunut kyseisen delegoidun asetuksen lopullisen tarkistuksen aikana ennen sen hyväksymistä, mutta että delegoidun asetuksen 139 artiklan viittauksia näihin tavaroihin ei erehdyksessä päivitetty; toteaa, että kyseiset viittaukset olisi näin ollen korjattava;

C. toteaa, että toinen virhe koskee delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 141 artiklan 1 kohtaa; toteaa, että nykyisin sovellettavaa komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾ 233 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jonka mukaan tietyissä rajallisissa erityistapauksissa on mahdollista katsoa, että rajan ylittäminen on tulli-ilmoitus väliaikaisesta maahantuonnista, viennistä tai jälleenviennistä, ei erehdyksessä sisällytetty delegoituun asetukseen (EU) 2015/2446, ja toteaa, että tämän vuoksi pelkkä unionin tullialueen rajan ylittäminen ei riitä tietyjen tavaroiden ilmoittamiseen; toteaa, että delegoidun asetukseen (EU) 2015/2446 141 artiklan 1 kohta olisi näin ollen korjattava;

⁽¹⁾ EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetusta (EU) 2015/2446, annettu 28. heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tietyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetusta (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- D. toteaa, että nämä kaksi virhettä vaikuttavat kaupankäyntiin ja että niillä on erittäin kielteinen vaikutus tullihallintoihin ja kaupan, jolle niitä korjata ennen 1. toukokuuta 2016, kun asetusta (EU) No 952/2013 aletaan soveltaa;
- E. ottaa huomioon, että delegoitu asetusta voi tulla voimaan parlamentin ja neuvoston tarkasteluajan päätyttyä ainoastaan, jos parlamentti tai neuvosto ei ole ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseisen ajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä; toteaa, että tämä tarkastelu-aika kestää asetuksen (EU) N:o 952/2013 284 artiklan 5 kohdan nojalla kaksi kuukautta siitä, kun asianomainen asetusta on annettu tiedoksi, eli 5. kesäkuuta 2016 asti ja että sitä voidaan jatkaa kahdella kuukaudella;
- F. toteaa, että komissio pyysi kuitenkin asian kiireellisyyden vuoksi 11. maaliskuuta 2016, että Euroopan parlamentti vahvistaa delegoidun asetuksen varhaisessa vaiheessa ennen 1. toukokuuta 2016;
1. ilmoittaa, ettei se vastusta delegoitua asetusta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0125

Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi luonnollisten henkilöiden suojelesta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 058/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (05419/1/2016 – C8-0140/2016),
 - ottaa huomioon Belgian edustajainhuoneen, Saksan liittoneuvoston, Ranskan senaatin, Italian edustajainhuoneen ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 10. lokakuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 7. maaliskuuta 2012 ⁽³⁾ ja 19. marraskuuta 2015 ⁽⁴⁾ antamat lausunnot,
 - ottaa huomioon komission lausunnon (COM(2016)0214),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽⁵⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0139/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 90.

⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 127.

⁽³⁾ EUVL C 192, 30.6.2012, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL C 67, 20.2.2016, s. 13.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit 12.3.2014, P8_TA(2014)0212.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0126

Henkilötietojen käsittely rikosten torjumista varten *II**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 058/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (05418/1/2016 – C8-0139/2016),
 - ottaa huomioon Saksan liittoneuvoston ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 10. lokakuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 7. maaliskuuta 2012 ⁽²⁾ ja 19. marraskuuta 2015 ⁽³⁾ antamat lausunnot,
 - ottaa huomioon komission lausunnon (COM(2016)0213),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽⁴⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0138/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 127.

⁽²⁾ EUVL C 192, 30.6.2012, s. 7.

⁽³⁾ EUVL C 67, 20.2.2016, s. 13.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit 12.3.2014, P8_TA(2014)0219.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0127

Matkustajarekisteritietojen (EU-PNR) käyttö ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi matkustajarekisteritietojen käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ehkäisemistä, paljastamista, tutkimista ja syytteenpanoa varten (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 058/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0032),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 82 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdan ja 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0039/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Bulgarian parlamentin, Tšekin tasavallan senaatin, Saksan liittoneuvoston, Italian senaatin, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen, Itävallan kansallisneuvoston, Portugalin parlamentin ja Romanian senaatin kannanotot säädösesitykseen,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 5. toukokuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 25. maaliskuuta 2011 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 8. huhtikuuta 2014 antaman tuomion yhdistetyissä asioissa C-293/12 ja C-594/12, Digital Rights Ireland ja Seitlinger ja muut ⁽³⁾,
- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. joulukuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 188 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A7-0150/2013),
- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 18. syyskuuta 2014 tekemän päätöksen parlamentin seitsemännellä vaalikaudella kesken jääneistä asioista,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan toisen mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A8-0248/2015),

⁽¹⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 107.

⁽²⁾ EUVL C 181, 22.6.2011, s. 24.

⁽³⁾ Tuomioistuimen 8. huhtikuuta 2014 antama tuomio, Digital Rights Ireland sekä Seitlinger ja muut, yhdistetyt asiat C-293/12 ja C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2011)0023

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/681.)

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0131

Liikesalaisuuksien suojaaminen laittomalta hankinnalta, käytöltä ja julkistamiselta *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja julkistamiselta (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 058/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0813),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0431/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 25. maaliskuuta 2014 antaman lausunnon⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. joulukuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnot (A8-0199/2015),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2013)0402

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/943.)

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 48.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

P8_TA(2016)0132

Euroopan parlamentin ennakoarvio tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2017**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. huhtikuuta 2016 Euroopan parlamentin ennakoarviosta tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2017 (2016/2019(BUD))**

(2018/C 058/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22. lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1023/2013 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman sovittelukomitean talousarviomenettelyssä hyväksymästä esitystä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 koskevasta yhteisestä tekstistä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon pääsihteerin raportin puhemiehistölle parlamentin alustavasta ennakoarvioesityksestä varainhoitovuodeksi 2017,
- ottaa huomioon puhemiehistön 11. huhtikuuta 2016 työjärjestyksen 25 artiklan 7 kohdan ja 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatiman alustavan ennakoarvioesityksen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan työjärjestyksen 96 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatiman ennakoarvioesityksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 96 ja 97 artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0131/2016),

A. ottaa huomioon, että tämä menettely on uuden lainsäädäntökauden toinen kokonainen talousarviomenettely ja että kyseessä on neljäs vuosi vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehysten aikana;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 15.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0407.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että kuten pääsihteerin raportissa ehdotetaan, vuoden 2017 talousarviossa olisi jatkettava ja tehostettava parlamentin toimia tehokkuuden parantamiseksi kaikilla aloilla, joilla se on mahdollista vaarantamatta jäsenten ja henkilöstön työympäristön laatua;
- C. ottaa huomioon, että pääsihteeri ehdotti vuoden 2017 talousarviolle neljää painopistealaa, jotka ovat turvallisuus ja kyberturvallisuus, luopuminen vaiheittain iirin kieltä koskevasta poikkeuksesta, meneillään olevat toimet, joilla vahvistetaan parlamentin jäsenten asemaa, sekä parlamentin kiinnostavuuden lisääminen yleisön ja vierailijoiden kannalta;
- D. ottaa huomioon, että Euroopassa tapahtuneista terrori-iskuista johtuvassa nykyisessä poliittisessa ja turvallisuustilanteessa vuoden 2017 talousarviomenettelyn avulla olisi lisättävä parlamentin turvallisuutta ja kyberturvallisuutta;
- E. ottaa huomioon, että pääsihteeri on esittänyt parlamentin vuoden 2017 alustavaksi ennakoarvioiksi talousarviota, jonka kokonaismäärä on 1 910 073 000 euroa, joten lisäystä vuoden 2016 talousarvioon verrattuna on kaikkiaan 3,9 prosenttia, josta 1,7 prosentin voidaan katsoa olevan tavanomaisia menoja; toteaa, että määrä olisi 19,26 prosenttia vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeesta 5;
- F. ottaa huomioon, että vuosina 2017–2022 luovutaan vähitellen iirin kielelle kääntämistä koskevasta poikkeuksesta, mikä merkitsee sitä, että kaikki viralliset asiakirjat käännetään vastaisuudessa myös iirin kielelle, ja toteaa, että tämän uuden kielivaatimuksen noudattamiseksi ehdotetaan 3,7 miljoonan euron poikkeuksellisia ylimääräisiä menoja, mikä vastaa 0,2 prosentin kokonaislisäystä;
- G. ottaa huomioon, että turvallisuuden ja kyberturvallisuuden lujittaminen edellyttää 47,6 miljoonan euron ylimääräisiä lisäinvestointeja, mikä vastaa 2,6 prosentin kokonaislisäystä;
- H. toteaa, että inflaatioasteet ovat jatkuvasti laskeneet vuodesta 2011 lähtien; ottaa huomioon, että parlamentin toimipaikkojen todellinen inflaatioaste oli vuosina 2015 ja 2016 alhaisempi kuin sen talousarvion todellinen kasvu;
- I. ottaa huomioon, että lähes 60 prosenttia talousarviosta on indeksisidonnaisia menoja, jotka liittyvät suurimmaksi osaksi jäsenten ja henkilöstön palkkoihin, joita mukautetaan henkilöstösääntöjen perusteella, sekä sopimusvelvoitteisiin liittyviä menoja, jotka perustuvat yleensä normaalia inflaatioastetta korkeammalla olevaan alakohtaiseen indeksointiin;
- J. toteaa parlamentin painottaneen 29. huhtikuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentin ennakoarviosta tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2016⁽¹⁾, että vuoden 2016 talousarviolta olisi oltava realistinen perusta ja että siinä olisi noudatettava talousarvion kurinalaisuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteita;
- K. katsoo, että parlamentin uskottavuus budjettivallan käyttäjänä on suurelta osin riippuvainen sen kyvystä hallita omia menojaan;
- L. toteaa, että puhemiehistö hyväksyi 26. lokakuuta 2015 parlamentin avustajakorvauksen hallinnointia koskevat uudet säännöt, joilla vahvistettiin paikallisten avustajien työsopimukseen perustuvia korvauksia koskevia vaatimuksia varaamalla vähintään 25 prosenttia avustajakorvauksesta valtuutettujen avustajien menojen korvaamiseen;

Yleiset puitteet

1. korostaa, että vuonna 2017 parlamentin talousarvion osuuden olisi edelleen oltava alle 20 prosenttia otsakkeesta 5; katsoo, että vuoden 2017 alustavassa ennakoarvioesityksessä, joka hyväksyttiin puhemiehistön 9. maaliskuuta 2016 hyväksymässä kannassa, osuus oli 19,26 prosenttia eli vähemmän kuin vuonna 2016 (19,39 prosenttia) ja toiseksi pienin osuus otsakkeesta 5 viimeisten kahdeksan vuoden aikana; vähentää vuoden 2017 osuuttaan otsakkeesta 5 edelleen 19,17 prosenttiin;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0172.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

2. katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden talouden taantuma huomioon ottaen vuoden 2017 inflaatioennustetta ei saisi pitää tärkeimpänä viitearvona lisättäessä tavanomaisia menoja;
3. vahvistaa 13. kesäkuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 920/2005 ⁽¹⁾ vahvistetun iirin kieltä koskevan väliaikaisen poikkeuksen vaiheittaiseen käytöstäpoistoon liittyviä ylimääräisiä menoja koskevan pyynnön ja toteaa menojen muodostavan 0,2 prosentin lisäyksen vuoden 2016 talousarvioon nähden;
4. katsoo, että pyydetty 2,6 prosentin lisäys turvallisuuteen ja kyberturvallisuuteen yli kaksinkertaistaisi vuodelle 2016 kohdenneet resurssit; kehottaa pääsihteeriä esittämään budjettivaliokunnalle avoimesti yksityiskohtaiset tiedot nykyisistä ja tulevista turvallisuus- ja kyberturvallisuustoimenpiteistä ja niiden kustannusten erittelyn;
5. hyväksyy ylimääräiset turvallisuusinvestointeja koskevat menot vuodeksi 2017 puhemiehistöle helmikuussa 2016 esiteltyyn ja 22. maaliskuuta 2016 tapahtumien jälkeisen tilannearvion perusteella täydennetyyn analyysin pohjalta (47,6 miljoonaa euroa) ja hyväksyy lisämenot, jotka liittyvät iirin kieltä koskevan väliaikaisen poikkeuksen käytöstä poistamiseen (3,7 miljoonaa euroa);
6. rajoittaa tavanomaisten menojensa kasvun vuonna 2017 – kahta ylimääräistä menokohtaa lukuun ottamatta – 1,4 prosenttiin vuoden 2016 talousarvion tavanomaisiin toimintakustannuksiin ja 0,6 prosenttia vuoden 2016 talousarvioon verrattuna;
7. vahvistaa vuoden 2017 ennakoarvionsa kokonaistasoksi 1 900 873 000 euroa, mikä tarkoittaa 3,4 prosentin kokonaiskasvua vuoden 2016 talousarviosta;
8. tähdentää, että parlamentille olisi annettava riittävät resurssit, jotta se voi toteuttaa perustehtävänsä lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä; painottaa, että nykyisessä taloustilanteessa resursseja olisi käytettävä tarkasti, pragmaattisesti ja tehokkaasti; huomauttaa, että eurooppalaisen demokratian harjoittamisen kannalta on asianmukaista varmistaa parlamentille riittävä rahoitus mutta on myös erittäin suositeltavaa toteuttaa toimia säästökohteiden löytämiseksi ja julkisten varojen käytön tehokkuuden lisäämiseksi;
9. korostaa, että suurinta osaa parlamentin talousarviosta ja sen vuotuisesta indeksoinnista säännellään lainsäädännöllä tai sopimuksin, joihin parlamentti ei voi vaikuttaa talousarviomenettelyssä;

Avoimuus, esteettömyys ja luettavuus

10. pyytää pääsihteeriä laatimaan ehdotuksen talousarvion esittelemiseksi kansalaisille sopivan yksityiskohtaisesti ja ymmärrettävässä ja käyttäjäystävällisessä muodossa parlamentin verkkosivustolla, jotta kaikilla kansalaisilla olisi mahdollisuus saada parempi käsitys parlamentin toimista, painopisteistä ja vastaavista menoista; katsoo, että ensimmäinen vaihe voisi olla parlamentin intranet-sivustolla nykyisin olevien graafisesti esitettyjen tietojen esittäminen parlamentin verkkosivustolla;
11. katsoo, että talousarviomenettelyssä kaikki tarvittavat tiedot olisi esitettävä puhemiehistön ja budjettivaliokunnan jäsenille menettelyn jokaisessa vaiheessa hyvissä ajoin, selkeässä muodossa ja riittävän yksityiskohtaisesti ja eritellysti, jotta puhemiehistö, budjettivaliokunta ja poliittiset ryhmät voivat keskustella asianmukaisesti ja käyttää tekemiensä päätösten perustana kattavaa yleiskuvaa parlamentin talousarvion tilanteesta ja tarpeista;
12. korostaa tarkkuuden ja avoimuuden tarvetta talousarvion kehityksessä vuodesta toiseen; katsoo, että tietyt ylimääräiset menot, kuten turvallisuuteen tarvittavat menot, ovat toki perusteltuja vuoden 2017 talousarviossa mutta ylimääräisten menojen vuosittain lisääntyvä käyttö on talousarvion valvonnan ja vakauden kannalta ongelmallista; pyytää määrittelemään paremmin ylimääräiset menot; katsoo, että vastuuvollisuuden ja yleisen talousarvion tietojen vertailtavuuden varmistamiseksi olisi arvioitava, olisiko ylimääräiset menot sisällytettävä eri vuosien talousarvioiden prosenttimääräisen eron laskentaan;

⁽¹⁾ EUVL L 156, 18.6.2005, s. 3.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

13. kehottaa jälleen laatimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin talousarviosuunnitelman, jossa erotellaan selvästi toisistaan investoinnit sekä parlamentin toimintaan ja sen lakisäätöihin velvoitteisiin liittyvät toimintamenot (mukaan luettuina vuokrat ja hankinnat) sen 29. huhtikuuta 2015 Euroopan parlamentin ennakoarviosta tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2016 antaman päätöslauselman⁽¹⁾ mukaisesti; pyytää siksi muuttamaan esitystä siten, että investointi- ja toimintamenot erotetaan selkeästi toisistaan;

14. kiittää puhemiestistöä ja innovoinnin ja teknisen tuen pääosastoa parlamentin virallisella verkkosivustolla olevien jäsenten henkilökohtaisten sivujen uudesta suunnittelusta, joka lisää avoimuutta heidän työryhmänsä kokoonpanosta ja asemasta (uusi "Avustaja"-välilehti ja uudet alaotsikot "Avustajat", "Akkreditoidut avustajat" "Akkreditoidut avustajat (jäsenryhmä)", "Paikalliset avustajat", "Palveluntarjoajat", "Maksun välittäjät" ja "Harjoittelijat"); pyytää pääsihteeriä varmistamaan puhemiestistön 26. lokakuuta 2015 hyväksymien parlamentin avustajakorvausta koskevien uusien sääntöjen täytäntöönpanon tarvittavan valvonnan;

15. kehottaa laatimaan talousarvion vähintään kerran viidessä vuodessa eri budjettikohtien todellisten tarpeiden mukaan eikä kerroinjärjestelmällä;

Turvallisuus ja kyberturvallisuus

16. kehottaa laatimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin talousarviosuunnitelman, joka sisältää selkeät tiedot turvallisuuteen ja kyberturvallisuuteen liittyvistä menoista; kehottaa lisäksi puhemiestistöä päivittämään viimeaikaisten tapahtumien vuoksi yleisen turvallisuusstrategian ja toimittamaan uuden strategian mahdollisimman nopeasti viimeistään kesäkuuhun 2016 mennessä;

17. katsoo, että kaikkien tämän alan toimien olisi perustuttava selkeään arvioon parlamentin tarpeista ja oltava oikeassa suhteessa asiaan liittyviin riskeihin; pyytää pääsihteeriä ja puhemiestistöä esittämään budjettivaliokunnalle hyvissä ajoin ennen kuin parlamentti käsittelee vuoden 2017 talousarviota yleisen turvallisuusstrategian, joka sisältää kokonaisarvion riskeistä ja suunnitelluista turvallisuustoimista sekä vaihtoehdoista, liittämään siihen yksityiskohtaisen arvion niiden talousarviovaikutuksesta vuonna 2017 ja sitä seuraavina vuosina ja pitämään investoinnit ja toistuvat menot selkeästi erillään sekä esittämään toimenpiteet, jotka on suunniteltu vahvistamaan parlamentin turvallisuutta sen toimitilojen sisä- ja ulkopuolella, ja näiden toimenpiteiden vaikutukset vuoden 2017 talousarvioon; pyytää tietoja turvallisuusalaan liittyvien toimielinten välisten hallinnollisten yhteistyöjärjestelyjen rahoitusvaikutuksista;

18. pyytää pääsihteeriä arvioimaan, onko nykyisiä vakuutus sopimuksia (jäsenille ja henkilöstölle) uusittava terroriuhkien vuoksi, ja tekemään tilanteen vaatiessa ehdotuksia mahdollisten puutteiden korjaamiseksi;

19. katsoo, että parlamentin toimitilojen ulkopuolella turvallisuusjärjestelyjen olisi edelleen oltava Belgian viranomaisten vastuulla;

Jäsenten aseman vahvistaminen

20. panee merkille käynnissä olevat toimet jäsenten aseman vahvistamiseksi;

21. suhtautuu myönteisesti jäsenten digitaalisen portaalin (verkkoportaali) laajentamiseen mutta kehottaa pääsihteeriä ottamaan huomioon paperitonta toimistoa koskevan aloitteen ja tekemään sen perusteella parannuksia nykyiseen järjestelmään, jossa jäsenille lähetetään paperikopiot palkkakuiteista, jotta se voidaan lakkauttaa vuoden 2017 loppuun mennessä; katsoo, että verkkoportaalin olisi tarjottava tämä ominaisuus oletusarvona sähköisesti kaikille jäsenille, koska siten säästettäisiin huomattavasti sekä aikaa että rahaa;

22. pitää myönteisenä sitä, että jäsenille ja valiokunnille tarjottavan neuvonnan ja tutkimustoiminnan laatu on parantunut; palauttaa mieliin, että perustettaessa Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu vuonna 2013 päätettiin sen ja toimialayksikköjen välisen yhteistyön tehokkuutta koskevasta väliarvioinnista; kehottaa siksi pääsihteeriä toteuttamaan

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0172.

Torstai 14. huhtikuuta 2016

kyseisen arvioinnin ja esittämään sen tulokset budjettivaliokunnalle vuoden 2016 loppuun mennessä; katsoo, että arviointiin pitäisi sisältyä ehdotuksia siitä, kuinka varmistetaan paras tapa yhdistää tutkimuspalvelun tarjoama tuki alakohtaisten valiokuntien toimintaan ja se, että se täyttää yksittäisten jäsenten tarpeet eikä ole päällekkäistä toimialayksikköjen toimien kanssa eikä kannusta yksiköiden väliseen kilpailuun;

23. katsoo, että olisi arvioitava jäsenten tarpeet heidän vaalipiireissään ottaen huomioon myös vaalipiirien väliset erot, jotta voidaan vahvistaa jäsenten toimintaa vaalipiireissä; katsoo, että jäsenten mobiilien työasemien ja vaalipiireissä tarjottavan tuen olisi perustuttava todellisten tarpeiden ja käytön arviointiin eivätkä ne saisi aiheuttaa merkittäviä tai toistuvia lisäkustannuksia parlamentille; katsoo ehdottomasti, että käyttöön ei pitäisi antaa laitteita, koska yleinen kulukorvaus sisältää riittävästi resursseja uusimpien laitteiden hankkimiseksi; asettaa kyseenalaiseksi tarpeen kehittää jäsenille yksityiset mobiilit työasemat, koska se ei vaikuta vastaavan tapaa, jolla jäsenten ja heidän toimistojensa työ on järjestetty;

24. on yhtä mieltä siitä, että tieto- ja viestintätekniikan välineet ovat jäsenille tärkeitä heidän tehtäviensä hoitamisen kannalta; toteaa kuitenkin jälleen, että on annettava mahdollisuus asentaa avoimen lähdekoodin ohjelmistoja, koska niiden avulla saataisiin aikaan huomattavia säästöjä tiedotukseen liittyvistä maksuista ja parannettaisiin jäsenten toimistojen työn kulkua ottaen samanaikaisesti huomioon kyberturvallisuus ja varmistaminen tietosuojaa;

25. kehottaa ottamaan yleisesti käyttöön mahdollisuuden allekirjoittaa sisäiset asiakirjat digitaalisesti kaikissa tilanteissa, kuten lomakkeiden, kirjallisten kannanottojen ja muiden asiakirjojen allekirjoittaminen, ja varmistamaan samalla luotettavuuden ja turvallisuuden; pyytää varmistamaan, onko parlamentin jäsenten matkapuhelimissa mahdollista ottaa käyttöön TAN-varmennusjärjestelmä; katsoo myös, että faksien käyttöä olisi rajoitettava ja niistä olisi vähitellen luovuttava parlamentin jäsenten päätösten perusteella;

26. suhtautuu myönteisesti kirjallisesti vastattavia lisäkysymyksiä koskevaan uudistukseen, jonka perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta hyväksyi 3. syyskuuta 2015 budjettivaliokunnan pyynnöstä parlamentin vuoden 2016 talousarvion hyväksymisen yhteydessä; pyytää pääsihteeriä ottamaan käyttöön uuden tulkinnan täytäntöönpanoa varten tarvittavan valvonnan; pyytää puheenjohtajakokousta tekemään arvion tästä uudesta kirjallisia kysymyksiä koskevasta järjestelmästä lisäkysymysten osalta, jotta voidaan analysoida säästöjä, ja tiedottamaan arvioinnin tuloksista budjettivaliokunnalle elokuuhun 2016 mennessä, ennen talousarvion käsittelyä parlamentissa syyskuun 2016;

27. pitää asianmukaisena säilyttää parlamentin avustajakorvausta koskevat määrärahat vuonna 2017 samalla tasolla kuin vuonna 2016 ja soveltaa niihin henkilöstösääntöjen mukaista oikeudellisesti sitovaa indeksointia;

28. katsoo, että jäsenten parlamentaarisen toiminnan nykyinen esitystapa parlamentin verkkosivustolla ei ole tarkka eikä vastaa jäsenten todellista toimintaa ja osallistumista; ehdottaa, että verkkosivustojen nykyinen luokittelukäytäntö lopetetaan ja sen sijaan parannetaan yksittäisten parlamentin jäsenten toiminnasta tiedottamista parlamentin virallisella verkkosivustolla; pyytää arvioimaan erityisesti äänestyselitysten ja pöytäkirjaan lisättyjen huomautusten esitystapaa, myös mahdollisuutta esittää ne erillään täysistuntopuheenvuoroista, ja pyytää arvioimaan äänestyselitysten lisäarvoa ja niiden mahdollisia vaihtoehtoja; odottaa, että asiaa käsittelevä puhemiesryhmä esittää toimintaohjelmansa ja havaintonsa budjettivaliokunnalle heti, kun ne ovat saatavilla;

Jäsenten kulut

29. kehottaa jälleen puhemiesryhmää määrittelemään tarkemmat säännöt yleisen kulukorvauksen mukaisesti hyväksytyt menot koskevalle tilivelvollisuudelle ja toteaa, että tähän voisi kuulua kustannustehokkaita toimia, esimerkiksi jäsenten menotietojen julkistaminen, joka on jo yhä useamman jäsenen käytäntönä, ja että tässä yhteydessä voitaisiin ottaa käyttöön käyttämättömien varojen takaisinmaksua koskeva yksinkertaistettu järjestelmä; toteaa jälleen, että tämän ei pitäisi edellyttää uutta henkilöstöä parlamentin hallintoon;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

Kiinteistöpolitiikka

30. palauttaa mieliin, että puhemiehistön vuonna 2010 hyväksymää keskipitkän aikavälin kiinteistöstrategiaa tarkistetaan parhaillaan; pitää valitettavana, että puhemiehistö ei ole vielä saanut päätökseen keskustelujaan parlamentin keskipitkän aikavälin kiinteistöstrategiasta; kehottaa pääsihteeriä esittämään uuden keskipitkän aikavälin kiinteistöstrategian budjettivaliokunnalle mahdollisimman pian, viimeistään elokuuhun 2016 mennessä ja ennen talousarvion käsittelyä parlamentissa syksyllä 2016;

31. kehottaa puhemiehistöä esittämään parlamentin pitkän aikavälin kiinteistöstrategian; toteaa, että pitkän aikavälin investointeja, kuten parlamentin kiinteistöprojekteja, on tarkasteltava huolellisesti ja avoimesti; vaatii tarkkaa kustannusten hallintaa, hankesuunnittelua ja valvontaa; muistuttaa pyynnöstään, joka koskee varhaiseen tiedottamiseen perustuvaa avointa päätöksentekoa kiinteistöpolitiikan alalla ottaen asianmukaisesti huomioon varainhoitoasetuksen 203 artiklan; katsoo, että raportti Euroopan historian talon viivästysten ja kustannusten nousun syistä olisi otettava huomioon pitkän aikavälin kiinteistöstrategiassa;

32. pyytää esittämään talousarviossa luotettavasti parlamentin kiinteistökannan tilanteen; pyytää siksi esittämään KAD-rakennuksen kustannukset selkeästi parlamentin lopullisessa talousarviossa ja pyytää, että tulevaisuudessa kiinteistöinvestoinnit sisällytetään talousarvioon, jotta keräilysiirrot eivät olisi tarpeen;

33. katsoo, että nykyisessä taloustilanteessa uusia Parlamentarium-hankkeita ei pitäisi käynnistää kuulematta ennalta budjettivaliokuntaa ja ilman sen hyväksyntää;

34. ehdottaa näin ollen, että vuodesta 2018 lähtien otettaisiin käyttöön erillinen rakennusinvestointeja koskeva budjettikohta, jonka rahoitus vuonna 2018 perustuisi vuonna 2017 ehdotettuihin ylimääräisiin menoihin;

35. katsoo, että vuoden 2017 poikkeukselliset olosuhteet edellyttävät mittavia investointeja turvallisuusrakenteisiin, ja ehdottaa, että kaikki vuoden 2017 loppuun mennessä käyttämättä jääneet varat siirretään KAD-rakennuksen rakennuskustannuksiin, jotta vältettäisiin mahdollisimman paljon korkomaksuja lainoista, joita rakennustöiden rakentamiseksi on otettava;

36. vaatii lisätietoja PHS-rakennuksen kunnostamisen tilanteesta; vaatii, että käynnistetään kunnostamista koskeva tutkimus ja puhemiehistö tarkastaa sen; odottaa, että puhemiehistö ottaa kunnostusaikataulun laatimisessa huomioon terveellisten ja turvallisten työolojen tarpeen; pyytää, että puhemiehistö tiedottaa budjettivaliokunnalle kaikista vaiheista heti, kun se on mahdollista; kehottaa tässä yhteydessä puhemiehistöä luomaan perustan sille, että PHS-rakennuksesta tehdään energiatehokkuuden suhteen esimerkillinen, uusimman tekniikan mukainen rakennus, ja etenemään nopeasti rakennuksen nykyaikaistamisessa;

37. kehottaa asiasta vastaavia varapuhemiehiä esittelemään budjettivaliokunnalle edistymiskertomuksen KAD-rakennuksesta;

38. katsoo, että tehokkuuden, ekologisen kestävyuden ja vaikuttavuuden parantamiseen pyrkiviä rakenne- ja organisaatiouudistuksia olisi jatkettava tarkastelemalla mahdollisia synergia- ja säästämahdollisuuksia perusteellisesti; huomauttaa jälleen, että saataisiin aikaan huomattavia säästöjä, jos parlamentilla olisi kolmen työskentelypaikkakunnan (Bryssel, Strasbourg ja Luxemburg) sijasta vain yksi toimipaikka; korostaa, että tämä olisi toteutettava heikentämättä parlamentin lainsäädäntöosaamista, budjettivaltaa ja valvontavaltaa ja jäsenten, avustajien ja henkilöstön työskentelyolojen laatua;

Henkilöstöön liittyvät kysymykset

39. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen vähentää vuonna 2017 parlamentin henkilöstötaulukosta 60 tointa sovittelukomitean talousarviomenettelyssä 14. marraskuuta 2015 hyväksymästä esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 neuvoston kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

40. palauttaa mieliin, että poliittisten ryhmien koko henkilöstö on viiden prosentin henkilöstövähennystavoitteen ulkopuolella varainhoitovuosi 2014, 2015 ja 2016 koskevien päätösten mukaisesti;

41. kannattaa uusien toimien perustamista iirin kielen kääntämistä ja tulkkausta varten; jättää nämä uudet toimet viiden prosentin vähennystavoitteen ulkopuolelle komission suositusten mukaisesti; pyytää pääsihteeriä kuulemaan irlantilaisia jäseniä, jotta voitaisiin mahdollisesti järkeistää iirin kielen käyttöä vaarantamatta jäsenten taattuja oikeuksia;

42. tukee kansainvälisen viittomakielen tulkkauksen käyttöönottoa kaikissa täysistuntopöytäkirjoissa, jotta edes ne saadaan todella kaikkien Euroopan kansalaisten saataville;

43. pitää myönteisenä kääntämisen ja tulkkauksen tehostamisessa aikaan saatua edistymistä; ottaa huomioon tulkkien tarjoamien palvelujen laadun ja lisäarvon; kehottaa pääsihteeriä ja tulkkien edustajia tekemään ajoissa kestävän sopimuksen, jossa yhdistyvät laadukkaat työolot ja tehokas johtaminen, jotta vältetään epätasapainotilat tulkkien työajan suhteen ja yleinen epävarmuus ja otetaan huomioon sosiaaliset oikeudet; pyytää pääsihteeriä tekemään uusia järkeistämishdotuksia, jotka koskevat esimerkiksi pyynnöstä tarjottavan kääntämisen ja tulkkauksen lisäämistä, erityisesti Euroopan parlamentin laajennettujen työryhmien toiminnassa; katsoo, että lokakuusta 2014 lähtien käytössä ollut valiokuntavaiheen tarkistusten kieliprofilointijärjestelmä on esimerkki siitä, että toimintaa voidaan tehostaa ja kehittää edelleen; katsoo, että tulkkaus ja kääntäminen ovat kaikille avoimen eurooppalaisen demokratian ytimessä, ja kehottaa siksi pidättäytymään kaikista uudistuksista, jotka haittaavat parlamentin toiminnan ja asiakirjojen mahdollisimman laajaa ja kattavaa saavutettavuutta;

44. kehottaa puhemiehistöä arvioimaan harjoittelijoita koskevat säännöt ja tarvittaessa tarkistamaan niitä ottamalla esimerkiksi käyttöön vähimmäiskorvauksen ja soveltamalla yhtenäistä hintatarjousta sekä parlamentin hallinnossa että jäsenten toimistossa työskentelevien harjoittelijoiden ateriapalveluihin, jotta voidaan varmistaa harjoittelijoiden yhdenvertainen kohtelu ja suojella heidän sosiaalisia oikeuksiaan;

45. kehottaa puhemiehistöä tarkistamaan säännöt, jotka koskevat parlamentin valtuutetuille avustajille parlamentin työskentelypaikkakuntien välisistä matkoista aiheutuneiden kustannusten korvaamista, jotta säännöt vastaisivat muuhun henkilöstöön sovellettavia sääntöjä;

46. katsoo, että on otettava käyttöön kolmas menettely, jolla jäsenen ja avustajan välisen sopimuksen voi päättää yhteisellä sopimuksella;

Autonkuljettajien palvelut/liikkuvuus

47. suhtautuu varautuneesti ehdotukseen kuljettajapalvelun siirtämisestä tuotettavaksi parlamentin sisällä ja ulkopuolisen palveluntarjoajan korvaamisesta parlamentin sopimussuhteisilla toimihenkilöillä ja toteaa, että tästä aiheutuu noin 3,7 miljoonan välittömät lisäkustannukset; toteaa, että vaihtoehtona olisi tarkasteltava hyvin organisoitua, sovellettavien julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukaan tehtyä ulkopuolista sopimusta, joka velvoittaa selvästi ulkopuolista palveluntarjoajaa ottamaan vastuun turvallisuus- ja taustatarkastuksista sekä kunnollisista työoloista ja palkoista; harkitsisi palvelun siirtämistä tuotettavaksi parlamentin sisällä ainoastaan, jos siitä aiheutuvat kustannukset eivät ylittäisi nykyiseen järjestelmään liittyviä kustannuksia ja jos sillä taattaisiin kuljettajien kunnolliset työolot ja palkka, miesten ja naisten tasa-arvon parantaminen ja ympäristöystävällisempien autojen käyttö; pyytää, että budjettivaliokunnalle annetaan tarkat tiedot ennen päätöksen tekemistä;

48. pyytää pääsihteeriä kuulemaan Belgian viranomaisia, jotta voidaan varmistaa helppo pääsy Brysselin Luxembourgin rautatieaseman ja Zaventemin lentokentän väliselle uudelle suoralle junayhteydelle ja sen mahdollisimman hyvä käyttö kaiken kaikkiaan, ja toteaa, että tähän voisi kuulua myös jäsenten kulkuluvan hyväksyminen nykyisen laissez passer -järjestelmän sijaan;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

49. katsoo, että autokannan olisi koostuttava kustannus- ja polttoainetaloudellisemmista ja turvallisemmista autoista; painottaa, että kuljetuksissa lentoasemalle ja lentoasemalta olisi asetettava etusijalle tila-autot ja bussit, jotka kulkevat aikataulun mukaan; pyytää pääsihteeriä laatimaan selonteon, joka koskee siirtymistä käyttämään yksinomaan sähköautoja vuosikymmenen loppuun mennessä;

50. pyytää pääsihteeriä keskustelemaan parlamentin matkatoimiston kanssa; kannustaa matkatoimistoa tehostamaan hintojen vertailua; kehottaa matkatoimistoa etsimään aktiivisesti edullisempia lippuja matkoja varatessaan ja yleisesti ottaen tarjoamaan kilpailukykyisempiä hintoja jäsenille ja kaikille henkilöstöryhmille takaamalla samalla asianmukaiset ehdot lippujen vaihdolle;

Viestintä

51. vaatii vuoden 2014 tiedotus- ja viestintäkampanjan kokonaisstrategian ja menetelmän jälkiarvioinnin tuloksia (arviointikertomusta odotettiin vuoden 2015 jälkipuoliskoon mennessä);

52. muistuttaa pääsihteeriä siitä, että tämän on raportoitava budjettivaliokunnalle parlamentin vuoden 2014 vaalikampanjan arvioinnista sekä siitä, miten tehokasta parlamentin viestintä suurelle yleisölle oli;

53. panee merkille parlamentin tiedotustoimistojen roolin pyrittäessä lisäämään tietoisuutta parlamentin ja yleisesti unionin toiminnasta; katsoo, että parlamentin tiedotustoimistojen tehokkuutta olisi lisättävä; katsoo, että tiedotustoimistot olisi mahdollisuuksien mukaan sijoitettava samoihin rakennuksiin komission edustustojen kanssa ja niiden olisi käytettävä yhteisiä tukipalveluita; kehottaa arvioimaan tiedotustoimistojen tavoitteet, tehtävät ja tulokset, joiden perusteella painopisteet olisi määriteltävä;

54. pyytää arvioimaan mahdollisuutta tehdä tiiviimpää yhteistyötä ARTEn kanssa Strasbourgissa eurooppalaisen mediakeskuksen perustamiseksi nuorten toimittajien kouluttamista varten;

55. pyytää pääsihteeriä laatimaan selonteon yrityksistä ja organisaatioista, joille on myönnetty pääsy parlamentin tiloihin, jotta ne voisivat järjestää toimintaansa liittyviä foorumeja; pyytää pääsihteeriä säilyttämään tasapainon parlamenttiin pääsyn saavien eri alojen ja erityyppisten organisaatioiden välillä;

Muut kysymykset

56. kehottaa pääsihteeriä antamaan yksityiskohtaisen kertomuksen parlamentin, alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean välisten yhteistyösopimusten hallinnollisten osien täytäntöönpanosta ja hahmottelemaan sen perusteella hallinnollisen yhteistyön mahdollisia järjestelyjä jatkossa esimerkiksi logistiikan, infrastruktuurin ja turvallisuuden osa-alueilla;

57. kehottaa pääsihteeriä antamaan selvityksen parlamentin kuntosalin hallinnoinnista ja siitä, kuinka parlamentin henkilöstö sitä nykyisin käyttää; pyytää lisäksi selvitystä meneillään olevasta oikeudenkäynnistä ja vaihtoehdoista, joiden avulla voidaan varmistaa kuntosalin tehokas ja kustannustehokas hallinta tulevaisuudessa;

58. katsoo, että kalustekustannuksissa voidaan saada aikaan lisäsäästöjä ottaen huomioon, että vuoden 2016 määrärahojen lisäys (3 589 832 euroa) ja vuoden 2017 vastaava lisäys eivät ole millään muotoa kohtuullisia verrattuna vuoden 2015 määrärahoihin (2 415 168 euroa);

59. on tyytyväinen kuljetusarkkujen käytön vähentämiseen ja tehostamiseen; kehottaa käyttämään yhteisiä kuljetusarkkua matkustettaessa Strasbourgin;

60. pyytää pääsihteeriä noudattamaan täysin uuden varainhoitoasetuksen henkeä ja kirjainta vihreiden, taloudellisesti tehokkaiden julkisten hankintojen yhteydessä lujittamalla parlamentin hankintastrategiaa;

Torstai 14. huhtikuuta 2016

61. kannustaa jatkamaan edelleen erityisesti rakennusten valaistus- ja lämmitysjärjestelmien energiansäästöä, koska vuoden 2016 talousarviosta käydyissä keskusteluissa on käynyt ilmi, että asiassa on parantamisen varaa;

62. kannustaa lisäämään terveellisen luomuruoan edistämistä; kehottaa siksi puhemiehistöä arvioimaan mahdollisuudet tarjota terveellistä ruokaa monipuolistamalla palveluja ja myös ennen kaikkia tarjoamalla tuoreita hedelmiä ja kasviksia kohtuullisempaan hintaan;

o

o o

63. vahvistaa ennakoarvion varainhoitovuodeksi 2017;

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja ennakoarvion neuvostolle ja komissiolle.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI